

Чавдар Димов

**ИСТОРИЯ
НА ФУТБОЛЕН КЛУБ
„СПАРТАК“
ВАРНА**

**Варна
2026**

Тази книга е посветена на всички привърженици на Футболен клуб „Спартак“ – Варна.

В памет на моя баща Димчо Карачобанов – дългогодишен футболен деятел на „Спартак“.

Чавдар Димов

© Чавдар Димов, издател, 2026.

© Чавдар Димов, автор, 2026.

© Димчо Димитров, Чавдар Димов, статистика, 2026.

Редактор Димчо Карачобанов

Предпечат: Чавдар Димов

ISBN 978-619-93393-1-2

Чавдар Димов

**ИСТОРИЯ
НА ФУТБОЛЕН КЛУБ
„СПАРТАК“
ВАРНА**

Осмо преработено и допълнено издание

(Шесто електронно издание)

Съдържание

Предговор **5**

В началото **6**

Спортен клуб „Български сокол“ **7**

Спортен клуб „Шипченски сокол“ **12**

Спортен клуб „Спартак“ **41**

Дружество за физкултура и спорт „ЖСК-Спартак“ **70**

Футболен клуб „Спартак“ **111**

Футболен клуб „Спартак 1918“ **150**

Незабравимите **191**

Статистика **196**

- Визитка **196**

- Ръководители **199**

- Треньори **201**

- Футболисти **203**

- капитани на представителния отбор **203**

- азбучник на футболистите **205**

- футболисти по сезони **216**

- Първенства **232**

- Купи **290**

- Официални международни мачове **317**

- Успехи на ДЮШ **318**

- Баланс на „Спартак“ срещу отборите с най-малко 5 участия в „А“ група / ППЛ **319**

- Баланс в Държавното първенство и „А“ група / ППЛ **355**

- Сезони на „Спартак“ в първенствата **356**

- Сезони за купите **359**

- Сезони в Европа **362**

Използвани източници **363**

ПРЕДГОВОР

Уважаеми читатели,

Тази книга е осмо, преработено и допълнено издание на „История на Футболен клуб „Спартак“ – Варна“, отпечатана през 2007 и 2018 г., както и електронно издавана ежегодно от 2021 г., публикувана на уебсайта www.spartak-istoria.com. Във всяко издание са направени допълнения и уточнения, продължавана е хронологията и са добавяни нови снимки.

За отпечатването на първото издание на книгата финансова помощ и съдействие оказа ръководството на „Спартак“ и лично изпълнителният директор на клуба Живко Великов. Изключителна заслуга имат и Живко Господинов, Благой Калфов и Тодор Мутафов, с финансовата подкрепа на Общински съвет и Община – Варна.

Второто печатно издание е финансирано изцяло от Община Варна, с отпуснати средства, по случай 100-годишния юбилей на футболния клуб.

Електронните издания на книгата и поддръжката на уебсайта www.spartak-istoria.com се осъществяват от автора.

За първите години от историята на „Спартак“ в своите спомени се върна и разказа бай Ангел Кулев – последният жив свидетел на основаването на клуба, който вече не е между нас. Използвани са още и разказите на първия председател Нягол Колев; на футболиста на „Български сокол“ – Любен Митев; на деятеля Димитър Топалов, написани през 60-те и 70-те години на миналия век и грижливо съхранени от друг футболен деятел – Димчо Карачобанов. Той също оказа неоценима помощ не само за събирането на факти и данни от историята, но и изобщо за реализацията, както на първото, така и на второто издание на книгата. С голямо желание и отзивчивост, съдействие за написването на историята оказаха много настоящи и бивши деятели, футболисти, треньори и привърженици, някои от които вече не са сред нас. Трябва да се споменат имената на Кирил Павлов, Иван Кулев, Кирил Пандов, Божидар Мирчев, Михаил Желябов, Георги Петров, Тома Захариев, Димитър Ненчев, Бисер Димитров, Климент Момиров, Стойчо Стойчев, Иван Филипов, Стефан Стефанов, Никола Попов, Георги Капанов, Васил Ненов, Петър Андреев, Алекси Гончаров, Димитър Енчев, Иван Славов, Благой Калфов, Димитър Беров, Божидар Ставрев, Трендафил Василев, Хугас Месропов, Константин Любенов, Красимир Зафиров, Иван Петров, Живко Господинов, Константин Костадинов, Пламен Михов и др., както и футболните историци и статистици Димчо Димитров, Валентин Свраков, Иван Карабаджаков и Николай Райков. С не по-малко желание и подкрепа се присъедини и фенклубът на „Спартак“ – „Соколи“, и по-специално Стефан Филипов, Стефан Божилов, Димитър Димитров – Моньо, Димитър Колев – Маската и др.

На всички, които по един или друг начин са участвали и помогнали за реализацията на книгата, авторът изказва своята най-искрена и сърдечна благодарност!

Юни 2026 г.

Чавдар Димов

В НАЧАЛОТО

Футболът в България води началото си от 1894 г., когато във Варна идва швейцарецът Жорж Дьо Режибюс. Той е един от групата специалисти по гимнастика, пристигнали от Швейцария в различни градове на страната по покана на министъра на народното просвещение Георги Живков. През месец май 1894 г. Дьо Режибюс е назначен за учител по гимнастика във Варненската мъжка гимназия. Той носи със себе си първата в България оригинална футболна топка, реферска свирка и за първи път въвежда преподаване на футбол в часовете по гимнастика. Дьо Режибюс разяснява правилата на учениците си, ръководи играта и сам участва в нея. Занятията се водят в двора на гимназията, а понякога и в Морската градина. Швейцарецът остава във Варна до месец юли 1896 г., когато напуска страната.

В следващите години футбол в града играят моряци от временно пребиваващите във варненското пристанище чуждестранни кораби. Непознатата игра събужда интерес, харесва се на много младежи и започва бързо да се разпространява. Така постепенно се заражда махленският футбол. Той придобива голяма популярност, практикува се масово, а Варна се превръща в „люлката“ на футбола в България.

През 1908 г. отново във Варна е създаден първият у нас футболен тим „Атлас“. На следващата година е основано и дружество „Спортист“. За кратко време се увеличава броят на отборите, съставени предимно от ученици и работници. По-късно продължава образуването и на други махленски футболни клубове. През 1914 г. ученическо туристическо дружество „Река Тича“ (основано 1913 г. под името „Галата“), се обединява със „Спортист“ и сформира футболен тим. По-късно са създадени: „Надежда“ – 1915 г., „Аполон“ – 1916 г., „Витяз“ – 1917 г. и др.

След периода на стихийно развитие на махленския футбол идва времето на организирани спортни клубове. Във Варна това са: „Български сокол“ – 1918 г. (наследник на „Витяз“), „Тича“ – 1919 г. (наследник на „Река Тича“), „Юпитер“ – 1919 г., „Победа“ – 1919 г., „Шипка“ – 1920 г., „Атлант“ – 1920 г., „Владислав“ – 1921 г. (наследник на „Гранит“ – 1919 г., който през 1920 г. става колективен член на „Тича“, а през 1921 г. членовете на „Гранит“ и някои членове на „Тича“ се отделят и създават „Владислав“.), „Диана“ – 1921 г. (наследник на „Червения тим“ – 1919 г.) и др. От тях „Владислав“, наследникът на „Български сокол“ – „Шипченски сокол“ и „Тича“ се утвърждават като най-силни не само в града, но и в страната. „Владислав“ е първият държавен първенец през 1925 г., а по-късно става първи още два пъти – 1926 и 1934 г. „Шипченски сокол“ също достига шампионския връх през 1932 г. И „Тича“ става първенец през 1938 г. А по това време Варна е футболната столица на България...

СПОРТЕН КЛУБ „БЪЛГАРСКИ СОКОЛ“

Началото е поставено в годините на Първата световна война. През 1916 г. група младежи от тогавашните северозападни покрайнини на Варна, около училище „Васил Априлов“, се увличат по футболната игра. Те ритат топка на една поляна, далеч по-малка от футболно игрище, между улиците „Хаджи Димитър“, „Македония“, „Възраждане“ и „Каналска“ (днес бул. „Цар Освободител“). Разчертани са странични линии, а вратите се отбелязват с два по-едри камъка. Петнадесет-двадесет момчета се разделят помежду си, играят с парцалена топка, като понякога избират и рефер. От участниците най-редовни са: Антон Костов, Нягол Колев, Иван Петров, Коста Апостолов, Димитър Стаматов, Иван Петров (Вантата), Димитър Заимов, братята Димитър и Георги Петкови, Никола Кадиев и др. През 1917 г. у тях назрява идеята да основат спортен клуб. По това време някои вестници наричат българските войници на фронта „витязи“ и момчетата решават клубът да носи името „Витяз“. Въпреки голямото желание, поради липса на средства, опит и достатъчно играчи, не успяват да основат дружество. Тогава привикват техни връстници от района около улиците „Страхил Войвода“ и „Братя Миладинови“. Това са Ради Марков и братята му Янко и Митко, Димитър Маслев, Петър и Милан Георгиеви, Цветан и Панайот Маймарови, Любен Митев и др. Към тях се присъединяват и живеещите до тогавашната войнишка фурна (където се пресичат улиците „Македония“ и „Янкул Войвода“) Михаил Тунчев, Лев Хаджиантонов, Димитър Чафкаров, Георги Вълчев и др. Всички те се включват към махленския тим „Витяз“. Постепенно се създават реални условия за създаване на спортен клуб.

На 28 август 1918 г. е учредителното събрание. То се провежда в двора на къщата на баба Анка (фамилията ѝ не е известна), която се намира северно от кръстовището на ул. „Отец Паисий“ и „Братя Миладинови“, където момчетата многократно са се събирали преди това. Събранието ръководят Нягол Колев, Димитър Заимов, Георги Казаков, Антон Костов и др. Дълго се спори какво да е името на клуба. Предлага се „Витяз“, но мнозина от присъстващите не го одобряват. Обсъждат се и други имена, но не се спират на нито едно. В това време малкият Милан Георгиев, който стои настрана и мълчаливо слуша, се приближава към групата и вдига високо в ръка перо от сокол, което е намерил по пътя на идване. Предлага дружеството да се нарича „Сокол“. Всички харесват това име и единодушно го приемат. На това събрание е избран и първият председател – 16-годишният Нягол Колев, тогава ученик в Мъжката гимназия, а по-късно учител. Секретар е Георги Казаков, избрани са още касиер, домакин и членове: Димитър Заимов, Антон Костов, Ради Марков, Лев Хаджиантонов и др.

Първата задача пред новото ръководство е да се приеме устав на клуба. Съставят го със съдействието на Никола Балабанов, член на дружество „Тича“. След това Нягол Колев, Димитър Заимов и Георги Казаков отиват в Окръжното управление с устава, протокола от събранието и списъка с членовете – учредители, за да регистрират клуба. Няколко дни поред окръжният управител Р. Василев не ги приема, а после отказва да ги регистрира с това име. Причината е, че по същото време във Варна съществува ловно дружество „Сокол“ и не е прието да има 2 организации с еднакви имена. Предлага им да го нарекат „Български сокол“. Два-три дни по-късно, отново в къщата на баба Анка, се провежда второ събрание, на което е взето решение дружеството да

Нягол Колев

носи името „Български сокол“. През есента на същата година окръжният управител утвърждава устава и клубът е официално регистриран – 1918-та е годината на основаването на Спортен клуб „Български сокол“.

Сформира се и първият футболен състав предимно от млади 15-16-годишни момчета – ученици и работници. Вратар е Димитър Стаматов – Хаяра (обущар); десен бек – Иван Петров (ученик от Мъжката гимназия); ляв бек – Георги Георгиев – Гунчо (курсант от Машинното училище, сега Висше военноморско училище); десен халфбек – Никола Ковачев (ученик от Търговското училище) и Янко Марков (курсант от Машинното училище); център халфбек – Ради Марков (ученик от Мъжката гимназия); ляв халфбек – Димитър Чафкаров (варджия); дясно крило – Антон Костов (ученик от Мъжката гимназия); десен инсайд (свързка) – Нягол Колев (ученик от Мъжката гимназия); център нападател – Георги Вълчев – Норгото (работник); ляв инсайд – Кирил Мирчев – Дудула (ученик от Мъжката гимназия) и Михаил Тунчев (варджия); ляво крило – Георги Станев (обущар). За капитан на тима е избран Ради Марков. Цветовете на екипите са синьо и бяло. Този състав се запазва до 1921 г., когато Иван Петров, Антон Костов и Нягол Колев завършват гимназия и започват работа извън града. По-късно Михаил Тунчев и Георги Станев, който преминава в „Тича“, участват в националния отбор. (По това време се играе по английската Пирамидална система – 1-2-3-5).

Освен парцалена топка играчите саморъчно си правят топка от овча кожа с издут мехур или шкембе от едър добитък, вместо плондер. При силни удари обаче тя лесно се пука и докато се поправи, играта често е спирана. Първите мачове, които „Български сокол“ играе, са приятелски, срещу махленски отбори (градско първенство все още не е организирано), а освен футбол в клуба започва да се практикува и лека атлетика (предимно бягане).

Територията на СК „Български сокол“ обхваща района около училище „Васил Априлов“, заедно с Кирекчийската махала, намираща се северозападно от ул. „Отец Паисий“.

През пролетта на 1919 г. в кафенето „Шантиклер“ – на ъгъла на улиците „Братя Миладинови“ и „Ангел Кънчев“ – собственост на Мавроди Недялков се състои първото събрание под покрив. На него за председател е избран Ганчо Русинов. За първи път присъстват и възрастни хора. Постепенно клубът започва да придобива популярност, да се масовизира, да укрепва организационно и да набира все повече членове. Ръководството провежда заседания всяка седмица, на които се разглеждат текущи въпроси. Издават се членски карти. Събира се и членски внос. Изработен е и клубен печат – кръгъл, с футболна топка с годината 1918 в средата, заобиколена с надпис „Футболно дружество „Български сокол“. Игрището, на което се играе е вече малко и те се преместват на по-голяма поляна – между улиците „Отец Паисий“, „Цар Освободител“, „Ангел Кънчев“ и шосето за с. Голяма Франга (днес Каменар). Там играчите тренират. Направено е и още едно игрище в местността „Шашкьна“ (района около сегашната Професионална гимназия по машиностроене и транспорт). Мястото е изравнено и разчертано, поставени са дървени футболни врати. Там се играят само официално уговорени мачове, в неделя и в празничните дни.

През тези първи няколко години клубът често изпитва финансови затруднения. Повечето от членовете му са работници, обикновено бедни хора. Играчите нямат пари дори за футболни обувки. Ритат с всякакви – със сандали, с бомбелии, а някои даже и по терлици. Все пак с оскъдните средства на дружеството са закупени фланелки и гащета. Най-после настъпва и денят, когато парцалената топка е сменена с оригинална футболна. По това време във Варна има окупационни военни части от англичани, французи и италианци. В свободното си време войниците нерядко играят футбол. Италиански военен камион често минава по ул. „Ангел Кънчев“ и спира до намиращ се там хранителен магазин, където войниците пазарят. Стоян Давидов – Тенката, момче от махалата на „Български сокол“ предварително забелязва, че в камиона има футболна топка и помпа. Издебва подходящ момент, когато всички са в магазина, промъква се и „прибира“ ценните вещи. За да не го уличат в кражба, казва на всички, че ги е взел „за временно ползване“. Старата и износена топка обаче често се пука и момчетата редовно я носят в обушарския дюкян на дядо Герчо (фамилията му не е известна), намиращ се на ул. „Ангел Кънчев“, за да я кърпи. По това време става известно, че софийската фирма „Бакиш“ произвежда футболни топки. Членовете на клуба събират пари и купуват нова топка. От нея дядо Герчо взема кройки и започва ръчно да изработва други подобни на нея топки.

През 1921 г. в тренировките на отбора се включват и младежи от кв. „Аспарухово“. Понеже са от другата част на града и е невъзможно да идват всеки ден, по тяхно желание е създаден клон (секция) на „Български сокол“ в Аспарухово (до 1922 г.). Дружеството придобива все по-широка популярност и вече наброява над 200 членове.

През тези години още не са организирани градски първенства и за първенец се счита този, който победи най-силните отбори в града. „Български сокол“ играе с променлив успех срещу втория отбор на „Тича“, а мачовете обикновено са изпълнени с грубости. Премерва сили и с „Червения тим“ (преименувал се по-късно на „Диана“) и „Надежда“, като по-често ги побеждава, а също и с други варненски отбори. Организирани са гостувания в Провадия, Шумен и Разград. Постепенно „Сокол“ се отказва от игрището в Шашкьна, защото е отдалечено и много клубове отказват да играят там. За мачове и тренировки започва да се използва игрището на „Колодрума“ (на негово място е построен Дворецът на културата и спорта) и военното игрище (на мястото на сегашните сгради срещу старата казарма на бул. „Осми приморски полк“). Повечето други отбори от Варна също играят мачовете си там.

През 1922 г. играчите на „Български сокол“ изразяват желание да се срещнат с първия тим на „Тича“ – първенец на града от 1921 г. – най-богатият и силният отбор тогава, разполагащ с 3 различни единадесеторки. От тяхното ръководство пренебрежително отказват и изпращат третия си отбор. „Български сокол“ лесно го побеждава и отново иска да играе с първия. От „Тича“ пак отказват и предлагат втория тим. След новата победа на „Сокол“ от „Тича“ вече не могат да откажат мач между първите тимове.

На 17 март 1922 г. „Български сокол“ се среща за първи път с отбора на „Тича“ и го побеждава с 4:2. Играчите и членовете на клуба изживяват неистова радост. Това е първият спортен празник на дружеството и продължава до късно вечерта. Устроена е нощна манифестация със запалени факли. Пеят се патриотични песни, между които и импровизиран куплет от песента „Дялба“, по стиховете на Христо Ботев:

Листовка за мач

*„И „Сокол“ би днеска „Тича“
и тя престана вече да тече!...“*

От ръководството на „Тича“ искат реванш. Във втория мач „Български сокол“ отново побеждава, този път с 2:0 и за първи път става градски първенец! Игралите и членовете на СК „Тича“ преживяват много тежко тези загуби. Те не могат да приемат, че бедният тим от покрайнините на Варна е дръзнал да им се противопостави. Част от ръководителите им дори заявяват: „Ние ще ви унищожим като клуб!“. Оттогава датира и спортната вражда между тях, продължила години наред.

През същата година дружеството изпитва остра нужда от свое помещение. Дотогава събранията са се провеждали вечер на открито, в обущарницата на дядо Герчо, в къщата на баба Анка или в някоя друга къща. Взет е под наем дюкяна на поп Табаков, който се намира на ул. „Ниш“ (сега бул. „Сливница“), до училище „Петко Славейков“. Обзаведен е и е превърнат в клубно помещение. През 1922 г. за кратко председател на клуба е Енчо Патронов, а след него е избран Георги Казаков.

На 10 юни 1923 г., един ден след държавния преврат, Варненският спортен сговор (създаден през същата година) организира официален мач. На „Колодрума“ се срещат най-силните отбори на града „Български сокол“ и „Тича“. След динамичен и оспорван двубой „соколите“ успяват да победят с 2:0. Реваншът е на 2 септември и е решаващ за определяне на градския първенец. Тогава отборът на „Тича“ е пределно амбициран и на два пъти повежда в

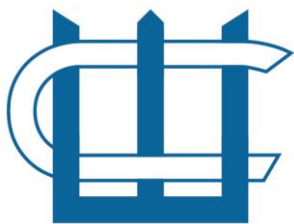
резултата, но след по-добра игра и два гола на Георги Вълчев (единият от дузпа) „Сокол“ изравнява – 2:2. Така за втори пореден път СК „Български сокол“ е провъзгласен за първенец на града и поради това получава покана за мач от софийския „Футбол клуб“. Двата отбора се срещат на 25 септември 1923 г. в София на игрище „Юнак“. „Български сокол“ гостува за първи път в столицата. Крайният резултат е 2:0 в полза на домакините, като реферът Павел Грозданов, известен спортен деятел, ръководи срещата тенденциозно и ощетява варненските играчи. Въпреки загубата „соколите“ се представят достойно и показват, че са напълно равностоен съперник.

През есента на същата година СК „Български сокол“ е приет за член на Северобългарската спортна лига (СБСЛ – създадена през 1921 и съществувала до 1925 г.). През месец декември 1923 г. в София се учредява Българската национална спортна федерация (БНСФ). Тя обединява спортните организации от цялата страна, включително и СБСЛ. От пролетта на 1924 г. във Варна започват градските първенства по футбол. Създадени са 2 дивизии – в първата участват отборите на „Български сокол“, „Тича“, „Владислав“ и „Диана“ (Следващите години броят на тимовете в първа дивизия се увеличава). По-късно същата година се провежда и първото държавно първенство. В него участват първенците от образуваните спортни области от страната, но то не завършва.

В началото на 1924 г. „Български сокол“ се обединява с „Шипка“.

Спортен клуб „Шипка“. Основан е през 1920 г. в крайморския квартал на Варна, около училище „Св. Климент“. Възниква като футболен тим към дружество „Развитие“ от Търговското училище. Основоположник и председател на „Шипка“ е Владимир Чакъров. През 1921 г. клубът става клон на „Тича“, но по-късно се отделя като самостоятелен. Клубното помещение на „Шипка“ е на ул. „6-ти септември“ (сега бул. „Княз Борис І“), на ъгъла на кръстовището, диагонално срещу Търговската академия (днес ИУ). Значителна част от членовете на „Шипка“ са студенти. Наред с футбола активно се практикува и баскетбол. През пролетта на 1923 г. „Шипка“ се обединява с „Тича“, но някои от членовете му не са съгласни с това и в началото на лятото се отделят. Те възстановяват клуба и откриват свое помещение на ул. „6-ти септември“ (сега бул. „Княз Борис І“). През есента на същата година „Шипка“ е приет за член на СБСЛ. Малко по-късно ръководството влиза в контакт със СК „Български сокол“ и по инициатива на спортния деятел от „Шипка“ Теохари Топалов двата клуба се сливат.

СПОРТЕН КЛУБ „ШИПЧЕНСКИ СОКОЛ“

Обединението между „Български сокол“ и „Шипка“ става на общо събрание, проведено на 30 януари 1924 г. в една от стаите на Трета прогимназия „Св. Кирил“ (сега сградата на Търговската гимназия). Прието е клубът да се нарича „Шипченски сокол“. Избрано е ново ръководство. Председател е холандецът Дирк Бронз, подпредседатели са Петър Николов и Георги Казаков, секретар – Д. Дончев, касиер – Габровски, домакин – Узунов.

Дирк Бронз е от Ротердам и е председател на клуба само няколко месеца. Той е представител на холандска търговска фирма и разполага със значителни средства. След като идва във Варна, подпомага финансово „Шипка“, а после и „Шипченски сокол“. Престоят му в града не е продължителен, защото започва да изпитва затруднения в бизнеса и през есента на същата година се прибира в Холандия.

Новото ръководство съставя Устав, който е утвърден от Министерството на Народното просвещение на 17 май 1924 г. със заповед № 1951. Той се състои от 7 глави. Глава първа: Име и цел – записано е, че на 30 януари 1924 г. бившите спортни клубове „Шипка“ и „Сокол“ в своето учредително събрание се обединяват и приемат новото име „Шипченски сокол“, който си поставя за цел: да работи за хармоничното развитие, културното и интелектуалното поведение

„Шипченски сокол“ – 1924 г.

Отляво-надясно: Я. Николов, Г. Георгиев, Г. Вълчев, Н. Минев, Р. Марков, М. Тунчев, Ив. Иванов, В. Юсеинов, Б. Трифонов, Б. Нейков, К. Мирчев

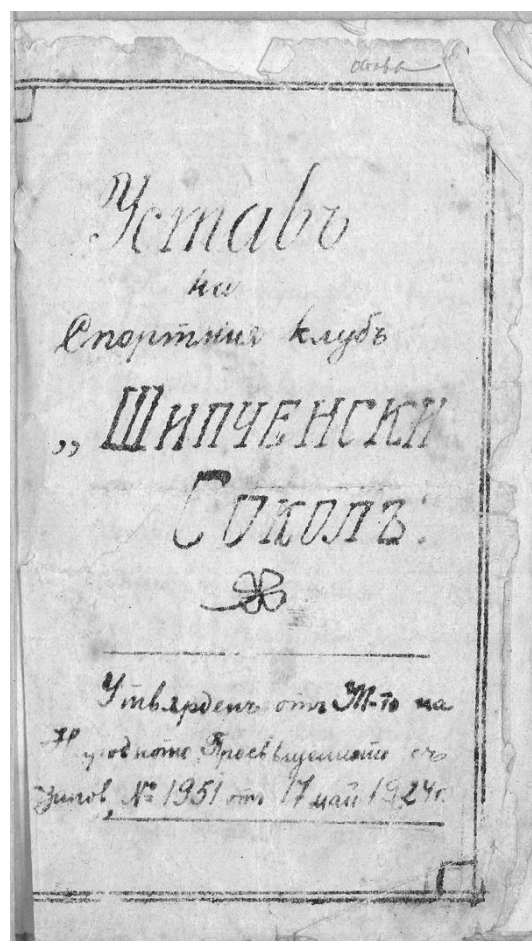
на членовете му, и популяризирането на идеята за спорта. Глава втора: Средства и приход – да организира игри и състезания, сказки, забави, да издава книги и брошури от спортен характер и да събира приходите от тях, както и от членски внос, от доброволни помощи и други фондове. Описват се и допустимите разходи на клуба. Глава трета: Членове – биват редовни, благотелни и почетни. Разглеждат се условията, на които трябва да отговарят членовете на клуба, правата и задълженията им. Глава четвърта: Управление – СК „Шипченски сокол“ се управлява от Управителен съвет от 7 души – председател, подпредседател, секретар, касиер, домакин и двама съветници; всички се избират на годишно събрание с мандат една година и право на преизбиране; УС е напълно самостоятелен и дава отчет само пред общите събрания; делата на УС се проверяват най-малко на всеки два месеца от тричленна контролна комисия. Глава пета: Спортна комисия – състои се от трима членове, които следят за развитието на всички спортове и точното прилагане на правилника, докладват за нуждите на играчите, определят тренинги и програмата за състезанията, отговарят също и за подготовката на футболния тим. Глава шеста: Събрания – провеждат се годишни, тримесечни и извънредни събрания. Те са законни, ако присъстват повече от половината членове. Глава седма: Общи наредби – клубът има кръгъл печат, с надпис „Спортен клуб „Шипченски сокол“ в средата СБС Федерация – Варна; всеки тим има капитан, на който играчите се подчиняват; празникът на клуба е Гергьовден и се празнува най-тържествено от всички членове; уставът може да се измени по решение на най-малко 2/3 от членовете само на общо събрание; клубът се разтуря, ако остане по-малко от 11 души и пр.

По-късно се изработва клубна емблема, която изобразява инициалите на „Шипченски сокол“, преплетени един в друг.

В дружеството се развива предимно футбол, но се практикуват още лека атлетика, хазена (разновидност на хандбала), баскетбол, по-късно и тенис на маса, плуване и фехтовка. Те обаче са слабо застъпени за сметка на футбола, на който се отделя най-голямо внимание.

От първите постъпили приходи след обединението се набавят средствата за нови екипи и обувки. Цветовете остават тези на „Български сокол“ – синьо и бяло. Капитан на тима продължава да е Ради Марков, а от „Шипка“ се присъединява център-халфът Щерю Савов – Папагала.

На 17 юни 1924 г. „Шипченски сокол“ играе срещу екипажа на холандския параход „Стад Лалд Бомшел“, акостира в варненското пристанище и го побеждава с 6:0. Това е първият

**Уставът
на „Шипченски сокол“**

Михаил Тунчев

международен мач от основаването на клуба.

През есента, когато Дирк Бронз напуска, през месец октомври, председател става капитан-лейтенант Никола Мишев. Под негово ръководство „Шипченски сокол“ се стабилизира и укрепва организационно. За големите си заслуги като ръководител, по-късно, Никола Мишев е избран за почетен председател.

Междувременно до края на 1924 г. клубът на два пъти сменя местонахождението си. След обединението с „Шипка“ наема ново помещение, пак на ул. „Ниш“ (сега бул. „Сливница“), но по-надолу, където се пресича с ул. „Ал. Рачински“. През есента отново се премества, този път на пресечката на бул. „Мария Луиза“ с ул. „Драгоман“.

От 1 септември 1925 г. Северобългарската спортна лига, както и всички спортни федерации се разформироваха. На тяхно място се създават окръжни спортни области в цялата страна. В първенството на Варненската окръжна спортна област (ВОСО) са включени спортни клубове от Варна и Провадия. А по-късно и Гебедже (днес Белослав).

По това време „Шипченски сокол“ започва да се представя все по-добре и въпреки че материално отстъпва на богатите клубове в града – „Тича“ и „Владислав“, успешно мери сили с тях. Така футболният тим се утвърждава сред най-силните отбори във Варна. В състава най-добре се изиявяват Ради Марков, Георги Вълчев – Норгото, Ноцо Сколуфанов, Иван Иванов – Джованата, Борис Нейков, вратарят Янко Николов и най-вече Михаил Тунчев.

Михаил Тунчев е един от най-добрите играчи на Варна. Играе като ляв инсайд. Физически здрав с добър удар и техника. През 1925 г. е поканен в националния отбор и участва в мача срещу Румъния. Той е първият национал на клуба.

На следващата 1926 г. се създава втори тим на „Шипченски сокол“. За негов отговорник, както и на юношеския отбор, е избран Димо Караилиев. Под негово ръководство юношите стават първи във Варна. Там израстват таланти като Жечо Тунчев, Илия Булашев, Александър Коев, Иван Матеев. За добрата си работа с юношите и за заслугите му към „Шипченски сокол“ Димо Караилиев е избран за почетен член на клуба.

През 1927 г. е учредена градска купа по футбол, която носи името „Варна“. Тя е подарена от Варненската градска община. Състезават се всички отбори от града. „Шипченски сокол“ побеждава „Тича“ с 3:1 и се класира за финала, който се провежда на 5 септември на „Колодрума“. Другият финалист е отборът на „Левски“. С победа от 1:0 „соколите“ печелят мача и стават първият носител на купата. Автор на единствения гол е Иван Иванов – Джованата, в 20-та минута. След срещата зам.-кметът на града Ц. Хаджиев, под бурните аплодисменти на публиката, тържествено връчва купата на председателя на „Шипченски сокол“ – Никола Мишев. Това е първият спечелен трофей в историята на клуба.

Година по-късно настъпва подем в организацията на „Шипченски сокол“. Членовете на клуба се отнасят с чувство на отговорност, дисциплина и голямо желание за победи. Силните игри и победите привличат все повече привърженици. Това помага за набирането на необходимите средства. Клубът има най-много симпатизанти в района, където е основан – около училище „В.

Априлов“ и района северно от ул. „Отец Паисий“, където по това време вече е възникнал квартал „Пясъците“. Тези места с основание се наричат „сърцето“ на „Шипченски сокол“ и обхващат територията около училище „В. Априлов“ до бул. „Сливница“ на юг; на север до бул. „Цар Освободител“ и ул. „Прилеп“; на запад до ул. „Струга“ и намиращата се западно от нея тогавашна кирекчийска махала. Години наред там израстват поколения талантиливи футболисти. Затова, когато в този квартал се роди момче, по традиция, първо го повиват със сини пелени, а хората обичат да казват, че се е родил бъдещ футболист на „Шипченски сокол“.

От месец май 1928 г. председател на клуба става Иван Фиков. През сезона 1928/29 г. „Шипченски сокол“ за първи път в историята си печели първенството на ВОСО. От играните мачове най-впечатляваща е победата със 7:0, с която е разбит предишният първенец на Варна – „Владислав“. Първото място дава право на отбора да продължи борбата в държавното първенство, което се провежда по системата на елиминиране, а съперниците са първенците на другите спортни области. В първия мач, на Военното игрище във Варна, с 5:0 е разгромен тимът на „Хан Омуртаг“ – Шумен. Във втория кръг следва нова домакинска победа над русенския „Раковски“ с 2:0. През този сезон полуфинали няма. Според регламента, „Левски“ – София се класира за финала направо от втория кръг, а другият финалист се излъчва в една среща от трети кръг. За определяне на финалиста „Шипченски сокол“ трябва да играе с първенеца на пловдивска област „Ботев“ – Пловдив. От София съобщават само ден по-рано за насрочването на мача и варненци веднага тръгват с влака за Пловдив. След

„Шипченски сокол“ – трети в първенството за 1929 г.
Отляво-надясно: Ив. Фиков (председател), Вл. Капзамалов, Г. Пармаков,
Ив. Иванов, Ж. Тунчев, Ал. Коев, Б. Бонев, Ив. Матеев, Б. Нейков,
Г. Апостолов, Ил. Булашев; долу Я. Николов

Жечо Тунчев

пристигането си, те се отправят от гарата направо на градското игрище, но там научават, че срещата ще се състои на игрището на „Ботев“ – Пловдив. Според тогавашния правилник официални мачове не могат да се провеждат на клубни игрища. Въпреки всичко двубоят се играе там. Дългият път, умората и липсата на време за отдих дават отражение и „Шипченски сокол“ губи с 1:3. Варненският тим е в състав: Янко Николов, Георги Апостолов, Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Георги Пармаков, Александър Коев, Боян Бонев, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов и Иван Иванов.

От ръководството на клуба са недоволни от несправедливостта и от неспазването на правилника и подават контестация до най-висшия спортен орган – арбитражния съд. Той уважава жалбата, анулира резултата и взема решение мачът да се преиграе на определена друга дата в София. Въпреки това, управителният съвет на БНСФ спира изпълнението на решението на арбитража под предлог, че не е спазен срокът на подаване на контестацията и насрочва финала между столичния „Левски“ и „Ботев“ – Пловдив. (По-късно „Ботев“ печели титлата). „Шипченски сокол“ остава на трето място и това е първият успех на футболния тим в държавното първенство.

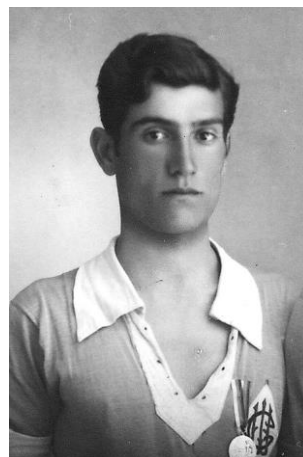
Клубът вече е утвърдено име във Варна и започва да гради авторитет сред най-силните състави в страната. Футболистите на „Шипченски сокол“, които участват в държавното първенство и печелят третото място през 1929 г., са: вратарят Янко Николов, защитниците Георги Апостолов – Лапната, Борис Нейков, Владимир Капзамалов, халфовете Георги Пармаков, Александър Коев – Железния, нападателите Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов – Найденката, Иван Иванов – Джованата, Иван Матеев и Боян Бонев – Бальо.

На 15 септември същата година се състои финалът за градската купа „Варна“. След като е отстранил „Левски“ с 4:1, „Шипченски сокол“ среща за свой съперник тимът на „Владислав“. На „Колодрума“ синьо-белите печелят с 2:1 и за втори път стават носители на трофея. Купата връчва народният представител от Демократическата партия Христо Мирски, пред многобройна публика. Победителите са в състав: Янко Николов, Георги Апостолов, Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Георги Пармаков, Александър Коев, Иван Матеев, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов и Иван Иванов.

През лятото на 1930 г. „Шипченски сокол“ за първи път гостува в чужбина – в Истанбул. Българският отбор отпътува за Турция от морска гара Варна с кораба „Кирил“. Първоначално се предвижда мач с „Фенербахче“, но организаторите налагат на варненци да се срещнат с националния отбор на Турция. Двубоят се провежда на много лош терен и при много груба игра от страна на домакините. „Шипченски сокол“ обаче е по-добрият тим и успява да извоюва победа с 4:3. Головете отбелязват Александър Коев – 3 и Илия Булашев. Във втория си мач „соколите“ се изправят срещу шампиона на Турция „Фенербахче“. И този път турците не подбират средства и с изключително брутални действия се стремят към победа. Местният рефер не обръща внимание на това и се стига до неприятни последствия. Капитанът Борис Нейков излиза тежко контузен. На носилка е изнесен и вратарят на варненци. Останалите играчи искат да напуснат игрището, но настървената публика и

полицията (!?) ги заплашват със саморазправа, ако не останат на терена. При тези обстоятелства „Фенербахче“ успява да победи с 5:2.

По време на двубоите в Турция ярко изпъква невероятният талант на 20-годишния десен инсайд Жечо Тунчев. Много бърз, с брилянтна техника, точен пас и елегантност. Умее да създава голове положения за съотборниците си. Английски специалисти, наблюдавали мачовете на „Шипченски сокол“, изказват мнение, че Жечо Тунчев е играч от европейска класа и би намерил място във всеки елитен тим на Европа. Освен него много силно се изявява и дясното крило Александър Коев – Железния. Турската публика го нарича „илдаръм“ (светкавица), заради неговата бързина, мощните му пробиви и страховития му удар.

**Александър Коев
– Железния**

След завръщането си във Варна ръководството на клуба уговаря през месец август футболни срещи в гр. Кюстенджа (днес Констанца), Румъния. На румънска земя „соколите“ се представят успешно. В първия си мач разгромяват „Славия“ – Кюстенджа с 8:0, а срещу „Виктория“ – Кюстенджа завършват наравно 0:0. На връщане, минавайки през Добрич (тогава в територията на Румъния), „Шипченски сокол“ откликва на поканата да играе с местния „Вихър“ и го побеждава убедително с 3:0.

В градското първенство през 1930/31 г. тимът се представя отлично и става първенец на Варненска област. В най-тежките си мачове успява да победи вечните съперници „Тича“ с 2:0, с голове на Жечо Тунчев и Руси Булашев и „Владислав“ с 4:0, като голмайстори са Жечо Тунчев, Иван Иванов, Александър Коев и Илия Булашев. В решителната дерби среща, на 1 юни 1931 г. на „Колодрума“, „Тича“ отново е победен с 2:0. Головете вкарват Иван Иванов и Александър Коев. Този двубой е заснет и е първият спортен филм направен във Варна.

Преди това, през пролетта, „Шипченски сокол“ организира гостуване в Гърция. Съставът, който заминава за южната ни съседка, е: Здравко Янакиев (вратар), Борис Нейков и Георги Пармаков (бекове), Щерю Савов – Папагала, Иван Георгиев – Шико, Георги Георгиев – Гого, Петър Добрев и Владимир Капзамалов (халф-бекове), Иван Иванов – Джованата, Иван Найденов – Найденката, Илия Булашев, Жечо Тунчев и Александър Коев – Железния (нападатели).

На 9 април 1931 г., след тридневен път, варненци пристигат на гарата в Атина, където са посрещнати от председателя на гръцката спортна федерация Никогонда и голяма група спортисти и деятели. На следващия ден в гръцката столица, пред препълнения стадион, „соколите“ се срещат с атинския елитен тим „Аполон“. Мачът започва с масиран натиск на „Шипченски сокол“ и Жечо Тунчев открива резултата. През втората част, при една атака домакините успяват да изравнят. До края варненци създават няколко голове положения, но резултатът остава непроменен – 1:1.

Във втория си мач – на 13 април „Шипченски сокол“ се изправя срещу бившия първенец на Пирея и бивш вицешампион на Гърция „Етникос“. Пред около 15 000 души, след много силна игра варненци побеждават с 3:2. Зрителите са във възторг от показаното и с бурни аплодисменти изпращат

българите. Красивата игра, която демонстрират „соколите“, се харесва на гръцката публика и за следващия мач – на 14 април стадионът отново е препълнен. Съперник е тимът на „Еносис“ – Атина, който е подсилен с трима национални играчи. Този път „соколите“, вече с натрупана умора, губят с 1:4. Въпреки загубата те отново оставят добри впечатления.

След мача българският пълномощен министър в Гърция Георги Къосеиванов организира тържествен банкет и кани играчите и членовете на клуба. Останал възхитен от футболните срещи, той изтъква, че „Шипченски сокол“ се е представил отлично и е защитил достойно спортната чест на Варна.

Много ласкаво се изказват за варненския отбор треньорите на гръцките клубове и представителят на спортната федерация на Атина – Николаидис. Най-силно впечатление им е направил централният нападател Илия Булашев – нисък, набит, но много бърз, който в тези мачове се изявява изключително успешно. С техничната си и виртуозна игра и с изкусните си изпълнения той разкрива безспорните си футболни качества.

През 1931 г. за председател на клуба е избран Генчо Генев. През есента на същата година, след като става първенец на Варна, „Шипченски сокол“ се включва в държавното първенство. През този сезон турнирът между първенците на спортните области се провежда в София и всички мачове се играят там. В първия кръг „соколите“ отстраняват „Ботев“ – Пловдив след много силна игра и победа с 1:0. После разгромяват състава на „България“ – Хасково с 5:1. Според регламента, варненци пропускат третия кръг и така за първи път „Шипченски сокол“ достига до финала на държавното първенство.

На 13 септември 1931 г., в София на игрище „Юнак“, пред повече от 12 000 зрители съперник на варненци е столичният „АС-23“, един от най-силните отбори в страната по това време. В състава на софиянци участват такива именити играчи като капитанът Владимир Тодоров, националите Любомир Ангелов – Старото, вратарят Тодор Дермонски и Борислав Габровски. Рефер на срещата е Ст. Чумпалов, а съставите на двата отбора са: „Шипченски сокол“ – Здравко Янакиев, Борис Нейков (капитан), Владимир Капзамалов, Георги Пармаков, Иван Георгиев, Петър Добрев, Александър Коев, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов и Иван Иванов; „АС-23“ – Т. Дермонски, П. Пенчев, Б. Каев, Б. Габровски, Л. Гюзумов, Й. Зафиров, Ив. Колев, Л. Ангелов, Вл. Тодоров, Н. Величков, Здр. Попов.

Илия Булашев

Мачът започва нещастно за гостите от Варна. Още във втората минута в стремежа си да изчисти от корнер топката с глава, Владимир Капзамалов си прави автогол. След гола „Шипченски сокол“ се активизира и пренася играта пред вратата на „АС-23“, където създава опасни положения. В 28-та минута, след изпълнение на корнер Иван Найденов бележи изравнителен гол с глава. До края на полувремето варненци имат инициативата, но

пропускат да поведат в резултата, а при единствената по-сериозна заплаха пред собствената си врата Здравко Янакиев се намесва безупречно. През втората част „соколите“ също имат превъзходство и 10 минути след подновяването на играта, най-добрият на терена – Жечо Тунчев с точен пас извежда Александър Коев. Той преодолява защитниците и от границата на наказателното поле стреля ниско и точно в десния ъгъл на вратата – 2:1. След втория си гол гостите от Варна установяват пълно игрово надмощие като пропускат да вкарат и трети гол. 17 минути преди края, в борба за топката, състезателят на „АС-23“ Борислав Габровски извършва грубо нарушение – подлага бутоните си и чупи крака на Георги Пармаков. Когато изнасят пострадалия с носилка от игрището, той превъзмогва болката, надига се и намира сили да извика: „Момчета, дръжте се! Ние ще ги победим!“. По това време смените и наказателните картони още не са въведени в правилника, но съдията има право да отстрани провинилия се играч. От варненския клуб настояват Габровски да напусне играта и двата отбора да продължат с по 10 души. Реферът Чумпалов решава да остави виновника на терена и дава сигнал за продължаване на мача. Тогава председателят на „Шипченски сокол“ Генчо Генов нарежда на футболистите да не продължават да играят, докато Габровски не напусне (по-късно за това си деяние той е изключен от БНСФ за една година, а председател става отново Иван Фиков). Всички от варненския клуб обаче, разстроени от неприятния инцидент, загрижени за пострадалия, търсят подходящи дъски и въже, за да направят шина на счупения му крак и да бъде заведен в болница. Без да се съобрази с това, Чумпалов изчаква определените от правилника 5 минути за подновяване на играта, след което прекратява мача при 2:1 за гостите от Варна и присъжда резултат 3:0 в полза на „АС-23“. Започват бурни протести от страна на гостите. Зрителите мощно освиркват съдията и домакините. За да покаже, че държи на решението си, целият отбор на „Шипченски сокол“ се събира в средата на игрището. Разправиите продължават още дълго време. Церемония по награждаването няма и купата не е връчена. След това публиката възторжено аплодира варненските играчи и ги понася на ръце.

Георги Пармаков

На следващия ден, на страниците на вестник „Спорт“, капитанът на „Шипченски сокол“ Борис Нейков изразява становището на целия отбор: „Нашият играч пострада от умишленото ритване на Габровски. Това много добре забелязах аз, който бях на 5 метра от него. Габровски игра въобще грубо. Не сме доволни от рефера, който фаворизираше софиянци. Държим на решението си, Габровски да бъде отстранен от игра и тогава ще продължим.“ Софийският вестник „Пладне“ също красноречиво отразява и коментира събитията по време на финала: „Варненци излязоха от игрището победители, бурно аплодирани от десетхилядната публика. На тях не е необходимо „първенство“ опръскано с кръвта на техния скъп другар. Достатъчни за тях са адмирациите до тъмно, пред които висшите управници на БНСФ се изплъзнаха из вратичките на „свободния вход“. Купата, разбира се, не се даде, въпреки готовността на всички полицейски началници (б.а. – „АС-23“ е офицерски клуб) да се наредят на манифестация из града и на банкетите на „победителите“... А в столицата се коментира, че „Шипченски сокол“ е прежалил купата, но не и

своя другар. Варненският всекидневник „Черно море“ също взема отношение: „Непосредствените зрители на кървавия инцидент категорично твърдят, че кракът на пострадалия варненски играч е бил счупен от умишлено зверско ритване. „Бабаитите“ на софийския тим явно се готвили предварително да осакатят през време на играта по-опасните за тях играчи на „Шипченски сокол“, за да могат да изтръгнат победата. Варненци с пълно право и в съгласие с духа на правилника не са се съгласили да продължат играта, предвид опасността да пострадат още по-жестоко. Реферът, чрез отстранение на виновника, трябваше да наложи легалната игра.“

През следващите дни управителният съвет на БНСФ на няколко пъти се събира на съвещания, за да реши окончателно на кого да присъди титлата. Председателят Димитър Иванов, както и повечето членове от БНСФ са на мнение, че мачът трябва да се доиграе или преиграе, за да завърши първенството справедливо – след спортменска борба. Въпреки това, накрая е решено „АС-23“ да стане държавен първенец след служебна победа с 3:0, но без да му е връчена купата. Така, без да бъде победен, „Шипченски сокол“ остава втори.

„Шипченски сокол“ се представя достойно в първото си участие във финала на държавното първенство. Голямо е съжалението и разочарованието на всички негови членове и привърженици за несправедливо пропуснатата шампионска титла. Въпреки това футболният тим вече е смятан за един от най-силните в страната. Тези, които достигат до този голям успех, са: вратарят Здравко Янакиев – Ципата, защитниците Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Иван Георгиев – Шико, халфовете Георги Пармаков, Петър Добрев,

„Шипченски сокол“ – вицешампион за 1931 г.
Отляво-надясно: Б. Нейков, Г. Пармаков, П. Добрев, Ал. Коев, Г. Генов –
председател, Здр. Янакиев, Вл. Капзамалов, Ж. Тунчев, Ив. Найденов,
Ил. Булашев, Ив. Георгиев, Ив. Иванов

нападателите Александър Коев – Железния, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов – Найденката, Иван Иванов – Джованата и Панайот Несторов – Пъната.

„Шипченски сокол“ доказва високата си класа и по-късно през есента, когато на 11 октомври 1931 г. играе приятелски мач с „Тича“ и го побеждава със смазващия резултат 10:1. Шест гола са дело на Илия Булашев, по два на Жечо Тунчев и Александър Коев. Това е и най-голямата победа срещу вечния съперник. Този мач се оказва последен за Жечо Тунчев. В него той играе великолепно и създава повечето голови положения.

В началото на 1932 г. „Шипченски сокол“ претърпява най-тежката си загуба. На 14 януари най-добрият футболист на тима – Жечо Тунчев, заболял от неизлечимата тогава скоротечна туберкулоза, умира едва на 21 години. Варна загубва най-големия играч на своето време. Всепризнат от съперници, боготворен от съотборници и привърженици. Смъртта го намира в разцвета на силите и младостта му преди да е доразвил напълно гениалния си футболен талант. Наричан „перлата“ на футболна Варна той оставя незаличим спомен и ярка следа в историята на футбола в родния си град. Варненската преса съобщава скръбната вест. На 16 януари в „Черно море“, на първата си страница, в черна рамка помества статия озаглавена само с 2 думи: „Жечо почина“. На погребението се събират много опечалени хора. Смъртта му се превръща в трагично събитие за целия град. Образувано е траурно шествие от дома му в кв. „Пясъците“ до гробището – по централните улици на града. Хиляди хора го изпращат в последния му път. По пътя ковчегът на Жечо Тунчев е носен и предаван от ръце на ръце от близките и приятелите му. Присъстват представители на всички спортни дружества от Варна, които поднасят венци и цветя. Гибелта на Жечо Тунчев е изживяна болезнено тежко от неговите съотборници, приятели и почитатели...

В първия официален мач след кончината на Жечо Тунчев, на 18 април „Шипченски сокол“ трябва да играе срещу вечния съперник и основен конкурент „Владислав“. Срещата е решителна, защото двата отбора са преки съперници в първенството на Варненска област. Победата увеличава многократно шансовете на единия от двата състава в по-нататъшната борба.

Преди двубоя целият отбор на „Шипченски сокол“ по екипи отива на гроба на починалия си съотборник. Градското гробище е съвсем близо до „Колодрума“ (на мястото на сегашния „Пантеон“) в Морската градина. Там те поднасят цветя и венец, и мълчаливо почитат паметта на своя другар. Тогава някой нарушава тишината и прошепва: „Без него... с 10 души!...“ Всички се съгласяват в знак на признание и решават да излязат на терена с 10 души! Заклеват се да победят, заради Жечо...

Предварително определената единадесеторка на „Шипченски сокол“ за мача е: Здравко Янакиев, Владимир Капзамалов, Борис Нейков, Стоян Танев, Иван Георгиев, Петър Иванов, Александър Коев, Панайот Несторов, Илия Булашев, Иван Найденов и Руси Булашев. Един от тях отпада от състава (за съжаление, не е известно точно кой, защото съставът за мача, известен от протоколната книга на клуба, е определен и вписан предварително).

Непосредствено преди започване на срещата с кратка реч на П. Коларов (от ръководството на ВСО) и едноминутно мълчание още веднъж е почетена паметта на незабравимия футболист. Срещу силния състав на „Владислав“ (печелил и първенството на страната), отборът на „Шипченски сокол“ се изправя с 10 души! Постът на Жечо Тунчев не заема никой. В неравната

футболна битка „соколите“ се раздават докрай. Въпреки че тогава още не е прието, защитниците атакуват заедно с нападателите, а нападателите се връщат в защита да се бранят. В изключително оспорвания и драматичен мач десетте играчи на „Шипченски сокол“ надиграват „Владислав“ и го разгромяват с 5:1. Тази уникална победа остава в историята и е равностойна на подвиг!

В следващите мачове на ВСО „соколите“ продължават отличните си изяви. Сред тях са и двете важни победи над другия основен съперник „Тича“ с по 1:0. В първия от тези мачове гола бележи Руси Булашев, а във втория – играч на „Тича“ си вкарва автогол. През този сезон няма кой да спре „Шипченски сокол“ и той отново е първенец на областта.

През лятото във Варна пристига на почивка от Букурещ немецът от унгарски произход Ференц Фан – бивш професионален футболист, играл в букурещки отбор. Той гостува на предишния председател на клуба Генчо Генев. Фан е практикувал треньорската професия и затова е помолен да се заеме с подготовката на футболния тим. До този момент играчите сами са водили тренировките, а съставът за мачовете е определян от капитана или някой от ръководството. Ференц Фан приема предложението и става първият треньор в историята на клуба. Той започва да тренира отбора и за кратко време променя облика му на игра. „Шипченски сокол“ започва да демонстрира модерен и атрактивен футбол и успява по-лесно да побеждава съперниците си. С това привлича все повече зрители на футболните мачове.

През месец август и септември се провеждат срещите от държавното първенство, където „Шипченски сокол“ прегазва всичките си съперници. В първия кръг във Варна е сразен шуменският „Хан Омуртаг“ с 6:2. Във втория е победен „Левски“ – Русе като гост с 2:0. Отново на „Колодрума“ във Варна е полуфиналът срещу „Победа 26“ от Плевен. Категорична победа с 4:1 изпраща

На гроба на Жечо Тунчев

варненци на финала срещу „Славия“ – София.

Тимът на „Славия“ е с шестима национали в състава си: Димитър Байкушев, Никола Стайков, Пенко Рафаилов, Никола Калканджиев, Христо Минковски, Велчо Стоянов, както и авторитетният Димитър Манолов – Боянската мечка. От тях Байкушев, Стайков, Минковски и Рафаилов участват в националния тим през лятото на същата година, когато България постига първия си значим международен успех – става носител на Балканската купа. Затова столичният „Славия“ всява респект и според всеобщото мнение е фаворит за титлата.

На 18 септември, неделя, 1932 г. в София е финалът на държавното първенство и Царската купа. На игрището на „АС-23“ застават единадесеторките на „Шипченски сокол“: Здравко Янакиев, Георги Апостолов, Иван Георгиев, Борис Нейков (капитан), Владимир Капзамалов, Стоян Танев, Райко Димов, Александър Коев, Илия Булашев, Иван Найденов и Руси Булашев; и на „Славия“: Н. Спиров, Н. Калканджиев, Т. Янакиев, Д. Байкушев, П. Рафаилов, Д. Манолов, Н. Стайков, В. Стоянов, Б. Романов, Хр. Минковски и В. Христов. Преди мача на терена славистите се държат надменно, подигравателно подхвърлят, че ще спечелят с лекота.

Пред повече от 10 000 зрители реферът Йонов дава първия сигнал. В началните минути софиянци правят няколко сериозни атаки. При една от тях Романов шутира силно, но вратарят Здравко Янакиев избива опасния удар. Натискът на „Славия“ продължава с няколко изпълнени корнера. В 12-та минута след успешна контраатака и пас на Илия Булашев, Иван Найденов с коварен удар през куп от играчи открива резултата – 1:0 за „Шипченски сокол“. До края на полувремето домакините правят опит за обрат, но варненци играят спокойно и се справят с еднообразното нападение на „Славия“. Няколкото положения пред вратата са отразени от отличния Здравко Янакиев. През втората част

Преди финала за Държавното първенство през 1932 г. в София – отборите на „Славия“ (прави) и „Шипченски сокол“ (клекнали – отляво-надясно): Ив. Найденов, Б. Нейков, Вл. Капзамалов, Здр. Янакиев, Р. Булашев, Ст. Танев, Р. Димов, Ал. Коев, Г. Апостолов, Ив. Георгиев, Ил. Булашев, които печелят шампионската титла

„соколите“ започват нападателно, но не успяват да отбележат гол. После играта се изравнява и в 63-та минута Никола Стайков с топовен удар бележи за „Славия“. След гола столичани се активизират и започват организирано да нападат. Защитата на „Шипченски сокол“, ръководена нещо от капитана Борис Нейков, който прави голям мач, играе самоотвержено, а вратарят Здравко Янакиев се справя блестящо с всички опасности. Нападателите разчитат предимно на контраатаки и също пропускат изгодни положения. Така, след като редовното време завършва 1:1 следват 2 продължения по 15 минути. В първото „Славия“ има инициативата, но среща организираната защита на гостите. Към края на мача повечето от играчите на „Славия“ стават все по-изморени, побавни и разколебани. Осем минути преди последния сигнал дясното крило на „Шипченски сокол“ Райко Димов получава топката и вихрено се понася по десния фланг. Той намира с точен пас централния нападател Илия Булашев, който е добре пласиран и излиза сам срещу вратаря. Двамата защитници на „Славия“ Калканджиев и Янакиев, в стремежа си да попречат на нападателя, се сблъскват, а вратарят Спиrow напуска вратата, за да се намеси. Илия Булашев технически ги заобикаля с топката и вкарва втори гол – 2:1 за варненци. Столичани се вдигат на отчаян щурм, но „соколите“ със спокойна и хладнокръвна игра дочакват последния сигнал. След 120-минутен двубой „Шипченски сокол“ е държавен първенец! Публиката навлиза на терена и понася победителите на ръце. Сред многобройните зрители са много варненци и много привърженици на столичния „Левски“, които през цялото време на мача подкрепят гостите.

Огорчени от загубата, славистите се прибират в съблекалнята и не дочакват награждаването. Минути по-късно представител на Двореца в присъствието на целия УС на БНСФ поднася сребърната Царска купа на шампионите на България пред гръмките и нестихващи овации на публиката. Настъпва неописуема радост сред първенците. Въодушевени те тръгват с песни на импровизирано шествие от игрище „АС-23“, намиращо се в „Борисовата градина“, продължават по централните улици на столицата до хотел „Виктория“ на „Лъвов мост“, където са настанени. Трамваите и цялото градско движение са спрени. По пътя се присъединяват още много хора. Същата вечер по телефона съобщават във Варна новината за победата. Там започват да готвят тържествено посрещане на футболния тим.

На другия ден софийският вестник „Спорт“ подробно отразява финалната среща. На неговите страници са публикувани изказвания на треньора, на капитана и ръководителите на „Шипченски сокол“.

Треньорът Ференц Фан споделя: „Славия“ няма рутинна игра. Изненадан съм, че софийският първенец играе високо. Той разчита повече на физически сили, отколкото на изкуството. Победи този, който играе с по-голям дух.“

Капитанът Борис Нейков казва: „Преди всичко трябва да изкажем задоволството си от рефера, който ръководи обективно, а също така и от публиката. Играта общо бе добра. „Славия“ прекалено комбинираше. Ние победихме с духа си. Радвам се, че защитихме честта на Варна.“ Водачът на отбора Димитър Михайлов: „Доволен съм от играта. Констатирах, че софийската публика гледа критично на футболната игра и бе справедлива. Огорчен съм от недружелюбното отношение на софийския ежедневен спортен печат към нас. „Славия“ игра добре, но силите бяха равни. Щастлив съм, че ще зарадваме Варна с най-скъпия трофей – купата.“ Генчо Генов – втори водач: „Играта през първото полувреме бе хубава. След спечелването на

изравнителния гол „Славия“ имаше надмощие. Общо играта бе равна.“ Във вестника са поместени още мнения, оценки и коментари. Зададен е въпросът: „Защо победи „Шипченски сокол“?“. Обобщеният отговор е: „Преди всичко със своето търпение и хладнокръвие и със своя достоен за поука и образец несломим дух. Тоя дух, тоя най-ценен плод на спорта, заслужава най-богата и неизчерпаема похвала.“ Целият отбор на „Шипченски сокол“ играе силно и всички играчи имат принос за големия успех, но на финала най-добре се изявяват: Борис Нейков, Илия Булашев, вратарят Здравко Янакиев, Руси Булашев и Иван Найденов. Тяхната силна игра до голяма степен решава изхода от мача.

Във Варна новината за спечелването на шампионската титла се разпространява бързо и предизвиква огромна радост. Победата над „Славия“ се коментира оживено, не само от привържениците и членовете на варненския тим, а и сред много други хора. Градът ликува. Подготвено е грандиозно посрещане на първенците.

Влакът, с който се връщат „соколите“, първо спира на гарата в Гебедже (днес Белослав). Там чака Иванка Коева, съпруга на Александър Коев, която заедно с нейни познати отива предварително пеша! Те украсяват влака с цветя и сини знамена. Отпред на локомотива закрепват купата и табела с надпис: „Шипченски сокол“ Варна – носител на Царската купа и държавен футболен първенец – 1932/33 г.

„Шипченски сокол“ – шампион за 1932 г.
Отляво-надясно: Ил. Булашев, П. Несторов, Л. Люцканов, Ив. Георгиев,
Ив. Найденов, Ст. Танев, Б. Нейков, Ал. Коев, Р. Булашев,
Вл. Капзамалов, Здр. Янакиев

**Спечелената
сребърна Царска
купа през 1932 г.**

На 21 септември 1932 г., в 12 часа по обед влакът, с който се връща „Шипченски сокол“, пристига във Варна. Още от 11,30 часа перонът на гарата е препълнен. Няколко хиляди души са се стекли да посрещнат своите любимци. Военен оркестър през цялото време изпълнява тържествени маршове. Веднага след спирането на влака десетки хора се спускат и понасят на ръце героя на мача Илия Булашев, капитана Борис Нейков и треньора Ференц Фан. Сред посрещачите на перона са генерал Жечев, полковник Антонов – председател на ВСОС, кметът на града Асен Брусов, градоначалникът Германов и председателят на колоездачното дружество. Те поднасят букети и поздравяват победителите. Малко след това Борис Нейков повежда манифестацията с купата в ръце. С музика и песни всички преминават по улиците „Преслав“ и „Княз Борис“ и се отправят към клуба си на ул. „Мария Луиза“. По пътя се присъединяват още много хора и бурно аплодират шампионите. Почитателите им възторжено пеят:

*„Влакът се клатушка
в софийското поле,
„Шипченски сокол“ се връща
с купата в ръце!“*

*Ой, вий соколци –
държавни първенци,
с дух и воля вий събрахте
лаврови венци!“*

По-късно тези стихове се превръщат в марш на клуба за онова време. Начело на манифестацията е издигнат плакат с надпис: „Достойно защитихме честта на Варна. Дайте ни игрище.“

След спечелената шампионска титла пред хотел „Виктория“ в София

Официалното посрещане на ж.п. гара Варна

Борис Нейков с Царската купа начело на манифестацията във Варна

**Манифестацията след пристигането
във Варна**

Пред помещението на „Шипченски сокол“ секретарят на БОСО Петър Коларов държи прочувствена реч, като изтъква значението на шампионската титла за Варна и още веднъж поздравява победителите. Празникът продължава, а под звуците на музиката се извива кръшно хоро...

Тези, които достигат най-високия връх – шампионската титла на България през 1932 г. са: вратарите Здравко Янакиев – Ципата и Петър Георгиев; защитниците: Борис Нейков (капитан на отбора, ляс бек), Иван Георгиев – Шико (централен защитник), Георги Апостолов – Лапната (десен бек), Владимир Капзамалов (защитник и халф); халфовете: Стоян Танев – Теньо, Петър Добрев, Люцкан Люцканов и Петър Иванов; нападателите: Илия Булашев (централен нападател), Александър Коев – Железния (дясно крило, десен инсайд и халф), Иван Найденов – Найденката (ляв инсайд), Руси Булашев (ляво крило), Райко Димов (дясно крило), Иван Иванов – Джованата (ляво крило) и Панайот Несторов – Пъната. Съществен принос има и треньорът Ференц Фан. По това време се играе по английската Дубъл ве-ем система (WM – 1-3-2-2-3).

През 1932 г. клубът на 3 пъти сменя своя председател. За кратко време

**С Царската купа пред клубното помещение
на ул. „Мария Луиза“ във Варна**

„Шипченски сокол“ – паметна снимка по случай шампионската титла през 1932 г.
Отляво-надясно и отгоре-надолу: Б. Нейков, Здр. Янакиев, Г. Апостолов, Д. Михайлов – водач на тима, Н. Мишев – почетен председател, Г. Генев – водач на тима, Вл. Капзамалов, Р. Димов, Ст. Танев, ръководството на клуба, Ив. Георгиев, Л. Люцканов, Ал. Коев, Ил. Булашев, Бр. Вичев – председател, Ив. Найденов, Р. Булашев, П. Несторов, П. Добрев

Здравко Янакиев

поста заема Братой Вичев, който през месец октомври е сменен от генерал Жечев, а от месец ноември отново е избран Генчо Генов.

През следващия сезон 1932/33 г. тимът на „Шипченски сокол“ се представя отлично и за трети пореден път завоюва първенството на ВСО. От всички спечелени победи най-голяма стойност имат дерби срещите с „Тича“. Първата от тях завършва 4:2, след хеттрик на Илия Булашев и гол на Иван Найденов, а в решителния последен мач от първенството резултатът е 4:1, като голмайстори са: Иван Георгиев, Иван Найденов, Илия Булашев и Люцкан Люцканов.

През месец август за кратко във Варна пребивава австриецът Мариус (малкото му име не е известно) – треньор на „Акоах“ – Виена, който поема подготовката на „Шипченски сокол“ за около 20-ина дни, преди започване на държавното първенство.

През септември започват мачовете за държавно първенство. Първият съперник на варненци е тимът на „Чардафон“ – Габрово. На „Колодрума“ във Варна „Шипченски сокол“ го побеждава с класическия резултат 3:0. Регламентът през този сезон е такъв, че „соколите“ прескачат втория кръг.

На областното игрище в Русе е насрочен полуфиналът за държавното първенство срещу местния отбор на „Напредък“. „Шипченски сокол“ е по-силен и постига убедителна победа с 4:1. Два гола вкарва Александър Коев, а по един Иван Найденов и Илия Булашев. За трети пореден път варненци се класират за финала, където този път срещат столичния „Левски“.

На 3 октомври 1933 г., в София на игрище „АС-23“ е двубоят за титлата, пред около 12 000 зрители. В състава на „Левски“ са такива изтъкнати играчи като националите Асен Панчев, Асен Пешев, Михаил Лозанов, Константин Ефремов, Никола Николов, Борислав Габровски и вратарят Ради Мазников. Рефер е Ив. Йонов, а съставите на двата отбора са: „Шипченски сокол“ – Здравко Янакиев, Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Люцкан Люцканов, Иван Георгиев, Стоян Танев, Александър Коев, Иван Найденов (капитан), Илия Булашев, Панайот Несторов и Руси Булашев; „Левски“ – Р. Мазников, Н. Николов, Ал. Христов, Б. Габровски, Н. Димитров, К. Ефремов, К. Жеков, Н. Лозанов, М. Лозанов, Ас. Пешев и Ас. Панчев. Още в началото „Левски“ установява превес и успява да преодолее сгъстената защита на варненци. Това става в 12-та минута, когато Коста Жеков открива резултата – 1:0 за столичани. След гола домакините имат явно игрово превъзходство, но без опасни голове положения. В 19-та минута е отправен първият, но безуспешен удар към вратата на „Левски“ от Илия Булашев. Надмощието на софиянци продължава и в 29-та минута Асен Панчев стреля силно в долния десен ъгъл на вратата. Здравко Янакиев отбива, но след рикошет в гредата топката влиза в мрежата – 2:0. При една от редките атаки на гостите в 36-та минута Иван Найденов центрира високо в наказателното поле и Илия Булашев с глава вкарва красив гол – „Шипченски сокол“ намалява на 2:1. Две минути по-късно М. Лозанов от пряк свободен удар уцелва напречната гредка и пропуска да увеличи преднината на „Левски“. През втората част столичани също започват агресивно. К. Жеков пропуска изгодно положение. В 63-та минута, след пробив на Панчев и центриране от аутлинията, Асен Пешев вкарва трети гол. „Левски“ е пределно

амбициран и мотивиран да спечели първата си титла и дори пропуска да увеличи резултата – вратарят Здравко Янакиев спасява удар с глава на Пешев. Варненският тим губи мача с 1:3 и остава втори в първенството. Футболистите, които достигат до този успех са: вратарят Здравко Янакиев – Ципата, защитниците Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Иван Георгиев – Шико, халфовете Стоян Танев – Теньо, Люцкан Люцканов, нападателите Александър Коев – Железния, Иван Найденов – Найденката, Илия Булашев, Панайот Несторов – Пъната, Руси Булашев, Коста Илиев.

През същата 1933 г., заради силните си изяви, нападателят Александър Коев – Железния и защитникът Борис Нейков са повикани и участват в „Б“ националния тим на страната.

Три поредни години – 1931, 1932 и 1933 „Шипченски сокол“ участва на финала на държавното първенство. През 1932 успява да завоюва шампионската титла, а през 1931 и 1933 е вицешампион. Това изключително постижение не е постигано от нито един отбор в страната преди Втората световна война. Преди това – през 1929 г. тимът е и трети в първенството. Тези години са най-успешни в историята на клуба. Тогава варненският тим се утвърждава като един от най-силните в България. Причината за успехите на футболния отбор са безграничната любов на всички футболисти и ръководители към футбола и към родния клуб. Почти всички от отбора живеят в една махала – бедния работнически квартал „Пясъците“. Повечето от играчите са работници, обикновено бедни момчета, които живеят при тежки социални условия. След осемчасов работен ден те тренират и играят мачовете си.

„Шипченски сокол“ – вицешампион за 1933 г.

**Отляво-надясно: Здр. Янакиев, Б. Нейков, Г. Апостолов, Ст. Танев,
П. Добрев, Ив. Георгиев, П. Несторов, Ал. Коев, Ил. Булашев, Р. Булашев,
Ив. Найденов,**

Всички са приятели, а повечето са много близки помежду си: братята Михаил, Жечо и Върбан Тунчеви, Руси и Илия Булашеви, а тяхната сестра Иванка е съпруга на Александър Коев – Железния. Съществува приятна атмосфера и пълно разбирателство както на терена, така и извън него.

Основна причина за възхода, успехите и славата обаче, е великолепният отбор, с който разполага „Шипченски сокол“ по това време. В състава играят отлични футболисти: десният инсайд Жечо Тунчев – елегантен, техничен, много добър дрибълор; централният нападател Илия Булашев – пъргав, техничен, с голмайсторски умения; дясното крило Александър Коев – Железния – изключително бърз, с много силен удар и добър дрибъл (наречен е Железния, защото на мач срещу „Тича“ строшава гредата с топката); левият бек Борис Нейков – бърз, подвижен, ловък в отнемането на топката. Във футболния тим са привлечени също много добри играчи: левият инсайд Иван Найденов – Найденката, който идва от „Тича“ през 1928 г., много техничен, отличен дрибълор; вратарят Здравко Янакиев – най-добрият във Варна тогава, отличаващ се със своята пъргавина; център халфът Иван Георгиев – Шико, който е изключително смел в единоборствата. И двамата преминават в отбора от „Владислав“ през 1930 г.

Принос за успехите на футболния тим имат също ръководители и членове на ръководството на „Шипченски сокол“ по това време като Иван Фиков, Генчо Генов, Братой Вичев, Димитър Михайлов, Васил Зографов, Нено Терзиев и др.

След тези славни за клуба години постепенно настъпва период на спад. След финала на държавното първенство срещу „Левски“ отбора напускат Илия Булашев, който преминава в „АС-23“ – София и Иван Найденов в „Шипка“ – София. Те са основни фигури и отсъствието им се отразява негативно върху играта на „Шипченски сокол“.

През есента на 1933 г., в края на месец октомври, за председател на клуба е избран полковник Славчо Кирчев. През същата есен във Варна се провеждат мачовете за градската купа. „Соколите“ отстраняват отбора на „Победа“ с 3:0 (тази среща е прекратена поради стъмняване при резултат 2:0, а в доиграните 42 минути няколко дни по-късно, Александър Коев отбелязва трети гол). Този успех изпраща „Шипченски сокол“ на финала, където негов съперник е тимът на „Диана“.

На 8 ноември 1933 г. на „Колодрума“ „Шипченски сокол“ се представя в състав: Здр. Янакиев, Б. Нейков, Д. Топалов, Л. Люцканов, Ив. Георгиев, Ст. Танев, К. Николов, П. Несторов, Ал. Коев, В. Георгиев и Р. Булашев. Те побеждават „Диана“ с 2:0 и за трети път тимът става носител на трофея. Купата е тържествено връчена на капитана Борис Нейков от председателя на ВОСО Ил. Петрушев пред възторжените аплодисменти на публиката.

На следващата 1934 г. БНСФ анулира този мач заради нарушение от страна на „Диана“, който е дисквалифициран. Насрочен е нов полуфинал между „Тича“ и „Владислав“, в който „Тича“ печели с 4:1 и се класира на финала. „Шипченски сокол“ оспорва решението и първоначално отказва да играе отново финала, но впоследствие се явява на срещата.

На 2 април „Шипченски сокол“ завършва наравно след продължения срещу „Тича“ – 1:1. Първо в 27-та минута Кирилов от „Тича“ открива резултата, а в 79-та минута след изпълнен корнер от Р. Булашев, Димитър Топалов с глава изравнява. Съставът е: Здр. Янакиев, Б. Нейков, Д. Топалов, Л. Люцканов, Ив. Георгиев, Вл. Капзамалов, К. Трайков, Ал. Коев, Н. Неделчев, Ст.

Танев и Р. Булашев. Два дни по-късно двата тима отново се срещат. Мачът отново е много оспорван и за втори път завършва наравно – 0:0 след продължения. В отбора на „Шипченски сокол“ е направена промяна. На мястото на Люцканов и Трайков във втория двубой участват Г. Пармаков и П. Добрев.

За третата финална среща на 8 април, пак на „Колодрума“, „соколите“ специално канят играещия в софийския „АС-23“ бивш централен нападател на клуба – национала Илия Булашев да подкрепи отбора. През първата част двата отбора играят предпазливо, но през второто полувреме играта се оживява. В 55-та минута, след корнер изпълнен от Ил. Булашев, Ст. Танев със силен удар уцелва гредата, Александър Коев посреща топката и открива резултата. Малко по-късно П. Добрев с далечен пас намира Стоян Танев и той с глава покачва на 2:0. В 63-та минута, след пас на Ил. Булашев, Александър Коев прави 3:0 за „Шипченски сокол“. След това Р. Булашев от дузпа пропуска да увеличи – шутира в ръцете на вратаря Колев. В 80-та минута Кирилов намалява, а в 82-та Минчев с глава прави загубата на „Тича“ почетна. „Шипченски сокол“ заслужено печели с 3:2 благодарение на по-голямата си амбиция и индивидуални качества на своите футболисти. В тима на победителите играят Здр. Янакиев, Д. Топалов, Б. Нейков, Вл. Капзамалов, Ив. Георгиев, П. Добрев, Йоцов, Ст. Танев, Ил. Булашев, Ал. Коев и Р. Булашев. Съставът на „Тича“ е: Колев, Харипян, Гарабедов, Ковачев, Калъчев, Петков, Байчев, Николов, Кирилов, Кожухаров и Минчев.

Така, след преиграния финал „Шипченски сокол“ отново печели градската купа. Трофеят е връчен от кмета на Варна П. Панайотов, който заедно с председателя на ВОСО полковник о. з. Стаматов отправят поздравления към „соколите“ (По-късно от „Тича“ подават контестация, тъй като смятат, че в „Шипченски сокол“ участват нередовни състезатели: Ил. Булашев, който идва от „АС-23“ и Ал. Коев, който е наказан за един месец; контестацията не е уважена, защото председателят на ВОСО Стателов е отменил предварително наказанието на Коев, а и този финал е за градската купа и се преиграва от миналата 1933 г., когато и двамата са били редовни играчи на футболния тим).

В началото на 1934 г. се налага ръководството да смени клубното помещение, като от ул. „Мария Луиза“ се премества на ул. „Драгоман“ № 26.

От 1934 г. председател на клуба отново е Иван Фиков. По това време „Шипченски сокол“ се представя колебливо в градското първенство. Въпреки че през следващия сезон Илия Булашев и Иван Найденов се завръщат от София след едногодишен престой, отборът не е достатъчно убедителен в мачовете си. Това понижава духа на футболистите, възникват и финансови проблеми.

От месец юни 1935 г. председател за пореден път става Генчо Генов.

През същата 1935 г. футболният тим успява да се изяви успешно в срещите за градската купа „Варна“. Първо побеждава „Левски“ с 3:1 след продължения, а по-късно отстранява и състава на „Владислав“. Така на финала „Шипченски сокол“ среща „Тича“. Двубоят се играе на 20 октомври на „Колодрума“. През първата част „соколите“ са по-добри на терена и още в 5-та минута при едно меле откриват резултата. Р. Булашев шутира към вратата на „Тича“, а Мильо Парушев вкарва избитата от вратаря Сарайдаров топка в мрежата. Малко по-късно, след пробив и пас на Ил. Булашев, Коста Николов покачва на 2:0. Играта е изпъстрена с остри сблъсъци между играчите, а на моменти и с грубости. Жертва става Илия Булашев, който напуска тежко контузен. След това Б. Кирилов от „Тича“ намалява на 2:1 в самия край на полувремето. През втората част възниква инцидент. За груб фаул в

наказателното поле е отсъдена дузпа в полза на „Шипченски сокол“, която е оспорвана от футболистите на „Тича“ и те напускат терена. Дузпата е изпълнена на празна врата и мачът е прекратен при резултат 3:1. За победител е обявен тимът на „Шипченски сокол“. Секретарят на ВОСО връчва купата на победителите пред бурните овации на публиката.

Десетина дни по късно, на 1 ноември, двата клуба отново се срещат за купата на Червения кръст „Стерлинг“. (Тя е сребърна, изработена в Лондон. Подарена е от американския пълномощен министър в София г-н Стерлинг, чието име носи и се връчва под патронажа на дружеството на Червения кръст. За нея се играе един мач между финалистите на градската купа „Варна“. Пръв неин носител става Спортен клуб „Варна“, през 1934 г.). Този път „Шипченски сокол“ категорично надиграва „Тича“ и го побеждава с 3:0. Головете отбелязват Стоян Танев и Иван Найденов – 2 гола. Купата е връчена от д-р Ганев.

Въпреки че „соколите“ печелят и двете купи – „Варна“ и „Стерлинг“ в клуба се заражда криза. Поради недостиг на финансови средства пропада прекрасната идея да бъде построен паметник на незабравимия Жечо Тунчев, макар че още от 1933 г. съществува фондация за тази цел. През 1935 г. не се осъществява още едно начинание: година по-рано, Варненското общинско управление отпуска парцел на „Шипченски сокол“ за собствено спортно игрище, но клубът няма средства и възможност за изграждането му.

По същото време – през 1935 г. Александър Коев преминава във „Владислав“, а на следващата година Иван Найденов прекратява футболната си кариера. Малко по-късно Мильо Парушев започва да играе в „Тича“. Силата на футболния отбор чувствително отслабва. „Шипченски сокол“ започва да губи мачове от отбори, които преди това е побеждавал с лекота. В ръководството също стават промени: през месец юли 1936 г. председател на клуба става Васил Зографов, а само два месеца след това е избран нов председател – арх. Стефан Попов.

През есента на 1937 г. в България е създадена национална дивизия от 10 тима. От Варна право на участие получават само първите два отбора. „Соколите“ са четвърти и не успяват да влязат в нея. Междувременно продължават да напускат основни играчи. Вратарят Здравко Янакиев преминава във „Владислав“. Навършилите 28-30 годишна възраст Б. Нейков, Ив. Георгиев, Ст. Танев, Р. Булашев, Вл. Капзамалов, Г. Апостолов и др. прекратяват активната си състезателна дейност (тази възраст се счита за пределна във футбола по това време, тъй като състезателите не спазват спортен режим и физическите натоварвания в тренировките не са системни и интензивни, което се отразява на спортното им дълголетие). Към края на 1937 г. клубното помещение се премества на ул. „Драган Цанков“ № 5.

През сезона 1937/38 г. „Шипченски сокол“ печели първенството на ВОСО и придобива право да играе за влизане в националната дивизия. Негов съперник е „Хаджи Славчев“ от Павликени. На 14 август 1938 г. на „Колодрума“ след продължения двата отбора завършват наравно 1:1. Гола за варненци бележи Илия Булашев. На другия ден мачът се преиграва, но отново няма победител – 3:3. Третият двубой е на игрище „Тича“ на 28 август. Тогава „соколите“ губят с 1:3 и всички надежди за класиране в националната дивизия рухват.

След злополучния мач кризата в клуба се разраства още повече. Илия Булашев преминава във „Владислав“ и тимът става още по-безпомощен. Проблемите в клуба са от всякакъв характер, но най-сериозна е липсата на

финансови и материални средства. Клубното помещение отново е преместено – на ул. „Бдин“ (на пресечката с ул. „Шипка“). Другите спортове в клуба престават да се практикуват. Въпреки че юношите на „Шипченски сокол“, под ръководството на Ортодокси Михайлов, на два пъти печелят първенството на Варна – през 1936 и 1939 г. – не успяват да заместят пълноценно напускащите състезатели в представителния отбор.

През месец юни 1939 г. за председател е избран Петър Коларов, а през 1940 г. – Христо Христов, но не след дълго и той напуска. Наред с напускащите играчи, членовете на ръководството също се оттеглят един по един и управителният съвет се саморазпуска. В клуба остават само секретарят Димитър Топалов и Стоян Караганев, който в края на същата година се премества в Силистра. Тогава цялата тежест пада върху Димитър Топалов, но той всеотдайно организира и изпълнява всички функции в клуба. Футболният отбор трудно събира по 11 души за мачовете си, а понякога не успява – излиза на терена с по-малко играчи или губи служебно. По-нататъшното съществуване на клуба изглежда безнадеждно.

През 1941 г. в отбора се включват ветераните Илия Булашев и Владимир Капзамалов, но и това не променя тежкото положение. През зимната пауза на сезона 1941/42 г. в клуба не се извършва никаква дейност и „Шипченски сокол“ на практика не съществува. Преди пролетния полусезон Димитър Топалов отново сам се наема да организира всичко, за да може отборът да започне първенството. Той едва успява да събере пари чрез дарения за картотекирането на състезателите – повечето от тях млади и неопитни. За мача срещу „Владислав“ през пролетта на 1942 г. отборът излиза с овехтели екипи. Футболистите нямат футболни обувки: играят с галоши, гуменки, а войниците – с войнишки обувки. В този вид „Шипченски сокол“ претърпява съкрушителна загуба с 0:9. След срещата Димитър Топалов не може да понесе унижението, обявява, че ще се оттегли и предлага клубът да се разпусне, а играчите да отидат в други отбори.

Само два-три дни след това Янко Михайлов (секретар на нелегалния комитет на РМС), запален соколец, разтревожен от незавидното положение на клуба се среща с футболиста на тима Кирил Павлов – Кинко и му предлага да спасят „Шипченски сокол“ от разпадане. Идеята на Янко Михайлов е да се смени местонахождението на клубното помещение и от центъра на града да се премести в района, където е основан – кв. „Пясъците“. Там да се сплотят и организират привържениците на отбора, да се съберат младите момчета от квартала и да се изгради перспективен тим. Кирил Павлов приема с желание, бързо намира съмишленици и заедно с Иван Денчев и Александър Караджов се срещат с Димитър Топалов, от когото вземат картотеката на отбора и печата на клуба. Кирил Павлов успява да събере и обедини голяма група младежи. Първата задача е да се съберат пари. Направена е подписка, с която привържениците и симпатизантите доброволно внасят парични суми. За съживяването на „Шипченски сокол“ откликват и много други хора, които ентузиазирано съдействат и помагат с лични средства – кой с каквото може. По такъв начин е набавен плат за футболни гащета, осигурен от Костадин Василев, а общари поправят стари подметки на бракувани военни обувки от Морското училище, които служат за игра. Приятелките, сестрите и жените на играчите ушиват гащета и чорапи, а старите фланелки отново са боядисани в синьо. В кафенето на Григор Кузов – Кузото, намиращо се на отсечката между улиците „Отец Паисий“ и „В. Априлов“, срещу бул. „Сливница“, е открито ново

Димитър Топалов

Кирил Павлов – Кинко

Янко Михайлов

клубно помещение.

Така, само за няколко дни „Шипченски сокол“ отново се възражда. Футболният тим е формиран от млади 16-20-годишни момчета, а капитан става Кирил Павлов – Кинко. За предстоящия мач срещу „Радецки“ голяма част от футболната общественост в града смята отбора за разтурен и не очаква „соколите“ да се явят на срещата. Всички предполагат служебна победа за „Радецки“. Затова всеобща е изненадата, когато на терена на „Колодрума“ излиза синьо-бялата единадесеторка. Мачът завършва наравно 0:0, а К.

**Възроденият „Шипченски сокол“ – 1943 г.
Прави – отляво-надясно: К. Павлов, Д. Харалампиев, К. Филев,
Ап. Апостолов, Д. Бойчев, Д. Ташков, С. Симеонов, М. Томов;
долу: М. Кръстев, С. Лафазанов, Н. Йовчев**

Павлов дори пропуска да реализира дузпа в началото на срещата. Но в този момент най-важното е не резултатът, а друго – „Шипченски сокол“ отново е жив!

След още няколко дни е избрано ново ръководство. Председател става Димитър Минев – Делкото, който внася значителна парична сума. В ръководството влизат още Теохари Топалов, Върбан Тунчев, Димитър Топалов и др. Всички те, заедно със завърналите се членове на клуба, с голям ентузиазъм се заемат да възродят дейността му. С издирване на млади таланти започва да се занимава Григор Кузов. Той, с помощта на Димо Караилиев и Димитър Топалов, открива Добромир Ташков, Тома Захариев, Манол Кръстев, Никола Йовчев и др. В неделните дни в училище „Йордан Йовков“, с личното съдействие на директора Панайотов, се организират забави, на които се събират финансови средства. Така „Шипченски сокол“ укрепва и се стабилизира, възстановяват се и другите спортове.

За възстановяването на клуба най-големи заслуги имат: Янко Михайлов, Кирил Павлов, Димитър Топалов; активно участие вземат Теохари Топалов, Димитър Канев, Иван Денчев, Божидар Мирчев, Григор Кузов, Любен Митев, братята Михаил и Върбан Тунчеви, Ангел Райков, Димитър Чобанов и др.

През 1943 г. се набавят нови екипи и на фланелките се пришиват номера. Варненският тим става вторият отбор в страната, след „Спортист“ – София, с номерирани спортни екипи. По това време усилено се работи и с юношеския тим, за който отговаря Григор Кузов. Под негово ръководство през 1943 г. юношите печелят първенството на Варна и достигат до финала на

**Възроденият „Шипченски сокол“ – първенец
на варненска област за 1943/44 г.**

**Прави – отляво-надясно: М. Томов, К. Филев, Д. Бойчев, Д. Ташков,
Ап. Апостолов, С. Симеонов, Д. Попов, Н. Йовчев;
клекнали: Д. Харалампиев, С. Лафазанов, М. Кръстев**

първото завършило държавно юношеско първенство. В София те губят с минимален резултат 0:1 (след продължения) от столичния „АС-23“. Най-талантливите футболисти преминават в мъжкия отбор.

Представителният тим също започва да се представя успешно. Младите, но талантливи играчи, заедно с опитните футболисти, успяват да образуват добър колектив и боеспособен отбор. Най-изявени сред тях са: Кирил Павлов – Кинко, Апостол Апостолов – Топсакала, Димитър Харалампиев – Милинкито, Манол Кръстев, Никола Йовчев – Мъника, Добромир Ташков, Тома Захариев, вратарят Сотир Лафазанов и др. Кризата е изживяна и „Шипченски сокол“ започва да възвръща старата си слава.

Същата 1943 година за председател е избран Петър Статев, а през сезона 1943/44 г. от първенството на Варненска област футболният тим печели първото място. „Соколите“ успяват да победят най-сериозните си конкуренти – „Владислав“ с 5:3 и с 2:1; „Тича“ с 3:0, постигат и други убедителни победи, между които е и разгромът над „Черноморец“ – Варна с 10:0. За да продължи участието си в първенството на страната, „Шипченски сокол“ трябва да изиграе два мача срещу ЖСК – Варна за определяне на варненския представител. Две победи с по 1:0 класират „соколите“ за първия кръг на държавното първенство. Там техен съперник е „Левски“ – Добрич.

Същия сезон – 1943/44 г. юношите на клуба за четвърти пореден път печелят първенството на Варна при по-младите.

Първият мач на представителния тим от държавното първенство е в Добрич. След много слабо и тенденциозно съдийство, и изключително груба игра, домакините успяват да огънат младия тим на „Шипченски сокол“ и варненци отстъпват с 1:2. Реваншът е на 3 септември 1944 г. на „Колодрума“. „Шипченски сокол“ постига победа с 2:1, като головете отбелязват Манол Кръстев и Димитър Харалампиев. Общият резултат от двете срещи е равен и съгласно правилника следват 2 продължения по 15 минути. Гостите от „Левски“ – Добрич отказват да продължат мача, тъй като оспорват второто попадение на „соколите“. Тогава съдията Димитров отсъжда служебен резултат 3:0 в полза на „Шипченски сокол“ и това изпраща варненци във втория кръг. Дори и да е доигран мачът, „Левски“ пак би загубил служебно, защото използва в отбора си нередовни играчи.

Няколко дни след това, поради настъпилите политически събития на 9 септември 1944 г., държавното първенство е прекратено. В началото на следващата 1945 г. новата политическа власт провежда реорганизация на физкултурното движение в цялата страна. Започват масови обединения между спортни клубове, въпреки че някои спортни организации са несъгласни с това. Футболисти и дейатели на „Владислав“ изявяват желание да се обединят с „Шипченски сокол“ заради традиционно добрите отношения между двата клуба. Сред най-настойтелните между тях е бившият футболист на „Владислав“ Георги Мишков – Джон. Това обаче не се осъществява. Решено е към „Шипченски сокол“ да се присъединят варненските спортни клубове „Левски“ и „Радецки“.

Спортен клуб „Левски“. Основан е в района, намиращ се южно от ул. „Бенковски“ през 1926 г., след обединяване на спортните клубове „Юпитер“ и „Атлант“.

„Юпитер“ е създаден в същия район, в близост до Ботевата градинка, през 1919 г. Както всеки квартален клуб по това време и той изпитва нужда от

финансова и материална подкрепа. Поради тази причина клубът става клон на финансово стабилния „Владислав“. В замяна на материална помощ при нужда „Юпитер“ осигурява играчи за представителния тим на „Владислав“. Не след дълго клубът се отделя и отново става самостоятелен. През есента на 1923 г. „Юпитер“ е приет за член в СБСЛ, а през 1924 започва да членува и в БНСФ, и да участва в градското първенство. За да подобри футболния си отбор, „Юпитер“ привлича в своите редици махленските тимове „Аполон“ (основан 1916 г.) и „Изгрев“ (основан 1923 г.). Клубните екипи са червени с жълта петолъчка на гърдите.

„Атлант“ е основан през 1920 г. като неговият район е около църквата „Св. Петка“ и известно време след януари 1923 г. е клон на „Диана“. По-късно е приет за член в СБСЛ. Цветовете на екипите са жълто и бяло.

През 1926 г. „Атлант“ и „Юпитер“ се представят неудачно в първенството. За да избегнат отпадането в по-долна дивизия, те се обединяват в едно дружество под името „Левски“. Това става на 24 октомври 1926 г. За председател е избран пор. Антон Кожухаров. На 12 декември 1926 г. се открива и клубното помещение на ул. „Княз Борис“, срещу училище „Св. Климент“. Махленското игрище, което използват играчите е една поляна в близост до Ботевата градинка. В новосъздадения клуб освен футбол се развиват и масово се практикуват лека атлетика, бокс, плуване, гребане, крикет. Постепенно СК „Левски“ започва да укрепва организационно и финансово.

През периода на своето съществуване футболният тим постига известни успехи. През 1927 г., когато е създадена градската купа „Варна“, „Левски“ отстранява „Владислав“, побеждавайки го с 3:2 и се класира на финала. Там обаче губи от силния отбор на „Шипченски сокол“ с 0:1. През 1930 г. „Левски“ отново достига до финала и този път успява да спечели купата, като побеждава „Тича“ с 1:0. Това е най-големият успех на клуба. „Левски“ достига до финала за градската купа още два пъти – през 1931 и 1936 г.

Към „Левски“ се присъединяват „Раковски“ (основан 1923 г.) и „Бенковски“ (основан 1923 г. под името „Стрела“, което носи няколко месеца и се преименува също през 1923 г.). На 15 юли 1934 г. „Левски“ официално е регистриран.

Спортен клуб „Радецки“. За дата на основаването на СК „Радецки“ се приема 6 май 1926 г. Тогава група ученици и работници от района около училище „Цар Симеон“ решават да създадат спортно-туристическо дружество. От популярната патриотична песен „Тих бял Дунав“ възниква идеята спортната организация да носи името „Радецки“. Пръв председател на клуба е Димитър Батовски. Основните цели на основоположниците са да се организират излети и екскурзии сред природата до близки местности. Наред с това младежите играят футбол. За игрище в града, те използват най-често една поляна северно от кръстовището на бул. „Владислав Варненчик“ и ул. „Отец Паисий“. Първото клубно помещение на спортната организация е открито на ул. „Доспат“. Активният спортен живот на клуба започва през 1930 г. Тогава е създаден футболен отбор, който започва да се среща с други градски тимове. Пръв ръководител на футболния отбор става Димитър Топалов. Клубните цветове на екипите първоначално са бяло, светло синьо и черно, а по-късно са сменени с други – червено-синьо, синьо и бяло.

През пролетта на 1933 г. „Радецки“ е приет за член на ВСОС. През сезон 1933/34 г. отборът става първенец на втора градска дивизия и от следващото

първенство получава право да участва сред елитните варненски клубове. През същата година клубът създава и юношески тим, който става първенец на града през 1935 г. В него израстват много млади таланти. След като достигат до представителния тим, най-добрите от тях са привлечени от по-силните варненски отбори, главно от „Владислав“. За кратко време отбора напускат Стоян Орманджиев (по-късно играл и в националния тим), Георги Христов – Шилото, Йордан Кирчев – Дучката, Георги Георгиев – Мъката, Младен Джуров – всички преминават във „Владислав“, Иван Неофитов – в „Тича“ и още много други. Независимо от това на тяхно място идват нови добри попълнения от юношеския отбор, които успяват да ги заместят успешно. Това става причина „Радецки“ да бъде наричан „фабрика за таланти“ или „ковачница за футболисти“. Основна заслуга за комплектоването на юношеския тим има футболният деятел Христо Антонов – Чопито, който неофициално изпълнява треньорски функции в клуба.

През 1935 г. Общинският съвет отпуска на клуба парцел (на мястото на днешната Пожарна), на който е изградено собствено игрище. В „Радецки“ освен футбол се практикуват и лека атлетика, хазена, спортна гимнастика, плуване, фехтовка, тенис на маса и туризъм.

През периода 1930-31 г. към клуба се присъединяват махленските футболни тимове „Лъв“, „Искър“, „Рекорд“, „България“ (основан 1923 г.), „Етър“, по-късно и „Вихър“ (основан 1923 г.). „Радецки“ получава официална регистрация на 12 март 1936 г.

По време на съществуването на „Шипченски сокол“ към него се присъединява и махленският спортен клуб „Добротич“. Той е основан в района около кръстовището на ул. „Отец Паисий“ и бул. „Владислав Варненчик“. От есента на 1924 г. клубът членува в СБСЛ. Има устав, утвърден през месец май 1925 г. За съжаление, не е известно точно коя година е създаден и докога съществува. Предполага се, че „Добротич“ е основан не по-късно от 1924 г., а след 1927 г. се слива с „Шипченски сокол“.

СПОРТЕН КЛУБ „СПАРТАК“

Обединението между спортните клубове „Шипченски сокол“, „Левски“ и „Радецки“ става на учредително събрание на 18 март 1945 г. в една от класните стаи на училище „Св. Методи“, което се намира зад Централната поща (по-късно училището е преименувано на „Гео Милев“, а след това е съборено поради разширение на пощата). По предложение на представителите на „Шипченски сокол“ е решено дружеството да се нарича Универсален спортен клуб „Спартак“ – на името на легендарния тракийски гладиатор.

На събранието е избрано ново ръководство в състав: председател – Стефан Куртев, зам.-председатели – Гавраил Парашкевов и Иван Гарифалов (и двамата от „Левски“), и Кирил Диков (от „Радецки“), секретар – Петър Куюмджиев (от „Левски“), касиер – Иван Янев (от „Левски“), завеждащ футбола – Димитър Топалов, Стойчо Ковачев – Солака (от „Левски“) и др. Въпреки че „Шипченски сокол“ е най-популярен, в новото ръководство преобладават представители на „Левски“, защото преди 9 септември 1944 г. те са активисти на БКП, а след настъпилите политически промени на партийните дейци са отредени ръководни длъжности във всички обществени организации.

Изработен е устав, който по-късно е регистриран във Варненския областен съд. Спортният клуб се помещава в сградата на бившето кино „България“ (на пресечката на бул. „Владислав“ и ул. „Оборище“).

В дружеството освен футбол започват да се практикуват лека атлетика, спортна гимнастика, плуване, бокс, борба, баскетбол, волейбол, тенис на маса, шахмат, колоездене, мотоциклетизъм, туризъм, езда, тенис на корт. След 1950 г. клубът развива още художествена гимнастика, спортна стрелба, вдигане на тежести, водна топка, гребане, фехтовка, ветроходство, скокове във вода, модерен петобой, а след 1960 г. – хандбал, ръгби, джудо.

Прието е екипите да са изцяло в бяло, но впоследствие цветовете на футболния тим остават синьо и бяло. По-късно е приета и нова емблема. От 1946 г. клубът е преобразуван в Народно дружество за гимнастика и спорт „Спартак“.

Още през пролетта на 1945 г. се формира и футболният тим на „Спартак“. В първия състав от бившия „Радецки“ преминават Борис Парушев – Борлето, вратарят – Конда Кондов, Михаил Карпусчиев – Мишелито, Харалампи Чакъров, Васил Инджев, Ради Радев, Тодор Филипов, Стоян Карайончев, Стефан Константинов – Апчето, Янко Янков и Стойко Стойков – Чокич, а от „Левски“ – Спиридон Рухов и Кирил Момиров. Останалите играчи са от „Шипченски сокол“. Капитан е Кирил Павлов – Кинко. Създадени са „Б“ футболен отбор и юношеска формация.

За първи път в историята на клуба е назначен треньор за постоянно – Александър Кондов (на хонорар). Под негово ръководство, наред с всичко необходимо, започва да се обръща сериозно внимание и на физическата подготовка на играчите. През 1945 г. „Спартак“ се представя много добре в градското първенство, но въпреки това остава на второ място след „ТВ-45“ (обединеният отбор на „Тича“ и „Владислав“). „Спартак“ обаче се класира за държавното първенство, тъй като първите два тима от Варна придобиват това право.

На 9 септември 1945 г., на осминафиналите, варненци гостуват на русенския „Ангел Кънчев“ и след голове на Димитър Харалампиев и Добромир Ташков извоюват трудна победа с 2:1. На четвъртфиналите жребият отново определя „Спартак“ да е гост – този път на „Орловец“ в Габрово. Там варненският тим сразява домакините – 3:0. Два от головете са дело на Добромир Ташков, а един – на Димитър Харалампиев. Следващият съперник на „Спартак“, на полуфинала, пак като гост, е силният отбор на „Спортист“ – София. Столичани разполагат с много добри играчи като Стефан Божков и Иван Радоев. Мачът е на 22 септември в София, където „Спартак“ се представя в състав: Сотир Лафазанов, Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил Павлов, Михаил Карпусчиев, Тома Захариев, Никола Йовчев, Манол Кръстев, Добромир Ташков, Борис Парушев и Димитър Харалампиев. За „Спортист“ играят: Дошеков, Дончев, Б. Трънков, Ив. Радоев, Патев, Георгиев, Ив. Захариев, Ст. Божков, Тодоров, Атанасов и Ташков. След много оспорвана игра варненци губят с 2:3. При резултат 2:2 Д. Харалампиев от „Спартак“ пропуска да отбележи от изгодно положение. Автори на головете са Димитър Харалампиев и Добромир Ташков, а за „Спортист“ – Ив. Захариев, Ст. Божков и Тодоров.

През следващия сезон – 1946 г. в първенството на Варна „Спартак“ демонстрира силни изяви, печели първото място и така продължава в държавното първенство (заедно с втория „ТВ-45“).

Пръв съперник на спартаковци е тимът на „Родина“ – Хасково. При гостуването на 11 август 1946 г. те го побеждават с 4:1. Головете вкарват Кирил Момиров – 3 и Никола Йовчев. На четвъртфиналите, на 25 август 1946 г. в София, футболистите на „Спартак“ се срещат със „Славия-45“. Те излизат в

**„Спартак“ – полуфиналист в първенството през 1945 г.
Отляво-надясно: К. Павлов, С. Лафазанов, Р. Радев, Ап. Апостолов,
М. Карпусчиев, Д. Харалампиев, В. Инджев, Б. Парушев, Д. Ташков,
Т. Захариев, Н. Йовчев**

състав: Конда Кондов, Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил Павлов, Михаил Карпусчиев, Тодор Филипов, Кирил Момиров, Манол Кръстев, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев. „Славия-45“ е представен от: Антонов, Велев, Филипов, Китанов, Байкушев, Иванов, Попов, Ненов, Николов, Игнатов и Евтимов. Рефер на мача е Д. Георгиев.

Около 10 000 зрители стават свидетели на много стойностен мач. Играта е бърза и оспорвана, като още в началото варненци са по-комбинативни и вземат инициативата. Постепенно софиянци изравняват играта, а опасности се редуват и пред двете врати. При една от тях вратарят на „Спартак“ К. Кондов спасява удар на Т. Байкушев. Минуты по-късно Игн. Игнатов от домакините е съборен от Р. Радев в наказателното поле и е отсъдена дузпа. Н. Иванов е точен от бялата точка и в 36-та минута „Славия-45“ повежда с 1:0. След гола двата отбора продължават в същия стил – бързо и красиво, но въпреки създадените положения пред вратите до почивката нов гол не е отбелязан. През второто полувреме „Спартак“ започва агресивно, нападателно, с бързи атаки и в 54-та минута Борис Парушев с отмерен удар изравнява. Веднага след гола Д. Ташков пропуска да отбележи. В тези минути нападението на „Спартак“ е неудържимо. В 60-та минута отново Борис Парушев се измъква от Т. Байкушев и Л. Велев и забива топката във вратата – 2:1 за варненци. При една от редките атаки на софиянци вратарят К. Кондов спасява удар на Игн. Игнатов. В 75-та минута Б. Парушев се освобождава от Байкушев, преодолява и хваналия го с ръце Велев и центрира. Ташков бележи гол с глава, но съдията е „видял“ засада и го отменя. Десет минути преди края най-добрият на терена – левият инсайд на „Спартак“ Борис Парушев, който прави много силен мач, постига хеттрик. Централният нападател Д. Ташков хитро пропуска топката към него, Парушев лъже вратаря Антонов и бележи. До края на мача със самоотвержена отбрана варненци не допускат обрат. Домакините пропускат да намалят – след корнер удар на Н. Иванов среща гредата. Така с резултат 3:1 напълно заслужено „Спартак“ отстранява „Славия-45“ и отново се класира на полуфинал. Там негов съперник е класният тим на „Левски“ – София, спечелил купата на Съветската армия (КСА) през месец май същата година. В състава му личат имената на Божин Ласков, Васил Спасов, Любомир Петров.

Играят се два мача при разменено гостуване, първият от които е в София.

На 28 август 1946 г., на игрище „Юнак“ пред около 10 000 зрители, домакините са по-добри и варненци губят с 0:3. За столичани головете отбелязват Б. Ласков, Ст. Никушев (от дузпа) и Л. Хранов. Съставът на „Спартак“ е: Конда Кондов, Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил Павлов, Михаил Карпусчиев, Тодор Филипов, Димитър Харалампиев, Кирил Момиров, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев. „Левски“: Л. Алдев, Ат. Динев, Л. Петров, Ст. Никушев, К. Георгиев, П. Москов, Б. Цветков, В. Спасов, Б. Ласков, Л. Хранов, Ар. Димитров. Рефер е д-р Елков.

Няколко дни по-късно, на 1 септември във Варна, е реваншът, ръководен от съдията Т. Стоянов. В отбора на „Спартак“, за разлика от първата среща, не играе К. Момиров, който е заменен от Манол Кръстев. В редиците на „Левски“ е П. Аргиров вместо Б. Цветков, а на вратата е Ап. Соколов. И този път „Левски“ има превъзходство и спартаковци губят с 0:3. За гостите са точни П. Аргиров, Б. Ласков и Л. Хранов. По-късно „Левски“ печели и шампионската титла.

През същия сезон юношеският отбор на „Спартак“, под ръководството на Георги Петров (отговарящ за юношите) и Димитър Топалов, достига до финала

на държавното юношеско първенство, където губи от „Ботев“ – Бяла Слатина с 0:1.

През есента на 1946 г. силно играещият нападател на „Спартак“ Борис Парушев – Борлето е включен в националния отбор за Балканското първенство в Тирана (Албания).

През следващия сезон „Спартак“ постига разгромна победа над вечния си съперник „ТВ-45“ в предварителния кръг от турнира за КСА. На 31 октомври 1946 г. на „Колодрума“ пред около 4 000 зрители спартаковци сразяват противника с 5:1. Въпреки разкаляния терен играта е бърза и интересна. В 26-та минута Добромир Ташков поема топката от центъра, преминава през цялата отбрана на „ТВ-45“ и с топовен удар стреля в горния ляв ъгъл на вратата – 1:0. В 35-та минута след пас на Т. Захариев отличният в този мач Борис Парушев покачва на 2:0. Само след 2 минути Добромир Ташков бележи нов гол. Една минута преди почивката Ан. Конаков намалява на 3:1. В началото на второто полувреме „Спартак“ пропуска няколко чисти голове положения. В 75-та минута обаче Добромир Ташков със силен удар прави резултата 4:1, а след броени секунди Спиридон Рухов с мощен диагонален удар оформя крайното 5:1. „ТВ-45“ полага максимални усилия да намали, но добрата игра на защитата на „Спартак“ и вратарят Лафазанов оставят резултата непроменен. Младият тим на победителите, в който с играта си изпъква Константин Кашукеев, заслужено печели мача. Участниците в него са: Сотир Лафазанов, Манол Кръстев, Ради Радев, Кирил Павлов, Рачо Стоянов, Тодор Филипов, Спиридон Рухов, Константин Кашукеев, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев.

В края на 1946 г. ръководният орган на физкултурата и спорта в България, подкрепен от ЦС на профсъюзите и ЦК на демократичната младеж излизат със становище спортните дружества да се присъединят към различни ведомствени организации. Решено е „Спартак“ да бъде прикрепен към Областното управление на МВР – Варна. От месец декември 1946 г. за председател на клуба е избран Георги Богданов – Левака.

През следващия сезон – 1947 г., в градското първенство, „Спартак“ се класира първи, като изпреварва вечния си съперник ТВП (бившия „ТВ-45“). Тази година регламентът е променен – първо трябва да се излъчи областен първенец, който заедно с втория участва в държавното първенство. От Варна се включват първите два отбора. В надпреварата на областта „Спартак“ се представя блестящо. Последователно побеждава „Светкавица“ – Търговище като гост с 5:0, с голове на Д. Ташков – 3, Б. Парушев и М. Желябов; „Добруджа“ – Добрич, отново като гост с 3:1, с голове на Д. Ташков – 2 и М. Желябов; във Варна разгромява „Ботев“ – Нови пазар с 12:0, като голмайстори са Д. Ташков – 6, Б. Парушев – 3, М. Желябов – 2 и Сп. Рухов.

За определяне на областния първенец на 2 август 1947 г. в решителен дерби мач „Спартак“ се среща с ТВП. Още в 3-та минута пред над 4 000 зрители на „Колодрума“ Н. Недев от ТВП открива резултата. „Спартак“ веднага изнася играта пред вратата на противника, където пропуска изгодни положения за гол. В 15-та минута обаче Н. Йовчев от корнер намира Тома Захариев и той с диагонален удар изравнява – 1:1. Играта продължава в бързо темпо и атаки към двете врати до 75-та минута, когато Тома Захариев от дузпа прави 2:1. Добрата игра на „Спартак“ закономерно води до нов гол в 79-та минута, когато Спиридон Рухов посреща топката от корнер и намира мрежата. Спартаковци печелят победа с 3:1, а с това и първото място на Варненска област. Съставът на победителите е: Конда Кондов, Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил

Павлов, Кирил Пандов, Тодор Филипов, Никола Йовчев, Михаил Желябов, Тома Захариев, Борис Парушев и Спиридон Рухов.

В държавното първенство, на осминафиналите, на 31 август в Бургас „Спартак“ се среща с местния „Любислав“. Редовното време завършва при равен резултат – 2:2. Головете за варненци вкарват Михаил Желябов и Добромир Ташков. Второто продължение не се доиграва поради стъмняване. На другия ден, пак в Бургас, мачът се преиграва. След оспорвана игра, „Спартак“ извоюва победата с 1:0, с гол на Добромир Ташков и се класира на четвъртфинал.

На 7 септември 1947 г., на „Колодрума“ във Варна, съперник на спартаковци е най-силният отбор в страната по това време – „Левски“ – София, шампион за 1946 г. и носител на КСА за 1946 и 1947 г. Срещата, ръководена от рефера Костов, предизвиква огромен интерес. Варненци излизат в състав: Конда Кондов, Манол Кръстев, Апостол Апостолов, Ради Радев, Кирил Пандов, Тодор Филипов, Никола Йовчев, Михаил Желябов, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев. Столичани имат няколко национални играчи в отбора, които всяват респект: Васил Спасов, Апостол Соколов, Любомир Петров, Борислав Цветков. Титуляри срещу спартаковци са: Ап. Соколов, Ат. Динев, Л. Петров, Ам. Клева, Ат. Цанов, Д. Дойчинов, Б. Цветков, В. Спасов, Г. Кардашев, Г. Пачеджиев, Й. Томов. Пред многобройната публика „Спартак“ открива резултата още в 3-та минута с гол на Добромир Ташков. В 32-та минута Й. Томов изравнява – 1:1. Малко след това Т. Филипов от домакините е тежко контузен и напуска терена. Тъй като смените по време на игра още не са въведени в правилника, до края на мача „Спартак“ остава с 10 души. В 72-та минута Г. Кардашев вкарва победния гол – 1:2 за „Левски“. По-късно „Левски“ става шампион на страната, а представянето на „Спартак“ и през този сезон е достойно.

През 1947 г. нападателят на „Спартак“ Тома Захариев е включен в националния отбор за Балканското първенство.

През същата година юношеският тим, с ръководители Димитър Топалов и Георги Петров, също се представя много добре и за втори пореден път достига финала на първенството. Там младите спартаковци губят минимално от „Славия“ в София с 0:1.

През есента на 1947 г. се създава Варненската „А“ областна дивизия, която включва отбори от Варна, Провадия, Добрич, Шумен, Нови пазар, Търговище и Попово. Първенството се провежда по системата „есен – пролет“.

„Спартак“ постига убедителни победи през сезона и като домакин, и като гост. Най-изразителни от тях са срещу „Волов“ – Шумен с 8:0; срещу „Светкавица“ – Търговище с 9:0; срещу „Ботев“ – Нови пазар с 11:0 – всички като домакин. Въпреки това спартаковци завършват на второ място в крайното класиране. Първи е тимът на ТВП, само с една точка повече. За държавното първенство обаче се класират и двата отбора. Провеждат се 2 срещи с разменено гостуване. Пръв съперник на „Спартак“ на осминафиналите е „Ботев“ – Пловдив. На 3 юли 1948 г., пред около 7 000 зрители на игрище БДЖ в Пловдив, варненци повеждат още през първото полувреме с 3:0. Добромир Ташков бележи и трите гола. През втората част на мача домакините успяват да върнат два гола и мачът завършва 3:2. Реваншът е на 11 юли, на „Колодрума“ във Варна. Спартаковци постигат нова победа, този път с 1:0. Автор на гола е Никола Йовчев.

Капризът на жребия противопоставя на четвъртфинала двата варненски

отбора „Спартак“ и ТВП. За първата среща на 18 юли интересът е огромен и „Колодрумът“ е препълнен – над 8 000 зрители. Спартаковци се представят в състав: Конда Кондов, Никола Василев, Апостол Апостолов, Трендафил Гюров, Стефан Калъчев, Кирил Пандов, Никола Йовчев, Спиридон Рухов, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев. За ТВП излизат: Ст. Лилев, К. Николов, Д. Стефанов, Ил. Апостолов, П. Желязков, Г. Радев, Ан. Конаков, Т. Терзистоев, Н. Ганчев, Н. Недев, Хр. Конаков. Рефер на срещата е Н. Барутчийски. Играта е изключително оспорвана. До 50-та минута „Спартак“ успява да поведе с 2:0, след попадения на Добромир Ташков (48) и Борис Парушев (50). ТВП обаче изравнява чрез Ан. Конаков в 66-та минута и Хр. Конаков в 83-та, и двубоят завършва 2:2.

Реваншът на 25 юли, отново на „Колодрума“, е наблюдаван от над 10 000 души. Този път рефер е Й. Таков, а двете единадесеторки са: „Спартак“ – Конда Кондов, Никола Василев, Апостол Апостолов, Трендафил Гюров, Стефан Калъчев, Кирил Пандов, Спиридон Рухов, Михаил Желязов, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев; ТВП – Ст. Лилев, К. Николов, П. Желязков, Ил. Апостолов, Г. Радев, Кръстев, Ан. Конаков, Т. Терзистоев, Н. Ганчев, Н. Недев, Хр. Конаков. Очакванията за оспорвана игра не се оправдават. Мачът започва с атаки към двете врати, но постепенно „Спартак“ установява надмощие. В 30-та минута Борис Парушев пробива отбраната на ТВП и с майсторски удар открива резултата. Веднага след почивката – в 46-та минута отново Борис Парушев самостоятелно преодолява защитата на съперника и покачва на 2:0. „Спартак“ има тотално превъзходство, с непрекъснати атаки и обстрелване на вратата. В 50-та минута Добромир Ташков вкарва нов гол, а 9 минути преди края пак той оформя разгрома над ТВП – 4:0. „Спартак“ се поздравява със заслужената победа след много добра игра на всичките си футболисти и отлична халфова линия.

На полуфинала в държавното първенство съперник на „Спартак“ е новосформираният и перспективен тим на „Септември“ при ЦДВ от София. В състава на столичани има играчи от националните гарнитури на България – Димитър Миланов, Стойне Минев и вратаря Стефан Геренски. На 1 август 1948 г. на „Колодрума“ за варненци излизат: Конда Кондов, Манол Кръстев, Апостол Апостолов, Трендафил Гюров, Стефан Калъчев, Кирил Пандов, Никола Йовчев, Михаил Желязов, Добромир Ташков, Борис Парушев и Тома Захариев. Съставът на „Септември“ при ЦДВ е: Ст. Геренски, Б. Футеков, М. Манолов, Д. Цветков, Хр. Прокопиев, Н. Чакмаков, Д. Миланов, Ст. Минев, Т. Такев, Н. Божилов и К. Богданов. Софийнци започват играта с бързи атаки, особено по крилата и до 27-та минута повеждат с 2:0 чрез два гола на Д. Миланов. В 44-та минута Добромир Ташков намалява резултата. През втората част варненци правят няколко пропуска пред вратата на гостите, но до изравняване не се стига и те губят с 1:2.

На реванша в София, на 8 август на игрище „Юнак“, пред повече от 10 000 зрители, „Спартак“ отстъпва пред явно по-добрият тим на „Септември“ при ЦДВ с 1:4. Борис Парушев вкарва почетния гол, а за домакините преди това се разписват Н. Божилов, Т. Такев, К. Богданов и Д. Миланов (съставите на двата отбора са същите като в първия мач, само с една промяна за „Спартак“ – на мястото на Тр. Гюров играе Никола Василев). След като се класира за финала, „Септември“ при ЦДВ печели и шампионската титла.

През месец август 1948 г. Републиканската секция по футбол при Върховния комитет за физкултура и спорт (ВКФС) решава да се създаде

национална футболна дивизия. ВКФС се ръководи от условията и състоянието на футбола в различните градове на страната и без да има ясни и точни критерии решава да включи в дивизията 10 отбора – 5 от София и 5 извънстолични тима. От Варна допуска само отбора на ТВП (преименува се на „Ботев“), като първенец на варненската „А“ областна дивизия за сезон 1947/48 г. Въпреки че през същия сезон „Спартак“ достига по-напред в държавното първенство – до полуфинал и отстранява именно ТВП на четвъртфинала, не е допуснат в дивизията.

Огромно е съжалението и огорчението сред футболистите и привържениците на отбора. В предшестващите години от 1945-та „Спартак“ е неизменен участник в държавното първенство. Единственият извънстоличен отбор през този период, който 3 пъти (през 1945, 1946 и 1948 г.) се класира на полуфинал, т.е. сред първите 4 отбора в страната. Също 3 пъти (през 1946, 1947 и 1948 г.) отпада от съперник, който по-късно печели шампионската титла. По това време „Спартак“ се налага като най-добър тим извън София.

Силните изяви на отбора се дължат преди всичко на добрия колектив от играчи с великолепни качества. „Спартак“ разполага с много добри футболисти като Добромир Ташков, Борис Парушев – Борлето и Тома Захариев, които с технични изпълнения и комбинации си взаимодействат отлично. На терена тази нападателна тройка е една от най-силните в страната. Централният нападател Добромир Ташков е изявен голмайстор с интелигентна игра, притежава прекрасен дрибъл, рязък старт, бързина, фина техника, често сам решава мачове. Борлето, ляв инсайд, е майстор на атрактивните изпълнения – удари от воле, (наричан е Царя на волетата), владее подаване на топката от въздуха

**Нападателната тройка на „Спартак“
Отляво-надясно: Тома Захариев, Добромир Ташков,
Борис Парушев – Борлето**

с пета, вкарва голове направо от корнер. Притежава много добра техника и поглед върху играта. (По време на Втората световна война той е изпратен на фронта като медицински подофицер и спасява 44 души, превързвайки ги на бойното поле! За това Борис Парушев е награден с медал за храброст.). Тома Захариев – ляво крило, е техничен, пробивен, с мощен удар с левия крак и точен пас. Успешно се представят още: централният защитник Апостол Апостолов – Топсакала – бърз, борбен, решителен, играе добре с глава; универсалният и техничен нападател Димитър Харалампиев – Милинкито, който играе най-често като ляво крило; дясното крило Никола Йовчев – Мъника, който притежава добър дрибъл, бързина; привлеченият от юношеския тим техничен халф Кирил Пандов и др.

През сезона 1948/49 г. „Спартак“ се класира на първо място във Варненската група на Североизточната зона и придобива право на квалификации за влизане в националната дивизия. Негов съперник е тимът на „Росстрой“ – Павликени. В първия мач варненци изненадващо губят като гост и то с голям резултат – 2:5. На реванша във Варна „Спартак“ се налага над съперника си с 3:0, но тъй като общият резултат е равен – 5:5, трябва да се изиграе още един мач. Той се състои на неутрален терен в София. След оспорвана игра спартаковци отстъпват на „Росстрой“ с 2:3 и отпадат. През същата 1949 г. председател на „Спартак“ става Кузман Пандов. По това време клубът сменя и местонахождението си, като се премества на ул. „Шейново“ № 2.

Доброволна спортна организация „Спартак“. През есента на 1949 г., поради реорганизация на физкултурата и спорта у нас, спортните клубове в страната се преобразуват в доброволни спортни организации (ДСО), които се прикрепват към различни ведомствено-производствени организации. Най-съществената промяна е, че ДСО „Спартак“ е вече изцяло приобщен към системата на МВР, която подпомага клуба. По-късно клубът приема нова емблема.

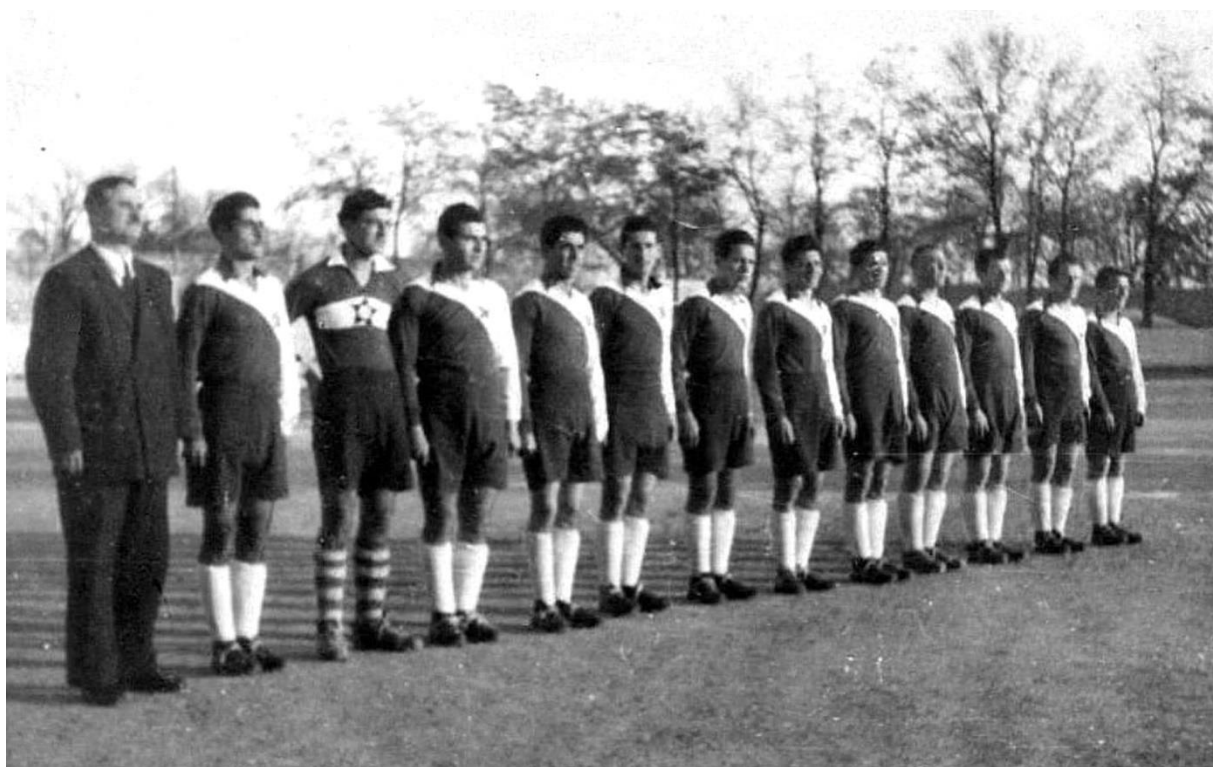
Първенството за 1949/50 г. е прекъснато още в самото начало поради реорганизацията на физкултурата и спорта. Решено е отново да се сформира елитната футболна група. През есента на 1949 г. в цялата страна започват квалификации за определяне на участниците в групата. В мачовете на отборите във Варна основни конкуренти са „Спартак“ и „Ботев“. Само първото място в класирането осигурява целта. Под ръководството на треньора Стефан Калъчев – Муната, спартаковци печелят всички мачове, само срещу „Ботев“ завършват наравно – 0:0. Тъй като двата отбора имат по 11 точки, определящ е вторият показател – голова разлика. Тя е 28:1 срещу 23:2 в полза на „Спартак“, който по този начин се класира в „А“ републиканска футболна група.

Треньорът на спартаковци Стефан Калъчев успява да изгради силен и боеспособен отбор. Под негово ръководство се обръща сериозно внимание както на физическата, така и на тактическата подготовка, а футболният тим придобива собствен облик. В атаката са великолепните нападатели Добромир Ташков и Борис Парушев – Борлето, подпомагани от Трендафил Станков (привлечен от „Спартак“ – София през 1950 г.). В средата на терена Кирил Пандов и Димитър Ненчев – Бакала (дошъл също 1950 г. от „Спартак“ –

София), с добро взаимодействие помежду си и постоянство, образуват в продължение на няколко години една от най-силните халфови линии в страната. Защитата се ръководи успешно от централния бранител Апостол Апостолов – Топсакала. А на вратата е отличният Иван Дервентски, привлечен от юношеския тим.

В първото си участие в „А“ РФГ през 1950 г. „Спартак“ се класира на пето място, с равен брой точки с третия „Академик“ – София и е пръв от извънстоличните отбори. Шампион е „Динамо“, вицешампион – „Строител“, а четвърти – „Народна войска“. Сред постигнатите победи с най-висока стойност е тази срещу „Динамо“ – София (бившия „Левски“) – най-силният тим по това време, шампион и носител на КСА.

На 14 май 1950 г. на „Колодрума“ пред повече от 12 000 зрители, съдията Й. Илиев извежда двата състава: „Спартак“, на който треньор е Стефан Калъчев: Иван Дервентски, Манол Кръстев, Апостол Апостолов, Никола Василев, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Никола Йовчев, Трендафил Станков, Добромир Ташков, Борис Парушев и Спиридон Рухов; „Динамо“: Сп. Андреев, Ат. Динев, Ив. Димчев, Ам. Клева, Д. Дойчинов, Др. Георгиев, Б. Цветков, Г. Кардашев, Ар. Димитров, Л. Хранов и Й. Томов. Още в 20-та секунда на мача Добромир Ташков с великолепен удар открива резултата. Във в 2-та минута отново Ташков покачва на 2:0. Вихрените атаки на „Спартак“ продължават и в 15-та минута лявото крило Спиридон Рухов със силен удар прострелва вратата – 3:0. Малко по-късно гостите успяват да намалят чрез Л. Хранов, но в 34-та минута под бурната подкрепа на публиката Никола Йовчев довежда до 4:1. Три минути преди почивката Л. Хранов от дузпа вкарва гол – 4:2. През второто

„Спартак“ – 1949 г.

Отляво-надясно: Ст. Ковачев – ръководител, Б. Парушев, Ив. Дервентски, Ап. Апостолов, М. Димитров, Д. Ташков, К. Пандов, М. Кръстев, М. Карпусчиев, Г. Арnaudов, Н. Василев, Н. Йовчев, К. Кашукеев

**Стефан Калъчев –
Муната**

полувреме футболистите на столичния тим показват добра игра и правят опит за обрат. Варненци обаче са много добре организирани и с голяма амбиция и елегантни действия успяват да им противодействат. От състава на „Спартак“ отлични впечатления оставят централният защитник Ап. Апостолов, вещо подпомаган от десния бек М. Кръстев, както и халфовете Д. Ненчев и К. Пандов. Най-добър на терена обаче е централният нападател Д. Ташков. Все пак Д. Дойчинов от гостите прави загубата по-лека с гол в 71-та минута. „Спартак“ печели заслужена победа с 4:3.

Доброто представяне на „Спартак“ при първото му участие в „А“ група става причина трима футболисти от отбора да бъдат повикани и да участват в националния тим през 1950 г. – нападателите Добромир Ташков и Трендафил Станков и халфът Димитър Ненчев – Бакала. А Трендафил Станков участва и в „Б“ националния отбор на страната. По това време варненският „Спартак“ е утвърден като най-добрият извънстоличен отбор в страната. През следващия сезон – 1951 г., след успешни изяви спартаковци, вече с треньор Христо Минковски – Мути, отново се класират на пето място – след софийските ЦДНВ, „Спартак“, „Динамо“ и „Академик“.

Година по-късно след някои нелепо допуснати загуби, „Спартак“ изпада от групата и през 1953 г. се състезава в Североизточната „Б“ РФГ. Още същия сезон обаче, под ръководството на треньора Кирил Павлов, с убедителен аванс пред останалите си конкуренти, спартаковци се завръщат в „А“ група.

В следващото първенство една от забележителните победи на спартаковци е тази над съгражданите от ВМС (бившия „Ботев“). На 10 октомври 1954 г., на „Колодрума“, двубоят между двата тима започва оспорвано. Играта е бърза, напрегната, с борба за всяка топка и атаки към двете врати. До почивката Киров от ВМС изпуска най-чистото голово положение – стреля над гредата. През втората част темпото става още по-бързо, но играта е равностойна. Тогава първо вратарят Хр. Вълчанов спасява опасен удар на Богданов, а после К. Пандов от фаул стреля застрашително, но Ташев избива над гредата. В 77-та минута Димитър Ненчев от пряк свободен удар шутира ниско и силно, а Т. Тунчев в опита си да изчисти топката, си прави автогол – 1:0 за „Спартак“, резултат, който се запазва до края. Рефер на мача е Г. Христов, а двата състава са: „Спартак“, с треньор Трендафил Станков – Христо Вълчанов, Манол Кръстев, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Константин Кашукеев, Борис Парушев, Христо Нанов, Тома Захариев и Георги Арnaudов; ВМС: Л. Ташев, Т. Тунчев, Бл. Филипов, Т. Николов, Ив. Пиргов, Ив. Шулев, Сп. Киров, В. Досев, Т. Терзистоев, Б. Ковачев, К. Богданов.

През 1955 г. „Спартак“ се представя много успешно в първенството на страната и успява да завоюва бронзовите медали. Няколко кръга преди края ситуацията в групата е такава, че разликата от третия в подреждането до изпадащите отбори е само няколко точки и всеки от тях има шансове за призовата тройка, но същевременно е застрашен от изпадане. „Спартак“ е в средата на класирането и последните 4 срещи са особено важни за него. Именно тогава варненските футболисти показват характер и дават най-доброто от себе си.

Първият от тези мачове е на 2 октомври 1955 г. на „Колодрума“ във Варна срещу „Торпедо“ – София. Съставът на „Спартак“ е: Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Иван Киров, Благой Янев, Христо Нанов, Константин Кашукеев и Георги Арнаудов. „Спартак“ започва амбицирано и нападателно. Напред Г. Арнаудов, К. Кашукеев, Хр. Нанов и особено Ив. Киров и Бл. Янев, с много движение безспирно атакуват, а до 14-та минута са отправени 8 удара към вратата на „Торпедо“! Напълно логично, в 15-та минута, при поредната акция Благой Янев се врязва между двама защитници и открива резултата – 1:0. В 35-та минута, след отлична контраатака на варненци и комбинация между Ненчев и Кашукеев, Георги Арнаудов получава топката, напредва и отблизо покачва на 2:0. В края на първото и в началото на второто полувреме „Торпедо“ се активизира и на свой ред провежда няколко опасни атаки. В отбрана енергичният Ил. Кирчев, подпомаган от Б. Димитров, Д. Ненчев и отличният вратар Хр. Вълчанов не позволяват на софиянци да отбележат гол. След 60-та минута „Спартак“ поема инициативата и отново атакува вратата на „Торпедо“. В 80-та минута Иван Киров преминава през защитата на гостите, излъгва излезлия вратар Иванов и оформя крайния резултат – 3:0. „Спартак“ постига победата по убедителен начин.

Тома Захариев

В следващата среща на 20 октомври 1955 г. спартаковци гостуват в София на ВВС. Варненци започват срещата по-организирано, налагат бърза игра, като атакуват по-рядко, но по-опасно. Отлично се изиявяват централният защитник Ил. Кирчев и неуморимият халф Д. Ненчев, който постоянно се включва в нападението на отбора. В 18-та минута, след центриране Христо Нанов с глава извежда „Спартак“ напред – 1:0. След гола гостите от Варна са още по-уверени и спокойни. В 30-та минута обаче, вратарят Назаров изпуска топката, Йорданов от ВВС я отнема и я вкарва в мрежата – 1:1. През второто полувреме играта е равностойна. При една атака на домакините Бачев прехвърля Назаров и софиянци повеждат с 2:1. Пет минути по-късно – в 68-та минута, след корнер Илия Кирчев с глава изравнява – 2:2 и „Спартак“ печели скъпоценна точка като гост. Варненци играят в състав: Бедрос Назаров, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Иван Киров, Благой Янев, Христо Нанов, Константин Кашукеев и Георги Арнаудов.

Десет дни по-късно, на 30 октомври, „Спартак“ приема на „Колодрума“ във Варна тима на „Динамо“ – София. Варненци са представени от: Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Иван Киров, Благой Янев, Христо Нанов, Константин Кашукеев и Георги Арнаудов. И този път те започват устремено напред, с по-активна игра и неспирни атаки. К. Кашукеев, Бл. Янев, Хр. Нанов, Г. Арнаудов и Ив. Киров, подпомагани непрестанно от подвижните халфове Д. Ненчев и К. Пандов, са постоянна заплаха за вратата на „Динамо“. В отбрана Ил. Кирчев, Б. Димитров

и отличният в този мач Хр. Вълчанов със сигурни намеси предотвратяват редките опасности за гол. В 15-та минута силен удар от движение на Бл. Янев преминава покрай гредата, а малко след това стражът на „Динамо“ Томов избива мощен шут на Ив. Киров. „Спартак“ прави атака след атака. При единствения опасен удар на Калчев от гостите Хр. Вълчанов спасява великолепно. В първите минути на втората част софиянци се активизират и на няколко пъти застрашават вратата на домакините, но после „Спартак“ отново взема надмощие. Хр. Нанов, Г. Арнаудов и Ив. Киров от варненския тим пропускат отлични възможности за гол. В тези минути „Динамо“ изнемогва и изглежда безпомощен, а единствения начин, по който се брани, е да чисти топката извън игрището. Въпреки това срещата завършва наравно – 0:0.

В последния решителен мач „Спартак“ гостува на „Ударник“ – София (бившия „Славия“). На 5 ноември 1955 г. на стадион „Народна армия“ отборът на „Ударник“ е в състав: Йосифов, Велев, Т. Атанасов, М. Горанов, Шулев, Патев, Контев, Игнатов, П. Янчовски, Стойчев, Г. Гугалов. Единадесеторката на варненци, с треньор Трендафил Станков, е: Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Димитър Ненчев, Кирил Пандов, Иван Киров, Благой Янев, Христо Нанов, Константин Кашукеев и Георги Арнаудов. Рефер на двубоя е Антон Русев. Само при победа спартаковци имат шанс за третото място. През първото полувреме „Спартак“ има явно превъзходство, което успява да материализира. В 10-та минута вратарят Йосифов не успява да улови топката и притичалият Георги Арнаудов открива за варненци. В началото на второто полувреме „Ударник“ упражнява натиск, но безрезултатно. Тогава

„Спартак“ – трети в първенството за 1955 г.
Отляво-надясно: Т. Захариев, Хр. Вълчанов, Ил. Кирчев, Б. Парушев,
К. Пандов, Г. Арнаудов, Бл. Янев, Сп. Филипов, Д. Ненчев,
Б. Димитров, Ив. Киров

при една атака в 58-та минута Христо Нанов с глава вкарва втори гол за „Спартак“ – 2:0. Играта продължава с постоянни атаки за софиянци и след разбъркване пред вратата на Вълчанов, Контев намалява резултата. До обрат обаче не се стига, тъй като варненските футболисти играят добре в защита и печелят мача с 2:1.

Конкурентите на спартаковци – „Миньор“ – Перник и „Спартак“ – Пловдив губят последните си срещи, а „Локомотив“ – София завършва наравно. Останалите отбори са играли мачовете си няколко дни по-рано, а резултатите са благоприятни за варненци. По този начин „Спартак“ – Варна се класира на престижното трето място и печели бронзовите медали в първенството (шампион е ЦДНА – София, а вицешампион – „Ударник“ – София).

„Спартак“ играе равномерно през целия сезон – еднакво добре и като домакин, и като гост. Друга силна страна на варненския тим е, че много трудно губи мачовете си. Отлични изяви има централният защитник Илия Кирчев, който организира цялата отбрана на отбора. Халфовата линия: Кирил Пандов и Димитър Ненчев – Бакала е призната за една от най-добрите в страната и е най-силното звено на „Спартак“, а в нападение много добре се представят Тома Захариев, Христо Нанов и Георги Арнаудов – Алаха.

За спечелването на бронзовите медали голям принос имат както треньорът Трендафил Станков, така и всички играчи, участвали в първенството: вратарите – Христо Вълчанов, Бедрос Назаров, защитниците – Илия Кирчев, Бисер Димитров, Манол Кръстев, Спиридон Филипов, халфовете – Димитър Ненчев – Бакала, Кирил Пандов, Благой Янев, нападателите – Тома Захариев, Георги Арнаудов – Алаха, Христо Нанов, Иван Киров – Шопчето, Димитър Халачев, Константин Кашукеев, Борис Парушев – Борлето, Михаил Желябов, Никола Старчев, Иван Мигленчев. Треньорът Трендафил Станков също участва в един мач.

Силните изяви на футболистите на „Спартак“ не остават незабелязани и през същата 1955 г. централният защитник Илия Кирчев и халфовете Кирил Пандов и Димитър Ненчев – Бакала са повикани и участват в „Б“ националния отбор на България.

В следващите няколко години силният тим на „Спартак“ постига редица паметни победи. В първенството на 1956 г. се представя отлично срещу шампиона на България ЦДНА и го побеждава във Варна. На 30 септември на „Колодрума“ двата отбора излизат в състав: „Спартак“, с треньор Стефан Калъчев – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Кирил Пандов, Димитър Ненчев, Иван Киров, Благой Янев, Тома Захариев, Иван Филипов и Георги Арнаудов; ЦДНА – Г. Найденов, Г. Цветков, М. Манолов, Г. Енишейнов, П. Алексиев, Г. Стоянов, Д. Миланов, Г. Димитров, П. Михайлов, Ив. Колев и Ст. Стефанов. Столичани са изключително силен тим и повечето от играчите им са гръбнакът на националния отбор. Варненци също имат много силен колектив и се получава оспорван мач пред препълнени трибуни. Срещата е ръководена от рефера Г. Христов. През първото полувреме футболистите на „Спартак“ имат териториално превъзходство. С възхитителна настойчивост, с много движение и борба за всяка топка, с бързи подавания варненци създават доста голове положения и отправят опасни

**Трендафил
Станков**

**Димитър Ненчев –
Бакала**

Кирил Пандов

Христо Вълчанов

удари към вратата на съперника. След допуснатата грешка в защита обаче, в 4-та минута, гостите повеждат с гол на Д. Миланов. През втората част „Спартак“ отново започва с неудържими атаки към вратата и успява да постигне обрат. В 70-та минута Г. Арnaudов намира Тома Захариев, който финтира М. Манолов и стреля точно във вратата на ЦДНА – 1:1. Играта става още по-бърза и оспорвана. Десетина минути по-късно Ненчев комбинира с Ив. Филипов, той се преборва умело със защитата на софиянци, отклонява топката към Георги Арnaudов, който от воле бележи красив гол. „Спартак“ побеждава ЦДНА с 2:1, а заслугата е на всички футболисти.

По това време много силно за „Спартак“ играе централният защитник Илия Кирчев. Той е включен в националния отбор за олимпийските игри в Мелбърн в края на 1956 г. На олимпиадата тимът на България се класира на трето място и печели бронзовите медали. Следващата година Илия Кирчев дебютира в националния отбор. В този период в „Б“ националния тим на страната участват вратарят Христо Вълчанов – през 1956 г. и десният защитник Бисер Димитров – през 1957 г.

През сезон 1957 г. „Спартак“ постига изразителна победа във варненското дерби срещу СКНА (бившия ВМС). Това става на 26 април 1957 г. Както винаги интересът към мача е много голям и „Колодрумът“ е препълнен. Рефер е Г. Христов, а 22-та на терена са: „Спартак“, ръководен от треньора Стефан Калъчев – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Шабан Алиев, Благой Янев, Кирил Пандов, Герасим Калугеров, Иван Филипов, Атанас Богданов, Тодор Трайков и Георги Арnaudов; СКНА – Евг. Пашов, Д. Боснов, Г. Ранджев, Л. Славеиков, Хр. Лазаров, Т. Терзистоев, В. Досев, Ив. Лулчев, Л. Костов, Н. Алексиев, Сп. Киров. През първата част спартаковци имат подчертано надмощие. Бързите нападатели организират атаки по крилата, като умело използват празните пространства в полето на СКНА. Така затрудняват максимално защитниците и отправят опасни удари към вратата на Пашов. Въпреки това до почивката гол не пада. През второто полувреме добрата игра на нападателната петорка на „Спартак“ – Ив. Филипов, Т. Трайков, Г. Калугеров, Ат. Богданов и Г. Арnaudов, дейно подпомагани от халфовете К. Пандов и Бл. Янев, продължава. Непрестанните атаки водят до смут в отбраната на СКНА. В 63-та минута, след корнер за спартаковци, Боснов избива топката, тя попада в Георги Арnaudов, който със силен удар от воле я

забива във вратата. Малко по-късно, в 76-та минута, Т. Трайков подава на Иван Филипов, той се врязва отляво и от минимален ъгъл, близо до аутлинията, насочва топката, която от гредата се спира в мрежата – 2:0. След втория гол атаките на „Спартак“ зачестяват. В 83-та минута след самостоятелна акция Герасим Калугеров отблизо затвърждава пълното превъзходство на „Спартак“ в този мач – 3:0. Основен принос за категоричната победа има и централният защитник Ил. Кирчев – със сигурна игра и блестящи намеси.

В тези години, въпреки че притежават добър отбор, спартаковци се класират в средата на таблицата. Конкуренцията за първите места е голяма – главно между софийските клубове.

Дружество за физкултура и спорт „Спартак“. През пролетта на 1957 г. в страната настъпват нови структурни преустройства във физкултурното движение. Вследствие на това, на 5 юни, ДСО „Спартак“ се преобразува в дружество за физкултура и спорт (ДФС). Към ДФС „Спартак“ се приобщават ДСО „Динамо“, част от ДСО „Торпедо“ и част от ДСО „Червено знаме“ (основани 1949 г.). Започват да се прикрепват колективи на предприятия, учреждения и училища, за да може дружеството да получава от тях средства и възможности за развитие на отделните спортове.

През сезона 1958 г. „Спартак“ също се представя добре. Тогава успява да извоюва нова запомняща се победа във варненското дерби срещу „Ботев“ (СКНА отново се нарича „Ботев“). На 16 март, на „Колодрума“, реферът А. Коджаманов извежда двата отбора, които са в състав: „Спартак“, с треньор Тома Захариев – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Благой Янев, Кирил Пандов, Иван Киров, Христо Николов, Никола Попов, Тодор Трайков и Георги Арнаудов; „Ботев“ – Евг. Пашов, Д. Боснов, Г. Ранджев, Вл. Грозданов, Хр. Лазаров, Ив. Коцев, Ив. Лулчев, Ал. Ганишев, Л. Костов, Ст. Генов, Сп. Киров. Мачът започва оспорвано, нервно, с поделено надмощие на двата тима. Постепенно полузащитниците на „Спартак“ овладяват средата на терена и умело подпомагат нападателите. В 17-та минута за игра с ръка в наказателното поле на Ранджев е отсъдена дузпа в полза на спартаковци, която Тодор Трайков превръща в гол – 1:0. Само 3 минути по-късно обаче „Ботев“ успява да изравни чрез точен удар на Сп. Киров в десния ъгъл на вратата. След почивката „Спартак“ настойчиво налага своя стил на игра и с два гола на Георги Арнаудов, печели дербито с 3:1. В 63-та минута

Илия Кирчев

**Георги Арнаудов –
Алаха**

след грешка в защитата той овладява топката и вкарва отблизо, а в 79-та минута остава непокрит и с глава пронизва целта.

Същата година нападателят Георги Арнаудов – Алаха вкарва 9 гола и става голмайстор на „А“ група за сезон 1958 г. заедно с бившият футболист на „Спартак“ Добромир Ташков, който също е отбелязал 9 гола за „Славия“ – София.

Следващия сезон – 1959 г. в турнира за КСА „Спартак“ преодолява „Лудогорец“ – Разград като гост с 3:2, след голове на Хр. Николов, Г. Арнаудов и Г. Павлов. На 1/4 финала варненци отстраняват и „Ботев“ – Бургас с победа като домакин с 1:0 и гол на Г. Арнаудов. Така тимът се класира за първи път в своята история на 1/2 финал в този турнир, където на 15 април среща столичния „Левски“ в София.

През първата част на двубоя „Спартак“ е явно по-добрият отбор. Варненските футболисти провеждат образцови бързи атаки, с което лесно преодоляват защитата на съперника и отправят множество опасни удари към вратата на „Левски“. Пет минути преди края на полувремето обаче Хр. Илиев изненадващо извежда столичани напред – 1:0. Веднага след почивката „Спартак“ започва нападателно и агресивно. В 47-та минута Г. Калугеров преодолява Апостолов, предизвиква разбъркване пред вратата на

„Спартак“ – сезон 1958 г.

Прави – отляво-надясно: Т. Захариев – треньор, Б. Димитров, Н. Попов, Хр. Панчев, К. Пандов, Хр. Вълчанов, Г. Калугеров, Сп. Филипов, Н. Живков, Ст. Янев, Ил. Кирчев; клекнали: Ив. Филипов, Хр. Паскалев, П. Дочев, Ш. Алиев, Бл. Янев, Т. Трайков, Ив. Киров

Дервентски и Христо Николов изравнява резултата – 1:1. До края темпото на игра спада. В 80-та минута съдията П. Джонев пресилено отсъжда дузпа за домакините за единоборство на Ил. Кирчев в наказателното поле. Хр. Илиев е точен от бялата точка и прави резултата 2:1. Така, въпреки че е по-добрият отбор в този мач, „Спартак“ незаслужено губи двубоя. Двете единадесеторки са: „Спартак“ – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Кирил Пандов, Благой Янев, Герасим Калугеров, Христо Николов, Никола Попов, Иван Филипов и Георги Арнаудов; „Левски“ – Дервентски, Василев, Филипов, Апостолов, Арсов, Георгиев, Соколов, Абаджиев, Йорданов, Илиев, Пеев. По-късно „Левски“ печели и купата.

Същият сезон се запомня и с престижен успех в първенството над шампиона ЦДНА. Мачът е на 26 април 1959 г. на Градския стадион във Варна. „Спартак“, с треньор Тома Захариев, е в състав: Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Благой Янев, Кирил Пандов, Герасим Калугеров, Христо Николов, Никола Попов, Иван Филипов и Георги Арнаудов. ЦДНА, който с малки изключения представлява националния отбор, се представя с: Г. Найденов, К. Ракаров, М. Манолов, Н. Ковачев, Г. Стоянов, П. Димитров, Д. Миланов, Н. Цанев (Б. Мартинов), П. Панайотов, Ив. Колев и Ант. Кръстев. Рефер е К. Динов.

Варненци започват с остри атаки и установяват надмощие. Бързите и маневрени нападатели – Н. Попов, Г. Калугеров, Хр. Николов и Ив. Филипов често застрашават вратата на ЦДНА. С отлични изяви се откроява неуморимият централен нападател Н. Попов, като няколко негови пробива едва не довеждат до гол. Отбраната пък действа стабилно и ликвидира опасностите пред Вълчанов. Първото по-сериозно положение за гол пропускат армейците, когато в 15-та минута Михайлов отблизо бие в аут. В 35-та минута, след изпълнение на корнер и разбъркване, Христо Николов открива за „Спартак“. Две минути след това Цанев шутира от фаул, Ант. Кръстев отклонява топката и изравнява – 1:1. Малко преди края на първото полувреме, в 41-та минута М. Манолов от ЦДНА прави неуспешен опит да изчисти топката и Никола Попов влиза в наказателното поле, изпреварва вратаря и вкарва гол – 2:1. През второто полувреме спартаковци овладяват началния натиск на гостите и на свой ред организират бързи пробиви чрез Г. Арнаудов и Г. Калугеров, като отново застрашават вратата на софиянци. При една атака Г. Калугеров е съборен от двама защитници в наказателното поле на ЦДНА, но съдията не отсъжда дузпа. През целия мач футболистите на „Спартак“ показват много добра игра и голяма воля за победа, и накрая заслужено печелят с 2:1.

През същия сезон 1958/59 г.

Голмайсторите на „А“ група за сезон 1958 г. – Георги Арнаудов (вляво) и Добромир Ташков

„Спартак“ става първенец на страната по спортменство (това съревнование се провежда от 1956 г.). В следващия сезон варненци отново излъчват голмайстор на „А“ група – Любен Костов. Той и Димитър Йорданов от „Левски“ – София вкарват по 12 гола и си поделят първото място за 1959/60 г. По това време „Спартак“ все още е считан за най-добрия извънстоличен отбор.

От 1959 г. се създава Детско-юношеската футболна школа към ДФС „Спартак“. Дотогава съществува само юношески отбор. В школата се набират и подготвят талантиви млади футболисти, част от които по-късно преминават в представителния тим.

След 1960 г. клубното помещение на „Спартак“ е преместено на ул. „Мусала“ № 7, а през първенството 1960/61 г. отборът на „Спартак“ постига победи и в двата мача срещу вечния съперник „Черно море“ („Ботев“ се преименува на „Черно море“). Както винаги дербито на Варна е оспорвано, интересно и непредсказуемо, пред многобройна публика. Първата среща е на 18 декември 1960 г., на Градския стадион и се ръководи от рефера Й. Таков. „Спартак“ се представя в състав: Христофор Панчев, Васил Ненов, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Бисер Димитров, Никола Живков, Благой Янев, Христо Николов, Любен Костов, Иван Филипов и Стефан Стефанов, а „Черно море“ – Я. Семерджиев, Ив. Василев, Д. Боснов, Вл. Грозданов, Л. Савов, Ст. Янев, Аб. Билялов, Г. Димитров, Я. Атанасов (Н. Димитров), Арг. Страков, Сп. Киров. Още в 5-та минута, след комбинация с Хр. Николов, Ст. Стефанов намира точно непокрития Иван Филипов и той с техничен удар открива за „Спартак“ – 1:0. Спартаковци действат стабилно и сигурно в защита, а халфовете Б. Димитров и Н. Живков, подпомагани от изтегления назад Бл. Янев, овладяват средата на терена и с точни подавания подхранват нападателите, особено по крилата. С бързи смени на местата остриетата на

**„Спартак“ – първенец по спортменство за 1958/59 г.
Отляво-надясно: К. Пандов, Хр. Вълчанов, Ил. Кирчев, Ш. Алиев,
Б. Димитров, Г. Калугеров, Г. Арnaudов, Бл. Янев, Н. Попов,
Ив. Филипов, Ив. Киров**

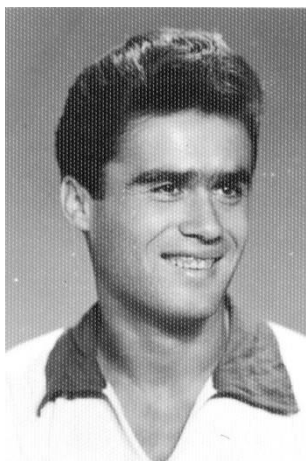
„Спартак“ често объркват защитниците на „Черно море“. Черноморци пропускат своя шанс да изравнят в 25-та минута, когато Г. Димитров преодолява отбраната и стреля във вратаря Панчев. Седем минути по-късно спартаковци също имат отлична възможност, но силният удар на Ив. Филипов отблизо е спасен от Семерджиев. През второто полувреме най-добрите на терена – Ив. Филипов и Хр. Николов пренасят играта вдясно и инициативата на „Спартак“ продължава. В 65-та минута Ст. Стефанов пропуска да покачи резултата – той стреля силно, но Семерджиев спасява. Малко по-късно, в 72-та минута, Христо Николов преодолява сам трима защитници и вкарва втори гол. До края Л. Костов и Ст. Стефанов не успяват да увеличат от изгодни положения. Победата с 2:0 „Спартак“ печели напълно заслужено, по убедителен начин – след по-добра, по-опростена и тактически правилна игра. Сред спартаковци, освен отличните инсайди Хр. Николов и Ив. Филипов, много силно се изявяват нападателят Ст. Стефанов и централният защитник Ил. Кирчев.

Срещата между двата отбора от пролетния полусезон е на 25 юни 1961 г., а рефер е Ст. Чомаков. Пред повече от 30 000 зрители на стадион „Юрий Гагарин“ един срещу друг застават: „Спартак“, с треньор Тома Захариев – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Благой Янев, Никола Живков, Любен Костов, Христо Николов, Петко Петков, Иван Филипов и Стефан Стефанов; „Черно море“ – К. Любенов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Л. Савов, Ст. Янев, Сп. Киров, Г. Димитров, Арг. Страков, П. Дудунов, Н. Димитров.

Мачът започва с бързо темпо, което не спада до края, а играта е оспорвана и изпъстрена с красиви изпълнения. В началото „Спартак“ има надмощие и до 6-та минута Ст. Стефанов на два пъти отправя удари във

Голмайсторът на „А“ група за сезон 1959/60 г. Любен Костов (в средата) получава наградата си

Иван Филипов

вратата на Любенов. При една атака в 19-та минута „Черно море“ изненадващо успява да открие резултата с гол на Н. Димитров. През второто полувреме „Спартак“ започва много мобилизирано и амбициозно и още в 48-та минута Стефан Стефанов получава удобна топка пред наказателното поле и прострелва вратата на „Черно море“ – 1:1. След изравняването спартаковци налагат превъзходство над съперника. В отбраната изпъкват Ил. Кирчев и Бл. Янев, а в нападение играта се организира от Хр. Николов и Ив. Филипов, който си взаимодейства много добре с активните нападатели Л. Костов, П. Петков и неудържимия в този мач Ст. Стефанов. В 59-та минута защитникът на „Черно море“ Д. Боснов изпълнява лошо фаул в страни от вратата, топката попада направо в Стефан Стефанов, който наказва грешката – 2:1 за „Спартак“. Този резултат се запазва до края.

През същия сезон отборът на „Спартак“ се представя много успешно и в турнира за КСА. В първия кръг варненци отстраняват тима на „Димитър Бурков“ – Търговище след победа с 1:0 като гост. Автор на гола е Любен Костов. На 1/16 финала във Варна „Спартак“ среща „Ботев“ – Бургас и го побеждава с 2:0 след точни попадения на Иван Филипов и Стефан Стефанов. При гостуването си на „Ген. Заимов“ – Сливен, на 1/8 финала, гол на Иван Филипов носи нова победа на „Спартак“ с 1:0. В следващия кръг, на 1/4 финала, варненци отново гостуват – този път на „Левски“ – София. Срещата е на 3 май 1961 г., а двата отбора са в състав: „Левски“ – Божилов, Василев, Ив. Вуцов, Дончев, Т. Проданов, Ив. Георгиев, Гайдаров, Г. Аспарухов, Д. Йорданов, Г. Соколов, Пеев (Пашов); „Спартак“, с треньор Тома Захариев – Христо Вълчанов, Васил Ненов, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Бисер Димитров, Никола Живков, Христо Николов, Благой Янев, Любен Костов, Иван Филипов и Стефан Стефанов (Радко Божилов). Рефер е П. Джонев. През първата част съперниците показват равностойна игра на хлъзгавия терен от падналия преди мача дъжд. Футболистите на „Спартак“ са леко прибрани в собствената си половина и настойчиво играят за първа топка, а в отбрана умело прилагат изкуствени засади. В 40-та минута, след последователни грешки на Георгиев и Дончев от „Левски“ в полето на столичани, Стефан Стефанов овладява топката и открива резултата – 1:0 за „Спартак“. През второто полувреме домакините опитват да се доберат до изравнителен гол чрез продължителни атаки към варненската врата. При една от тях удар от воле на Д. Йорданов преминава на сантиметри от гредата, а по-късно шут на Гайдаров е избит от голлинията от защитник на гостите. „Спартак“ успява да задържи преднината до края чрез задружни усилия на всички играчи и заслужено печели с 1:0. В състава на варненци с отлични прояви изпъкват: голмайсторът Ст. Стефанов, полузащитникът Бл. Янев – неуморим и много подвижен, централният защитник Ил. Кирчев – непробиваем през целия мач.

Победата над „Левски“ в София класира тима на спартаковци на полуфинала, където техен съперник е силният тим на „Ботев“ – Пловдив.

На 31 май на градския стадион „Юрий Гагарин“ във Варна двата отбора са представени от: „Спартак“ – Христо Вълчанов, Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Георги Капанов, Никола Живков, Любен Костов, Иван Филипов, Петко Петков, Христо Николов и Стефан Стефанов; „Ботев“ –

Найденев, Младенов, Юмеров, В. Апостолов, Занев, Р. Стойнов, Костадинов, Сотиров, Хр. Илиев, Д. Дерменджиев, Ал. Костов. Още в началото на срещата футболистите на „Спартак“ упражняват натиск с остри атаки към вратата на противника. Гостите от „Ботев“ играят опростено и ефективно и разчитат на контраатаки. В 13-та минута варненските защитници оставят Ал. Костов непокрыт в наказателното поле и той отблизо извежда пловдивчани напред – 0:1. Само 2 минути по-късно обаче, след добре изпълнен свободен удар от Ив. Филипов, Петко Петков прехвърля вратаря Найденев и изравнява – 1:1. До края на полувремето и двата отбора пропускат изгодни положения. Първо Ив. Филипов излиза сам срещу Найденев в 22-та минута, но стреля в аут, а малко след това Хр. Илиев от гостите с неочакван далечен удар уцелва гредата. През втората част „Спартак“ налага териториално надмощие, но не успява да материализира преимуществото си. В 66-та минута и пловдивчани пропускат своя шанс, когато Сотиров се отскубва от Ил. Кирчев, напредва сам, но вратарят Хр. Вълчанов предвидливо излиза и избива силния удар. В 87-та минута варненци увенчават по-добрата си игра с победен гол. При една контраатака Ив. Филипов пробива през центъра и подава вдясно на Любен Костов, който с нисък точен удар през плонжа на Найденев оформя крайния резултат – 2:1. Заслужено постигнатата победа изпраща „Спартак“ за пръв път в историята му на финала за националната купа.

Другият финалист е отборът на ЦДНА – София – най-силният български тим по това време. В състава му са едни от най-изявените футболисти в България: Иван Колев, Димитър Якимов, Манол Манолов, Никола Цанев, Панайот Панайотов, Кирил Ракаров, вратарят Георги Найденев и др.

Финалният мач е на 28 юни 1961 г. на стадион „Васил Левски“ в столицата пред около 25 000 зрители. Рефер е П. Джонев, а съперниците са: ЦДНА – Г. Найденев, К. Ракаров, М. Манолов, С. Кошев, Пант. Димитров, Н. Ковачев, Ив. Ранков, Н. Цанев, П. Панайотов, Д. Якимов, Ив. Колев; „Спартак“ –

„Спартак“ – финалист за националната купа за 1961 г.
Отляво-надясно: К. Пандов, Хр. Вълчанов, Ил. Кирчев, Ст. Стефанов,
Г. Калугеров, Н. Живков, Сп. Филипов, Б. Димитров, Г. Арnaudов,
Г. Павлов, Ив. Филипов

Тома Захариев

Христо Вълчанов (72 - Христофор Панчев), Бисер Димитров, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Благой Янев, Никола Живков, Любен Костов, Христо Николов, Петко Петков, Иван Филипов и Стефан Стефанов. На хлъзгавия от лекия дъжд терен двата тима започват срещата предпазливо, но постепенно играта става оспорвана. „Спартак“ разиграва топката в средата на терена, като рядко достига вратата на столичани. През първата част класният отбор на ЦДНА успява да наложи превъзходство и на два пъти от чисти позиции пропуска да открие резултата. Първо остър удар на Ив. Колев е спасен от варненския вратар Хр. Вълчанов, а по-късно воле на Д. Якимов преминава над напречната гредата. „Спартак“ също не успява да се възползва от своите възможности за гол. След почивката футболистите на ЦДНА започват с остри атаки и по-разнообразни действия. В 59-та минута защитникът на „Спартак“ Сп. Филипов вместо да отбие топката я оставя да падне на мократа трева, тя се подхлъзва и попада в Ив. Ранков, който незабавно я насочва в мрежата – 1:0 за армейците. Пет минути по-късно варненци пропускат отлична възможност да изравнят – след бърза атака Хр. Николов стреля опасно покрай гредата. Мачът продължава с мощни атаки по крилата на нападателите на ЦДНА и опасности пред вратата на гостите. Стражът на „Спартак“ Хр. Вълчанов е с великолепни намеси и това предизвиква аплодисментите на публиката. Столичани успяват да решат изхода на срещата в своя полза с два бързи гола – на Н. Цанев в 69-та минута и Ив. Колев в 71-та минута, като довеждат резултата до 3:0. Осем минути по-късно Якимов пропуска да увеличи – влезлият вратар Хр. Панчев спасява удара му. В последните минути „Спартак“ упражнява натиск, но ударите към вратата са неточни. От състава на варненци с добра игра се отличава нападателят Ст. Стефанов, който постоянно се стреми да създава напрежение в защитата на съперника.

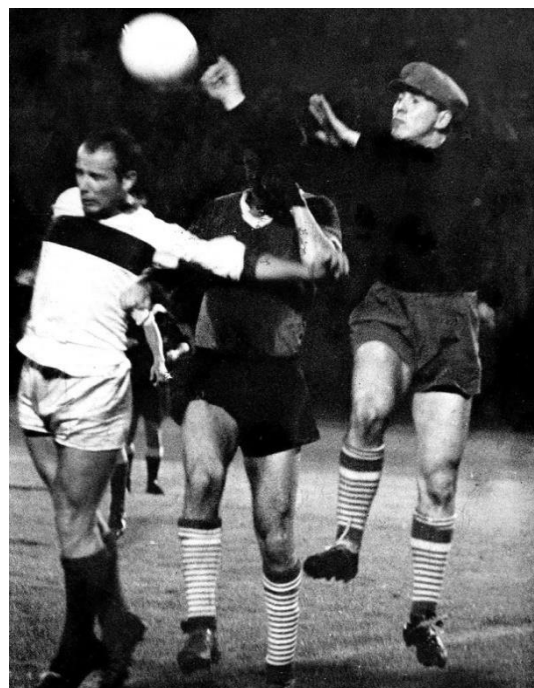
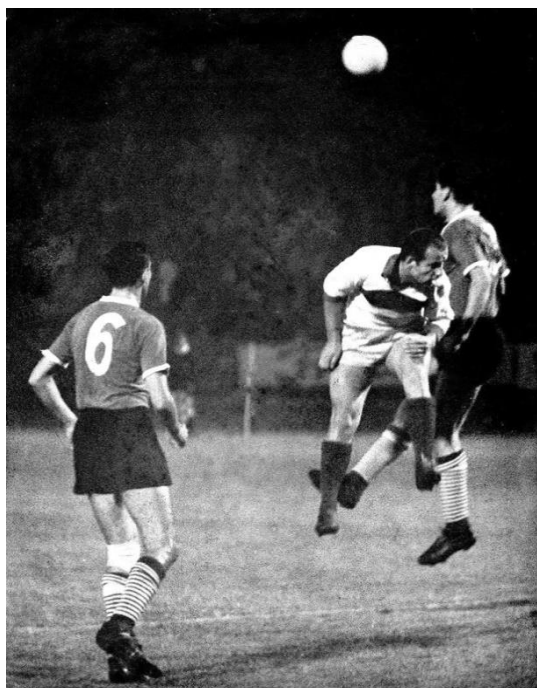
„Спартак“ губи, но достойно срещу безспорно по-добрия отбор на ЦДНА, който е със 7 национални играчи и представлява гръбнака на българския държавен тим. Достигането до финала за КСА е голям успех за варненския клуб, заслуга за което имат треньорът Тома Захариев и всички футболисти, участвали в мачовете от турнира. Това са: вратарите – Христо Вълчанов и Христофор Панчев – Хомича, защитниците – Илия Кирчев, Бисер Димитров, Спиридон Филипов, халфовете – Благой Янев, Никола Живков, Васил Ненов, Георги Капанов и нападателите – Иван Филипов, Христо Николов – Чоко, Стефан Стефанов – Заека, Петко Петков, Любен Костов, Герасим Калугеров, Радко Божилов и Кънчо Бенов.

По това време не съществува турнир за купата на България и КСА изпълнява ролята на национална купа. През тази година за първи път български отбор – носител на трофея, участва в европейския турнир за купата на носителите на национални купи (КНК). Тъй като ЦДНА е шампион и се включва в борбата за купата на европейските шампиони (КЕШ), неговото място заема финалистът за КСА. Така „Спартак“ става първият български отбор, участник в турнира за КНК и вторият (след ЦДНА), който представя България в европейските клубни турнири. Жребият отрежда на спартаковци да се срещнат с един от най-реномираните клубове в Европа – австрийският „Рapid“ – Виена.

„Рapid“ е най-популярният тим в Австрия, а до тогава е печелил 22 пъти първенството на страната си! По 1 път е бил шампион и носител на купата на Германия. В състава са легендарните австрийски национали Герхард Ханапи и Роберт Динст. Освен тях други национални играчи са: Руди Фльогел, Паул Хала, Карл Гисер, Валтер Глехнер и Валтер Скочик. Треньорът на отбора е Робърт Кьорнер. Предния сезон „Рapid“ достига до полуфинал за КЕШ, като е отстранен от бъдещия носител на купата „Бенфика“ – успех, който потвърждава високата класа на отбора.

Преди срещите с „Рapid“ и тези от новия сезон, в помощ на Т. Захариев, за подготовката на „Спартак“, се присъединява бившият треньор на националния тим Стоян Орманджиев – Пашата. Скоро след началото на първенството той напуска.

Първият мач с австрийците е на 13 септември 1961 г. на „Винерщадиян“ (по-късно преименуван на „Пратер“, после на „Ернст Хапел“) във Виена. Пред над 25 000 зрители съдията Бонето от Италия извежда двете единадесеторки – „Рapid“: Л. Хайер, П. Хала, В. Глехнер, Й. Хьотл, Г. Ханапи, К. Гисер, М. Шмид, В. Зайтл, Р. Динст, Р. Фльогел и Бр. Миланович; „Спартак“: Христо Вълчанов, Васил Ненов, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Бисер Димитров, Никола Живков, Герасим Калугеров, Благой Янев, Любен Костов, Христо Николов и Стефан Стефанов. В австрийската столица варненци изиграват един от най-силните си мачове. През първото полувреме „Спартак“ е безспорно по-добрият отбор на терена – играе остро, технично, нападателно, с чести удари към вратата, като два от тях срещат гредите. Тактическите указания на треньора Тома Захариев в защитен план са: изкуствени засади, за да се неутрализира мощното нападение на домакините; след почивката – по-затворена игра и контраатаки. „Спартак“ създава повече опасни положения. В 29-та минута на мача удар на Л. Костов с мъка е избит от вратаря Хайер в гредата и топката излиза в корнер. Веднага след това удар на Хр. Николов отново среща гредата.

**Христо Николов (в бял екип) – срещу футболисти на „Рapid“
в мача за КНК във Виена**

**Христо Николов –
Чоко**

После вратарят на „Спартак“ Хр. Вълчанов спасява удар с глава на Динст. В 40-та минута комбинация между Ст. Стефанов и Бл. Янев създава нова опасност пред вратата на „Рapid“. 15 минути след началото на второто полувреме Ст. Стефанов преодолява трима защитници, но ударът му е избит от голлинията от Глехнер. В 68-та минута Л. Костов излиза сам срещу вратаря, преодолява го, но отива прекалено встрани от вратата и Хьотл успява да избие удара му в корнер. Две минути след това и Хр. Николов шутира опасно към вратата. До края и домакините имат възможности, но вратарят Хр. Вълчанов атрактивно спасява удари на Шмид на два пъти и Ханапи. Срещата завършва наравно – 0:0. Българските футболисти се представят отлично. Над всички е Ил.

Кирчев, който обезличава напълно централния нападател на „Рapid“ Р. Динст. Блестящи прояви имат и вратарят Хр. Вълчанов, спасил няколко опасни положения, както и Хр. Николов, Бл. Янев и Ст. Стефанов.

След мача спартаковци са изпратени от многобройната австрийска публика с бурни аплодисменти. Треньорът на домакините Р. Кьорнер се изказва много ласкаво за изявиите на варненските футболисти. Резултатът се приема като голяма изненада, защото предварително се очаква лека победа за „Рapid“. Медиите в Австрия също оценяват положително представянето на „Спартак“ и го определят като сплотен, дисциплиниран, бърз и техничен отбор, и изтъкват, че само малшансът е попречил на българския тим да спечели. С най-много суперлативи е коментарът на радио „Виена“, според който играчите на „Спартак“ са от голяма класа. Във виенския вестник „Експрес“ най-високо е отличен централният защитник Илия Кирчев, за когото се коментира, че може да играе с успех в която и да е първокласна единадесеторка в Европа, дори в „Реал“ – Мадрид. Високи оценки за играта си получават още вратарят Христо Вълчанов и нападателите Стефан Стефанов, Герасим Калугеров, Христо Николов и Любен Костов.

От ръководството на австрийския клуб настоятелно желаят да привлекат в състава си трима от варненските футболисти, след като са възхитени от представянето им. Това са централният защитник Илия Кирчев, вратарят Христо Вълчанов и нападателят Христо Николов – Чоко. Те са едни от първите български футболисти, на които е предлагано да играят в западноевропейски клубове. Политическата власт в България, по това време обаче, не разрешава преминаването на играчи в „капиталистически“ страни и те са принудени да откажат.

Реваншът между двата отбора е на 27 септември 1961 г. на стадион „Юрий Гагарин“ във Варна. Наблюдаван е от над 30 000 зрители. Двата отбора започват в състав – „Спартак“: Христо Вълчанов, Васил Ненов, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Бисер Димитров, Никола Живков, Герасим Калугеров, Благой Янев, Любен Костов, Христо Николов и Стефан Стефанов; „Рapid“: Л. Хайер, П. Хала, В. Заглич, Й. Хьотл, Г. Ханапи, К. Гисер, Фр. Волни, В. Скочик, М. Шмид, Р. Фльогел и Бр. Миланович. Съдия е Адами от Италия. Още от началото респектиращият тим на гостите има инициативата. При много добра тактическа дисциплина, със спокойни и пресметливи действия австрийците налагат своя стил на игра. Това води до смущение в редиците на „Спартак“. След грешки в защитата, „Рapid“ повежда чрез голове на Шмид в 8-та и Скочик

в 30-та минути. Проличава психическа неустойчивост на варненските футболисти и в началото на второто полувреме те допускат два нови гола – първо на Фльоел в 46-та минута, а после на Миланович в 56-та минута. Едва тогава спартаковци се съвземат. В 63-та минута за събаряне на Ст. Стефанов в наказателното поле е отсъдена дузпа, която Любен Костов реализира. Четири минути по-късно отново Любен Костов надиграва трима защитници на „Рapid“ и намалява на 2:4. След това варненци се активизират и Г. Калугеров, Бл. Янев, Хр. Николов и Ст. Стефанов пропускат изгодни положения за гол. При една контраатака в 84-та минута Шмид оформя крайния резултат – 2:5. „Спартак“ отпада закономерно, но достойно от безспорно по-силния тим на „Рapid“. Въпреки загубата във втория мач, от състава на „Спартак“ много добре се представя десният защитник Васил Ненов, а след края на двубоя, треньорът на австрийците Р. Кьорнер отличава също Христо Николов и Илия Кирчев.

През същия сезон „Спартак“ постига блестяща победа в първенството срещу ЦДНА – отбор, наложил пълна хегемония в българския футбол, с 8 поредни шампионски титли (впоследствие печели и девета). Мачът е в София на стадион „Народна армия“ на 7 юли 1962 г. През първото полувреме ЦДНА има надмощие, но безрезултатно. Футболистите на „Спартак“ започват предпазливо, като приемат играта в собствената си половина и плътно покриват играчите на съперника. Варненци задържат топката чрез продължително разиграване и комбинации, където изпъква разумната игра на техничния Ив. Филипов. „Спартак“ неутрализира опасностите пред своята врата, където отлични намеси имат централният защитник Ил. Кирчев и вратарят Хр. Вълчанов. След почивката варненци провеждат няколко бързи контраатаки. При една от тях в 65-та минута Ив. Филипов преодолява няколко защитници на домакините и извежда на голова позиция Петко Петков, който стреля точно – 1:0 за „Спартак“. Този резултат носи победата над именития столичен тим, а спартаковци пропускат още изгодни положения. С добра игра се отличават всички футболисти. Героите на мача са: Христо Вълчанов, Димитър Ангелов, Илия Кирчев, Спиридон Филипов, Никола Живков, Бисер Димитров, Герасим Калугеров, Благой Янев, Христо Николов, Иван Филипов и Петко Петков. Треньор на отбора е Тома Захариев. За ЦДНА играят: П. Петров, К. Ракаров, Н. Ковачев, Б. Гаганелов, П. Димитров, Б. Станков, Ив. Ранков, Н. Цанев (В. Романов), П. Панайотов, Д. Якимов и Ив. Колев. Съдия е Анг. Гергинов.

През месец февруари 1964 г. председател на „Спартак“ става Георги Аргиров – Хищника.

През сезон 1963/64 г., поради някои неубедителни изяви и допуснати загуби, отборът на „Спартак“ изпада в „Б“ група. Още на следващата година обаче, под ръководството на треньора Трендафил Станков, който е сменен от Петър Минчев и присъединилият се по-късно към него Георги Пачеджиев – Чугуна, тимът се завръща в „А“ РФГ. След едногодишен престой във футболния елит се стига до ново изпадане. Основната причина за това е смяната на поколението във футболния тим и ненавременното подмладяване на отбора.

Преди да се стигне до тези негативни за клуба резултати, години наред „Спартак“ успешно се представя в „А“ група. Единадесет сезона – от 1954 до 1964 г. включително, футболният тим е без прекъсване в елитната футболна група. Постига значителни успехи: класира се на трето място и печели бронзовите медали през 1955 г., достига до финала за националната купа и участва в турнира за КНК през 1961 г. По това време в „Спартак“ играят много

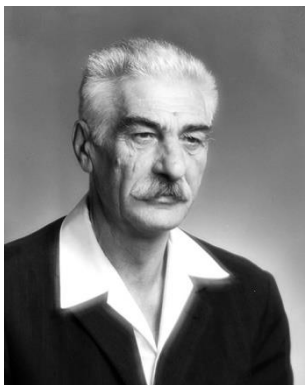

Капитанът на „Спартак“ Илия Кирчев (вдясно)

добри футболисти. Над всички изпъква централният защитник Илия Кирчев – висок, строен, физически много здрав, с добра техника, точен пас, отлично играе с глава, много труден за преодоляване, внася сигурност в отбраната. Левият халф Кирил Пандов е техничен и много работоспособен, с поглед върху играта. И двамата преминават в представителния тим от юношите на клуба, а цялата им футболна кариера преминава само в „Спартак“. Привлеченият десен халф Димитър Ненчев – Бакала, от „Спартак“ – София през 1950 г., е също много техничен и умее да организира играта на отбора. Към „Спартак“ се присъединяват още: лявото крило Георги Арnaudов – Алаха, от „Текстил“ – Варна през 1949 г. – много мощен, със силен удар и нюх към гола; а през 1955 г. от „Динамо“ – Варна – стабилният, енергичен и много коректен десен бек Бисер Димитров. От „Локомотив“ – Варна са привлечени: през 1953 г. вратарят Христо Вълчанов – с отличен рефлекс и атрактивни намеси, през 1954-та – десният халф Благой Янев, който е много издържлив и себеотдаен, а през 1958 г. и десният инсайд Христо Николов – Чоко – техничен, пробивен, с качества на голмайстор. В отбора на „Спартак“ се включват още: левият инсайд Иван Филипов от Поморие през 1956 г., който притежава фина техника, дрибъл и добър удар; през 1957 г. – бързоногото дясно крило Герасим Калугеров от „Септември“ – Варна. През 1958 г. от „Генерал Заимов“ – Сливен е привлечен талантливият централен нападател Никола Попов. Той притежава отлична техника, удар, голям отскок и добра игра с глава, изявен голмайстор. За съжаление още като съвсем млад получава тежка контузия и рано се разделя с големия футбол. Също през 1958 г. в „Спартак“ идва лявото крило Стефан Стефанов – Заека от „Червено знаме“ – Добрич, който е бърз и пробивен. През 1959 г. от „Черно море“ се присъединява централният нападател Любен Костов, който се отличава с хитрост и голмайсторски умения. През 1960 г. в „Спартак“ е привлечен и централният нападател Петко Петков от София, който е техничен и комбинативен. По това време в отбора силно се изявяват още халфът Никола Живков – преминал от „Академик“ – Варна през 1958 г., левият защитник Спиридон Филипов, който се присъединява от юношите на клуба по-рано – 1953 г. А по-късно, също от юношеския тим на „Спартак“ се включва и бързият, енергичен и напорист десен бек Димитър Ангелов – Чарли. (По това време – след 1958 г. се преминава от Дубъл ве-ем системата към Бразилската система на игра – 1-4-2-4).

В този период голям принос за силните изяви на „Спартак“ имат и треньорите, които са начело на отбора. Футболният тим е ръководен последователно от бившите футболисти на клуба Кирил Павлов – Кинко – авторитетен, общителен, обединяваща фигура, Трендафил Станков – прагматичен, с голям авторитет, умеещ много добре да мотивира футболистите. С него отборът печели третото място и бронзовите медали през 1955 г. След това треньор става Стефан Калъчев – Муната – взискателен амбициозен, добър тактик, а след него – бившият нападател Тома Захариев – авторитетен, много взискателен, упорит, далновиден, добър тактик. Той извежда тима на финала за националната купа през 1961 г. и до участие в европейския турнир за КНК.

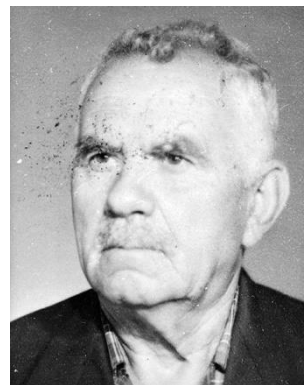
В тези години за доброто представяне на „Спартак“ големи заслуги имат и редица ръководители и деятели. С голям принос е Кузман Пандов, който е най-дългогодишният председател на дружеството – цели 15 години (от 1949 до 1964 г.). С активна дейност се отличават и предшестващите го председатели: Стефан Куртев и Георги Богданов – Левака, също и деятели като Димо

Кузман Пандов

Божидар Мирчев

**Бай Димо
Караилиев**

Караилиев – Бай Димо, Димитър Топалов, бившият футболист и треньор Кирил Павлов – Кинко, Георги Петров – Гошо злото, Иван Янев, Стойчо Ковачев – Солака, Георги Аргиров – Хищника, Лука Иванов, Никифор Никифоров – Никича, Стойко Кацов, Сава Караджанов, Иван Попов, Иван Иванов – Бай Иван, Георги Попов и др.; както и деятели, които имат принос за развитието и на Детско-юношеската футболна школа – Божидар Мирчев, Евтим Илиев, Петър Минчев, д-р Герчо Пенковски, Сюрен Саркизов.

След изпадането на футболния тим през 1966 г. в клуба се заражда криза. Отборът не успява да се пребори за влизане в „А“ група. Причините са честа смяна на треньори, несъобразителна селекция и др.

В края на 1968 г. Централният съвет на Български съюз за физкултура и спорт (БСФС) решава да се извършат масови обединения между спорните клубове в цялата страна с цел окрупняване на дружествата. Във Варна Окръжният съвет на БСФС излиза с решение към физкултурно дружество „Спартак“ да се присъедини дружество „Локомотив“.

Физкултурно дружество „Локомотив“. Клубът е основан през 1936 г. под името ЖСК (Железничарски спортен клуб) в района на ЖП гарата. Футболният тим бързо укрепва и след няколко години вече е в първа дивизия на ВОСО, където се представя с променлив успех. През месец март 1945 г. ЖСК, „Победа“ (основан 1930 г.) и „Черноморец“ (основан 1941 г.) се обединяват в спортен клуб „Свобода“. През месец октомври същата година железничарите се отделят и образуват самостоятелно дружество, което наричат „Локомотив“. Клубът е подпомаган от централното ръководство на железниците („Свобода“ продължава да съществува). През есента на 1949 г. „Локомотив“ се слива с „Торпедо“ (основан 1948 г. след обединението на „Свобода“ и „Металик“ – основан 1946 г.) под името „Енергия“, което носи за около месец и се преименува на „Торпедо“ до 1951 г., когато отново се отделя самостоятелно като „Локомотив“ („Торпедо“ продължава да съществува). От 1957 г. дружеството за кратко приема името „Корабостроител“. През месец май 1957 г. „Локомотив“ се обединява с работническите клубове „Торпедо“ (който преди това – през 1954 г. се слива със „Строител“ – основан 1949 г.), „Миньор“ (основан 1952 г.) и „Урожай“ (основан 1952 г.) под името „Черно море“ (няма нищо общо с днешния „Черно море“, който по това време се казва СКНА, а после „Ботев“). През месец януари 1959 г. „Черно море“ (бившият „Локомотив“) се обединява с „Ботев“ под името „Черно море“ и клубът престава да

съществува. През месец февруари 1964 г. дружеството се възстановява под името „Локомотив“, като непосредствено с това се обединява с дружество „Септември“ (основано 1952 г.), което преди това – през 1957 г. се слива с „Червено знаме“ (основан 1949 г.).

Най-голям успех в своето съществуване „Локомотив“ постига през 1953 г., когато се класира на второ място в Североизточната „Б“ футболна група. Футболният отбор има общо 7 участия в „Б“ група – през сезоните 1953, 1954, 1956, 1957, 1958, 1958/59 и 1968/69 г. В клуба израстват и се развиват добри футболисти. Най-изявените от тях преминават в други варненски клубове: Благой Янев, вратарят Христо Вълчанов, Христо Нанов, Иван Киров – Шопчето, Христо Николов – Чоко – в „Спартак“, Стефан Янев – първо в „Спартак“, после в „Черно море“, Тодор Тодоров – Джембо – в „Черно море“ и др. По-късно отново в „Спартак“ преминават Алекси Гончаров и Хугас Месропов. Треньори на отбора са били Христо Антонов – Чопито, Стефан Калъчев – Муната, Стефан Семов, Борис Парушев – Борлето.

В първите си години футболният тим играе в червен екип, после в черно-бял, след това – в син, а по-късно използва екипи в синьо и черно вертикално райе. Първоначално игрището на „Локомотив“ е в района на ЖП гарата – между ул. „Девня“ и ЖП линията, в отсечката между сградите на ЖП фондови жилища и локомотивното депо. От 1964 г. клубът използва игрището на спортния комплекс „Локомотив“. Използват се също градските стадиони „Колодрума“ и „Юрий Гагарин“, както и стадион „Спартак“.

През годините в дружеството освен футбол се развиват и други спортове: лека атлетика, баскетбол, волейбол, хандбал, бокс, борба, гребане, плуване, водна топка, скокове във вода, тенис на маса, шахмат, колоездене, туризъм, спортна гимнастика, ветроходство, джудо, ръгби.

ДРУЖЕСТВО ЗА ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ „ЖСК-СПАРТАК“

Обединителната конференция на „Спартак“ и „Локомотив“ се състои на 6 март 1969 г., в Дома на художествената самодейност (сега „Македонски дом“ на ул. „Солун“ № 2). Решено е клубът да се нарича „ЖСК-Спартак“. За председател е избран Георги Аргиров – Хищника, който дотогава е начело на „Спартак“. Първи зам.-председател на обществени начала става Иван Калудов (преди това председател на „Локомотив“). Зам.-председатели са Кузман Пандов (на обществени начала, от „Спартак“), Конда Кондов (от „Спартак“) и Георги Гайдаров (от „Локомотив“).

В дружеството освен футбол се развиват: баскетбол, волейбол, борба, бокс, лека атлетика, художествена гимнастика, хандбал, спортна стрелба, тенис на маса, шахмат, ръгби, гребане, плуване, вдигане на тежести, скокове във вода, водна топка, спортна гимнастика, фехтовка, самбо, бадминтон.

Цветовете на дружеството са съчетание от синьо, бяло и червено, но футболният тим продължава да играе със синьо-бели екипи. Приета е и нова емблема.

Във футболния отбор към треньорите Тома Захариев и Трендафил Станков за кратко се присъединява и наставникът на „Локомотив“ Стефан Семов, но впоследствие през пролетта треньор остава Трендафил Станков. От „Локомотив“ се присъединяват футболистите: Ради Няголов, Златко Димитров, Трендафил Василев, Едвард Саркизов, Георги Дойков, Цанко Стойчев, Веселин Милчев и вратарят Коста Савов. Капитан на тима е Димитър Ангелов – Чарли.

След обединението Детско-юношеската футболна школа на дружеството се премества на стадион „Локомотив“. Дотогава школата използва последователно „Колодрума“, а от 1965 г. – стадион „Спартак“.

Въпреки че обединението дава тласък в развитието на дружеството, във футболния отбор кризата още не е преодоляна. И този сезон представителният тим не успява да влезе в „А“ група. В същия сезон – 1968/69 г. юношите старша възраст на „ЖСК-Спартак“, с треньор Димитър Видинлиев, печелят заключителния турнир на зоновите първенци и се класират за републиканския финал. Там се срещат с първенеца на елитната юношеска група – ЦСКА „Септ. знаме“ – София. На стадион „Народна армия“ в столицата младите варненци се

Димитър Ангелов – Чарли

представят добре, но губят мача с 1:3.

През следващото първенство „ЖСК-Спартак“ отстъпва само с една точка на първенеца „Чардафон-Орловец“ – Габрово и остава за още една година във втория ешелон. Едва тогава, през 1970/71 г., под ръководството на треньора Стефан Семов спартаковци заемат първо място и се завръщат в „А“ РФГ. Нападателят Никола Димитров вкарва 18 гола и става голмайстор в първенството на северната „Б“ РФГ. В следващото първенство на „А“ група вратарят на „ЖСК-Спартак“ Стефан Стайков – Заека се представя много добре и намира място в „22-мата най-добри“ за сезон 1971/72 г.

**Стефан Стайков –
Заека**

През следващите няколко години в дружеството се извършват чести промени на ръководители и треньори. Това се отразява негативно на футболния отбор и той се представя под нивото на традициите си и очакванията.

През 1973 г. председател на „ЖСК-Спартак“ става Недялко Тачев, но за кратко. През месец декември същата година за председател е избран Иван Драгиев. По това време дружеството сменя и местонахождението си и се премества в Юнашкия салон на пл. „Варненска комуна“ № 1 (днес бул. „Христо Ботев“ № 1). След тригодишен престой в елита през 1974 г. „ЖСК-Спартак“ отново изпада в „Б“ група.

По същото време в първенството 1973/74 г. юношеският тим старша

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1970/71 г.

**Прави – отляво-надясно: Ив. Филипов – пом.-треньор, Д. Дончев, Ст. Стайков, Пант. Димитров, Б. Ставрев, Ал. Гончаров, Ив. Колев, Й. Владимиров, Н. Димитров, Д. Беров, П. Калчев, Ст. Семов – ст. треньор;
клекнали: Р. Няголов, Х. Месропов, Ив. Танев, Д. Дяков, М. Бончев, П. Гочев, Д. Ангелов**

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1972/73 г.

Прави – отляво-надясно: К. Пандов – администратор, Д. Дончев, М. Иванов, Д. Беров, Ем. Захариев, Б. Ставрев, Б. Миленов – ст. треньор, Ст. Недев, Здр. Димов, Ант. Фажев, Кр. Зафиров, Н. Димитров, К. Киряков, Ив. Филипов – пом.-треньор; седнали: В. Саркизов, Х. Месропов, Ал. Гончаров, Е. Недев, Ив. Колев, Ив. Танев, Д. Панков, П. Гочев, Г. Минчев, Й. Владимирев, Ив. Тодоров

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1973/74 г.

Прави – отляво-надясно: Ил. Кирчев – ст. треньор, Ал. Гончаров, Е. Недев, Кр. Зафиров, Б. Ставрев, Ант. Фажев, Ив. Колев, Д. Беров, В. Илиев, М. Иванов, Г. Капанов – пом.-треньор; седнали: Кр. Прешленов – масажист, В. Радев, Кр. Захариев, Ст. Недев, Й. Владимирев, Г. Минчев, Кр. Венков, К. Киряков, Х. Месропов

възраст на „ЖСК-Спартак“, под ръководството на треньора Иван Филипов, завоюва вицешампионската титла в „А“ юношеската група след първенеца „Тракия“ – Пловдив. През 1974 г. се провежда и европейското първенство за юноши в Швеция. В българския юношески национален отбор са включени трима футболисти от „ЖСК-Спартак“. Това са Димитър Енчев, Георги Андонов и вратарят Константин Костадинов. България става европейски шампион, а Д. Енчев, който е капитан на тима и К. Костадинов играят във всички мачове на първенството.

По това време, в края на 1974 г., най-неочаквано, без ясни и основателни причини, по предложение на ОС на БСФС, ОК на БКП излиза с решение част от спортовете, които се практикуват в „ЖСК-Спартак“, да бъдат прехвърлени към другото варненско дружество – „Черно море“. Официалният предлог е, че е необходима концентрация на спортовете в

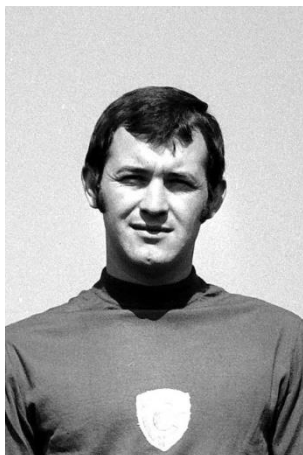
Димитър Енчев – с купата на европейските юношески шампиони

Тримата европейски шампиони от юношеския национален отбор, отляво-надясно: Георги Андонов, Константин Костадинов и Димитър Енчев

Альоша Гончаров

Божидар Ставрев

Кирчо Киряков

едното дружество. Въпреки неодобрението, несъгласието и съпротивата на много ръководители, треньори, спортисти и привърженици на „ЖСК-Спартак“ в началото на 1975 г. решението става факт! Дружеството се разделя с едни от най-силно развитите си спортни дисциплини, носещи титли и медали от различни републикански, европейски и световни първенства. Отнемат се плуване, бокс, вдигане на тежести, гребане, баскетбол (мъже), волейбол, лека атлетика (мъже). Така се нанася тежък удар по престижа на дружеството и

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1974/75 г.

Прави – отляво-надясно: К. Пандов – администратор, Е. Недев, В. Илиев, Д. Енчев, Кр. Зафиров, Д. Ташков – ст. треньор, Т. Попов, Ант. Фажев, Г. Андонов, Ив. Филипов – пом.-треньор; клекнали: В. Радев, Ив. Петров, К. Киряков, Кр. Захариев

и „ЖСК-Спартак“ е морално ощетен. Освен това, дружеството е ощетено и финансово, защото спортовете, които носят точки, по определена система по това време, са свързани с получаването на съответни финансови средства. В знак на протест срещу този недемократичен акт редица треньори, спортисти, ръководители и много деятели отказват да преминат в дружество „Черно море“ и напускат спортното движение! Сред тях са: един от най-добрите треньори по плуване в страната – Ламбо Чакъров, председателите на секциите по гребане – Сава Караджанов, по лека атлетика – Цанко Цанев, по вдигане на тежести – Панайот Марков. А друг деятел – секретарят на окръжната секция по футбол към БСФС – Димчо Карачобанов понася административно наказание. Той публично изразява несъгласие спортните дисциплини да преминат към „Черно море“ и затова е отстранен от ръководството на секцията.

След като футболният отбор отпада от „А“ РФГ през 1974 г., треньор става бившият футболист на „Спартак“ Добромир Ташков, считан за един от най-добрите треньори в страната. Под негово ръководство тимът още същия сезон се класира първи и се завръща в елитната група. По това време в „ЖСК-Спартак“ играят редица добри футболисти като Алекси Гончаров, Божидар Ставрев, Антон Фажев, Кирчо Киряков, Енчо Недев, Красимир Венков – Джани, Тодор Попов, вратарят Красимир Зафиров, младите Димитър Енчев, Иван Петров и др.

В следващото първенство „ЖСК-Спартак“ се представя добре и печели купата по спортменство на вестник „Вечерни новини“ за 1975/76 г. (купата се връчва от 1965 г.). В същия сезон привържениците на отбора са първенци в съревнованието „Образцова спортна публика“, като си делят приза с почитателите на „Ботев“ – Враца и „Академик“ – София. 21-годишният централен защитник на „ЖСК-Спартак“ Димитър Енчев също получава награда. Той печели съревнованието на в. „Народен спорт“ – „Кавалер на звездите“ за

Кирчо Киряков

Димитър Енчев

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1975/76 г.

Прави – отляво-надясно: Д. Дойчинов – ст. треньор, К. Киряков, Й. Владимиров, Сл. Желязков, Б. Ставрев, Здр. Димов, Ст. Симеонов, Кр. Зафиров, К. Костадинов, Д. Енчев, Е. Недев, В. Илиев, Ант. Фажев, Ив. Петров, Ив. Филипов – пом.-треньор; клекнали: Пл. Михов, В. Радев, Б. Малинов, Г. Добрев, Г. Андонов, Т. Попов, Кр. Венков, Ив. Миланов, Ил. Колев

„ЖСК-Спартак“ – първенец по спортсменство за 1975/76 г.

Отляво-надясно: Д. Дойчинов – треньор, К. Киряков, К. Костадинов, Д. Енчев, Б. Малинов, Е. Недев, В. Илиев, Г. Андонов, Г. Добрев, К. Тахмисян, Т. Попов, Кр. Венков

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1976/77 г.

Прави – отляво-надясно: Ст. Симеонов, Ив. Петров, Ем. Захариев, Пл. Михов, Д. Енчев, Е. Недев, Здр. Димов, В. Илиев, К. Тахмисян, Пл. Христов, Кр. Зафиров; клекнали: Г. Йорданов, Ал. Везенков, Ж. Господинов, Кр. Венков, К. Киряков, Г. Добрев, Т. Попов, Г. Андонов, Б. Малинов, Сл. Желязков

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1977/78 г.

Прави – отляво-надясно: К. Пандов – администратор, Ив. Петров, Р. Радомиров, Пл. Михов, В. Илиев, Ст. Симеонов, Д. Дойчинов – ст. треньор, Кр. Зафиров, Бл. Калфов, Г. Цветков, Ант. Фажев, Пл. Христов, Г. Андонов, Д. Димитров – пом-треньор; клекнали: Е. Недев, В. Чаушев, Ж. Господинов, Пл. Гетов, Кр. Венков, Т. Попов, Ив. Тодоров, Здр. Димов, Г. Добрев, Ем. Спасов, Сл. Желязков

сезон 1975/76 г. (което се провежда от 1964/65 г.). Приза печели футболистът оценен с най-много „звезди“ за добра игра в мачовете от първенството на „А“ РФГ. Той намира място и в символичния отбор на „А“ група за сезон 1975/76 г. Заради силните си изяви Димитър Енчев е поканен и участва в националния тим на страната.

През 1976 г. вратарят на „ЖСК-Спартак“ Красимир Зафиров е включен в националния отбор за балканското първенство, което се провежда 1973 – 1976 г., когато България става Балкански шампион.

През месец декември 1976 г. председател на дружеството става ген. Велико Станков, който е бивш ръководител и деятел на „Черно море“.

През шампионата 1977/78 г. тимът на „ЖСК-Спартак“ посреща във Варна шампиона и носител на купата за предишния сезон „Левски-Спартак“ – София. На 5 ноември 1977 г. повече от 20 000 души наблюдават мача на стадион „Юрий Гагарин“, на който рефер е Ахм. Яшаров. Отборът на „ЖСК-Спартак“, който в този мач е ръководен от помощник-треньора Димитър Димитров – Клечо е: Красимир Зафиров, Енчо Недев, Георги Андонов, Васил Илиев, Тодор Попов, Антон Фажев, Пламен Христов (86 - Пламен Михов), Красимир Венков (88 - Здравко Димов), Иван Петров, Георги Добрев и Кирчо Киряков. „Левски-Спартак“ е представен от: Ст. Стайков, Вл. Николчев, Н. Грънчаров, Пл. Николов, К. Ивков, Д. Енчев, В. Войнов, Йорданов, Анг. Станков, Ст. Павлов, Ем. Спасов. Още от началото варненци вземат инициативата и не я изпускат до края. Те играят с голямо старание, всеотдайност, хладнокръвие, борбеност и майсторство. Футболистите на „ЖСК-Спартак“ печелят средата на терена с разумно разиграване и добри комбинации, като добре се извяват халфовете Т. Попов, Кр. Венков и Г. Добрев. Активните нападатели Пл. Христов и К. Киряков, заедно с играещия силно и рационално Ив. Петров, с бързи атаки по крилата принуждават „Левски-Спартак“ да се брани. В 7-та минута К. Киряков пробива отляво, центрира и Иван Петров с глава извежда „ЖСК-Спартак“ напред – 1:0. Десет минути по-късно Грънчаров от гостите играе с ръка в наказателното поле, но съдията не отсъжда дузпата. До края на полувремето софиянци също имат своя шанс, но вратарят Кр. Зафиров е сигурен при ударите на Енчев, Йорданов и Спасов. В началото на втората част спартаковци пропускат да увеличат резултата – изстреляната от Т. Попов топка е спасена от Стайков. В 62-та минута всеотдайният Т. Попов извежда силно игралия Пл. Христов, който е съборен в наказателното поле – дузпа. Кирчо Киряков изпълнява точно и „ЖСК-Спартак“ повежда с 2:0. Футболистите на „Левски-Спартак“ полагат много усилия да намалят резултата, но дори след ударите на Ивков и Йорданов в гредата не успяват. Двата гола аванс на варненци се запазват и те напълно заслужено печелят мача.

Въпреки че „ЖСК-Спартак“ разполага с добър отбор и в други мачове отново се представя добре, допуска загуба на ценни точки и през това първенство изпада от „А“ група. През сезона вратарят Красимир Зафиров има поредица от силни изяви и затова, през пролетта на 1978 г., е поканен и участва в националния отбор на България.

Същия сезон – 1977/78 г. юношите младша възраст на дружеството, с треньор Лазарин Кючуков, завършват втори в страната. Във финала на заключителния турнир в с. Калояново (Пловдивско) те губят минимално от връстниците си от „Локомотив“ – Русе с 1:2.

През следващия шампионат представителният тим се извява неудачно в първенството на „Б“ РФГ и не успява да се завърне в елита.

През месец януари 1979 г. за председател на „ЖСК-Спартак“ е избран Иван Славов.

През месец юли, същата година, във Варна се организира първият международен турнир „Варненско лято“ за купата на Общинския народен съвет – „Варна - 79“. Участват 8 отбора, разделени в 2 групи – в първа: „Черно море“ – Варна, „Политехника“ – Яш (Румъния), „Тракия“ – Пловдив и „Девня“; във втората тимът на „ЖСК-Спартак“ е заедно със „Слован“ – Братислава (Чехословакия), „Черноморец“ – Одеса (СССР) и „Марек“ – Дупница. Победителите в двете групи се срещат на финал.

В първия мач от предварителната група на стадион „Юрий Гагарин“ спартаковци се изправят срещу най-реномирания отбор в турнира – „Слован“. В тима на гостите са петима национални състезатели – Антон Ондруш, Мариан Масни, Коломан Гьог, Иван Пекарник и Душан Галис. Четирима от тях – Ондруш, Масни, Гьог и Галис са европейски шампиони с отбора на Чехословакия 3 години по-рано (през 1976 г.). „ЖСК-Спартак“ играе технично, с бързи атаки и видимо преимущество през целия двубой. След голове на Пламен Гетов в 47-та и на Красимир Венков в 64-та минута, спартаковци извоюват престижна победа с 2:0. Съставът на варненци в този мач е: Красимир Зафиров, Енчо Недев, Димитър Енчев, Васил Илиев, Георги Йорданов, Пламен Михов, Красимир Венков (Красен Кръстев), Пламен Гетов, Тодор Гергов, Живко

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1977/78 г.

I ред, клекнали – отляво-надясно: В. Илиев, Г. Йорданов, В. Чаушев, Ив. Петров, Г. Андонов, Кр. Венков; II ред: Д. Дойчинов – ст. треньор, Ем. Спасов, Г. Добрев, Пл. Христов, Г. Цветков, К. Киряков, Д. Димитров – пом.-треньор; III ред: Е. Недев, Кр. Зафиров, Т. Попов, Пл. Михов, Ст. Симеонов, Ант. Фажев

Господинов и Иван Чиликов. Във втората си среща, на стадион „Спартак“, е постигнат нов успех с 2:0, над отбора на „Черноморец“ – Одеса. Головете вкарват Пламен Гетов в 7-та минута и Иван Тодоров през втората част. В третия мач на стадион „Юрий Гагарин“ съперник на спартаковци е „Марек“ – Дупница. Срещата е с драматичен развой. Гостите откриват още в 6-та минута чрез С. Паргов. В 33-та минута резултатът е изравнен от Димитър Енчев. Веднага след това отново С. Паргов извежда „Марек“ напред. В началото на втората част Николай Стоев изравнява – 2:2. Равенството се запазва до края, което е достатъчно на „ЖСК-Спартак“ за първото място в групата.

В другата група победител е отборът на „Тракия“ – Пловдив (бившият „Ботев“), изпреварил фаворита „Черно море“.

Финалният мач на турнира е на 29 юли 1979 г. пред около 20 000 зрители на стадион „Юрий Гагарин“. Рефер е Н. Дудин, а двата състава са: „ЖСК-Спартак“ – Красимир Зафиров, Енчо Недев, Димитър Енчев, Васил Илиев, Георги Йорданов, Пламен Михов, Красимир Венков, Пламен Гетов, Тодор Гергов, Живко Господинов и Иван Чиликов; „Тракия“ – Д. Вичев, Гаръбски, Маринов, Юруков, Сл. Хорозов, Танев, К. Костадинов, Ал. Иванов, Кр. Манолов, П. Зехтински, Тр. Пачев.

С много енергия и амбиция варненските футболисти диктуват темпото и налагат своя стил. В 25-та минута Пламен Гетов от пряк свободен удар майсторски вкарва великолепен гол – 1:0. С бърза и технична игра спартаковци продължават да държат инициативата, а пропуски от изгодни положения ги

лишават от по-убедителен резултат. Така минимално, но напълно заслужено „ЖСК-Спартак“ печели мача и става първият носител на купата на ОНС – Варна – „Варненско лято“.

На официалното закриване председателят на организационния комитет и кмет на Варна Христо Тошков връчва купата на капитана Красимир Зафиров. За най-добър нападател на турнира е определен Живко Господинов, а приза за спортменство печели Димитър Енчев. На турнира „ЖСК-Спартак“, ръководен от треньора Иван Филипов, демонстрира бърз, техничен, красив и рационален футбол. Отборът е изграден предимно от талантиливи и перспективни възпитаници на клуба. Особено добре се изявяват с играта си младите Живко Господинов, Пламен Гетов, Пламен Михов, Николай Стоев и Иван Чиликов.

В първенството 1979/80 г. отборът на „ЖСК-Спартак“ се бори за влизане в „А“ група. След някои нелепо загубени точки футболният тим отстъпва само с една точка на лидера „Академик“ – София и остава във втория ешелон. Разочарованието сред привърженици,

Антон Фажев

„ЖСК-Спартак“ – първи носител на купата „Варненско лято“ през 1979 г.
Прави – отляво-надясно: Пл. Гетов, Кр. Зафиров, Д. Енчев, Г. Йорданов,
Пл. Михов, Ж. Господинов; клекнали: Т. Гергов, Кр. Венков, Е. Недев,
Ив. Чиликов, В. Илиев

„ЖСК-Спартак“ – с купата „Варненско лято“ – 1979 г.
Прави – отляво-надясно: Ив. Филипов – ст. треньор, Пл. Гетов, В. Първанов,
Е. Недев, К. Тахмисян, Н. Стоев, Д. Енчев, Пл. Михов, Г. Йорданов, Кр. Зафиров,
В. Ненов – пом.-треньор; клекнали: Р. Радомиров, Ж. Господинов, Ив. Тодоров,
Ив. Чиликов, Кр. Венков, Т. Гергов, Ив. Миланов, В. Илиев

футболисти и ръководство е огромно, тъй като спартаковци разполагат наистина с добър отбор, достоен да се състезава в майсторската група. Въпреки несполуката на представителния тим, не секват успехите на детско-юношеската школа на дружеството. Юношите старша възраст на „ЖСК-Спартак“, с треньор Лазарин Кючуков, през същия сезон се класират на второ място в „А“ юношеска група, след ЦСКА „Септ. знаме“ – София. Талантливият и много перспективен нападател на тима Пламен Казаков става голмайстор на юношеския шампионат с 32 гола. 1979/80 г. е успешна и за детския отбор на „ЖСК-Спартак“, който завършва в призовата тройка: след ЦСКА „Септ. знаме“ и „Пирин“ – Благоевград. В мача за третото място в София, под ръководството на треньора Никола Попов, малките спартаковци се налагат над „Черноморец“ – Бургас с 2:0.

През следващия сезон представителният отбор на дружеството отново изпада в криза и не успява да се пребори за влизане в „А“ РФГ. Състезателната година се запомня с представянето на „ЖСК-Спартак“ в турнира за КСА. Футболният тим последователно елиминира „Родоп“ – Смолян с 3:0 като домакин и елитния „Локомотив“ – София с 2:0, също като домакин. На 1/8 финала варненци срещат шампиона на страната ЦСКА „Септ. знаме“, който същия сезон отстранява и детронира Европейския шампион „Нотингам Форест“. На 15 февруари 1981 г. във Варна на препълнения стадион „Спартак“, двата отбора са в състав: „ЖСК-Спартак“, с треньор Васил Ненов, е представен от: Красимир Зафиров, Енчо Недев, Димитър Енчев, Васил Илиев, Пламен Михов,

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1979/80 г.

I ред, клекнали – отляво-надясно: Ив. Тодоров, Кр. Венков, Т. Гергов, Ив. Чиликов, Ив. Миланов; II ред: К. Пандов – администратор, В. Илиев, К. Тахмисян, Ив. Петров, Ив. Филипов – ст. треньор, Н. Стоев, Г. Йорданов, Пл. Михов, Кр. Прешленов – масажист, В. Ненов – пом.-треньор; III ред: д-р Б. Ташев – лекар, В. Първанов, Е. Недев, Д. Енчев, Ж. Господинов, Пл. Гетов, Р. Радомиров, Кр. Зафиров

Николай Стоев, Красимир Венков, Тодор Попов, Иван Петров, Живко Господинов и Иван Войчев; ЦСКА „Септ. знаме“ – Арсов, Ив. Зафиров, Д. Димитров (70 - М. Вълков), Ц. Василев, Рангелов, Г. Илиев, Цв. Йончев (70 - Ст. Младенов), Керимов, Сп. Джевизов, Р. Здравков, Велков. Рефер е В. Цончев.

Футболистите на „ЖСК-Спартак“ започват пределно амбицирани, вдъхновени и с много движение, и не позволяват на силния отбор на гостите да разкрие своя потенциал. Над всички изпъква отличният организатор Ж. Господинов, който с технични прояви направлява и допринася най-много за изграждането на играта и за атаките на тима. Той е много добре подпомаган от активните си съотборници Н. Стоев, Т. Попов и Ив. Петров. През първата част до гол не се стига. Второто полувреме преминава под пълното надмощие на „ЖСК-Спартак“. В 50-та минута след отлична самостоятелна акция Живко Господинов майсторски извежда варненци напред – 1:0. При този резултат спартаковци продължават спокойно и сигурно в средата на терена, а в защита, където със сърцатата си игра се отличава Пл. Михов, действат сигурно и без излишни рискове. Напред „ЖСК-Спартак“ намира начини да провежда опасни контраатаки. В 85-та минута, малко щастливо ЦСКА успява да изравни при единствения си точен удар чрез Р. Здравков от около 20 метра. Драматичната развръзка на мача идва в последната минута, когато Тодор Попов с великолепен удар от въздуха от 30 метра вкарва победния гол – 2:1. Напълно логично и заслужено „ЖСК-Спартак“ се поздравява с успех, принос за който имат всички играчи.

По-нататък – на 1/4 финала, варненци побеждават „Янтра“ – Габрово с 1:0 като домакин. На 1/2 финала обаче „ЖСК-Спартак“ отстъпва на „Пирин“ –

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1980/81 г.

I ред, клекнали – отляво-надясно: Исм. Шукриев, В. Илиев, Т. Гергов, Кр. Венков, Н. Стоев, Ив. Войчев, Кр. Кръстев; II ред: В. Първанов, Ив. Табаков, Пл. Михов, Е. Недев, Т. Попов, Н. Господинов, Ив. Миланов, Кр. Зафиров; III ред: Ж. Господинов, Ив. Петров, Г. Йорданов, Вл. Минев, Д. Енчев, М. Демирев, Ас. Михайлов

Благоевград с 0:2 като гост.

Същия сезон – 1980/81 г. юношеският тим старша възраст на „ЖСК-Спартак“, под ръководството на треньора Илия Кирчев, се класира на престижното трето място на финалния турнир в Сливен, след отборите на „Левски-Спартак“ – София и „Пирин“ – Благоевград.

По това време, по идея на председателя на футболната секция на дружеството Вълкан Стоянов, ръководството на ДФС „ЖСК-Спартак“ решава да създаде марш на дружеството. Музиката и текстът на марша са написани от варненските творци – композиторът Милко Коларов и поетът Богомил Тодоров. За първи път маршът се изпълнява от мъжки хор „Дружна песен“ при Профсъюзния дом на културата „Георги Димитров“ – Варна, под диригентството на Кръстан Мисирков. Първото официално изпълнение е на 15 февруари 1981 г. на стадион „Спартак“ преди мача срещу ЦСКА „Септ. знаме“ за КСА, спечелен с 2:1. В последния аранжмент за смесен хор и оркестър, той е записан на 11 юли 1981 г. в изпълнение на хора на Българското радио и Варненската филхармония в залата на Драматичния театър „Стоян Бъчваров“ – Варна, с диригент Милко Коларов. По-късно маршът е издаден на грамофонна плоча. Текстът е следният:

1-ви куплет:

*Наследници на спортна слава,
на чест и дух непокорим,
на „Шипченски сокол“ и на „Радецки“,
на „Левски“ в пътя горд летим.*

2-ри куплет:

*В игрището – в двубой достоен,
срази противника – юнак.
И все така бъди, бъди ти воин
с духа на древния Спартак.*

Припев:

*Физкултура, физкулт-ура, ура,
лети, лети победно пак –
физкулт-ура, физкулт-ура,
любим отбор „Спартак“!*

3-ти куплет:

*Гърми трибуната – сто гласа,
в морето буря тъй бучи.
И цяла Варна се надига права –
победата следи с очи!*

Години наред маршът се изпълнява по радиоуредбата на стадион „Спартак“ преди домакинските мачове на футболния отбор.

Преди първенството 1981/82 г. за старши треньор на „ЖСК-Спартак“ е назначен бившият играч и треньор на „Левски-Спартак“ Иван Вуцов – едно от големите имена на българския футбол. Под неговото ръководство се променя изцяло организацията на работа в дружеството и се осъвременява и модернизира спортно-тренировъчният процес на футболния тим. Това дава положителен резултат и за кратко време отборът променя облика си на игра. Още същото първенство, с убедителен аванс, „ЖСК-Спартак“ е първи в групата и се завръща в „А“ РФГ.

За новото първенство Иван Вуцов прави много добра селекция. Във футболния тим са привлечени играчи като Стефан Найденов (от „Берое“ – Ст. Загора), Сашо Борисов, Борислав Гьорев, Румен Димов (и тримата – от „Академик“ – София).

Още в първия кръг на шампионата спартаковци се срещат с вечния си съперник „Черно море“, който по това време е добре обигран и силен отбор. Дербито на Варна е на 21 август 1982 г., пред около 16 000 зрители на стадион „Юрий Гагарин“. Рефер на мача е Г. Цветанов, а съставите на двата тима са: „ЖСК-Спартак“ – Красимир Зафиров, Енчо Недев, Асен Михайлов, Владимир

Николчев, Сашо Борисов, Красимир Венков, Стефан Стефанов (6 - Георги Алексиев), Борислав Гьорев, Иван Петров, Живко Господинов и Стефан Найденов (60 - Тодор Попов), „Черно море“ – Б. Манолков, В. Пейчев (46 - Ив. Иванов), Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Дончев, Пл. Ганев, Г. Кондов (60 - Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, В. Страшников.

С повече борбеност и всеотдайност тимът на „ЖСК-Спартак“ успява да спечели средата на терена, където със сърцата игра изпъква Кр. Венков. Плеймейкърът Б. Гьорев често дирижира играта в нападение и атаките на отбора и е много добре подпомаган от Ж. Господинов, който се отличава с хъс и импровизация. В централната зона спартаковци се справят успешно както в дефанзивен, така и в офанзивен план. Напред са организирани множество бързи атаки от Ст. Найденов, Ив. Петров и влезлият Г. Алексиев, от които отбраната на „Черно море“ често се пропуква. В защита „ЖСК-Спартак“ действа сигурно и напълно обезличава нападателите на съперника. С безпогрешни изяви е централният защитник Ас. Михайлов, а вратарят Кр. Зафиров се справя с всички опасности. Резултатът е открит в 20-та минута, когато след великолепен пас на Б. Гьорев, Стефан Найденов с точен удар извежда „ЖСК-Спартак“ напред. В 27-та минута Ж. Господинов, вместо да изпълни директно пряк свободен удар, изненадващо подава леко към Стефан Найденов, който прострелва вратата на „Черно море“ – 2:0. С този резултат „ЖСК-Спартак“

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1981/82 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Кр. Кръстев, Кр. Венков, Т. Гергов, Ст. Симеонов, Кр. Зафиров, Ж. Господинов, Н. Стоев, Ив. Войчев; II ред: Т. Попов, Пл. Михов, Тр. Трендафилов, Л. Горанов – пом.-треньор, Ив. Вуцов – ст. треньор, Вл. Николчев, Ас. Михайлов, Анг. Станков; III ред: Н. Зайков, Исм. Шукриев, Е. Недев, Д. Енчев, М. Демирев, Ст. Аладжов

узаконява превъзходството си в двубоя.

След петия кръг от първенството старши треньорът Иван Вуцов напуска отбора, тъй като е назначен за селекционер на националния тим. Неговото място заема помощникът му Людмил Горанов. Треньорската смяна се оказва сполучлива и „ЖСК-Спартак“ продължава успешно напред.

От същия сезон – 1982/83 г. „ЖСК-Спартак“ започва да играе редовно домакинските си срещи от „А“ група на стадион „Спартак“, като продължава да използва и градския стадион „Юрий Гагарин“, но по-рядко. Стадион „Спартак“ е построен през 1962 г., но цялостно е завършен в следващите няколко години. Капацитетът на стадиона, след като е окончателно завършен, е за 12 000 седящи места, а размерът на футболния терен е 105 / 71 м, заобиколен от лекоатлетическа писта. В началото се използва предимно за тренировки. От есента на 1964 г. на него започват да се играят някои мачове от предварителните кръгове за купата. От сезон 1966/67 г. там се провеждат и срещи от първенството на „Б“ група, но по-рядко, а след 1978 г. – по-често. От сезон 1980/81 г. се използва редовно за официални мачове на представителния тим. За първи път в „А“ група футболният отбор играе на стадион „Спартак“ през сезон 1971/72 г. Рекордното посещение на стадион „Спартак“ е близо 25 000 зрители, на 13 март 1983 г. на мача „ЖСК-Спартак“ – ЦСКА (0:1).

В сезона 1982/83 г. „ЖСК-Спартак“ се представя много добре и в турнира за купата на България. В първия кръг варненци срещат „Семтеврийска слава“ – Монтана в два мача при разменено гостуване. Първият двубой е в Монтана и завършва наравно – 0:0. На реванша във Варна „ЖСК-Спартак“ елиминира

**Председателят Иван Славов награждава треньора Иван Вуцов
за заслугите му към клуба по случай назначаването му
за национален треньор**

съперника след победа с 2:0. И двата гола вкарва Стефан Найденов. Във втория кръг варненският тим гостува на „Черноморец“ в Бургас и губи с 0:1. Във Варна спартаковци побеждават с 3:0 и отстраняват бургаския тим. Два гола отбелязва Стефан Стефанов, а един – Сашо Борисов. В третия кръг „ЖСК-Спартак“ гостува на „Розова долина“ в Казанлък и претърпява загуба с 0:2. Реваншът на собствен терен обаче завършва с убедителна победа от 4:0 след хеттрик на Иван Петров и един гол на Пламен Казаков. Варненци се срещат с „Хебър“ – Пазарджик за разпределяне на местата от първо до осмо място в турнира. В първия мач във Варна гостите повеждат в резултата още в началните минути, но футболистите на „ЖСК-Спартак“ чрез два гола на Стефан Найденов и по един на Иван Петров и Красимир Венков си осигуряват добра преднина от 4:1 преди реванша. В Пазарджик варненският тим губи с 0:2, но положителният общ баланс от двете срещи го класира на полуфинал.

На 26 февруари 1983 г., на неутрален терен на стадион „Цвятко Радойнов“ в Казанлък, е полуфиналният мач, в който „ЖСК-Спартак“ среща столичния „Левски-Спартак“ – носител на купата предния сезон. Пред над 15 000 зрители двата отбора са в състав: „Левски-Спартак“ – Б. Михайлов, Пл. Николов, В. Балеvски, П. Петров, Н. Грънчаров, Кр. Чавдаров, Б. Искренов, Пл. Цветков (73 - Ем. Велеv), П. Курдов, Ем. Спасов, Хр. Денчев (58 - М. Вълчев); „ЖСК-Спартак“, с треньор Людмил Горанов – Красимир Зафиров, Енчо Недев, Румен Димов, Владимир Николчев, Сашо Борисов, Красимир Венков, Стефан Стефанов (82 - Пламен Казаков), Борислав Гьорев, Иван Петров, Живко Господинов и Стефан Найденов. Рефер е Д. Димитров. Още в 4-та минута на двубоя варненци правят невероятен пропуск – Ст. Стефанов остава сам срещу

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1982/83 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Г. Алексиев, М. Демирев, Ст. Стефанов, Р. Димов, Т. Попов, Ив. Войчев, Кр. Венков; II ред: Ст. Симеонов, Е. Недев, С. Борисов, Д. Видинлиев – пом.-треньор, Л. Горанов – ст. треньор, Ас. Михайлов, Ж. Господинов, Кр. Зафиров; III ред: Исм. Шукриев, Анг. Станков, Ив. Петров, Ст. Найденов, Б. Гьорев, Вл. Николчев

Енчо Недев

вратаря Михайлов, но стреля силно в аут. В 12-та минута атака на „ЖСК-Спартак“ завършва с удар в гредата. Варненският тим продължава да доминира и често застрашава вратата на съперника. В 39-та минута, след бърза контраатака, отличният Живко Господинов излиза зад защитата на софиянци и с неспасяем удар открива – 1:0 за „ЖСК-Спартак“. През втората част футболистите на „Левски-Спартак“ се активизират и упражняват натиск. В 68-та минута М. Вълчев пропуска от изгодна позиция да изравни, а в 74-та минута съотборникът му Ем. Спасов уцелва гредата. Така резултатът остава непроменен до края и варненци печелят мача. Победата е напълно заслужена, тъй като „ЖСК-Спартак“ е по-добрият отбор в този двубой, демонстрира непрекъснато движение, преса и борба за всяка топка, а наред с това осъществява и експлозивни контраатаки, създаващи опасности пред вратата. Варненският тим се класира за финала в турнира за купата на България, където среща най-силния български отбор по това време – ЦСКА „Септ. знаме“. В отбора на столичани са такива футболисти като Стойчо Младенов, Пламен Марков, Георги Славков, Радослав Здравков, Спас Джевизов, вратарят Георги Велинов и др.

Мачът е на 3 април 1983 г. в Пловдив, на стадион „Девети септември“ и е посетен от над 15 000 зрители. Рефер е Б. Дочев, а двата тима са в следните състави: ЦСКА „Септ. знаме“ – Г. Велинов, Кр. Безински, Д. Димитров, В. Тинчев, Г. Илиев, Р. Здравков, Цв. Йончев (69 - В. Кулинов), Г. Славков, Сп. Джевизов, Пл. Марков (75 - Я. Богомилов), Ст. Младенов; „ЖСК-Спартак“ – Красимир Зафиров, Енчо Недев, Красен Кръстев, Владимир Николчев, Сашо Борисов, Красимир Венков, Стефан Стефанов (46 - Пламен Казаков), Борислав Гьорев, Иван Петров (71 - Георги Алексиев), Живко Господинов и Стефан Найденов. В 8-та минута на мача варненци пропускат да открият резултата, след като Ст. Найденов стреля в гредата. „ЖСК-Спартак“ продължава да играе предпазливо срещу силния си съперник. В 18-та и в 20-та минути Цв. Йончев бележи след два неспасяеми удара и ЦСКА повежда с 2:0. Бързо вкараните голове се отразяват негативно и отчайват варненските футболисти. Столичани налагат пълно превъзходство и в 39-та минута Пл. Марков покачва на 3:0. През второто полувреме Ст. Младенов вкарва четвърти гол в 55-та минута и класният тим на ЦСКА печели двубоя с 4:0, и взема купата на България.

Въпреки тежката загуба участието във финала е безспорен успех за „ЖСК-Спартак“. Заслуга за това имат всички играчи, участвали в мачовете от турнира: вратарите Красимир Зафиров и Стефан Симеонов – Пинко, защитниците – Енчо Недев, Сашо Борисов, Румен Димов, Владимир Николчев, Красен Кръстев и Асен Михайлов, халфовете – Стефан Найденов – Доктора, Борислав Гьорев и Тодор Попов, нападателите – Живко Господинов, Красимир Венков – Джани, Иван Петров, Пламен Казаков, Ангел Станков, Георги Алексиев, Стефан Стефанов и Милен Демирев. Голям принос имат и старши треньорът Людмил Горанов, неговият помощник Димитър Видинлиев, както и предшествалият ги Иван Вуцов, който е наставник на отбора в първия кръг от турнира.

Като финалист за купата на България отборът на „ЖСК-Спартак“ придобива право да участва в турнира за купата на носителите на национални

купи на Европа (КНК), тъй като носителят на трофея ЦСКА е и шампион на страната и участва в турнира за КЕШ.

Жребият определя в първия кръг от турнира за КНК „ЖСК-Спартак“ да срещне „Мерсин“ – Турция (пълното име на отбора е „Мерсин Идман Юрду“). Първият мач е на 14 септември 1983 г. в гр. Мерсин. При непоносима горещина, (37 градуса на сянка) на стадион „Тефик Саръ Гьор“, пред около 20 000 зрители, двата тима са представени от: „Мерсин“ – Атъф, Терим, Метин, Исмаил, Насър, Суат (60 - Зафер), Махмуд, Иса, Левент, Зекерия, Мехмед Али (46 - Мимик); „ЖСК-Спартак“ – Красимир Зафиров, Ниязим Исмаилов, Сашо Борисов, Владимир Николчев, Ради Радомиров, Красимир Венков, Пламен Казаков (81 - Стефан Стефанов), Борислав Гьорев, Емил Личев, Живко Господинов и Георги Алексиев. Съдия е Московец от СССР. По време на мача тимът на „Мерсин“ се бори за всяка топка по целия терен, а при атаките си влага много физически сили. Българските футболисти действат колективно, без паника и взаимно се подпомагат. Със спокойна, търпелива и технична игра те се стремят да запазват топката по-дълго време в свое притежание. От варненци се открояват вратарят Кр. Зафиров – с няколко отлични намеси, централният защитник С. Борисов, бранителят Н. Исмаилов, който се представя много добре при високите топки пред вратата, както и халфовете Б. Гьорев и Ж. Господинов, който от дълбочина се включва напред. Съперниците не успяват да си отбележат гол и срещата завършва 0:0.

Реваншът е на 28 септември на стадион „Юрий Гагарин“ във Варна. Пред около 9 000 зрители двата отбора са в състав: „ЖСК-Спартак“ – Красимир

„ЖСК-Спартак“ – финалист за националната купа за 1983 г.
Прави отляво-надясно: Кр. Зафиров, Т. Попов, Д. Видинлиев –
пом.-треньор, Вл. Николчев, Ив. Петров, Л. Горанов – ст. тренер,
Пл. Казаков, С. Борисов, Ст. Симеонов; клекнали: Г. Алексиев,
Кр. Кръстев, Кр. Венков, Б. Гьорев, Е. Недев, Ст. Найденов, Ж. Господинов

Зафиров, Ниазим Исмаилов, Сашо Борисов, Владимир Николчев, Асен Михайлов, Румен Димов, Красимир Венков (81 - Стефан Стефанов), Борислав Гьорев, Емил Личев (76 - Георги Алексиев), Живко Господинов и Пламен Казаков; „Мерсин“ – Атъф, Мустафа, Исмаил, Мехмед Али, Насър, Суат, Гюнгор, Иса, Зафер (75 - Моамер), Зекерия, Мехмед. Рефер е Петреску от Румъния. Варненци налагат пълно превъзходство, но липсата на шанс им пречи да поразят целта. В 21-та минута изненадващ удар на Личев е отразен от отличния турски вратар Атъф. В 37-та минута шут на Казаков среща напречната гредка. Въпреки че активните в този мач Ж. Господинов и Кр. Венков са постоянна заплаха за защитата на гостите и създават много опасности, първото полувреме завършва без гол. След почивката „ЖСК-Спартак“ отново доминира в играта както технически, така и тактически, но повежда в резултата чак в 62-та минута. Тогава Р. Димов подава на свободния Пламен Казаков и той с плътен удар от около 20 метра прострелва вратата – 1:0. След гола турските футболисти полагат всички усилия да изравнят. Те провеждат няколко опасни атаки, като при една от тях удар на Гюнгор профучава на сантиметри от гредата. На свой ред варненци използват празните пространства за контраатаки, но пропускат да увеличат преднината си. „ЖСК-Спартак“ печели напълно заслужено мача с 1:0 и се класира на 1/8 финал в турнира за КНК.

Жребият е безпощаден и изправя варненци срещу английския футболен гигант „Манчестър Юнайтед“ – един от най-популярните клубове на острова и сред най-силните отбори в Европа по това време. „Манчестър Юнайтед“ е със славна история – многократен шампион на Англия, носител на КЕШ през 1968 г. Екипа му са носили световноизвестни играчи като Боби Чарлтън, Денис Лоу,

Пламен Казаков (вляво) – голмайсторът в мача срещу „Мерсин“

Джордж Бест, Брайън Робсън и др. Тимът на англичаните е ръководен от изтъкнатия специалист и треньор Рон Аткинсън, а в състава играят едни от най-добрите британски футболисти: капитанът на Англия Брайън Робсън и националът Рей Уилкинс; националните играчи на Ейре – Франк Стейпълтън и Кевин Моран, на Холандия – Арнолд Мюрен, на Сев. Ирландия – Норман Уайтсайд, на Шотландия – Гордън Маккуин, Артър Албистън, Артър Греъм, Лу Макари и др. „Манчестър Юнайтед“ е носител на Купата и Суперкупата на Англия за 1983 г.

Първият двубой е на 19 октомври 1983 г. на стадион „Юрий Гагарин“ във Варна и предизвиква огромен интерес. Пред над 40 000 зрители (рекорд по посещаемост за Варна) треньорът на „ЖСК-Спартак“ Людмил Горанов извежда: Красимир Зафиров, Ниазим Исмаилов, Сашо Борисов, Владимир Николчев, Асен Михайлов, Румен Димов, Красимир Венков, Борислав Гьорев, Емил Личев, Живко Господинов и Георги Алексиев (69 - Пламен Казаков). Гостите от Манчестър,

Осминафинал за КНК през 1983 г. – „Манчестър Юнайтед“ – „ЖСК-Спартак“ (вдясно)

наричани „червените дяволи“, са временни водачи в първенството на Англия. Те са представени от: Г. Бейли, М. Дъксбъри, Арт. Албистън, Р. Уилкинс, К. Моран, Г. Маккуин, Бр. Робсън, Арн. Мюрен, Фр. Стейпълтън, Н. Уайтсайд и Арт. Греъм. Рефер на срещата е Ешвайлер от ФРГ. На стадиона във Варна присъства и бившият знаменит футболист на „Манчестър Юнайтед“ и Англия сър Боби Чарлтън.

Варненци са максимално мобилизирани срещу класния си съперник. Още в 9-та минута обаче „Манчестър Юнайтед“ открива резултата. Удар на Уайтсайд отблизо е избит от вратаря Кр. Зафиров. Следва разбъркване, при което топката попада във връхлитащия Брайън Робсън и той отблизо я вкарва във вратата. Само 2 минути по-късно „ЖСК-Спартак“ придобива право да изпълни пряк свободен удар в близост до наказателното поле на гостите. Р. Димов подава триково към Ж. Господинов, но съдията Ешвайлер решава да пребие фаула. При повторното изпълнение Румен Димов със силен шут директно прехвърля „стената“ и изравнява резултата – 1:1. След гола двубоят продължава с преимущество за „Манчестър Юнайтед“. Англичаните налагат бърза игра с преса по целия терен, а напред атакуват с много футболисти. Малко след почивката, в 48-та минута, след неразбирателство между варненските защитници, Артър Греъм извежда британците напред – 1:2. До края многобройните зрители стават свидетели на оспорвана борба по всички части на терена. Редуват се масирани атаки на английския тим, при които „ЖСК-Спартак“ самоотвержено се отбранява и на свой ред системно и организирано се впуска напред. Българските футболисти влагат голямо старание, но над всички се издвоява Ж. Господинов, който е „душата“ на отбора и с високото си майсторство е в основата на нападателните акции на тима си. „ЖСК-Спартак“ пропуска повече чисти положения за гол от съперника. На два пъти вратарят Г. Бейли избива в корнер ударите на Ж. Господинов в 60-та и 68-та минути, а веднъж Кр. Венков стреля отблизо в аут. Към края варненци упражняват засилен натиск към вратата на „Манчестър Юнайтед“, но не успяват да изравнят. Въпреки че губи с 1:2, „ЖСК-Спартак“ оставя много добри впечатления с играта си и се представя достойно срещу английския футболен колос.

След мача треньорът на „Манчестър Юнайтед“ Рон Аткинсън изтъква силните страни на „ЖСК-Спартак“, като отличава техничната игра на отбора и

Отборът на „Манчестър Юнайтед“

**„ЖСК-Спартак“ – осминафиналист за КНК през 1983 г. (отляво-надясно):
Кр. Зафиров, Ас. Михайлов, С. Борисов, Ем. Личев, Вл. Николчев,
Н. Исмаилов, Б. Гьорев, Г. Алексиев, Р. Димов, Кр. Венков, Ж. Господинов**

**Капитаните на „Манчестър Юнайтед“ и „ЖСК-Спартак“ –
Брайън Робсън и Красимир Зафиров (вдясно)**

Голът на Румен Димов (вляво) срещу „Манчестър Юнайтед“

се изказва ласкаво за халфовете Живко Господинов и Борислав Гьорев.

Реваншът в Манчестър е на 2 ноември 1983 г., на легендарния стадион „Олд Трафорд“, наричан още „Театърът на мечтите“. Срещата предизвиква голям интерес и на трибуните присъстват повече от 40 000 зрители. Този път съставите на двата тима са: „Манчестър Юнайтед“ – Г. Бейли, М. Дъксбъри, Арт. Албистън, Р. Моусес, К. Моран (55 - М. Демпси), Г. Маккуин, Бр. Робсън, Л. Макари, Фр. Стейпълтън, Н. Уайтсайд (78 - М. Хюз), Арт. Греъм; „ЖСК-Спартак“ – Красимир Зафиров, Ниязим Исмаилов, Сашо Борисов, Владимир Николчев (60 - Красимир Венков), Асен Михайлов, Румен Димов, Ради Радомиров, Борислав Гьорев, Емил Личев, Живко Господинов (70 - Георги Алексиев) и Стефан Найденов. Съдия на мача е Ериксон от Швеция. Още в 1-та минута англичаните успяват да открият резултата. Централният нападател Франк Стейпълтън пресича пас далеч от вратата, отскубва се от Николчев, напредва и с параболичен удар поражда целта – 1:0 за „Манчестър Юнайтед“. Футболистите на „ЖСК-Спартак“ влагат голямо старание в играта си. С много усърдие и твърдост Р. Радомиров не позволява на Бр. Робсън да е винаги в основата на акциите на отбора си. Ас. Михайлов – повратлив, подвижен и тактически дисциплиниран, печели персоналният двубой с Н. Уайтсайд. Централният защитник С. Борисов в отбрана се раздава докрай. Това обаче изобщо не пречи на домакините да демонстрират високата си европейска

Сашо Борисов (вдясно) във въздушен двубой с футболист на „Манчестър Юнайтед“

класа. С неизчерпаема физическа сила, мощ, бързина, скоростна техника и находчивост „червените дяволи“ създават големи положения и отправят множество удари. На вратата Кр. Зафиров демонстрира невероятен рефлекс и фантастични намеси. Той предотвратява с вещина всички опасности с изключение на една – при която британците вкарват втори гол. Това става в 31-та минута, когато след пас на Грѐм, Франк Стейпълтън с глава от около 15 метра забива топката неспасяемо в мрежата – 2:0. „ЖСК-Спартак“ също има възможности за гол, но ударите на Ж. Господинов и Ас. Михайлов профучават покрай гредите. През второто полувреме варненци се отърсват от напрежението и показват по-дейна игра. Тогава те пропускат и най-чистото си положение. Ем. Личев, с много добра игра през целия мач, се измъква от К. Моран и Г. Маккуин, но вратарят Г. Бейли го пресреща извън наказателното поле и с крак отбива. По-късно Ж. Господинов стреля край гредата, а след това удар на Ас. Михайлов се отклонява от другата греда. До края обаче нови голове няма и

Сър Боби Чарлтън присъства на стадиона във Варна

Румен Димов (вдясно) в мача срещу „Манчестър Юнайтед“ във Варна

Старши треньорът на „ЖСК-Спартак“ Людмил Горанов и неговият помощник Благой Калфов (вдясно) на стадион „Олд Траффорд“

Сашо Борисов (вляво) в борба за топката на стадион „Олд Траффорд“

„ЖСК-Спартак“ отстъпва с 0:2. От варненци най-добре се представя Кр. Зафиров, който с отличните си изяви в рамката спасява отбора си от по-голяма загуба. Малко преди края на мача част от английската публика дори скандира името му.

Предвид обстоятелствата, тази загуба може да се счита за престижна. В последните си 7 мача „Манчестър Юнайтед“ е записал само победи и е допуснал само 1 гол, вкаран от Румен Димов на срещата във Варна! След двубоя на стадион „Олд Тафорд“ английският вестник „Дейли Миърър“ засипва със суперлативи вратаря на „ЖСК-Спартак“ Красимир Зафиров, като изтъква, че е направил изумителни спасявания и се е справил с невъзможни за спасяване топки. Друг вестник – „Дейли Телеграф“ освен Зафиров, отличава играта и на Сашо Борисов, Асен Михайлов, Живко Господинов, Борислав Гьорев, Ради Радомиров и Емил Личев. Класирането на 1/8 финал за КНК и достойното отпадане от „Манчестър Юнайтед“ е безспорен успех за „ЖСК-Спартак“, който е първият варненски клуб участвал в европейските клубни турнири.

През същия сезон – 1983/84 г. тимът на „ЖСК-Спартак“ се представя успешно и в първенството на „А“ РФГ. Сред най-оспорваните и значими мачове са двата срещу „Черно море“ в дербито на Варна. Първият от тях е на 24 август 1983 г. на стадион „Юрий Гагарин“ пред повече от 8 000 зрители. Рефер е Й. Жезов, а съставите са: „ЖСК-Спартак“ – Стефан Симеонов, Ниязим Исмаилов, Румен Димов, Владимир Николчев, Ради Радомиров, Красимир Венков, Пламен Казаков, Борислав Гьорев, Емил Личев, Живко Господинов и Стефан Найденов; „Черно море“ – Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, В. Пейчев, Христов, Н. Стоев (76 – Мл. Дамянов), Пл. Ганев, В. Страшников, Н. Спасов, Огн. Радев, М. Вълков. През първото полувреме спартаковци имат превъзходство и в 35-та минута Живко Господинов открива резултата след пас на Вл. Николчев – 1:0. Второто полувреме „ЖСК-Спартак“ играе по-затворено, на контраатаки, които носят опасности пред вратата на „Черно море“. В 72-та минута Стефан Найденов вкарва втори гол и решава изхода на двубоя – 2:0. Отборът на победителите е по-зрял и порационален, а добри впечатления с изявите си оставят Ж. Господинов, Ст. Найденов, Кр. Венков, Р. Димов и вратарят Ст. Симеонов.

Срещата от втория полусезон е на 11 март 1984 г., отново на стадион „Юрий Гагарин“. Този път съставите са: „ЖСК-Спартак“, с треньор Людмил Горанов – Красимир Зафиров, Владимир Николчев, Сашо Борисов, Румен Димов, Ради Радомиров, Красимир Венков (71 - Ниязим Исмаилов), Пламен Казаков (81 - Стефан Стефанов), Милен Янков, Емил Личев, Живко Господинов и Стефан Найденов; „Черно море“ – Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, Св.

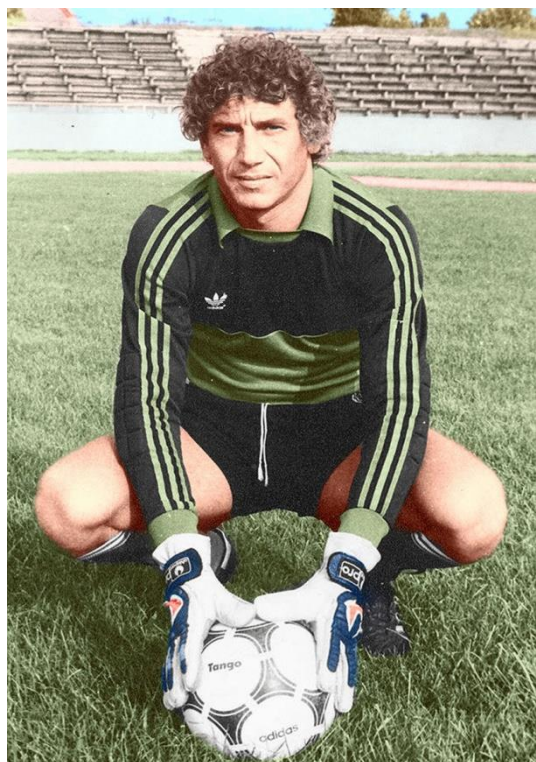
Живко Господинов

Светозаров (31 - М. Бакърджиев), Пл. Ганев (79 - М. Вълков), В. Пейчев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов. Съдия е Ив. Йосифов. Пред над 7 000 зрители на тежък, разкалян и подгизнал от снега терен, в студено време, се получава интересен мач. През първото полувреме „ЖСК-Спартак“ с умерено темпо и постепенни атаки налага превъзходство. С техническа и комбинативна игра се отличават Ж. Господинов, Кр. Венков, Ст. Найденов и М. Янков. В 32-та минута, при една изпратена успоредно на вратата топка, Стефан Найденов изпреварва вратаря Г. Попов и извежда спартаковци напред – 1:0. Две минути преди почивката Пл. Ганев успява да изравни резултата – 1:1. През втората част „Черно море“ се активизира и създава няколко сериозни опасности за гол. При тях вратарят Кр. Зафиров се представя отлично. В 70-та минута обаче, след изпълнение на корнер пред вратата на „Черно море“, Стефан Найденов от 6-7 метра, с гръб към голлинията, техническо насочва топката в мрежата – 2:1 за „ЖСК-Спартак“. Мачът завършва при този резултат, а спартаковци стигат до победата чрез добра и всеотдайна игра, а над всички се открояват Ст. Найденов, Ж. Господинов и вратарят Кр. Зафиров.

Към края на първенството борбата става изключително оспорвана, тъй като освен двата изпадащи отбора, още 4 (класирали се пред тях), играят квалификации за оставане в групата. Всички тимове в класирането след втория, до тези, които отпадат, са само на няколко точки разлика. „ЖСК-Спартак“ е в средата на таблицата и наред с останалите състави води ожесточена битка за всяка точка.

В последните си 4 решителни мача варненци с много воля, желание и амбиция показват добра игра и се представят великолепно.

На 23 май 1984 г., на своя стадион пред около 6 000 зрители, „ЖСК-Спартак“ приема силния тим на „Тракия“ – Пловдив. Срещата започва с натиск

Красимир Зафиров

на варненци, но и с много опасни контраатаки на гостите, които в 8-та минута уцелват гредата. Пет минути по-късно при нова атака К. Костадинов извежда „Тракия“ напред – 0:1. „ЖСК-Спартак“ прави опит за обрат, но до края на полувремето до гол не се стига. През втората част Ж. Господинов, най-добрият на терена, успява да обърне мача. Той също организира атаките на отбора и е в основата на скоростната и комбинативна игра на „ЖСК-Спартак“. С голямо движение варненци устремно атакуват вратата на „Тракия“. В 55-та минута защитникът Асен Михайлов нахлува отдясно в наказателното поле на гостите и с диагонален удар изравнява – 1:1. В 63-та минута Ж. Господинов пробива отбраната и подава точно на Красимир Венков, който извежда „ЖСК-Спартак“ напред – 2:1. Пет минути по-късно неуморимият и всеотдаен през целия мач Красимир Венков увеличава резултата на 3:1. Варненци категорично надиграват „Тракия“, като пропускат да увеличат от

дузпа, отсъдена за събаряне на Кр. Венков – Пл. Казаков стреля в аут. Съставът на победителите е: Красимир Зафиров, Ниязим Исмаилов, Сашо Борисов, Ради Радомиров (46 - Милен Янков), Асен Михайлов, Красимир Венков, Стефан Стефанов (46 - Емил Личев), Румен Димов, Пламен Казаков, Живко Господинов и Стефан Найденов.

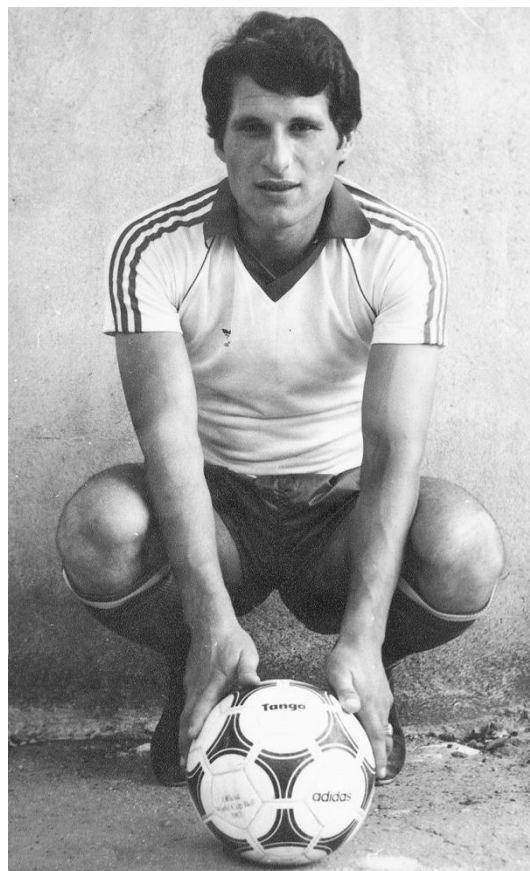
Три дни по-късно, на 26 май, „ЖСК-Спартак“ гостува на стадион „Ивайло“ във Велико Търново срещу „Етър“. Този път варненци са в състав: Красимир Зафиров, Ниязим Исмаилов, Сашо Борисов, Румен Димов, Асен Михайлов, Красимир Венков, Емил Личев, Милен Янков, Пламен Казаков (89 - Георги Алексиев), Живко Господинов и Стефан Найденов. На наводнения от падналият дъжд терен домакините имат превъзходство през първото полувреме, но отбраната на гостите, където с много добра игра изпъква Ас. Михайлов и отличният Кр. Зафиров на вратата не допускат гол. „ЖСК-Спартак“ е по-добър след почивката, благодарение най-вече на активните халфове Кр. Венков, Ст. Найденов и нападателят Пл. Казаков. В 70-та минута Стефан Найденов открива, а 10 минути по-късно Пламен Казаков удвоява резултата в полза на гостите от Варна. „Етър“ успява само да намали 3 минути преди края чрез гол на Ив. Младенов. „ЖСК-Спартак“ печели мача с 2:1.

След тази победа пред варненския тим се открива възможността, при благоприятно развитие в оставащите два кръга, да спечели бронзовите медали в първенството.

Следващият съперник на „ЖСК-Спартак“ е отборът на ЦСКА „Септ. знаме“, който при евентуална победа във Варна увеличава многократно

Красимир Венков – Джани

Живко Господинов

шансовете си за шампионска титла. В състава на софиянци са такива изтъкнати футболисти като Георги Димитров, Стойчо Младенов, Радослав Здравков, Георги Славков, Спас Джевизов, вратарят Георги Велинов и др. Срещу тях, на 30 май 1984 г., на стадион „Спартак“, пред повече от 15 000 зрители тренинговият на „ЖСК-Спартак“ Людмил Горанов залага на: Красимир Зафиров, Ниязим Исмаилов, Сашо Борисов, Ради Радомиров, Асен Михайлов, Красимир Венков (85 - Тодор Попов), Милен Янков, Румен Димов, Пламен Казаков (80 - Георги Алексиев), Живко Господинов и Стефан Найденов. Мачът е решителен и двата отбора започват с видимо напрежение. В първата част играта е равностойна, като варненци действат предпазливо. През второто полувреме „ЖСК-Спартак“ взема инициативата и по-амбициозно, на по-високи обороти осъществява атаки, особено по левия фланг. ЦСКА е принуден да отделя повече сили в защита. При една ситуация в 56-та минута, Ж. Господинов е съборен в наказателното поле на гостите, но съдията Б. Дочев не отсъжда дузпата. Три минути след това Ас. Михайлов отправя опасен удар, който е избит от Велинов. При ответната атака на ЦСКА вратарят на варненци Кр. Зафиров се намесва отлично и предотвратява гол. В 65-та минута столичани пропускат друга възможност, когато Ст. Младенов отблизо стреля в аут. До края „ЖСК-Спартак“ полага още много усилия за победа, а ЦСКА чрез чистене на топката извън игрището се стреми да запази равен резултат. Срещата завършва 0:0. От варненския тим с много добра игра, освен вратарят Кр. Зафиров, се отличават С. Борисов, Ас. Михайлов и най-вече Ж. Господинов.

След този мач „ЖСК-Спартак“ има реален шанс да се класира в призовата тройка. За целта варненци трябва да победят „Локомотив“ – Пловдив като гост, а при равен мач, да очакват най-сериозните си съперници „Тракия“ – Пловдив и „Локомотив“ – София също да загубят точки. Противникът на спартаковци в последния кръг – „Локомотив“ – Пловдив е предпоследен в

Стефан Найденов – Доктора

Борислав Гьорев

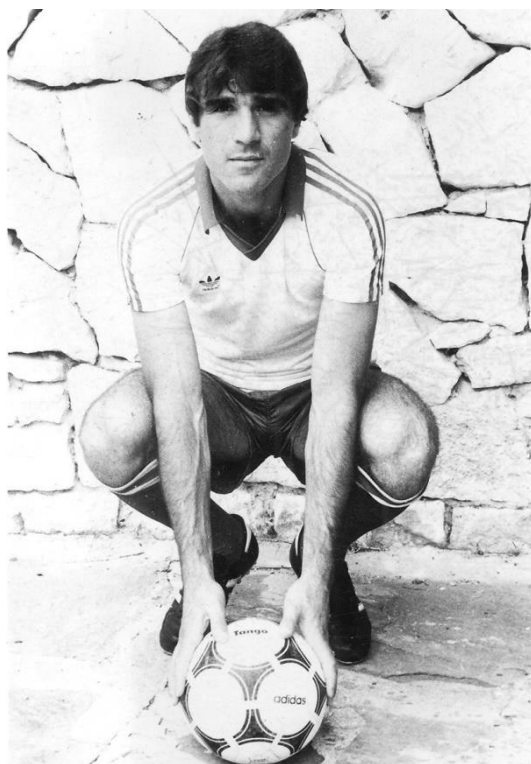
класирането и шансовете му да остане в „А“ група са нищожни.

На 2 юни 1984 г., на стадион „Локомотив“ в Пловдив „ЖСК-Спартак“ се представя в състав: Красимир Зафиров (64 - Стефан Симеонов), Ниазим Исмаилов, Сашо Борисов, Ради Радомиров, Асен Михайлов, Красимир Венков, Емил Личев, Румен Димов, Пламен Казаков, Милен Янков (46 - Георги Алексиев) и Стефан Найденов. Резултатът е открит чак през второто полувреме. В 52-та минута Ед. Ераносян от „Локомотив“ реализира отсъдената дузпа за игра с ръка на Ас. Михайлов в наказателното поле. В 60-та минута Георги Алексиев изравнява – 1:1. Две минути по-късно, отново Ед. Ераносян извежда домакините напред. Още в следващата минута обаче, с гол на Стефан Найденов, „ЖСК-Спартак“ постига ново равенство – 2:2. Варненци успяват да поведат в 83-та минута след удар с глава на Емил Личев. Домакините от „Локомотив“ изравняват 2 минути преди края, когато Ед. Ераносян вкарва своя трети гол. Срещата завършва при резултат 3:3.

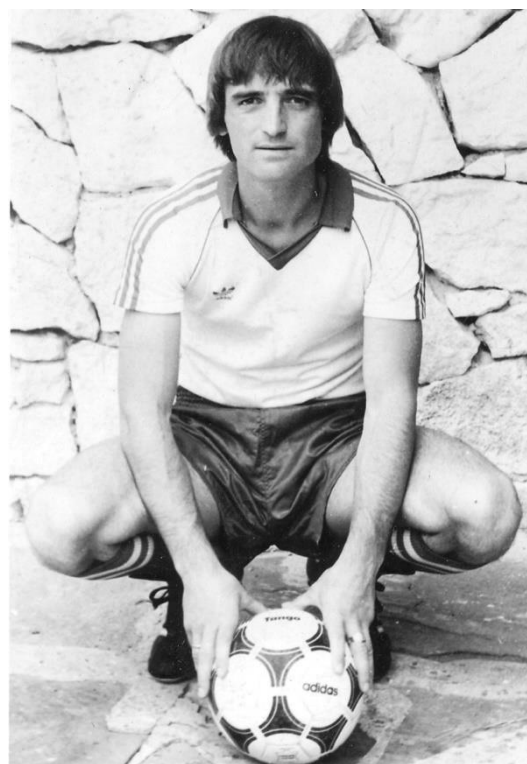
В последните си мачове конкурентите на варненския тим не успяват да спечелят. „Тракия“ губи, „Локомотив“ – София завършва наравно и „ЖСК-Спартак“ се класира на трето място. Спартаковци имат равен брой точки – 31, с отборите на „Берое“ – Стара Загора и „Черноморец“ – Бургас, но ги изпреварват с по-добра голова разлика.

На следващия ден – 3 юни 1984 г. е церемонията по закриването на шампионата. „ЖСК-Спартак“ получава официална покана от БФФ (сега БФС) да се яви на националния стадион „Васил Левски“ в София за награждаването.

В деня на награждаването варненските футболисти са в съблекалнята на националния стадион и се приготвят за получаването на бронзовите медали, след шампиона „Левски-Спартак“ и вицешампиона ЦСКА „Септ. знаме“. След това целият отбор, облечен в спортен екип, тръгва в тунела, който води към терена. Тогава най-неочаквано и ненадейно при футболистите идва зам.-

Сашо Борисов

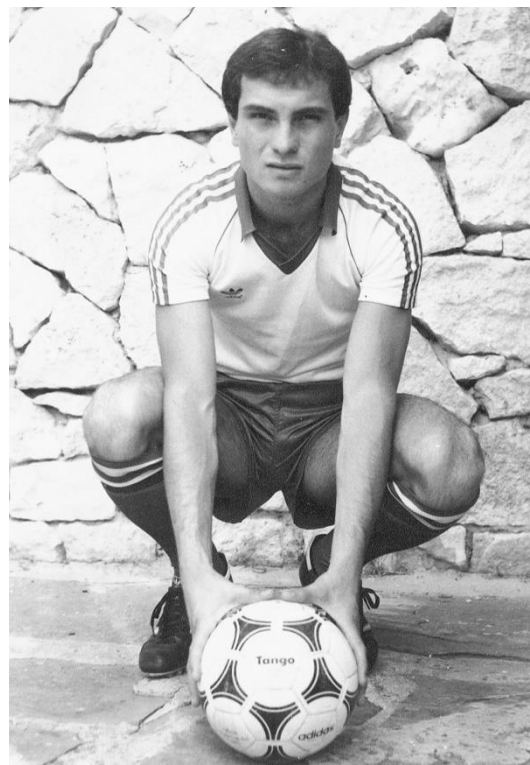
Румен Димов

председателят на БФФ Ангел Шишков и им съобщава, че няма да бъдат наградени, защото е уважена подадена от „Сливен“ контестация, поради което той заема третото място, а „ЖСК-Спартак“ остава четвърти. До този момент никой не е оповестил за подадена контестация. Настъпва голямо недоумение. Започват разправии и отборът не е допуснат да получи заслужената награда. Футболистите виждат наредените на масичката медали на пистата отвън, но единствено Красимир Зафиров излиза на награждаването, тъй като печели купата на вестник „Кооперативно село“ за най-добър вратар в първенството – в 22 изиграни мача той е допуснал само 20 гола!

Това е безпрецедентен случай в историята на българския футбол – третият не е награден. Официалната причина, изтъкната от БФФ за това е, че има нередовен играч в състава на „Ботев“ – Враца, участвал в мача срещу „Сливен“ 3 кръга преди края на първенството – на 26 май, завършил 2:1 за врачани и затова „Сливен“ печели служебно с 3:0. Много смущаващ е фактът, че дисциплинарната комисия наказва играча на 29 май – след като този мач вече е изигран. „Сливен“ подава контестация чак на 1 юни, т.е. само ден преди завършването на шампионата, затова че е играл срещу тях. След като приключва и последният кръг, БФФ присъжда служебна победа на „Сливен“, който по този начин, с една точка повече измества спартаковци от третото място. „ЖСК-Спартак“ е поставен пред свършен факт! В противен случай варненските футболисти биха имали възможност да спечелят поне още една точка и да увеличат с един гол головия си актив в последните две срещи от сезона (срещу ЦСКА във Варна – 0:0 и „Локомотив“ в Пловдив – 3:3) и да запазят третото място. На цялата футболна общественост е ясно, че това не е нищо друго освен хитро скроена машинация. Публична тайна е, че Георги Йорданов – кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и министър на културата, който е от гр. Сливен, оказва силен натиск на БФФ в полза на

Асен Михайлов

Пламен Казаков

**ПЪРВЕНСТВО
1983–1984 г.**

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ

1. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	19	9	2	64-29	47
2. ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	18	9	3	72-24	45
3. ЖСК-СПАРТАК	13	5	12	41-37	31
4. БЕРОЕ	11	9	10	38-40	31
5. ЧЕРНОМОРЕЦ	12	7	11	43-47	31
6. ЛОКОМОТИВ СФ	11	8	11	35-29	30
7. СЛИВЕН	10	10	10	39-37	30
8. БОТЕВ	10	10	10	31-32	30
9. ТРАКИЯ	11	7	12	64-58	29
10. ЕТЪР	13	2	15	47-48	28
11. ШУМЕН	11	5	14	35-46	27
12. БЕЛАСИЦА	11	5	14	25-49	27
13. ЧЕРНО МОРЕ	9	8	13	36-43	26
14. СЛАВИЯ	10	5	15	40-38	25
15. ЛОКОМОТИВ ПД	10	4	16	43-63	24
16. ХАСКОВО	7	5	18	30-63	19

Народен Спорт

Орган на Централния съвет на

— Година XL ● Вестникът е основан на 25. IX. 19

Първата страница на вестник „Народен спорт“ от 4 юни 1984 г., където „ЖСК-Спартак“ е на трето място в крайното класиране

„ЖСК-Спартак“ – трети в първенството за 1983/84 г.
 I ред, седнали – отляво-надясно: Г. Алексиев, Ст. Стефанов, Б. Гьорев, Ас. Михайлов, Р. Димов, Кр. Венков, Н. Исмаилов; II ред: Ст. Симеонов, Пл. Казаков, Л. Горанов – ст. треньор, Ст. Найденов, Бл. Калфов – пом.-треньор, С. Борисов, Кр. Зафиров; III ред: Ем. Личев, Кр. Кръстев, Ж. Господинов, Вл. Николчев, Р. Радомиров, М. Янков

сливенския тим.

Тази подмолна измама е толкова неочаквана за всички, че на другия ден след церемонията по награждаването, вестниците публикуват автентичното класиране, където „ЖСК-Спартак“ е на трето място. След това има голям публичен отзвук.

Почти всички печатни издания в страната вземат отношение по случая, като застават на страната на онеправдания „ЖСК-Спартак“. В броя си от 5 юни 1984 г. варненският всекидневник „Народно дело“, на спортната си страница излиза със статията „Безпрецедентно!“. В нея се пише: „Спортът изостря чувството за справедливост, защото спортната борба е преди всичко справедливост. В крайна сметка побеждава по-добрият и това се решава на подиума, на игрището, в басейна или на пистата. Но случва се и обратното... Доживяхме и до този момент, когато един от важните въпроси – за третото място в първенството, се реши не на зеления терен, а на зелената маса.“. Също на 5 юни вестник „Народна младеж“ в статията „И още нещо по въпроса: ще има ли съд на честта?“ подробно запознава обществеността със случая. От написаното става напълно ясно как и по какъв подъл начин е ошетен „ЖСК-Спартак“: „На срещата „Ботев“ – „Сливен“ врачани пускат в игра за 23 минути Краев, който е картотекиран от „В“ РФГ на 26 май. Оказва се, че предишния кръг Краев е получил жълт картон на последната среща в „Искър“ (Роман), а дисциплинарната комисия във вторник (29 май – б.а.), след мача със „Сливен“ решава да го накаже с лишаване от участие в една среща. Така на практика той остава нередовен за новия си отбор и съгласно съществуващия правилник „Ботев“ губи служебно срещата. Въпросите ни към БФФ са два: може ли да се картотекира състезател, който няма право да играе? И вторият: след като той е играл в състава на „Ботев“, трябвало ли е да бъде санкциониран от дисциплинарната комисия? Как така сливенци научиха за всички тези „зонови комбинации“? и не е ли умишлено решението на дисциплинарната комисия, Краев да бъде наказан за един жълт картон?! Оправданието, че контестацията е подадена в петък (1 юни – б.а.), не е достатъчно, за да бъде закрит футболният шампионат, без да бъдат връчени бронзовите медали. Не е било чак толкова трудно да се вземе решението в събота. Щом като в последния кръг всеки взе това, което му трябваше (без „обречените“), защо на „ЖСК-Спартак“ бе отнета възможността да играе така, че да победи „Локомотив“ в Пловдив и да запази третото място. По хода на мача се разбра, че това няма да е толкова трудно.

Много, много станаха въпросите ни към Българската федерация по футбол. Интересно какво сега ще ни отговори тя. Ако разбира се все пак се реши на това.“

А вестник „Народен спорт“ от 11 юни 1984 г. поставя въпроса: „Кой е третият?“ и съвсем кратко обобщава: „...Варненският тим – с похвално присъствие в групата на майсторите, изгуби бронза не на зелената арена, а на зелената маса...“

В знак на протест срещу ръководството на БФФ и с риск да бъде сурово наказан, най-добрият футболист на тима – националът Живко Господинов отказва да пътува за срещата на националния отбор срещу Дания, която е само няколко дни след края на българското първенство.

Безкрайно е разочарованието и съжалението на всички футболисти, ръководители и привърженици на „ЖСК-Спартак“. Тази несправедлива проява на високопоставени държавни и футболни началници нанася огромни морални

Иван Славов

Иван Вуцов

Людмил Горанов

щети на варненския клуб. Отнетите по такъв недостоеен начин бронзови медали и заслуженото трето място лишават спартаковци от участие в европейския турнир за купата на УЕФА.

Отборът на „ЖСК-Спартак“, който с добрата си игра през сезон 1983/84 г. се класира в призовата тройка, но е несправедливо ошетен, е ръководен от треньора Людмил Горанов, помощник-треньор е Благой Калфов, а в състава му са: вратарите – Красимир Зафиров, Стефан Симеонов – Пинко, защитниците – Сашо Борисов, Румен Димов, Асен Михайлов, Ниазим Исмаилов, Владимир Николчев, Ради Радомиров, халфовете – Стефан Найденов – Доктора, Борислав Гьорев, Красимир Венков – Джани, Тодор Попов, Милен Янков, Стефан Стефанов, нападателите – Живко Господинов, Пламен Казаков, Емил Личев, Георги Алексиев, Желязко Желязков.

Доброто представяне на „ЖСК-Спартак“ през този период се дължи на всеотдайността на всички ръководители, треньори и футболисти. Председател на дружеството от 1979 до 1984 г. е Иван Славов. Той заварва футболния тим в тежка криза, но създава много добра организация за работа и има голям принос за финансовото и материалното стабилизиране, както и за постигнатите успехи. В същия период председатели на футболната секция на дружеството последователно са Вълкан Стоянов, Иван Караиванов и Петър Минчев. Те, както и клубният деятел Димчо Карачобанов внасят професионализъм във финансовата и организационната дейност на клуба и също допринасят много за успехите на отбора. В този период първи заместник-председатели на дружеството са Георги Турчелиев, Румен Нейков и Христо Теохарев. Активна подкрепа оказват и футболните ръководители и дейтели Петър Милушев, Марин Статев, Иван Коев, Ангел Пандов, Георги Стайков, Бойчо Боев, Никола Господинов, Петър Циментаров, Кирил Пандов, Димитър Беров, Евтим Илиев, Стефан Василев, Божидар Мирчев, Георги Георгиев, Тодор Димов, Нейчо Нейчев и др.

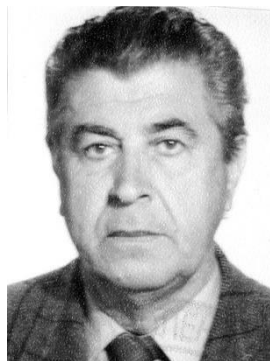
С идването на старши треньора Иван Вуцов през 1981 г. започва истинският възход на „ЖСК-Спартак“. Той изгражда силен и боеспособен отбор, който в следващите няколко години се представя много добре. Наследилият го на треньорския пост Людмил Горанов е амбициозен, възискателен, много добър тактик, който умее да извлича максимума от всеки играч. Той продължава успешно започнатото и футболният тим постига големи успехи – финалист за купата на България през 1983 г., осминафиналист в турнира за КНК, също през 1983 г. и трето място в първенството 1983/84 г., когато БФФ несправедливо

**Димчо
Карачобанов**

**Петър
Минчев**

**Иван
Караиванов**

**Вълкан
Стоянов**

отнема бронзовите медали.

Основен принос за успехите на „ЖСК-Спартак“ имат най-вече футболистите. По това време варненският тим разполага с много талантиливи играчи: Живко Господинов – техничен, пробивен, с точен пас, играе еднакво добре и като нападател, и като плеймейкър – рожба на спартаковската футболна школа; офанзивният халф Стефан Найденов – Доктора, привлечен от „Берое“ – Ст. Загора, притежава фина техника, добър пас и удар, голмайстор. Двамата са много изобретателни, отлично си взаимодействат и образуват много силен тандем, като поемат отговорността за организацията на играта и атаките на отбора. На вратата на „ЖСК-Спартак“ е опитният Красимир Зафиров, също възпитаник на школата на клуба. Той е с невероятен рефлекс, пъргавина, атрактивни намеси в рамката и в наказателното поле – един от

Тандемът Стефан Найденов – Живко Господинов (вдясно)

Иван Петров – горе и на преден план долу

Красимир Венков – Джани

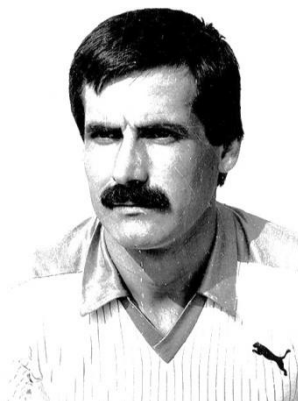
Иван Петров

„ЖСК-Спартак“ – сезон 1984/85 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Р. Димов, Г. Алексиев, Пл. Казаков, Ив. Чиликов, Д. Диев, Н. Бъчваров, Н. Исмаилов; II ред: Л. Горанов – ст. треньор, Т. Павлов, Ст. Стефанов, Пл. Янков, Ж. Господинов, Б. Гьорев, Ст. Найденов, Б. Стоянов, Бл. Калфов – пом.-треньор; III ред: К. Костадинов, С. Борисов, Ем. Личев, Г. Иванов, М. Янков, Р. Радомиров, Ст. Симеонов

най-добрите вратари в страната. С много сигурни и стабилни изяви в отбраната са: подвижният и борбен десен бек Енчо Недев, също от школата, централният защитник Сашо Борисов – комплексен играч, трудно преодолим, с чувство за точно пасиране, както и играещият с много амбиция и хъс, най-често като десен защитник или дефанзивен халф Румен Димов. Двата, заедно с техничния халф Борислав Гьорев са привлечени от „Академик“ – София. В нападение се открояват други двама възпитаници от школата на клуба: централният нападател Иван Петров – с много добра игра с глава и голмайсторски умения, и бързоногото и технично дясно крило Красимир Венков – Джани, който е много работоспособен и като полузащитник. Добре се представят още младите тогава и талантиливи възпитаници на ДЮШ Асен Михайлов – физически здрав, комплексен, централен защитник, с добра игра с глава, и Пламен Казаков – офанзивен халф и нападател, с добра техника и усет към гола. (По това време – след ерата на Тоталния футбол, най-често се играе по системите – 1-4-3-3 и 1-4-4-2).

Янчо Богомилов

Силната игра на „ЖСК-Спартак“ в този период – 1982 – 1984 г. е причина някои от най-изявените футболисти да бъдат повикани и да участват в националния отбор. Това са Живко Господинов, Стефан Найденов, Красимир Зафиров, Иван Петров, Сашо Борисов и Асен Михайлов.

От месец септември 1984 г. председател на дружеството става Стоян Цанев. След постигнатите успехи следва колебливо представяне през сезона 1984/85 г., а в следващите 3 първенства футболният тим се класира в „златната среда“ на „А“ група. Футболистите обаче често изнасят силни мачове и радват своите верни привърженици.

В този период плеймейкърът Живко Господинов 4 пъти попада в класацията на в. „Народен спорт“ – „11-те на първенството“, за сезоните 1983/84, 1984/85, 1985/86 и 1987/88 г., а централният защитник Янчо Богомилов – 1 път, за сезон 1986/87 г. Тази класация започва от шампионата 1979/80 г., а в нея влизат футболистите, които

Красимир Зафиров и Живко Господинов

най-много пъти през сезона са заемали място в съревнованието „11-те на кръга“.

**Талисманът Спартакчо – в двата си варианта,
автор е художникът Юлий Димитров**

ФУТБОЛЕН КЛУБ „СПАРТАК“

През 1985 г. се провежда реорганизация на спорта и е решено футболът да се отдели от другите спортове на дружествата в цялата страна. Обособените футболни клубове преминават на самостоятелна издръжка. ДФС „ЖСК-Спартак“ продължава да развива останалите спортни дисциплини, а учреденият футболен клуб приема името „Спартак“, което е носил в периода 1945 – 1969 г.

Учредителната конференция се състои на 8 август 1985 г. в зала „Галата“ на хотел „Черно море“ във Варна. Присъстват състезатели, ветерани, спортни деятели, общественици и привърженици. Избрано е ново ръководство на ФК „Спартак“, съставен е клубен съвет от 51 души; бюро на клубния съвет в състав: за председател е преизбран Стоян Цанев, първи зам.-председател – Димитър Димитров, зам.-председатели – Иван Караиванов и Продан Проданов, секретар – Борис Исайлов, членове – Борислав Гьорев, Валентин Стефанов, Вълкан Стоянов, Георги Георгиев, Димчо Карачобанов, Живко Господинов, Иван Филипов, Иван Дамянов, Йордан Владимиров, Николай Господинов и Петър Милушев, и ревизионна комисия: Петър Циментаров, Бойчо Боев и Борис Желев. Приета е нова емблема на футболния клуб, изработена от художника Юлий Димитров. След 1985 г. администрацията на клуба се премества на стадион „Спартак“.

През сезона 1985/86 г. футболният тим се представя успешно. Вратарят Красимир Зафиров за втори път в своята кариера печели купата на вестник „Кооперативно село“ за най-добър вратар на шампионата. В 24 мача той е допуснал едва 21 гола! Голям принос за това има добрата игра на бранителите. Защитата на „Спартак“ е с най-малко допуснати голове за сезона от всички отбори в първенството – само 32! Наред с най-изявените футболисти в отбора по това време като Живко Господинов, Стефан Найденов, Сашо Борисов, Иван Петров, Пламен Казаков, Румен Димов, силни изяви имат още защитникът Димитър Диев, младият нападател от школата на клуба Димитър Трендафилов и др.

Същата година най-добрият футболист на „Спартак“ по това време Живко Господинов е включен в състава на националния отбор за световното първенство в Мексико. Там под ръководството на Иван Вуцов България за първи път се класира на осминафинал. Живко Господинов участва в 3 от четирите мача на българския тим и става първият

**Красимир Зафиров два пъти
получава купата за вратар № 1
в първенството – 1983/84
и 1985/86 г.**

футболист на варненски клуб, играл на световни финали. На Мондиал - 86 участва и Пламен Гетов, който също е възпитаник на спартаковската футболна школа, но там играе от името на плевенския „Спартак“.

През лятото на 1986 г. – на 25 юли, в мач от международния турнир за купата на Общинския народен съвет – „Варна - 86“, на стадион „Юрий Гагарин“, под ръководството на треньора Иван Филипов, „Спартак“ се среща с английския „Оксфорд Юнайтед“. Малко повече от 3 месеца по-рано, „Оксфорд“ става носител на купата на английската футболна лига, известна по това време като „Млечната купа“. Двубоят е оспорван, с непрестанна борба за надмощие, а „Спартак“ организира силни флангови атаки, главно чрез талантливия Галин Господинов и Станислав Владимиров, които поставят на изпитание защитата на гостите. Още в 3-та минута, при отлична атака по десния фланг, след комбинация с Д. Трендафилов, Г. Господинов извежда Пламен Казаков, който открива резултата за „Спартак“ – 1:0. Англичаните залагат на по-сигурно разиграване на топката в средата на терена и високи центрирания пред вратаря Кр. Зафиров, и по този начин успяват да изравнят в 27-та минута, когато ирландският национал Джон Олдридж бележи с глава. В 33-та минута Янчо Богомилов от пряк свободен удар извежда варненци напред – 2:1. Четири минути по-късно, при атака на „Спартак“, Ст. Владимиров пробива от ляво и центрира в наказателното поле, където Ст. Найденов подава топката на непокрытия Галин Господинов, който от близо покачва на 3:1. През второто

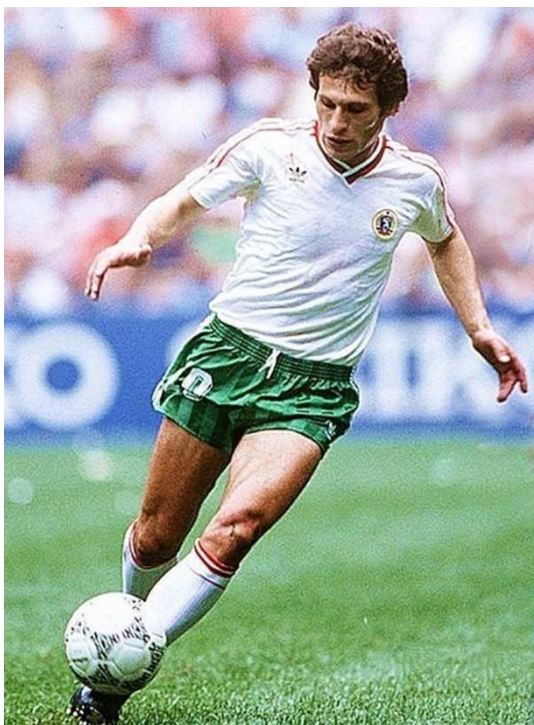

„Спартак“ – сезон 1985/86 г.

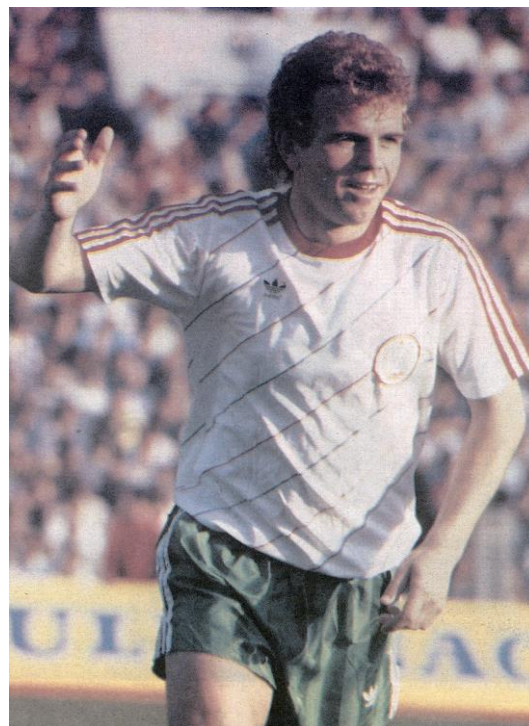
I ред, седнали – отляво-надясно: К. Христов, Г. Господинов, Д. Трендафилов, Д. Диев, Р. Димов, Б. Гьорев, М. Демирев, Ив. Войчев;
II ред: Ив. Филипов – ст. треньор, Р. Радомиров, Кр. Зафиров, Ив. Петров, Я. Богомилов, Пл. Казаков, Р. Апостолов, Ж. Господинов, Кр. Венков – пом.-треньор; III ред: д-р М. Купенов – лекар, Н. Исмаилов, Б. Стоянов, С. Борисов, В. Пейчев, Ст. Найденов, Р. Димитров – масажист

Живко Господинов

Живко Господинов

Пламен Гетов

Националният отбор на България на Световното първенство в Мексико - 86, преди мача с Италия.

**Прави отляво-надясно: Наско Сираков, Георги Димитров, Борислав Михайлов, Божидар Искренов, Александър Марков;
клекнали: Радослав Здравков, Живко Господинов, Стойчо Младенов, Аян Садъков, Николай Арабов, Пламен Гетов**

Стефан Найденов – Доктора

Пламен Казаков

Красимир Зафиров

полувреме, в 61-та минута, отново Джон Олдридж с глава вкарва втори гол за английския тим. До края на мача, резултатът не е променен и „Спартак“ печели престижна победа с 3:2 срещу „Оксфорд Юнайтед“. Съставът на победителите е: Красимир Зафиров, Ниазим Исмаилов (Асен Михайлов), Янчо Богомилов, Димитър Диев, Петър Иванов, Димитър Трендафилов, Галин Господинов, Пламен Казаков, Стефан Найденов, Роберт Ковачев и Станислав Владимиров (Милен Демирев).

През месец декември 1986 г. за председател на ФК „Спартак“ е избран Иван Коев.

През сезон 1987/88 г. детският отбор на „Спартак“ се представя отлично. В заключителната фаза на републиканското първенство през месец юни 1988 г. в Свищов, малките спартаковци печелят шампионската титла на страната. Първия от трите мача губят с 0:2 от „Спартак“ – Плевен. Следва победа над „Тракия“ – Пловдив с 1:0. В решителния трети двубой варненци разгромяват „Витоша“ – София с 5:0. Така под ръководството на треньора Мартин Иванов „Спартак“ се класира на първо място с 4 точки и голова разлика 6:2, пред „Спартак“ – Плевен, също с 4 точки, но по-лоша голова разлика (3:2). Трети остава „Витоша“ – София с 2 точки.

Това е първата шампионска титла в Детско-юношеската школа на „Спартак“ и във Варна. Имената на тези, които постигат този изключителен успех са: Георги Арnaudов (вр.), Диан Дончев, Живко Господинов, Николай Пенчев, Живко Кралев, Пламен Димитров, Андон Пешев (вр.), Чавдар Василев, Теодор Даскалов, Стоян Великов, Красимир Стефанов, Николай Живков, Златко Златков, Лъчезар Славов, Бончо Йорданов, Диян Георгиев, Борислав Тошков.

През месец август 1988 г. председател на клуба става Николай Трънков. През 1989 г. „Спартак“ изпада от „А“ група. Основната причина за това са многото нещастно загубени точки на собствен терен, повечето от които вследствие на тенденциозно съдийство. В този злополучен сезон обаче, спартаковци извоюват една историческа победа при гостуването си на шампиона „Витоша“ (бившия „Левски-Спартак“) в София. На 1 октомври 1988 г., на стадион „Раковски“ в столицата, пред около 3 000 зрители, домакините от „Витоша“ са в състав: Б. Михайлов, Кр. Коев, Й. Мурлев, П. Петров, Н. Илиев, Ст. Георгиев, В. Драголов, Ем. Велев, Н. Костов (28 - Г. Славчев), Г. Йорданов, В. Йотов (46 - Р. Крумов). Треньорът на варненци Благой Калфов извежда: Светослав Маринов, Георги Иванов, Йовко Филков, Димитър Диев, Георги Мирчев, Християн Пенев, Борислав Стоянов (86 - Галин Господинов), Пламен Казаков, Димитър Трендафилов, Юлиан Спасов и Веселин Кръстев. Рефер на срещата е В. Костов. „Спартак“ играе прибрано, организирано, спокойно и самопожертвователно, като използва всеки удобен случай за контраатаки. В отбора на варненци с много добри изяви е вратарят Св. Маринов, а добри впечатления оставят още Б. Стоянов, Юл. Спасов, Г. Мирчев и Й. Филков. При една контраатака на „Спартак“ в 63-та минута, най-добрият играч в мача Димитър Трендафилов излиза на изгодна позиция и с точен удар донася победата на своя отбор – 0:1.

След като изпада от групата на майсторите, „Спартак“ е амбициран бързо да се завърне в елита и е един от конкурентите за първите места във втория ешелон. През есента на 1989 г. председател отново става Иван Коев. Клубът обаче е притиснат от финансови проблеми. Различните стопански организации, които дотогава са помагали на отбора, след промените на

„Спартак“ – сезон 1986/87 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Р. Ковачев, М. Демирев, Ст. Владимиров, Д. Диев, К. Христов, Г. Господинов; II ред: Юл. Спасов, Н. Спасов, Кр. Зафиров, Ас. Михайлов, Я. Богомилов, Д. Трендафилов, Р. Апостолов, Пл. Казаков, М. Янков; III ред: Ив. Филипов – ст. треньор, Н. Исмаилов, И. Дженков, Ст. Найденов, Ж. Господинов, К. Данев, Р. Радомиров, Тр. Василев – пом.-треньор

„Спартак“ – сезон 1987/88 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Ж. Желязков, Пл. Янков, Д. Диев, К. Христов, Н. Стоев, Б. Стоянов, В. Каров; II ред: Евг. Янчовски – ст. треньор, Св. Маринов, Д. Трендафилов, Я. Богомилов, Р. Рафиев, Пл. Казаков, Ат. Атанасов, Р. Димов, Св. Аврамов, Бл. Калфов – пом.-треньор; III ред: д-р М. Купенов – лекар, Р. Ковачев, К. Кашеров, Юл. Спасов, Ас. Михайлов, Кр. Зафиров, Ст. Найденов, Г. Иванов, Р. Радомиров, Р. Димитров – рехабилитатор

Детският отбор на „Спартак“ – шампион през 1988 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Б. Тошков, Н. Живков, Д. Дончев, Ж. Господинов, Ч. Василев, Л. Славов, Н. Пенчев; II ред: Г. Арnaudов, Ж. Кралев, Зл. Златков, М. Иванов – треньор, Т. Даскалов, Ст. Великов, Б. Йорданов, Анд. Пешев

ШАМПИОНАТ 1988 '89

„Спартак“ – сезон 1988/89 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Б. Стоянов, К. Христов, Д. Диев, И. Станчев, Св. Маринов, Св. Аврамов, Хр. Пенев, Ж. Господинов, П. Йорданов; II ред: Кр. Зафиров – треньор на вратарите, Л. Кючуков – пом.-треньор, Пл. Казаков, В. Кръстев, И. Филков, Г. Мирчев, Д. Трендафилов, Бл. Калфов – ст. треньор; III ред: д-р Анг. Евгениев – лекар, Д. Гочев – масажист, Й. Дженков, К. Данев, Ст. Найденов, Г. Иванов, Юл. Спасов, Ст. Колев, Н. Вълков

10 ноември 1989 г., вече нямат възможност да отпускат средства. Тогава, през пролетта на 1990 г., ръководството решава да предостави издръжката на клуба на известния варненски бизнесмен Атанас Атанасов – Кеби. Това е първият подобен случай в българския футбол. ФК „Спартак“ – Варна става първият клуб в страната, който е ръководен и издържан от частен предприемач, а Атанас Атанасов – първият футболен президент в България.

Въпреки всички усилия на президента, ръководството и футболистите, „Спартак“ не успява да влезе в „А“ РФГ, като отстъпва само с 2 точки на основния си конкурент „Хасково“.

През същия сезон – 1989/90 г., детският отбор на „Спартак“, с треньор Йордан Владимиров, става вицешампион на страната. На финалния турнир в Добрич малките варненци се класират втори – след „Спартак“ – Плевен.

Димитър Трендафилов

Следващото първенство започва лошо – обстановката в клуба става напрегната, поражда се конфликт между ръководството и президента Атанас Атанасов и той напуска „Спартак“ още след шестия мач. На негово място през месец септември 1990 г. отново е избран Иван Коев. Спонсор на клуба става фирма „Детелина – ТИМ“ с ръководител Тодор Мутафов, който е приет в ръководството на клуба. По-късно обаче отново се появяват финансови затруднения и целта – „А“ група става неосъществима. Иван Коев напуска, а през месец май 1991 г. за председател е избран бившият футболист Никола Димитров, който остава начело на клуба само 20 дни и се оттегля.

През месец август 1991 г., преди началото на сезон 1991/92 г. за ръководители на „Спартак“ са избрани: президент – Стоян Цанев, вицепрезиденти – бизнесмените Галин Илиев и Данко Петров. Те поемат издръжката на клуба. По-късно, през есента, президент остава Галин Илиев, тъй като Ст. Цанев и Д. Петров се оттеглят.

Преди този шампионат за първи път в историята на клуба са привлечени чуждестранни футболисти. Това са украинските нападатели Андрей Кондратович и Владимир Хмелницки. И двамата са възпитаници на школата на „Динамо“ – Киев.

Сезонът е успешен за „Спартак“, след като под ръководството на Людмил Горанов заема второ място в класирането, което му осигурява завръщане в „А“ РПФГ. Сред най-добрите мачове на отбора е победата в дербито на Варна срещу „Черно море“ с 3:0. На 12 октомври 1991 г., на своя стадион пред повече от 6 000 зрители, „Спартак“ надиграва по най-убедителен начин съперника. Голмайстори са Владимир Хмелницки с 2 точни попадения и Пламен Казаков. Съставът на победителите е: Светослав Маринов, Милен Янев, Живко Петров, Бойко Петков, Георги Мирчев, Кирил Христов, Борислав Стоянов, Пламен Казаков (Тинко Въжаров), Владимир Хмелницки, Стефан Найденов (Пенчо Йорданов) и Атанас Атанасов. Впечатляващ е резултатът и от мача във Варна на 1 март 1992 г. срещу „Чумерна“ – Елена – 12:1. Това е клубен рекорд

„Спартак“ – сезон 1989/90 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: П. Йорданов, Б. Стоянов, К. Христов, Ив. Петров, Д. Диев, Пл. Казаков, Юл. Спасов, Г. Господинов; II ред: Г. Мирчев, Ив. Маринов, В. Кръстев, Б. Исайлов – пом.-треньор, Ст. Бончев – ст. треньор, Д. Заимов – масажист, д-р Анг. Евгениев – лекар, Ст. Найденов, Й. Филков, Д. Трендафилов; III ред: Иво Димов, Б. Христов, И. Станчев, Св. Маринов, Св. Аврамов, Г. Иванов, Ж. Желязков

„Спартак“ – сезон 1990/91 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: К. Христов, М. Демирев, П. Йорданов, Н. Тодоров, Г. Господинов, Б. Стоянов, Д. Господинов, М. Янев; II ред: д-р М. Купенов – лекар, Г. Иванов, Енг. Енгибаров, Р. Димов – пом.-треньор, Ив. Василев – ст. треньор, Ж. Господинов, Д. Цветков, Д. Заимов – масажист; III ред: Д. Трендафилов, Ив. Тодоров, И. Станчев, Св. Маринов, Г. Арnaudов, В. Сивриев, Г. Мирчев

в „Б“ група. В тази среща 6 гола вкарва Пламен Казаков, 2 – Георги Щерев, по 1 – Игор Райчев, Атанас Атанасов (от дузпа), Георги Мирчев и Владимир Хмелницки. Отново на стадион „Спартак“ е решителният мач в предпоследния кръг срещу „Нефтохимик“ – Бургас. Гостите се възползват от правилника по това време и се подсилват с играчи от други отбори. Варненци обаче надиграват бургазлии и побеждават с 1:0. Гола отбелязва Атанас Атанасов от дузпа.

За влизането на „Спартак“ в елитната група голям принос има и президентът на клуба Галин Илиев. В първите години на преход към пазарна икономика в страната той не щади усилия и средства, и безрезервно подпомага отбора.

През същия сезон – 1991/92 г. успех постига и юношеският тим младша възраст. Начело с треньора Йордан Владимиров юношите на „Спартак“ стават вицешампиони на България. На финалния турнир в Сливен те са втори след „Левски“ – София.

Следващата 1993 г., по време на празниците, посветени на 75-годишния юбилей на клуба, е възприето футболистите на „Спартак“ да бъдат наричани „соколите“. Целта на прозвището е да напомня на привържениците на отбора и на любителите на футбола за първото име на клуба и за славния „Шипченски сокол“.

В „А“ група „Спартак“ престоява само 2 години и отново изпада. Основна причина за това е смяната на президента Галин Илиев, който поради затруднения в бизнеса си напуска през лятото на 1993 г. На негово място за президент е избран арх. Пламен Тимев – Ганди. Отрицателно влияние върху футболния тим дават и неколкочестните треньорски рокади. Недостигът на финансови средства прераства в криза, която поражда конфликти между състезатели и ръководство. След края на шампионата, през 1994 г., клубът изпада в безизходица. Поради липсата на пари, повечето футболисти напускат отбора. Натрупаните дългове също утежняват и без това незавидното положение. Тогава изпълнителният директор на „Спартак“ Бойчо Боев, заедно с вицепрезидента Антон Фажев, който временно изпълнява длъжността президент, се свързват с народния представител Красимир Премянов. С негово съдействие те установяват контакт с фирмата „Евроенерджи холдинг“ с президент Атанас Коларов, която става основен спонсор на футболния клуб. Холдингът предлага за президент на клуба Николай Ишков.

През месец юли 1994 г. той е избран за президент на „Спартак“. За кратко време финансовите проблеми са преодолени. Селекцията се прави в движение – по време на първенството. Между новите попълнения са и опитни играчи като завърналите се: Пламен Казаков (от „Шумен“) и Димитър Трендафилов (от „Левски“ – София), както и Валентин Станчев и Николай Станчев (от „Черноморец“ – Бургас), Красимир Влахов (от „Марек“ – Дупница) и др. Избраният за старши треньор преди началото на сезона Красимир Зафиров, въпреки успешното начало, е заменен от опитния Людмил Горанов и още през същото първенство „Спартак“ се завръща в „А“ група.

В този сезон на два пъти е победен градският съперник „Черно море“ – първо като домакин с 2:1, след голове на Димитър Трендафилов и Пламен Казаков от дузпа, а после и на стадион „Тича“ с 2:0, когато голмайстори са Валентин Станчев и Димитър Трендафилов.

Най-силно впечатление обаче прави огромната победа на варненци като домакин над селския отбор на „Лесичери“ с 18:0. Този резултат неоснователно

„Спартак“ – сезон 1991/92 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Б. Стоянов, П. Йорданов, Д. Господинов, К. Христов, Л. Горанов – ст. треньор, Ат. Атанасов, М. Янев, Вл. Хмелници, Г. Щерев; II ред: Кр. Зафиров – треньор на вратарите, Пл. Казаков, Ст. Найденов, Иг. Райчев, М. Богомилов, Ив. Тодоров, Андр. Кондратович, Бл. Калфов – пом.-треньор, д-р Анг. Евгениев – лекар; III ред: Ж. Петров, М. Фотев, Б. Петков, Вл. Коев, Св. Маринов, И. Станчев, Юл. Христов, Г. Мирчев, Иво Димов

„Спартак“ – сезон 1993/94 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Н. Митов, С. Христов, В. Вълков, Г. Господинов, П. Йорданов, Пл. Делийски, М. Богомилов, К. Нанев; II ред: К. Ивков – ст. треньор, Д. Дончев, Ив. Тодоров, Д. Митов, Ж. Петров, К. Вангелов, Ст. Герджиков, Пр. Гетов, Р. Димов – пом.-треньор; III ред: В. Вуцов, Ат. Атанасов, Св. Маринов, Кр. Димитров, Г. Арнаудов, Г. Мирчев, Иво Димов

е анулиран от БФС поради съмнения за уговорка между двата тима и е насрочен за преиграване 5 дни по-късно. На 5 юни 1995 г., на стадион „Спартак“ пред повече от 10 000 зрители „Спартак“ отново разгромява скромния отбор на „Лесичери“, този път с 15:0. С този резултат „соколите“ поставят рекорд за най-изразителна победа в историята на „Б“ група. Четири гола реализира Явор Йорданов, 3 – Валентин Станчев (1 от дузпа), 2 – Диан Дончев, по 1 гол вкарват Николай Станчев, Георги Щерев, Васко Сантуров и Красимир Влахов, а гостите си отбелязват 2 автогола.

След още 5 дни е и последният, решителен за „Спартак“ мач срещу съименниците от Плевен. Само победа осигурява класирането в елитната група. В Плевен варненци я постигат с 2:0, след голове на Димитър Трендафилов и Иван Вълчев.

Същата година детският тим на „Спартак“, ръководен от треньора Георги Капанов, става вицешампион на страната. На финала, който е в 2 срещи при разменено гостуване, малките спартаковци завършват наравно в Пловдив с „Марица“ – 1:1, но губят с 0:3 във Варна.

Преди началото на първенството в „А“ ПФГ президентът Николай Ишков привлича нов треньор – Никола Христов от Русе и прави много добра и перспективна селекция. Между новите футболисти са: Иво Георгиев (от „Корабостроител“ – Русе, голмайстор на Северната „Б“ група за предния сезон), Борислав Георгиев – Бобъра (от „Чардафон“ – Габрово), Славейко Димитров (от „Ловеч“), Златин Михайлов (от „Черно море“), Захарин Сабльов (присъединил се малко по-късно от „Етър“ – В. Търново) и др.

През сезон 1995/96 г. „Спартак“ играе силно и се представя много успешно в „А“ група. Основна заслуга за това има наставникът Никола Христов. За кратко време той успява да изгради боеспособен състав, който демонстрира нападателен футбол. На мача срещу „Спартак“ – Пловдив във Варна „соколите“ успяват да постигнат най-голямата победа в клубната си история в „А“ група. Това става на 14 октомври 1995 г. на стадион „Спартак“ пред около 3 000 зрители. Още в 6-та минута В. Станчев центрира и Димитър Трендафилов с глава открива резултата. Десет минути по-късно изстрел на Иво Георгиев води до 2:0. Отново Иво Георгиев, този път с глава, бележи третия гол в 36-та минута. Гостите от Пловдив успяват да намалят чрез Т. Ганев 5 минути преди края на полувремето. Само 2 минути след това Иво Георгиев затвърждава пълното превъзходство на варненци – 4:1. През втората част агресивните халфове на „Спартак“ – З. Сабльов, Н. Станчев и М. Давчев умело подпомагат неудържимото в този мач нападателно трио: В. Станчев, Д. Трендафилов, Иво Георгиев и главата поредица продължава. Петият гол за варненци вкарва Иво Георгиев в 51-та минута, след още 4 Валентин Станчев с глава прави 6:1. В 65-та минута Иво Георгиев бележи поредния си гол, а 5 минути по-късно отново той прокарва топката между краката на вратаря и оформя крайния резултат – 8:1. В този мач „Спартак“ надиграва тотално съперника, а с шестте си гола Иво Георгиев изравнява рекорда на „А“ група за най-много вкарани голове в един мач (на П. Михайлов от ЦДНВ през 1951 г.).

Рекордната победа извоюват: Радостин Станев (79 - Георги Арнаудов), Борислав Георгиев, Сергей Димитров, Красимир Влахов, Славейко Димитров, Захарин Сабльов, Николай Станчев, Марио Давчев (74 - Диан Дончев), Валентин Станчев, Димитър Трендафилов (67 - Диян Генчев) и Иво Георгиев; „Спартак“ – Пловдив е представен от: Чернев (46 - Драгомиров), Видов, Кочев,

Чакъров, Ганев, Бакалов, Герганчев (76 - Ваклинов), Праматаров, Иванов, Адамян, Тенев (63 - Балджийски). Мачът е ръководен от арбитъра П. Андреев.

В крайното класиране на първенството „Спартак“ е на шесто място и печели купата на вестник „Меридиан мач“ за най-прогресиращ отбор за 1995/96 г. Нападателят Иво Георгиев става голмайстор на шампионата с 21 отбелязани гола. Силните му изяви стават причина той да дебютира в националния отбор, а през лятото е включен в състава за европейското първенство в Англия през 1996 г.

Не секват успехите и на Детско-юношеската школа на „Спартак“. Същата година юношите младша възраст, ръководени от треньора Георги Капанов, стават финалисти за купата на БФС, след като на финала в Стара Загора отстъпват на „Левски“ – София с 0:2. Детският футболен тим на „Спартак“, с треньор Тодор Попов, е вицешампион на страната, след като губи финала в Плевен от „Нефтохимик“ – Бургас с 0:7.

В следващите няколко години „Спартак“ се представя успешно и с него се съобразяват всички отбори в групата. Основна заслуга за това има президентът Николай Ишков. След оттеглянето на спонсора „Евроенерджи холдинг“, той поема цялата издръжка на клуба. По време на най-тежката икономическа криза за страната през 1996 – 1997 г., Ишков макар и трудно успява да осигурява средства от различни фирми и обезпечава финансово тима. Под негово ръководство за първи път в клуба се провежда много ефективна трансферна

„Спартак“ – носител на купата за най-прогресиращ отбор за 1995/96 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Ив. Андреев, Ив. Димитров, Иво Георгиев, В. Станчев, С. Димитров, М. Кишкилов, Д. Дончев, Зл. Михайлов, Н. Станчев; II ред: Ив. Славов – изп. директор, В. Стаменов – лекар, Д. Генчев, Сл. Димитров, Н. Христов – ст. треньор, М. Иванов – пом.-треньор, Б. Георгиев, Тр. Дянков, М. Давчев, Б. Иванов – домакин, Г. Няголов – рехабилитатор; III ред: Р. Станев, З. Сабльов, М. Христов, Д. Митов, М. Илиев – гл. координатор, Г. Арnaudов, Яв. Йорданов, Д. Трендафилов, Т. Стоянов, горе вляво: Н. Ишков – президент

политика. Привличат се добри футболисти, с които „Спартак“ става балансиран и класен отбор. Напускащите биват продавани с печалба на други клубове, а заминаването им не се отразява особено върху игровия облик на тима. През тези години футболният отбор се класира в средата на таблицата поради голямата конкуренция за челните места, а и водещите клубове в страната чувствително превъзхождат финансово и материално варненския тим.

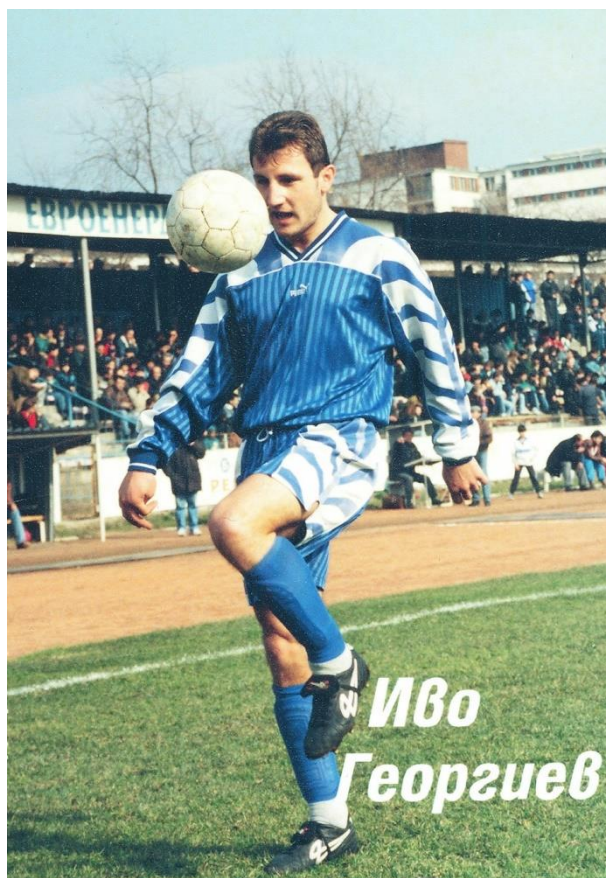
През лятото на 1996 г. представителният отбор на „Спартак“ участва в европейския турнир УЕФА – Интертото, като попада в една група с елитния немски тим „Мюнхен 1860“. Срещу германците варненци се представят отлично и изиграват най-силния си мач в групата. Срещата между двата клуба е на 22 юни 1996 г. на стадион „Спартак“. В състава на гостите са изявени футболисти като Манфред Швабъл, Олаф Боден, Бернхард Винклер, австриецът Харалд Черни и полякът Петер Новак, а българският национал Даниел Боримиров отсъства, защото е с отбора на България на европейското първенство в Англия - 96 и му е дадена почивка.

Благой Калфов, който е треньор на „Спартак“ по време на турнира, извежда състезателите: Радостин Станев (85 - Георги Арnaudов), Борислав Георгиев, Златин Михайлов, Красимир Влахов, Славейко Димитров, Димитър Митов, Николай Станчев (46 - Камен Шербетов), Захарин Сабльов, Валентин Станчев, Марио Давчев (66 - Михаил Христов) и Иво Георгиев. Наставникът на немците – Вернер Лорант залага на: Б. Майер, Х. Грайлих, Т. Милер, М. Хаман (46 - М. Стевич), М. Валкер, М. Швабъл, Р. Ернст (58 - Х. Черни), Й. Дове (46 - Х. Хелдт), Ол. Боден, П. Новак, Б. Винклер.

Още в 12-та минута на мача, след корнер Н. Станчев първо комбинира със З. Сабльов, а после центрира в наказателното поле на „Мюнхен 1860“, където включилият се напред стопер Славейко Димитров надскача всички и с глава забива топката във вратата – 1:0 за „Спартак“. След гола варненци

Иво Георгиев

**Голмайсторът на „А“ група
за сезон 1995/96 г.**

предпочитат да разиграват топката на сигурно в средата на терена, където добре се справят халфовете Н. Станчев, З. Сабльов и М. Давчев. Защитниците на „Спартак“ също са на много добро ниво. Те пресират съперника и не позволяват опасности пред вратата. Напред „соколите“ се възползват от всеки удобен момент за атака. В 30-та минута М. Давчев овладява топката в наказателното поле и намира точно връхлитащият Захарин Сабльов, който от около 7-8 метра със силен шут вкарва втори гол за „Спартак“. Три минути преди края на полувремето Н. Станчев излиза на стрелкова позиция, но Майер избива удара му. В 58-та минута съдията Клод Детрю (Швейцария), за нарушение на З. Сабльов пресилено му вдига червен картон. Пет минути по-късно В. Станчев иска обяснение от Детрю за един фаул и реферът изненадващо го отстранява от играта. С 9 души „Спартак“ приема действията в собствената си половина. Пред вратата защитниците показват самоотвержена отбрана, а вратарят Р. Станев се представя много добре. Натискът на немците продължава и те успяват да намалят резултата. В 83-та минута съдията не отсъжда нарушение срещу Иво Георгиев, следва атака на „Мюнхен 1860“ и след центриране Боден отблизо с удар от воле бележи – 2:1. Веднага след гола спартаковци пропускат да възстановят преднината си – Б. Георгиев след самостоятелен пробив шутира, но Майер избива топката. Минута по-късно Боден грубо удря вратаря Р. Станев в главата и спартаковци правят принудителна смяна. Детрю спестява червен картон за виновника, а после неоснователно удължава времето с около 8 минути. В продължението Винклер от гостите е отстранен за удар без топка. В този мач „Спартак“ е по-добрият отбор, особено през първата част и заслужено печели с 2:1.

След по-малко от два месеца, на 16 август 1996 г., във втория кръг от новото първенство, „Спартак“ посреща на своя стадион шампиона и носител на купата „Славия“ – София. Ат. Узунов е рефер на двубоя, наблюдаван от над 5 000 зрители. Треньорът на варненци Стефан Грозданов извежда футболистите: Радостин Станев, Борислав Георгиев, Златин Михайлов, Красимир Влахов, Славейко Димитров (46 - Димитър Митов), Захарин Сабльов, Николай Станчев, Стефан Гошев, Валентин Станчев, Диян Генчев (63 - Мартин Кушев) и Мартин Зафиров (86 - Недко Сираков); „Славия“ се представя със: Здр. Здравков, Вл. Иванов, Ст. Ацаров, П. Цветанов, К. Качаманов, Ив. Пенев, М. Захариев, Н. Праматаров (61 - Д. Тотев), Т. Праматаров, Д. Божилов, Ал. Пантелеев (58 - Ант. Димитров). „Спартак“ има преимущество през първата част, а през второто полувреме тотално надиграва съперника. Това става с бърза и изобретателна игра и множество голове положения пред вратата на „Славия“. За превъзходството на варненци с най-голям принос и отлични изяви са бековете Кр. Влахов и Б. Георгиев, халфовете Ст. Гошев и Н. Станчев, а в атака М. Зафиров е неудържим. Пропуски от изгодни положения правят Сл. Димитров, Н. Станчев, Кр. Влахов – на 3 пъти (в единия случай греда). Гостите също имат шансове, но Пантелеев, а после Т. Праматаров шутират в аут. Чак в 68-та минута, при поредната атака на „Спартак“ М. Зафиров центрира отляво и Стефан Гошев с глава красиво насочва топката в мрежата. Малко преди края варненци пропускат да увеличат, когато влезлият Н. Сираков стреля отблизо в аут, а след това Б. Георгиев уцелва гредата. Така резултатът остава непроменен – 1:0 и „Спартак“ заслужено печели мача.

Година по-късно в първенството 1997/98 г. във Варна е победен ЦСКА, завоювал титлата и купата на страната предишния сезон. На 3 септември 1997 г., пред около 15 000 зрители на препълнения стадион „Спартак“, двата отбора

са в състав: „Спартак“, с треньор Ферарио Спасов – Радостин Станев, Златин Михайлов, Здравко Радев, Красимир Влахов, Славейко Димитров, Стефан Гошев, Назиф Кадир, Иван Танчовски (73 - Диан Дончев), Валентин Станчев, Диян Генчев (54 - Николай Станчев) и Иво Димов (70 - Димитър Митов); ЦСКА – Ил. Василев, Ад. Зафиров, М. Юмерски, Ем. Кременлиев (61 - Екр. Генч), Д. Митов, Ив. Славчев, Г. Йорданов (67 - М. Деянов), П. Жабов, М. Петков, Ив. Андонов, Б. Джуркович (40 - Д. Иванов). Рефер е Й. Сталев. Футболистите на „Спартак“ са по-концентрирани и започват мача много амбицирано. През първата част, след първоначалното напрежение сред 22-та на терена, се получава равностойна игра без чисти положения за гол. Второто полувреме варненци са още по-мобилизирани и упражняват натиск към вратата на съперника. В 50-та минута плеймейкърът на „Спартак“ Иво Димов от около 35 метра намира точно Валентин Станчев пред наказателното поле, а той преодолява последователно трима защитници и с диагонален удар покрай вратаря открива – 1:0. Девет минути по-късно Иво Димов центрира от корнер и Славейко Димитров с глава забива топката във вратата на ЦСКА. Малко след втория гол Иво Димов нахлува на скорост отляво в наказателното поле, но стреля в аут. В 69-та минута за втори жълт картон, първият от които пресилен, Зл. Михайлов е изгонен от игра. Веднага след това, от съмнително положение за засада, П. Жабов от ЦСКА намалява на 2:1. При тези обстоятелства – с 10 души, спартаковци приемат играта в своята половина. Тогава Жабов от гостите на два пъти пропуска добри възможности за отбелязване на гол. Седем минути преди края Кр. Влахов и Генч се спречкват помежду си и получават червени картони. „Спартак“ доиграва мача отново с човек по-малко. Победата с 2:1 е напълно заслужена благодарение на добрата игра и спечелените персонални двубои, където изпъкват бранителите Сл. Димитров и Зл. Михайлов, халфът Н. Кадир – Шейлата и нападателят В. Станчев. Над всички обаче е плеймейкърът Иво Димов, който с много техника и импровизация умело разпределя играта и организира атаките на отбора, а с двата си голови паса допринася изключително много за успеха.

Николай Ишков

След поредица от силни мачове през есенния полусезон на 1997 г., вратарят на „Спартак“ Радостин Станев дебютира в националния отбор.

През пролетния дял на шампионата 1997/98 г. за наставник на „Спартак“ е назначен най-успелият треньор в българския футбол – Димитър Пенев. Под негово ръководство националният отбор на България се класира на четвърто място на световното първенство в САЩ през 1994 г. Той е начело на „Спартак“ до края на първенството, а след това извежда за последно варненци и в приятелския двубой срещу германския „Кьолн“. Мачът е на 24 май 1998 г. и е в чест на 80-годишнината на ФК „Спартак“. „Кьолн“ е сред най-популярните тимове в Германия, а в състава за срещата във Варна изпква името на румънския национал Йон Владою. Пред 8 000 зрители на стадион „Спартак“ варненци още в самото начало упражняват тотален натиск към вратата на „Кьолн“. В 1-та минута, след пас на Иво Димов, Пл. Тимнев от чиста позиция стреля и защитник на гостите чисти от голлинията. В следващата минута удар на Иво Димов е спасен от вратаря. В 7-та минута Валентин Станчев технично

„Спартак“ – сезон 1996/97 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Н. Станчев, Зл. Михайлов, Ст. Гошев, В. Станчев, Кр. Влахов, С. Димитров, Б. Георгиев, Н. Сираков; II ред: Ив. Славов – изп. директор, Г. Няголов – рехабилитатор, Т. Попов – пом.-треньор, Ив. Казанджиев, Д. Митов, Н. Ишков – президент, Д. Генчев, М. Зафиров, Иг. Кулиш – треньор на вратарите, д-р М. Купенов – лекар, В. Колев – рехабилитатор; III ред: Р. Станев, Ив. Андреев, Д. Ралчев, М. Илиев – гл. координатор, М. Кушев, Ст. Грозданов – ст. треньор, Ст. Дончев, Г. Арнаудов

„Спартак“ – сезон 1997/98 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Н. Кадир, Сл. Димитров, Б. Георгиев, Иво Димов, В. Станчев, Кр. Влахов, Д. Дончев, Н. Станчев; II ред: Пл. Николов – играещ треньор на вратарите, Р. Станев, Д. Митов, Д. Генчев, Н. Ишков – президент, Ст. Гошев, Ант. Вълчанов, Г. Арнаудов, Т. Попов – пом.-треньор; III ред: Ив. Танчовски, М. Христов, Тр. Дянков, Ем. Георгиев, М. Димов – рехабилитатор, д-р М. Купенов – лекар

прехвърля „стената“ от пряк свободен удар и извежда спартаковци напред – 1:0. В 12-та минута, след пробив и пас на Тр. Дянков в наказателното поле, Пламен Тимнев покачва на 2:0 за „Спартак“. Владою завършва една атака с гол и намалява резултата в 24-та минута. Домакините продължават да имат надмощие, но пропускат да увеличат резултата. Ударите на Н. Станчев и на В. Станчев са избити от вратаря в корнер. В последната минута преди почивката Владою от „Кьолн“ успява да изравни след силен удар от около 25 метра – 2:2. През втората част играта е по-равностойна. В 51-та минута Валентин Станчев със силен удар от фаул отново извежда „Спартак“ напред – 3:2. В 60-та минута Борислав Георгиев – Бобъра е провокиран от съперник, рита го без топка и получава втори жълт и съответно червен картон. До края изгодни положения за гол пропускат Лусиано от гостите и Иво Георгиев за „соколите“. Така отборът на „Спартак“ ознаменува 80-годишнината си със заслужена победа над реномиран съперник. Отлични впечатления с изявите си оставя плеймейкърът Иво Димов, за когото много ласкаво се изказва след мача треньорът на немците Лоренц-Гюнтер Кьостнер. Сред най-добрите в тази среща е и нападателят Валентин Станчев. Съставите, с които се представят двата отбора са: „Спартак“ – Георги Арnaudов (87 - Армен Амбарцумян), Борислав Георгиев, Стефан Гошев (72 - Иван Кирилов), Златин Михайлов (16 - Емил Георгиев), Славейко Димитров (46 - Антон Вълчанов), Траян Дянков (33 - Назиф Кадир, 53 - Румен Ангелов, 79 - Андрей Борисов), Николай Станчев, Пламен Тимнев (33 – Николай Филипов, 72 - Марин Петров), Валентин Станчев, Диян Генчев (46 - Зенони) и Иво Димов

„Спартак“ – сезон 1997/98 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Зл. Михайлов, Н. Кадир, Б. Георгиев, Иво Димов, В. Станчев, Кр. Влахов, Д. Дончев, Н. Станчев; II ред: Г. Арnaudов, Здр. Радев, Д. Генчев, Пл. Николов – играещ треньор на вратарите, Ферарио Спасов – ст. треньор, Н. Ишков – президент, Т. Попов – пом.-треньор, Ант. Вълчанов, Д. Митов, Р. Станев; III ред: Ив. Танчовски, Тр. Дянков, Сл. Димитров, М. Германов, Ст. Гошев, Енг. Енгибаров, Ем. Георгиев, Пл. Тимнев

Димитър Пенев

(46 - Иво Георгиев, 85 - Свилен Иванов); „Кьолн“ – С. Зелке, У. Шер, Й. Кейм, Кр. Фурст (67 - Д. Фогт), К. Кулман, Д. Шустер, М. Рьозеле, Ал. Фойгт (72 - Т. Кишон), Х. Гайсмайер, Й. Владою, Лусиано. Рефер е Д. Момиров.

Професионален футболен клуб „Спартак“ – Акционерно дружество. На 15 юни 1998 г., на общото събрание на клуба, проведено във Фестивалния комплекс във Варна, е решено „Спартак“ да се преобразува в акционерно дружество под името Професионален футболен клуб „Спартак“ АД. Общото събрание на акционерното дружество е на 3 септември 1998 г. във Варненския окръжен съд. Тогава се извършва официалната регистрация на клуба и се избира съвет на директорите на акционерното дружество от 5 души. Председател на съвета на директорите и изпълнителен директор става президентът на „Спартак“ Николай Ишков; заместник-председател – Иван Славов; членове – Благой Калфов, Славчо Славов и Ивайло Пеев. Варненският клуб е сред първите в страната, наред с „Левски“ – София и „Марица“ – Пловдив, които според разпореждането на Министерството на финансите и на БФС, се преобразуват в АД и се регистрират по Търговския закон.

През пролетта на 2000 г., след поредица от силни мачове, универсалният футболист на „Спартак“ Диан Дончев е поканен и дебютира в националния отбор. Малко по-късно, през лятото на същата 2000 г., Диан Дончев е продаден на гръцкия АЕК – Атина за 1 300 000 германски марки, което е рекорден трансфер за „Спартак“ – Варна.

През месец май 2000 г. се случва едно от най-значимите събития в историята на „Спартак“. По инициатива на деятеля Димчо Карачобанов от ръководството на клуба още от 1998 г. е изпратена жалба към БФС да се върне спечеленото трето място и несправедливо отнетите бронзови медали на отбора за сезон 1983/84 г. Две години по-късно БФС уважава жалбата и след решение на изпълкома „Спартак“ е реабилитиран макар и с 16 години закъснение. Малко по-късно, на 17 юни 2000 г. на официално събрание в китайския ресторант, близо до двореца Евксиноград край Варна, изпълнителният директор на БФС Иван Вуцов тържествено връчва медалите. Те са специално изработени за случая. Преди ритуала Вуцов заявява: „Толкова години ми е тежал този срамен за футбола ни акт. Аз съм кръвно свързан със „Спартак“ и направих всичко възможно да поправим гафа...“, а после признава: „Много съм щастлив, че справедливостта възтържествува. Тук е вярна поговорката „По-добре късно, отколкото никога“. Благодарен съм на хората, които откакто съм в ръководството на БФС, ми напомнят за тези медали. Това са Иван Славов и Димчо Карачобанов. Сега спокойно мога да кажа на един от тях: „Другарю Славов, ето ви медалите!“. На церемонията отличията си получават председателят Иван Славов, треньорът Людмил Горанов и неговият помощник Благой Калфов, капитанът Красимир Зафиров и футболистите Живко Господинов, Стефан Найденов, Сашо Борисов, Асен Михайлов, Румен Димов, Тодор Попов, Ради Радомиров, Стефан Симеонов и Иван Петров. За съжаление Красимир Венков – Джани и Красен Кръстев не дочакват този миг и получават медалите си посмъртно. Останалите футболисти също са поканени,

„Спартак“ – сезон 1998/99 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Св. Кръстев – рехабилитатор, Ив. Пасков, Ал. Веселинович, Пл. Тимнев, Зл. Михайлов, Д. Дончев, Тр. Дянков, Ан. Петров, Б. Величков, М. Зафиров, Н. Станчев, М. Димов – рехабилитатор; II ред: Ал. Комадина, К. Генчев, М. Петров, Н. Кадир, Р. Здравков – ст. треньор, Н. Ишков – президент, Т. Попов – пом.-треньор, Н. Филипов, Ив. Казанджиев, Окт. Рафиев, Св. Иванов; III ред: Ив. Негенцов, В. Вуцов, Иво Михайлов, Г. Александров, д-р Ив. Якимов – лекар, Г. Славов, Д. Митов, Ант. Вълчанов, Ем. Георгиев, Г. Арнаудов

„Спартак“ – сезон 1999/2000 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Б. Борисов – масажист, Тр. Дянков, Ант. Вълчанов, Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, Г. Иванов, Н. Филипов, Ил. Ташев, Н. Кадир, М. Тодоров, М. Димов – масажист; II ред: д-р Ив. Якимов – лекар, К. Генчев, Ат. Атанасов – пом.-треньор, Д. Дончев, Р. Тодоров, В. Вуцов – ст. треньор, Кр. Колев, Т. Попов – пом.-треньор, Ив. Петев, Й. Стоилов, К. Костадинов – треньор на вратарите, Г. Богданов; III ред: Г. Славов, Ст. Юруков, Д. Дамянов, Д. Попов, Д. Митов, Р. Райчев, Св. Илиев, Ем. Георгиев, Г. Арнаудов

но по различни причини са възпрепятствани и не присъстват. Наградени са още лекарят на отбора д-р Мирослав Купенов, масажистът Румен Димитров и клубните деятели Вълкан Стоянов, Димчо Карачобанов, Петър Милушев, Кирил Пандов, Стефан Василев, Петър Циментаров, Нейчо Нейчев, Тодор Димов, както и президентът Николай Ишков.

По повод връщането на третото място и бронзовите медали, всекидневниците „Черноморие“, „Черно море“ и „Морски труд“, отразяват мнението на някои от участниците в събитието. Бившият национал Живко Господинов заявява: „За мен беше все едно дали ще ни върнат медалите, защото аз винаги съм се чувствал бронзов медалист“. Треньорът Людмил Горанов споделя: „Както се казва в една наша поговорка – „Истината е търпелива, а лъжата – бърза, за да не бъде разкрита“. И аз като Живко Господинов ще кажа, че винаги съм се чувствал бронзов медалист от 1984 г., защото спечелихме честно и заслужено тези отличия. Поздравявам ръководството на БФС за взетото решение. Справедливостта възтържествува макар и след 16 години“. Капитанът Красимир Зафиров също взема думата: „Това, което тогава направиха с нас, не го пожелавам на никого във футбола. Вярно е, че сега тръпката не е същата, но поне има възмездие“. Председателят на клуба Иван Славов заявява: „Решението на Изпълкома за връщане на бронзовите медали сложи венец на моите усилия. Чувствам се щастлив и горд, че БФС отдаде заслуженото на клуба.“ Президентът на „Спартак“ Николай Ишков споделя: „Тогава, като запален фен на „Спартак“, бях на стадиона (б.а. –

**Бивши футболисти и деятели на „Спартак“
на официалната церемония през 2000 г.**

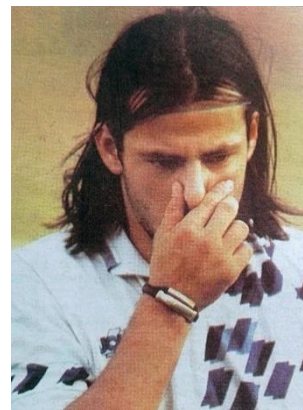
**по случай връщането на бронзовите медали на отбора от 1984 г.
I ред – отляво-надясно: Кр. Зафиров, Ас. Михайлов, Бл. Калфов,
К. Пандов, Л. Горанов, Н. Ишков, Ив. Славов, П. Милушев, Ст. Василев,
Т. Димов, Ст. Найденов, Ил. Казаков; II ред, заден: Ж. Господинов,
Р. Димов, Ст. Симеонов, П. Циментаров, Р. Радомиров, Т. Попов,
Н. Нейчев, В. Стоянов, Д. Карачобанов, Р. Димитров, С. Борисов**

Иво Георгиев

**Борислав Георгиев –
Бобъра**

Мартин Зафиров

ст. „Васил Левски“) и преживях болката и обидата, и си пожелах тази неправда да бъде заличена. Радвам се, че доживях това като президент на клуба“.

Освен че връща бронзовите медали, БФС официално коригира статистиката за сезон 1983/84 г. и възстановява първоначалното класиране в първенството, в което „Спартак“ е на трето място.

През лятото на 2000 г. във Варна е организиран силен международен футболен турнир за купата „Сан Пелегрино“. Участват националните отбори на България, Азербайджан, Македония и ФК „Спартак“. Тегленият жребий определя варненци да се срещнат с националния тим на Македония. През първата част от този мач темпото е бавно заради непоносимата горещина. Хр. Марашлиев на 3 пъти пропуска да открие резултата, а вратарят Г. Арнаудов парира само един по-сериозен удар на гостите. През второто полувреме двата отбора разиграват на сигурно и не създават голове. След влизането си в игра Ив. Русев успява да раздвигне халфовата линия и „Спартак“ упражнява силен натиск. В 86-та минута, след пряк свободен удар изпълнен майсторски от Ив. Русев, вратарят на Македония отклонява топката и след кратко меле Деан Джурич отблизо намира мрежата – 1:0. На следващата минута отново Ив. Русев, пак от фаул прехвърля „стената“, но ударът е избит в корнер. Така след минимална, но заслужена победа, „Спартак“ се класира на финала на турнира. Там варненци срещат победителя от другата среща – тимът на България. Двубоят е на 28 юли 2000 г. отново на стадион „Спартак“ пред над 1 000 зрители и е ръководен от К. Сорин от Румъния. Треньорът на варненци Стефан Грозданов гласува доверие на: Красимир Колев, Миле Кнежевич, Здравко Радев (76 - Радомир Тодоров), Христо Георгиев, Деан Джурич, Николай Станчев (62 - Антон Вълчанов), Анатоли Нанков, Мариан Тодоров (71 - Анастас Петров), Мартин Зафиров (74 - Георги Богданов), Валентин Станчев, Христо Марашлиев (46 - Иван Русев). Селекционерът на националите Стойчо Младенов залага на: Здр. Здравков (64 - Арм. Амбарцумян), Д. Митов, Великов (46 - Й. Петков), Ал. Томаш, Г. Пеев, Кр. Чомаков (64 - Р. Кишишев), Св. Петров (46 - Т. Янчев), Хр. Йовов (46 - Ас. Букарев), Ив. Петев, Д. Бербатов, Д. Беляков (56 - Здр. Лазаров). „Спартак“ изнася много силен мач, в който плеймейкърът М. Тодоров изпъква над всички с технични отигравания и точни пасове. Още в 8-та минута резултатът е открит след автогол на Великов. В 15-та минута М. Тодоров пробива до аутлинията и намира точно Анатоли Нанков, който вкарва втори гол за „Спартак“. До

Радостин Станев

Диан Дончев

Георги Арнаудов

почивката националите пропускат да намалят след удар на Беляков, който излиза сам срещу вратаря, но Кр. Колев избива топката в корнер. В 52-та минута М. Зафиров навлиза мощно в наказателното поле, но е спънат от Здравков. Иван Русев стреля точно от дузпата – 3:0 за „Спартак“. След направените смени синхронът в играта на варненци се нарушава и от това се възползва Д. Бербатов, който намалява резултата в 73-та минута. След това пропуски правят Кишишев и Петков, но в 85-та минута Г. Пеев прави загубата на националите по-почетна – 3:2 за „Спартак“. С оглед на показаното на терена, „Спартак“ заслужено печели мача и става първият носител на купата „Сан Пелегрино“. Трофеят е връчен на капитана на победителите Валентин Станчев от президента на фирма „Сан Пелегрино“ за Европа – Ернесто Майоки, а Красимир Колев е определен за най-добър вратар на турнира.

През същата 2000 г. официално е създаден фен клуб на „Спартак“, наречен „Соколи“ по подобие на нарицателното име на отбора. Първ негов председател е един от най-авторитетните фенове на тима – Димитър Димитров – Моньо (внук на капитана на „Ш. сокол“ – Борис Нейков). Избрано е и ръководство. Основните цели на фен клуба са: да сплотява всички привърженици на „Спартак“, организирано да подкрепя отбора, да укрепва взаимоотношенията между феновете и футболния клуб, да разпространява сувенири на „Спартак“ и да организира посещения на мачовете извън Варна. За кратко време фен клубът събира над 100 редовни свои членове, като техния брой продължава да нараства и достига над 300. Издават се и членски карти. Фен клубът се самоиздържа предимно от членски внос, продажба на сувенири, но понякога е подпомаган и от футболния клуб. Първоначалното средище на феновете е снекбар „Шестограма“ на Стефан Филипов, който се намира в градинката до кръстовището между бул. „Сливница“ и ул. „Отец Паисий“. По-късно – през месец април 2003 г. Фен клуб „Соколи“ се регистрира официално в съда със свой устав и печат. Годици преди това, през месец август 1993 г., на събрание на привържениците на „Спартак“, на стадион „Юрий Гагарин“, е създаден фен клуб „Шипченски сокол“. За негов председател е избран Стефан Донев. Този фен клуб обаче не просъществува дълго.

През лятото на 2001 г. „Спартак“ представя страната в летния турнир УЕФА – Интертото. В първият кръг е преодолян полският „Гроклин“ – Гроджиск след минимална загуба с 0:1 като гост и категорична победа с 4:0 на реванша в курортен комплекс „Албена“. Хеттрик реализира централният нападател Валентин Станчев, а 1 гол добавя Пламен Русинов. Във втория кръг варненци

срещат украинския „Таврия“ – Симферопол. Първият двубой, отново в курорта „Албена“ е спечелен от „Спартак“ убедително с 2:0, след по-добра игра. Головете отбелязват Анастас Петров от дузпа и Валентин Станчев. Интересът към реванша в Украйна се повишава, защото е постигнат благоприятен резултат, а в следващият кръг става ясно, че съперник на „Спартак“ ще е реномираният френски тим на „Пари Сен Жермен“.

Броени дни след мача обаче се разбира, че заради безпрецедентен административен гаф на БФС, УЕФА анулира резултата от мача с „Таврия“ и присъжда служебна победа с 3:0 в полза на украинците. Причината за това е престъпната некомпетентност и нехайство на служителите от международния отдел на БФС! Оказва се, че новото попълнение на „Спартак“ Генади Симеонов, който влиза в игра в 70-та минута на двубоя с „Таврия“, е нередовен, защото не е картотекиран. От ръководството на варненския клуб са заявили за картотекиране Г. Симеонов още преди реванша с „Гроклін“, който е на 24 юни. Служителят от международния отдел на БФС Илиян Божинов обаче уведомява „Спартак“, че той няма да бъде картотекиран за мача с поляците, защото има договор с „Марек“, до 30 юни. Наредбата на турнира обаче позволява да се картотекират играчи, които нямат договор с настоящия си клуб или имат все още сключен договор с друг клуб. Презумпцията е, че УЕФА – Интертото е предсезонен турнир, а целта е да се даде възможност на отборите да изпробват в него новите си попълнения. Единственото условие за

„Спартак“ – носител на купата „Сан Пелегрино“ през 2000 г.
I ред, седнали – отляво-надясно: д-р Ив. Якимов – лекар, Ант. Вълчанов, Н. Филипов, В. Станчев, Здр. Радев, М. Тодоров, Ан. Нанков, М. Зафиров;
II ред: Б. Иванов – домакин, Т. Попов – пом.-треньор, Пл. Русинов, Д. Джурич, Ан. Петров, Ст. Грозданов – ст. треньор, М. Кнежевич, Хр. Марашлиев, Г. Богданов, Д. Митов – пом.-треньор, Д. Диев – администратор; III ред: М. Димов – масажист, Г. Славов, Ив. Чушков, Кр. Колев, Р. Тодоров, Т. Тодоров, Ст. Дончев, Г. Арnaudов, Б. Борисов – масажист

Валентин Станчев

картотекиране е играчите да бъдат предварително заявени в БФС, който от своя страна да уведоми своевременно съответната служба в УЕФА. Картотекирането може да се осъществи най-късно 24 часа преди мач. Остава впечатление, че в международния отдел на БФС не познават правилника, защото Г. Симеонов е заявен за картотекиране от ръководството на „Спартак“ още на 20 юни. На всичко отгоре двубоят с „Таврия“ е на 1 юли, т.е. един ден след като договорните отношения на Симеонов с „Марек“ са вече приключили. От БФС, обаче, не забелязват и този факт!

Освен това, след като така или иначе някой некомпетентно е преценил, да не се картотекира футболистът и за мача с „Таврия“, остава открит въпросът, защо БФС не уведомява за това ръководството на „Спартак“. В клуба са наясно с наредбата на турнира и никой не очаква такова нехайно отношение на БФС, който по принцип би трябвало да защитава интересите на българските отбори?!... По повод необяснимите и неуместни действия на БФС на страниците на варненския всекидневник „Черноморие“, президентът на клуба Николай Ишков разяснява: „Наредбата в „Интертото“ позволява да картотекираме всеки футболист, който сме заявили. Друг е въпросът дали ще го използваме на терена. Работата на БФС е да картотекира в УЕФА футболистите, които сме заявили. Оттам нататък, ако съперникът подаде жалба за използван от нас футболист, думата има УЕФА. В случая със Симеонов никой от „Таврия“ не е подал контестация“. Треньорът на варненци Стефан Грозданов заявява: „Чиновници спряха полета на „Спартак“ към Европа. Точно когато тръгнахме към големия футбол, отрязаха краката на момчетата и ги сринаха психически. Това е безумие“. Капитанът на отбора Валентин Станчев също споделя: „Гафът не е случаен, а планиран против „Спартак“. Определям го като футболно престъпление. Най-лошото е, че трудът на момчетата отиде на вятъра. Защото докато другите почиваха, ние тренирахме. БФС не позволи на футболна България да види европейски гранд като „Пари Сен Жермен“, а на „Спартак“ – да стане първият български клуб, преминал в трети кръг на „Интертото“.

В това положение действително задачата на спартаковци на реванша става непосилна. Те трябва да победят „Таврия“ с 4:0 като гост, за да се класират в следващия кръг. Въпреки че отиват в Украйна обезкуражени и паднали духом, все пак се представят достойно – с равен резултат 2:2. От ръководството на „Спартак“ е изпратена жалба до УЕФА, да отмени присъдения служебен резултат 0:3 от първия мач. В нея подробно са описани аргументите, от които се разбира, че варненският клуб няма вина в случая. Жалбата обаче не е уважена, защото УЕФА има принцип да се намесва във вътрешнодържавни футболни спорове само в краен случай.

ФК „Спартак“ не е оцетен само морално. Безотговорните действия на футболния съюз лишават клуба и от сериозни финансови постъпления. При очертаващия се двубой с отбор от ранга на ПСЖ се очакват крупни финансови приходи – от УЕФА за класирането в третия кръг и от рекламни, и телевизионни права за двата мача с французите.

Неописуемо е и разочарованието на феновете не само на „Спартак“, но и

на футбола в страната въобще. Нелепо е пропусната възможността в България да гостува елитен европейски тим като ПСЖ, в който тогава играят такива известни футболисти като Никола Анелка и бразилеца Роналдиньо.

През годините, в които президент на клуба е Николай Ишков, „Спартак“ се утвърждава като много добър отбор. Всички негови съперници във футболния елит на страната се съобразяват с това. Често варненският клуб повлиява пряко на класирането на отборите от челните места. Основна причина „Спартак“ да не се намеси в борбата за медали или за участие в европейските клубни турнири е, че чувствително отстъпва финансово на водещите отбори в страната. В този период през клуба преминават много футболисти. Сред тях с най-голям принос за доброто представяне на отбора са: централният нападател Валентин Станчев –

Николай Станчев

много остър, напорист голмайстор, Иво Георгиев – нападател с много добро чувство за пласиране пред вратата, хитрост и изключителен нюх към гола, халфът Николай Станчев – физически много здрав, борбен, със силен удар, Златин Михайлов – бърз, пъргав, централен защитник, с решителни намеси, Диан Дончев – възпитаник на ДЮШ на клуба, универсален футболист, който най-добре се справя като защитник – добър персонален пазач и трудно преодолим за съперника. Специално внимание заслужава Иво Димов. Той е великолепен футболист – възпитаник на школата на „Спартак“. Играе като нападател или плеймейкър. Притежава брилянтна техника, точен пас, поглед върху играта, импровизаторски качества. Един от най-талантливите футболисти на Варна. По това време добри изяви в отбора имат още и защитниците Красимир Влахов, Борислав Георгиев – Бобъра, Славейко Димитров, Димитър Митов, Здравко Радев, офанзивните халфове Диян Генчев – възпитаник на клубната школа, Анастас Петров, Анатоли Нанков, вратарите Радостин Станев и Георги Арnaudов – също възпитаници на клубната школа и др.

В тези години „Спартак“ е ръководен много ползотворно от изтъкнати треньори като Никола Христов, Стефан Грозданов, Ферарио Спасов (макар и за кратко), Димитър Пенев.

През месец февруари 2004 г., по инициатива на Живко Господинов, е създаден „ФК Спартак – ветерани“. Той е учреден от 34 души. Приет е устав, а за председател е избран Живко Господинов. Три месеца по-късно клубът на ветераните се регистрира официално в съда.

В първите години на новия век в „Спартак“ започват да се появяват сериозни финансови затруднения. Клубът вече не може да се издържа от трансферите на футболистите си. Постепенно затрудненията прерастват в криза, която се задълбочава. Приходите на клуба са крайно недостатъчни. Президентът Ишков не среща необходимата подкрепа от Община Варна, която оказва финансова помощ и толерира другия клуб в града – „Черно море“. След есенния полусезон на 2003/04 г. „Спартак“ е напуснат от 12 футболисти. Клубът вече трупа дългове. След началото на пролетния полусезон „Спартак“ се нуждае от спешна финансова помощ. Затова ръководството предприема

инициатива за доброволно набиране на средства. Откликват много привърженици, които с голям ентузиазъм внасят парични суми – всеки според възможностите си. Сред тях има и такива, които даряват значителни средства: бизнесмените Руси Динков, Методи Гушлев, Димитър Симеонов – Шами и др. Тези средства обаче са крайно недостатъчни за издръжката на клуба. По-късно, през пролетта на 2004 г., финансова подкрепа оказва и бизнесменът Иван Славков и футболният тим макар и трудно запазва мястото си в „А“ група. Скоро след това президентът Ишков попада в безизходица и напуска. През лятото на негово място като председател на Съвета на директорите застава Иван Славков, който поема издръжката на клуба. Поради тежката финансова криза той е изправен пред трудна ситуация – да се нагърби с изплащането на огромните за българската действителност дългове или да обяви фалит и „Спартак“ да изпадне в аматьорските футболни групи. Иван Славков взема решение да спаси клуба!

Новият собственик на „Спартак“ полага големи усилия за бързо излизане от кризата, но безуспешно. През лятото на същата година още 11 футболисти напускат отбора. Преди началото на сезон 2004/05 г., клубът губи правото да картотекира нови играчи, поради неизплатените си финансови задължения към напусналите футболисти и към различни институции. Докато се преодолее този проблем, футболният отбор стартира в шампионата с 5 поредни загуби, защото е изграден предимно от юноши и резерви. По-късно обстановката частично се стабилизира, но липсата на достатъчно финансови средства за покриване на дълговете и многото загубени мачове довеждат до изпадането на тима от „А“

Иво Димов (на преден план)

група през 2005 г. Благодарение на собственика Иван Славков обаче „Спартак“ се спасява от разруха и успява да запази необходимия професионален лиценз за участие в професионалния футбол на страната. Натрупаните финансови задължения започват да се изплащат, макар бавно и трудно.

2005 г. завършва много тъжно за „Спартак“. На 26 декември заболяният от рак централен защитник на клуба Здравко Радев умира на 33 години. Смъртта му е тежък удар за всички негови близки, съотборници и привърженици на „Спартак“. Талантливият, снажен и елегантен футболист, родом от Дупница, е зет на бившия вратар Красимир Зафиров. Той е шампион и носител на купата на страната с отбора на ЦСКА през сезон 1996/97 г. За „Спартак“ в „А“ група има 46 мача и 3 гола. Те обаче са напълно достатъчни, за да бъде Здравко Радев запомнен завинаги от всички верни привърженици на варненския клуб...

През същия сезон – 2005/06 г., тимът на „Спартак“ се представя успешно в източната „Б“ група. Под ръководството на

треньора Радослав Здравков и на сменилия го по време на първенството като играещ треньор Николай Станчев, „Спартак“ се класира първи, с убедителен аванс пред конкурентите си и се завръща в „А“ група.

Преди новия сезон клубът е изправен пред нов проблем. Заради завишените изисквания на БФС „Спартак“ е сериозно застрашен да не получи професионален лиценз, който да му позволи да участва в елитната група. Необходимо е да внесат големи парични суми за изплащане на финансовите задължения на клуба, които още не са погасени. Налага се и ремонт на стадион „Спартак“, за да получи отборът разрешение да играе домакинските си мачове там. Затова цялото ръководство на клуба усилено се захваща на работа. Организационната дейност поемат изпълнителният директор Пламен Михов, административният директор Иван Славков и администраторът Румен Димов. За финансовите задължения освен собственика Иван Славков подкрепа оказват и бизнесмените Руси Динков и Живко Великов. Много привърженици на „Спартак“, организирани от председателя на фен клуба Стефан Филипов заедно с членове на ръководството, полагат ръчен труд на стадиона. Сред най-активните от тях е и най-възрастният член на фен клуба – 87-годишният бай Иван Георгиев. След това фирмата на Руси Динков извършва строително-ремонтните работи и стадионът придобива подходящ вид. Поставени са пластмасови сини седалки в по-голямата му част и неговият капацитет е намален – за 8 000 зрители. В това време активна и решителна подкрепа на ръководството за лицензирането на клуба оказват варненските общински съветници Бранимир Балачев и Янко Станев, както и народният представител Йордан Цонев. Така, както неведнъж се е случвало в историята, всички, които милеят за „Спартак“ се организират в най-трудните моменти и спасяват клуба. Благодарение на това необходимият лиценз за участие в „А“ група е получен. Всички затруднения обаче оказват влияние на отбора.

Въпреки че закъснява с подготовката и селекцията, а някои текущи проблеми се решават и след началото на сезона, футболният тим стартира успешно в първенството. По-късно, през есента на същата 2006 г., бизнесменът Иван Динов става съсобственик на „Спартак“ заедно с Иван Славков. С помощта на Иван Динов клубът е вече финансово обезпечен и обстановката се нормализира. За технически директор е утвърден друг

**Иван
Славков**

**Живко
Великов**

Здравко Радев

Тодор Радомиров

Боян Илиев

Велимир Иванович

бизнесмен – бившият възпитаник на клубната школа Живко Великов. По-късно той става изпълнителен директор и също участва във финансирането на „Спартак“. Така настъпват условия за ползотворна дейност в клуба.

В края на годината нападателят на „Спартак“ Тодор Радомиров е награден с приза за Феър плей за 2006 г. на официалната церемония в София по награждаването на Футболист № 1 на страната.

През месец март 2007 г. е открит барелеф на легендарния футболист на „Спартак“ Илия Кирчев. Той е изработен от варненския скулптор Радослав Радев, по инициатива на фен клуба и по-конкретно по идея на Тодор Филипов. За осъществяването на тази прекрасна идея, изключителна финансова подкрепа оказва ръководството на ПФК „Спартак“, с личното съдействие на изпълнителния директор на клуба Живко Великов. Барелефът на незабравимия

футболист е поставен на сградата със съблекалните на стадион „Спартак“ и е открит на официална церемония на 11 март 2007 г. На нея присъстват близките на Илия Кирчев, негови бивши съотборници, ръководители, деятели и фенове на „Спартак“.

Същата година футболният тим успява да запази мястото си в елитната група. Решителният двубой е именно срещу вечния съперник „Черно море“ в предпоследния кръг от първенството. Дербито на Варна е на 19 май 2007 г. на стадион „Спартак“ пред около 5000 зрители. Треньорът на „Спартак“ Георги Иванов – Геша извежда футболистите: Генко Славов, Богомил Дяков, Йонко Пейков, Боян Илиев, Христо Арангелов, Будимир Джукич, Велимир Иванович (64 - Владимир Пекин), Кунчо Кунчев, Младен Стоев (77 - Иван Найденов), Дарин Тодоров (68 - Борислав Георгиев) и Дениран Ортега. „Черно море“ е в състав: К. Илчев, К. Джоров, Р. Бачев,

Барелефът на Илия Кирчев

М. Милошевич (46 - Г. Андонов), Ал. Александров, Ал. Томаш, Т. Паланков (52 - П. Костадинов), К. Мирчев, Ст. Стоянов, М. Христов, М. Да Силва (65 - М. Манолов). Рефер е Н. Йорданов. В началото на мача играта е равностойна, но „Спартак“ играе по-амбицирано и отговорно и постепенно налага превъзходство. В 37-та минута, след корнер изпълнен от В. Иванович, Мл. Стоев с глава насочва топката към вратата и Дениран Ортега отблизо открива резултата – 1:0 за „Спартак“. След гола „соколите“ установяват териториално, игрово и тактическо надмощие, а с добра игра се откроява халфът В. Иванович. В началото на втората част Д. Тодоров, Мл. Стоев и Д. Ортега пропускат да увеличат резултата. В 67-та минута Джоров от „Черно море“ връща лошо топката с глава към вратаря Илчев, който не успява да я улови и връхлитащият Дарин Тодоров стреля в опразнената врата – 2:0. За целия мач „Черно море“ има само 2 по-опасни положения. През първото полувреме пряк свободен удар на Да Силва е избит от Г. Славов в корнер, а след втория гол за „Спартак“ удар на Андонов с глава излиза в аут. В срещата са показани и два червени картони за реплики срещу съдията: първо в 75-та минута на К. Кунчев от „Спартак“ и в 83-та – на Бачев от „Черно море“. Футболистите на „Спартак“ показват сърцата игра, себераздаване и напълно заслужено печелят дербито.

Генко Славов

През есента на 2007 г. съсобственикът на клуба Иван Динов се оттегля. Собственик остава Иван Славков, който заедно с изпълнителния директор Живко Великов продължава издръжката на „Спартак“. Бизнесменът Бойко Ангелов също помага във финансирането на клуба. В този период, откакто е в ръководството, Живко Великов се нагърбва с всички организационни и други проблеми, включително за селекцията и представянето на футболния тим.

През следващата 2008 г. е направен филм за историята на клуба. Той се нарича „90 години ПФК „Спартак“ – Варна“, а негови автори са спортният журналист Петър Герчев и операторът Димитър Димитров – Испанеца. Филмът е излъчен на стадион „Спартак“ по време на честването на 90-годишнината на клуба, в края на лятото на същата година. Наред с този филм, по това време е направен и друг, който също отразява историята на клуба. И той носи името „90 години „Спартак“ – Варна“, а негов автор е спортният журналист Йордан Фотев, със съдействието на футболния историк и статистик Иван Карабаджаков. Двата филма са изключително ценни по своето съдържание. В тях са представени интервюта с изтъкнати футболисти, треньори и ръководители от историята на клуба, както и архивни снимки и кадри от мачове на „Спартак“.

Интересен факт е, че по повод 90-годишнината, по електронната поща, в клуба е получено специално поздравително писмо от австрийският „Рapid“ – Виена – първият съперник на „Спартак“ в европейските клубни турнири.

Междувременно, по изискване на БФС, футболният терен на стадион „Спартак“ е намален на ширина и става с размер 105 / 69 метра.

През есента на 2008 г., по време на срещата „Черно море“ – „Спартак“, на стадион „Тича“, се случва безпрецедентен скандал в историята на варненското дерби. На почивката на двубоя, при резултат 0:0, отборът на „Спартак“ се прибира в тунела към съблекалнята. Тогава някакъв човек, облечен с шуба на „Черно море“, се приближава до капитана В. Иванович, хваща го за гушата и започва да го души! Повечето футболисти на „Спартак“, както и дежурният

делегат на срещата Емил Табаков стават свидетели на инцидента. След това, в съблекалнята, играчите вземат решение да не излязат за второто полувреме, но впоследствие са убедени от ръководството да доиграят мача. Ето какво споделят потърпевшият и някои от очевидците на скандалния инцидент във варненския всекидневник „Народно дело“ след мача. Изпълнителният директор на „Спартак“ Живко Великов казва: „Ясно видях как един човек, мисля, че е от директорите на „Черно море“, хвана Веле (Иванович – б. а.) за гушата. Опита се да го души и го блъскаше в стената. Скочих да помогна, но докато отида до това място, въпросният човек се покри“. И добавя: „Вярвам, че делегатът ще опише всичко точно в протокола и камерите ще го покажат. Диан Дончев ми каза, че такова нещо не е виждал във футбола. Ако в БФС са принципи, трябва да наложат адекватно наказание на „Черно море“. Капитанът Велимир Иванович споделя: „Неизвестният мъж ме прегърна и ме попита защо играя така. Казах му да ме остави на мира и тогава той започна да ме стиска силно за гушата. Развиках се, видях, че има и един полицаи. Наскочиха момчета от нашия отбор и помня, че се прибрах с тях в съблекалнята“. Домакинът на „Спартак“ Юлиан Димов – Юли Детето добавя: „Въпросният човек бе прегърнал Веле с едната ръка, а с другата го душеше. Намеси се Диан Дончев и спря грозната случка, която е срам за Варна“.

След този инцидент, логично, футболистите на „Спартак“ са силно притеснени през второто полувреме. Срещу тях е настървеният отбор на „Черно море“, който не без помощта на съдията Стефан Спасов се стреми с

„Спартак“ – сезон 2007/08 г.

Прави – отляво-надясно: Г. Арnaudов, Ст. Жеков, В. Маринов, Вл. Мирчев, Б. Величков, И. Станчев – треньор на вратарите, Б. Илиев, Ат. Атанасов – ст. треньор, Ст. Георгиев, Д. Трендафилов – пом.-треньор, К. Кунчев, Мл. Стоев, Б. Джукич, Д. Русев, М. Палавестрич, Цв. Цанков; клекнали: д-р Т. Кехайов – лекар, Г. Луго, К. Цветков, Ст. Петров, М. Стефанов, Ив. Найденов, Г. Славов, В. Иванович, В. Боев, М. Савич, Д. Тодоров, Ахм. Хикмет, Д. Савов – масажист

цената на всичко към победа. Още в 55-та минута Иванович е изгонен от игра: за втори жълт картон, първият от които много пресилен, той получава червен картон. При тези обстоятелства – с 10 души, в един вече опорочен мач, „Спартак“ губи с 0:5. Всеизвестно е, че ръководството и собствениците на „Черно море“ по това време са изключително влиятелни хора, с много сериозни позиции в обществения и икономическия живот, не само във Варна и всяват респект и страхопочитание. Затова е очаквано инцидентът с неназования ръководител през почивката на мача, да предизвика такъв стресиращ ефект върху футболистите на „Спартак“ и да повлияе на резултата. Ето какъв е коментарът след срещата на помощник-треньора на „Спартак“ Илко Станчев във варненския всекидневник „Позвънете новини“: „Веле е бил хванат за шията от човек, който е бил в коридора. Не знам кой е точно, защото влязох последен и не видях нищо, но би трябвало домакините да уточнят тази ситуация. Човекът, който е душал Веле, не е от щаба на „Черно море“ – нито футболист, нито треньор. Футболистът ни има червени следи по врата си. В съблекалнята имаше страх, футболистите не искаха да играят през второто полувреме. Успяхме да ги убедим, но на терена видяхме едни уплашени хора, които нямаха нищо общо със своите възможности като футболисти и като хора. Има камери в коридора, би трябвало да се установи кой е виновен. Не би трябвало да се случват такива инциденти в празника на Варна. Не знам дали на Иванович му е повлияло това на почивката за червения картон“. В същия вестник Живко Великов добавя: „Момчетата не искаха да излязат на терена през второто полувреме, защото бяха уплашени. Представете си вие как щяхте да се чувствате, ако се беше случило на вас. След такова нещо как да играем? Два пъти влязох в съдийската стая и казах на реферите и делегата, че момчетата не искат да продължават мача. Знаехме обаче, че ще ни накажат жестоко и затова убедих отбора да излезе на терена. Вярвам, че делегатът ще опише всичко точно в протокола и камерите ще го покажат“. От „Спартак“ заявяват още, че веднага след мача Иванович е откаран в Съдебна медицина, за да си извади медицинско свидетелство за белезите по шията си, които е получил от душенето, а след това е дал показания в РПУ на МВР.

На другия ден, след мача, заглавията на първа страница на националните спортни ежедневници са повече от красноречиви: „7 дни спорт“ – „Душат капитана на „Спартак“ (Вн)“, „Меридиан мач“ – „Удушвач реши варненското дерби“, „Тема спорт“ – „Мутра души играч на „Спартак“ Варна“...

Много странен факт е, че полицията, която охранява срещата, първоначално отрича за инцидента, като обявява, че на камерите в тунела няма заснет инцидент, а до Иванович е вървял човек, който го е прегърнал и „успокоявал“. По повод становището на полицията, във вестник „Народно дело“, Живко Великов изразява своята изненада: „Не е възможно тя (полицията – б. а.) да прикрива такова деяние. Има свидетели, ако трябва, да бъдат подложени на детектора на лъжата. Защо им е на нашите момчета да блъфират и да не искат да излизат за второто полувреме, след като играхме прилично през първото и резултатът беше 0:0. Никога не съм вярвал, че може да се стигне до подобен инцидент“. По-късно, от полицията признават, че на записа от камерите се вижда, че неизвестно лице е прегърнало Иванович, вървели са известно време заедно и после е имало спречкване между тях, но според полицията – нищо повече. От полицията дори си позволяват да излязат извън своите служебни компетенции, относно изваденото медицинско свидетелство на Иванович, като заявяват, че футболистът може да е получил контузии или

Събота, 15 ноември 2008
Брой 314 (4949), год. XVI, цена 0.60 лв.

МЕРИДИАН

МАЧ

ПЪРВИ ФУТБОЛЕН ВСЕКИДНЕВНИК

МЕРИДИАН МАЧ В ИНТЕРНЕТ
www.meridianmatch.bg

ТРЕНЬОРЪТ НА БОТЕВ:

Искам 9 точки в трите мача до края на есенния полусезон

страница **8**

БЛАГО ГЕОРГИЕВ:

„Не е честно Емил Велев да кара левскарите да меритат“

страница **21**

ЛУКОЙЛ

Удушвач реши варненското дерби

Черно море се подигра със Спартак след покушение срещу Иванович

Инцидент на полувремето на варненското дерби Черно море – Спартак на практика реши двубоя. „Моряците“ постигнаха най-убедителната победа в историята на този мач, след като триумфираха с 5:0. Два гола вкара аржентинецът Фернандес, а по един Манолов, Георги Илиев и Тодор Колев. Според треньора на Спартак Илко Станчев на почивката в тунела неизвестно лице е атакувало Велимир Иванович и е започнало да го души и блъска. Съотборниците на сърбина не са искали да излязат за втората част. В крайна сметка срещата се доигра, а Иванович бе изгонен за втори жълт картон при резултат 1:0 за Черно море.

ДРАГО ГЕОРГИЕВ
За мача - на стр. 2 и 3

Събота

7 дни СПОРТ

15 ноември 2008 г. Брой 5220 www.7sport.net Цена 0.60 лв.

НА АРМИЯТА
Беконо отиде на очен лекар

НА СТР. 4

ЮБИЛЕЙ
Сър Алекс прави 50 г. във футбола

НА СТР. 17

ВИЗИТА
Фернандо Алонсо идва в България

НА СТР. 21

СУЕТА
Абрамович дари част от Луната на Даша

НА СТР. 30

Душат капитана на Спартак (Вн)

Иванович нападнат от човек с шуба при 0:5 от Черно море

Капитанът на Спартак Велимир Иванович бе нападнат по време на варненското дерби на стадион „Тича“. Черно море разби с 5:0 градския си съперник, но мачът ще се запомни със зловещия инцидент. Сърбинът бе атакуван на почивката. На път към съблекалнята върху него се е нахвърлил мъж с шуба. Според шефа на Спартак Живко Великов агресорът е началник в Черно море. Един от директорите на Черно море хвана Велев за гушата. Опитва се да го души и блъска в стената - възмутен бе Великов. - Скорих да помогна, но той се покори. Има свидетели, ако трябва, ще ги луснем на детектор на лъжата. - Непознат мъж с шуба ме нападна. Хвана ме и започна да ме души - каза самият футболист. - Няма заснет инцидент. Никой от служебните лица не е видял нищо - коментираха от полицията. **НЕДКО ПЕТРОВ**
Още - на 3-а стр.

Коментар

Не футбол, а гадна кримка

Левски е слаб,

„А“ група, XIII кръг

Първите страници на националните спортни ежедневници „Меридиан мач“ и „7 дни спорт“ след скандалното варненско дерби през есента на 2008 г.

одрасквания по време на игра?!?... От медиите става известно още, че във връзка с инцидента, дежурният делегат на мача е описал в протокола, че има спречкване без последствия. Последствията обаче, явни или не, си остават за „Спартак“...

Странно е също, че след този скандален инцидент не последват никакви санкции за „Черно море“ и случаят се потулва. Много странно е, че дори ръководството на „Спартак“ по-късно оповестява, че инцидентът е преувеличен от медиите и няма да подава жалба?!!...

За съжаление, този опорочен мач на стадион „Тича“ не е единствен в историята на варненското дерби! Той се явява като апогей на една тенденция от 2000 г. нататък, когато „Черно море“ влиза в „А“ група след продължително отсъствие. От тогава, години наред, почти във всяко варненско дерби на стадион „Тича“, по един или друг начин, редовно е ощетяван „Спартак“! Най-често това става с пресилени червени картони и дузпи. В някои от случаите – особено брутално.

Три пъти отборът на „Спартак“ завършва срещите си с „Черно море“ на стадион „Тича“ с по 9 човека! През сезон 2000/01 г. от игра тенденциозно са отстранени Здр. Радев и Ан. Нанков. „Спартак“ остава с двама души по-малко, а мачът завършва 0:0. През сезон 2002/03 г. са изгонени Иво Тренчев и Н. Станчев, и „Спартак“ пак с двама души по-малко губи с 1:2. През 2006/07 г. терена напускат Ст. Ненов и Б. Георгиев. Освен това, решителният втори гол за „Черно море“ е след много спорна дузпа и „Спартак“ – отново с двама по-малко губи с 0:3. В плейофите на сезон 2001/02 г. червен картон получава Г. Караканов от „Спартак“, а „Черно море“ изравнява резултата след много съмнителна дузпа в края на мача за 1:1. След срещата резервният вратар на „Спартак“ Г. Арnaudов е уцелен с бутилка по главата, хвърлена от трибуните и получава комозио. Според тогавашния дисциплинарен правилник, за този инцидент, „Черно море“ трябва да бъде изваден от „А“ група, защото това

Анатоли Нанков (в средата)

провинение на клуба е повторно за сезона. БФС проявява странна снизходителност и наказва „Черно море“ с лишаване от домакинство за 3 мача?! През 2003/04 г., след много спорна дузпа, в даденото от съдията продължение, „Черно море“ се добира до равенство 1:1. През следващия сезон, отново след спорна дузпа, минути преди края домакините вкарват гол и „Спартак“ губи с 0:1. През сезон 2007/08 г. резултатът е 0:0, но 10-ина минути преди края не е отсъдена очевидна дузпа в полза на „Спартак“ за явна игра с ръка в наказателното поле на „Черно море“.

За 9 поредни мача, на стадион „Тича“, в периода 2000 – 2008 г., футболистите на „Спартак“ получават общо 9 червени картона, а „Черно море“ – 2. Срещу „Спартак“ са отсъдени 5 дузпи, а срещу „Черно море“ – 2. За сравнение, в дербитата на стадион „Спартак“ за същия период – в 8 мача, са показани общо по 2 червени картона за „Спартак“ и „Черно море“ и е отсъдена по 1 дузпа и за двата отбора. Единственият случай на стадион „Спартак“, когато „Черно море“ остава с по-малко футболисти на терена, е през сезон 2004/05 г., когато Пл. Тимнев е изгонен само 1 минута преди края на мача, в който „Спартак“ бие с 1:0.

Години наред варненското дерби е било празник за футбола в града. Почти винаги е оспорвано, непредсказуемо и интересно. Често е коректно и спортменско, въпреки големия заряд и напрежение, които са характерни за тези мачове. За съжаление, това не е така в дерби срещите на стадион „Тича“ от 2000 г. нататък, когато случайно или не, редовно и несправедливо е ощетяван „Спартак“!...

В същия този период „Черно море“ получава силна подкрепа и от кмета на Варна Кирил Йорданов.

През месец декември 2008 г. Иван Динов се завръща в клуба и поема управлението на „Спартак“, но за кратко. През пролетта на 2009 г., в началото на месец април, собственик на клуба става бизнесменът Добрин Добрев, който преди това е подпомогнал финансово „Спартак“.

През пролетния полусезон на 2008/09 г. на треньорския пост в клуба са назначени в тандем сърбинът Драголюб Симонович – Дуци (който се води технически директор) и Анатолий Кирилов. Под тяхно ръководство футболният тим изиграва поредица от силни мачове, но нелепо губи много точки. Затова отборът се намира при застрашените от изпадане в класирането. Междувременно Симонович напуска и е заменен от Стоил Трънков.

В последните 3 решителни кръга от първенството „Спартак“ има изключително тежка програма – срещу претендентите за бронзовите медали и „Зона УЕФА“: „Черно море“, „Локомотив“ – София и „Литекс“ – Ловеч. Тогава, 3 дни преди дербито с „Черно море“, клубът е сполетян от голямо нещастие. На 20 май 2009 г. старши треньорът на „Спартак“ Анатолий Кирилов умира при автомобилна катастрофа край родното си село Татари (Плевенска област). При трагичния инцидент той загива на място...

На другия ден отборът на „Спартак“ не тренира, а от клуба подават молба до БФС, мачът срещу „Черно море“ да бъде отложен, за да се отдаде последна почит на починалия Анатолий Кирилов. Изненадващо, спортно-техническата комисия на БФС не уважава молбата на „Спартак“ и двубоят остава по програма! От БФС изтъкват 2 причини за своето решение – първата е, че според наредбата, мачовете от последните 3 кръга трябва да се играят в един и същи ден и час, а втората – поради несъгласието на „Черно море“ да бъде отложен само този мач. По този повод варненският всекидневник

Варненският всекидневник „Черноморие“ не скрива дискриминацията към „Спартак“ след дербито на 15 август 2003 г.

„Народно дело“ публикува мнението на собственика на „Спартак“ Добрин Добрев: „Логично на никого в клуба в момента не му е до футбол. БФС може и да се придържа към наредбата, в която няма точка за промяна, но от морална гледна точка срещата трябваше да се отложи. Това е човешка трагедия, а човешкият живот не е съизмерим с нищо друго, включително и с една игра, каквато е футболът. Не може в петък да сме на погребение, а в събота да играем. Всички скърбим за Анатолий“. В същия вестник административният директор на „Спартак“ Силвия Николова казва: „В БФС и „Черно море“ не проявиха човечност. Разбирам, че има закони и трябва да се спазват. Но може ли един закон да се сравни с човешки живот? Двубоят трябваше да бъде отложен след такава трагедия“, а легендарният бивш вратар на клуба Красимир Зафиров споделя: „Уважавам „Черно море“ и винаги ще го уважавам. В случая обаче не постъпиха достойно и мъжки. Ако бяха истински мъже, истински ръководители и клуб, трябваше да покажат съпричастност към трагедията в „Спартак“ и да поискат отлагане на мача. Така щяха да направят добро впечатление и да спечелят уважение. Тогава дори БФС да беше решил дербито да се играе по програма, симпатиите щяха да са за „Черно море“...

Заради отказа на БФС да отложи мача, от ръководството на „Спартак“ решават футболистите да не пътуват за погребението до с. Татари на 22 май, за да бъдат те съхранени, ако не психически, то поне физически за важния двубой на следващия ден.

Срещата между „Спартак“ и „Черно море“ на стадион „Спартак“ започва с минута мълчание в памет на Анатолий Кирилов. На неговото място е поставена снимката му, а над тренинговската скамейка са разпънати траурни ленти. Привържениците на „Спартак“ разпръсват на пространството пред себе си цветя, а транспарантите са обърнати в знак на траур. Издигнат е и черен плакат, на който пише: „Почивай в мир, Анатолий.“ Футболистите на „соколите“ пък са с черни ленти на ръкавите. Въпреки положението, в което се намират, играчите на „Спартак“ се раздават на терена и се представят достойно, но губят мача с 0:1. В това дерби, не за първи път реферът толерира „Черно море“ и ощетява „Спартак“. В последните минути, при нарушение в наказателното поле на „Черно море“, съдията вместо дузпа отсъжда фаул на линията на пеналта. След прекия свободен удар, топката среща ръката на защитник от „Черно море“, но съдията и този път не посочва дузпа. След срещата, във вестник „Народно дело“, собственикът на „Спартак“ Добрин Добрев споделя: „За футбол в този мач не искам да говоря. Депресия е мека дума, за да обясня в какво състояние се намираха футболистите. Бяхме близо до тях и доколкото можахме, опитахме да ги вдигнем. Доколкото могат, момчетата играха, но мисля, че за лошото ни класиране причината е в други мачове, в които бяхме по-добри, а не взехме точки“.

Многократните смени на тренинговете по време на първенството и тоталният малшанс дават своето негативно отражение и отборът изпада от „А“ група.

След края на първенството, поради разногласие с ръководството, собственикът Добрин Добрев напуска клуба. „Спартак“ остава без собственик и това предизвиква сериозна криза. Клубът има значителни финансови проблеми, които създават несигурна обстановка. Основни футболисти напускат отбора. В това време изпълнителният директор Живко Великов временно поема управленските функции в клуба. Той и новият тренингор Атанас Атанасов успяват да направят подходяща селекция и да осигурят необходимите условия за пълноценна подготовка на футболния тим за предстоящия сезон. Финансова подкрепа за това оказва и бизнесменът Асен Асенов, който е кандидат за собственик на клуба.

Скоро след започване на първенството Живко Великов напуска „Спартак“, а организационните функции временно поема административният директор Силвия Николова. Преговорите за нов собственик обаче се забавят и финансовата криза в клуба се задълбочава още повече. Съществува риск футболният отбор да прекрати участието си в първенството. Тогава Живко Великов се връща в ръководството и поема управлението на „Спартак“. Това обаче не променя тежкото положение. Ситуацията се влошава, след като варненският общински съвет отказва да отпусне безлихвен заем на клуба. Това става причина футболният отбор да не се яви на гостуването си на „Черноморец – Поморие“ в първенството и да загуби служебно с 0:3. След това Асен Асенов се отказва да стане собственик на „Спартак“. Тогава, в този изключително тежък момент, общинският съветник Неделчо Михайлов, който е и привърженик на „Спартак“, оказва безценна финансова помощ на клуба. Той осигурява значителна парична сума, за да може футболният отбор да продължи участието си в есенния дял на първенството.

Поради несигурната ситуация в клуба и липсата на трайно решение за излизане от тежката криза, повечето футболисти на „Спартак“ подават молби

за разтрогване на техните договори след края на първия полусезон, още преди той да е завършил.

Преди гостуването си в Свиленград футболният отбор няма средства да замине за мача. Това е фатално, защото според правилника, за второ неявяване на мач, в рамките на един сезон, клубът ще бъде пратен в „А“ областна група. Тогава, в последния момент, отново Неделчо Михайлов осигурява необходимите средства за пътуването и престоя, и за пореден път помага на „Спартак“! В този момент парична сума дарява и бизнесменът Димитър Симеонов – Шами.

Във футболния тим проблемите се увеличават все повече. На част от футболистите, които не са от Варна, не е платен наемът на квартирите, където живеят. Така, те са принудени да се приберат по родните си места и там да поддържат форма, като само се явят за оставащите 2 мача от есенния полусезон.

В тази тежка обстановка тренировъчният щаб на „Спартак“ – старши-тренирът Атанас Атанасов, неговият помощник Димитър Трендафилов и тренирът на вратарите Илко Станчев, изключително отговорно и професионално изпълнява своите функции. Въпреки нарушения тренировъчен процес и всички останали проблеми, футболният отбор се класира само на 3 точки от временния водач „Дунав“ – Русе, след края на есенния полусезон.

Междувременно, от началото на месец декември 2009 г., общинският съветник Янко Станев, който по това време е член на Съвета на директорите на „Спартак“, неофициално поема управленските функции в клуба.

Преди началото на пролетния полусезон бюджетът на клуба е намален драстично. Поради тази причина 12 футболисти напускат „Спартак“. Напуска и старши тренирът Атанас Атанасов. Това налага през втория дял на първенството отборът да разчита на свои бивши юноши и на играчи със скромни финансови претенции. За нов старши трениръ е назначен Тодор Попов. По-късно, през пролетта, той е заменен от Димитър Трендафилов. Също преди началото на пролетния полусезон, през месец февруари 2010 г., председател на Съвета на директорите на „Спартак“ става Антон Луков. Независимо от това, Янко Станев продължава да изпълнява управленските функции в клуба.

След края на първенството, „Спартак“ все още няма нов собственик и се намира в дълбока финансова, организационна и управленска криза. В същото време става известно, че ръководството не е в състояние да осигури необходимия бюджет и професионален лиценз за „Б“ група за следващия сезон. Причината за това е, че клубът има натрупани големи финансови задължения. За да се освободи от дълговете, ръководството на ПФК „Спартак“ АД взема решение да пререгистрира футболния клуб по Закона за юридическите лица с нестопанска цел като сдружение, под името ФК „Спартак 1918“.

ФУТБОЛЕН КЛУБ „СПАРТАК 1918”

През месец юни 2010 г. е сформирано новото ръководство на „Спартак 1918”. Председател на Управителния съвет става Георги Вълев. Прието е клубът да се управлява от два борда – бизнес борд, който се ангажира само с финансовото обезпечаване и спортно-технически борд, който отговаря за футболния тим. Изпълнителен директор на спортно-техническия борд става Николай Господинов, а в него влизат още Антон Фажев, Николай Станчев и Стефан Симеонов. Издръжката на „Спартак 1918” се поема от варненската инфраструктурна фирма „Инжстрой Холдинг“, с ръководител Пламен Стилиянов, а неин представител в клуба е Христо Фурчев.

При извършване на пререгистрация на клуба, футболният отбор трябва да се състезава в „А” областна група. За да се избегне това, е постигнато споразумение „Спартак 1918” да се обедини с ФК „Владислав 2009” и да заеме неговото място в Североизточната „В” група. За да може представителният отбор на обединения клуб да играе във „В” група под името „Спартак 1918”, се налага „Владислав 2009” предварително да се пререгистрира по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, като „Спартак 1918”. Затова, преди обединението, ръководството на ПФК „Спартак” АД предоставя на „Владислав 2009” името „Спартак 1918”, което предварително е запазено. Този начин на обединение се налага, за да може клубът да се регистрира в съда в срок преди да започне новото първенство. През месец юли 2010 г. излиза съдебната регистрация на обединения клуб, под името „Спартак 1918”. След извършването на промяна в устава на ФК „Спартак 1918”, която удостоверява историческата приемственост, на 9 август 2010 г., обединението е осъществено.

Така, без да изпадне от „Б” група, по административен начин, за първи път в своята история, футболният тим се състезава в третия ешелон.

Футболен клуб „Владислав 2009”. Клубът е основан през 2009 г. Негов основоположник и председател е Йордан Попчев. Цветовете на екипите са в светло синьо и бяло. Футболният тим играе домакинските си мачове на игрището на Гранд хотел „Варна”. „Владислав 2009” започва да се състезава в „А” областна група през сезон 2009/10 г. и се класира на второ място, което му позволява да влезе в Североизточната „В” група. Треньор на отбора е Димитър Пантев.

След обединението се запазват символите на „Спартак” – цветовете синьо и бяло, както и емблемата на клуба остават същите. Председател на „Спартак 1918” остава Георги Вълев, а Янко Станев продължава да изпълнява управленските функции в клуба. Треньор на футболния отбор продължава да бъде Димитър Трендафилов, а капитан на тима става защитникът Латин Венков.

В същото време, голяма група от фенове на „Спартак”, недоволни от ръководството на клуба, че е допуснало футболният тим да отпадне в аматьорския футбол, решават да създадат свой клуб под името „ФК Спартак 1918”, като сдружение с нестопанска цел. Учредителното събрание се състои на 7 юли 2010 г. в Двореца на културата и спорта, където присъстват около 200 фенове, ветерани, деятели и бивши футболисти. На събранието се приема

устав и се избира Управителен съвет от 7 души. Взето е решение новият клуб да се регистрира официално в съда и в БФС. Прието е клубът да се издържа с приходи от членски внос, дарения и спонсори. Малко по-късно, „ФК Спартак 1918“ – на феновете, се обединява с ФК „Тополите“, за да заеме неговото място в Североизточната „В“ група. „ФК Спартак 1918“ – на феновете обаче, не успява да се регистрира под това име и затова участва в първенството под името ФК „Тополите“. Въпреки това, варненската футболна общественост нарича отбора „Спартак“ – на феновете. Президент на клуба става Неделчо Михайлов, а треньор е Бойко Каменов. В състава са футболисти, които преди това са играли с успех в „Спартак“ като Марин Петров, Венцислав Маринов, Тодор Радомиров, Живко Бояджиев, Иван Караджов и др. Цветовете на екипите са в тъмно синьо и бяло, а домакинските си мачове отборът играе на стадиона в с. Тополи. Преди началото на пролетния полусезон, през месец февруари 2011 г., отборът на феновете прекратява своето съществуване, поради липса на финансови средства.

Малко след започване на първенството 2010/11 г., за технически директор на автентичния „Спартак 1918“ е утвърден Живко Господинов, а Румен Димов става селекционер. Значително се подобрява организацията на работа в клуба. Започва обновяване на базата – на спортните комплекси „Спартак“ и „Локомотив“. Обръща се сериозно внимание и на Детско-юношеската школа. В представителния отбор започва да се разчита предимно на собствени кадри. По време на първенството, последователно се завръщат опитните играчи Боян Илиев, вратарят Георги Арnaudов, Владислав Мирчев (макар и за кратко), а преди началото на пролетния полусезон – Диан Дончев, Марин Петров, вратарят Генко Славов – всички те са възпитаници на клубната школа.

През същия сезон „Спартак 1918“ достига до финала в турнира за купата на аматьорската футболна лига. В него се състезават отбори от „В“ група и от областните групи. На финала, на неутрален терен в Сливен, „Спартак 1918“ се среща с „Нефтохимик 1986“ – Бургас. Варненци играят по-добре, но губят с 4:5, след дузпи. Редовното време на мача завършва 2:2. В мачовете от този турнир „Спартак“ се представя предимно със свои юноши и резерви. Така, в представителния отбор успяват да се наложат някои от талантливите млади възпитаници на Детско-юношеската школа на клуба, като халфовете Георги Димитров и Станислав Желязков – Лъва, и нападателят Пламен Иванов.

През същия сезон – 2010/11 г., под ръководството на треньора Димитър Трендафилов, футболният тим се класира на първо място в Североизточната „В“ група и се завръща в професионалния футбол.

През 2011 г., спортен комплекс „Локомотив“, където се подготвя Детско-юношеската школа на клуба, е изцяло обновен. Изграден е футболен терен с изкуствена настилка, с размери 100 / 60 м, заобиколен от лекоатлетическа писта. Към него е обновена и трибуната с капацитет 1 080 седящи места. И на трите футболни терена, с които разполага комплексът – два затревени и новоизградения терен с изкуствена настилка, е монтирано електрическо осветление.

През месец ноември 2011 г. Пламен Стилианов поема управленските функции в „Спартак 1918“, но възлага цялата организационна дейност на завърналия се, малко преди това в клуба, Живко Великов, който съчетава длъжностите на изпълнителен и технически директор. Формално, председател

на футболния клуб продължава да бъде Георги Вълев. След оттеглянето на Янко Станев от организационната и управленската дейност, клубът отново изпада в криза. От началото на 2013 г. собствениците драстично намаляват финансирането и кризата в клуба се задълбочава още повече. Останалите ръководители също се оттеглят и „Спартак 1918“ отново е в тежка финансова, организационна и управленска криза. След края на сезон 2012/13 г. 15 футболисти напускат отбора.

През месец юни 2013 г. Диан Дончев е утвърден за изпълнителен директор на „Спартак 1918“, а собствениците му възлагат цялата организационна дейност. За нов старши треньор е назначен Георги Иванов – Геша. За следващото първенство в „Б“ група – 2013/14 г. отборът е съставен предимно от млади играчи със скромни финансови претенции. Клубът се бори за съществуването си.

В началото на месец ноември 2013 г. представителите на „Инжстрой Холдинг“, както и целият Управителен съвет на футболния клуб се оттеглят. На тяхно място е избрано ново ръководство от ветерани на клуба. Председател на „Спартак 1918“ става бившият футболист Антон Фажев. Малко по-късно, преди началото на пролетния полусезон на 2014 г., за треньор на представителния отбор е назначен Атанас Атанасов. През пролетта на същата година, Община Варна отпуска безвъзмездна финансова помощ и клубът запазва професионалния си статут. Генерален спонсор или инвеститор, обаче, не е намерен. Стадион „Спартак“, който е станал собственост на „Инжстрой“, както и цялата база на футболния клуб е занемарена и в окаяно състояние, защото не се влагат необходимите средства за поддръжка. Собствениците отказват да предоставят стадион „Спартак“ и спортен комплекс „Локомотив“ на футболния клуб безсрочно и безвъзмездно. По този начин клубът е лишен от възможността да си осигурява дори минимални приходи, а намирането на генерален спонсор или инвеститор е трудно осъществимо, защото „Спартак 1918“ не разполага със собствена база. Затова сред варненската общественост се налага мнението, че кризата във футболния клуб е предизвикана умишлено, заради частни и корпоративни комерсиални интереси. Наред с това, различни групи привърженици, ветерани и дейтели на клуба имат различни идеи и възгледи за излизането на клуба от кризата. Това води до разделение, противоречия, конфликти и недоверие помежду им.

Въпреки тежкото положение, в което се намира „Спартак 1918“, преди началото на сезон 2014/15 г., треньорът Атанас Атанасов успява да изгради боеспособен отбор, който може да се бори за влизане в „А“ група. Непосредствено преди началото на първенството, ръководството на клуба, най-неочаквано, разформирова представителния отбор. Причината за това е липсата на каквато и да е гаранция за финансирането на клуба през новия сезон. Почти всички футболисти, както и треньорското ръководство напускат „Спартак 1918“. Отборът не се явява на гостуването си на „Банско“ в първия кръг и губи служебно с 0:3. След това треньор временно става Румен Димов, а след втория кръг треньорския пост заема изтъкнатият бивш национал Златко Янков – Фара. Новосформираният представителен отбор е съставен предимно от юноши, а в хода на първенството се привличат футболисти със скромни финансови изисквания и такива, които са останали без отбори. При тези обстоятелства, отборът допуска само загуби и това предизвиква нова треньорска смяна. Треньор на „Спартак 1918“ става Иван Маринов – Маслара.

След края на есенния полусезон, през месец декември 2014 г.,

италиански предприемачи установяват контакт с председателя на клуба Антон Фажев и изявяват желание да поемат ръководството и издръжката на „Спартак 1918“. В началото на месец февруари 2015 г. италианците са приети в ръководството на клуба. Председател става Пиетро Белардели, а в Управителния съвет влизат още неговият син Джузепе Белардели и Франческо Дел Тосто. Италианските ръководители предвиждат в представителния отбор да са предимно чуждестранни футболисти – италианци, румънци и молдовци. Пиетро Белардели определя румънец за нов старши треньор, а помощникът му е италианец.

Новият председател Пиетро Белардели получава финансовия отчет на клуба от Антон Фажев твърде късно – непосредствено преди пролетния полусезон и отказва да плаща старите задължения към футболисти. Така, в последния ден преди първия мач от втория полусезон, клубът не успява да картотекира необходимия минимум от 4 професионални футболисти, каквото е изискването в наредбата на БФС. На чуждестранните играчи, които са в отбора, не са пристигнали навреме необходимите документи от чужбина и също не могат да бъдат картотекирани. „Спартак 1918“ остава без редовни футболисти за срещата си с „Банско“, не се явява и отново губи служебно с 0:3. Затова, според наредбата, за второ неявяване за мач в първенството, БФС изважда представителния отбор на „Спартак 1918“ от състава на „Б“ група. До края на сезона, всички негови съперници печелят мачовете си с по 3:0 – служебно. От следващия сезон „Спартак 1918“ има право да се състезава в Североизточната „В“ група.

През месец юли 2015 г. за председател на „Спартак 1918“ е избран бившият изтъкнат футболист на клуба Иван Петров. Съвсем скоро след това е сформиран и представителен отбор, съставен почти изцяло от бивши футболисти и юноши на клуба. Само няколко дни преди началото на новото първенство в Североизточната „В“ група, поради финансови причини, клубът се отказва от участие в първенството, а отборът е разпуснат. Така, през сезон 2015/16 г., за първи път в своята история, клубът няма представителен мъжки отбор и остава само с Детско-юношеската си школа.

Междувременно, в началото на месец февруари 2015 г., Живко Господинов, Людмил Горанов, Атанас Атанасов, Илко Станчев, Димитър Трендафилов и Траян Дянков учредяват Сдружение „Бъдеще за Спартак“ и заявяват желание да управляват и стопанисват Детско-юношеската школа на клуба, както и нейната база – спортен комплекс „Локомотив“. След като представителният отбор на „Спартак 1918“ е изваден от първенството, ръководителите на сдружението решават да преименуват и трансформират „Бъдеще за Спартак“ във „Футболен клуб Спартак Варна“, както и да поискат да ползват безвъзмездно цялата база на клуба – спортните комплекси „Спартак“ и „Локомотив“.

Скоро след това, на 4 май 2015 г., след близо 11-месечно боледуване, на 57 години умира легендарният бивш футболист на „Спартак“ и на Варна Живко Господинов, който е сред учредителите на сдружението. Смъртта му е тежък удар за всички спартаклии.

На 16 юни 2015 г. новият „Футболен клуб Спартак Варна“ получава съдебна регистрация. Клубът получава и подкрепа от голяма част от феновете на „Спартак“. По-късно обаче, варненският Общински съвет отхвърля исканията за клубните бази. Въпреки това, ръководството на „Спартак Варна“ се договаря

Траян Дянков

да ползва под наем стадион „Локомотив“ и да започне участие в „А“ областна група за сезон 2015/16 г. Треньор на отбора става Димитър Пантев, а в състава са предимно играчи от отбора по футзал „Гранд Про“, както и бивши юноши на „Спартак“ и „Черно море“. През пролетния полусезон в тима е привлечен бившият нападател на „Спартак 1918“ Владислав Мирчев. Отборът се класира на първо място в областната група и придобива право да се състезава в Североизточната „В“ група.

През месец май 2016 г. Общинският съвет отдава за безвъзмездно ползване спортен комплекс „Локомотив“ на ФК „Спартак Варна“, за срок от 5 години и през месец юли клубът влиза във владение на комплекса.

На 1 август 2016 г., скоро след като е определен за старши треньор на отбора, внезапно умира Траян Дянков от инфаркт на 40 години. Трагичният инцидент става на стадион „Локомотив“, преди тренировка на отбора, седмица след като е започнала подготовката за новия сезон. Траян Дянков е сред най-уважаваните и обичани футболисти в историята на „Спартак“ и за това преждевременната му смърт е особено болезнена не само за неговите близки и приятели, а и за всички привърженици на „Спартак“.

За новото първенство – 2016/17 г. в Трета лига – североизточна група, в отбора са привлечени няколко нови футболисти, като по-известните от тях са Диян Кателиев, Михаел Михалев и Пламен Иванов, които са бивши играчи на „Спартак 1918“, а треньор става Атанас Атанасов.

През лятото на 2016 г., за да се освободи от натрупаните значителни финансови задължения и за да се съхранят и продължат историята и традициите на клуба, членовете на Общото събрание на ФК „Спартак 1918“ вземат решение да пререгистрират клуба. За тази цел първо формално се възстановява ФК „Владислав 2009“. Това се осъществява след като ФК „Спартак 1918“ променя наименованието си на ФК „Владислав 2009“, тъй като от 2010 г., когато се извършва обединението между тях, „Спартак 1918“ използва регистрацията на „Владислав 2009“. По този начин името ФК „Спартак 1918“ остава свободно и Общото събрание регистрира клуба отново като сдружение с нестопанска цел под същото име, с решение на Варненския окръжен съд от 20 юли 2016 г. Председател остава Иван Петров.

От месец юли 2016 г., когато алтернативният ФК „Спартак Варна“ се настанява на СК „Локомотив“, се налага цялата Детско-юношеска школа на ФК „Спартак 1918“ да се премести на стадион „Спартак“. Това създава голямо неудобство за отборите от всички възрастови групи.

След като успява да установи историческата приемственост, ФК „Спартак 1918“ възстановява и представителния си отбор, като почти всички футболисти са от юношите старша възраст на клуба. Старши треньор става Иван Найденов, а капитан на тима е халфът Симеон Николов. През сезон 2016/17 г. „Спартак 1918“ започва да се състезава във Варненската областна футболна група. През този сезон регламентът за областното първенство е с 2 равнопоставени областни групи – „А“ 1 и „А“ 2, като след края на сезона, първите два отбора от двете групи играят баражи за влизане в Трета лига – североизточна група (бившата „В“ група група).

В края на месец август 2016 г. е избрано ново ръководство на „Спартак 1918“, с Управителен съвет от трима членове. Председател става Благой Калфов, заместник-председател – Иван Тодоров и Красимир Зафиров.

В тежката ситуация, в която се намира клубът, новото ръководство има да решава много неотложни проблеми, като най-важен сред тях е финансирането. Точно в този момент, изключително навременна и безценна финансова подкрепа оказва дългогодишният привърженик на клуба Стефан Божилов. Той дарява значителна парична сума и благодарение на него „Спартак 1918“ започва новото първенство. След това клубът продължава да се издържа от дарения, като значително дарение прави и клубният деятел Иван Караиванов.

Благой Калфов

За да се съхрани и възроди футболният клуб, голяма заслуга имат бившите ръководители, дейтели и ветерани на клуба като Димчо Карачобанов, Красимир Зафиров, Благой Калфов, Иван Тодоров, Чавдар Карачобанов, Митьо Демирев, Иван Караиванов, Бойчо Боев, Константин Костадинов, о.з. Георги Георгиев, Иван Кунев, Юлий Димитров, Димитър Беров, Стефан Божилов, адвокатите Христо Боев, Димитър Стоянов и други. Голяма заслуга имат също и треньорите от Детско-юношеската школа, които въпреки тежката ситуация, в която се намира клубът в този период, успяват да запазят цялостта и структурата на школата. Това са: Тодор Попов, Иван Найденов, Диян Генчев, Живко Бояджиев, Златин Михайлов, Марин Петров и Иван Караджов, както и служителите в клуба: Румен Димов, Атанас Купенов и Стефка Паунова.

Преди началото на пролетния полусезон на първенството 2016/17 г., след многократни разговори между ръководствата на ФК „Спартак 1918“ и ФК „Спартак Варна“, е постигнато споразумение двата клуба да се обединят. Понеже, според изискването на Наредбата на БФС, не се позволява промяна на името и юридическо обединение на клубове преди края на първенството е осъществено неформално обединение на двата клуба. Към отбора на „Спартак 1918“ се присъединяват футболистите Ивайло Русев, Георги Щерев, Вилиян Денчев и Микаел Асад от „Спартак Варна“. Треньор продължава да бъде Иван Найденов, а председател на обединения клуб остава Благой Калфов. Представителният отбор продължава да се състезава в Областната футболна група под името „Спартак 1918“, а „Спартак Варна“ спира участието си в първенството. След обединението Детско-юношеската школа се връща на стадион „Локомотив“.

В края на сезона футболният тим губи баража за влизане в Трета лига от „Ботев“ – Брестак с 3:6 след дузпи (2:2 в ред. вр.). Въпреки това, „Спартак 1918“ е допуснат в Североизточната трета лига, поради недостатъчния брой на отборите в групата.

През месец юни 2017 г. ФК „Спартак 1918“ официално патентова нова клубна емблема. Причината е, че правата върху последната емблема са придобити от частна фирма, няколко години по-рано. Емблемата е изработена от художника Юлий Димитров, който е автор и на предходната емблема – от 1985 до 2016 г.

Новата емблема е с традиционните клубни цветове – синьо и бяло. Запазена е характерната форма на щит и буквата „С“ в средата, а стилизираното изображение на сокол е изработено също от Юлий Димитров, още през 1998 г., по случай 80-годишнината на „Спартак“. Емблемата е приета от Общото събрание на ФК „Спартак 1918“, по-рано – на 25 август 2016 г., но поради финансови причини се забавя патентната ѝ заявка.

На 21 юни 2017 г. се осъществява и юридическото обединение на ФК „Спартак 1918“ и ФК „Спартак Варна“. ФК „Спартак Варна“ като юридическо лице, е приет за член на Общото събрание на ФК „Спартак 1918“, а в Управителния съвет на клуба са избрани неговите представители: Атанас Атанасов, Илко Станчев, Людмил Горанов, Димитър Трендафилов, а също и бизнесменът Борис Йорданов.

Председател на обединения клуб продължава да бъде Благой Калфов, а в Управителния съвет остават Иван Тодоров – като заместник-председател и Красимир Зафиров.

В този период клубът получава подкрепа и от Сдружение „Стратегия за развитие на футбола в град Варна“. То е създадено през месец февруари 2017 г., по инициатива на ръководителите на „Спартак 1918“ – Благой Калфов и на „Черно море“ – Марин Митев. В него влизат над 30 изтъкнати ветерани и дейатели на варненския футбол, бизнесмени и общественици.

Преди началото на сезона 2017/18 г. става ясно, че от новото първенство представителният отбор не може да играе домакинските си срещи на стадион „Спартак“. Причината за това е, че собствениците на Спортен комплекс „Спартак“ по никакъв начин не полагат грижи за стадиона, не го поддържат и той става негоден, нито за официални мачове, нито за тренировки. Целият стадион е в пълна разруха. Дори през месец май 2017 г., става известно, че собствениците от „Инжстрой“ имат намерение да разрушат и застроят стадиона. Те внасят предложение в Общинския съвет за предпроектно проучване и извършване на строителни дейности.

Преди това, ръководството на „Спартак 1918“ официално е сигнализирано всички възможни институции за основните проблеми на клуба – за спортната база и финансирането: Министър-председателя, Омбудсмана, Министъра на спорта, Кмета на Варна, Председателя на Общински съвет – Варна и Председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Въпреки това, клубът от никъде не среща съдействие за разрешаване на тези непреодолими проблеми. Кулминацията на това е през месец юли 2017 г., когато ръководството на „Спартак 1918“ намира източник за финансиране – лицензираният букмейкър Ефбет (Efbet), но Община Варна отказва да предостави исканите рекламни площи от букмейкърската фирма и сделката пропада. Затова се налага мнението сред варненската футболна общественост, че с тези действия и бездействия на институциите се защитават частните интереси на собствениците на Спортен комплекс „Спартак“. Клубът остава без финансиране за началото на новото първенство, а наред с това се налага от сезон 2017/18 г. представителният отбор на „Спартак 1918“ да играе домакинските си срещи на стадион „Локомотив“.

Стадион „Локомотив“ е построен през 1964 г. Първоначално е база на Физкултурно дружество „Локомотив“ – Варна. Настилката на футболния терен е от сгурия. След обединението на „Спартак“ и „Локомотив“ през 1969 г., стадион

„Локомотив“ се използва от ДЮШ на „ЖСК-Спартак“. По-късно, на спортен комплекс „Локомотив“ са изградени други два затревени футболни терена, с размери 104 / 64 м. и с 95 / 58 м., които също се използват от ДЮШ на клуба. През 2011 г. спортен комплекс „Локомотив“ е изцяло обновен. На мястото на сгурията е изграден футболен терен с изкуствена настилка, с размери 100 / 60 м., заобиколен от лекоатлетическа писта. Към него е обновена и трибуната с капацитет 1 080 седящи места. И на трите футболни терена, с които разполага комплексът – двата затревени и този с изкуствената настилка, е монтирано електрическо осветление.

През лятото и есента на същата 2017 г. феновете на „Спартак“ от най-голямата и влиятелна фракция сред привържениците на клуба – „Синдикат 12“ (създаден през 2011 г.) предприемат поредица от мащабни публични мероприятия, с които запознават цялата общественост във Варна и страната с казуса по заграбената спортна база на клуба, която се намира в недобросъвестни частни ръце, и в пълна разруха. Те призовават базата на футболния клуб – стадион „Спартак“ и прилежащите му територии да бъдат върнати от частния собственик на Община Варна и след това преотдадени дългосрочно на футболния клуб. Тези събития се отразяват по всички национални медии.

Първото от тези мероприятия е на отпразнуването на 99 години от основаването на футболния клуб на 28 август 2017 г., на входа на Морската градина във Варна. На голяма видео стена много бивши футболисти и големи имена от българския футбол, свързани с историята на клуба, както и други публични личности изпращат видео послания към спартаклийската общност и призив към кмета на града и Общинския съвет да бъде решен проблемът с връщането на клубния стадион „Спартак“, прилежащите му площи и тренировъчната база на Община Варна. Сред тях са: бившите треньори на клуба: Иван Вуцов, Димитър Пенев, Стефан Грозданов, Радослав Здравков,

Стадион „Спартак“ през 2010 г., преди „Инжстрой“

**Стадион „Спартак“ през 2017 г., след „стопанисването“ на „Инжстрой“
(на двете снимки)**

99 години „Спартак“ – на входа на Морската градина

бившият президент Николай Ишков, дъщерята на покойния Живко Господинов – Анна Господинова, футболистите: Радостин Станев, Иво Георгиев, Борислав Георгиев – Бобъра, Красимир Влахов, Мартин Зафиров, Мартин Кушев, Назиф Кадир – Шейлата, Валентин Станчев, Енгибар Енгибаров, Андрей Борисов, Бойко Величков, Велислав Вуцов, Стефан Юруков, Анатоли Нанков, Станислав Жеков, Младен Стоев, Пламен Крумов, Владислав Мирчев, Ангел Стойков, Саша Антунович, Велимир Иванович, Будимир Джукич, Тодор Радомиров, Михаил Аврионов, Иван Мартинов, други спортни личности: Николай Стоянов и Божидар Аврамов (и двамата от баскетбола), Росен Добрев (хандбал), Симеон Христов (плажен футбол), артистът Станимир Гъмов.

След това, на 4 октомври 2017 г. привържениците на „Спартак“ организират специална пресконференция в Пресклуб „България“ в София и поставят казуса на национално ниво, с надеждата, че ще успеят да привлекат вниманието на управляващите и лично на премиера Бойко Борисов за разрешаването на проблема. В нея участват известните бивши футболисти на клуба Радостин Станев, Борислав Георгиев – Бобъра, Иво Георгиев, Мартин Зафиров, Бойко Величков, бившият треньор Стефан Грозданов, дългогодишният бивш президент на клуба Николай Ишков, като и лидерите на феновете Стефан Калименов – Седефа и Евгений Йосифов – оперният певец.

На 17 октомври 2017 г. феновете организират демонстративен футболен мач пред сградата на Община Варна, за да покажат символично, че не могат да използват базата на любимия си футболен клуб. Над 1 200 спартаклии от различни поколения се събират на шадраваните до Общината, за да изразят недоволството си от заграбването на имотите на клуба. Присъстват известни бивши футболисти и ръководители, ветерани, деятели, футболисти от школата и представителния отбор, треньори, родители и много други граждани.

**Пресконференцията в София, организирана от феновете на „Спартак“
отляво-надясно: Бойко Величков, Евгений Йосифов,
Стефан Калименов – Седефа, Стефан Грозданов, Иво Георгиев,
Мартин Зафиров, Радостин Станев, Борислав Георгиев – Бобъра**

Феновете отправят мощен и прочувствен апел към премиера на България Бойко Борисов да съдейства за връщането на имотите на клуба. По време на протеста те разпъват огромни плакати, на които пише: „Г-н Борисов, спрете кражбата „Спартак“ и „Спартак“ – символ на града, любов на поколения“.

В демонстративния мач първо играят таланти от школата, а после, под бурните овации на публиката, на „терена“ излизат известни бивши футболисти на клуба, разделени на два отбора: Красимир Зафиров, Иван Петров и неговият син Петър, Димитър Трендафилов, Радостин Станев, Златин Михайлов, Стефан Дончев, Антон Вълчанов, Тодор Радомиров, специално пристигналите от София – Иво Георгиев и Мартин Зафиров, както и Вилиян Денчев и Ивайло Русев от представителния отбор на „Спартак 1918“. Рефер е изтъкнатият бивш международен футболен съдия Димитър Момиров. Почти през цялото време се веят синьо-бели знамена, пеят се песни, прекъсвани от мощни скандирания, а на моменти запалени факли придават допълнителен колорит на атмосферата.

В този период, когато се организират всички тези публични мероприятия, феновете на „Спартак“ получават подкрепа от ФК „Спартак 1918“, ОСК „ЖСК-Спартак“, други институции и известни личности. Привържениците на „Лудогорец“ – Разград, „Пирин“ – Благоевград, „Ботев“ – Пловдив, „Локомотив“ – Горна Оряховица, „ЦСКА 1948“ – София също публично изразяват подкрепата си за каузата на „Спартак“.

Всичко това дава желания резултат и на 25 октомври 2017 г. мажоритарният собственик на СК „Спартак“ АД – „Инжстрой Холдинг“ АД обявява, че предлага на Общински съвет – Варна и Община Варна да се върнат в собственост на Общината стадион „Спартак“ и прилежащите му спортни съоръжения.

На 30 октомври 2017 г. премиерът на България Бойко Борисов, в

„Мачът“ пред Община Варна – публиката

„Мачът“ пред Община Варна – малките участници

„Мачът“ пред Община Варна – големите участници

присъствието на министъра на младежта и спорта Красен Кралев и кмета на Варна Иван Портних, официално приема в кабинета си представители на спартаковската общност. Присъстват трима от лидерите на фен клуба „Синдикат 12“ – техният водач Стефан Калименов – Седефа, Евгений Балев и Манол Манолов, председателят на ФК „Спартак 1918“ Благой Калфов, Атанас Атанасов – член на УС, бившият президент на клуба Николай Ишков, бившите футболисти Радостин Станев и Борислав Георгиев – Бобъра и изтъкнатият варненски бивш баскетболист Тодор Стойков, който е известен спартаклия. Пред тях премиерът Бойко Борисов официално потвърждава, че стадион „Спартак“, с всички прилежащи територии, се връщат на клуба. Освен това, министър-председателят се ангажира, чрез министерския съвет да се отпусне от държавния бюджет значителна сума за реконструкция на клубния стадион.

Така, благодарение на феновете на „Спартак“ и най-вече на подкрепата от премиера на България Бойко Борисов справедливостта най-после възтържествува!

Специална заслуга за това имат бившите футболисти на „Спартак“ Борислав Георгиев – Бобъра и Мартин Зафиров. Те успяват предварително да установят контакт с премиера Бойко Борисов, да го запознаят много точно със същността на казуса „Спартак“ и да го убедят да подкрепи футболния клуб. Те, заедно с бившия вратар Радостин Станев, участват активно във всички инициативи за връщането на спортната база на футболния клуб.

В началото на месец декември 2017 г. е избрано ново ръководство на ФК „Спартак 1918“. Председател на клуба става един от лидерите на феновете Стефан Калименов – Седефа, а заместник-председател е друг представител на привържениците – Евгений Балев. В Управителния съвет влизат още бившите футболисти на клуба Красимир Зафиров, Борислав Георгиев – Бобъра,

Представителите на спартаковската общност в кабинета на премиера Бойко Борисов
отляво-надясно: Радостин Станев, Борислав Георгиев – Бобъра, Красен Кралев – министър на спорта, Николай Ишков, Манол Манолов, Евгений Балев, Бойко Борисов – министър-председател, Благой Калфов – председател на клуба; отзад: Иван Портних – кмет на Варна, Тодор Стойков, Атанас Атанасов; клекнал: Стефан Калименов – Седефа

Радостин Станев и Мартин Зафиров, бившият варненски баскетболист Тодор Стойков, както и представителите на феновете Георги Симеонов и Марин Маринов. В контролния съвет са също представители на привържениците на клуба – Самуил Добрев, Здравко Тодоров и Христо Дамянов.

В края на същата 2017 г. Енгибар Енгибаров е утвърден за нов старши треньор на „Спартак 1918“, а негов помощник става Бойко Каменов.

Скоро след това, през месец януари 2018 г. ръководството на „Спартак 1918“ предприема необходимите правно-организационни действия и успява да върне собствеността на старата клубна емблема, която е актуална в периода между 1985 и 2016 г. Най-голяма заслуга за това имат Стефан Калименов – Седефа, Евгений Балев и Георги Симеонов.

За пролетния полусезон на 2018 г. представителният отбор на „Спартак 1918“ е почти изцяло обновен. Завръщат се бившите футболисти на клуба: Боян Илиев, Васко Боев, Георги Димитров, Михаел Михалев, Иво Михайлов, Десислав Дяков, Славомир Събков, Тодор Маринчев, Илиян Неделчев и вратарят Мирослав Марков.

Благодарение на новото ръководство, за кратко време, значително се подобрява организацията на работа и обстановката в клуба, във всички направления: представителния тим, Детско-юношеската школа, базата на стадион „Локомотив“, на която са направени подобрения. Осигурява се финансиране на футболния клуб, което се осъществява от рекламна дейност и

от дарения. Най-значителна финансова и материална подкрепа оказват бизнесмените Христо Дамянов – управител на фирма „Айфон плейс“ и Димитър Петров – управител на фирма „Софтелектроник“, които стават спонсори на клуба. Наред с това, ръководството работи усилено и за връщането на базата на стадион „Спартак“, както и подготовката за ремонта и обновяването му. Старши треньорът Енгибар Енгибаров и неговият помощник Бойко Каменов също помагат много в организационната дейност на клуба.

Наред с това се подготвя и отпразнуването на 100-годишния юбилей на футболния клуб, за който през пролетта на 2018 г., община Варна отпуска значителна финансова помощ.

За възраждането на футболния клуб съществен принос имат привържениците от най-голямата и значима фракция на феновете на „Спартак“ – „Синдикат 12“. Те водят дългогодишна борба за възтържествуването на справедливостта. Тяхна е заслугата да направят публично известен скандалния обществен казус за присвоената спортна база на футболния клуб. Тяхна е заслугата да стигнат до премиера на Република България – Бойко Борисов. Тяхна е заслугата за стабилизирането на футболния клуб. През тези години, много от привържениците имат личен принос за спасението на „Спартак“. Сред най-активните от тях са: Стефан Калименов – Седефа, Евгений Йосифов, Николай Кирчев, Димитър Георгиев – Митьо-пънка и брат му Йонко Георгиев, Ивайло Борисов – Ивака, Христо Христов – Оцито, Евгений Балев, Тома Донев, Андон Пешев, Алекс Илиев, Марин Русев – Мъньо, Георги Симеонов, Марин Маринов, Здравко Тодоров, Христо Дамянов, Самуил Добрев, Цветан Иванов, Иван Буроджиев, Петър Петров, Илия Илчев – Бачо Илия и много, много други.

Най-голям принос за съживяването и възраждането на футболния клуб, обаче, има премиерът на България – Бойко Борисов! Благодарение на неговата справедлива и решителна намеса за връщането на заграбената спортна база и осигуряването на значителни финансови средства за ремонта ѝ, дават възможност на клуба за нормално функциониране, стабилизиране и за намиране на основен спонсор или инвеститор за в бъдеще. Така той спасява „Спартак“ в най-тежкия момент в неговата история. Затова, напълно заслужено, името на Бойко Борисов остава завинаги в историята на „Спартак“!

Историческата намеса на премиера Бойко Борисов е свързана с мащабните обществени действия на феновете на „Спартак“ от „Синдикат 12“. Ето как обобщава дългогодишната борба един от неговите лидери Евгений Йосифов – оперният певец, специално за историята на „Спартак“:

„Събитията, които съпътстват присвояването на спортната база от собствениците на Спортен комплекс „Спартак“ АД, до неговото разделяне на 2 търговски дружества и връщането на базата на клуба, са сложни и противоречиви, и тепърва с времето ще бъдат оценявани, но сега са ясни 2 неща: през последните години „Спартак“ целенасочено беше тласкан към унищожение, с цел да се заграби неговата база и ако не беше упоритата съпротива на част от неговите най-верни фенове, клубът и неговият стадион щяха да са в историята.

Характерно за привържениците на всеки един футболен отбор е, че тяхната любов и подкрепа са безрезервни. При тях винаги водеща е емоцията.

**Стефан Калименов –
Седефа**

Евгений Балев

Евгений Йосифов

2010 г. беше критична за „Спартак“ – Варна. Новите собственици на „Спартак“ – „Инжстрой“ придобиха собствеността върху базата на клуба, но въпреки това отказаха да задържат отбора в професионалния футбол. Тогава на хоризонта се появи варненският бизнесмен Веселин Марешки, който изяви желание да поеме клуба и зад него застанаха малка част от ветераните и повечето активни фенове. Беше решено да се създаде фенски отбор, чрез който да се борим за базата. Така се появиха два „Спартак“-а, които се състезаваха да бъдат припознати от всички привърженици на клуба. Ние, феновете видяхме възможност подкрепеният от нас отбор да бъде алтернатива на всички собственици и управляващи през последните години с техните съмнителни действия и това да бъде едно ново и чисто начало. Отборът, зад който застанаха част от феновете и ултрасите, събра добри футболисти, играли през годините за нашия клуб на професионално ниво. За жалост обаче, клубът не можа да се регистрира под името „Спартак 1918“, защото то се оказва запазено в съда, не разполагаше със собствена база и затова се наложи да играе с лиценза на „Тополите“, в едноименното варненско село, а като капак на всичко това, при неясни обстоятелства Веселин Марешки отказа да бъде финансов благодетел на т.н. „Фенски Спартак“. Това предопредели неговата съдба и след един полусезон този отбор не издържа финансово.

Върхът на този първи опит на съпротива беше мачът за първенството на Североизточната „В“ група, в третия кръг на стадион „Спартак“, когато един срещу друг се изправиха ФК „Спартак 1918“ и „Тополите“ („Спартак“ – на феновете). Общинският съветник Янко Станев, за да легитимира пред обществото отбора, чийто собственик е фирма „Инжстрой“, докара работници от фирмата, които представи като автентични фенове. Това вбеси ултрасите и се стигна до масови безредици, в които имаше пострадали привърженици, а впоследствие други бяха осъдени.

След като останахме без отбор, който да подкрепяме, през 2011 г. създадохме фенската фракция „Синдикат 12“, с една единствена цел – да се борим срещу тези, които заграбиха футболната база на клуба. Взехме решение да се върнем на родния си стадион и да започнем да посещаваме някои от мачовете на „Спартак 1918“, чийто собственици и ръководство не припознавахме, единствено и само под формата на протест. Най-масови бяха те на мачовете със „Сливен“, „Ботев“ – Пловдив, „Несебър“ и „Поморие“. По

**Енгибар
Енгибаров**

време на мача за купата на България с „Литекс“ – Ловеч ултраси от фракцията „Бригед хуулс“ навлязоха на терена и временно прекъснаха мача.

Често срещу протестиращите фенове ръководството на клуба изпращаше униформени и цивилни охранители, въоръжени с палки и боксове, които се саморазправяха брутално с нас. Така сблъсъците по трибуните по време на мача с „Литекс“ намериха широк отзвук в много медии. Всичко това хвърли още повече съмнения върху нечистите намерения на хората, които заграбиха стадиона и тренировъчната база на клуба единствено и само заради личното си облагодетелстване. А това окончателно се потвърди, когато представителите на фирма „Инжстрой“ окончателно се изтеглиха от управлението и ангажиментите си към „Спартак“ през 2013 г., но продължиха да експлоатират терените за частни цели.

Същевременно, през всичките години провеждахме различни акции в града, които целяха да привлекат общественото внимание към порочната схема „Спортен комплекс „Спартак“ АД“ и ощетяването на гражданите на Варна в имоти за милиони левове. Периодично пренасяхме протестните действия пред Община Варна и по улиците на града. Пускахме многобройни декларации до медиите, разлепяхме листовки, опъвахме транспаранти из целия град, не веднъж влизахме да протестираме и на сесии на Общинския съвет. Правехме множество срещи с общински съветници, а на два пъти група от наши фенове успяха да стигнат лично до премиера Борисов при негови посещения във Варна и Девня и да му връчат документация, разкриваща схемата за „приватизация“ на 64 декара общински земи.

Всичко това, обаче, тогава остана без последствия, което обезкуражи по-голямата част от борецките се за каузата „Спартак – Варна“.

Трябва да кажем също, че собствениците на Спортния комплекс, особено в началото, водиха срещу нас целенасочена война в медиите, целяща да дискредитира и криминализира нашите протестни действия. Наричаха ни „шпиц-команди“ и какви ли още не...

През 2015 г. ФК „Спартак 1918“ изпадна в поредната си тежка финансова криза и остана без представителен тим. Тогава легендата на клуба Живко Господинов, заедно с Людмил Горанов и няколко ветерани създадоха Сдружение „Бъдеще за Спартак“, което по-късно прерастна във ФК „Спартак Варна“, който започна участието си от „А“ окръжна футболна група. Общинският съвет даде за стопанисване на клуба базата на стадион „Локомотив“, в което видяхме нов лъч на надежда за всички изстрадали през годините привърженици на варненския отбор. За жалост, Жиката си отиде преждевременно от този свят, а новосформираният отбор изкара година и половина в аматьорския футбол, след което финансови проблеми принудиха да се направи обединение на двата „Спартак“-а. Обединението, обаче, не доведе до нищо добро. Така се нанесе нов психологически удар върху малкото останали привърженици.

През пролетта на 2017 г., на една общинска сесия, представител на фирмата – собственик на стадиона официално поиска разрешение от съветниците за започване на строителни действия върху част от терените на

СК „Спартак“ АД. Тогава независимият общински съветник Григор Григоров се намеси остро срещу това скандално намерение и така мотивира група от няколко човека от нас да се съберат, в желанието си да обединят привържениците на клуба, за последна и решаваща битка за историята, настоящето и бъдещето на „Спартак“. Това се оказа доста трудна задача, защото от години се насаждаше разделение и настройване на един срещу друг на фенове, ветерани и деятели, което беше част от плана за унищожението на клуба.

Отново правихме срещи с представители на местната власт, кмета на града, председателя на Общинския съвет, министъра на спорта и т.н. Но се оказа, че юридически няма как да бъде развалена сделката за Спортния комплекс, респективно няма как да бъде върната базата на футболния клуб – неговият стадион, а това го обрича на сигурна гибел. Тогава взехме решение, че единственият шанс за успех е, че само голям и мащабен обществен натиск може да доведе до успех дългогодишната борба на привържениците на „Спартак“. И отново се стигна до въпроса, как да се мотивират всички, които са до крайност обезверени и разединени.

Въпреки това, започнахме. Сформирахме работна група, която започна месеци на денонощна работа. За каузата привличахме обществени личности, бивши футболисти и треньори, които да правят видеообръщения и да призовават за разваляне на търговското дружество и връщането на стадион „Спартак“ на варненци. Кампания с послания предприеха и много фенове на футболния отбор, които се намират в различни краища на света.

На 28 август 2017 г., на входа на Морската градина организирахме честване на 99-годишнината на клуба с фотоизложба, прожектиране на филм и кадри от най-славните моменти в клубната история. Това събитие събра много спартаклии от различни поколения и спонтанно прерасна в протест за справедливост за варненския клуб, който намери широк отзвук в цяла България.

Следващото действие, което предприехме, беше съвместна пресконференция на представители на Клуба на привържениците на „Спартак“ – Варна от Синдикат 12“ и бивши футболисти, която се проведе на националния стадион „Васил Левски“. Там запознахме медиите в България с проблемите на варненския клуб и грубото нарушаване на обществен интерес.

По това време много футболни агитки вдигаха транспаранти в знак на подкрепа: „Ботев“ – Пловдив, „Локомотив“ – София, „Локомотив“ – Горна Оряховица, „Лудогорец“ – Разград, „Пирин“ – Благоевград, „ЦСКА 1948“ – София, побратименият (от 2014 г. - б. а.) „Дженоа“ – Генуа (Италия). „Спартак“ Варна стана честа тема в централните новини на най-големите национални телевизии и медии.

Така се стигна до кулминацията на всички протести – 17 октомври 2017 г., часове след като кметът на града официално заяви, че разваляне на сделката

**Бойко Борисов –
министър-председател
на Република
България**

със СК „Спартак“ АД не може да има. Тогава пред Община Варна се събирахме привърженици, бивши и настоящи футболисти, деца от ДЮШ на клуба, родители, деятели. Играха се демонстративни мачове, а след това над 1 200 души блокираха движението на централния булевард. Чуха се викове „Оставка“, насочени срещу местната власт и нежеланието и да бъде решен проблемът със стадион „Спартак“.

Вследствие на създалото се общественото напрежение, скоро след това, министър-председателят Бойко Борисов покани на среща в Министерския съвет представители на феновете, бивши футболисти и баскетболната „звезда“ Тодор Стойков, и в присъствието на министъра на финансите, министъра на спорта и кмета на Варна, даде нареждане футболният стадион да бъде върнат на Общината, респективно на футболния клуб, а държавата да отпусне един милион лева за подмяна на тревната настилка, изграждане на нова трибуна и ремонт на намиращото се в плачевно състояние спортно съоръжение.

Така, след този момент изминаха 8 месеца, докато се стигне до разделянето на търговското дружество СК „Спартак“ АД на 2, в едното от които Община Варна е 100-процентов собственик на футболния стадион и прилежащите му спортна зала, тенис кортове, мини футболни игрища, паркинг и други. Това се случи на 18 юни 2018 г. – 12 години след създаването на порочната схема, която е имала за цел да прехвърли в частни ръце 64 декара общински терени за десетки милиони левове.

Най-накрая нашата борба се увенча с успех!“.

Връщането на спортната база се забавя с няколко месеца по административни причини. През месец юни 2018 г. Общински съвет – Варна гласува преобразуването на Спортен комплекс „Спартак“ АД в 2 дружества, като на едното от тях – „Стадион Спартак“ АД, собственик е Община Варна, а в него влизат стадионът и прилежащите му територии. През месец юли 2018 г. Общинският съвет гласува за отдаването на стадион „Спартак“ и прилежащите му площи, за безвъзмездно ползване от футболния клуб за период от 10 години. На 30 юли, по силата на подписан договор с Община Варна и приемно-предавателен протокол с „Инжстрой“, ФК „Спартак 1918“ отново влиза във владение на своя клубен стадион и прилежащите му площи. А на 1 август 2018 г. в Министерски съвет се гласува отпускането на значителни финансови средства за ремонта и реконструкцията на стадион „Спартак“.

На 28 август 2018 г. ФК „Спартак 1918“ отбелязва своя 100-годишен юбилей! Организирано е шествие – от пл. „Севастопол“, по бул. „Княз Борис I“, до пл. „Независимост“ пред сградата на Драматичен театър „Стоян Бъчваров“. Участват фенове, ветерани, деятели, футболисти, треньори, деца и родители от школата на футболния клуб – общо над 2 000 души. С развети синьо-бели знамена, мощни скандирания и песни те създават неповторима атмосфера по централните улици на Варна.

Тържествената церемония е в салона на Драматичния театър. Сред официалните гости са министърът на спорта Красен Кралев, вицепрезидентът на БФС Атанас Фурнаджиев, кметът на Варна Иван Портних, председателят на Общинския съвет Тодор Балабанов, председателят на Зоналния съвет на БФС – Варна Георги Мирчев и други. Водещи са артистите: Биляна Стоева, от варненския театър и Христо Колев – Бате Ицо, от Детско-юношеската театрална школа „Златно ключе“. Церемонията се излъчва на живо на голям видео екран отвън, на пл. „Независимост“.

Шествието по бул. „Княз Борис I“ по случай 100-годишния юбилей на клуба

Светещият надпис на вълнолома на Морска гара – Варна

На тържеството са представени на реплика на Царската купа, спечелена от клуба през 1932 г. и книга за историята на „Спартак“ (второто преработено и допълнено издание на „История на Футболен клуб „Спартак“ Варна). Репликата на Царска купа е изработена специално за 100-годишния юбилей на клуба. Оригиналът се съхранява от ПФК „Славия“ – София и е предоставен със съдействието на бившия вратар на „Спартак“ Радостин Станев и на президента на „Славия“ Венцислав Стефанов. Купата е изработена от фирма „Трежър“ ООД (Treasure Ltd.), със специалното съдействие на един от директорите на фирмата – Николай Капитанов. На тържеството е излъчена видео ретроспекция за историята на „Спартак“. Кратки представления изнасят една от най-големите „звезди“ на българския театър – комедийният актьор Христо Гърбов, който е привърженик и бивш юноша на „Спартак“ – Варна, както и шоумените от комедийното телевизионно предаване „Тутурутка“ – Иван Чешмеджиев и Венци Куцаров.

След това, на специално монтирана сцена на пл. „Независимост“ пред театъра, е организиран концерт, в който участват варненските изпълнители: „Тутурутка“, рапърът Денката, варненските рок групи „Ил Пасаро“ (Il Pasaro) и „Драйв Йор Лайф“ (Drive Your Life), които специално за юбилея се преименуват на „Фалкънс“ (The Falcons) – „Соколите“. Всички те изпълняват специално написани песни за „Спартак“.

Празненството продължава до късно вечерта на Южния плаж, в „Куба бар“ (Cuba bar), където феновете организират пиро-шоу, а в началото на варненския вълнолом до Морска гара – светлинно шоу и тържествена заря.

На юбилея на „Спартак“ присъстват фенове на ЦСКА, „Локомотив“ – София, „Ботев“ – Пловдив, „Локомотив“ – Горна Оряховица и „Дженоа“ (Италия).

През есента на 2018 г. Мартин Зафиров става изпълнителен директор на „Спартак 1918“. Той внася професионализъм във финансовата и организационната дейност на клуба. Активно съдействие в ежедневната работа

**Реплика на Царската
купа от 1932 г.**

Борислав Георгиев

Мартин Зафиров

в клуба оказват също Евгений Балев, Евгений Йосифов, Здравко Тодоров, Георги Симеонов и Марин Маринов.

През месец октомври 2018 г. започва ремонтът на стадион „Спартак“, който включва подобрения на трибуните и изграждане на нова трибуна със съблекални на празното пространство откъм входа от ул. „Отец Паисий“, както и ново тревно покритие. Отделно Община Варна възстановява трибуната в сектора, който е съборен заради разширението на бул. „Васил Левски“.

През месец януари 2019 г. за председател на клуба е избран Борислав Георгиев – Бобъра.

През сезон 2018/19 г., представителният отбор на „Спартак 1918“, под ръководството на треньора Енгибар Енгибаров, се класира на първо място, без допусната загуба и влиза във Втора професионална лига.

За новия сезон във Втора лига клубът все още няма генерален спонсор и въпреки че Община Варна отпуска значителна финансова помощ, клубът е със скромнен бюджет. В първенството „Спартак 1918“ стартира лошо. Новият треньор Диян Божилов напуска след втория кръг, а на негово място, за още два кръга, застава помощник-треньорът Кириякос Георгиу. След това за старши треньор е назначен Неделчо Матушев, който успява да стабилизира отбора, но след малко повече от два месеца е поканен за помощник-треньор на националния отбор и напуска. Треньор за кратко става отново Кириякос Георгиу, а в последните два мача до края на есенния полусезон отборът се води от тандема Димитър Трендафилов и Кириякос Георгиу. За пролетния дял на първенството продължава само Кириякос Георгиу.

През сезон 2019/20 г. „Спартак 1918“ играе домакинските си мачове под наем на Градския стадион в Балчик, защото стадион „Спартак“ е в ремонт, а стадион „Локомотив“ няма лиценз за срещи от професионалния футбол. Ежедневният тренировъчен процес също се води извън Варна – в с. Оброчище. Така се натоварва допълнително и без това недостатъчният клубен бюджет.

Междувременно, зам.-председателят Стефан Калименов се конфронтира с изпълнителния директор Мартин Зафиров и с останалите членове на Управителния съвет. Възникналите разногласия прерастват в конфликт, при който всички членове на УС вземат решение за освобождаване на Калименов от УС и го призовават да напусне.

По това време се случва нещо безпрецедентно в историята на „Спартак“. Феновете на отбора нахлуват на терена и прекъсват официален мач за първенство на Втора лига. Това става на 23 ноември 2019 г. в Балчик, срещу

Новата официална трибуна на стадион „Спартак“

местния „Черноморец“, в 79-та минута на мача, при резултат 1:0 в полза на домакините, точно когато „Спартак 1918“ прави финален натиск, за да изравни резултата. Вместо това двубоят е прекратен, а впоследствие е присъдена служебна загуба на отбора с 0:4, в момент, в който всяка точка за клуба е безценна.

Тези събития се отразяват много негативно и дестабилизируют обстановката в клуба.

На 3 януари 2020 г. на редовно Общо събрание на футболния клуб се предлага за гласуване решението на Управителния съвет за освобождаване на Калименов от УС. Той отказва да напусне, а феновете, които са редовни членове на ОС и имат мнозинство, гласуват в негова полза. Тогава председателят Борислав Георгиев и всички присъстващи членове на УС подават оставка. Насрочва се ново извънредно ОС през месец февруари за избор на ново ръководство. Управителният съвет – в оставка предлага избор на нов УС, без Стефан Калименов, както и план за стабилизирането на клуба, който включва осигуряване на допълнително финансиране, възстановяване и изграждане на два футболни терена за ДЮШ на СК „Локомотив“, опит за оцеляване на представителния тим във Втора лига и завършване на ремонта на стадион „Спартак“. Феновете обаче възпрепятстват събранието и то не се провежда, а клубът продължава да е без действащо ръководство.

През месец март на ново Общо събрание, по предложение на феновете за председател на клуба е избран бизнесменът Асен Миланов.

Няколко дни след това първенството е прекъснато, поради разпространение на корона-вирус в Европа и България.

През месец май 2020 г. БФС прави допитване до клубовете от Втора лига, дали да се доиграе първенството или то да се прекрати и временното класиране да се приеме за крайно. Във временното класиране „Спартак 1918“ се намира в зоната на изпадащите отбори, но въпреки това, ръководството на клуба, в официално становище заявява, че желае първенството да се прекрати и така клубът пропуска потенциална възможност да се задържи в

професионалния футбол.

За сезон 2020/21 г. в Трета лига ЗС на БФС – Варна допуска „Спартак 1918“ да играе домакинските си мачове на стадион „Спартак“, въпреки че ремонтът още не е приключил. Завършена е новата официална трибуна, с новите съблекални и по-голямата част от останалите трибуни, а през есента са монтирани 2 840 седалки. През същия сезон представителният отбор на „Спартак 1918“, под ръководството на треньора Васил Петров, се класира на първо място и влиза във Втора професионална лига.

Преди началото на сезон 2021/22 г., през месец юли, към председателя на „Спартак 1918“ Асен Миланов неформално се присъединява бизнесменът Павлин Николов. Той е собственик на фирма „Интерком Груп“, която става спонсор на футболния клуб. Благодарение на Павлин Николов бюджетът на клуба се увеличава драстично и отборът става финансово стабилен. Ръководството на футболния клуб създава и втори мъжки отбор, с треньор Димитър Трендафилов, който се състезава в Североизточната трета лига.

През същия сезон – 2021/22 г. представителният тим на „Спартак 1918“, под ръководството на треньора Васил Петров, се класира на трето място във Втора лига и след 13 години се завръща в Първа професионална лига (бившата „А“ група).

В началото на месец юли 2022 г. феновете на „Спартак“ обявяват обединение на всички свои активни фракции в Сдружение „Трибуна Соколъ“. Позиционирането на организирания фенове е на ново място на реновирания на стадион „Спартак“ – на трибуната зад вратата от към бул. „Васил Левски“.

На 9 юли 2022 г. е открит реновираният централен футболен терен от

„Спартак 1918“ – сезон 2021/22 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Д. Начев, М. Сабри, Г. Георгиев, Ив. Колев, Я. Андреев, Г. Бабалиев, Г. Луго, В. Митев, В. Боев; II ред: Ат. Стефанов – масажист, Н. Василев, Арх. Исуф, Г. Божилов, Анг. Павлов – пом.-треньор, В. Петров – ст. треньор, Р. Русев – треньор на вратарите, Н. Иванов, Д. Мари, Г. Дичев, Р. Маринов – домакин; III ред: Ст. Нисторов, М. Янакиев, Ив. Пенев, Гр. Танда, Д. Джордж, Ив. Атанасов, Н. Борисов, Цв. Илиев, Ал. Стефанов, Ибр. Ибрям, Хр. Славов

Логото на „Трибуна Соколъ“

базата на Спортен комплекс „Локомотив“, с изкуствена трева, с размери 100 / 60 м и е преименуван на името на легендата на „Спартак“ и на българския футбол Живко Господинов. До игрището е поставен постамент с неговия лик. На него е изписано „До последен дъх!“ – думи, завещани на бъдещите поколения на „Спартак“ от самия Живко Господинов.

На церемонията присъстват ръководителите на „Спартак 1918“ Асен Миланов и Павлин Николов, заедно с целия представителен отбор на футболния клуб, много футболисти от школата, родители и гости.

В края на месец август същата година ръководството на „Спартак 1918“, с помощта на Община Варна, завършва обновяването на базата на Детско-юношеската школа на клуба. Изцяло е реновиран вторият футболен терен – с естествена трева, който е с размери 105 / 66 м, а на третия терен, с размери 92 / 60 м, е поставена изкуствена трева.

В същото време представителният отбор на „Спартак 1918“ започва много лош сезон 2022/23 г. и треньорът Васил Петров е сменен след петия мач. Неговото място временно заема Георги Иванов – Геша, за още два мача, а след това за старши треньор е назначен Тодор Киселичков.

През есента на 2022 г. на стадион „Спартак“, който тогава още не е напълно завършен, е монтирано електрическо осветление. Първият мач, в който представителният отбор на „Спартак 1918“ играе на клубния си стадион на осветление е на 6 ноември 2022 г. срещу „Левски“ – София, през второто полувреме (2:2).

Въпреки, че Тодор Киселичков успява значително да подобри облика и да стабилизира отбора, след края на есенния полусезон, за нов старши треньор е назначен изтъкнатият специалист Димитър Димитров – Херо.

През месец март 2023 г. за председател на „Спартак 1918“ официално е избран Павлин Николов.

През пролетта халфът Иван Йорданов (преотстъпен от „Лудогорец 1945“ – Разград) участва в националния отбор на България, а през същия сезон – 2022/23 г. „Спартак 1918“ не успява да запази мястото си в Първа лига и

изпада.

През месец август 2023 г. се провежда официалното учредително събрание на създаденото от феновете на „Спартак“ Сдружение „Трибуна Соколъ“. За председател е избран водачът на феновете Алекс Илиев.

През сезон 2023/24 г. представителният тим на „Спартак 1918“ се класира на първо място във Втора лига и се завръща в Първа професионална лига. В първенството отборът е ръководен последователно от трима старши треньори. В първите 6 мача начело е Валентин Илиев, в следващите 14 кръга е Васил Петров, а до края на сезона старши треньор е Росен Кирилов. През същия сезон централният нападател на тима Ахмед Ахмедов (привлечен преди началото на първенството от „Славия“ – София) успява да реализира 21 гола и става голмайстор на сезона във Втора лига.

Преди началото на сезон 2024/25 г. Александър Томаш става старши треньор на „Спартак 1918“. Въпреки че, по организационни причини клубът закъснява със селекцията, с подготовката и не провежда тренировъчен лагер на отбора за новото първенство, под ръководството на Александър Томаш варненският тим стартира успешно и постига две паметни победи: срещу ЦСКА – София като домакин и срещу носителя на купата на България „Ботев“ – Пловдив, като гост.

На 3 август 2024 г., пред повече от 5 000 хиляди зрители, на електрическо осветление на стадион „Спартак“ във Варна, под почти непрестанен дъжд, но на много добър терен, „соколите“ категорично надиграват и побеждават ЦСКА – София. Поради наказание, мачът е без публика на гостите. Двата отбора се представят със следните състави: „Спартак 1918“: Мартин Величков (74 - Никола Виденов), Александър Цветков, Ангел Грънчов (капитан), Франьо Пърце, Ивей Ромееш, Йоан Бауренски, Филип Лесняк, Па Конате (74 - Виктор Митев), Антонио Вутов (58 - Радослав Димитров), Кристиан Илич (74 - Бернардо Коуто) и Ахмед Ахмедов (90 - Даниел Халачев); ЦСКА: Ив. Дюлгеров, Т. Вион, Л. Делова (72 - П. Панайотов), Хр. Петров, С. Санянг (46 - Ив. Турицов), М. Кареасо, Ул. Скаршем (46 - Бр. Кордоба), Дж. Линдсет, Ст. Шопов (46 - Дж. Локило), Т. Хайнц (46 - М. Фаетон), Г. Чорбаджийски. Рефер е Р. Гидженов.

Още във втората минута централният нападател на „Спартак“ Ахм. Ахмедов се освобождава от защитник на гостите пред наказателното поле, но стреля право в тялото на вратаря Дюлгеров. В 13-та минута Кр. Илич извежда Ахм. Ахмедов отляво сам срещу Дюлгеров, но вратарят избива удара му в корнер. При изпълнението на ъгловия удар, следва центриране на Ант. Вутов в наказателното поле, което прехвърля куп от играчи на двата отбора и Ал. Цветков с летящ плонж и с глава насочва топката в малкия пеналт, където Ахмед Ахмедов, между няколко защитници, триково с пета я отклонява в мрежата – 1:0 за „Спартак“. След гола „соколите“ налагат пълно превъзходство и пропускат няколко чисти положения. Първо в 21-та минута Ахм. Ахмедов е изведен от Ант. Вутов фронтално срещу вратаря и се опитва технически да го

**Паметната плоча
на Живко Господинов**

Обновеният стадион „Спартак“

Обновеният спортен комплекс „Локомотив“

прехвърли, но Дюлгеров избива, а Ахмедов отново овладява и опитва нов удар, при който от крака на защитник топката отскача към нахлуващия отдясно в наказателното поле Ив. Ромееш, който стреля силно под ъгъл, но Дюлгеров отново избива, този път в корнер. След това, в 25-та минута Ахм. Ахмедов е изведен от Кр. Илич отдясно сам срещу вратаря, стреля силно, но топката отскача от напречната греда. В 39-та минута обаче „Спартак“ бележи втори гол. Вратарят М. Величков с дълъг пас намира Ив. Ромееш в половината на гостите, той бързо преминава разстоянието до наказателното поле и подава на включилия се отляво Ахмед Ахмедов, който със силен шут, от около 10 метра,

прострелва вратата в близкия ъгъл – 2:0. През второто полувреме, в 56-та минута, при една атака на ЦСКА, Т. Вион отправя слаб удар в тялото на вратаря М. Величков. В 59-та минута Филип Лесняк стреля от около 20 метра, топката се отбива в дясната греда, удря се в гърба на плонжиралия вратар на столичани – Дюлгеров и се оплита в мрежата – 3:0 за „Спартак“. До края ЦСКА опитва да вкара почетен гол, но варненци се отбраняват добре, като не пропускат и всяка възможност за контраатака. Единственото по-сериозно положение за гостите е в 83-та минута, когато Чорбаджийски отправя слаб удар с глава в обсега на принудително влезлия вратар на варненци Н. Виденов и той безпроблемно лови. Така напълно заслужено „Спартак“ печели класическа победа с 3:0, която е най-голямата срещу ЦСКА в историята. Заслугата е на целия отбор – всички футболисти на варненския тим влагат голямо старание и себераздаване.

Междувременно, също през месец август 2024 г. ФК „Спартак 1918“ Варна се присъединява към Европейската клубна асоциация (ЕКА). Европейската клубна асоциация е създадена през 2008 г. като независима организация на европейските футболни клубове и е официално призната от УЕФА и ФИФА. Членството в ЕКА дава възможност на клубовете да участват в инициативи и проекти за подобряване на футболната индустрия, както и защита на интересите на клубовете в Европа. Присъединяването към ЕКА предоставя нови възможности и партньорства, които могат да допринесат за развитието на футболния клуб – както на детско-юношеската школа, така и на представителния отбор.

На 24 август 2024 г. „Спартак 1918“ побеждава и носителя на купата на България от предния сезон „Ботев“ – Пловдив, като гост. Двубоят е на футболен комплекс „Никола Щерев – Старица“ в пловдивския квартал „Коматеево“. Двата отбора са представени от: „Ботев“ – Х. Бернат, Н. Минков (75 - Ех. Укаки), Й. Там, С. Диабате, К. Балоянис, Ян. Карабелъов (46 - Дж. Ето'о), Ант. Перера (75 - Ал. Корошец), С. Акере (23 - Н. Илиев), Ив. Попов, Кр. Нвачукву, Ал. Мараш (66 - В. Трибуле); „Спартак 1918“ – Мартин Величков, Матео Юрич-Петрашило, Ангел Грънчов (капитан), Франьо Пърце, Ивей Ромееш, Александър Цветков (61 - Антонио Вутов), Йоан Бауренски, Филип Лесняк, Па Конате (81 - Виктор Митев), Кристиан Илич (61 - Бернардо Коуто) и Ахмед Ахмедов (75 - Франк Риволие).

„Спартак“ започва мача по-активно и на два пъти праща опасно топката в наказателното поле на домакините, но до гол не се стига. В 15-та минута „Ботев“ организира атака по левия фланг, която завършва с центриране и удар с глава на Мараш, който преминава встрани от вратата. В 35-та минута, от удобна позиция в наказателното поле на домакините, Ив. Ромееш шутира слабо покрай вратата. В ответната атака Ив. Попов от „Ботев“ е намерен в наказателното поле на варненци, но стреля много неточно. В 43-та минута атака на „Спартак“ завършва със слаб удар на Ахм. Ахмедов, който не затруднява вратаря на пловдивчани. Още в следващата минута отново Ахм. Ахмедов навлиза в наказателното поле на домакините, преодолява защитник, но е спрял от вратаря Бернат. В добавеното време на първата част гол на „Ботев“ е отменен от ВАР заради засада. В 55-та минута, при атака на пловдивчани и центриране отляво, Н. Илиев с глава стреля опасно към горния десен ъгъл на вратата, но в аут. В 62-та минута влезлият в игра за варненци Ант. Вутов шутира силно над вратата на „Ботев“. Три минути по-късно, след центриране от корнер за домакините, удар с глава на Диабате се отбива в

напречната гредата, след което топката е изчистена в тъч. В 69-та минута „Спартак“ повежда в резултата. След центриране на Ант. Вутов от левия фланг към вратата, Ахмед Ахмедов изпреварва защитник и от неудобна позиция, от въздуха, технически насочва топката под гредата в горния десен ъгъл – 1:0 за варненци. В 74-та минута при една опасна атака на „Ботев“ Ив. Попов отблизо стреля в аут. След това „соколите“ пропускат да увеличат резултата. В 80-ата минута Ив. Ромееш, от границата на наказателното поле, шутира покрай гредата, а в 89-та минута силен удар на влезлия В. Митев, от малък ъгъл отляво, профучава встрани от вратата. В добавеното време на мача Н. Илиев от домакините получава втори жълт и съответно червен картон.

Въпреки успешното начало на „Спартак“, треньорът Александър Томаш напуска още след шестия кръг на първенството, защото приема да стане треньор на ЦСКА – София. На негово място временно е определен треньорът на втория отбор на клуба Иван Цветанов – Трите хикса (само за един мач, срещу „Левски“ – София във Варна – 0:0), а след това за старши треньор на „Спартак 1918“ е утвърден Кириякос Георгиу. Неговото назначаване предизвиква голямо недоволство сред повечето привърженици на клуба.

Кириякос Георгиу води отбора само в два мача – срещу „Ботев“ – Враца (1:1 като гост) и срещу „Черно море“ (0:2, на стадион „Спартак“). В дербито на Варна „соколите“ са грубо ощетени от съдиите. Още в 8-мата минута реферът Г. Кабаков отсъжда несъществуваща дузпа в полза на „Черно море“, която не е отменена дори от системата VAR, за която отговаря Др. Драганов и така „Черно море“ повежда в резултата. Впоследствие Кабаков не показва еднакъв критерий в редица ситуации и допълнително ощетява „Спартак“. През второто полувреме „Черно море“ бележи втори гол и печели двубоя. Още преди края на мача, както и след неговото завършване, част от привържениците на „Спартак“ на стадиона с мощни скандирания искат оставката на Кириякос Георгиу. Заради това в следващите дни след дербито, председателят Павлин Николов заплашва да спре финансирането на клуба.

Само няколко дни след това голяма група фенове на „Спартак“ прекъсват тренировка на представителния отбор на спортен комплекс „Локомотив“ и дори осъществяват физическа саморазправа с Кириякос Георгиу. След този инцидент Павлин Николов първоначално заявява, че спира финансирането на мъжкия отбор и участието му в Първа лига, и ще издържа само детско-юношеската школа, а впоследствие заявява, че се оттегля изцяло от клуба. След това ръководството на футболния клуб обявява, че Павлин Николов осигурява и обезпечава представителния отбор в следващите два мача от първенството (срещу столичните „Септември“ и „Локомотив“), а за треньор отново временно е определен Иван Цветанов. Насрочва се и Общо събрание, на което да се избере нов председател на футболния клуб.

Под ръководството на Иван Цветанов „Спартак 1918“ извоюва победи и в двата мача – 1:0 срещу „Септември“ – София, като гост и 3:2 срещу „Локомотив“ – София, като домакин. След това за старши треньор е назначен Николай Киров – Белия.

На Общото събрание – на 1 ноември 2024 г. се случва безпрецедентен скандал. Заместник-председателят на клуба Асен Миланов, предварително е ангажирал охранителна фирма и с помощта на охранителите не допуска голяма част от членовете на Общото събрание в конферентната зала на стадион „Спартак“. Това налага Общото събрание да се проведе отвън. На събранието е избран нов председател на футболния клуб – варненският бизнесмен

Александър Евтимов и ново ръководство. На следващия ден новоизбраното ръководство не е допуснато на стадиона, а впоследствие Светослав Миладинов – съдружник на Павлин Николов и член както на стария Управителен съвет, така и на новоизбрания Управителен съвет подава искова молба до Съда за спиране на вписването на новото ръководство, заради незаконосъобразно взети решения на проведеното Общо събрание. Затова Търговският регистър отказва да впише новото ръководство и така спорът се пренася в Съда. До произнасянето на решението на Съда по възникналия казус действащото ръководство на футболния клуб, вписано в Търговския регистър е старото ръководство, с председател и представляващ – Павлин Николов. Той обаче абдикира и управленските функции в клуба поема изпълнителният директор Иван Кирилов – бивш футболист на „Спартак“.

Ахмед Ахмедов

Междувременно, нападателят на „Спартак 1918“ Ахмед Ахмедов се представя отлично през есенния дял на сезон 2024/25 г. Той е поканен и участва в националния тим на България, а в първенството на Първа лига успява да реализира 16 гола и повежда в класирането при голмайсторите. През зимната пауза той е трансфериран в японския „Шимизу“, а в традиционната анкета „Футболист на годината“ Ахмед Ахмедов е определен за „Най-добър нападател“ в България за 2024 г.

През пролетния полусезон в клуба настъпват сериозни финансови проблеми. Има значителни забавяния на възнагражденията на футболисти, треньори и служители. Клубът трупа дългове и няма никаква яснота за бъдещето.

В края на месец април 2025 г. Павлин Николов поставя неприемливи ултимативни искания пред спартаковската общност, за да продължи да издържа клуба. Той предлага да придобие акциите на Спортен комплекс „Спартак“ и така да стане собственик на имотите, като в замяна на това да осигурява средства на клуба със спонсорски договор в продължение на 10 години, а в противен случай, заявява че ще се оттегли. Организираните фенове обаче, отхвърлят това предложение, заради потенциалните рискове за футболния клуб.

В тази тежка обстановка, футболистите от представителния тим, под ръководството на старши треньора Николай Киров – Белия, демонстрират висок морал, себераздават във всеки мач и печелят симпатиите на феновете. Така „Спартак 1918“ се класира на седмо място в крайното класиране.

Все пак Павлин Николов внася своето предложение за разглеждане в Община Варна. През това време, след края на първенството и след започване на подготовката за следващия сезон, заради неясното бъдеще на клуба 17 футболисти, един след друг, напускат представителния отбор – някои поради изтичане на договорите им, а други разтрогват контрактите си по взаимно съгласие или по вина на клуба, за неизплатени финансови възнаграждения. Клубът се превръща в заложник на личните интереси на Павлин Николов. Чак на 25 юни 2025 г., по-малко от месец преди началото на първенството, става известно, че варненските общински съветници не допускат предложението на Павлин Николов да бъде разгледано на общинска сесия. Също тогава се отказва и старши треньорът Николай Киров.

Междувременно Управителният съвет на „Спартак 1918“ свиква Общо събрание на клуба, на 6 юли 2025 г. Целта е да се изведе клуба от юридическата и организационна клопка, в която се намира, заради съдебните спорове, които продължават с месеци. До провеждането на събранието клубът получава забрана от ФИФА за картотекиране на нови футболисти, заради неизплатени суми към напуснали играчи. Поради организационния и финансов колапс, в който се намира клуба, за пореден път подготовката и селекцията на представителния отбор закъснват. В тази обстановка тренировъчният процес се ръководи от Диан Дончев и Радомир Тодоров.

На Общото събрание, на 6 юли 2025 г. членовете на ФК „Спартак 1918“ вземат решение за отмяна на всички взети решения от Общото събрание на 1 ноември 2024 г. По този начин клубът се освобождава от последствията на възникналия съдебен спор, в който е въввлечен. На събранието се приемат нови членове и се избира нов Управителен съвет с двама председатели: общинският съветник Алекс Илиев и клубната легенда Красимир Зафиров. Основната цел на новото ръководство е да осигури започването на представителния отбор в Първа лига и да търси стабилно финансиране, но се сблъсква с много, не само финансови, но и организационни проблеми.

За нов старши треньор е утвърден изтъкнатият македонски специалист Гьоко Хаджиевски, с когото преди това предишното ръководство е започнало преговори.

Няколко дни преди началото на новия сезон ръководството погасява частично задълженията към напусналите футболисти и получава разрешение да картотекира новите попълнения в отбора. Тогава панамецът Ивей Ромееш

„Спартак 1918“ – сезон 2024/25 г.

I ред, седнали – отляво-надясно: Па Конате, Б. Коуто, Л. Маринов, Ив. Ромееш, В. Митев, Р. Димитров, Ал. Янчев, Ф. Лесняк; II ред: Ив. Петров – кондиц. треньор, Т. Тодоров – администратор, П. Кискинов – техн. директор, Кр. Илич, Фр. Риволие, Цв. Маринов, М. Цокан – пом.-треньор, В. Стефанов – пом.-треньор, Н. Киров – ст. треньор, Л. Апкарян – пом.-треньор, Г. Георгиев – треньор на вратарите, Д. Халачев, Д. Иванов, Хр. Христов – физиотерапевт, Д. Димитров – домакин, Св. Петров – кинезитерапевт; III ред: Н. Димитров – домакин, Н. Виденов, Ант. Вутов, Фр. Пърце, М. Юрич-Петрашило, М. Величков, Ахм. Ахмедов, Анг. Грънчов, Ал. Цветков, Й. Бауренски, Д. Жеков

напуска клуба, но в отбора се завръщат: първо украинският вратар Максим Ковалъов, а след началото на първенството и бившият капитан Ангел Грънчов. Селекцията продължава и по време на първенството.

В това време става известно, че бившият председател Павлин Николов е оставил на клуба огромни за българската действителност задължения. По-голямата част от тези задължения са към неговата фирма, а други са под формата на заем към него. Останалите задължения са към други институции и фирми. Най-важни и спешни са тези към НАП, и към футболисти, треньори и служители, защото са пряко обвързани с покриването на лицензионните критерии на БФС. Павлин Николов не изисква задълженията към него на момента, но отказва да ги опрости, въпреки факта, че когато той е поел клуба не е наследявал такива задължения. Това поставя футболния клуб в изключително тежка ситуация, защото при това положение трудно би се намерил нов спонсор или инвеститор. Така „Спартак“ е изправен пред отнемане на лиценз и прекратяване на участие в Първа лига, както и пред фалит.

Алекс Илиев

Новото ръководство има по-малко от месец, за да излезе от тази тежка ситуация и затова се обръща за финансова подкрепа към Община Варна. От своя страна Общинският съвет отправя призив към варненския бизнес за спешна намеса, за да се спаси и стабилизира „Спартак“, и да се предотврати отнемане на лиценз и прекратяване на участие в Първа лига.

През месец септември 2025 г., благодарение на усилията от страна на ръководството и администрацията на клуба и най-вече на председателя Алекс Илиев, на извънредна сесия Общинският съвет взема решение да се отпуснат необходимите финансови средства за погасяване на задълженията на ФК „Спартак 1918“ към НАП.

Междувременно единият от председателите на клуба – Красимир Зафиров напуска своя пост, защото в същото време е и председател на „Черноморец“ – Бяла, а според наредбата на БФС няма право да изпълнява едновременно и двете длъжности.

През месец октомври 2025 г. става известно, че гласуваните финансови средства от варненския общински съвет не са преведени на клуба, защото изпълняващият длъжността кмет на Варна Павел Попов, много странно и необичайно, е отправил писмено запитване към Министерство на финансите и отказва да изпълни решението на общинския съвет, преди да получи становище от Министерството, което забавя цялата процедура. Вследствие на това „Спартак 1918“ отново е изправен пред критичен момент. БФС поставя срок до 2 седмици да се погасят задълженията към НАП и към бивши футболисти и персонал. В противен случай Лицензионната комисия ще отнеме лиценза на клуба за участие в първенството.

В тази екстремна ситуация, ръководството на футболния клуб стартира Кампания „Аз съм „Спартак“ – за спасение на клуба. Призовават се всички привърженици, цялата спартакowska общност, всички заинтересувани хора да направят дарения с определена значителна сума, срещу което всеки получава сертификат за дарение и специална клубна картата. Ръководството се обръща и към бизнеса във Варна, чрез спонсорски пакет и го включва в кампанията,

също чрез дарителство, а от клуба се получават като подарък клубна карта и различни прерогативи – символичен жест на благодарност и признателност.

Кампанията се превръща в една от най-мощните организирани от футболни клубове и привърженици в България и най-мощната провеждана във Варна. Включват се много хора от различни възрасти и среди, с различни възможности – работещи хора, бизнесмени, пенсионери, млади фенове, цели семейства и фамилии, също бивши футболисти на клуба, спортни дейатели, включително и представители на други футболни и спортни клубове. В същото време, освен средствата от всички закупуващи карти „Аз съм „Спартак“, в банковата сметка и в урните поставяни на стадиона постъпват и дарения на различна стойност.

Ръководството на футболния клуб апелира и към министъра на финансите Теменужка Петкова, и към лидера на партията, от която е тя – Бойко Борисов, за навременно съдействие по възникналия казус. Благодарение на подкрепата и настояването на Бойко Борисов, министърът на финансите подписва съгласие за погасяване на дълга на ФК „Спартак 1918“ към НАП.

Чрез кампанията „Аз съм „Спартак“ се събират значителни средства и клубът успява да се разплати към НАП и частично към бивши футболисти и треньори. „Спартак 1918“ получава условен лиценз от страна на БФС, но остава под мониторинг до изцяло погасяване на своите задължения. Така временно се преодолява тази изключително трудна ситуация.

Огромна заслуга за това имат всички, които се включват в кампанията. Затова техните имена с основание се записват със „златни букви“ в историята на „Спартак“. По реда, по който са оповестени от клуба, те са:

Галин Кюлджиев – собственик на „Мебели Мариста“, дарител – пожелал да запази анонимност, Станислав Стоянов – инженер, който работи в чужбина, Веселин Миланов, Александър Евтимов – строителен предприемач и собственик на „Металекс Инвест“ ЕООД, Радослав Атанасов – собственик на „Bread house“, Адвокатско дружество „Гайдаров и Дочев“, Димитър Трендафилов – шеф в ДЮШ „Спартак“ – Варна и легенда на „соколите“, Ясен Янчев – собственик на транспортната компания „БГ ТРАНС“ ООД, д-р Столе Зафировски – собственик на Дентална клиника „Стомамед“ и преподавател в Медицински университет – Варна, Алекс Илиев – общински съветник и председател на СНЦ ФК „Спартак 1918“, Фен клуб „Братя Соколи“, Фитнес „Сто тона“, Калин Манолов – член на УС на СНЦ ФК „Спартак 1918“ и собственик на строителната компания „Крис Билдинг Инвест“ ООД, адв. Панайот Вълчев – член на управителния съвет на СНЦ ФК „Спартак 1918“ и практикуващ юрист, Валентин Аспарухов – IT специалист, заклет спартаклия и варненец, минал през ДЮШ на „Спартак“, Пламен Борисов, Радостин Станев – един от най-обичаните вратари и дейатели на „Спартак“ – Варна, както и член на УС на СНЦ ФК „Спартак 1918“, Антон Вълчанов – ветеран на „Спартак“ – Варна, лидер на клуба на ветераните и дългогодишен служител на МВР, Йордан Станев – собственик на къща за гости „Бялата Къща“, с. Дебелец и брат на клубната легенда Радостин Станев, д-р инж. Лоренцо Каро – началник на отдел „Международно сътрудничество“ в Министерството на младежта и спорта, ръководител на българските делегации в комитетите на Конвенциите към Съвета на Европа „Сен Дени“ (футболно хулиганство) и „Маколин“ (манипулиране на спортни състезания), Мартен Демирев – предприемач, общественик, баща и член на УС на СНЦ ФК „Спартак 1918“, Климент Йончев – Директор „Комуникации“ в „Левски“ – София, Сергей Петров – Араджиони,

политически антрополог, автор, общественник и член на КК на СНЦ ФК „Спартак 1918“, Милен Борисов – родител на млад футболист от академията на „Спартак“ – Варна, Фен клуб „Набор '92 – Идемо“, съставен от родени през 1992 г., играли в школата на „Спартак“ – Варна момчета, Явор Иванов, Калоян Стойчев, Мирослав Димитров, Йонко Иванов, Станимир Дренчев, Румен Йовчев, Юрий Йовчев, Борис Тодоров, Димитър Димитров, Ивайло Николов, Росен Фучиджиев, Петко Александров, Самуил Добрев – собственик на фирма „БГ ОРНИТОС“, Диян Георгиев, Росен Тончев, Стоян Александров, Венелин Павлов – четвърто поколение фен на „Спартак“, Георги Занев – морски капитан и юноша на „Спартак“, набор 1968 г., играл над 10 години в юношеските формации на клуба, Мартин Стоянов – от Канада, д-р Любиша Блажевски – ортопед-травматолог, Никола Божилов, Владимир Божилов, Красимир Димитров – дългогодишен фен, който помага на „Спартак“ и организационно, Силян Шурбов, Николай Василев, Николай Бойков, Николай Маринов – Ноно – сериен предприемач, собственик на бранда „Kibrit.bg“, Димитър Кондов, Георги Щерев, Калоян Маринов, Богдан Мирчев – фен на „Спартак“ – Варна от дете, собственик на менинг агенция „Brothers Manning“ ЕООД и част от ТС, Красимир Андонов, Божидар Петров, Максим Славов, Николай Статев, Георги Попов, Пламен Вълчев, Деян Димов, Денислав Иванов, Велико Гочев, Пламен Димитров, Станислав Стойчев, Димитър Йорданов – студент, Стефан Сотиров – изпълнителен директор на „ЦСКА 1948“, Фен клуб „Набор '92 – Идемо“, съставен от родени през 1992 г., играли в школата на „Спартак“ – Варна, момчета – с второ дарение, Даниел Стоянов, Кирил Христов – IT специалист, Светослав Тодоров – народен представител в 49-то, 50-то и 51-во народно събрание, Златомир Николов, Пламен Куцаров – фен на „Черно Море“, Димитър Ников и Димитър Ников – млади – собственици на Заложни къщи „Корект Груп“, Андрей Андреев – дългогодишен ултрас и капитан далечно плаване, Иван Миланов, Димитър Карастойков, Асен Савов, Венцислав Костадинов – военнослужещ и преподавател-инструктор в автошкола „Профи Драйв“ ООД, втори анонимен дарител, Галин Русев, Петър Коев – Пецата, Владимир Гочев, Филип Кършелов – родител на дете от ДЮШ, Даниел Шопов, Симеон Пармаков, Тодор Кондов, Стефан Градев, Александър Евтимов – първият човек, включил се в другата инициатива на клуба „Рекламен спонсорски пакет“, Никола Йорданов, Добромир Добрев, Чавдар Карачобанов – бивш служител на футболния клуб и автор на книгата „История на Футболен клуб „Спартак“ Варна“, Стефан Божилов – Челси, както и неговият баща Димитър Божилов, Георги Денев, Пенко Танев, Сергей Серопян – собственик на фирма „ТРАНС-МАР СЪРВИСИЗ“, Мирослав Антонов, Пламен Съботинов, Николай Господинов – бивш ръководител и деятел на клуба, Светлан Златев – юрист, създател на АМФЛ, юноша на клуба и общински съветник, Кристиан Ганчев – народен представител от Варна, областен координатор на младежка партийна структура, тясно свързан със спорта и по-конкретно – футбола, Атанас Вълканов – трето поколение спартаклия, Атанас Алексиев – трето поколение спартаклия, Добромир Баев, Марин Кръстев – човек с голямо сърце и непреклонен дух, който е принуден да преодолява всекидневни предизвикателства, близките на вече покойния Иван Георгиев Иванов – верен фен на „Спартак“ още от далечната 1955 г. – през цели осем десетилетия любов към отбора, фирма „Елеганс“ ЕООД, собственост на Златко Дедов, които развиват бизнес свързан с цветя, фирма „Рувик“ ООД (ВиК и отопление), „Недев Билд 87“ ЕООД, Драгомир Милков – фен на „Левски“ – София, Свилен

Балчев, Никола Николов, Красимир Николов, Жеко, Велин и Боян Жекови – три поколения спартаклии, Клуб по водна топка „Черно море - Тича“, Веселина Томова Захаријева – разследващ журналист и собственик на „АФЕРА.БГ“, дъщеря на легендарния футболист и треньор Тома Захариев – един от хората играли с емблемите на „Шипченски сокол“ и „Спартак“ – Варна, треньор на втория български отбор класирал се в евротурнирите и първият класирал се за КНК („Спартак“ – Варна в КНК през 1961 г.), Вас и Ина Стефанови, Румен Атанасов – трето поколение спартаклия, а синовете му – четвърто, Юлиан Николов, Цветан Енчев – управител и собственик на „САПКО – С. Е.“ ЕООД, Станчо Герджиков – бивш футболист на клуба, който присъства на почти всяко домакинство или гостуване на отбора, въпреки че живее в Пловдив, Фен клуб „Сини вълци“, Иво и Филип Калименови – синове на дългогодишния и уважаван фен Стефан Калименов – Седефа, който е и бивш председател на клуба, Юлия Никова – привърженик на ПФК „Черно Море“, Бисер Коев и Давид Дараджански – съответно син и правнук на Александър Коев – Железния, както и потомци на братя Илия и Руси Булашеви, Христо Христов – районен кмет на р-н „Младост“ във Варна, един от най-разпознаваемите фенове на „Левски“ – София в гр. Варна и който симпатизира на „Спартак“ измежду варненските клубове, Павел Попов – изпълняващ длъжността кмет към момента и зам.-кмет с ресори образование, младеж и култура, Валентин Йончев – фен на „Левски“ – София, Михаил Конакчиев, „Спартак“ – набор 1990 г., Живко Пенев – трето поколение спартаклия, Иван Табаков, Панайот Георгиев, Учебно-занимателен център „Алфея“, Димитър Митев, Илия Дишев, Кирил Димитров – член на Фен клуб „Соколи – София“, Драгомир Цанев – изпълнителен директор на „Ен Ефект“ и фен на „Спартак“ от дете, Диана Тръпчева, Христо Недялков, Валери Филев, Христо Христов, трети дарител, пожелал да запази анонимност, Набор 2013 г. (втора група) от школата на клуба, с треньор Миша Милошевич (имената на момчетата: Алекс Бързаков, Алекс Ганчев, Андрей Андонов, Борис Парушев, Боян Андонов, Боян Младенов, Велизар Колев, Виктор Георгиев, Виктор Цанев, Георги Георгиев, Дани Петров, Джун Недков, Живко Маринов, Калоян Неделчев, Кристиан Галов, Максим Тодоров, Мартин Първанов, Мартин Цанев, Матей Петров, Павел Христов, Стелиян Николов, Теодор Байрактаров, Цветан Неделчев), Иван Иванов – Ювето, Анатолий и Христо Андонови – братя, второ поколение спартаклии, „Трибуна Ултра“ (телевизионно предаване на уебсайта „Sportal.bg“ и в платформата „YouTube“), Светослав Иванов, баба Ани и внучка ѝ Анна Калименова – майка и дъщеря на Стефан Калименов, Софийски клуб на неорганизираните привърженици, Явор Киряков, Ангел Ангелов, Мартин Митов, Йордан Дончев, Християна и Румен Стаматови, Даниел Димитров, Десислав Атанасов – управител на агенция за недвижими имоти „LIONS GROUP“, Ивайло и Николай Георгиеви – собственици на фирма за монтаж на арматура „Айзен Георгиеви“ ООД, Христо Дянков, Тодор Великов, „Ултра Варна“ – варненският фен клуб на „Левски“ – София, д-р Асен Янчев, Александър и Емил Павлови, Тодор Костов, Александър Йоргакиев, Стоян Орманджиев – бивш изпълнителен директор на ЦСКА, внук на покойния защитник и треньор Стоян Орманджиев, който е родом от Варна и син на бившия президент на ЦСКА – Стефан Орманджиев, Иван Йорданов – Ванкиша, баща на футболиста на „Спартак“ Дамян Йорданов, Мирослав Коларов – член на УС на „Спартак 1918“ – Варна, от името на своята сестра Венета Коларова, пак Мирослав Коларов – този път от името на неговата съпруга Албена Вълчева, внучка на Бончо Бонев, играл за „Шипченски сокол“ в периода 1942-45 г. и тяхната дъщеря – Рафаела Коларова,

четвърто поколение спартаклийка, Павел Найденов – привърженик на „Левски“ – София, Николай Николов, Недко Сираков – юноша на „Спартак“ и бивш футболист на клуба, Женья Илиева и Ребека Харизанова – майката и сестрата на председателя на УС на „Спартак 1918“ – Алекс Илиев, Найденов Кателиев, Явор Коренчев – от името на сем. Коренчеви, Теодора Калименова – собственик на „Майка Зайка 1918“ ООД, Георги Гулов, к.д.п. Камен Чакъров, баща и син Върбан и Вилиян Денчеви – ветеран и бивш футболист на клуба, Михаил Кинов, Пламен Петров – маркетинг директор на БФС, баща и син Пепо и Вили Боеви – фен на „Спартак“ и бивш футболист на клуба, четвърти дарител, пожелал конфиденциалност, Никола Лулчев – управител и собственик на фирма „ОКВ“, занимаваща се с дистрибуция на напитки, направи дарение в памет на баща си д-р Найденов Лулчев – дългогодишен зъболекар на МВР - Варна и „ЖСК-Спартак“, а дарението прави от свое име и от това на сина си Александър Лулчев – първо и трето поколение спартаклии, Иван Василев, Айдън Мустафа – Алдо – юноша на „Спартак“ в периода 1997-2001 г., Боян Йорданов, Александър Кълвачев, Станислав и Красимир Андрееви, Марио и Радослава Александрови, Тихомир Василев – собственик на „ЙОШИМУРА“ ЕООД, Набор 2016 г. от ДЮШ на „Спартак“, пети дарител, пожелал конфиденциалност, Набор 2011 г. от ДЮШ на „Спартак“ (елитна група), с треньор Миша Милошевич (имената на момчетата: Борислав Кирилов, Боян Аврамов, Валентин Иванов, Виктор Тодоров, Давид Топалов, Данаил Илиев, Диян Димитров, Илиян Минев, Калоян Костов, Матей Костадинов, Микита Дмитриевич, Павел Тодоров, Станислав Даков, Теодор Петков, Янислав Йонков), Виктор и Венцислав Андрееви, Антон Бодуров – бивш юноша на „Спартак“, Филип Филипов – фен на „Спартак“ от чужбина, Иван Костов, Костадин Костадинов, Стамен Стоянов, Даниел и Николай – приятели от район Лятно кино „Тракия“ и кв. „Христо Ботев“ – юноши на „Спартак“, Набор 2014 г. (втора група), с треньор Даниел Димитров, със специално послание: „Нищо не може да спре това, което можем да направим заедно!“ (имената на момчетата: Димитър Вълев, Калин Николаев, Цветомир Борисов, Миро Йорданов, Георги Николаев, Тео Генчев, Иво Бахъров, Коко Колев, Калоян Костов, Иван Дачев, Мартин Припеков, Крис Георгиев, Кики Павлов, Мартин Момчилов, Николаос Цагаракис, Димо Русев, Димитър Великов, Виктор Гайдарджиев), Младен Тодоров – родител на момче от школата (набор 2012 г.) – Виктор Тодоров – Виската, Красимир Крумов, братята Жельо Петров и Илиян Йорданов, Атанас Атанасов, Христо Дамянов – изпълнителен директор на „БОЛГАР КАПИТАЛ“ АД, Хари Хинев, Живко Тодоров, Тома Донов, Антонио и Викторио Доновеви – четвърто поколение спартаклии, Георги Георгиев, шести анонимен дарител, Божил Колев и Станислав Върбанов – трето поколение спартаклии, Борис Караджов – от името на спартаклийска махла „Победа“, Станислав Янчев, седми привърженик пожелал анонимност, Спа комплекс „Калимански хан“, Камен Боев, братята Петър и Боян Иванови, Илиян Топалов – Пиърса и неговият син Филип, Красимир Зафиров – легендарен вратар на „Спартак“ – Варна и съпредседател на СНЦ ФК „Спартак 1918“, Сашо Липчев, Здравко Петров, Пламен Костов, Катерина Вълчева – от силен спартаклийски род, Светослав Станков – генерален консул на Република България в Чикаго, четвърто поколение спартаклия и баща на син – пето поколение, Бизнес парк „Варна“, Фен фракция „Mladost Crew“, Красимир Маринов – бивш юноша на „Спартак“, играл за любимия клуб на финал срещу ЦСКА за юноши старша през 1969 г., Антон Фажев – бивш футболист, президент и председател на „Спартак“, Димитър

Киров, Иван Цветанов – Трите хикса – бивш шеф на ДЮШ на „Спартак“ – Варна и треньор в няколко двубоя на мъжкия тим се отказва от възнагражденията, които са му дължими от страна на клуба, Галин Киров, Атанас Лечев, Николай Кирилов, Нора Колева, Георги Иванов, Сдружение ПФК „Ботев“ – Пловдив, баща и син, пожелали анонимност, Манол Манолов, медия „Ритнитоп“, „Мелия Гранд Ермитаж“ – най-голямото единично дарение от старта на кампанията, Илиян Филипов – основен спонсор на „Ботев“ – Пловдив и собственик на „ПИМК Холдинг Груп“, ФК „Фратрия“ – Варна подкрепи кампанията, като се отказва от остатъчната трансферна сума за футболиста Ангел Грънчов, Набор 2018-2019 г. от ДЮШ на „Спартак“, с треньор Румен Русев (имената на момчетата: Симеон Добранчев, Росен Русев, Филип Василев, Филип Дончев, Георги Асенов, Здравко Христов, Владислав Ангелов, Кристиан Николов, Самуил Стамболиев, Пресиян Ковачев, Пресиян Йончев, Венцислав Костадинов, Калин Петров, Станимир Дечев, Симеон Василев, Кристиан Киров), семейство Стефан, Ирена и Никола Филипови, Димитър Монов, спортният фотограф Орлин Цанев, който снабдява клуба и медиите с кадри от мачовете, също се отказва от своите възнаграждения до края на годината, а освен това прави безплатна фотосесия на целия отбор, Диян Димов, Фондация „Жълто и черно“ („Ботев“ – Пловдив), Даниела Найденова – дъщеря на легендарния голмайстор на „Спартак“ Стефан Найденов – Доктора, десети човек, пожелал анонимност, Набор 2013 г. (първа група) от ДЮШ на „Спартак“, с треньор Янаки Смирнов (имената на момчетата: Адриан Иванов, Димитър Ненов, Йоан Стоянов, Иван Стефанов, Пламен Илиев, Дени Мухаремов, Дани Димов, Стефан Бондаков, Дани Радославов, Георги Ецов, Тони Василев, Васил Бондаков, Жорж Георгиев, Ники Тодоров, Виктор Владимиров, Дани Николов, Борислав Карабахчиев, Алекс Илиев, Берк Шенол, Самуил Петков, Стели Димитров), Набор 2014 г. (първа група) от ДЮШ, с треньор Георги Симеонов (имената на момчетата: Божидар Йорданов, Валери Янков, Велин Ангелов, Владимир Атанасов, Георги Герчев, Георги Иванов, Емир Муса, Живко Желев, Ивайло Петров, Иван Керчев, Калоян Касабонев, Корай Мустафа, Матей Тодоров, Симеон Йончев, Цветан Занев), сестрите – близначки Грациела и Виктория Константинови – четвърто поколение спартаклийки, чиято спортно-състезателна дейност започна от Тенис академия „Спартак“, както и техния баща Виктор Иванов Константинов, Набори 2016 и 2017 г. от ДЮШ на „Спартак“ – Варна, с треньор Николай Василев (имената на момчетата: Набор 2016 г. – Роман Костадинов, Преслав Цанев, Венилин Велиев, Андрей Герджиков, Стефан Милушев, Виктор Неделчев, Герен Жулвен, Християн Христов, Кубрат Димитров, Милен Иванов, Набор 2017 г. – Валентин Димитров, Борис Маринов, Благой Георгиев, Борис Георгиев, Виктор Емперов, Ивелин Пенев, Борис Умников, Димитър Шидеров, Иво Иванов, Богомил Андонов, Даниел Атанасов, Борис Николов, Иван Димитров, Ивайло Ангелов, Георги Петров, Марин Георгиев), Милко Катмъров – привърженик на „Ботев“ – Пловдив, „Лудата Банда“ – фенове на „Ботев“ – Пловдив, Павел Денев, младата надежда на „Спартак“ (набор 2015 г.) Александър и малкият му брат, бъдещ талант на „соколите“ – Светослав, Спортна медия „МК Футбол“, Николай Тонев – кмет на Община Гълъбово, „Спартак“ – набор 1991 г. и послание: „Дойдохме деца, тръгнахме си мъже! За нас е чест!“, Иван Василев – бивш футболист и бивш собственик на ПФК „Локомотив“ – София, който апелира: „Помагайте на „Спартак“ – Варна!“, привърженици на „Локомотив“ – Г. Оряховица, Владислав Симеонов, Микаел Алекс Илиев – син на председателя на ФК „Спартак 1918“ Алекс Илиев, с послание „ЩЕ!“, целият набор 2012 г. от

ДЮШ на „Спартак“ (първа и втора група), с треньор Искрен Пенчев, Калин Коев, Благой Калфов – бивш юноша, футболист, помощник-треньор, старши треньор, технически директор и председател на „Спартак“, единствен в историята на „Спартак“, преминал през всички нива на родния си клуб, „BULTRAS COMPANY“ – една от ултрас организациите на „Ботев“ – Пловдив, с послание: „Пожелаваме ви успешна кампания, защото мястото на клубове с история и традиции като „Спартак“ – Варна е в Първа лига!“, Тодор Райков, Набор 2015 г. от ДЮШ на клуба, с треньор Симеон Симеонов (имената на момчетата: Славин Янкулов, Пресиян Димов, Васил Тодоров, Мартин Денчев, Мартин и Георги Георгиеви, Матю Иванов, Даниел Димитров, Дани Генчев, Калоян Огнянов, Антоан Анастасов, Максим Димчев, Христиан Христов, Калоян Коларов, Павел Малчев, Валентин Атанасов, Винченцо Савов, Никола Иванов, Михаил Михов, Борис Георгиев, Александър Петров, Борис Николов), Янко Станев, Набор 1992 г. – с трето дарение, първите фирми, които се включват като спонсори на клуба в кампанията „Бизнесът зад Спартак“, чрез официалния спонсорски пакет на клуба са „Металекс Билд“ и „Оптики Радушеви“, ДФК „Делфините“ – Варна, Сахара Велева дарява за любимия отбор на баща си, фамилия Вуцови – Велислав, Иван, Петър и Светослав – те правят дарението си в памет на големия Иван Вуцов – легенда на българския футбол, техен дядо и баща (Той бе старши треньор на мъжкия тим през сезон 1981/82 и в началото на сезон 1982/83 г. Иван Вуцов върна отбора в „А“ група, но неговите заслуги към „Спартак“ са далеч по-значими. Той направи революция в „Спартак“, издигна организацията на работа в клуба на изключително високо професионално ниво и създаде основите на един от най-силните отбори в историята на клуба, в който личаха имената на Живко Господинов, Красимир Зафиров, Красимир Венков, Иван Петров, Енчо Недев, Пламен Казаков, Асен Михайлов, Стефан Найденов, Румен Димов, Борислав Гьорев, Сашо Борисов, Владимир Николчев и други. Тази селекция записва най-светлите страници в историята на „Спартак“. До сетния си дъх Вуцов вярваше в силата, духа и свободата на „Спартак“ – Варна, превръщайки борбата за клуба в своя лична кауза, и всеки път завършваше с любимия си мотив „Спартак Варна – една любов, винаги вярна!“. Неговият син Велислав Вуцов гордо продължава семейната традиция – започва своя път като футболист, а по-късно и като треньор именно в „Спартак“ – Варна.), Набор 2010-2011 г. с треньор Станислав Целов...

От клуба изказват специална благодарност на всички, които са се включили в кампанията „Аз съм „Спартак“ и лично на Цветомир Найденов – един от спонсорите на клуба, на Спортна Медия „МК Футбол“, на фирмите, които подкрепят „Спартак“: Efbet – основен спонсор и партньор – ключова опора през последните години, на „100 тона“, Prime Gear и „Климарин“ – спонсори и доказани приятели на клуба, на Metalex Build и „Оптики Радушеви“ – включили се по инициатива на Александър Евтимов в рекламнo-спонсорския пакет на клуба.

В края на месец февруари 2026 г., поради все още непогасените задължения на футболния клуб, се възобновява дарителската кампания „Аз съм Спартак“, вече с възможност за свободни дарения в размер по избор. С дарения в кампанията се включват:

Красимир Тръпчев, Светослав Тодоров, председателят на клуба Алекс Илиев, Георги Занев, Станимир Дренчев, Емил Лазаров, бившият изтъкнат вратар на „Спартак“ Радостин Станев, Димитър Ганев, Йонко Иванов, Павел Маринов, Радослав Атанасов, Росен Тончев, Симо Симеонов, Емил Даматян,

Гьоко Хаджиевски

Георги Митков, Сем. Иванови, Александър Йоргакиев, Чавдар Карачобанов, Орлин Сарайдаров, Калоян Маринов, бившият футболист на „Спартак“ Антон Вълчанов, Валентин Христов, Даниелка Андонова, единадесети дарител решил да запази анонимност, Даниел Емилов, Пламен Пенев, Капитан Андрей Андреев, Стефан Бенков, поредно дарение от набор 1992 г. на „Спартак“, Павел Диханов и дъщеря му Симона Диханова, Бойко Павлов, Димитър Монов, Фен клуб „Братя Соколи“ с второ дарение, Христо Атанасов...

През месец април 2026 г. ФК „Спартак 1918“ попада сред 100-те футболни клуба от най-добрите 50 първенства в света за развитие на млади таланти. Това е посочено в доклада на Футболната обсерватория (CIES), който е базиран на определени критерии и статистически анализ за 5 години назад. Престижната класация е съставена въз основа на брой минути, дадени на футболисти под 21 години. Общо 6 български клуба попадат в първите 100: „Септември“ – София (11-то място), „Славия“ – София (35-то място), „Ботев“ – Пловдив (47-мо място), „Добруджа 1919“ – Добрич (59-то място), „Спартак 1918“ – Варна (89-то място) и „Левски“ – София (99-то място).

На 24 април 2026 г., на мача на „Спартак“ срещу „Берое“ – Ст. Загора във Варна (1:2), на стадион „Спартак“ за първи път е включено електронното табло, което е монтирано малко по-рано (Таблото е доставено от ПФК „Ботев“ – Пловдив).

През сезон 2025/26 г., под ръководството на старши треньора Гьоко Хаджиевски, представителният отбор на „Спартак 1918“, макар и изключително трудно, успява да запази мястото си в Първа лига. В първенството „соколите“ многократно са ощетявани от съдиите, а въпреки финансовите проблеми в клуба, Гьоко Хаджиевски успява да създаде боеспособен отбор, който играе техничен футбол и често радва своите привърженици. Той, както и всички футболисти, участвали в първенството имат големи заслуги за спасяването на отбора в Първа лига.

Дамян Йорданов

Силно впечатление с изявиите си оставя младият и много талантлив халф Дамян Йорданов. „Рожба“ на „Спартак“ и потомствен спартаклия, той е техничен, креативен, демонстрира пълно себепознание и постоянство във всеки мач.

През сезон 2025/26 г. „Спартак 1918“ оцелява не само в Първа лига, но и като клуб. Цялата заслуга за това е на ръководството, което получава изключително тежко наследство от

**Председателят на ФК „Спартак 1918“ Алекс Илиев
и Мартен Демирев – член на управителния съвет (вдясно)**

предишното ръководство – огромни финансови задължения и разбит представителен отбор.

Особен принос има Алекс Илиев. Още преди да поеме управлението на „Спартак“, той успява да използва своето обществено влияние, да съживи надеждата за спасение на клуба, да „зарази“ много от отчаяните привърженици и да създаде добър екип.

След встъпването си в длъжност, новото ръководство и най-вече председателят Алекс Илиев, Мартен Демирев – член на управителния съвет и Сергей Петров – Араджиони – член на контролния съвет на „Спартак“ полагат неимоверни усилия и имат огромни заслуги за осъществяването на цялата организационна дейност, финансовото обезпечаване и стабилизирането на клуба. Благодарение на техните усилия и на подкрепата на най-верните си привърженици ФК „Спартак 1918“ за пореден път в своята история е спасен от разруха.

Историята на „Спартак“ не свършва до тук. Тя продължава...

В своята история „Спартак“ преминава през възходи и падения, през успехи и неуспехи, но оставя незаличима следа в българския футбол. Със спечелената титла през 1932 г., футболният клуб се нарежда сред 16-те достигнали шампионския връх на страната. „Спартак“ е сред 10-те клуба с най-много участия в елитната група и сред 26-те представяли България в европейските клубни турнири.

През годините варненският клуб е дал редица футболисти на националния отбор – Михаил Тунчев, Илия Булашев, Добромир Ташков, Трендафил Станков, Димитър Ненчев – Бакала, Илия Кирчев, Димитър Енчев,

Красимир Зафиров, Живко Господинов, Иван Петров, Стефан Найденов – Доктора, Сашо Борисов, Асен Михайлов, Иво Георгиев, Радостин Станев, Диан Дончев, Иван Йорданов и Ахмед Ахмедов. До националния тим са достигнали също и възпитаници на клуба, след като са преминали в други отбори – Георги Станев, Иван Дервентски, Димитър Ангелов – Чарли, Георги Минчев, Пламен Гетов и Енгибар Енгибаров.

НЕЗАБРАВИМИТЕ

В историята на „Спартак“ има много футболисти, които достойно са защитавали името и честта на клуба. Част от тях са със съществен принос за постигнатите успехи и дълго ще се помнят с добрите си изяви на терена със синьо-белия екип. Сред тях има и такива, които са записали имената си със златни букви в историята на „Спартак“.

Жечо Тунчев

Роден е на 01.05.1910 г. Умира на 14.01.1932 г. на 21-годишна възраст от туберкулоза. Студент е от Търговската академия във Варна (днес ИУ). Той е вторият от братята Тунчеви (Михаил и Върбан), които са и негови съотборници. Жечо Тунчев започва да играе първо в юношеския тим, а в периода 1927 – 1931 г. е нападател (десен инсайд) в представителния отбор на „Шипченски сокол“. За кратко време се утвърждава като отличен футболист и е всепризнат за най-добрият във Варна по това време – наречен е „перлата“ на футболна Варна. Жечо Тунчев притежава всички белези на футболното майсторство – фина техника, бързина, точен пас и удар. Той е елегантен футболист, отличен дрибълър, способен да излъже 4-5 души един след друг, умее да създаде голове положения и да ги реализира. Предвиждан е и за националния отбор, където отказва да играе, защото не вземат неговите съотборници и приятели Илия Булашев и Александър Коев, с които отлично си взаимодейства на терена (а те не са повикани, защото тогава са още ученици). Жечо Тунчев е вицешампион на България през 1931 г. с „Шипченски сокол“ и трети в първенството през 1929 г.

Илия Булашев

Роден е на 06.06.1911 г. Централен нападател на „Шипченски сокол“ в периода 1927 – 1933, 1934 – 1938 и през 1941/42 г. Преди това играе в юношеския тим. През 1933/34 г. е в „АС-23“ – София, а през 1938 – 1940 г. – във „Владислав“ – Варна. Илия Булашев е нисък на ръст, набит, със здрава мускулатура, много подвижен, техничен, със силен и точен удар. Най-изявеният голмайстор по времето на „Шипченски сокол“. С неговия победен гол „соколите“ печелят финала срещу „Славия“ и шампионската титла през 1932 г. Със своя тим Илия Булашев е и вицешампион през 1931 и 1933 г. и трети през 1929 г. Вицешампион е и с „Владислав“ през 1939 г. В „А“ националния тим Илия Булашев има 2 мача през 1934 г., а в „Б“ отбора на България – 1 мач и 1 гол през 1933 г.

Добромир Ташков

Роден е на 21.04.1925 г. Започва при юношите, а по-късно играе в представителния отбор на „Шипченски сокол“ и „Спартак“ като централен нападател в периода 1942 – 1950 г. След това преминава за кратко през есента на 1950 г. в „Строител“ – Шумен (като войник), „Спартак“ – София – през 1952 г. и „Славия“ – София – през 1951 и 1953 – 1961 г. В „А“ група има 203 мача и 117 гола. От тях 16 мача и 10 гола са за родния му клуб. Добромир Ташков е футболистът с най-много вкарани голове в историята на „Спартак“. Той има 148 гола в градските, областните, държавните първенства и за купата. Изявен голмайстор, един от най-добрите в страната, изключително техничен, притежава бързина, демараж и много добър дрибъл.

Заедно с Борис Парушев и Тома Захариев образуват много силна нападателна тройка. С отбора на „Спартак“ е 3 пъти полуфиналист в държавното първенство – през 1945, 1946 и 1948 г. Вицешампион е на България със „Спартак“ – София през 1952 г. и със „Славия“ – през 1954, 1955, 1959 г. Финалист е за купата със „Спартак“ – София през 1952 г. и със „Славия“ – 1954 г. Добромир Ташков е голмайстор на първенството през 1952 г. – заедно с Димитър Исаков (от „Славия“ – София) имат по 10 гола; през 1954 г. – с 25 гола (рекорд) и през 1958 г. – заедно с Георги Арnaudов (от „Спартак“ – Варна) имат по 9 гола. В „А“ националния отбор има 7 мача и 1 гол, в периода 1950 – 1953 г., а в „Б“ националния тим – 3 мача (1952 – 1956 г.). Заслужил майстор на спорта от 1959 г.

Добромир Ташков е и много успешен треньор. Носител е на националната купа със „Славия“ през 1964 и 1966 г. Пак със „Славия“ става вицешампион на страната и достига до полуфинал за КНК през 1967 г. Ръководи националния отбор на България през 1966 и 1979 г. През сезона 1974/75 г. става треньор на родния си клуб „ЖСК-Спартак“ и го вкарва от „Б“ в „А“ група. Работи успешно като треньор на клубни отбори в Мароко и Кипър.

Илия Кирчев

Роден е на 28.12.1932 г. Играе в юношеския тим, а след това е централен защитник в представителния отбор на „Спартак“, където преминава цялата му футболна кариера – от 1951 до 1966 г. За „Спартак“ има 286 мача в „А“ група, което е клубен рекорд и 3 гола, а в „Б“ група – 50 мача и 1 гол. Илия Кирчев е висок, строен и елегантен защитник, физически много здрав, с голям отскок и отлична игра с глава, много трудно преодолим, с точен пас и добра техника. Внася сигурност в цялата отбрана. Със „Спартак“ е трети в първенството и бронзов медалист през 1955 г., финалист за националната купа през 1961 г. и участник в турнира за КНК същата година. Илия Кирчев е един от най-силните централни защитници на България

и най-добрият футболист във Варна за своето време. В „А“ националният отбор има 7 мача, в периода 1957 – 1963 г., а в „Б“ националният тим е рекордьор с 18 мача (заедно с Ат. Манолов от „Спартак“ – Пловдив, а 6 пъти е бил и капитан на „Б“ отбора) – 1955 – 1963 г. Включен е в отбора на България за олимпиадата в Мелбърн през 1956 г., където българският тим печели третото място и бронзовите медали. Майстор на спорта от 1963 г. Буйният му нрав му пречи да направи още по-успешна кариера като футболист.

След приключване на състезателната си кариера Илия Кирчев става треньор и ръководи „ЖСК-Спартак“ в първенството 1973/74 г. и през есента на 1978 г. (заедно със Спас Киров). Работи с успех и като треньор в ДЮШ на клуба – печели трето място и бронзови медали с юношите старша възраст през 1981 г.

Красимир Зафиров

Роден е на 20.05.1950 г. Най-добрият вратар в историята на клуба и на Варна. Играе в „ЖСК-Спартак“ и „Спартак“ в периода 1972 – 1984 и 1985 – 1988 г. Преди това започва в юношеския тим, после – във „Ватев“ – Белослав през 1969 г., а като войник е в „Граничар“ – Кюстендил – 1969 г., „Велбъжд“ – Кюстендил – 1969 – есен 1971 г. и в „Черно море“, където има само един мач през есента на 1971 г. През сезона 1984/85 г. е в „Шумен“. В „А“ група има общо 228 мача, а за „Спартак“ – 227 мача в „А“ и 175 мача в „Б“ група. Красимир Зафиров е футболистът с най-много изиграни мачове в историята на „Спартак“ – общо 471 (в „А“ гр. – 227, в „Б“ гр. – 175, за КБ и КСА – общо 65 и за КНК – 4). Висок, строен, с голяма пъргавина, отскок и изключителен рефлекс, той играе много добре както в рамката на вратата, така и в наказателното поле, умее да плонжира атрактивно за топката. С отбора на „ЖСК-Спартак“ е финалист за купата на България през 1983 г., като същата година достига и до осминафинал в турнира за КНК. Бронзов медалист за първенството през 1984 г. Два пъти е определян за най-добър вратар на шампионата – през 1984 и 1986 г. В националният отбор има 3 мача, в периода 1978 – 1982 г. Включен е в националният отбор за балканското първенство, което се провежда 1973–1976 г., когато България става Балкански шампион. Майстор на спорта от 1984 г.

След приключване на състезателната си кариера Красимир Зафиров става треньор на вратарите в клуба. Като старши треньор той ръководи „Спартак“ за кратко през есента на сезон 1994/95 г.

Красимир Зафиров е съпредседател на „Спартак 1918“ (заедно с Алекс Илиев) за кратко през 2025 г.

Иван Петров

Роден е на 04.08.1955 г. Централен нападател на „ЖСК-Спартак“ и „Спартак“ в периода 1974 – 1983, пролет 1985 – 1986 и есен 1989 г. Преди това е в юношеския тим на клуба, а по-късно се състезава в „Етникос“ – Ахнас, Кипър (1986/87 г.), „Черно море“ (1987/88, в началото и в края на сезон 1988/89 и 1990/91 г.) и „Рабат Аякс“, Малта (1988/89 г.). В „А“ група има общо 136 мача и 31 гола, а за „Спартак“ – 130 мача и 30 гола в „А“ и 199 мача и 71 гола в „Б“ група. Иван Петров е много здрав физически, отличава се с голям отскок и много добра игра с глава, както и с голмайсторски умения. С отбора на „ЖСК-Спартак“ е финалист за купата на България през 1983 г., а с „Черно море“ е финалист за купата на съветската армия – 1988 г. В националния отбор има 6 мача и 1 гол в периода 1982 – 1983 г. Майстор на спорта от 1988 г.

След приключване на състезателната си кариера, през 1992 г. Иван Петров основава във Варна първата частна футболна школа в България – „Феър плей“. Тя просъществува до 2004 г. и преустановява дейност по финансови причини. От 1996 г. „Феър плей“ сформира представителен мъжки отбор, а Иван Петров е негов треньор. С „Феър плей“ той става Носител на Купата на Аматорската футболна лига през 2000 г.

Иван Петров е председател на „Спартак 1918“ в периода 2015 – 2016 г.

Живко Господинов

Роден е на 06.09.1957 г., възпитаник на футболната школа на „ЖСК-Спартак“. Играе като нападател, офанзивен халф и плеймейкър. В представителния отбор на „ЖСК-Спартак“ и „Спартак“ се състезава в периода 1974 – 1977, 1978 – 1987, пролет 1988 – есен 1988 и есен 1990 г. Във „Ватев“ – Белослав е през 1977/78 г., в „Спартак“ – Плевен – есен 1987 г., във „Фафе“, Португалия играе 1988 – 1990 г., а в края на кариерата си – през пролетта на 1992 г. е в „Берое“ – Ст. Загора и „Черно море“. В „А“ група има общо 171 мача и 46 гола, а за „Спартак“ – 155 мача и 41 гола в „А“ и 154 мача и 60 гола в „Б“ група. Живко Господинов притежава много добър дрибъл, техника, бързина, точен пас и удар. Той е напорист и пробивен футболист, като умее да организира играта на отбора и да създава голове положения – най-добрият във Варна за времето си. С отбора на „ЖСК-Спартак“ е финалист за купата на България през 1983 г., достига до осминафинал в турнира за КНК през същата година, а през 1984 г. е трети в първенството и бронзов медалист. В националния отбор има 39 мача и 6 гола, в периода 1982 – 1986 г. Това постижение е рекорд за футболист от варненски клуб. Участник е на световното първенство в Мексико – 1986 г. Там България за първи път в своята история се класира на осминафинал. Живко

Господинов играе в 3 от общо четирите мача на българския тим и става първият футболист от варненски отбор участвал на световно първенство. През лятото на 1986 г. Живко Господинов получава оферта за трансфер от „Олимпик“ – Марсилия, който по това време е ръководен от изтъкнатия специалист Мишел Идалго. МВР обаче не разрешава на футболиста да премине във френския тим. Майстор на спорта от 1985 г.

Стефан Найденов – Доктора

Роден е на 16.08.1957 г. Играе като офанзивен халф и плеймейкър в „ЖСК-Спартак“ и „Спартак“ в периода 1982 – 1990 и 1991 – 1993 г. Преди това се състезава в „Септемврийска слава“ – Монтана през 1975 – 1977 г. и „Берое“ – Ст. Загора – 1977 – 1982 г., а в „Черно море“ е през 1990/91 г. В „А“ група има общо 295 мача и 77 гола, от тях за „Спартак“ са 193 мача, а неговите 56 гола, са клубен рекорд в „А“ група, има и 47 мача и 5 гола за клуба в „Б“ група. Стефан Найденов притежава изключителна техника, точен пас и удар, умее да създава и реализира голове положения. Заедно с Живко Господинов образуват много силен нападателен тандем. С отбора на „ЖСК-Спартак“ Стефан Найденов е финалист за купата на България през 1983 г., достига до осминафинал в турнира за КНК през същата година, а през 1984 г. е трети в първенството и бронзов медалист. В националния отбор има 6 мача и 1 гол, в периода 1982 – 1983 г.

СТАТИСТИКА

ФК „СПАРТАК 1918“ ВАРНА

Основан: 28.08.1918 г.

Имена: „Български сокол“ (от 1918 г.),
„Шипченски сокол“ (от 1924 г., след обединение с „Шипка“),
„Спартак“ (от 1945 г., след обединение с „Левски“ и „Радецки“),
„ЖСК-Спартак“ (от 1969 г., след обединение с „Локомотив“),
„Спартак“ (от 1985 г.),
„Спартак 1918“ (от 2010 г., след обединение с „Владислав 2009“).

Цвета: синьо и бяло.

Стадион: „Спартак“ (капацитет 7 000 места).

Успехи: Шампион – 1932 г.,
вицешампион – 1931, 1933 г.,
трето място – 1929, 1955, 1983/84 г.,
полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г.,
финалист за националната купа – 1961, 1982/83 г.,
участник в европейските клубни турнири: КНК – 1961/62, 1983/84 г. - осминафиналист,
Интертото: 1987, 1989, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001 г.

Участия в Държавното първенство: 9 сезона – 1929, 1931-1933, 1944-1948 г.

Участия в „А“ група / ППЛ: 46 сезона – 1950-1952, 1954-1963/64, 1965/66, 1971/72-1973/74, 1975/76-1977/78, 1982/83-1988/89, 1992/93, 1993/94, 1995/96-2004/05, 2006/07-2008/09, 2022/23, 2024/25, 2025/26 г.

Най-много мачове в „А“ група: Илия Кирчев – 286 (1951/66 г.).

Най-много мачове общо: Красимир Зафиров – 471 (1972/88 г.).

Най-много голове в „А“ група: Стефан Найденов – 56 (1982/93 г.).

Най-много голове общо: Добромир Ташков – 148 (1942/50 г.).

Най-много мачове в националния тим: Живко Господинов – 39 (1982/86 г.).

Национални играчи на клуба

„А“ национален отбор

Живко Господинов – 39 мача / 6 гола (1982 – 1986 г.)
Сашо Борисов – 13 мача (1983 – 1984 г.)
Илия Кирчев – 7 мача (1957 – 1963 г.)
Стефан Найденов – 6 мача / 1 гол (1982 – 1983 г.)
Иван Петров – 6 мача / 1 гол (1982 – 1983 г.)
Ахмед Ахмедов – 4 мача (2024 г.)
Трендафил Станков – 3 мача (1950 г.), общо 17 мача / 5 гола
Красимир Зафиров (вр.) – 3 мача (1978 – 1982 г.)
Проспер Менди – 3 мача (за Гвинея-Бисау – 2022 г.), общо 6 мача
Илия Булашев – 2 мача (1934 г.)
Димитър Енчев – 2 мача (1976 г.), общо 3 мача
Михаил Тунчев – 1 мач (1925 г.)
Добромир Ташков – 1 мач (1950 г.), общо 7 мача / 1 гол
Димитър Ненчев – 1 мач (1950 г.), общо 3 мача
Асен Михайлов – 1 мач (1982 г.)
Иво Георгиев – 1 мач / 1 гол (1996 г.)
Радостин Станев (вр.) – 1 мач (1997 г.)
Диан Дончев – 1 мач (2000 г.)
Валерийс Ивановс – 1 мач (за Латвия – 2001 г.), общо 69 мача / 1 гол
Ивей Ромееш – 1 мач (за Панама – 2022 г.), общо 2 мача
Иван Йорданов – 1 мач (2023 г.), общо 4 мача

„Б“ национален отбор

Илия Кирчев – 18 мача (нац. рекорд, 1955 – 1963 г.)
Димитър Ненчев – 2 (1955 г.), общо 3 мача
Христо Вълчанов (вр.) – 2 (1956 – 1959 г.)
Александър Коев – 1 (1933 г.), общо 2 мача
Борис Нейков – 1 мач (1933 г.)
Трендафил Станков – 1 (1950 г.)
Кирил Пандов – 1 (1955 г.)
Бисер Димитров – 1 (1957 г.)

С над 100 мача за клуба в „А“ група

Илия Кирчев – 286 (1951/66)
Николай Станчев – 247 (1995/07)
Красимир Зафиров (вр.) – 227 (1972/88)
Бисер Димитров – 224 (1955/64)
Благой Янев – 217 (1954/64)
Кирил Пандов – 207 (1950/61)
Христо Вълчанов (вр.) – 206 (1954/66)
Стефан Найденов – 193 (1982/93)
Енчо Недев – 190 (1971/83)
Пламен Казаков – 186 (1982/89)
Герасим Калугеров – 185 (1957/66)
Георги Арнаудов – 170 (1950/61)
Иван Филипов – 168 (1956/66)
Христо Николов – 168 (1958/66)
Златин Михайлов – 167 (1995/05)
Красимир Венков – 166 (1972/85)
Спиридон Филипов – 161 (1954/62)
Живко Господинов – 155 (1975/89)
Диан Дончев – 154 (1992/09)
Валентин Станчев – 141 (1995/03)

Димитър Диев – 139 (1984/89)
Димитър Ненчев – 132 (1950/57)
Иван Петров – 130 (1975/86)
Кирчо Киряков – 127 (1972/78)
Тодор Попов – 125 (1973/84)
Анастас Петров – 123 (1998/04)
Димитър Трендафилов – 121 (1984/96)
Димитър Митов – 117 (1992/00)
Антон Фажев – 116 (1971/78)
Никола Живков – 115 (1958/64)
Сашо Борисов – 113 (1982/86)
Георги Арнаудов (вр.) – 112 (1995/08)
Румен Димов – 111 (1982/88)
Красимир Влахов – 111 (1995/02)
Стефан Стефанов – 106 (1958/64)
Боян Илиев – 104 (1999/09)

С над 20 гола за клуба в „А“ група

Стефан Найденов – 56 (1982/93)
Христо Николов – 48 (1958/66)
Валентин Станчев – 48 (1995/03)
Георги Арнаудов – 42 (1950/61)
Живко Господинов – 41 (1975/89)
Пламен Казаков – 39 (1982/89)
Стефан Стефанов – 31 (1958/64)
Иван Петров – 30 (1975/86)
Иван Филипов – 29 (1956/66)
Герасим Калугеров – 27 (1957/66)
Иво Георгиев – 27 (1995/98)

Кирчо Киряков – 26 (1972/78)
Петко Петков – 24 (1960/64)
Пламен Тимнев – 23 (1997/00)
Анастас Петров – 21 (1998/04)

Голмайстори в „А“ група

Георги Арнаудов – 1958 г. с 9 гола
Любен Костов – 1959/60 г. с 12 гола
Иво Георгиев – 1995/96 г. с 21 гола

Вратар № 1 в „А“ група

Красимир Зафиров – 2 пъти: 1983/84 и 1985/86 г.

„Кавалер на звездите“ в „А“ група
Димитър Енчев – 1975/76 г.

В „22-мата най-добри“ в „А“ група
Стефан Стайков (вратар) – 1971/72 г.

В „11-те на първенството“ в „А“ група
Димитър Енчев – 1975/76 г.
Живко Господинов – 4 пъти: 1983/84, 1984/85, 1985/86 и 1987/88 г.
Янчо Богомилов – 1986/87 г.

Най-добър нападател за годината
Ахмед Ахмедов – 2024 г.

Приз за „Феър плей“
Тодор Радомиров – 2006 г.

Участници на големи международни първенства

Балканско първенство: Борис Парушев – Тирана 1946 г.;
Тома Захариев – 1947 г.;
Красимир Зафиров – 1976 г., Балкански шампион.
Олимпийски игри: Илия Кирчев – Мелбърн 1956 г., бронзов медалист.
Световно първенство: Живко Господинов – Мексико 1986 г., осминафиналист,
играе в 3 мача.
Европейско първенство: Иво Георгиев – Англия 1996 г.

Майстори на спорта

Тома Захариев – 1953 г.
Димитър Ненчев – 1955 г.
Кирил Пандов – 1959 г.
Илия Кирчев – 1963 г.
Никола Димитров – 1973 г.
Красимир Зафиров – 1984 г.
Живко Господинов – 1985 г.
Румен Димов – 1988 г.

Шампионите

1932 г. – участници на финала: Здравко Янакиев (вр.), Георги Апостолов, Иван Георгиев, Борис Нейков (капитан), Владимир Капзамалов, Стоян Танев, Райко Димов, Александър Коев, Илия Булашев, Иван Найденов и Руси Булашев;
в другите мачове: Петър Добрев, Люцкан Люцканов, Петър Иванов, Иван Иванов, Панайот Несторов, Петър Георгиев (вр.).

РЪКОВОДИТЕЛИ

Председатели

1918 – 1919 – Нягол Колев
1919 – 1922 – Ганчо Русинов
1922 – Енчо Патронов
1922 – 1924 – Георги Казаков
1924 – Дирк Бронз (Холандия)
1924 – 1928 – кап. II р. Никола Мишев
1928 – 1931 – Иван Фиков
1931 – Генчо Генов
1931 – 1932 – Иван Фиков
1932 – Братой Вичев
1932 – ген. Жечев
1932 – 1933 – Генчо Генов
1933 – 1934 – полк. Славчо Кирчев
1934 – 1935 – Иван Фиков
1935 – 1936 – Генчо Генов
1936 – Васил Зографов
1936 – 1939 – арх. Стефан Попов
1939 – 1940 – Петър Коларов
1940 – Христо Христов
1941 – 1942 – председател няма, Димитър Топалов изпълнява тази длъжност
1942 – 1943 – Димитър Минев – Делкото
1943 – 1944 – Петър Статев
1945 – 1946 – Стефан Куртев
1946 – 1949 – полк. Георги Богданов – Левака
1949 – 1964 – Кузман Пандов
1964 – 1973 – ген. Георги Аргиров – Хищника
1973 – Недялко Тачев
1973 – 1976 – Иван Драгиев
1976 – 1979 – ген. Велико Станков
1979 – 1984 – Иван Славов
1984 – 1986 – Стоян Цанев
1986 – 1988 – Иван Коев
1988 – 1989 – Николай Трънков
1989 – 1990 – Иван Коев

Президенти

1990 – Атанас Атанасов – Кеби
1990 – 1991 – Иван Коев
1991 – Никола Димитров
1991 – Стоян Цанев
1991 – 1993 – Галин Илиев
1993 – 1994 – арх. Пламен Тимев – Ганди
1994 – Антон Фажев временно изпълнява длъжността президент
1994 – 2004 – Николай Ишков

Собственици

2004 – 2006 – Иван Славков
2006 – 2007 – Иван Славков и Иван Динов
2007 – 2008 – Иван Славков
2008 – 2009 – Иван Динов
2009 – Добрин Добрев
2009 – Живко Великов изпълнява управленските функции в клуба
2009 – 2010 – Янко Станев неофициално изпълнява управленските функции в клуба

2010 – Антон Луков, но Янко Станев продължава да изпълнява управленските функции в клуба

Председатели

2010 – 2013 – Георги Вълев, но Янко Станев продължава да изпълнява управленските функции в клуба; от 2011 г. Пламен Стилиянов поема управленските функции, но упълномощава Живко Великов, а от 2013 г. е упълномощен Диан Дончев

2013 – 2015 – Антон Фажев

2015 – Пиетро Белардели (Италия)

2015 – 2016 – Иван Петров

2016 – 2017 – Благой Калфов

2017 – 2019 – Стефан Калименов – Седефа

2019 – 2020 – Борислав Георгиев – Бобъра

2020 – 2023 – Асен Миланов, през 2021 г. към него неформално се присъединява Павлин Николов

2023 – 2025 – Павлин Николов, от 2024 г. управленските функции в клуба изпълнява Иван Кирилов

2025 – – Алекс Илиев и Красимир Зафиров

2025 – – Алекс Илиев

ТРЕНЬОРИ

1932 – Ференц Фан (Германия)
1933 – Мариус (Австрия)
1945 – Александър Кондов
1949 – Стефан Калъчев – Муната
1950 – Стефан Калъчев – Муната
1951 – Христо Минковски – Мути
1952 – Кирил Павлов – Кинко
1953 – Кирил Павлов – Кинко
1954 – Кирил Павлов – Кинко, сменен от Трендафил Станков
1955 – Трендафил Станков
1956 – Стефан Калъчев – Муната
1957 – Стефан Калъчев – Муната
1958 – Тома Захариев
1958 / 59 – Тома Захариев
1959 / 60 – Тома Захариев
1960 / 61 – Тома Захариев
1961 / 62 – Тома Захариев, в началото към него за кратко се присъединява
 Стоян Орманджиев – Пашата
1962 / 63 – Тома Захариев
1963 / 64 – Тома Захариев
1964 / 65 – Трендафил Станков, сменен от Петър Минчев, по-късно към него се
 присъединява и Георги Пачеджиев – Чугуна
1965 / 66 – Петър Минчев
1966 / 67 – Иван Радоев – Баба Рада
1967 / 68 – Тома Захариев
1968 / 69 – Тома Захариев, по-късно към него се присъединява Трендафил Станков,
 след обединението с „Локомотив“ към тях за кратко се присъединява и
 Стефан Семов, а после остава само Трендафил Станков
1969 / 70 – Трендафил Станков, сменен от Стефан Семов
1970 / 71 – Стефан Семов
1971 / 72 – Стефан Семов, сменен от Иван Филипов, сменен от
 Васил Спасов – Валяка
1972 / 73 – Борислав Миленов
1973 / 74 – Илия Кирчев
1974 / 75 – Добромир Ташков
1975 / 76 – Димитър Дойчинов
1976 / 77 – Димитър Дойчинов
1977 / 78 – Димитър Дойчинов
1978 / 79 – Спас Киров и Илия Кирчев, сменени от Иван Филипов
1979 / 80 – Иван Филипов
1980 / 81 – Борис Павлов, сменен от Васил Ненов
1981 / 82 – Иван Вуцов
1982 / 83 – Иван Вуцов, сменен от Людмил Горанов
1983 / 84 – Людмил Горанов
1984 / 85 – Людмил Горанов
1985 / 86 – Иван Филипов
1986 / 87 – Иван Филипов
1987 / 88 – Евгени Янчовски
1988 / 89 – Благой Калфов
1989 / 90 – Станчо Бончев
1990 / 91 – Иван Василев, сменен от Людмил Горанов
1991 / 92 – Людмил Горанов

1992 / 93 – Людмил Горанов, сменен от Благой Калфов
 1993 / 94 – Благой Калфов, сменен от Кирил Ивков, сменен от Людмил Горанов
 1994 / 95 – Красимир Зафиров, сменен от Людмил Горанов
 1995 / 96 – Никола Христов
 1996 / 97 – Стефан Грозданов
 1997 / 98 – Ферарио Спасов, сменен от Благой Калфов, сменен от Димитър Пенев
 1998 / 99 – Радослав Здравков
 1999 / 00 – Велислав Вуцов
 2000 / 01 – Стефан Грозданов
 2001 / 02 – Стефан Грозданов
 2002 / 03 – Димитър Стойчев, сменен от Мирослав Миронов
 2003 / 04 – Мирослав Миронов, сменен от Румен Димов, сменен от Стефан Грозданов, сменен от Румен Димов, сменен от Радослав Здравков, сменен от Румен Димов
 2004 / 05 – Петър Курдов, сменен от Румен Димов
 2005 / 06 – Радослав Здравков, сменен от Николай Станчев
 2006 / 07 – Мирослав Миронов, сменен от Неделчо Матушев, сменен от Георги Иванов – Геша
 2007 / 08 – Георги Иванов – Геша, сменен от Атанас Атанасов, сменен от Радослав Здравков
 2008 / 09 – Слободан Сташевич (Сърбия), сменен от Илко Станчев, сменен от Атанас Джамбазки, сменен от Георги Мирчев, сменен от Драголюб Симонович (Сърбия) и Анатолий Кирилов, сменени от Стоил Трънков и Анатолий Кирилов, след това остава Стоил Трънков, сменен от Николай Станчев
 2009 / 10 – Атанас Атанасов, сменен от Тодор Попов, сменен от Димитър Трендафилов
 2010 / 11 – Димитър Трендафилов
 2011 / 12 – Димитър Трендафилов, сменен от Румен Димов, сменен от Никола Спасов
 2012 / 13 – Иван Найденов
 2013 / 14 – Георги Иванов – Геша, сменен от Атанас Атанасов
 2014 / 15 – Румен Димов, сменен от Златко Янков – Фара, сменен от Иван Маринов – Маслара
 2015 / 16 – през този сезон клубът няма представителен отбор
 2016 / 17 – Иван Найденов
 2017 / 18 – Златин Михайлов, сменен от Енгибар Енгибаров
 2018 / 19 – Енгибар Енгибаров
 2019 / 20 – Диян Божилов, сменен от Кириякос Георгиу (Гърция), сменен от Неделчо Матушев, сменен от Кириякос Георгиу, сменен от Димитър Трендафилов и Кириякос Георгиу, след това остава само Кириякос Георгиу
 2020 / 21 – Кириякос Георгиу, сменен от Калоян Михалев, сменен от Васил Петров
 2021 / 22 – Васил Петров
 2022 / 23 – Васил Петров, сменен от Георги Иванов – Геша, сменен от Тодор Киселичков, сменен от Димитър Димитров – Херо
 2023 / 24 – Валентин Илиев, сменен от Васил Петров, сменен от Росен Кирилов
 2024 / 25 – Александър Томаш, сменен от Иван Цветанов – Трите хикса, сменен от Кириякос Георгиу (Гърция), сменен от Иван Цветанов – Трите хикса, сменен от Николай Киров – Белия
 2025 / 26 – Гьоко Хаджиевски (Северна Македония)

ФУТБОЛИСТИ

Капитани на представителния отбор в държавните първенства

1929 – Борис Нейков
1931 – Борис Нейков
1932 – Борис Нейков
1933 – Иван Найденов – Найденката
1944 – Кирил Павлов – Кинко
1945 – Кирил Павлов – Кинко
1946 – Кирил Павлов – Кинко
1947 – Кирил Павлов – Кинко, Апостол Апостолов – Топсакала
1948 – Апостол Апостолов – Топсакала
1949 – Борис Парушев – Борлето
1950 – Борис Парушев – Борлето
1951 – Димитър Ненчев – Бакала
1952 – Димитър Ненчев – Бакала
1953 – Димитър Ненчев – Бакала
1954 – Тома Захариев
1955 – Тома Захариев
1956 – Тома Захариев
1957 – Кирил Пандов
1958 – Кирил Пандов
1958 / 59 – Кирил Пандов
1959 / 60 – Кирил Пандов
1960 / 61 – Илия Кирчев
1961 / 62 – Илия Кирчев
1962 / 63 – Илия Кирчев
1963 / 64 – Илия Кирчев
1964 / 65 – Илия Кирчев, Христо Николов – Чоко
1965 / 66 – Христо Николов – Чоко, Илия Кирчев, Иван Филипов
1966 / 67 – Иван Филипов, Георги Гугалов
1967 / 68 – Георги Гугалов, Благой Николов
1968 / 69 – Димитър Ангелов – Чарли
1969 / 70 – Петко Калчев
1970 / 71 – Димитър Ангелов – Чарли
1971 / 72 – Димитър Ангелов – Чарли, Божидар Ставрев
1972 / 73 – Божидар Ставрев
1973 / 74 – Алекси Гончаров – Альоша
1974 / 75 – Алекси Гончаров – Альоша
1975 / 76 – Антон Фажев, Кирчо Киряков
1976 / 77 – Кирчо Киряков
1977 / 78 – Кирчо Киряков
1978 / 79 – Красимир Зафиров
1979 / 80 – Красимир Зафиров
1980 / 81 – Красимир Зафиров
1981 / 82 – Красимир Зафиров
1982 / 83 – Красимир Зафиров
1983 / 84 – Красимир Зафиров
1984 / 85 – Живко Господинов
1985 / 86 – Живко Господинов
1986 / 87 – Живко Господинов
1987 / 88 – Стефан Найденов – Доктора, Румен Димов
1988 / 89 – Живко Господинов, Пламен Казаков
1989 / 90 – Пламен Казаков

1990 / 91 – Живко Господинов, Димитър Трендафилов
1991 / 92 – Стефан Найденов – Доктора, Пламен Казаков
1992 / 93 – Борислав Стоянов
1993 / 94 – Георги Мирчев, Атанас Атанасов
1994 / 95 – Пламен Казаков, Светослав Маринов
1995 / 96 – Димитър Трендафилов, Валентин Станчев
1996 / 97 – Валентин Станчев, Николай Станчев
1997 / 98 – Валентин Станчев
1998 / 99 – Николай Станчев, Златин Михайлов
1999 / 00 – Николай Станчев, Пламен Тимнев
2000 / 01 – Валентин Станчев
2001 / 02 – Валентин Станчев
2002 / 03 – Валентин Станчев
2003 / 04 – Николай Станчев
2004 / 05 – Николай Станчев
2005 / 06 – Николай Станчев
2006 / 07 – Николай Станчев, Генко Славов, Боян Илиев
2007 / 08 – Боян Илиев
2008 / 09 – Велимир Иванович, Боян Илиев
2009 / 10 – Боян Илиев, Стефан Дончев
2010 / 11 – Латин Венков, Боян Илиев, Диан Дончев
2011 / 12 – Боян Илиев
2012 / 13 – Боян Илиев
2013 / 14 – Игнат Дамянов, Станислав Желязков – Лъва, Траян Дянков
2014 / 15 – Радомир Тодоров
2015 / 16 – през този сезон клубът няма представителен отбор
2016 / 17 – Симеон Николов
2017 / 18 – Ивайло Русев, Боян Илиев
2018 / 19 – Боян Илиев
2019 / 20 – Боян Илиев, Янаки Смирнов
2020 / 21 – Янаки Смирнов
2021 / 22 – Янчо Андреев
2022 / 23 – Янчо Андреев, Иван Дичевски, Пламен Димов, Румен Руменов,
Виктор Митев
2023 / 24 – Виктор Митев
2024 / 25 – Виктор Митев, Ангел Грънчов
2025 / 26 – Деян Лозев, Ангел Грънчов

Азбучник на футболистите

Включени са футболисти с най-малко 30 мача или с най-малко 10 гола за клуб в „А“ група / ППЛ, постигнали призови места в първенството и за националната купа, участвали в националния отбор, или с други лични постижения и заслуги. След името, в скоби, е посочена годината на раждане, а след игровата позиция – сезоните в представителния отбор. Отбелязани са и юношите на клуба, които имат участия в „А“ група / ППЛ и спечелени трофеи с други отбори.

Алексиев, Георги (1959 г.). Нападател – 1981/85 г., с 51 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Алиев, Шабан (1932 г.). Защитник – 1957/61 г., с 52 мача за клуба в „А“ група.

Ангелов, Димитър – Чарли (1943 г.). Защитник – 1961/63, 1964/72 г., с 61 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 3 мача (1963 г.), в „Б“ националния отбор – 1 мач (1963 г.). Юноша на „Спартак“.

Андонов, Георги (1956 г.). Защитник – 1974/79 г., с 69 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Европейски шампион за юноши на първенството в Швеция–74. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Апостолов, Апостол – Топсакала (1920 г.). Защитник – 1943/53 г., с 58 мача за клуба в „А“ група. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. Юноша на „Шипченски сокол“.

Апостолов, Георги – Лапната. Защитник – 1928/38 г. Шампион – 1932, трето място – 1929 г.

Апостолов, Румен (1963 г.). Вратар – 1984/87, 1995/96 г., с 47 мача за клуба в „А“ група.

Арnaudов Георги – Алаха (1929 г.). Нападател – 1949/61 г., със 170 мача и 42 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г. Голмайстор на „А“ група за сезон 1958 г. с 9 гола.

Арnaudов, Георги (1974 г.). Вратар – 1994/08, 2010/11 г., със 112 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Атанасов, Атанас (1969 г.). Халф – 1990/94 г., с 56 мача и 8 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Ахмедов, Ахмед (1995 г.). Нападател – 2023/25 г., с 19 мача и 16 гола за клуба в „А“ група / ППЛ. В „А“ националния отбор – 4 мача (2024 г.). Най-добър нападател в България за годината – 2024 г.

Бенов, Кънчо (1933 г.). Нападател – 1957, 1960/61 г., с 23 мача и 5 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Богданов, Георги (1974 г.). Нападател – 1999/01 г., с 34 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Богомилов, Янчо (1956 г.). Защитник и халф – 1985/88 г., с 61 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 4 мача (1982/83 г.), в „Б“ националния отбор – 2 мача (1982 г.).

Боев, Васко (1988 г.). Халф – 2007/13, 2017/20 г., с 32 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Божидаров, Иван (1942 г.). Нападател – 1962/64, 1968/69 г., с 42 мача и 4 гола за клуба в „А“ група.

Божилков, Радко (1940 г.). Нападател – 1960/62, 1968/69 г., с 11 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Бонев, Боян – Балъо. Нападател – 1928/30 г. Трето място – 1929 г.

Бончев, Методи (1948 г.). Нападател – 1969/72 г., с 34 мача и 7 гола за клуба в „А“ група.

Борисов, Сашо (1955 г.). Защитник – 1982/86 г., със 113 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. В „А“ националния отбор – 13 мача (1983/84 г.).

Боров, Мильо (1928 г.). Вратар – 1951/52 г., с 37 мача за клуба в „А“ група.

Булашев, Илия (1911 г.). Нападател – 1927/33, 1934/38, 1941/42 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933, трето място – 1929 г. В „А“ националния отбор – 2 мача (1934 г.), в „Б“ националния отбор – 1 мач и 1 гол (1933 г.).

Булашев, Руси (1909 г.). Нападател – 1930/36 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1933 г.

Василев, Никола – Джоба. Защитник – 1947/50 г., с 14 мача за клуба в „А“ група. Полуфиналист в първенството – 1948 г. Юноша на „Спартак“.

Величков, Бойко (1974 г.). Нападател и халф – 1998/99, 2007/08 г., с 43 мача и 10 гола за клуба в „А“ група.

Величков, Мартин (1999 г.). Вратар – 2024/25 г., с 32 мача за клуба в „А“ група / ППЛ. В „А“ националния отбор – 2 мача (2026 г.).

Венков, Красимир – Джани (1951 г.). Халф и нападател – 1968/69, 1972/85 г., със 166 мача и 12 гола за клуба в „А“ група, общо 348 мача за клуба в „А“ и „Б“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Владимиров, Йордан (1950 г.). Защитник – 1969/75 г., с 43 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Влахов, Красимир (1969 г.). Защитник – 1994/99, 2000/02 г., със 111 мача за клуба в „А“ група.

Вутов, Антонио (1996 г.). Халф – 2024/25 г., с 31 мача и 7 гола за клуба в „А“ група / ППЛ. В „А“ националния отбор – 2 мача (2021 г.).

Вълчанов, Антон (1975 г.). Защитник – 1996/01 г., със 71 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Вълчанов, Христо (1932 г.). Вратар – 1953/66 г., с 206 мача и 3 гола (от дузпи) за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г., финалист за националната купа – 1961 г. В „Б“ националния отбор – 2 мача (1956/59 г.).

Генчев, Диян (1975 г.). Халф – 1995/98 г., със 70 мача и 7 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Носител на националната купа с „Берое“ Ст. Загора – 2009/10 г.

Георгиев, Борислав – Бобъра (1974 г.). Защитник – 1995/99 г., с 89 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Георгиев, Иван – Шико. Защитник – 1930/36 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933 г.

Георгиев, Иво (1972 г.). Нападател – 1995/96, 1997/98 г., с 42 мача и 27 гола за клуба в „А“ група. Голмайстор на „А“ група за сезон 1995/96 г. с 21 гола (рекорд за клуба). Включен в националния отбор за Европейското първенство в Англия–96. В „А“ националния отбор – 1 мач и 1 гол (1996 г.).

Георгиев, Петър. Вратар – 1932 г. Шампион – 1932 г.

Георгиев, Стоян (1986 г.). Защитник – 2007/10, 2011/13 г., с 51 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Герджиков, Станчо (1968 г.). Нападател и защитник – 1992/96 г., с 45 мача и 4 гола за клуба в „А“ група.

Гетов, Пламен (1959 г.). Халф и нападател – 1977/78, 1979/80 г., с 2 мача за клуба в „А“ група. Участник в националния отбор на Световното първенство в Мексико–86. В „А“ националния отбор – 26 мача и 4 гола (1983/89 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“. Шампион, носител на националната купа и полуфиналист за КНК с ЦФКА „Средец“ София – 1988/89 г. шампион и с „Левски“ София – 1992/93 г. Голмайстор на „А“ група, 2 пъти: със „Спартак“ Плевен – 1984/85 г. с 26 гола и с „Левски“ София – 1992/93 г. с 26 гола. Майстор на спорта (1985 г.).

Гончаров, Алекси – Альоша (1947 г.). Халф – 1965/75 г., с 97 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Господинов, Галин (1967 г.). Нападател и халф – 1985/87, 1988/91, 1993/94 г., с 41 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Господинов, Живко (1957 г.). Нападател и халф – 1974/77 г., 1978/89 г., 1990/91 г., със 155 мача и 41 гола за клуба в „А“ група, общо 309 мача и 101 гола за клуба в „А“ и „Б“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Участник в националния отбор на Световното първенство в Мексико–86. В „А“ националния отбор – 39 мача и 6 гола (1982/86 г., рекорд за клуба). Юноша на „ЖСК- Спартак“. Майстор на спорта (1985 г.).

Гошев, Стефан (1971 г.). Защитник и халф – 1996/98, 1999/00 г., с 65 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Грънчов, Ангел (1992). Защитник – 2023/ - г., с 59 мача за клуба в „А“ група / ППЛ.

Гьорев, Борислав (1956 г.). Халф – 1982/86 г., с 84 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г.

Гюров, Трендафил (1928 г.). Защитник – 1947/49 г. Полуфиналист в първенството – 1948 г.

Демирев, Милен (1963 г.). Нападател – 1979/83, 1985/87, 1990/91 г., с 40 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1982/83 г. Юноша на „ЖСК- Спартак“.

Дервентски, Иван (1932 г.). Вратар – 1949/50, 1967/69 г., със 17 мача за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 3 мача (1957/58 г.), в „Б“ националния отбор – 9 мача (1957/59 г.). Юноша на „Спартак“. Носител на националната купа с „Левски“ София, 3 пъти – 1956, 1957, 1959 г. Майстор на спорта (1959 г.).

Джукич, Будимир (1977 г., Сърбия). Халф – 2006/08 г., с 33 мача за клуба в „А“ група.

Джурич, Деан (1973 г., Югославия). Защитник – 1999/04 г., със 70 мача за клуба в „А“ група.

Диев, Димитър (1958 г.). Защитник – 1984/90 г., със 139 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Димитров, Бисер (1934 г.). Защитник – 1955/64 г., с 224 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г., финалист за националната купа – 1961 г. В „Б“ националния отбор – 1 мач (1957 г.).

Димитров, Никола – Колчо (1930 г.). Нападател – 1951/53 г., с 31 мача и 8 гола за клуба в „А“ група.

Димитров, Никола (1939 г.). Нападател – 1970/73 г., с 41 мача и 12 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 1 мач (1963 г.). Майстор на спорта (1973 г.).

Димитров, Сергей (1966 г.). Халф и защитник – 1994/97 г., с 35 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Димитров, Славейко (1970 г.). Защитник – 1995/98, 1999/00 г., с 69 мача и 5 гола за клуба в „А“ група.

Димов, Здравко (1954 г.). Нападател – 1972/73, 1974/79 г., с 38 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Димов, Иво (1970 г.). Нападател и халф – 1990/95, 1997/98, 2003/04, 2006/07 г., с 65 мача и 15 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Носител на националната купа с ЦСКА София – 1998/99 г.

Димов, Райко. Нападател – 1932/35 г. Шампион – 1932 г.

Димов, Румен (1957 г.). Защитник – 1982/86, 1987/88 г., със 111 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Майстор на спорта (1988 г.).

Добрев, Георги (1954 г.). Халф – 1975/78 г., със 78 мача и 9 гола за клуба в „А“ група.

Добрев, Петър. Халф – 1928/36 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931 г.

Дончев, Диан (1974 г.). Нападател, халф и защитник – 1991/04, 2008/09, 2010/12 г., със 154 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 1 мач (2000 г.). Юноша на „Спартак“.

Дончев, Дончо (1943 г.). Защитник – 1969/73 г., с 46 мача за клуба в „А“ група.

Дончев, Стефан (1975 г.). Защитник – 2000/04, 2008/10 г., със 72 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Носител на националната купа с „Левски“ София – 2004/05 г.

Дянков, Траян (1976 г.). Халф и защитник – 1993/00, 2005/06, 2013/14 г., с 82 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Шампион с „Локомотив“ Пловдив – 2003/04 г.

Енгибаров, Енгибар (1971 г.). Защитник – 1989/91, 1997/98 г., с 6 мача за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 5 мача (1995 г.). Юноша на „Спартак“.

Енчев, Димитър (1955 г.). Защитник – 1973/77, 1979/82 г., с 65 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Европейски шампион за юноши на първенството в Швеция–74 (капитан на отбора). „Кавалер на звездите“ в „А“ група – 1975/76 г. В „А“ националния отбор – 2 мача (1976 г., общо 3 мача – 1976/78 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“. Шампион и носител на националната купа с „Левски - Спартак“ София – 1978/79 г.

Жеков, Станислав (1980 г.). Защитник – 2002/03, 2007/08, 2009/10 г., с 41 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Желябов, Михаил (1929 г.). Нападател – 1946/48, 1954/55 г., с 24 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955, полуфиналист в първенството – 1948 г. Юноша на „Спартак“.

Желязков, Желязко (1967 г.). Нападател – 1983/85, 1986/87, 1989/91 г., с 10 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Живков, Никола (1936 г.). Халф – 1958/65 г., с 115 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Зафиров, Красимир (1950 г.). Вратар – 1972/84 г., 1985/88 г., с 227 мача за клуба в „А“ група (402 мача за клуба в „А“ и „Б“ група). Общо 471 мача (рекорд) за клуба в „А“ и „Б“ група, купите и европейските турнири. Вратар № 1 в „А“ група: 2 пъти – 1983/84 г., 1985/86 г. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Включен в националния отбор за Балканското първенство – 1976 г., Балкански шампион. В „А“ националния отбор – 3 мача (1978/82 г.). Юноша на „Спартак“. Майстор на спорта (1984 г.).

Зафиров, Мартин (1973 г.). Нападател – 1996/97, 1998/99, 2000/01 г., с 56 мача и 9 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 3 мача (1995 г.).

Захариев, Кръстю (1954 г.). Нападател – 1971/76 г., с 38 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Захариев, Тома (1926 г.). Нападател – 1943/49, 1953/57 г., с 51 мача и 6 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955, полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. Включен в националния отбор за Балканското първенство – 1947 г. Юноша на „Шипченски сокол“. Носител на националната купа със „Славия“ София и негов капитан – 1952 г. Майстор на спорта (1953 г.).

Иванов, Георги (1966 г.). Халф и защитник – 1984/91 г., с 29 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Иванов, Георги – Геша (1967 г.). Защитник – 1999/00 г., с 26 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“. Шампион с „Левски“ София, 2 пъти – 1993/94, 1994/95 г. и носител на националната купа – 1993/94 г.

Иванов, Даниел (2002 г.). Нападател – 2024/26 г., с 41 мача и 3 гола за клуба в „А“ група / ППЛ.

Иванов, Иван – Джованата (1911 г.). Нападател – 1924/33 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, трето място – 1929 г.

Иванов, Мартин (1948 г.). Халф – 1972/75 г., с 40 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Иванов, Петър. Халф – 1932/35 г. Шампион – 1932 г.

Иванович, Велимир (1978 г., Сърбия). Халф и нападател – 2006/09, 2011/12 г., с 61 мача и 5 гола за клуба в „А“ група.

Ивановс, Валерийс (1970 г., Латвия). Защитник – 2000/01 г., с 5 мача за клуба в „А“ група. В националния отбор на Латвия – 1 мач (2001 г., общо 69 мача и 1 гол – 1992/01 г.).

Илиев, Боян (1982 г.). Нападател, халф и защитник – 1999/00, 2001/13, 2017/20 г., със 104 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Шампион с „Левски“ София – 2008/09 г.
Илиев, Васил (1953 г.). Защитник – 1973/81 г., със 76 мача за клуба в „А“ група.
Илиев, Коста. Нападател – 1932/33 г. Вицешампион – 1933 г.
Инджев, Васил. Нападател – 1945/46 г. Полуфиналист в първенството – 1945 г.
Исмаилов, Ниазим (1959 г.). Защитник – 1983/87 г., с 91 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г.

Йовчев, Никола – Мъника (1924 г.). Нападател – 1943/51 г., със 17 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. Юноша на „Шипченски сокол“.

Йорданов, Дамян (2005 г.). Халф – 2025/ - г., с 31 мача и 1 гол за клуба в „А“ група / ППЛ. Юноша на „Спартак“.

Йорданов, Иван (2000 г.). Халф – 2022/23 г., с 16 мача и 1 гол за клуба в „А“ група / ППЛ. В „А“ националния отбор – 1 мач (2023 г., общо 4 мача – 2022/23 г.).

Йорданов, Пенчо (1969 г.). Халф – 1988/95 г., с 58 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Казиков, Пламен (1962 г.). Нападател и халф – 1979/81, 1982/90, 1991/92, 1994/95 г., със 186 мача и 39 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Калугеров, Герасим (1936 г.). Нападател – 1957/67 г., със 185 мача и 27 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Калчев, Петко (1945 г.). Защитник – 1963/72 г., с 55 мача за клуба в „А“ група.

Калъчев, Стефан – Муната (1915 г.). Халф – 1948/49 г. Полуфиналист в първенството – 1948 г. В „А“ националния отбор – 6 мача (1937/43 г.), в „Б“ националния отбор – 1 мач (1938 г.).

Капанов, Георги (1939 г.). Халф – 1960/62 г., с 9 мача за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г. Юноша на „Спартак“.

Капзамалов, Владимир. Защитник и халф – 1926/37, 1941 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933, трето място – 1929 г.

Караканов, Георги (1975 г.). Халф – 2000/04 г., със 70 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Карпусчиев, Михаил – Мишелито. Халф – 1945/50 г., с 3 мача за клуба в „А“ група. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946 г.

Кателиев, Диян – Катера (1980 г.). Халф – 2003/07, 2011/13 г., с 46 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Кашукеев, Константин (1927 г.). Нападател – 1945/56 г., с 89 мача и 9 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г. Юноша на „Спартак“.

Киров, Иван – Шопчето (1932 г.). Нападател – 1952/59 г., с 75 мача и 11 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Кирчев, Илия (1932 г.). Защитник – 1951/66 г., с 286 мача (рекорд) и 3 гола за клуба в „А“ група, общо 336 мача за клуба в „А“ и „Б“ група. Трето място – 1955 г., финалист за националната купа – 1961 г. Включен в националния отбор и бронзов медалист от Олимпиадата в Мелбърн–56. В „А“ националния отбор – 7 мача (1957/63 г.), в „Б“ националния отбор – 18 мача (рекорд, 1955/63 г.). Юноша на „Спартак“. Майстор на спорта (1963 г.).

Киряков, Кирчо (1948 г.). Нападател – 1972/79 г., със 127 мача и 26 гола за клуба в „А“ група.

Ковальов, Максим (2000 г., Украйна). Вратар – 2024/26 г., с 30 мача за клуба в „А“ група / ППЛ.

Ковачев, Роберт (1963 г.). Защитник и халф – 1986/88 г., с 32 мача за клуба в „А“ група.

Коев, Александър – Железния (1910 г.). Нападател и халф – 1927/35 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933, трето място – 1929 г. В „Б“ националния отбор – 1 мач (1933 г., общо 2 мача – 1933/38 г.).

Колев, Иван (1947 г.). Халф – 1968/74 г., със 74 мача и 10 гола за клуба в „А“ група.

Колев, Красимир (1971 г.). Вратар – 1999/03 г., с 60 мача за клуба в „А“ група.

Колев, Нягол (1902 г.). Нападател – 1918/21 г. Първият председател на клуба.

Кондов, Конда (1921 г.). Вратар – 1945/49 г. Полуфиналист в първенството – 1946, 1948 г.

Костадинов, Константин (1956 г.). Вратар – 1972/77, 1984/85 г., с 30 мача за клуба в „А“ група. Европейски шампион за юноши на първенството в Швеция–74. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Костадинов, Наско (Кадир, Назиф) – Шейлата (1972 г.). Халф – 1996/01 г., с 69 мача и 4 гола за клуба в „А“ група.

Костов, Любен (1935 г.). Нападател – 1959/62 г., с 56 мача и 19 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г. Голмайстор на „А“ група за сезон 1959/60 г. с 12 гола.

Коуто, Бернардо – Берна (2002 г., Португалия). Халф – 2024/26 г., с 53 мача и 11 гола за клуба в „А“ група / ППЛ.

Кризманич, Иван (1977 г., Югославия). Халф – 2001/04 г., с 37 мача и 4 гола за клуба в „А“ група.

Крумов, Пламен (1973 г.). Нападател – 2001/03 г., с 43 мача и 10 гола за клуба в „А“ група.

Кръстев, Красен (1961 г.). Защитник и халф – 1978/83 г., с 10 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1982/83 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Кръстев, Манол (1925 г.). Защитник – 1943/55 г., с 84 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955, полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. Юноша на „Шипченски сокол“.

Кунчев, Кунчо (1983 г.). Халф – 2006/08 г., с 37 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Лазаров, Михаил (1980 г.). Защитник – 2000/02, 2003/05 г., със 72 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Лафазанов, Сотир (1926 г.). Вратар – 1943/47 г. Полуфиналист в първенството – 1945 г.

Лесняк, Филип (1996 г., Словакия). Халф – 2024/25 г., с 35 мача за клуба в „А“ група / ППЛ.

Личев, Емил (1961 г.). Нападател – 1983/85 г., с 55 мача и 7 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г.

Лозев, Деян (1993 г.). Защитник – 2024/ - г., с 35 мача за клуба в „А“ група / ППЛ.

Любенов, Константин (1941 г.). Вратар – 1962/67 г., с 54 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Люцканов, Люцкан (1909 г.). Халф – 1927/37 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1933 г.

Максимов, Васил (1941 г.). Защитник – 1962/65 г., с 49 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Малинов, Ботьо (1953 г.). Халф – 1975/77 г., с 58 мача и 8 гола за клуба в „А“ група.

Марашлиев, Христо (1970 г.). Нападател – 1996/98, 2000/01 г., с 25 мача и 16 гола за клуба в „А“ група.

Маринов, Венцислав (1983 г.). Защитник – 2005/10, 2011/13 г., с 51 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Маринов, Светослав (1964 г.). Вратар – 1987/95 г., с 99 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Маринов, Цветослав (2005 г.). Халф – 2023/ - г., с 34 мача за клуба в „А“ група / ППЛ. Юноша на „Спартак“.

Марков, Ради (1902 г.). Защитник – 1918/26 г. Първият капитан на клуба.

Матеев, Иван (1909). Нападател – 1927/30 г. Трето място – 1929 г.

Менди, Проспер (1996 г., Гвинея-Бисау). Защитник – 2022/23 г., с 12 мача за клуба в „А“ група / ППЛ. В националния отбор на Гвинея-Бисау – 3 мача (2022 г., общо 6 мача – 2022/24 г.).

Месропов, Хугас (1947 г.). Халф – 1965/68, 1969/75 г., със 71 мача и 5 гола за клуба в „А“ група.

Мечечиев, Георги (1978 г.). Защитник – 2002/04 г., с 32 мача за клуба в „А“ група.

Мигленчев, Иван. Нападател – 1955/56 г., с 4 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Минчев, Георги (1954 г.). Нападател и халф – 1971/74 г., с 53 мача и 17 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 3 мача (1974/78 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“. Носител на националната купа със „Славия“ София, 2 пъти – 1974/75 и 1979/80 г. Майстор на спорта (1975 г.).

Мирчев, Владислав (1987 г.). Нападател – 2004/06, 2007/09, 2010/12, 2013/14, 2021/22 г., с 47 мача и 1 гол за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Шампион на Беларус и участник в Шампионската лига с БАТЕ Борисов – 2008/09 г.

Мирчев, Георги (1963 г.). Защитник – 1988/94 г., с 61 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Мирчев, Константин (1978 г.). Халф – 2000/02 г., с 22 мача и 10 гола за клуба в „А“ група.

Митев, Виктор (1992 г.). Защитник и халф – 2013/14, 2021/25 г., с 65 мача и 2 гола за клуба в „А“ група / ППЛ.

Митов, Димитър (1969 г.). Защитник – 1992/00 г., със 117 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Михайлов, Асен (1961 г.). Защитник – 1978/88, 1989/90 г., с 81 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1982 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Михайлов, Златин (1972 г.). Защитник – 1995/00, 2002/06 г., със 167 мача и 5 гола за клуба в „А“ група.

Михов, Пламен (1957 г.). Нападател, халф и защитник – 1974/82 г., с 44 мача и 7 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Момиров, Кирил (1923 г.). Нападател – 1945/47 г. Полуфиналист в първенството – 1946 г.

Назаров, Бедрос (1932 г.). Вратар – 1953/55 г., с 4 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Найденев, Иван – Найденката (1902 г.). Нападател – 1928/33, 1934/36 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933, трето място – 1929 г. В „Б“ националния отбор – 2 мача (1934 г.).

Найденев, Иван (1981 г.). Халф – 2006/10 г., с 44 мача и 10 гола за клуба в „А“ група.

Найденев, Стефан – Доктора (1957 г.). Халф – 1982/90 г., 1991/93 г., със 193 мача и 56 гола (рекорд) за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. В „А“ националния отбор – 6 мача и 1 гол (1982/83 г.).

Нанков, Анатоли (1969 г.). Халф и нападател – 2000/03 г., с 44 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Участник в националния отбор на Световното първенство във Франция–98. В „А“ националния отбор – 17 мача (1992/98 г.).

Нанов, Христо (1932 г.). Нападател – 1953/56 г., с 49 мача и 13 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Недев, Енчо (1951 г.). Защитник – 1969/83 г., със 190 мача и 5 гола за клуба в „А“ група, общо 381 мача за клуба в „А“ и „Б“ група. Финалист за националната купа – 1982/83 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Недев, Стоян – Канапа (1947 г.). Нападател – 1971/75 г., със 75 мача и 16 гола за клуба в „А“ група.

Нейков, Борис (1907 г.). Защитник – 1922/37 г. Шампион – 1932 (капитан на отбора), вицешампион – 1931, 1933, трето място – 1929 г. В „Б“ националния отбор – 1 мач (1933 г.).

Ненов, Васил (1939 г.). Защитник и халф – 1958/67 г., с 92 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Ненов, Нено (1972 г.). Защитник – 2002/04, 2006/07 г., с 38 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Ненчев, Димитър – Бакала (1926 г.). Халф – 1950/57 г., със 132 мача и 15 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1950 г., общо 3 мача – 1949/50 г.). В „Б“ националния отбор – 2 мача (1955 г., общо 3 мача – 1949/55 г.). Майстор на спорта (1955 г.).

Несторов, Панайот – Пъната (1911 г.). Нападател – 1929/33 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933 г.

Николов, Благой (1936 г.). Защитник – 1964/69 г., с 30 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Николов, Христо – Чоко (1939 г.). Нападател – 1958/67 г., със 168 мача и 48 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Николов, Янко (1905 г.). Вратар – 1923/30 г. Трето място – 1929 г.

Николчев, Владимир (1954 г.). Защитник – 1981/84 г., с 44 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. В „Б“ националния отбор – 1 мач (1978 г.).

Павлов, Георги – Черното (1938 г.). Нападател – 1956/60, 1961/63 г., с 47 мача и 11 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Павлов, Кирил – Кинко (1921 г.). Защитник – 1942/47 г. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946 г.

Пандов, Кирил (1928 г.). Халф – 1946/61 г., с 207 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955, полуфиналист в първенството – 1948 г. В „Б“ националния отбор – 1 мач (1955 г.). Юноша на „Спартак“. Майстор на спорта (1959 г.).

Панчев, Христофор – Хомича (1931 г.). Вратар – 1957/64 г., с 54 мача за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Пармаков, Георги (1904 г.). Халф и защитник – 1923/31, 1934 г. Вицешампион – 1931, трето място – 1929 г.

Парушев, Борис – Борлето (1922 г.). Нападател – 1945/55 г., с 90 мача и 19 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955, полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. Включен в националния отбор за Балканското първенство в Тирана–46.

Пасков, Иван – Прасковата (1973 г.). Халф – 1998/00 г., с 37 мача и 9 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 1 мач (2004 г.).

Пенев, Християн (1967 г.). Халф – 1987/89, 1992/93 г., с 65 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Петев, Ивайло (1975 г.). Халф – 1999/00, 2003/04 г., с 32 мача и 5 гола за клуба в „А“ група.

Петков, Петко (1940 г.). Нападател – 1960/64 г., с 70 мача и 24 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Петров, Анастас (1973 г.). Халф и нападател – 1998/99, 2000/04 г., със 123 мача и 21 гола за клуба в „А“ група.

Петров, Живко (1969 г.). Защитник – 1991/95 г., с 38 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Петров, Иван (1955 г.). Нападател – 1974/83, 1984/86, 1989/90 г., със 130 мача и 30 гола за клуба в „А“ група, общо 329 мача и 101 гола за клуба в „А“ и „Б“ група. Финалист за националната купа – 1982/83 г. В „А“ националния отбор – 6 мача и 1 гол (1982/83 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“. Майстор на спорта (1988 г.).

Петров, Марин (1977 г.). Халф – 1997/99, 2010/12 г., с 24 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Носител на националната купа с „Ловеч“ – 2001 г.

Петров, Станислав (1982 г.). Защитник – 2004/06, 2007/09 г., със 70 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Попов, Никола (1936 г.). Нападател – 1958/59, 1964/65 г., със 17 мача и 4 гола за клуба в „А“ група.

Попов, Тодор (1952 г.). Халф и защитник – 1973/84 г., с 125 мача и 7 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г.

Радев, Здравко (1972 г.). Защитник – 1997/01, 2004/05 г., с 46 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Радев, Ради. Защитник – 1945/47 г. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946 г.

Радомиров, Ради (1959 г.). Защитник – 1977/80, 1983/88 г., с 96 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Радомиров, Тодор (1981 г.). Нападател – 2003/05, 2006/07 г., с 30 мача и 6 гола за клуба в „А“ група. Носител на приза за Феър плей – 2006 г.

Ромееш, Ивей (1994 г., Панама). Халф и нападател – 2022/25 г., с 49 мача и 4 гола за клуба в „А“ група / ППЛ. В националния отбор на Панама – 1 мач (2022 г., общо 2 мача – 2021/22 г.).

Русинов, Пламен (1975 г.). Нападател – 2000/03 г., с 35 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Рухов, Спиридон (1922 г.). Нападател – 1945/53 г., с 27 мача и 11 гола за клуба в „А“ група. Полуфиналист в първенството – 1948 г.

Савич, Дарко (1979 г., Сърбия и ЧГ). Защитник – 2002/04 г., с 37 мача за клуба в „А“ група.

Симеонов, Стефан – Пинко (1956 г.). Вратар – 1977/78, 1981/84 г., с 16 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г. Юноша на „ЖСК-Спартак“.

Славов, Генко (1981 г.). Вратар – 2002/03, 2004/08, 2010/13 г., с 42 мача за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Спасов, Юлиан (1963 г.). Халф – 1986/90 г., със 79 мача и 16 гола за клуба в „А“ група.

Ставрев, Божидар (1947 г.). Защитник – 1967/76 г., с 95 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Стайков, Стефан – Заека (1949 г.). Вратар – 1968/72 г., с 30 мача за клуба в „А“ група. Участник в националния отбор на Световното първенство във ФРГ–74. В „А“ националния отбор – 19 мача (1973/79 г.), в „Б“ националния отбор – 1 мач (1974 г.).

Станев, Георги (1901 г.). Нападател – 1918/22, 1924 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1926 г.).

Станев, Радостин (1975 г.). Вратар – 1995/98, 2007/08 г., с 63 мача за клуба в „А“ група. Включен в националния отбор за Световното първенство във Франция–98. В „А“ националния отбор – 1 мач (1997 г.). Юноша на „Спартак“. Шампион на Полша с „Легия“ Варшава – 2001/02 г.

Станков, Ангел (1953 г.). Нападател – 1981/83 г., със 18 мача за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1982/83 г. В „А“ националния отбор – 10 мача и 1 гол (1977/79 г.).

Станков, Трендафил (1923 г.). Нападател – 1950, 1955 г., с 18 мача и 5 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г. В „А“ националния отбор – 3 мача (1950 г., общо 17 мача и 5 гола – 1946/50 г.). В „Б“ националния отбор – 1 мач (1950 г.).

Станчев, Валентин (1968 г.). Нападател – 1994/98, 2000/03 г., със 141 мача и 48 гола за клуба в „А“ група.

Станчев, Николай (1967 г.). Халф – 1994/07 г., с 247 мача и 19 гола за клуба в „А“ група.

Старчев, Никола (1936 г.). Нападател – 1954/55 г., с 4 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Стефанов, Стефан – Заека (1935 г.). Нападател – 1958/65 г., със 106 мача и 31 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Стефанов, Стефан (1959 г.). Нападател и халф – 1982/84 г., с 30 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г., финалист за националната купа – 1982/83 г., осминафиналист за КНК – 1983/84 г.

Стоянов, Борислав (1962 г.). Нападател – 1987/93 г., с 85 мача и 14 гола за клуба в „А“ група.

Танев, Стоян – Теньо. Халф – 1932/36 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1933 г.

Тахмисян, Кеворк (1949 г.). Нападател и халф – 1976/80 г., с 32 мача и 8 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 4 мача (1973 г.).

Ташев, Илиан (1975 г.). Защитник – 1999/02, 2003/04 г., с 61 мача и 1 гол за клуба в „А“ група.

Ташков, Добромир (1925 г.). Нападател – 1942/50 г., с 16 мача и 10 гола за клуба в „А“ група. Общо 148 гола (рекорд) за клуба в градските, областните, държавните първенства, „А“ група и за купата. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946, 1948 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1950 г., общо 7 мача и 1 гол – 1950/53 г.), В „Б“ националния отбор – 3 мача (1952/56 г.). Юноша на „Шипченски сокол“. Голмайстор на „А“ група със „Славия“ София, 3 пъти – 1952 с 10 гола, 1954 с 25 гола (рекорд) и 1958 г. с 9 гола. Заслужил майстор на спорта (1959 г.).

Тимнев, Пламен (1973 г.). Нападател – 1997/00 г., с 53 мача и 23 гола за клуба в „А“ група. В „А“ националния отбор – 4 мача (1995 г.).

Тодоров, Иван – Кондака (1947 г.). Нападател – 1971/73 г., с 34 мача и 3 гола за клуба в „А“ група.

Тодоров, Радомир (1980 г.). Халф и защитник – 1998/02, 2003/04, 2011/12, 2013/15 г., със 77 мача и 7 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“. Носител на купата на Азербайджан с „Хазар“ Ленкоран – 2007/08 г.

Томов, Михаил – Търкала (1922 г.). Нападател – 1941/46 г.

Трендафилов, Димитър (1967 г.). Нападател – 1984/91, 1994/96 г., със 121 мача и 18 гола за клуба в „А“ група. Участник на световното първенство за юноши в Чили–87. В Олимпийския национален отбор – 2 мача (1989 г.). Юноша на „ЖСК-Спартак“. Шампион с „Левски“ София, 3 пъти – 1992/93, 1993/94, 1994/95 г. и носител на националната купа – 1993/94 г.

Тунчев, Жечо (1910 г.). Нападател – 1927/31 г. Вицешампион – 1931, трето място – 1929 г.

Тунчев, Михаил (1906 г.). Нападател – 1918/29 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1925 г.). Първият национал на клуба.

Фажев, Антон (1948 г.). Защитник – 1966/68, 1971/78 г., със 116 мача и 4 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Филипов, Георги (1985 г.). Халф и нападател – 2003/07, 2012/13 г., с 36 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Юноша на „Спартак“.

Филипов, Иван (1936 г.). Нападател – 1956/68 г., със 168 мача и 29 гола за клуба в „А“ група. Финалист за националната купа – 1961 г.

Филипов, Николай (1976 г.). Нападател – 1998/01, 2005/07 г., със 74 мача и 11 гола за клуба в „А“ група.

Филипов, Спиридон (1930 г.). Защитник – 1953/62 г., със 161 мача за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г., финалист за националната купа – 1961 г. Юноша на „Спартак“.

Филипов, Тодор (1924 г.). Халф – 1946/48 г. Полуфиналист в първенството – 1946 г.

Халачев, Димитър (1932 г.). Нападател – 1955 г., с 8 мача и 3 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г.

Харалампиев, Димитър – Милинкито (1922 г.). Нападател – 1938/47 г. Полуфиналист в първенството – 1945, 1946 г.

Христов, Кирил (1969 г.). Халф – 1985/92, 1993/95 г., с 64 мача за клуба в „А“ група. Участник на световното първенство за юноши в Чили–87. Юноша на „Спартак“.

Христов, Пламен (1949 г.). Нападател – 1976/78 г., с 40 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Христов, Сашо (1963 г.). Защитник – 1992/94 г., с 45 мача и 2 гола за клуба в „А“ група.

Цанков, Цветомир (1984 г.). Вратар – 2006/09 г., с 35 мача за клуба в „А“ група.

Цветков, Александър (1990 г.). Халф и защитник – 2022/25 г., с 50 мача за клуба в „А“ група / ППЛ. В „А“ националния отбор – 11 мача (2011/20 г.).

Шанде – Алешандре Да Силва (2001 г., Бразилия). Нападател – 2024/26 г., с 51 мача и 7 гола за клуба в „А“ група / ППЛ.

Щерев, Георги (1970 г.). Нападател – 1991/95 г., с 35 мача и 9 гола за клуба в „А“ група.

Юрич-Петрашило, Матео (2004 г., Хърватия). Защитник – 2024/ - г., с 65 мача за клуба в „А“ група / ППЛ.

Янакиев, Здравко – Ципата (1906 г.). Вратар – 1930/37 г. Шампион – 1932, вицешампион – 1931, 1933 г. В „А“ националния отбор – 1 мач (1925 г.).

Янев, Благой (1932 г.). Халф – 1954/64 г., с 217 мача и 14 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1955 г., финалист за националната купа – 1961 г.

Янков, Милен (1962 г.). Халф – 1983/87 г., със 73 мача и 2 гола за клуба в „А“ група. Трето място – 1983/84 г.

Футболисти по сезони

За съжаление, не са запазени статистически данни за футболистите, които са участвали в мачовете за градските и областните първенства, както и за някои от голмайсторите до 1950 г. Затова са посочени имената на тези, за които се знае приблизително периодът, в който са играли за клуба:

Димитър Стаматов – Хаяра (вр.) – 1918-22, 1924; Иван Петров – 1918-21; Георги Георгиев – Гунчо – 1918-25; Никола Ковачев – 1918-23; Янко Марков – 1918-26; Ради Марков – 1918-26; Димитър Чафкаров – 1918-24; Антон Костов – 1918-21; Нягол Колев – 1918-21; Кирил Мирчев – Дудула – 1918-26; Георги Вълчев – Норгото – 1918-25; Михаил Тунчев – 1918-29; Георги Станев – 1918-22, 1924; Любен Митев – Любезната – 1922-23; Васил Станев – 1922; Илия Флорев – 1922-23; Борис Трифонов – 1924-26; Янко Николов (вр.) – 1923-30; Ноцо Сколуфанов – 1924-29; Иван Иванов – Джованата – 1924-33; Щерю Савов – Папагала – 1924, 1931; Никола Минев – Главоча – 1924-26; Векир Юсеинов – 1924-26; Борис Нейков – 1922-37; Петър Соларов – 1924; Лев Хаджиантонов – 1926; Илия Антонов – 1926; Александър Стоянов (вр.) – 1929; Кирил Иванов – 1924-26; Георги Апостолов – Лапната – 1928-38; Боян Бонев – Бальо – 1928-30; Александър Коев – Железния – 1927-35; Владимир Капзамалов – 1926-37, 1941; Жечо Тунчев – 1927-31; Илия Булашев – 1927-33, 1934-38, 1941-42; Иван Найденов – Найденката – 1928-33, 1934-36; Никола Стаматов – 1929-30; Георги Пармаков – 1923-31, 1934; Иван Матеев – 1927-30; Върбан Тунчев – 1927-31; Люцкан Люцканов – 1927-37; Руси Булашев – 1930-36; Иван Георгиев – Шико – 1930-36; Петър Иванов – 1932-35; Панайот Несторов – Пъната – 1929-33; Стоян Танев – Теньо – 1932-36; Здравко Янакиев – Ципата (вр.) – 1930-37; Райко Димов – 1932-35; Петър Добрев – 1928-36; Петър Георгиев (вр.) – 1932; Теохари Топалов – 1930; Коста Илиев – 1932-33; Димитър Топалов – 1933-39; Коста Николов – 1933-38; В. Георгиев – 1933-34; Н. Неделчев – 1934; Йордан Топалов – 1933-44; Димитров – 1934; Костадин Трайков – Динката – 1934-36; Йоцов – 1934; Стоянов – 1934; Стамов – 1934; Кирил Найденов – 1934-35; Мильо Парушев – 1934-36; Христов (вр.) – 1934-35; Л. Николов – 1936; Енчев – 1936; Светозар Георгиев – 1936; Стоян Иванов – Чешита – 1936; Ил. Топалов – 1936; Иван Ралчев (вр.) – 1936-38; Димитър Харалампиев – Милинкито – 1938-47; Иван Кулев – 1938-41; Иван Денчев – 1942; Добромир Ташков – 1942-49; Манол Кръстев – 1943-49; Никола Йовчев – Мъника – 1943-49; Михаил Томов – Търкала – 1941-46; Димитър Бойчев – 1943; Николай Жуковски (вр.) – 1942-43; Димитър Попов – 1943; Кирил Павлов – Кинко – 1942-47; Михайлов – 1943; Кирил Пандов – 1946-49; Апостол Апостолов – Топсакала – 1943-49; Сотир Лафазанов (вр.) – 1943-47; Костадин Филев – 1943-44; Тома Захариев – 1943-49; Симеон Симеонов – 1941-43; Георгиев – 1942; Минчо Николов – 1943; Ради Радев – 1945-47; Константин Кашукеев – 1945-49; Конда Кондов (вр.) – 1945-49; Михаил Карпусчиев – Мишелито – 1945-49; Кирил Момиров – 1945-47; Васил Инджев – 1945-46; Борис Парушев – Борлето – 1945-49; Михаил Желябов – 1946-48; Тодор Филипов – 1946-48; Спиридон Рухов – 1945-49; Петър Петров – 1947-49; Рачо Стоянов – 1946-47; Стефан Калъчев – Муната – 1948-49; Трендафил Гюров – 1947-49; Стефан Константинов – Апчето – 1945-46; Янко Янков – 1945; Харалампи Чакъров – 1945; Стойко Стойков – Чокич – 1945; Никола Василев – Джоба – 1947-49; Георги Давидов – 1946-47; Стоян Карайончев – 1945-46; Янко Стоянов – 1946; Димитър Халтъков (вр.) – 1943-47; Димитър Щерев – Митарафа – 1947-49; Мильо Димитров – 1948-49; Михаил Михайлов – 1947; Тонко Тунчев – 1948-49; Васил Досев – 1948-49; Иван Дервентски (вр.) – 1949; Георги Арnaudов – Алаха – 1949.

Сезон 1929 г. в държавното първенство (ДП)

3 мача – Янко Николов (вр.), Георги Апостолов, Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Георги Пармаков, Александър Коев, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Найденов, Иван Иванов; 2 – Иван Матеев; 1 – Боян Бонев.

Сезон 1931 г. в ДП

3 мача – Здравко Янакиев (вр.), Борис Нейков, Владимир Капзамалов, Георги Пармаков, Иван Георгиев, Петър Добрев, Александър Коев, Жечо Тунчев, Илия Булашев, Иван Иванов; 2 – Иван Найденов; 1 – Панайот Несторов.

Сезон 1932 г. в ДП

4 мача – Борис Нейков, Иван Георгиев, Александър Коев, Иван Найденов, Илия Булашев; 3 – Георги Апостолов, Петър Добрев, Здравко Янакиев (вр.), Стоян Танев, Руси Булашев; 2 – Владимир Капзамалов, Райко Димов; 1 – Петър Георгиев (вр.), Петър Иванов, Иван Иванов, Панайот Несторов, Люцкан Люцканов.

Сезон 1933 г. в ДП

3 мача – Здравко Янакиев (вр.), Борис Нейков, Владимир Капзамалов. Стоян Танев, Иван Георгиев, Люцкан Люцканов, Александър Коев (2 гола), Илия Булашев (3), Иван Найденов (2), Руси Булашев; 2 – Панайот Несторов; 1 – Коста Илиев (1).

Сезон 1944 г. в ДП

Държавното първенство не завършва. За съжаление, не са запазени статистически данни от изиграните мачове в предварителния и в първия кръг. В отбора са участвали футболистите: Кирил Павлов, Сотир Лафазанов (вр.), Манол Кръстев, Димитър Харалампиев, Никола Йовчев, Апостол Апостолов, Добромир Ташков, Михаил Томов и др.

Сезон 1945 г. в ДП

3 мача – Сотир Лафазанов (вр.), Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил Павлов, Михаил Карпусчиев, Тома Захариев, Никола Йовчев, Добромир Ташков (4 гола), Борис Парушев, Димитър Харалампиев (3); 2 – Васил Инджев; 1 – Манол Кръстев.

Сезон 1946 г. в ДП

4 мача – Конда Кондов (вр.), Ради Радев, Апостол Апостолов, Кирил Павлов, Михаил Карпусчиев, Тодор Филипов, Добромир Ташков, Борис Парушев (3 гола), Тома Захариев; 3 – Кирил Момиров (3); 2 – Манол Кръстев, Димитър Харалампиев; 1 – Никола Йовчев (1).

Сезон 1947 г. в ДП

3 мача – Манол Кръстев, Апостол Апостолов, Ради Радев, Тодор Филипов, Михаил Желябов (1 гол), Добромир Ташков (3), Борис Парушев, Тома Захариев; 2 – Кирил Пандов, Спиридон Рухов, Димитър Халтъков (вр.); 1 – Никола Йовчев, Петър Петров, Конда Кондов (вр.).

Сезон 1948 г. в ДП

6 мача – Добромир Ташков (7 гола), Борис Парушев (4), Тома Захариев, Апостол Апостолов, Стефан Калъчев, Кирил Пандов, Конда Кондов (вр.); 5 – Никола Йовчев (1), Никола Василев; 4 – Манол Кръстев, Спиридон Рухов; 3 – Михаил Желябов, Трендафил Гюров.

Сезон 1949 г. – квалификационни мачове за съставяне на „А“ РФГ.

6 мача – Борис Парушев, Апостол Апостолов, Иван Дервентски (вр.), Добромир Ташков, Манол Кръстев, Никола Василев, Мильо Димитров, Михаил Карпусчиев, 4 – Кирил Пандов, Никола Йовчев, Константин Кашукеев, Георги Арnaudов, 2 – Васил Досев.

Сезон 1950 г. в „А“ републиканска футболна група (РФГ)

17 мача – Борис Парушев (5 гола), Апостол Апостолов, Трендафил Станков (5), Иван

Дервентски (вр.), 16 – Добромир Ташков (10), Кирил Пандов, Димитър Ненчев (2), Манол Кръстев, 14 – Никола Василев, 12 – Никола Йовчев (2), 9 – Константин Кашукеев, Спиридон Рухов (6), 5 – Мильо Димитров (1), 3 – Михаил Карпусчиев, 2 – Георги Арнаудов, Петър Петров, Тонко Тунчев.

Сезон 1951 г. в „А“ РФГ

22 мача – Георги Арнаудов (4 гола), Кирил Пандов, Димитър Ненчев (6), Константин Кашукеев (6), 21 – Апостол Апостолов, Манол Кръстев, 20 – Борис Парушев (5), Никола Димитров (6), 16 – Мильо Боров (вр.), 14 – Илия Кирчев, 11 – Васил Желев (4), 10 – Левон Сетрак (1), 7 – Спиридон Рухов (3), Илия Белчев (вр.), 6 – Васил Досев (3), 5 – Никола Йовчев (1), Петър Петров, 1 – Никола Хаджикалчев.

Сезон 1952 г. в „А“ РФГ

22 мача – Илия Кирчев, Кирил Пандов, Георги Арнаудов (6 гола), Борис Парушев (1), 21 – Мильо Боров (вр.), Манол Кръстев, 20 – Апостол Апостолов, 17 – Димитър Ненчев (1), Иван Киров (2), 15 – Константин Кашукеев, 14 – Анатоли Тодоров, 11 – Спиридон Рухов (2), Никола Димитров (2), 8 – Левон Сетрак (2), 6 – Белчо Белчев, Тодор Славов, 2 – Васил Желев, Илия Белчев (вр.), Михаил Михайлов (вр.).

Сезон 1953 г. в североизточна „Б“ РФГ

21 мача – Борис Парушев (6 гола), 20 – Тома Захариев (22), Апостол Апостолов, Димитър Ненчев (2), 19 – Георги Арнаудов (18), Михаил Михайлов (вр.), 18 – Манол Кръстев, Константин Кашукеев (11), Левон Сетрак (6), 17 – Илия Кирчев (1), Белчо Белчев (5), 16 – Кирил Пандов, 15 – Спиридон Филипов (1), 7 – Христо Нанов (4), 6 – Анатоли Тодоров, 3 – Христо Вълчанов (вр.), 1 – Спиридон Рухов, Бедрос Назаров (вр.), Георги Русинов, Иван Мечев.

Сезон 1954 г. в „А“ РФГ

26 мача – Илия Кирчев, Борис Парушев (8 гола), Кирил Пандов (1), 25 – Христо Вълчанов (вр.), 24 – Георги Арнаудов (7), 22 – Михаил Желябов (3), Манол Кръстев, 21 – Спиридон Филипов, 20 – Константин Кашукеев (2), Димитър Ненчев (4), 18 – Тома Захариев (2), 14 – Благой Янев (1), Христо Нанов (5), 11 – Димитър Щерев, 7 – Белчо Белчев, 3 – Михаил Михайлов (вр.), 2 – Никола Старчев, Анатоли Тодоров, 1 – Бедрос Назаров (вр.).

Сезон 1955 г. в „А“ РФГ

26 мача – Кирил Пандов (1 гол), 25 – Илия Кирчев (1), Димитър Ненчев (1), Благой Янев (4), Христо Вълчанов (вр.), Спиридон Филипов, Христо Нанов (7), 24 – Георги Арнаудов (5), 20 – Бисер Димитров, 17 – Иван Киров (2), 16 – Константин Кашукеев, 14 – Тома Захариев (2), 8 – Димитър Халачев (3), 5 – Борис Парушев, 4 – Манол Кръстев, 3 – Бедрос Назаров (вр.), 2 – Михаил Желябов, Никола Старчев, 1 – Иван Мигленчев, Трендафил Станков.

Сезон 1956 г. в „А“ РФГ

22 мача – Кирил Пандов, Благой Янев (5 гола), 21 – Илия Кирчев (1), Димитър Ненчев, Бисер Димитров, 18 – Георги Арнаудов (6), Спиридон Филипов, 17 – Тома Захариев (2), Христо Вълчанов (вр.), Иван Киров (2), 10 – Христо Нанов (1), 9 – Георги Павлов (2), Атанас Богданов, 7 – Константин Кашукеев (1), 5 – Щерю Илиев (вр.), 3 – Иван Мигленчев, Славчо Асенов, 2 – Иван Филипов.

Сезон 1957 г. в „А“ РФГ

22 мача – Бисер Димитров, 21 – Кирил Пандов, Благой Янев (2 гола), Христо Вълчанов (вр.), Шабан Алиев, 20 – Илия Кирчев, 19 – Иван Филипов (2), 18 – Герасим Калугеров (5), 15 – Георги Арнаудов (2), 13 – Кънчо Бенов (4), Иван Киров (5), 11 – Димитър Ненчев

(1), Тодор Трайков, 6 – Спиридон Филипов, 4 – Атанас Богданов (1), 3 – Георги Павлов (1), 2 – Тома Захариев, 1 – Христофор Панчев (вр.).

Сезон 1958 г. в „А“ РФГ

11 мача – Кирил Пандов, Георги Арнаудов (9 гола), 10 – Бисер Димитров, Герасим Калугеров (3), Благой Янев (2), 9 – Илия Кирчев (1), Иван Филипов (1), Спиридон Филипов, 7 – Тодор Трайков (3), Христо Николов, 6 – Никола Попов, Христофор Панчев (вр.), Шабан Алиев, 5 – Христо Вълчанов (вр.), Никола Живков, 4 – Иван Киров, 2 – Стефан Янев, 1 – Христо Паскалев.

Сезон 1958/59 г. в „А“ РФГ

22 мача – Благой Янев, Герасим Калугеров (4 гола), 21 – Илия Кирчев, Бисер Димитров, Кирил Пандов, Спиридон Филипов, Христо Вълчанов (вр.), 19 – Христо Николов (6), 17 – Георги Арнаудов (1), Иван Филипов (1), 11 – Никола Попов (4), 8 – Стефан Стефанов (5), 7 – Иван Киров, 6 – Тодор Трайков, 4 – Никола Живков, Христофор Панчев (вр.), 3 – Георги Павлов, Шабан Алиев, 2 – Христо Паскалев, 1 – Васил Ненов, Богдан Дочев.

Сезон 1959/60 г. в „А“ РФГ

22 мача – Герасим Калугеров, Бисер Димитров, Спиридон Филипов, 20 – Любен Костов (12 гола), 19 – Илия Кирчев, Иван Филипов (3), 17 – Кирил Пандов, Христо Николов (4), Стефан Стефанов (6), 15 – Христо Вълчанов (вр.), Никола Живков, 14 – Шабан Алиев, 13 – Георги Арнаудов (2), 11 – Христофор Панчев (вр.), 7 – Георги Павлов, 4 – Благой Янев.

Сезон 1960/61 г. в „А“ РФГ

26 мача – Илия Кирчев, Бисер Димитров, 25 – Стефан Стефанов (10 гола), 24 – Благой Янев, Никола Живков, 22 – Спиридон Филипов, 20 – Христо Николов (2), Христо Вълчанов (вр.), Любен Костов (5), 19 – Иван Филипов (6), 12 – Васил Ненов, 10 – Кънчо Бенов (1), 9 – Радко Божилов (1), Герасим Калугеров, 8 – Петко Петков (3), Христофор Панчев (вр.), Шабан Алиев, 6 – Георги Капанов, 3 – Кирил Пандов, 2 – Георги Арнаудов.

Сезон 1961/62 г. в „А“ РФГ

25 мача – Бисер Димитров, Благой Янев, Христо Николов (6 гола), 24 – Илия Кирчев, Герасим Калугеров (2), Стефан Стефанов (4), 23 – Петко Петков (4), 20 – Никола Живков, 18 – Христофор Панчев (вр.), 17 – Спиридон Филипов, Георги Павлов (8), 16 – Любен Костов (2), 15 – Димитър Ангелов, 12 – Христо Вълчанов (вр., 1), 10 – Иван Филипов (4), 7 – Васил Ненов, 3 – Георги Капанов, Максим Тодоров, 2 – Радко Божилов.

Сезон 1962/63 г. в „А“ РФГ

29 мача – Благой Янев, 28 – Бисер Димитров, 26 – Илия Кирчев, Герасим Калугеров (6 гола), 25 – Христо Николов (9), 23 – Никола Живков (1), 22 – Васил Ненов, Васил Максимов, 21 – Иван Филипов, Божидар Тодоров, 20 – Петко Петков (14), 18 – Стефан Стефанов (2), Константин Любенов (вр.), 17 – Христо Вълчанов (вр., 2), Иван Божидаров (3), 10 – Димитър Ангелов, 8 – Георги Павлов, 7 – Минас Ованезов, 3 – Христофор Панчев (вр.), 2 – Исмаил Тахиров.

Сезон 1963/64 г. в „А“ РФГ

29 мача – Бисер Димитров, 28 – Иван Филипов (8 гола), 27 – Илия Кирчев, Васил Максимов (1), 25 – Христо Николов (11), Иван Божидаров (1), Герасим Калугеров (3), 24 – Никола Живков, Васил Ненов (3), 21 – Благой Янев, 19 – Петко Петков (3), Минас Ованезов, 17 – Константин Любенов (вр.), 14 – Христо Вълчанов (вр.), Стефан Стефанов (4), 6 – Димитър Торлозов, 5 – Тодор Атанасов, 3 – Христофор Панчев (вр.), Петко Калчев, 2 – Божидар Тодоров, 1 – Стамо Желев, Вахан Саркизов.

Сезон 1964/65 г. в северна „Б“ РФГ

34 мача – Христо Николов (21 гола), Герасим Калугеров (11), 33 – Илия Кирчев, Стефан Димитров (19), 32 – Иван Филипов (10), Васил Ненов (4), 26 – Петко Калчев, 24 – Христо Вълчанов (вр.), Димитър Ангелов, 21 – Сава Александров (2), 19 – Васил Максимов (1), 17 – Благой Николов (3), Константин Любенов (вр.), 15 – Никола Попов (1), 14 – Петър Андреев (5), 8 – Велико Радев, 6 – Стефан Стефанов (1), Божидар Тодоров, 3 – Никола Живков, 2 – Георги Христов, 1 – Тодор Тодоров, Любен Карастоянов, Господин Балчев.

Сезон 1965/66 г. в „А“ РФГ

30 мача – Христо Николов (10 гола), Благой Николов (3), 29 – Герасим Калугеров (4), 28 – Димитър Ангелов (1), 27 – Стефан Димитров (2), Петко Калчев, 26 – Васил Ненов (1), 25 – Петър Алексиев (3), 24 – Иван Филипов (4), 19 – Константин Любенов (вр.), 16 – Върбан Върбанов, 14 – Христо Вълчанов (вр.), 12 – Алекси Гончаров, 10 – Андрей Андреев (2), 8 – Петър Дудунов, 6 – Илия Кирчев, Сава Александров, Велико Радев, 4 – Станко Божков, 3 – Хугас Месропов (1), 1 – Божидар Тодоров, Тодор Младенов.

Сезон 1966/67 г. в северна „Б“ РФГ

36 мача – Константин Любенов (вр.), 33 – Георги Гугалов (4 гола), Благой Николов (2), 31 – Петър Алексиев (8), 29 – Иван Филипов (7), 28 – Стефан Димитров (13), 27 – Илия Пешев (5), Алекси Гончаров (1), 25 – Петко Калчев, 23 – Димитър Ангелов, Васил Ненов (2), 22 – Хугас Месропов (3), 15 – Величко Йовчев (1), 11 – Генчо Гицов, 10 – Герасим Калугеров, 9 – Благой Калфов, Станко Божков (1), 8 – Андрей Андреев (2), 7 – Сава Александров, 6 – Върбан Върбанов, 5 – Любен Петров (вр.), 2 – Христо Николов (1), Антон Фажев, Димитър Кацов, Павелчо Гочев, 1 – Марко Драганов, Али Азисов.

Сезон 1967/68 г. в северна „Б“ РФГ

30 мача – Иван Дервентски (вр.), 27 – Божидар Ставрев, 26 – Петър Алексиев (6 гола), 25 – Богомил Манов (11), 24 – Хугас Месропов, 23 – Стефан Димитров (6), 21 – Димитър Радославов, Петко Калчев, 20 – Благой Калфов (2), Иван Филипов (2), 19 – Благой Николов, 17 – Иван Танев (3), Алекси Гончаров, Христо Макавеев, Димитър Ангелов (2), 15 – Минчо Минев (3), Георги Гугалов (2), 14 – Димитър Алексиев, 12 – Стефан Рачев (вр.), 9 – Станко Божков (5), Кольо Добрев, 6 – Пенчо Ковачев (2), 4 – Васил Арсов, 2 – Антон Фажев, Димчо Попиванов, Павелчо Гочев, 1 – Кирил Петров, Илия Узунов.

Сезон 1968/69 г. в северна „Б“ РФГ

29 мача – Димитър Ангелов (1 гол), Иван Танев (11), Петко Калчев, 28 – Божидар Ставрев (2), Иван Ранков (4), Панталей Димитров, 27 – Алекси Гончаров, 23 – Иван Колев (4), 17 – Иван Дервентски (вр.), 16 – Крум Митев (1), 14 – Петър Алексиев (3), 13 – Андрей Андреев (1), Цанко Стойчев, Стефан Стайков (вр.), 12 – Васил Аврамов (3), Ради Няголов (5), 9 – Стоян Георгиев, Златко Димитров (3), 8 – Трендафил Василев, 7 – Христо Макавеев (3), 6 – Едвард Саркизов (1), 5 – Георги Гугалов, 4 – Благой Николов, Радко Божилов, 3 – Димитър Алексиев, 2 – Коста Савов (вр.), 1 – Иван Божидаров, Красимир Венков (1), Димитър Панков, Георги Дойков, Веселин Милчев.

Сезон 1969/70 г. в северна „Б“ РФГ

30 мача – Димитър Ангелов (2 гола), Алекси Гончаров (2), Иван Ранков (10), 29 – Михаил Гьонин (14), Панталей Димитров (1), 28 – Дяко Дяков (11), 27 – Петко Калчев, 25 – Димитър Беров (вр.), Дончо Дончев, 23 – Хугас Месропов (3), 21 – Методи Бончев (9), 18 – Божидар Ставрев, 16 – Янко Атанасов, 15 – Иван Танев (3), 14 – Иван Колев (4), 13 – Стефан Стайков (вр.), 11 – Огнян Бочев (2), 10 – Ради Няголов (3), 5 – Димитър Панков, 3 – Енчо Недев, 2 – Йордан Владимирев, 1 – Веселин Милчев.

Сезон 1970/71 г. в северна „Б“ РФГ

34 мача – Никола Димитров (18 гола), Божидар Ставрев (4), Петко Калчев, 32 – Методи Бончев (9), Панталей Димитров (5), 31 – Иван Ранков (8), 30 – Иван Танев (14), Димитър Ангелов (1), 29 – Иван Колев (7), 27 – Алекси Гончаров (5), 21 – Димитър Панков (2), 18 – Димитър Беров (вр.), Стефан Стайков (вр.), 16 – Дяко Дяков (4), Дончо Дончев (1), 14 – Хугас Месропов (1), 5 – Ради Няголов, Павелчо Гочев, 1 – Енчо Недев.

Сезон 1971/72 г. в „А“ РФГ

34 мача – Методи Бончев (7 гола), 33 – Божидар Ставрев (1), 30 – Никола Димитров (12), Стефан Стайков (вр.), 28 – Иван Тодоров (3), Дончо Дончев, 26 – Хугас Месропов (2), 25 – Алекси Гончаров (2), Петко Калчев, 24 – Панталей Димитров (1), 23 – Славчо Стоилов (3), 22 – Иван Колев (5), 21 – Стоян Недев (7), 18 – Иван Танев, 10 – Димитър Панков, 8 – Иван Ранков (1), Димитър Ангелов, Енчо Недев, 6 – Димитър Беров (вр.), Йордан Владимирев, 5 – Антон Фажев, 3 – Георги Минчев, 2 – Кръстю Захариев, 1 – Павелчо Гочев.

Сезон 1972/73 г. в „А“ РФГ

34 мача – Енчо Недев, 33 – Хугас Месропов (2 гола), 32 – Божидар Ставрев (2), Антон Фажев (2), 31 – Стоян Недев (9), Алекси Гончаров (1), 29 – Георги Минчев (5), Красимир Зафиров (вр.), 28 – Иван Колев (4), 25 – Кирчо Киряков (4), 19 – Йордан Владимирев, 18 – Мартин Иванов (1), Дончо Дончев, 11 – Никола Димитров, Кръстю Захариев, Павелчо Гочев, 9 – Красимир Венков (1), 8 – Иван Танев (1), 7 – Димитър Беров (вр.), 6 – Иван Тодоров, 4 – Вахан Саркизов (1), 2 – Здравко Димов, 1 – Димитър Панков, Константин Костадинов (вр.).

Сезон 1973/74 г. в „А“ РФГ

30 мача – Енчо Недев (1 гол), 29 – Божидар Ставрев, Алекси Гончаров, Тодор Попов, 27 – Кирчо Киряков (5), 24 – Иван Колев (1), Антон Фажев, 23 – Кръстю Захариев (4), Красимир Зафиров (вр.), Стоян Недев, 22 – Мартин Иванов (2), 21 – Георги Минчев (12), 20 – Красимир Венков, 18 – Йордан Владимирев, 10 – Димитър Беров (вр.), 9 – Димитър Енчев (1), Хугас Месропов, 4 – Валентин Радев, 2 – Васил Илиев.

Сезон 1974/75 г. в северна „Б“ РФГ

38 мача – Красимир Зафиров (вр.), 36 – Красимир Венков (7 гола), 35 – Кръстю Захариев (5), 34 – Тодор Попов (4), Антон Фажев (2), Енчо Недев (2), 33 – Иван Петров (13), 32 – Божидар Ставрев (4), Алекси Гончаров (4), 29 – Димитър Енчев (2), 25 – Васил Илиев, 23 – Кирчо Киряков (6), 19 – Валентин Радев, 18 – Йордан Владимирев, Стоян Недев (6), 14 – Здравко Димов (1), 12 – Мартин Иванов, 4 – Георги Андонов, 3 – Хугас Месропов, Живко Господинов (1), 1 – Пламен Михов, Константин Костадинов (вр.).

Сезон 1975/76 г. в „А“ РФГ

30 мача – Енчо Недев, Васил Илиев, 29 – Ботьо Малинов (4 гола), Тодор Попов (1), 28 – Георги Добрев (7), Красимир Зафиров (вр.), 27 – Димитър Енчев, Кирчо Киряков (5), 26 – Красимир Венков (3), 21 – Иван Петров (3), 20 – Здравко Димов, 19 – Антон Фажев (1), 17 – Георги Андонов (1), 12 – Валентин Радев (1), 11 – Пламен Ганев, 9 – Пламен Михов (3), 5 – Илия Колев (1), 4 – Александър Везенков, 3 – Константин Костадинов (вр.), 2 – Кръстю Захариев, Славчо Желязков, Живко Господинов, 1 – Божидар Ставрев.

Сезон 1976/77 г. в „А“ РФГ

30 мача – Енчо Недев (1 гол), 29 – Красимир Зафиров (вр.), Димитър Енчев (1), Ботьо Малинов (4), 27 – Тодор Попов (4), 26 – Кирчо Киряков (8), Пламен Христов (2), 24 – Васил Илиев, Георги Добрев (1), 23 – Георги Андонов, 20 – Иван Петров (4), Красимир

Венков (1), Пламен Михов (4), Кеворк Тахмисян (4), 14 – Антон Фажев (1), 7 – Александър Везенков (1), 6 – Здравко Димов, Живко Господинов, 3 – Георги Йорданов, 2 – Константин Костадинов (вр.), 1 – Емил Захариев.

Сезон 1977/78 г. в „А“ РФГ

30 мача – Иван Петров (6 гола), 29 – Енчо Недев (2), Тодор Попов (2), Красимир Зафиров (вр.), Георги Андонов, 27 – Георги Цветков (7), 26 – Георги Добрев (1), 24 – Красимир Венков (1), 22 – Кирчо Киряков (4), Антон Фажев, 20 – Васил Илиев, 15 – Пламен Михов, Валентин Чаушев, 14 – Пламен Христов, 13 – Георги Йорданов, 12 – Кеворк Тахмисян (4), 10 – Здравко Димов, Емил Спасов (3), 5 – Ради Радомиров, 2 – Пламен Гетов, 1 – Стефан Симеонов (вр.).

Сезон 1978/79 г. в северна „Б“ РФГ

38 мача – Иван Петров (11 гола), 36 – Красимир Венков (3), 33 – Живко Господинов (12), 31 – Енчо Недев, Кеворк Тахмисян (6), 30 – Тодор Попов (2), Васил Илиев, 28 – Красимир Зафиров (вр.), Георги Йорданов, 25 – Пламен Михов (4), 23 – Ради Радомиров, 21 – Иван Чиликов (11), Драган Борисов (2), 19 – Иван Тодоров (3), 17 – Кирчо Киряков (3), 15 – Георги Цветков (1), Николай Стоев, 10 – Красен Кръстев (1), 9 – Георги Андонов (1), Здравко Димов, 8 – Иван Симеонов (вр.), 5 – Асен Михайлов, 4 – Марио Николов (вр.), 1 – Илко Илиев (вр.).

Сезон 1979/80 г. в северна „Б“ РФГ

41 мача – Енчо Недев, Георги Йорданов, Живко Господинов (23 гола), Димитър Енчев (1), 40 – Красимир Венков (5), 36 – Иван Петров (10), Красимир Зафиров (вр.), Васил Илиев, 35 – Пламен Гетов (8), 32 – Николай Стоев (1), 31 – Тодор Гергов (10), 30 – Иван Чиликов (4), 26 – Пламен Михов (3), 17 – Кеворк Тахмисян, 14 – Тодор Попов, 12 – Иван Табаков (1), Иван Миланов, 9 – Валери Първанов (вр.), 6 – Ради Радомиров, 3 – Милен Демирев, 1 – Пламен Казаков, Валентин Пейчев (1).

Сезон 1980/81 г. в северна „Б“ РФГ

39 мача – Енчо Недев (1 гол), 38 – Димитър Енчев (1), 37 – Красимир Зафиров (вр.), Тодор Попов (3), Иван Петров (15), 34 – Николай Стоев (8), Пламен Михов (4), 33 – Васил Илиев, Георги Йорданов, 32 – Живко Господинов (12), Иван Войчев (11), 28 – Красимир Венков (1), Тодор Гергов (7), 19 – Николай Господинов, 18 – Красен Кръстев (2), 14 – Иван Табаков (2), 12 – Исмет Шукриев, 11 – Наско Сираков (2), Милен Демирев, 10 – Иван Миланов, 6 – Валери Първанов (вр.), 4 – Асен Михайлов, 2 – Пламен Казаков.

Сезон 1981/82 г. в северна „Б“ РФГ

42 мача – Енчо Недев (1 гол), Владимир Николчев, 41 – Иван Петров (16), Красимир Венков (13), 39 – Тодор Попов (1), 38 – Живко Господинов (10), 37 – Асен Михайлов (1), 36 – Красимир Зафиров (вр.), 34 – Стефан Аладжов, 32 – Ангел Станков (4), 26 – Милен Демирев (5), Марин Станчев (4), 17 – Георги Алексиев (3), 16 – Иван Войчев (8), Красен Кръстев, Тодор Гергов (3), 11 – Исмет Шукриев (1), Николай Стоев, Стефан Симеонов (вр.), 6 – Николай Зайков, 3 – Назиф Назифов, 2 – Пламен Михов.

Сезон 1982/83 г. в „А“ РФГ

30 мача – Стефан Найденов (11 гола), Сашо Борисов (1), 29 – Енчо Недев (1), Борислав Гьорев (1), 28 – Красимир Зафиров (вр.), Живко Господинов (7), Красимир Венков, 26 – Румен Димов, Владимир Николчев, 21 – Георги Алексиев (2), Иван Петров (8), 19 – Пламен Казаков (4), 18 – Ангел Станков, 14 – Асен Михайлов, 12 – Стефан Стефанов, 10 – Красен Кръстев (1), 6 – Тодор Попов, 4 – Стефан Симеонов (вр.), 2 – Милен Демирев.

Сезон 1983/84 г. в „А“ РФГ

30 мача – Стефан Найденов (11 гола), 29 – Емил Личев (5), 28 – Ниязим Исмаилов,

Красимир Венков (5), 27 – Румен Димов (1), Пламен Казаков (6), 26 – Сашо Борисов (1), 23 – Живко Господинов (8), 22 – Красимир Зафиров (вр.), 21 – Ради Радомиров, Асен Михайлов (1), 18 – Владимир Николчев, Стефан Стефанов, 16 – Георги Алексиев (2), 15 – Борислав Гьорев, Милен Янков, 11 – Стефан Симеонов (вр.), 5 – Тодор Попов, 2 – Желязко Желязков.

Сезон 1984/85 г. в „А“ РФГ

30 мача – Сашо Борисов, 29 – Димитър Диев, Милен Янков (1 гол), 28 – Пламен Казаков (4), 27 – Стефан Найденов (9), 26 – Живко Господинов (13), Емил Личев (2), 24 – Константин Костадинов (вр.), Ниязим Исмаилов (1), 20 – Борислав Гьорев (1), 17 – Ради Радомиров, 14 – Георги Алексиев, 13 – Иван Петров (2), 11 – Красимир Венков (1), 10 – Асен Михайлов, Иван Чиликов, 9 – Румен Димов, Димитър Трендафилов, Пламен Янков, 7 – Румен Апостолов (вр.), 5 – Николай Бъчваров, 3 – Борислав Стоянов, 2 – Желязко Желязков.

Сезон 1985/86 г. в „А“ РФГ

30 мача – Димитър Диев, 28 – Пламен Казаков (4 гола), Димитър Трендафилов (4), 27 – Сашо Борисов, 26 – Ради Радомиров, 25 – Живко Господинов (3), Стефан Найденов (8), Иван Петров (7), 24 – Красимир Зафиров (вр.), Янчо Богомилов (1), 22 – Румен Димов, Милен Демирев (1), 20 – Борислав Гьорев (1), 16 – Ниязим Исмаилов, 9 – Кирил Христов, 8 – Валери Пейчев, 7 – Милен Янков (1), Румен Апостолов (вр.), 5 – Галин Господинов, 4 – Асен Михайлов, 3 – Иван Войчев.

Сезон 1986/87 г. в „А“ РФГ

29 мача – Пламен Казаков (5 гола), Димитър Диев (1), 27 – Стефан Найденов (12), Янчо Богомилов (1), 26 – Юлиан Спасов (3), 25 – Живко Господинов (5), Асен Михайлов (1), Кирил Христов, 23 – Димитър Трендафилов (3), Ниязим Исмаилов, 22 – Милен Янков, 21 – Румен Апостолов (вр.), 20 – Ради Радомиров, 16 – Милен Демирев (2), 12 – Никола Спасов (9), Роберт Ковачев, 11 – Красимир Зафиров (вр.), 6 – Желязко Желязков (1), 4 – Галин Господинов, 3 – Кольо Данев, 1 – Йордан Дженков.

Сезон 1987/88 г. в „А“ РФГ

29 мача – Стефан Найденов (5 гола), Юлиан Спасов (9), Димитър Диев, 27 – Румен Димов, Светослав Маринов (вр.), 26 – Пламен Казаков (3), Борислав Стоянов (3), Рафи Рафиев (6), 22 – Димитър Трендафилов (3), 20 – Валери Каров, Роберт Ковачев, 19 – Георги Иванов, 17 – Християн Пенев (1), 13 – Живко Господинов (4), 12 – Верони Страшников, 10 – Янчо Богомилов (2), 7 – Асен Михайлов, Ради Радомиров, 6 – Кирил Христов, 5 – Кънчо Кашеров, 4 – Красимир Зафиров (вр.), Андрей Аспарухов, 1 – Свилен Аврамов (вр.).

Сезон 1988/89 г. в „А“ РФГ

30 мача – Борислав Стоянов (9 гола), 29 – Пламен Казаков (13), Светослав Маринов (вр.), 28 – Йовко Филков, 27 – Димитър Трендафилов (5), 24 – Юлиан Спасов (4), 23 – Стефан Найденов, Християн Пенев, 22 – Димитър Диев (1), 21 – Георги Мирчев (1), Веселин Кръстев, 20 – Галин Господинов (1), Кирил Христов, 12 – Наньо Вълков, 11 – Пенчо Йорданов, 10 – Георги Иванов, 8 – Велислав Вуцов (2), 7 – Живко Господинов (1), 4 – Стефан Колев, Кольо Данев, 1 – Свилен Аврамов (вр.).

Сезон 1989/90 г. в „Б“ РФГ

38 мача – Светослав Маринов (вр.), 36 – Пламен Казаков (15 гола), 35 – Георги Мирчев (2), Иван Маринов (7), 34 – Борислав Стоянов (9), 33 – Димитър Трендафилов (18), 30 – Галин Господинов (3), Йовко Филков (2), 29 – Димитър Диев, Стефан Найденов (4), 25 – Пенчо Йорданов (2), Кирил Христов (5), 23 – Желязко Желязков (5), 22 – Георги Иванов, 14 – Иван Петров (6), Енгибар Енгибаров, 11 – Асен Михайлов, 5 – Юлиан Спасов,

Слав Славов, Веселин Кръстев, Боян Христов, 3 – Венцислав Иванов, 2 – Свилен Аврамов (вр.), Ивайло Тодоров, 1 – Илко Станчев (вр.), Милен Янев.

Сезон 1990/91 г. в „Б“ РФГ

36 мача – Светослав Маринов (вр.), Динко Господинов, 33 – Димитър Трендафилов (16 гола), Борислав Стоянов (8), 30 – Енгибар Енгибаров, 28 – Кирил Христов (1), 27 – Йовко Филков, 26 – Галин Господинов (8), Пенчо Йорданов, 24 – Георги Мирчев (2), 18 – Желязко Желязков (2), 17 – Милен Янев, Атанас Атанасов (1), 14 – Юлиан Христов (1), Милен Демирев (2), 11 – Георги Иванов, 10 – Николай Тодоров, 9 – Ивайло Тодоров, 8 – Иво Димов (1), Мартин Богомилов, 7 – Живко Господинов (2), 6 – Венелин Сивриев, Тинко Въжаров (1), 5 – Димитър Цветков, 3 – Илко Станчев (вр.).

Сезон 1991/92 г. в „Б“ републиканска професионална футболна група (РПФГ)

35 мача – Светослав Маринов (вр.), 34 – Атанас Атанасов (7 гола), Георги Мирчев (3), 32 – Георги Щерев (18), 31 – Кирил Христов (3), 30 – Пламен Казаков (10), Борислав Стоянов (10), Пенчо Йорданов (2), Живко Петров, 27 – Бойко Петков (6), 26 – Милен Янев, 23 – Иво Димов, 22 – Владимир Хмелници (Украйна, 8), 18 – Стефан Найденов (1), Мартин Богомилов, 17 – Ивайло Тодоров, 16 – Тинко Въжаров (2), 11 – Андрей Кондратович (Украйна), 7 – Игор Райчев (Молдова, 2), 6 – Диан Дончев, 5 – Юлиан Христов, 3 – Илко Станчев (вр.), 2 – Динко Господинов, Мартин Фотев.

Сезон 1992/93 г. в „А“ републиканска професионална футболна група (РПФГ)

30 мача – Светослав Маринов (вр.), Атанас Атанасов (6 гола), 29 – Борислав Стоянов (2), 28 – Георги Мирчев (1), 25 – Пенчо Йорданов (1), Християн Пенев (1), 21 – Иво Димов (4), Георги Щерев (6), 20 – Сашо Христов (2), 19 – Живко Петров, Станчо Герджиков (2), 18 – Тинко Въжаров, 14 – Димитър Митов (1), 13 – Камен Нанев (1), Милен Янев, 11 – Диан Дончев, Мартин Богомилов, Ивайло Тодоров, 10 – Велислав Вуцов (3), 8 – Игор Райчев (Молдова), 3 – Бойко Петков, Иван Кирилов, 2 – Стефан Найденов, 1 – Илко Станчев (вр.), Мартин Фотев.

Сезон 1993/94 г. в „А“ РПФГ

26 мача – Атанас Атанасов (2 гола), 25 – Сашо Христов, Станчо Герджиков (2), 22 – Пенчо Йорданов, 21 – Пламен Делийски (1), 19 – Димитър Митов (1), Живко Петров, 17 – Валери Вълков, 15 – Красимир Димитров (вр.), 14 – Георги Щерев (3), 13 – Иво Димов (1), Светослав Маринов (вр.), 12 – Георги Мирчев, Галин Господинов (3), Камен Нанев, Ивайло Тодоров, 9 – Велислав Вуцов (1), Илиан Симеонов, Наско Иванов, 8 – Кирил Вангелов, Николай Митов (1), 7 – Емил Мицански, 6 – Преслав Гетов, 4 – Кирил Христов, Йордан Мурлев, 3 – Николай Костов, Мартин Богомилов, Ивелин Казанджиев, 2 – Траян Дянков, Найденов Найденов, 1 – Диан Дончев.

Сезон 1994/95 г. в северна „Б“ РПФГ

30 мача – Светослав Маринов (вр.), 26 – Красимир Влахов (1 гол), 24 – Валентин Станчев (15), 23 – Пенчо Йорданов, Диан Дончев (10), Николай Станчев (3), 21 – Сергей Димитров, 20 – Пламен Казаков (9), 19 – Георги Щерев (6), 18 – Димитър Митов, Станчо Герджиков (1), 15 – Иван Вълчев (2), 14 – Явор Йорданов (7), 13 – Иван Кирилов (1), 12 – Милен Янев, Васко Сантуров (1), 11 – Живко Петров, Димитър Трендафилов (5), 10 – Кольо Данев, 9 – Ивелин Казанджиев (2), 8 – Камен Нанев (1), Траян Дянков, 7 – Кирил Христов, 3 – Ивайло Андреев, 2 – Мартин Богомилов, 1 – Иво Димов, Георги Костадинов, Ивайло Тодоров, Георги Арнаудов (вр.).

Сезон 1995/96 г. в „А“ професионална футболна група (ПФГ)

29 мача – Николай Станчев (2 гола), Иво Георгиев (21), Славеико Димитров, 27 – Борислав Георгиев, 26 – Красимир Влахов, Марио Давчев (4), 25 – Златин Михайлов, Сергей Димитров (3), 23 – Захарин Сабльов (1), 21 – Валентин Станчев (7), 20 – Диян

Генчев (1), 17 – Димитър Митов, 12 – Румен Апостолов (вр.), Радостин Станев (вр.), Димитър Трендафилов (3), 10 – Явор Йорданов, 9 – Михаил Христов (3), 8 – Диан Дончев (1), 7 – Ивайло Андреев, Ивайло Димитров, 6 – Тодор Стоянов (вр.), 5 – Траян Дянков, 1 – Станчо Герджиков, Георги Арнаудов (вр.), Иван Атанасов (вр.).

Сезон 1996/97 г. в „А“ ПФГ

29 мача – Радостин Станев (вр.), Красимир Влахов, Стефан Гошев (1 гол), Мартин Кушев (6), 28 – Борислав Георгиев (1), Златин Михайлов (1), Мартин Зафиров (7), 27 – Димитър Митов, 26 – Диян Генчев (3), 25 – Николай Станчев (4), 15 – Валентин Станчев (5), 14 – Диан Дончев, Назиф Кадир, 12 – Мариян Германов, Димитър Ралчев, 10 – Славейко Димитров, Сергей Димитров, Христо Марашлиев (11), 8 – Недко Сираков, 6 – Андрей Борисов (1), Драгомир Делев, 4 – Захарин Сабльов, 3 – Рамсик Григорян (Армения), Георги Арнаудов (вр.), 1 – Ивайло Андреев, Траян Дянков, Антон Вълчанов, Михаил Христов.

Сезон 1997/98 г. в „А“ ПФГ

30 мача – Валентин Станчев (12 гола), 27 – Николай Станчев (1), 24 – Диян Генчев (3), 23 – Назиф Кадир (2), Димитър Митов, 22 – Красимир Влахов, Стефан Гошев, Славейко Димитров (5), 20 – Борислав Георгиев, 19 – Траян Дянков (2), Златин Михайлов, 18 – Георги Арнаудов (вр.), Диан Дончев (2), 14 – Иво Димов (1), 13 – Иво Георгиев (6), 12 – Пламен Тимнев (2), 11 – Радостин Станев (вр.), 10 – Антон Вълчанов, 9 – Мариян Германов, Иван Кирилов, 7 – Христо Марашлиев (4), Иван Танчовски, Здравко Радев (1), Михаил Христов (1), 6 – Енгибар Енгибаров, Емил Георгиев, 3 – Марин Петров, 2 – Пламен Николов (вр.), 1 – Андрей Борисов.

Сезон 1998/99 г. в „А“ ПФГ

29 мача – Анастас Петров (3 гола), 28 – Бойко Величков (10), 26 – Антон Вълчанов, Траян Дянков, 24 – Иван Пасков (6), Николай Филипов (6), 23 – Златин Михайлов (3), 22 – Диан Дончев, 21 – Марин Петров (2), 18 – Александър Веселинович (Югославия), Мартин Зафиров (1), 17 – Димитър Попов (вр.), 16 – Назиф Кадир (1), 14 – Николай Станчев, Димитър Митов, Борислав Георгиев, 13 – Пламен Тимнев (5), 12 – Георги Арнаудов (вр.), 9 – Здравко Радев (1), 8 – Красимир Влахов, 6 – Иво Михайлов (1), Евгени Йорданов, 5 – Емил Георгиев, Георги Александров, 4 – Светлин Нончев, 2 – Ивайло Негенцов (вр.), Ивелин Казанджиев, Калин Денев, Калоян Генчев, Радомир Тодоров, 1 – Велислав Вуцов, Светозар Илиев.

Сезон 1999/2000 г. в „А“ ПФГ

29 мача – Траян Дянков (2 гола), 28 – Пламен Тимнев (16), 26 – Георги Иванов (1), 25 – Николай Филипов (3), 23 – Антон Вълчанов, Георги Богданов, 22 – Диан Дончев, 19 – Ивайло Петев (2), 18 – Георги Арнаудов (вр.), 14 – Златин Михайлов, Стефан Гошев (2), Назиф Кадир (1), 13 – Стефан Юруков (6), Иван Пасков (3), 12 – Красимир Колев (вр.), Радомир Тодоров, 11 – Николай Станчев (1), Станислав Генчев (1), 10 – Славолуб Джорджевич (Югославия), 9 – Мариян Тодоров, 8 – Методи Стойнев (2), Славейко Димитров, Георги Ковачев, 7 – Деан Джурич (Югославия), 6 – Калоян Генчев (1), Йордан Стоилов, Емил Георгиев, 5 – Иван Русев (1), 4 – Здравко Радев, Илиян Ташев, 3 – Димитър Митов, Райчо Райчев (вр.), 2 – Боян Илиев, 1 – Димитър Дамянов.

Сезон 2000/01 г. във Висша лига (ВЛ)

25 мача – Валентин Станчев (13 гола), 23 – Николай Станчев, 22 – Анастас Петров (6), 20 – Анатоли Нанков (1), Деан Джурич (Югославия), 16 – Георги Арнаудов (вр.), 15 – Радомир Тодоров, 14 – Пламен Русинов, 13 – Мариян Тодоров (3), Константин Мирчев (4), Миле Кнежевич (Югославия, 4), Илиян Ташев, 12 – Михаил Лазаров, 11 – Антон Вълчанов, Диан Дончев (1), Здравко Радев (1), Георги Богданов (1), 10 – Мартин Зафиров (1), Николай Филипов, 9 – Красимир Колев (вр.), Братислав Миялкович

(Югославия), Георги Караканов, 8 – Христо Марашлиев (1), Красимир Влахов, 7 – Стефан Дончев, Сергей Крачек (Украйна, 1), 5 – Христо Георгиев, Валерийс Ивановс (Латвия), 4 – Калоян Генчев, 2 – Назиф Кадир, Тихомир Тодоров (вр.), 1 – Иван Чушков, Марин Желев.

Сезон 2001/02 г. във ВЛ

35 мача – Анастас Петров (6 гола), 34 – Радомир Тодоров (3), 33 – Валентин Станчев (9), 32 – Михаил Лазаров (2), Николай Станчев (4), 28 – Георги Караканов, Пламен Крумов (6), 25 – Красимир Колев (вр.), 22 – Деан Джурич (Югославия), Илия Илиев (3), 21 – Емил Кременлиев (3), 20 – Диан Дончев, 18 – Стефан Дончев (1), Красимир Влахов, Пламен Русинов (1), 17 – Илиян Ташев, 16 – Георги Арнаудов (вр.), 15 – Цветан Кръстев, Анатоли Нанков (1), 13 – Йордан Върбанов, 12 – Аспарух Василев, 11 – Генади Симеонов (1), 9 – Братислав Миялкович (Югославия), Константин Мирчев (6), 8 – Ангел Стойков, 7 – Сергей Крачек (Украйна), 6 – Абдул Адекунле (Нигерия, 1), Марин Желев, Иван Кризманич (Югославия, 1), 4 – Цветомир Ралков, Светослав Вичев, 3 – Анатоли Тонов, Христо Стаев, 2 – Калоян Генчев, Боян Илиев, 1 – Ибрям Даил.

Сезон 2002/03 г. във ВЛ

25 мача – Анастас Петров (4 гола), 24 – Николай Станчев (3), Георги Караканов (1), 21 – Станислав Жеков (1), Милен Георгиев (3), 20 – Георги Мечечиев, 19 – Иван Кризманич (Сърбия и ЧГ), 18 – Дарко Савич (Сърбия и ЧГ), 17 – Валентин Станчев (2), 16 – Златин Михайлов, 15 – Пламен Крумов (4), Саша Антунович (Сърбия и ЧГ, 2), Стефан Дончев, 14 – Красимир Колев (вр.), 12 – Мартин Керчев (3), 10 – Нено Ненов (1), 9 – Анатоли Нанков (1), 8 – Милен Христов, 7 – Диан Дончев, Иво Тренчев, Генко Славов (вр.), Деан Джурич (Сърбия и ЧГ), 5 – Георги Арнаудов (вр.), 4 – Иван Кирилов, 3 – Пламен Русинов, Абдул Адекунле (Нигерия), 2 – Гюрсел Вели, Аспарух Василев, Димитър Георгиев, 1 – Йордан Терзиев, Ненад Лукич (вр. – Сърбия и ЧГ), Боян Илиев, Илия Сасански (Македония), Марин Ценов, Окан Хасан.

Сезон 2003/04 г. в „А“ група

28 мача – Николай Станчев (1 гол), 27 – Илиян Ташев (1), 25 – Димитър Георгиев (4), 24 – Урош Голубович (вр. – Сърбия и ЧГ), 22 – Иван Павлов (2), Николай Вълев (2), 19 – Дарко Савич (Сърбия и ЧГ), 17 – Златин Михайлов (1), 15 – Михаил Лазаров, Стефан Дончев, 14 – Деан Джурич (Сърбия и ЧГ), Иво Димов (7), Радомир Тодоров (4), Нено Ненов, 13 – Ивайло Петев (3), 12 – Диан Дончев, Иван Кризманич (Сърбия и ЧГ, 3), Анастас Петров (2), Саша Антунович (Сърбия и ЧГ, 3), Георги Мечечиев, 11 – Боян Илиев, Валентин Найденов (2), 9 – Георги Караканов, 6 – Любомир Величков, Диян Кателиев, Иван Вълков, 5 – Тодор Радомиров, Стоян Стоянов (вр.), 3 – Марин Ценов, Милен Христов, 2 – Георги Костадинов, 1 – Христо Николов (вр.), Окан Хасан, Георги Филипов, Диян Делев, Марко Палавестрич (Сърбия и ЧГ), Иван Кирилов, Аспарух Василев.

Сезон 2004/05 г. в „А“ група

29 мача – Диян Кателиев (2 гола), 27 – Николай Станчев (3), 26 – Станислав Петров, 25 – Златин Михайлов, 20 – Боян Илиев, Георги Филипов (1), 17 – Георги Арнаудов (вр.), 16 – Марин Ценов (3), Милен Христов I, 15 – Здравко Радев, 14 – Окан Хасан (1), 13 – Тодор Радомиров (4), Михаил Лазаров, Генко Славов (вр.), Иван Караджов (1), Мартин Ковачев, 10 – Живко Бояджиев (1), Мирослав Петров, 9 – Георги Костадинов, Марко Палавестрич (Сърбия и ЧГ), Владислав Мирчев, Николай Съботинов, 8 – Калоян Филатов, Тончо Стефанов (1), Цветан Зарев, Милен Христов II, 6 – Румен Георгиев, Станимир Георгиев, 5 – Калоян Каров, Виктор Софрониев, Красимир Стефанов, 4 – Славик Раданов, 2 – Бисер Киряков, Михаил Димитров, 1 – Христо Николов (вр.).

Сезон 2005/06 г. в източна „Б“ група

26 мача – Генко Славов (вр.), Станислав Петров, Николай Филипов (6 гола), Николай Съботинов (6), 25 – Николай Станчев (5), Златин Михайлов, 24 – Траян Дянков (2), Владимир Пекин (1), 22 – Владислав Мирчев (4), 20 – Диян Кателиев (1), 17 – Венцислав Маринов (2), 13 – Боян Илиев (1), Мартин Ковачев (2), 12 – Младен Стоев (2), 11 – Васил Велев, 10 – Калоян Генчев (1), 9 – Северин Мустафа, 8 – Даниел Ангелов, Иво Кирчев (1), 4 – Георги Филипов, Живко Бояджиев, 2 – Синан Хаджиев, 1 – Михаил Димитров, Милен Христов II, Мартин Любенов.

Сезон 2006/07 г. в „А“ група

27 мача – Боян Илиев, Йонко Пейков, 26 – Христо Арангелов (1 гол), 21 – Владимир Пекин (1), Борислав Георгиев (3), 20 – Генко Славов (вр.), 15 – Георги Филипов (2), Николай Филипов (2), 14 – Нено Ненов, Иван Вълков (3), Владислав Василев (1), 13 – Венцислав Маринов (1), Ивайло Тодоров, 12 – Тодор Радомиров (2), Младен Стоев (4), Кунчо Кунчев (1), Богомил Дяков, Троян Радулов, 11 – Будимир Джукич (Сърбия), Дарин Тодоров (2), Диян Кателиев, Росен Каптиев, 10 – Дениран Ортега (Нигерия, 2), 9 – Велимир Иванович (Сърбия), 7 – Николай Станчев, 6 – Цветомир Цанков (вр.), Стоян Ненов, 5 – Емануел Баба (Нигерия), Станимир Георгиев II, 4 – Георги Арнаудов (вр.), Иво Кирчев, 3 – Иво Димов (2), Иван Найденов, Марко Илич (Сърбия), 2 – Николай Иванов, Емил Дончев, 1 – Генади Луго.

Сезон 2007/08 г. в „А“ група

28 мача – Боян Илиев, Иван Найденов (9 гола), 27 – Владислав Мирчев (1), Станислав Петров, 26 – Стоян Георгиев (2), 25 – Велимир Иванович (Сърбия, 3), Кунчо Кунчев, 23 – Венцислав Маринов (1), 22 – Будимир Джукич (Сърбия), 20 – Станислав Жеков (1), 19 – Васко Боев, 18 – Цветомир Цанков (вр.), 15 – Бойко Величков, Ахмед Хикмет (1), 14 – Димитър Воденичаров (1), 13 – Дарин Тодоров, Мартин Димов, 11 – Радостин Станев (вр.), 9 – Младен Стоев (1), Иво Михайлов, Димитър Стефанов, 7 – Марко Палавестрич (Сърбия), 4 – Марко Савич (Сърбия), 2 – Генко Славов (вр.), Георги Арнаудов (вр.), 1 – Калоян Цветков, Йордан Пенев, Федерико Вилар (Аржентина).

Сезон 2008/09 г. в „А“ група

29 мача – Юрий Иванов, 27 – Велимир Иванович (Сърбия, 2 гола), Даниел Моралес (Бразилия, 7), 25 – Стоян Георгиев, 24 – Стойко Сакалиев (4), 19 – Енцо Малинди (Албания), 18 – Антон Костадинов, 17 – Стефан Дончев, Станислав Петров (1), 15 – Венцислав Маринов (1), 13 – Боян Илиев, Иван Найденов (1), Адриано Миранда (Бразилия, 2), Васко Боев, 12 – Николай Петров, 11 – Владислав Мирчев, Ангел Стойков, Спас Байрактаров, Цветомир Цанков (вр.), Илия Николов (вр.), 10 – Михаил Аврионов, Орлин Орлинов (1), 9 – Димитър Воденичаров, 8 – Диан Дончев, 7 – Зоран Банович (вр. – Сърбия), 6 – Хюнг Санг Лий (Корея), Мартин Димов, 3 – Николай Банков (вр.), Слави Костенски, 2 – Сергей Станев, 1 – Данаил Борисов, Диян Жеков, Станислав Христов, Янко Янков, Пламен Петров, Мануел Манолов, Ивайло Димитров, Станислав Желязков, Михаел Михалев, Станислав Николов, Георги Димитров, Орлин Обрешков.

Сезон 2009/10 г. в източна „Б“ група

20 мача – Георги Костадинов (2 гола), 16 – Виктор Драголов (2), 15 – Васко Боев, 14 – Илчо Илчев (1), 13 – Живко Бояджиев (1), Михаел Михалев, Латин Венков (2), 12 – Георги Бижев (4), Михаил Аврионов (3), Ангел Стойков (1), Станислав Жеков (1), Юрий Иванов, 11 – Боян Илиев, Димитър Воденичаров (3), Свилен Симеонов (вр.), Николай Банков (вр.), Генади Луго, Димо Димов, 10 – Веселин Пенев, Иван Павлов, Стефан Дончев (1), Калоян Генчев, 9 – Антон Костадинов (1), Венцислав Маринов (1), Иван Мартинов (1), 8 – Кирил Недев, 7 – Кристиан Щерев (1), 6 – Мартин Димов, Георги Бомбов, 4 – Иван Найденов (2), Паоло Драголов, Петър Алексиев, Костадин Георгиев (вр.), 3 – Станислав

Христов, 2 – Стоян Георгиев, Йордан Пенев, 1 – Виктор Костов.

Сезон 2010/11 г. в североизточна „В” група

26 мача – Генади Луго (2 гола), 24 – Денислав Андреев (10), 22 – Георги Костадинов (3), Илчо Илчев (3), Пламен Иванов (8), 21 – Михаел Михалев (1), Дарин Андонов (1), 18 – Димо Димов (3), 17 – Георги Димитров (9), 16 – Латин Венков, Станислав Желязков (2), 13 – Мирослав Марков (вр.), 12 – Станислав Иванов (3), Симеон Ганчев (7), 11 – Владимир Гочев (5), Григор Георгиев (3), 10 – Диан Дончев, Марин Петров (1), Виктор Драголов (1), 9 – Боян Илиев (5), Деян Чипев, Георги Няголов (1), 8 – Генко Славов (вр.), Иван Мартинов (9), 4 – Павел Ангелов, Кирил Вълов (1), Румен Александров (1), 3 – Владислав Мирчев, Деян Митев (вр.), Васил Фердинандов, 2 – Георги Арnaudов (вр.), Васко Боев (1), Борис Василев (2), Георги Иванов (1), Пенко Димов (вр.), 1 – Митко Бекяров, Георги Глушков.

Сезон 2011/12 г. в източна „Б” група

25 мача – Беадир Беадиров (7 гола), 22 – Диян Кателиев (1), 21 – Боян Илиев (3), 17 – Диан Дончев, 16 – Марин Петров (1), Димо Димов (1), 15 – Пламен Иванов, Георги Димитров (1), 14 – Иван Александров (1), 13 – Велимир Иванович (1), Генко Славов (вр.), Мирослав Марков (вр.), 11 – Георги Динков (2), 10 – Илчо Илчев (1), Латин Венков, Мартин Цирков, Ерхан Мехмед (1), 9 – Радомир Тодоров, Генади Луго, Янаки Смирнов (1), Венцислав Маринов (1), Стоян Георгиев (1), 8 – Васко Боев, Станислав Желязков, Георги Станчев, 6 – Георги Костадинов, Денислав Андреев, 5 – Михаел Михалев, Владимир Каптиев, 4 – Владислав Мирчев, Станислав Иванов, 3 – Георги Бижев (1), 2 – Станислав Христов, Десислав Дяков, Мирослав Начев, 1 – Славомир Събков.

Сезон 2012/13 г. в „Б” група

22 мача – Генко Славов (вр.), Диян Кателиев, 20 – Венцислав Маринов (3 гола), 19 – Боян Илиев (3), Георги Димитров (2), 17 – Станислав Иванов, 16 – Димо Димов (2), 15 – Георги Филипов, Станислав Желязков, 14 – Десислав Дяков (1), 13 – Георги Станчев (4), Пламен Иванов, Мартин Димов, Беадир Беадиров (3), 12 – Васко Боев, Ерхан Мехмед (1), 10 – Стоян Георгиев (1), Игнат Дамянов, Емил Мартинов, 9 – Калоян Иванов, Иван Цачев (2), 8 – Мартин Цирков, 7 – Янаки Смирнов, Еньо Кръстовчев (1), 4 – Драгомир Казаков, 3 – Митко Бекяров, Славомир Събков, 2 – Мирослав Марков (вр.), Филип Костадинов, Вилиян Денчев, Кристиан Радев, 1 – Никола Арnaudов, Мурад Салим, Станислав Вълчев (вр.), Тодор Маринчев, Ярослав Янчев, Славин Славов, Асен Станчев.

Сезон 2013/14 г. в „Б” група

24 мача – Джихат Кямил (4 гола), 23 – Станислав Желязков, Янаки Смирнов (2), 21 – Славомир Събков, 13 – Траян Дянков, Радомир Тодоров, Борислав Борисов (2), Петър Денчев (вр.), 12 – Петър Патев (2), Иван Минчев (2), Валентин Веселинов, Николай Ботев (2), Беадир Беадиров (1), 11 – Деян Христов (6), Станислав Иванов (2), Игнат Дамянов, Георги Коруджиев (1), Емил Николов, Николай Банков (вр.), 10 – Виктор Митев, 9 – Благой Пасков, 8 – Калоян Иванов, Симеон Ганчев, Илиан Неделчев, 7 – Роналд Донев, 6 – Стенислав Георгиев, 5 – Георги Димитров, 4 – Ивайло Ив. Русев, 3 – Никола Арnaudов, 2 – Тодор Маринчев, Ерхан Васви, 1 – Владислав Мирчев, Радосвет Христов (вр.), Станислав Вълчев (вр.), Данаил Атанасов, Славин Славов, Ярослав Янчев, Десислав Николов, Георги Шопов, Генади Атанасов, Ивайло Русев, Иван Маринов, Живко Караиванов, Андрей Николаев, Синан Мехмед.

Сезон 2014/15 г. в „Б” група

В началото на пролетния полусезон отборът е изваден от първенството. Участията и головете на футболистите са за есенния полусезон.

14 мача – Тодор Маринчев, 13 – Славомир Събков (1 гол), Пламен Иванов (2), 12 –

Радомир Тодоров, 11 – Роналд Донеv, Никола Радулович (1), Огнян Стефанов (1), Станимир Димитров, 10 – Никола Яначков, Николай Чипев (3), 9 – Красимир Илиев, 7 – Кристиан Калудов (1), Диян Малчев, Евтим Димитров, 6 – Ивайло Крушарски (вр.), Филип Димитров (вр.), 4 – Ивайло Русев, Даниел Хараламбов, 3 – Георги Щерев, Петър Петров, Симеон Николов, 2 – Константинос Хавалес (вр.), Синан Мехмед, Евгени Младенов, Даниел Попов, Крис Йонев, Орлин Орлинов, 1 – Станислав Ерменков, Лоренцо Демиров, Ивайло Пейчев, Станислав Мягков, Димитър Вълчев.

Сезон 2015/16 г.

През този сезон клубът няма представителен отбор.

Сезон 2016/17 г. във варненска областна група

18 мача – Динко Динков (8 гола), Мартин Киров (1), 17 – Георги Бербенков (12), 16 – Симеон Николов (9), 15 – Даниел Друмев, 13 – Радослав Радев (3), Дениз Гюрешчи, 12 – Евгени Младенов (1), Георги Георгиев (вр.), 11 – Христо Станев (6), ДжемиЛ ДжемиЛ, 10 – Владислав Георгиев (1), Венелин Колимечков, 9 – Ивайло Русев (9), Вилиян Денчев, Диян Моллов, 8 – Симеон Симеонов (2), Кристиан Тончев, 7 – Георги Щерев, Радослав Бориславов, 6 – Борис Николов, 5 – Мартин Недев (3), 4 – Христо Купенов (вр.), Микаел Асад (2), 3 – Кристиан Калудов (1), Галин Георгиев, 2 – Петър Душков, Виктор Димитров, Юксел Юкселов (1), 1 – Явор Каравелски, Антон Йорданов, Веселин Костадинов, Георги Милушев, Пламен Нейчев, Атанас Савов, Светослав Стойчев (вр.), Явор Владимирoв (вр.).

Сезон 2017/18 г. в североизточна трета лига

29 мача – Ивайло Русев (5 гола), 25 – Вилиян Денчев (1), 15 – Никола Христов, 14 – Васко Боев (4), Десислав Дяков (10), Илиян Неделчев, Милен Николов (1), Виктор Димитров, Милен Бабаджанов (1), Ерхан Чете (6), Микаел Асад, Кирил Кръстев (2), 13 – Александър Йовчев (2), 12 – Боян Илиев, Иво Михайлов (2), Кирил Радев (1), Димитър Кулов, 11 – Микаел Михалев (1), Славомир Събков, Калин Дянков (вр.), 10 – Георги Димитров (3), Емил Илиев (2), 9 – Мирослав Марков (вр.), 8 – Тодор Маринчев, Кристиан Колев, 7 – Андрей Николаев, Мартин Недев (1), 6 – Веселин Костадинов, Митко Недев (вр.), Синан Мехмед, Явор Каравелски, 5 – Георги Ставрев (вр.), Георги Гушлев (1), Андон Василев, 4 – Слави Сталев, 3 – Станко Георгиев, Георги Стоянов (вр.), 1 – Христо Купенов (вр.), Яни Радев, Деян Стоянов, Румен Костов, Игор Белолипецкий (Русия), Иносент Нвокоро (Нигерия), Благовест Гачев, Мартин Костов.

Сезон 2018/19 г. в североизточна трета лига

28 мача – Васко Боев (12 гола), Ивайло Русев (11), 27 – Валентин Веселинов (13), Стефан Иванов (3), 26 – Александър Йовчев (1), 24 – Боян Илиев (6), 23 – Илиян Неделчев (11), 20 – Милен Николов, 19 – Тодор Маринчев (2), 18 – Благовест Гачев (1), 15 – Беадир Беадиров (9), Севдалин Стайков (4), 14 – Румен Николов (14), Юлиан Загоров (4), 13 – Иван Иванов (вр.), Иван Атанасов (вр.), Даниел Димитров (4), 12 – Иво Михайлов (4), Мирослав Георгиев (2), 11 – Десислав Дяков (1), 9 – Иван Великов, 6 – Владислав Георгиев, Атанас Карачоров, 4 – Калин Дянков (вр.), 2 – Николай Петров, Мирослав Марков (вр.), Виктор Георгиев, 1 – Мартин Костов, Николай Пантев.

Сезон 2019/20 г. във втора професионална лига

Първенството е прекъснато след 22-ри кръг. Участията и головете на футболистите са до тогава.

18 мача – Стефан Иванов, 16 – Румен Николов (2 гола), Ивайло Русев, 15 – Васко Боев, Иво Иванов, Архан Исуф, 14 – Кристиан Славов (вр.), 12 – Боян Илиев, Мирослав Георгиев, Александър Йовчев, Николай Томов, Стоян Иванов, 11 – Янаки Смирнов (1), Георги Динков, Иван Пенев (1), 10 – Антон Костадинов, 9 – Рангел Абушев, 8 – Васил Добрев (1), 7 – Иван Иванов (вр.), 6 – Георги Радев, 5 – Иван Киров,

4 – Валентин Веселинов, Георги Колев, Джеричио Валантайн (Холандия), Лионел Самба (Франция), Венцислав Гурков, Христо Иванов (1), Мартин Ачков, Кристиан Върбанов, 3 – Назарио Де Фретес (Холандия), 2 – Ивелин Ангелов, Филип Колев, 1 – Мартин Янакиев, Георги Дичев, Велислав Боев, Хоя Ким (Корея).

Сезон 2020/21 г. в североизточна трета лига

26 мача – Ибрям Ибрям (1 гол), 25 – Анте Бачков (Хърватия, 5), 24 – Християн Славов (вр.), 23 – Янаки Смирнов (10), Мартин Паскалев (7), 21 – Кристиан Върбанов (1), Велислав Боев (1), Георги Георгиев (3), Янчо Андреев (13), Юнуз Юнуз (6), 20 – Тугай Неджет (3), 18 – Мирослав Георгиев, 13 – Тодор Кулев (1), Кристиан Георгиев, 12 – Мехмед Сабри (3), 11 – Венцислав Гурков (3), Симеон Симеонов (3), Мартин Минчев (1), 10 – Генади Луго (1), Йоан Маринов (8), 9 – Мартин Янакиев (2), Николай Иванов (2), 7 – Михаил Михайлов, 6 – Николай Василев, 3 – Иван Атанасов (вр.), Цветомир Иванов (вр.), 2 – Стефан Иванов (2), Ангел Кудруц (Румъния), 1 – Ивелин Ангелов, Павел Стоев, Павел Вълчев, Дамян Петров (1), Калоян Янчев (1), Пресиян Михайлов, Виктор Върбанов, Антонио Петков, Тихомир Христов.

Сезон 2021/22 г. във втора професионална лига

33 мача – Даниел Начев (4 гола), 31 – Янчо Андреев (12), Велислав Боев (1), Цветан Илиев (2), 30 – Генади Луго (1), Архан Иссуф (4), Николай Иванов (1), Георги Бабалиев (5), 29 – Георги Георгиев, 28 – Мехмед Сабри (6), Никола Борисов (1), 26 – Виктор Митев (5), 24 – Иван Колев (10), 22 – Ибрям Ибрям, 16 – Станислав Нисторов (вр.), 14 – Иван Пенев, Веселин Любомиров, 13 – Георги Чукалов (3), 11 – Християн Славов (вр.), 10 – Петър Патев, Мартин Янакиев, Георги Божилов (1), 9 – Иван Дичевски (вр.), 7 – Владислав Мирчев (1), Лаур Кицану (Молдова, 1), Мартин Василев, Александър Стефанов, 1 – Георги Дичев, Николай Василев.

Сезон 2022/23 г. в първа професионална лига

34 мача – Виктор Митев (1 гол), 24 – Денис Баланюк (Украйна, 5), 23 – Ивей Ромееш (Панама, 1), 22 – Пламен Димов (1), Румен Руменов (4), Ивайло Климентов (1), 21 – Божидар Васев (2), 20 – Иван Дичевски (вр.), 18 – Никола Борисов (1), 17 – Роберто Хименес (Испания), Лерой Микелс (Германия, 1), 16 – Иван Йорданов (1), Александър Цветков, Родни Антуи (Нидерландия, 1), 15 – Евандро Коста (Бразилия, 5), Александър Белоусов (Молдова), Бен Карамоко (Кот д'Ивоар), 14 – Кристиано Фигуейредо (вр. – Португалия), Янчо Андреев, Мехмед Сабри, 12 – Проспер Менди (Гвинея-Бисау), 11 – Жоао Марио (Гвинея-Бисау, 2), Здравко Димитров (1), Велислав Боев, Цветан Илиев, 10 – Георги Бабалиев (1), 9 – Илкер Будинов, 8 – Даниел Начев, Луан Да Силва (Бразилия, 3), Емануел Моура (Бразилия), Лиандро Мартис (Кюрасао), 7 – Мартин Тошев, Руслан Черненко (Украйна), 6 – Генади Луго, Ибрям Ибрям, Сами Ел Анаби (Белгия), 4 – Николай Иванов, Нейтън Олдър (Кюрасао), 3 – Георги Чукалов, 1 – Християн Христов (вр.).

Сезон 2023/24 г. във втора професионална лига

34 мача – Александър Цветков (2 гола), 33 – Ахмед Ахмедов (21), Георги Мариянов (1), 32 – Йоан Бауренски, 31 – Даниел Начев (7), Мехмед Сабри, 29 – Виктор Митев (4), 28 – Ивей Ромееш (Панама, 6), 27 – Румен Руменов (8), 25 – Ангел Грънчов (1), Велислав Боев, 23 – Атанас Зехиров (3), 20 – Георги Георгиев (вр.), 17 – Айвън Ангелов, 16 – Йохан Н'зи (Франция, 3), 15 – Никола Виденов (вр.), 13 – Хидает Хюсеин (1), 12 – Дмитро Семенов (Украйна), Преслав Петров, 10 – Радослав Терзиев, 8 – Георги Бабалиев (1), 6 – Даниел Халачев (1), Евгений Илиев, Джейми Емпие (Белгия, 1), Цветослав Петров, 5 – Борислав Вакадинов, 4 – Андриан Димитров, Велислав Минков, 2 – Божидар Васев, Александър Александров, Александър Янчев, 1 – Цветослав Маринов.

Сезон 2024/25 г. в първа професионална лига

35 мача – Филип Лесняк (Словакия), 34 – Александър Цветков, Бернардо Коуто (Португалия, 5 гола), 32 – Мартин Величков (вр.), Матео Юрич-Петрашило (Хърватия), 31 – Виктор Митев (1), Антонио Вутов (7), 29 – Па Конате (Гвинея), 28 – Ангел Грънчов, Кристиан Илич (Хърватия, 1), 26 – Ивей Ромееш (Панама, 3), Йоан Бауренски (1), 19 – Ахмед Ахмедов (16), 16 – Димитър Митков (3), 14 – Радослав Димитров, Франьо Пърце (Хърватия), Франк Риволие (Франция), Деян Лозев, Даниел Иванов, Алешандре Да Силва – Шанде (Бразилия, 2), 12 – Милен Стоев (1), 11 – Феликс Щраус (Австрия, 2), 8 – Александър Георгиев, 5 – Даниел Халачев, 4 – Цветослав Маринов, 3 – Максим Ковальов (вр. – Украйна), 2 – Никола Виденов (вр.), Александър Янчев, Любослав Маринов, Гидеон Акуовуа (Гана), 1 – Александър Александров, Кристиан Курбанов.

Сезон 2025/26 г. в първа професионална лига

37 мача – Алешандре Да Силва – Шанде (Бразилия, 5 гола), 33 – Матео Юрич-Петрашило (Хърватия), 31 – Дамян Йорданов (1), Ангел Грънчов, 30 – Цветослав Маринов, 27 – Даниел Иванов (3), Максим Ковальов (вр., Украйна), 25 – Георг Стояновски (Северна Македония, 8), 24 – Емил Янчев, 21 – Деян Лозев, 20 – Саад Мукачар (Австралия), 19 – Бернардо Коуто (Португалия, 6), 18 – Жоао Лопес – Жота (Португалия, 3), 17 – Димо Кръстев (2), Цветелин Чунчуков (3), Жак Пехливанов, 16 – Борис Иванов, Джон Емануел (Нигерия), 15 – Илкер Будинов (1), Мартин Георгиев (1), 14 – Таилсон Гонсалвес (Бразилия), 13 – Даниел Халачев (1), Александър Георгиев, 11 – Иван Алексиев, Педро Виктор (вр., Бразилия), 10 – Петър Принджев, 9 – Луис Пахама (Франция), 4 – Лукас Магджински (Хърватия), 3 – Талес Да Силва (Бразилия), Колако Джонсън (Либерия), 1 – Кристиан Курбанов, Валентин Димитров (вр.), Тиерно Милимоно (Мадагаскар).

ПЪРВЕНСТВА

Български сокол

Сезон 1922 г. в Градско първенство на Варна – неофициално

Български сокол срещу:	домакин	гост
Диана Варна	3:3	1:1
Тича Варна	4:2	2:0

Български сокол е неофициален градски първенец.

Сезон 1923 г. в Градско първенство на Варна – неофициално

Надежда Варна	3:0 – служебно	4:2
Диана Варна	2:1	
Тича Варна	2:0	2:2 – Г. Вълчев – 2

Български сокол е неофициален градски първенец.

Шипченски сокол

Сезон 1924 г. във Варненска спортна област (ВСО)

Шипченски сокол срещу:

Тича Варна		
Владислав Варна	0:2	0:7
Диана Варна	0:1	

Класиране: 1. Владислав, 2., 3., 4. Шипченски сокол.

Държавното първенство не завършва.

Сезон 1924/25 г. във ВСО

Владислав Варна	1:1 – Ив. Иванов	1:3
Диана Варна	1:1	1:0
Тича Варна	2:1	
Юпитер Варна	1:1	

Класиране: 1. Владислав, 2. Шипченски сокол, 3.

Държавно първенство

полуфинали: Владислав Варна – Левски Дупница 4:0

Левски София – БП-25 Пловдив 4:0

Финал: Владислав – Левски 2:0

Сезон 1925/26 г. във Варненска окръжна спортна област (ВОСО)

Диана Варна	1:1	4:0
Тича Варна	3:1	1:3
Владислав Варна	0:4	2:1
Атлант Варна	4:0	
Юпитер Варна	5:0	

Класиране: 1. Владислав, 2. Шипченски сокол, 3.

Държавно първенство

полуфинали: Владислав Варна – Левски Русе 5:1

Ботев Пазарджик – Славия София 2:6

Финал: Владислав – Славия 1:1

Титлата е присъдена служебно на Владислав.

Сезон 1926/27 г. във ВОСО

Тича Варна	5:2	
Диана Варна	3:0	

Владислав Варна 0:2 1:2
Класиране: 1. Владислав, 2. , 3. Шипченски сокол, 4.
 Държавното първенство не завършва.

Сезон 1927/28 г. във ВОСО

Тича Варна 0:0 2:9
 Владислав Варна 1:2 – Ив. Иванов 3:4
 Левски Варна 1:1 3:1 – прекъснат
 ДС-28 Варна 1:4 4:1

Класиране: 1. Владислав, 2. Тича, 3. Шипченски сокол, 4.

Държавно първенство

полуфинали: Славия София – Левски Пловдив 4:0

Владислав Варна – Левски Русе 5:1

Финал: Славия – Владислав 4:0

Сезон 1928/29 г. във ВОСО

Тича Варна 1:1 2:3 – Ж. Тунчев,
 Владислав Варна 7:0 2:1 – Ив. Иванов,
 ДС-28 Варна 3:0 – Ив. Иванов, Ал. Коев, 1:0
 Ив. Найденов
 Левски Варна 4:1 3:0

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. Тича, 3. Владислав, 4.

Държавно първенство – Шипченски сокол срещу:

I кръг: Хан Омуртаг Шумен 5:0 –

II кръг: Раковски Русе 2:0 –

III кръг: за излъчване на финалист:

Ботев Пловдив – 1:3

Левски София се класира направо на финала по регламент.

Финал: Ботев – Левски 1:0

Трето място: Шипченски сокол

Сезон 1929/30 г. във ВОСО

Тича Варна 3:0 – Ж. Тунчев – 2, 4:2
 Ив. Найденов
 Владислав Варна 2:3 2:2
 Левски Варна 1:0 5:0
 Ботев Варна 1:0 2:0

Класиране: 1. Владислав, 2. Шипченски сокол, 3. Тича, 4.

Държавно първенство

За излъчване на финалист: Славия София – Ботев Пловдив 2:1

Владислав Варна се класира направо за финала по регламент.

Финал: Славия – Владислав 4:1

Сезон 1930/31 г. във ВОСО

Тича Варна 2:0 – Ж. Тунчев, Р. Булашев 2:0 – Ив. Иванов, Ал. Коев
 Левски Варна 4:1 – Ил. Булашев, 6:0
 Ив. Найденов,
 Ботев Варна 1:2 6:0 – Ил. Булашев – 2,
 Ив. Найденов, Ал. Коев,
 Владислав Варна 0:2 4:0 – Ж. Тунчев, Ив. Иванов,
 Ал. Коев, Ил. Булашев

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. Тича, 3. Владислав, 4.

Държавно първенство – в София – Шипченски сокол срещу:

I кръг: Ботев Пловдив – 1:0 – Ил. Булашев

II кръг: България Хасково – 5:1 – Ж. Тунчев,
Ил. Булашев,

III кръг: Шипченски сокол се класира направо за финала по регламент.

За излъчване на финалист: АС-23 София – Напредък Русе 3:1

Финал: Шипченски сокол – АС-23 2:1 (прекъснат) – Ив. Найденов, Ал. Коев;
0:3 – служебно**Сезон 1931/32 г. във ВОСО**

Победа Варна 4:0 – Р. Булашев, 1:0

Владислав Варна 5:1 0:0

Тича Варна 1:0 – Р. Булашев 1:0 – автогол

Левски Варна 7:1 – Ал. Коев, 0:2

Диана Варна 1:0 4:0

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. Владислав, 3. Тича, 4.**Държавно първенство – Шипченски сокол срещу:**

I кръг: Хан Омуртаг Шумен 6:2 – Ил. Булашев – 3, –

II кръг: Левски Русе – 2:0 – Ил. Булашев,
П. Несторов

Полуфинали:

Шипченски сокол – Победа 26 Плевен 4:1 –

Славия София – Сокол Пловдив 5:0

Финал в София: Шипченски сокол – Славия 2:1 (след прод.) – Ив. Найденов,
Ил. Булашев**Шампион: Шипченски сокол****Сезон 1932/33 г. във ВОСО**

Владислав Варна 0:2 0:0

Левски Варна 2:1 3:1 – Ил. Булашев,
Р. Булашев,Тича Варна 4:2 – Ил. Булашев – 3,
Ив. Найденов 4:1 – Ив. Георгиев,
Ив. Найденов, Ил. Булашев,
Л. Люцканов

Приморец Варна 8:0

Победа Варна 2:0 1:0

Диана Варна 3:0 – Ил. Булашев, 4:2

Атлетик Провадия 6:0 4:1

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. Тича, 3.**Държавно първенство – Шипченски сокол срещу:**I кръг: Чардафон Габрово 3:0 – К. Илиев, –
Ил. Булашев, Ив. Найденов

II кръг: Шипченски сокол се класира направо за полуфинал по регламент.

Полуфинали:

Шипченски сокол – Напредък Русе – 4:1 – Ал. Коев – 2,
Ив. Найденов, Ил. Булашев

Левски София – Ботев Ямбол 4:2

Финал в София: Шипченски сокол – Левски 1:3 – Ил. Булашев**Сезон 1933/34 г. във ВОСО**

Победа Варна 2:0 2:0 – Трайков – 2

Владислав Варна 2:3 – Р. Булашев, 0:0

Левски Варна	1:1	0:3 – служебно
България Провадия	5:1 – Ал. Коев – 3, Р. Булашев,	1:2
Тича Варна	0:0	0:2
Варна	3:0 – служебно	3:3

Класиране: 1. Владислав, 2. Тича, **3. Шипченски сокол**, 4.

Държавно първенство

полуфинали: Славия София – Светослав Стара Загора 4:0

Владислав Варна – Напредък Русе 3:1

Финал: Владислав – Славия 2:0

Сезон 1934/35 г. във ВОСО

Радецки Варна	2:1 – К. Николов – 2	2:1 – М. Парушев, Ив. Найденов
Победа Варна	0:1	2:2 – М. Парушев, Ст. Танев
Левски Варна	4:0 – Ив. Найденов – 2, К. Николов, М. Парушев	3:1 – Ив. Найденов, М. Парушев, Ал. Коев
Варна	2:1 – Ал. Коев,	3:1 – Ал. Коев – 2,
Аспарух Варна	3:0 – М. Парушев – 2, Р. Димов	0:0
Тича Варна	0:2	1:2 – Р. Булашев
Владислав Варна	0:0	0:2

Класиране: 1. Тича, 2. Владислав, **3. Шипченски сокол**, 4.

Държавно първенство

полуфинали: Спортклуб София – Волон Шумен 1:0

Тича Варна – Ботев Пазарджик 7:0

Финал: Спортклуб – Тича 4:0

Сезон 1935/36 г. във ВОСО

Радецки Варна	2:1	6:0 – Ил. Булашев – 2, К. Николов,
Аспарух Варна	3:0 – служебно	1:0 – Ил. Булашев
Варна	5:1 – Ил. Булашев – 2, М. Парушев – 2, Ив. Найденов	0:3 – служебно
Победа Варна	5:1 – М. Парушев – 2, Ив. Георгиев, Ст. Танев, Ив. Найденов	2:2
Тича Варна	1:2 – Ив. Найденов	0:4
Левски Варна	6:0	4:0 – Ст. Танев, Р. Булашев,
Владислав Варна	1:2 – Ил. Булашев	3:0

Класиране: 1. Тича, 2. Владислав, **3. Шипченски сокол**, 4.

Държавно първенство

полуфинали: Славия София – Г. Дражев Ямбол 6:0

Тича Варна – Кракра Перник 1:0

Финал: Славия – Тича 2:0

Сезон 1936/37 г. във ВОСО

Победа Варна	0:3	0:1
Аспарух Варна	5:1	2:0

Тича Варна	1:1	0:7
Левски Варна	3:0	1:1
Варна	5:3	
Владислав Варна	0:2 – прекъснат	
Радецки Варна		

Класиране: 1. Владислав, 2. Тича, 3. Победа, **4. Шипченски сокол**,

Държавно първенство

полуфинали: Левски София – Ботев Пловдив 1:0

Левски Русе – Владислав Варна 1:1 и 3:0 – служебно

Финал: Левски София – Левски Русе 1:1; 3:0

Сезон 1937/38 г. във ВОСО

Аспарух Варна	3:0	
Варна	1:0	
Левски Варна	0:3	5:1
Победа Варна	1:0 – К. Николов	2:0 – прекъснат
Радецки Варна	1:0	2:1 – Ил. Булашев,

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. Победа, 3. Левски, 4.

Областно първенство – Шипченски сокол срещу:

Хаджи Славчев Павликени	1:1 след прод. –	–
	Ил. Булашев	
	3:3 след прод.	–
	1:3	–

Национална дивизия

1. Тича Варна	25 т.	6. Левски Русе	19
2. Владислав Варна	22	7. Левски София	18
3. Шипка София	22	8. Черноморец Бургас	12
4. ФК-13 София	20	9. Ботев Пловдив	12
5. Славия София	20	10. Г. Дражев Ямбол	10

Сезон 1938/39 г. във ВОСО

Победа Варна	0:1	0:5
Левски Варна	4:0	3:0 – служебно
Радецки Варна	1:5	0:2
Диана Варна	0:0	0:3 – служебно

Класиране: 1. Победа, 2.

Национална дивизия

1. Славия София	23 т.	6. Левски София	18
2. Владислав Варна	22	7. Левски Русе	18
3. Тича Варна	22	8. ФК-13 София	17
4. АС-23 София	21	9. Шипка София	15
5. Спортклуб Пловдив	20	10. Черноморец Бургас	4

Сезон 1939/40 г. във ВОСО

ЖСК Варна	2:1	
Диана Варна	0:3	
....		

Класиране: 1. Победа, 2.

Национална дивизия

1. ЖСК София	23 т.	6. Шипка София	17
--------------	-------	----------------	----

2. Левски София	22	7. Тича Варна	17
3. Славия София	22	8. Спортклуб Пловдив	17
4. АС-23 София	20	9. Левски Русе	12
5. ФК-13 София	19	10. Владислав Варна	11

Сезон 1940/41 г. във ВСО

Левски Варна	3:0	
Тича Варна	0:3 – служебно	
Диана Варна	2:2	2:0
....		

Класиране: 1. Владислав, 2.

Държавно първенство

за излъчване на финалист: Левски Пловдив – Славия София 0:3; 0:2

ЖСК София се класира направо за финала по регламент.

Финал: Славия – ЖСК 0:0; 2:1

Сезон 1941/42 г. във Варненска спортна област (ВСО)

ЖСК Варна	1:2	
Владислав Варна	0:9	
Радецки Варна	0:0	1:2
Левски Варна	4:2 – С. Симеонов, Ил. Булашев, Георгиев,	1:0
Тича Варна	2:2	1:3
Победа Варна	0:0	

Класиране: 1. Победа, 2. Тича, 3. Владислав, 4.

Държавно първенство

за излъчване на финалист: Македония Скопие – Славия София 5:1; 0:3

Левски София се класира направо за финала по регламент.

Финал: Левски – Македония 2:0; 1:0

Сезон 1942/43 г. във ВСО

ЖСК Варна	2:0	2:2
Тича Варна	1:6	2:4
Левски Варна	1:0	2:3
Владислав Варна	1:2	
Радецки Варна	1:5	1:2
Победа Варна	0:5	0:2

Класиране: 1. Тича, 2. Владислав, 3. Победа, 4. , 7. Шипченски сокол.

Държавно първенство

полуфинали: Левски София – Левски Пловдив 3:1; 2:0

Славия София – Ботев Пловдив 1:1; 5:1

Финал: Славия – Левски 1:0; 1:0

Сезон 1943/44 г. във ВСО

Тича Варна	1:7 – Н. Йовчев	3:0 – Д. Харалампиев – 2, Д. Ташков
Победа Варна	0:3 – служебно (неявяване)	
Владислав Варна	5:3 – М. Кръстев – 2, Д. Ташков – 2, Н. Йовчев	2:1 – Н. Йовчев, Д. Ташков
Радецки Варна	2:1 – Н. Йовчев, М. Томов	2:1 – Д. Харалампиев, М. Томов

Черноморец Варна	10:0 – Д. Харалампиев – 5, Д. Ташков, Ап. Апостолов, Н. Йовчев, М. Кръстев, М. Томов	2:0 – Д. Ташков, Т. Захариев
Левски Варна	5:1 – Д. Бойчев, Н. Йовчев, Д. Харалампиев, М. Томов,	5:1 – Д. Харалампиев – 2, Михайлов, Д. Ташков, Ап. Апостолов
ЖСК Варна	2:2 – Т. Захариев, М. Томов	0:0

Класиране: 1. Шипченски сокол, 2. ЖСК, 3.
Предварителен кръг за държавно първенство – Шипченски сокол срещу:
ЖСК Варна **1:0** – М. Кръстев **1:0**
Държавно първенство – Шипченски сокол срещу:
I кръг: Левски Добрич **2:1** – М. Кръстев, **1:2** – М. Кръстев
Д. Харалампиев – прекъснат,
3:0 – служебно

Държавното първенство не завършва.

Забележка: До 1945 г. липсват данни от някои мачове и пълното класиране.

Спартак

Сезон 1945 г. в градско първенство на Варна

Спартак срещу:

Аспарух Варна	7:1 – Д. Ташков – 4, Н. Йовчев, М. Томов, Б. Парушев	4:1 – Н. Йовчев – 2, Д. Ташков, М. Томов
ТВ-45 Варна	1:2 – Б. Парушев	2:1 – М. Кръстев, Н. Йовчев
Свобода Варна	1:1 – Н. Йовчев	9:1 – Д. Ташков – 5, Б. Парушев – 3, Т. Захариев

Класиране: 1. ТВ-45, 2. Спартак, 3. Свобода, 4.

Държавно първенство – Спартак срещу:

Осминафинал:

Ангел Кънчев Русе	–	2:1 – Д. Харалампиев, Д. Ташков
-------------------	---	---

Четвъртфинал:

Орловец Габрово	–	3:0 – Д. Ташков – 2, Д. Харалампиев
-----------------	---	---

Полуфинали:

Спартак – Спортист София	–	2:3 – Д. Харалампиев, Д. Ташков
--------------------------	---	---

СП-45 Пловдив – Локомотив София 0:1 (след прод.)

Финал: Локомотив – Спортист 3:1; 1:1

Сезон 1946 г. в градско първенство на Варна

Аспарух Варна	9:0 – Д. Ташков – 4, Т. Захариев – 4, Б. Парушев	6:2 – Д. Ташков – 3, Б. Парушев, В. Инджев, Т. Филипов
Свобода Варна	3:0 – М. Кръстев, Д. Ташков, Б. Парушев	6:0 – Д. Ташков – 4, Б. Парушев – 2
Локомотив Варна	3:2 – Д. Ташков – 2, Т. Захариев	4:2 – Б. Парушев – 2, М. Карпусчиев, Н. Йовчев
ТВ-45 Варна	2:2 – Н. Йовчев, М. Карпусчиев	2:1 – Д. Ташков – 2

Класиране: 1. Спартак, 2. ТВ-45, 3.

Държавно първенство – Спартак срещу:

Осминафинал:

Родина Хасково	–	4:1 – К. Момиров – 3, Н. Йовчев
----------------	---	------------------------------------

Четвъртфинал:

Славия София	–	3:1 – Б. Парушев – 3
--------------	---	----------------------

Полуфинали:

Спартак – Левски София	0:3	0:3
------------------------	-----	-----

Бенковски Видин – Локомотив София 2:2; 0:2

Финал: Левски – Локомотив 1:0; 1:0

Сезон 1947 г. в градско първенство на Варна

Свобода Варна	5:0 – Т. Захариев – 3, Д. Ташков – 2	2:0 – Т. Захариев, Д. Ташков
---------------	---	------------------------------

Локомотив Варна	1:2 – Д. Ташков	2:2 – М. Желябов – 2
-----------------	-----------------	----------------------

ТВП Варна	3:1 – Д. Ташков – 2, Т. Захариев	2:1 – Д. Ташков – 2
-----------	-------------------------------------	---------------------

Септември Варна	5:1 – Д. Ташков – 2, М. Желябов, К. Павлов, Д. Харалампиев	5:0 – Д. Ташков – 3, Т. Захариев, Б. Парушев
-----------------	--	---

Металик Варна	5:2 – Д. Ташков – 2, Б. Парушев – 2, М. Желябов	3:0 – Д. Ташков – 3
---------------	--	---------------------

Класиране: 1. Спартак, 2. ТВП, 3. Локомотив, 4.**Областно първенство – Спартак срещу:**

Светкавица Търговище	–	5:0 – Д. Ташков – 3, Б. Парушев, М. Желябов
----------------------	---	--

Добруджа Добрич	–	3:1 – Д. Ташков – 2, М. Желябов
-----------------	---	------------------------------------

Ботев Нови пазар	12:0 – Д. Ташков – 6, Б. Парушев – 3, М. Желябов – 2, Сп. Рухов	–
------------------	---	---

ТВП Варна	3:1 – Т. Захариев – 2, Сп. Рухов	–
-----------	-------------------------------------	---

Класиране: 1. Спартак – 8 т., 2. ТВП – 6 т., 3. Светкавица – 4 т., 4.**Държавно първенство – Спартак срещу:**

Осминафинал:

Любислав Бургас	–	2:2 (след прод.) – М. Желябов, Д. Ташков 1:0 – Д. Ташков
-----------------	---	--

Четвъртфинал:

Левски София	1:2 – Д. Ташков	–
--------------	-----------------	---

Полуфинали: Спартак София – Локомотив София 1:3; 0:3

Левски София – Левски Пловдив 4:0; 5:2

Финал: Левски – Локомотив 1:1; 1:0

Сезон 1947/48 г. във Варненска „А“ областна дивизия

Бойчо Желев Провадия	4:0 – М. Желябов – 3, Н. Йовчев	3:0 – Т. Захариев, Д. Ташков, Н. Йовчев
----------------------	------------------------------------	--

Волов Шумен	8:0 – Д. Ташков – 4, Т. Захариев – 3, Б. Парушев	2:1 – Т. Захариев, Б. Парушев
-------------	---	----------------------------------

Ботев Нови пазар	11:0 – Б. Парушев – 4, К. Кашукеев – 2, Н. Йовчев – 2, Т. Захариев, М. Желябов, Тр. Гюров	4:1 – Д. Ташков – 4
Орлов Добрич	3:0 – М. Желябов, Б. Парушев, Т. Захариев	3:1 – Д. Ташков – 3
Стамо Костов Попово	0:0	0:3
ТВП Варна	2:3 – Б. Парушев, Т. Захариев	2:1 – Н. Йовчев, Т. Захариев
Светкавица Търговище	9:0 – Д. Ташков – 5, Т. Захариев – 2, Б. Парушев, Н. Йовчев	3:0 – служебно

Класиране: 1. ТВП – 24 т., 2. **Спартак** – 23 т., 3. Орлов – 21 т., 4. Ст. Костов – 19 т., 5.

Държавно първенство – Спартак срещу:

Осминафинал:

Ботев Пловдив **1:0** – Н. Йовчев **3:2** – Д. Ташков – 3

Четвъртфинал:

ТВП Варна **2:2** – Д. Ташков, Б. Парушев **4:0** – Б. Парушев – 2,
Д. Ташков – 2

Полуфинали:

Спартак – Септември при ЦДВ София **1:2** – Д. Ташков **1:4** – Б. Парушев

Левски София – Марек Дупница 3:1; 3:2

Финал: Септември при ЦДВ – Левски 1:2; 3:1

Сезон 1948/49 г. в Североизточна зона – Варненска група

Бойчо Желев Провадия	2:0 – Б. Парушев, Д. Ташков	3:0 – служебно
Волов Шумен	1:0 – Б. Парушев	2:0 – Д. Ташков, Т. Захариев
Текстил Варна	6:0 – Д. Ташков – 3, Т. Тунчев – 2, Т. Захариев	5:1 – Д. Ташков – 2, В. Досев – 2, Т. Захариев
Орлов Добрич	5:0 – Д. Ташков – 3, Б. Парушев, Сп. Рухов	0:0
Стамо Костов Попово	4:1 – Д. Ташков – 2, Т. Захариев, Сп. Рухов	2:3 – Д. Ташков, Ст. Калъчев
Локомотив Варна	0:4	9:0 – Д. Ташков – 3, Б. Парушев – 2, К. Кашукеев – 2, М. Карпусчиев, Т. Захариев
Торпедо Варна	3:2 – Т. Захариев – 2, Д. Ташков	3:1 – В. Досев – 2, К. Кашукеев

Класиране: 1. **Спартак**, 2.

Квалификации за влизане в „А“ РФГ – Спартак срещу:

Росстрой Павликени	3:0 – Д. Ташков, К. Кашукеев, Т. Захариев	2:5 – Д. Ташков, К. Кашукеев
В София:		2:3 – Д. Ташков, К. Кашукеев

Сезон 1948/49 г. в „А“ РФГ

1. Левски София	33 т.	6. Ботев Варна	21
2. Септември при ЦДВ София	24	7. Славия Пловдив	16
3. Локомотив София	21	8. Марек Дупница	8

4. Славия София	21	9. Бенковски Видин	8
5. Спартак София	21	10. Любислав Бургас	7

Сезон 1949/50 г. е прекъснат още в началото поради реорганизация на спорта. През есента на 1949 г. се провеждат квалификации за съставяне на „А“ РФГ.

1949 г. – квалификационни мачове във Варна – Спартак срещу:

Динамо Варна	5:0	– Д. Ташков – 3, Б. Парушев, К. Кашукеев
Строител Варна	10:0	– Д. Ташков – 4, М. Димитров – 2, К. Кашукеев – 2, Б. Парушев, М. Кръстев
Червено знаме Варна	4:0	– Д. Ташков – 2, Б. Парушев, Г. Арнаудов
Ботев Варна	0:0	
Торпедо Варна	5:0	– Д. Ташков – 2, М. Димитров – 2, Г. Арнаудов
Академик Варна	4:1	

Класиране: 1. Спартак – 11 т. (гол. разл. 28:1), 2. Ботев – 11 т. (г.р. 23:2), 3. Динамо – 8 т., 4. Торпедо – 6 т., 5.

Сезон 1950 г. в „А“ РФГ

Спартак срещу:	т.	домакин	гост
1. Динамо София	29	4:3 – Д. Ташков – 2, Сп. Рухов, Н. Йовчев	0:1
2. Строител София	27	1:2 – Тр. Станков	0:3
3. Академик София	22	1:3 – Б. Парушев	2:1 – Тр. Станков, Д. Ташков
4. Народна войска София	22	1:4 – Сп. Рухов	1:1 – Н. Йовчев
5. Спартак Варна	22		
6. Червено знаме София	16	0:0	2:0 – Д. Ташков, Б. Парушев
7. Торпедо Пловдив	14	3:0 – служебно	2:3 – Б. Парушев, Сп. Рухов
8. Торпедо Плевен	12	3:1 – Д. Ташков – 2, Д. Ненчев	3:2 – Тр. Станков – 2, Д. Ташков
9. Торпедо София	10	4:3 – Б. Парушев – 2, Тр. Станков, М. Димитров	1:0 – Сп. Рухов
10. Червено знаме Дупница	6	6:0 – Д. Ташков – 3, Сп. Рухов – 2, Д. Ненчев	3:0 – служебно

Сезон 1951 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНВ София	37	0:3	0:1
2. Спартак София	36	1:1 – Д. Ненчев	0:1
3. Динамо София	26	0:4	0:2
4. Академик София	26	7:2 – К. Кашукеев – 2, Н. Димитров – 2, Сп. Рухов – 2, Н. Йовчев	0:2
5. Спартак Варна	25		
6. Червено знаме София	23	2:2 – В. Желев – 2	1:1 – В. Досев
7. Локомотив Пловдив	23	0:0	1:2 – Б. Парушев
8. Строител София	22	3:2 – Д. Ненчев, В. Досев, Г. Арнаудов	0:0
9. Торпедо Перник	20	1:0 – К. Кашукеев	4:0 – В. Желев – 2, Н. Димитров – 2

10. ДНВ Пловдив	17	2:1 – Л. Сетрак, К. Кашукеев	1:0 – Г. Арнаудов
11. Торпедо Плевен	5	3:0 – Д. Ненчев – 2, Б. Парушев	3:2 – К. Кашукеев, Сп. Рухов, Н. Димитров
12. Торпедо Русе	4	6:1 – Б. Парушев – 2, Д. Ненчев – 2, Н. Димитров, В. Досев	5:0 – Г. Арнаудов – 2, К. Кашукеев, Б. Парушев, автогол

Сезон 1952 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	33	0:0	0:5
2. Спартак София	26	1:0 – Г. Арнаудов	0:5
3. Локомотив София	25	1:1 – Г. Арнаудов	0:5
4. Спартак Плевен	24	2:2 – Сп. Рухов, Л. Сетрак	0:0
5. Динамо София	22	0:1	0:1
6. Локомотив Пловдив	22	1:2 – Г. Арнаудов	0:1
7. ВМС Варна	22	2:3 – Д. Ненчев, Г. Арнаудов	0:0
8. Ударник София	21	2:1 – Сп. Рухов, Л. Сетрак	0:0
9. ДНА Пловдив	19	2:0 – Ив. Киров, Н. Димитров	0:2
10. Миньор Перник	18	4:0 – Н. Димитров, Ив. Киров, Б. Парушев, Г. Арнаудов	0:4
11. Академик София	18	1:2 – Г. Арнаудов	0:2
12. Спартак Варна	14		

Сезон 1953 г. в Североизточна „Б“ РФГ

1. Спартак Варна	40		
2. Локомотив Варна	30	1:1 – К. Кашукеев	5:1 – Г. Арнаудов – 2, Б. Белчев – 2, К. Кашукеев
3. Ударник Шумен	29	2:1 – К. Кашукеев, Л. Сетрак	1:0 – Т. Захариев
4. Септември Добрич	29	3:1 – Т. Захариев, Б. Парушев, Г. Арнаудов	3:1 – Л. Сетрак, Т. Захариев, Г. Арнаудов
5. Червено знаме Попово	23	4:1 – К. Кашукеев, Т. Захариев, Г. Арнаудов, Б. Белчев	1:1 – Т. Захариев
6. Локомотив Русе	22	2:0 – К. Кашукеев, Г. Арнаудов	0:1
7. Червено знаме Силистра	19	5:0 – Хр. Нанов – 3, Т. Захариев – 2	3:0 – К. Кашукеев – 2, Хр. Нанов
8. Динамо Русе	18	3:0 – Г. Арнаудов, Т. Захариев, Б. Парушев	3:0 – Г. Арнаудов – 2, Б. Парушев
9. Червено знаме Нови пазар	17	3:0 – Г. Арнаудов, Ил. Кирчев, Сп. Филипов	3:0 – К. Кашукеев – 2, Т. Захариев
10. Спартак Шумен	17	7:2 – Т. Захариев – 3, Г. Арнаудов – 2, Л. Сетрак, Б. Белчев	6:0 – Т. Захариев – 4, Б. Парушев, Л. Сетрак
11. Червено знаме Добрич	15	7:1 – Т. Захариев – 2, Д. Ненчев – 2, Г. Арнаудов, К. Кашукеев, Б. Белчев	2:0 – Т. Захариев, Л. Сетрак

12. ДНА Силистра	5	7:0 – Г. Арнаудов – 3, Б. Парушев, Т. Захариев, К. Кашукеев, Л. Сетрак	5:0 – Т. Захариев – 2, Г. Арнаудов – 2, Б. Парушев
------------------	---	--	--

Сезон 1953 г. в „А“ РФГ

1. Динамо София	43 т.	9. Спартак Пловдив	27
2. Софийски гарнизон София	42	10. Академик Варна	25
3. ВМС Варна	31	11. ДНА Пловдив	24
4. Локомотив Пловдив	31	12. Спартак София	24
5. Ударник София	30	13. Строител София	22
6. Спартак Плевен	30	14. ВВС София	21
7. Локомотив София	29	15. Червено знаме Дупница	13
8. Миньор Перник	28		

Сезон 1954 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	45	0:2	2:7 – К. Кашукеев, Г. Арнаудов
2. Ударник София	38	1:6 – Бл. Янев	3:3 – М. Желябов, Хр. Нанов, Г. Арнаудов
3. Локомотив София	36	1:3 – Д. Ненчев	2:5 – Т. Захариев, Б. Парушев
4. Завод 12 София	29	0:1	4:3 – Б. Парушев – 2, Д. Ненчев, Г. Арнаудов
5. Динамо София	28	1:0 – Г. Арнаудов	1:2 – Хр. Нанов
6. Локомотив Пловдив	25	0:0	1:2 – М. Желябов
7. ВМС Варна	25	1:1 – М. Желябов	1:0 – автогол
8. Миньор Перник	24	1:1 – Б. Парушев	0:0
9. Спартак Пловдив	24	5:2 – Б. Парушев – 3, Д. Ненчев, Хр. Нанов	0:1
10. Спартак Варна	23		
11. Спартак Плевен	23	0:0	0:0
12. Червено знаме Кюстендил	20	6:1 – Хр. Нанов, Б. Парушев, К. Пандов, Г. Арнаудов, Т. Захариев, Д. Ненчев	0:1
13. Торпедо Плевен	15	1:0 – К. Кашукеев	1:1 – Г. Арнаудов
14. Ударник Стара Загора	9	2:0 – Г. Арнаудов, Хр. Нанов	0:0

Сезон 1955 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	37	1:1 – Ив. Киров	2:5 – К. Пандов, Д. Халачев
2. Ударник София	31	1:1 – Т. Захариев	2:1 – Г. Арнаудов, Хр. Нанов
3. Спартак Варна	28		
4. Миньор Перник	27	1:0 – Т. Захариев	0:0
5. Динамо София	27	0:0	0:1
6. Спартак Пловдив	27	0:0	1:3 – Хр. Нанов
7. Локомотив София	27	2:2 – Бл. Янев, Г. Арнаудов	0:2
8. ВВС София	26	0:0	2:2 – Хр. Нанов, Ил. Кирчев
9. Спартак Плевен	26	2:2 – Хр. Нанов – 2	1:0 – Д. Халачев

10. ДНА Пловдив	26	2:0 – Г. Арнаудов – 2	2:1 – Бл. Янев, Хр. Нанов
11. Торпедо София	25	3:0 – Бл. Янев, Г. Арнаудов, Ив. Киров	0:0
12. ВМС Варна	25	0:0	1:2 – Д. Ненчев
13. Локомотив Пловдив	18	1:1 – Д. Халачев	1:0 – Бл. Янев
14. Червено знаме Павликени	14	0:1	1:0 – Хр. Нанов

Сезон 1956 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	31	2:1 – Т. Захариев, Г. Арнаудов	1:2 – Ил. Кирчев
2. Динамо София	26	1:0 – Бл. Янев	2:3 – Бл. Янев – 2
3. СКНА Пловдив	25	1:1 – Т. Захариев	0:2
4. Ударник София	23	2:0 – Ив. Киров, Бл. Янев	0:5
5. Миньор Перник	22	0:0	3:2 – Г. Павлов – 2, Г. Арнаудов
6. Спартак Пловдив	21	1:2 – автогол	1:2 – К. Кашукеев
7. Локомотив София	21	0:0	0:0
8. Спартак Плевен	21	2:0 – Хр. Нанов, Бл. Янев	0:1
9. Спартак София	19	1:1 – Ив. Киров	1:1 – Г. Арнаудов
10. Спартак Варна	19		
11. Завод 12 София	19	0:0	1:2 – Г. Арнаудов
12. Торпедо Русе	17	1:1 – автогол	2:2 – Г. Арнаудов – 2

Сезон 1957 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	34	1:4 – Г. Павлов	1:4 – Г. Калугеров
2. Локомотив София	33	2:3 – Ив. Киров – 2	1:2 – Ив. Киров
3. Левски София	30	0:3	0:2
4. Спартак Плевен	24	3:1 – Г. Калугеров – 2, Ат. Богданов	1:1 – Г. Калугеров
5. Миньор Перник	22	0:0	1:2 – Г. Арнаудов
6. Славия София	20	1:1 – Ив. Филипов	0:3
7. Спартак Пловдив	19	2:0 – К. Бенов, Д. Ненчев	1:1 – Бл. Янев
8. Ботев Пловдив	19	3:1 – К. Бенов – 2, Ив. Киров	0:0
9. СКНА Варна	18	3:0 – Г. Арнаудов, Ив. Филипов, Г. Калугеров	0:1
10. Спартак Варна	18		
11. Спартак София	16	0:1	1:0 – Ив. Киров
12. Марек Дупница	11	1:1 – Бл. Янев	1:0 – К. Бенов

Сезон 1958 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	18	–	1:2 – Г. Арнаудов
2. Левски София	14	0:1	–
3. Спартак Плевен	14	–	0:1
4. Локомотив София	12	6:2 – Г. Калугеров – 3, Г. Арнаудов – 2, Ив. Филипов	–
5. Славия София	11	–	2:5 – Бл. Янев, Г. Арнаудов
6. Спартак Пловдив	11	1:0 – Т. Трайков	–

7. Миньор Перник	11	1:1 – Г. Арнаудов	–
8. Спартак Варна	10		
9. Ботев Пловдив	9	1:2 – Бл. Янев	–
10. Ботев Стара Загора	8	2:1 – Г. Арнаудов, Ил. Кирчев	–
11. Дунав Русе	8	–	2:2 – Т. Трайков, Г. Арнаудов
12. Ботев Варна	6	3:1 – Г. Арнаудов – 2, Т. Трайков	–
Сезон 1958/59 г. в „А“ РФГ			
1. ЦДНА София	32	2:1 – Хр. Николов, Н. Попов	1:2 – Г. Калугеров
2. Славия София	27	0:1	0:2
3. Левски София	24	0:0	0:0
4. Спартак Пловдив	24	2:1 – Ст. Стефанов, Г. Арнаудов	0:1
5. Локомотив София	23	1:1 – Хр. Николов	2:0 – Хр. Николов, Ив. Филипов
6. Дунав Русе	22	1:1 – Ст. Стефанов	0:1
7. Спартак Плевен	22	2:2 – Н. Попов, Хр. Николов	2:2 – Г. Калугеров – 2
8. Ботев Пловдив	22	1:1 – Ст. Стефанов	2:0 – Г. Калугеров, Н. Попов
9. Спартак Варна	21		
10. Миньор Перник	18	2:0 – Ст. Стефанов – 2	1:5 – Н. Попов
11. Берое Стара Загора	18	1:0 – Хр. Николов	1:1 – Хр. Николов
12. Черно море Варна	11	0:0	0:2
Сезон 1959/60 г. в „А“ РФГ			
1. ЦДНА София	32	2:3 – Хр. Николов, Л. Костов	1:7 – Л. Костов
2. Левски София	28	0:2	0:0
3. Локомотив София	23	1:0 – Ст. Стефанов	2:2 – Хр. Николов, Л. Костов
4. Славия София	23	3:1 – Л. Костов – 2, Хр. Николов	1:3 – Ив. Филипов
5. Септември София	22	2:2 – Л. Костов, Ст. Стефанов	2:2 – Ив. Филипов, Г. Арнаудов
6. Миньор Перник	22	3:2 – Ст. Стефанов – 2, Л. Костов	0:2
7. Ботев Пловдив	21	1:0 – Г. Арнаудов	1:1 – Ст. Стефанов
8. Дунав Русе	20	1:1 – Ив. Филипов	0:3
9. Спартак Пловдив	20	0:0	1:1 – Л. Костов
10. Спартак Варна	20		
11. Спартак София	19	4:1 – Л. Костов – 3, Ст. Стефанов	0:2
12. Спартак Плевен	14	1:0 – Л. Костов	1:3 – Хр. Николов
Сезон 1960/61 г. в „А“ РФГ			
1. ЦДНА София	40	0:1	0:3

2. Левски София	30	3:3 – Р. Божилов, Л. Костов, Ст. Стефанов	0:1
3. Ботев Пловдив	29	1:0 – Ив. Филипов	2:2 – Л. Костов – 2
4. Миньор Перник	28	1:0 – Ст. Стефанов	1:4 – Л. Костов
5. Марек Дупница	27	0:0	1:3 – Хр. Николов
6. Локомотив София	26	1:0 – Ст. Стефанов	1:2 – П. Петков
7. Спартак Варна	26		
8. Дунав Русе	25	1:0 – Ст. Стефанов	1:2 – автогол
9. Спартак Пловдив	24	3:1 – Ст. Стефанов – 2, П. Петков	0:4
10. Берое Стара Загора	24	1:1 – Ст. Стефанов	2:1 – К. Бенов, Л. Костов
11. Славия София	23	2:1 – Ив. Филипов, П. Петков	1:0 – Ив. Филипов
12. Черно море Варна	23	2:0 – Ив. Филипов, Хр. Николов	2:1 – Ст. Стефанов – 2
13. Спартак София	22	0:1	2:1 – Ив. Филипов, Ст. Стефанов
14. Септември София	17	1:3 – Ив. Филипов	0:2

Сезон 1961/62 г. в „А“ РФГ

1. ЦДНА София	41	0:2	1:0 – П. Петков
2. Спартак Пловдив	35	3:4 – Г. Калугеров – 2, Г. Павлов	0:1
3. Левски София	30	2:1 – Хр. Николов, Г. Павлов	0:1
4. Ботев Пловдив	27	1:1 – Хр. Вълчанов	1:3 – автогол
5. Славия София	27	6:1 – Г. Павлов – 3, Хр. Николов – 2, Л. Костов	0:1
6. Черно море Варна	27	0:0	1:1 – Ив. Филипов
7. Локомотив София	26	3:3 – Ив. Филипов – 2, П. Петков	0:2
8. Спартак Плевен	26	1:0 – Хр. Николов	0:1
9. Берое Стара Загора	25	5:0 – Г. Павлов – 2, Ив. Филипов, Хр. Николов, П. Петков	2:3 – Ст. Стефанов, Л. Костов
10. Дунав Русе	24	2:2 – Г. Павлов, Ст. Стефанов	0:0
11. Спартак Варна	23		
12. Локомотив Пловдив	21	1:0 – автогол	1:3 – Ст. Стефанов
13. Миньор Перник	18	0:0	0:0
14. Марек Дупница	14	3:1 – Ст. Стефанов, П. Петков, Хр. Николов	0:0

Сезон 1962/63 г. в „А“ РФГ

1. Спартак Пловдив	43	1:2 – Хр. Николов	1:2 – Хр. Николов
2. Ботев Пловдив	40	1:0 – Хр. Николов	0:6
3. ЦДНА София	37	1:1 – Хр. Николов	1:5 – Г. Калугеров
4. Локомотив София	36	1:0 – П. Петков	0:6
5. Спартак София	34	0:1	0:1
6. Левски София	32	1:1 – П. Петков	0:0

7. Локомотив Пловдив	30	3:1 – П. Петков – 2, Г. Калугеров	2:3 – П. Петков – 2
8. Черно море Варна	29	2:0 – Хр. Вълчанов, Хр. Николов	1:2 – П. Петков
9. Спартак Плевен	28	2:3 – Ст. Стефанов, Г. Калугеров	0:2
10. Славия София	27	1:0 – П. Петков	0:1
11. Дунав Русе	26	4:2 – П. Петков – 3, Ив. Божидаров	1:4 – Н. Живков
12. Берое Стара Загора	25	1:1 – Г. Калугеров	0:1
13. Марек Дупница	25	4:0 – Хр. Вълчанов, Хр. Николов, Г. Калугеров, Ст. Стефанов	0:2
14. Спартак Варна	25		
15. Добруджа Добрич	23	2:2 – Ив. Божидаров – 2	2:1 – Г. Калугеров, П. Петков
16. Раковски Димитровград	20	2:1 – Хр. Николов, П. Петков	3:2 – Хр. Николов – 2, П. Петков

Сезон 1963/64 г. в „А“ РФГ

1. Локомотив София	44	0:1	1:5 – Ив. Филипов
2. Левски София	41	1:0 – Г. Калугеров	0:2
3. Славия София	35	1:1 – Хр. Николов	1:3 – Хр. Николов
4. Спартак Пловдив	34	0:1	1:2 – В. Ненов
5. Дунав Русе	32	2:1 – П. Петков, Хр. Николов	0:1
6. Черно море Варна	31	0:2	1:1 – Хр. Николов
7. Ботев Пловдив	30	3:2 – Хр. Николов, Ив. Божидаров, П. Петков	2:4 – Хр. Николов, Ст. Стефанов
8. Локомотив Пловдив	29	4:0 – Ив. Филипов – 2, Г. Калугеров, Хр. Николов	1:2 – Г. Калугеров
9. Марек Дупница	28	1:0 – Хр. Николов	0:6
10. Спартак Плевен	28	2:2 – Ив. Филипов, Хр. Николов	2:1 – В. Ненов, Ив. Филипов
11. ЦСКА „Червено знаме“ София	27	2:1 – П. Петков, В. Ненов	2:4 – Ст. Стефанов – 2
12. Спартак София	25	1:4 – Ив. Филипов	1:1 – Ив. Филипов
13. Генерал Заимов Сливен	25	1:2 – Хр. Николов	1:0 – Хр. Николов
14. Берое Стара Загора	24	1:1 – Ст. Стефанов	1:0 – Ив. Филипов
15. Спартак Варна	24		
16. Локомотив Горна Оряховица	23	1:1 – В. Максимов	0:1

Сезон 1964/65 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Спартак Варна	50		
2. Септември София	48	3:0 – Хр. Николов – 2, Ив. Филипов	0:0
3. Етър Велико Търново	42	1:1 – Ив. Филипов	3:0 – Ст. Димитров – 2, Хр. Николов
4. Локомотив Горна Оряховица	41	2:0 – Хр. Николов – 2	1:3 – Хр. Николов

5. Добруджа Добрич	36	1:0 – В. Ненов	0:0
6. Спартак Койнаре	35	5:1 – Хр. Николов – 2, Ст. Димитров – 2, В. Ненов	4:1 – П. Андреев – 2, Ст. Димитров, Ив. Филипов
7. Бенковски Видин	34	2:0 – Бл. Николов, Н. Попов	0:1
8. Гигант Белене	33	2:1 – Ст. Димитров, Ив. Филипов	0:1
9. Волон Шумен	32	3:0 – Ив. Филипов, Хр. Николов, Г. Калугеров	2:0 – П. Андреев, Хр. Николов
10. Септемврийска слава Монтана	32	2:1 – Хр. Николов, Ст. Димитров	2:3 – Г. Калугеров, В. Ненов
11. Кърпачев Ловеч	32	7:0 – Ст. Димитров – 3, Ив. Филипов – 2, Г. Калугеров, С. Александров	1:1 – Ив. Филипов
12. Чардафон-Орловец Габрово	31	0:0	3:1 – Хр. Николов – 2, Ст. Димитров
13. Миньор Враца	30	2:0 – В. Ненов, П. Андреев	1:1 – Г. Калугеров
14. Светкавица Търговище	30	6:1 – Хр. Николов – 2, Г. Калугеров – 2, В. Максимов, Ст. Стефанов	2:0 – Ив. Филипов, П. Андреев
15. Чавдар Бяла Слатина	28	1:0 – Хр. Николов	0:2
16. Левски Лясковец	28	7:0 – Хр. Николов – 3, Бл. Николов – 2, Г. Калугеров, Ст. Димитров	2:2 – Хр. Николов, С. Александров
17. Корабостроител Варна	26	3:1 – Ст. Димитров – 3	5:0 – Ст. Димитров – 3, Г. Калугеров – 2
18. Доростол Силистра	24	5:1 – Г. Калугеров – 2, Ст. Димитров Ив. Филипов, Хр. Николов	0:0

Сезон 1964/65 г. в „А“ РФГ

1. Левски София	42 т.	9. Ботев Враца	29
2. Локомотив София	39	10. Спартак Пловдив	28
3. Славия София	35	11. Спартак София	28
4. ЦСКА „Червено знаме“ София	34	12. Ботев Пловдив	27
5. Берое Стара Загора	31	13. Марек Дупница	26
6. Локомотив Пловдив	30	14. Дунав Русе	26
7. Спартак Плевен	30	15. Сливен	25
8. Черно море Варна	29	16. Академик София	21

Сезон 1965/66 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Черв. знаме“ София	42	1:1 – Г. Калугеров	1:2 – П. Алексиев
2. Левски София	41	1:3 – Хр. Николов	2:3 – Бл. Николов, Андр. Андреев
3. Славия София	39	1:1 – Хр. Николов	1:3 – Хр. Николов
4. Спартак София	36	2:2 – Ст. Димитров, П. Алексиев	0:1
5. Локомотив Пловдив	31	0:1	1:2 – Ив. Филипов

6. Берое Стара Загора	30	2:1 – Г. Калугеров, Ив. Филипов	1:2 – Д. Ангелов
7. Дунав Русе	30	2:0 – Ст. Димитров, Хр. Николов	0:1
8. Локомотив София	29	4:2 – Хр. Николов, Ив. Филипов, П. Алексиев, автогол	0:6
9. Спартак Пловдив	28	1:1 – Г. Калугеров	0:3
10. Ботев Пловдив	27	1:1 – Хр. Николов	1:0 – Хр. Николов
11. Черно море Варна	27	1:2 – Бл. Николов	2:2 – Г. Калугеров, Хр. Николов
12. Марек Дупница	27	2:2 – Андр. Андреев, В. Ненов	0:0
13. Ботев Враца	25	1:0 – Х. Месропов	0:2
14. Ботев Бургас	25	1:1 – Хр. Николов	1:2 – Бл. Николов
15. Спартак Варна	22		
16. Спартак Плевен	21	2:1 – Хр. Николов, Ив. Филипов	0:0

Сезон 1966/67 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Спартак Плевен	51	2:1 – Бл. Николов, Г. Гугалов	0:4
2. Волон Шумен	44	1:0 – Ст. Димитров	0:0
3. Бенковски Видин	43	1:0 – Ил. Пешев	1:3 – Ст. Божков
4. Локомотив Горна Оряховица	39	2:2 – Ив. Филипов, Ст. Димитров	0:0
5. Кърпачев Ловеч	39	0:1	0:0
6. Спартак Варна	38		
7. Чардафон-Орловец Габрово	37	2:1 – Хр. Николов, В. Ненов	0:1
8. Миньор Враца	37	1:0 – В. Ненов	1:2 – П. Алексиев
9. Доростол Силистра	36	6:1 – Ст. Димитров – 3, Ив. Филипов – 2, Г. Гугалов	0:1
10. Светкавица Търговище	35	2:3 – Ив. Филипов – 2	1:1 – Ст. Димитров
11. Септември София	35	2:0 – В. Йовчев, Х. Месропов	2:0 – Ст. Димитров, П. Алексиев
12. Етър Велико Търново	35	2:0 – Ил. Пешев, Ст. Димитров	1:1 – Ив. Филипов
13. Академик Свищов	34	2:0 – П. Алексиев, Ал. Гончаров	0:1
14. Септемврийска слава Монтана	34	3:1 – П. Алексиев, Бл. Николов, Х. Месропов	1:2 – Г. Гугалов
15. Локомотив Плевен	33	4:0 – Андр. Андреев – 2, Ил. Пешев – 2	2:3 – П. Алексиев, Г. Гугалов
16. Спартак Койнаре	32	1:0 – П. Алексиев	0:2
17. Локомотив Мездра	30	2:1 – Ст. Димитров, Х. Месропов	0:1
18. Чавдар Бяла Слатина	27	4:0 – Ст. Димитров – 3, П. Алексиев	1:4 – Ил. Пешев
19. Стамо Костов Попово	25	3:0 – Ст. Димитров, П. Алексиев, Ив. Филипов	0:2

Сезон 1966/67 г. в „А“ РФГ

1. Ботев Пловдив	38 т.	9. Ботев Бургас	30
2. Славия София	37	10. Берое Стара Загора	29
3. Левски София	36	11. Локомотив Пловдив	28
4. Спартак София	35	12. Добруджа Добрич	26
5. ЦСКА „Черв. знаме“ София	34	13. Спартак Пловдив	25
6. Черно море Варна	33	14. Миньор Перник	23
7. Ботев Враца	32	15. Дунав Русе	22
8. Локомотив София	31	16. Марек Дупница	21

Сезон 1967/68 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Дунав Русе	56	1:3 – Ст. Божков	1:2 – П. Алексиев
2. Спартак Варна	41		
3. Академик Свищов	39	2:0 – Г. Гугалов, Б. Манов	0:2
4. Кърпачев Ловеч	36	2:1 – Ст. Божков, Ст. Димитров	1:1 – Б. Манов
5. Септемврийка слава Монтана	35	1:0 – М. Минев	0:1
6. Бенковски Видин	34	1:0 – П. Алексиев	2:1 – Б. Манов, Ст. Димитров
7. Етър Велико Търново	34	2:0 – Ст. Димитров, Ив. Филипов	1:3 – Д. Ангелов
8. Чардафон-Орловец Габрово	34	2:0 – Б. Манов, М. Минев	0:1
9. Септември София	33	4:1 – Б. Манов – 2, П. Алексиев, Ст. Димитров	1:3 – Б. Манов
10. Волон Шумен	33	4:1 – П. Ковачев, Б. Манов, Бл. Калфов, Ив. Филипов	1:2 – Ив. Танев
11. Локомотив Горна Оряховица	31	1:0 – Б. Манов	0:2
12. Доростол Силистра	31	3:1 – Д. Ангелов, П. Алексиев, Ив. Танев	0:0
13. Левски Лясковец	31	0:2	0:0
14. Войвода Враца	30	1:0 – Бл. Калфов	0:0
15. Светкавица Търговище	29	3:0 – Ст. Божков – 2, П. Алексиев	2:1 – Г. Гугалов, М. Минев
16. Локомотив Русе	29	2:1 – П. Алексиев, Ст. Димитров	0:0
17. Левски Лом	28	2:0 – Б. Манов, Ст. Божков	0:1
18. Локомотив Плевен	28	2:0 – Ив. Танев, Б. Манов	2:0 – П. Ковачев, Ст. Димитров

Сезон 1967/68 г. в „А“ РФГ

1. Левски София	45 т.	9. Локомотив Пловдив	27
2. ЦСКА „Черв. знаме“ София	42	10. Берое Стара Загора	27
3. Локомотив София	40	11. Черно море Варна	26
4. Спартак София	38	12. Добруджа Добрич	25
5. Славия София	34	13. Ботев Бургас	25
6. Тракия Пловдив	30	14. Спартак Плевен	25
7. Миньор Перник	28	15. Сливен	24

ЖСК-Спартак**Сезон 1968/69 г. в Северна „Б“ РФГ**

1. Етър Велико Търново	51	1:3 – П. Алексиев	1:1 – Ив. Танев
2. Бенковски Видин	46	1:1 – Андр. Андреев	1:2 – Ив. Ранков
3. Академик Свищов	46	2:1 – Ив. Танев, Ив. Колев	0:2
4. Чардафон-Орловец Габрово	41	3:1 – Б. Ставрев, Ив. Танев, Хр. Макавеев	0:1
5. ЖСК-Спартак Варна	37		
6. Локомотив Мездра	36	3:1 – Едв. Саркизов, Ив. Танев, Ив. Колев	3:1 – Ив. Ранков – 2, Д. Ангелов
7. Септемврийска слава Монтана	35	5:2 – Р. Няголов – 3, Кр. Венков, Зл. Димитров	0:0
8. Светкавица Търговище	34	3:2 – В. Аврамов, Хр. Макавеев, Ив. Ранков	0:2
9. Левски Лом	33	2:0 – Хр. Макавеев, Б. Ставрев	0:1
10. Кърпачев Ловеч	32	1:0 – П. Алексиев	1:2 – Ив. Танев
11. Волон Шумен	31	2:0 – Ив. Танев, Ив. Колев	1:3 – автогол
12. Локомотив Русе	31	0:0	0:1
13. Доростол Силистра	31	3:0 – Р. Няголов, Ив. Колев, П. Алексиев	0:1
14. Раковски Севлиево	31	0:0	0:0
15. Локомотив Горна Оряховица	30	3:0 – Кр. Митев, Ив. Танев, автогол	0:4
16. Левски Лясковец	28	7:0 – Ив. Танев – 4, Зл. Димитров – 2, Р. Няголов	1:1 – В. Аврамов
17. Септември София	–	3:0 – служебно	0:1
18. Локомотив Варна	–	3:0 – служебно	1:0 – В. Аврамов

Сезон 1968/69 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	47 т.	9. Спартак Плевен	27
2. Левски-Спартак София	40	10. Кракра Перник	27
3. Локомотив Пловдив	39	11. Академик София	26
4. Черно море Варна	38	12. Берое Стара Загора	26
5. ЖСК-Славия София	37	13. Дунав Русе	25
6. Тракия Пловдив	28	14. Марек Дупница	24
7. Черноморец Бургас	28	15. Добруджа Добрич	24
8. Ботев Враца	27		

Сезон 1969/70 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Чардафон-Орловец Габрово	54	2:1 – М. Гьонин, автогол	2:2 – Ив. Танев – 2
2. ЖСК-Спартак Варна	53		
3. Академик Свищов	40	2:1 – Д. Дяков – 2	0:0
4. Бенковски Видин	37	2:0 – Д. Ангелов, Ив. Ранков	0:0
5. Чавдар Троян	36	5:0 – М. Гьонин – 2, Д. Дяков – 2, Огн. Бочев	1:0 – Ив. Ранков

6. Локомотив Русе	35	1:0 – М. Бончев	0:1
7. Доростол Силистра	34	4:0 – М. Бончев – 3, Ив. Колев	0:0
8. Раковски Севлиево	34	1:0 – Ив. Танев	1:1 – Д. Ангелов
9. Септемврийска слава Монтана	33	4:1 – М. Бончев – 2, М. Гьонин, Д. Дяков	1:1 – Ал. Гончаров
10. Дунав Лом	33	5:0 – Ив. Ранков – 2, Ал. Гончаров, М. Гьонин, Ив. Колев	0:0
11. Локомотив Горна Оряховица	33	2:0 – М. Гьонин, М. Бончев	0:1
12. Светкавица Търговище	33	3:1 – М. Гьонин – 2, М. Бончев	5:1 – Ив. Ранков – 2, М. Гьонин – 2, Х. Месропов
13. Добруджа Добрич	30	4:0 – Ив. Ранков – 2, Д. Дяков, М. Гьонин	2:0 – Х. Месропов, Д. Дяков
14. Ангел Кънчев Трявна	30	5:0 – Ив. Ранков – 2, Х. Месропов, М. Гьонин, Д. Дяков	2:0 – Р. Няголов, Д. Дяков
15. Кърпачев Ловеч	29	3:0 – Р. Няголов, Д. Дяков, Ив. Колев	1:1 – М. Бончев
16. Локомотив Мездра	27	5:0 – М. Гьонин – 2, П. Димитров, Ив. Колев, Д. Дяков	0:0
17. Волон Шумен	–	3:0 – служебно	0:2
18. Лудогорец Разград	–	2:0 – Р. Няголов, Огн. Бочев	3:0 – служебно

Сезон 1969/70 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	50 т.	9. Академик София	28
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	47	10. Дунав Русе	27
3. ЖСК-Славия София	38	11. Марек Дупница	27
4. Тракия Пловдив	34	12. Спартак Плевен	27
5. Локомотив Пловдив	33	13. Ботев Враца	25
6. Етър Велико Търново	32	14. Марица Пловдив	23
7. Черно море Варна	29	15. Берое Стара Загора	16
8. Черноморец Бургас	29	16. Кракра Перник	15

Сезон 1970/71 г. в Северна „Б“ РФГ

1. ЖСК-Спартак Варна	54		
2. Бдин Видин	51	1:1 – Ив. Танев	1:1 – Ив. Танев
3. Академик Свищов	40	2:0 – М. Бончев, Д. Панков	2:2 – Ив. Танев, П. Димитров
4. Добруджа Добрич	39	3:0 – Б. Ставрев, Н. Димитров, Ал. Гончаров	3:0 – Ал. Гончаров, Ив. Танев, Н. Димитров
5. Септемврийска слава Монтана	36	2:0 – Д. Дяков, М. Бончев	2:0 – Н. Димитров – 2
6. Кърпачев Ловеч	34	4:1 – Ив. Ранков – 2, Н. Димитров, Ив. Колев	0:0
7. Локомотив Русе	33	2:0 – М. Бончев, Ив. Колев	0:1
8. Локомотив Мездра	32	5:1 – Н. Димитров – 2, П. Димитров, М. Бончев, Б. Ставрев	0:1

9. Доростол Силистра	32	1:0 – Ив. Колев	3:1 – Ал. Гончаров – 2, Н. Димитров
10. Дунав Лом	31	2:1 – П. Димитров, Ив. Колев	0:0
11. Чавдар Троян	30	3:0 – Н. Димитров – 2, Х. Месропов	1:1 – Ив. Танев
12. Светкавица Търговище	30	6:2 – П. Димитров – 2, М. Бончев, Ив. Ранков, Ив. Колев, Ив. Танев	2:0 – Н. Димитров, Ив. Танев
13. Ангел Кънчев Трявна	30	9:0 – Ив. Ранков – 3, Ив. Танев – 2, Н. Димитров – 2, Ал. Гончаров, Д. Ангелов	2:1 – Д. Панков, Ив. Танев
14. Раковски Севлиево	30	5:1 – Ив. Танев – 2, М. Бончев, Ив. Ранков, Ив. Колев	1:2 – Д. Дяков
15. Локомотив Горна Оряховица	29	3:0 – Н. Димитров – 2, Д. Дяков	2:0 – М. Бончев, Ив. Танев
16. Левски Лясковец	29	3:0 – Ив. Колев, Ив. Ранков, Д. Дончев	3:1 – Н. Димитров – 2, М. Бончев
17. Миньор Чипровци	26	2:1 – Б. Ставрев, Н. Димитров	2:2 – М. Бончев, Д. Дяков
18. Ватев Белослав	26	2:0 – Б. Ставрев, Ив. Танев	0:0

Сезон 1970/71 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	48 т.	9. Спартак Плевен	27
2. Левски-Спартак София	48	10. Марек Дупница	27
3. Ботев Враца	38	11. Дунав Русе	27
4. Локомотив Пловдив	35	12. Етър Велико Търново	27
5. Тракия Пловдив	32	13. Лъсков Ямбол	25
6. ЖСК-Славия София	31	14. Академик София	23
7. Черно море Варна	28	15. Черноморец Бургас	19
8. Чардафон-Орловец Габрово	28	16. Марица Пловдив	17

Сезон 1971/72 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	58	0:3	1:3 – Н. Димитров
2. Левски-Спартак София	50	0:3	0:3
3. Берое Стара Загора	42	0:0	1:4 – М. Бончев
4. Славия София	39	0:0	3:1 – Ст. Недев – 2, Н. Димитров
5. Локомотив София	38	1:3 – М. Бончев	0:0
6. Тракия Пловдив	35	1:2 – Сл. Стоилов	1:3 – Х. Месропов
7. Ботев Враца	31	3:2 – М. Бончев, Ив. Колев, Н. Димитров	3:4 – Н. Димитров – 2, Ив. Колев
8. Черно море Варна	31	1:1 – Ив. Колев	1:2 – М. Бончев
9. Дунав Русе	31	2:0 – Ст. Недев, Н. Димитров	0:2
10. Локомотив Пловдив	30	0:0	1:1 – Х. Месропов
11. Академик София	29	1:0 – Ив. Тодоров	1:2 – Ст. Недев
12. Етър Велико Търново	29	3:1 – Н. Димитров, Ив. Колев, автогол	0:1

13. Спартак Плевен	29	6:0 – Сл. Стоилов – 2, Ив. Тодоров, Ст. Недев, Ал. Гончаров, Н. Димитров	0:2
14. Черноморец Бургас	28	5:2 – Ив. Ранков, Ив. Колев, Н. Димитров, Ал. Гончаров, П. Димитров	1:1 – Ст. Недев
15. ЖСК-Спартак Варна	28		
16. Лъсков Ямбол	28	2:0 – М. Бончев – 2	1:1 – Ив. Тодоров
17. Марек Дупница	26	4:0 – Н. Димитров – 2, М. Бончев, Ст. Недев	1:2 – Н. Димитров
18. Чардафон-Орловец Габрово	22	1:0 – Б. Ставрев	0:1

Сезон 1972/73 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	51	1:3 – Ив. Танев	1:4 – Ст. Недев
2. Локомотив Пловдив	43	0:1	1:1 – Ст. Недев
3. Славия София	43	0:2	0:0 – анулиран
4. Левски-Спартак София	40	0:2	2:2 – Х. Месропов, К. Киряков
5. Академик София	38	1:0 – Ст. Недев	0:4
6. Дунав Русе	37	1:0 – Г. Минчев	1:1 – М. Иванов
7. Локомотив София	37	0:0	3:3 – В. Саркизов, Ст. Недев, автогол
8. Ботев Враца	33	3:1 – Ал. Гончаров, Ст. Недев, Ив. Колев	0:2
9. Тракия Пловдив	32	1:0 – Ст. Недев	1:4 – Ст. Недев
10. Черно море Варна	32	1:3 – Ст. Недев	1:3 – Ант. Фажев
11. Спартак Плевен	31	2:0 – К. Киряков – 2	0:3
12. Черноморец Бургас	31	2:0 – Б. Ставрев, Г. Минчев	0:1
13. Берое Стара Загора	30	0:4	1:1 – К. Киряков
14. Перник	30	2:0 – Х. Месропов, Ст. Недев	0:0
15. ЖСК-Спартак Варна	29		
16. Етър Велико Търново	28	1:0 – Г. Минчев	1:1 – Ив. Колев
17. Лъсков Ямбол	25	0:0	1:0 – Г. Минчев
18. Волон Шумен	18	6:1 – Ив. Колев – 2, Б. Ставрев, Кр. Венков, Ант. Фажев, Г. Минчев	0:2

Сезон 1973/74 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	47	1:1 – Кр. Захариев	2:3 – К. Киряков, Г. Минчев
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	46	0:1	3:4 – Кр. Захариев – 2, М. Иванов
3. Локомотив Пловдив	34	2:0 – Г. Минчев – 2	0:0
4. Етър Велико Търново	33	3:1 – Г. Минчев – 2, К. Киряков	0:1
5. Локомотив София	33	0:0	2:2 – М. Иванов, К. Киряков
6. Академик София	32	0:1	1:3 – К. Киряков
7. Ботев Враца	30	1:3 – Г. Минчев	0:5
8. Славия София	28	2:0 – Д. Енчев, Г. Минчев	1:2 – Г. Минчев

9. Черно море Варна	28	1:1 – Г. Минчев	0:2
10. Тракия Пловдив	27	0:1	0:3
11. Пирин Благоевград	27	1:0 – Г. Минчев	0:1
12. Янтра Габрово	25	1:0 – Ив. Колев	0:3
13. Миньор Перник	25	1:0 – Кр. Захариев	0:0
14. Спартак Плевен	24	2:3 – Г. Минчев – 2	1:3 – К. Киряков
15. Берое Стара Загора	21	1:0 – Е. Недев	0:4
16. ЖСК-Спартак Варна	20		

Сезон 1974/75 г. в Северна „Б“ РФГ

1. ЖСК-Спартак Варна	51		
2. Добруджа Добрич	45	1:0 – Т. Попов	0:1
3. Ангел Кънчев Трявна	44	1:0 – Ив. Петров	0:2
4. Академик Свищов	43	1:0 – Б. Ставрев	0:2
5. Бдин Видин	43	1:0 – автогол	1:0 – Ст. Недев
6. Раковски Севлиево	43	3:1 – К. Киряков, Т. Попов, Кр. Венков	0:1
7. Септемврийска слава Монтана	41	3:0 – Ив. Петров – 3	0:0
8. ЖСК-Металург Мездра	40	5:0 – Кр. Венков – 2, Кр. Захариев, Ст. Недев, Т. Попов	0:3
9. Ватев Белослав	39	5:0 – Е. Недев, Кр. Венков, Ст. Недев, Кр. Захариев, Здр. Димов	1:1 – Б. Ставрев
10. Кърпачев Ловеч	39	3:0 – Ив. Петров, Т. Попов, К. Киряков	0:2
11. Чавдар Троян	38	1:2 – Б. Ставрев	1:1 – Кр. Захариев
12. Локомотив Горна Оряховица	38	4:1 – Ал. Гончаров – 2, Кр. Захариев – 2	1:2 – Е. Недев
13. Волон Шумен	36	3:0 – К. Киряков, Ал. Гончаров, Ив. Петров	2:0 – Ст. Недев, Кр. Венков
14. Червено знаме Павликени	36	4:1 – К. Киряков – 2, Д. Енчев, Ж. Господинов	0:0
15. Светкавица Търговище	35	2:0 – Б. Ставрев, Ив. Петров	0:1
16. Ком Берковица	34	3:2 – Ив. Петров – 2, К. Киряков	1:1 – Ст. Недев
17. Доростол Силистра	31	1:0 – Ант. Фажев	2:1 – Ив. Петров – 2
18. Локомотив Русе	30	2:1 – Ст. Недев, Ив. Петров	0:0
19. Локомотив Дряново	28	1:0 – Ив. Петров	0:0
20. Лудогорец Разград	26	3:0 – Ал. Гончаров, Д. Енчев, Ант. Фажев	2:1 – Кр. Венков – 2

Сезон 1974/75 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	39 т.	9. Спартак Плевен	28
2. Левски-Спартак София	38	10. Тракия Пловдив	28
3. Славия София	36	11. Ботев Враца	27
4. Дунав Русе	35	12. Пирин Благоевград	27
5. Академик София	35	13. Миньор Перник	26
6. Локомотив Пловдив	33	14. Черно море Варна	26

7. Локомотив София	31	15. Етър Велико Търново	21
8. Сливен	30	16. Янтра Габрово	20

Сезон 1975/76 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	43	1:2 – Б. Малинов	1:3 – Б. Малинов
2. Левски-Спартак София	41	1:1 – Кр. Венков	0:2
3. Академик София	37	1:0 – Ив. Петров	2:3 – Г. Добрев, автогол
4. Локомотив Пловдив	33	2:3 – Б. Малинов, Г. Добрев	1:2 – Ил. Колев
5. Славия София	32	1:2 – Г. Добрев	1:1 – Г. Добрев
6. Тракия Пловдив	32	3:0 – Пл. Михов – 2, Т. Попов	2:1 – В. Радев, К. Киряков
7. Сливен	31	1:0 – автогол	1:0 – Г. Андонов
8. Локомотив София	29	0:1	1:2 – Б. Малинов
9. Дунав Русе	29	2:0 – Ив. Петров, Пл. Михов	0:3
10. Берое Стара Загора	28	0:0	0:1
11. ЖСК-Спартак Варна	27		
12. Пирин Благоевград	27	0:0	0:1
13. Ботев Враца	27	1:0 – К. Киряков	0:1
14. Миньор Перник	26	4:1 – Кр. Венков – 2, Ив. Петров, К. Киряков	1:1 – Ант. Фажев
15. Черно море Варна	24	1:0 – Г. Добрев	1:1 – Г. Добрев
16. Спартак Плевен	14	3:1 – К. Киряков – 2, Г. Добрев	0:0

Сезон 1976/77 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	43	1:4 – Б. Малинов	2:4 – К. Киряков – 2
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	39	2:4 – К. Киряков – 2	1:2 – Б. Малинов
3. Марек Дупница	38	0:0	1:5 – К. Киряков
4. Славия София	37	1:1 – Ив. Петров	2:4 – Т. Попов, Ал. Везенков
5. Ботев Враца	31	0:0	1:3 – К. Киряков
6. Пирин Благоевград	31	0:0	0:1
7. Локомотив София	30	3:1 – К. Тахмисян – 2, Б. Малинов	1:1 – автогол
8. Локомотив Пловдив	30	2:1 – К. Киряков, Г. Добрев	1:1 – Т. Попов
9. Берое Стара Загора	29	6:0 – Т. Попов – 2, Ив. Петров – 2, Б. Малинов, Кр. Венков	1:2 – Пл. Михов
10. Сливен	28	4:1 – К. Тахмисян – 2, Ив. Петров, Е. Недев	1:1 – Ант. Фажев
11. Тракия Пловдив	27	0:1	0:0
12. Академик София	26	0:0	0:1
13. Академик Свищов	26	2:0 – Пл. Христов, К. Киряков	0:1
14. ЖСК-Спартак Варна	24		
15. Миньор Перник	23	1:1 – Д. Енчев	0:1

16. Дунав Русе	18	3:1 – Пл. Михов – 2, Пл. Христов	1:0 – Пл. Михов
----------------	----	-------------------------------------	-----------------

Сезон 1977/78 г. в „А“ РФГ

1. Локомотив София	42	1:0 – К. Киряков	0:3
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	41	1:2 – Ив. Петров	0:3
3. Левски-Спартак София	38	2:0 – Ив. Петров, К. Киряков	1:4 – Ив. Петров
4. Тракия Пловдив	32	1:2 – Г. Цветков	0:1
5. Славия София	30	2:2 – Г. Цветков, Ем. Спасов	1:3 – Г. Цветков
6. Берое Стара Загора	29	3:1 – Е. Недев, Ив. Петров, К. Тахмисян	1:0 – Г. Цветков
7. Пирин Благоевград	29	2:1 – Г. Добрев, Ив. Петров	1:1 – Т. Попов
8. Академик София	28	2:0 – Ем. Спасов – 2	0:1
9. Черно море Варна	28	0:0	1:2 – К. Тахмисян
10. Черноморец Бургас	27	3:2 – К. Киряков, Г. Цветков, Кр. Венков	1:4 – К. Киряков
11. Локомотив Пловдив	27	1:0 – Г. Цветков	0:1
12. Сливен	27	0:1	0:3
13. Ботев Враца	27	1:0 – Ив. Петров	0:1
14. Марек Дупница	26	1:0 – Г. Цветков	0:2
15. ЖСК-Спартак Варна	25		
16. Академик Свищов	24	3:1 – К. Тахмисян – 2, Т. Попов	1:5 – Е. Недев

Сезон 1978/79 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Етър Велико Търново	54	1:0 – Ив. Чиликов	0:1
2. Академик Свищов	46	1:1 – Ж. Господинов	2:3 – К. Киряков, Пл. Михов
3. Дунав Русе	46	4:0 – Ив. Чиликов – 2, Ив. Петров, К. Тахмисян	0:1
4. ЖСК-Спартак Варна	42		
5. Янтра Габрово	42	3:0 – Ив. Чиликов, К. Тахмисян, Ж. Господинов	0:1
6. Локомотив Горна Оряховица	40	2:1 – Ж. Господинов – 2	0:1
7. Лудогорец Разград	39	2:1 – Др. Борисов, Ив. Чиликов	2:2 – Т. Попов, Ив. Петров
8. Септемврийска слава Монтана	39	3:0 – Ив. Петров – 2, Ж. Господинов	1:0 – К. Тахмисян
9. Волон Шумен	38	0:0	1:3 – Ив. Тодоров
10. Кърпачев Ловеч	38	3:0 – Ив. Петров, Ж. Господинов, Г. Цветков	1:0 – Ж. Господинов
11. Добруджа Добрич	37	1:0 – Ив. Петров	2:3 – Кр. Венков, Пл. Михов
12. Бдин Видин	36	2:0 – Ив. Петров, Ж. Господинов	1:2 – К. Тахмисян
13. Червено знаме Павликени	36	0:0	0:0

14. Бенковски Исперих	35	7:1 – К. Киряков – 2, Пл. Михов – 2, Ж. Господинов, Др. Борисов, К. Тахмисян	0:2
15. Ватев Белослав	35	4:1 – Ив. Петров – 2, Г. Андонов, Кр. Венков	2:2 – Ив. Чиликов, Ж. Господинов
16. Светкавица Търговище	34	5:0 – Ив. Чиликов – 4, Ж. Господинов	0:2
17. Чавдар Троян	33	0:0	2:1 – Кр. Кръстев, Ив. Чиликов
18. Вечвой Елена	33	1:2 – Ив. Тодоров	1:1 – Ив. Тодоров
19. Раковски Севлиево	29	3:0 – Ив. Петров – 2, Ж. Господинов	2:3 – Кр. Венков, К. Тахмисян
20. Гигант Белене	28	1:0 – Т. Попов	0:1

Сезон 1978/79 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	43 т.	9. Пирин Благоевград	29
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	40	10. Черно море Варна	26
3. Локомотив София	37	11. Спартак Плевен	25
4. Славия София	36	12. Ботев Враца	25
5. Черноморец Бургас	34	13. Сливен	25
6. Марек Дупница	33	14. Локомотив Пловдив	24
7. Берое Стара Загора	33	15. Академик София	22
8. Тракия Пловдив	29	16. Хасково	19

Сезон 1979/80 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Академик София	62	1:1 – Т. Гергов	1:1 – Кр. Венков
2. ЖСК-Спартак Варна	61		
3. Академик Свищов	53	3:1 – Ж. Господинов – 2, Ив. Петров	2:1 – Т. Гергов, Ж. Господинов
4. Волон Шумен	51	1:0 – Ив. Петров	0:3
5. Бдин Видин	45	2:1 – Пл. Михов, Ж. Господинов	1:1 – Ив. Петров
6. Добруджа Добрич	44	3:1 – Ж. Господинов, Пл. Гетов, Кр. Венков	1:1 – Кр. Венков
7. Червено знаме Павликени	44	2:0 – Т. Гергов, Ив. Табаков	1:0 – Ив. Петров
8. Чавдар Троян	43	1:0 – Д. Енчев	1:1 – Ж. Господинов
9. Септемврийска слава Монтана	42	1:0 – Пл. Гетов	2:0 – Пл. Михов, Кр. Венков
10. Локомотив Горна Оряховица	42	2:0 – Пл. Гетов, автогол	0:1
11. Дунав Русе	40	4:1 – Ж. Господинов – 2, Пл. Михов, автогол	1:0 – Ж. Господинов
12. Янтра Габрово	40	3:0 – Ж. Господинов – 2, Пл. Гетов	0:1
13. Лудогорец Разград	40	3:0 – Ж. Господинов – 2, Н. Стоев	1:0 – Ив. Петров
14. Лудогорска слава Исперих	39	2:0 – Т. Гергов, Пл. Гетов	1:2 – Ив. Чиликов
15. Светкавица Търговище	38	3:0 – Ж. Господинов, Ив. Чиликов, Пл. Гетов	1:1 – Ж. Господинов
16. Осъм Ловеч	37	1:0 – Ж. Господинов	1:1 – Ж. Господинов

17. Доростол Силистра	37	4:1 – Пл. Гетов, Ж. Господинов, Ив. Петров, Ив. Чиликов	0:1
18. Локомотив Мездра	37	4:1 – Ж. Господинов – 2, Т. Гергов, Кр. Венков	1:1 – Т. Гергов
19. Вечвой Елена	33	3:1 – Ж. Господинов – 2, Ив. Петров	1:1 – Т. Гергов
20. Девня	33	1:1 – Пл. Гетов	1:1 – Ив. Петров
21. Белослав	29	3:1 – Т. Гергов, Ж. Господинов, Ив. Петров	0:0
22. Локомотив Дряново	28	3:0 – Т. Гергов, Ив. Петров, Ив. Чиликов	2:2 – В. Пейчев, Т. Гергов

Сезон 1979/80 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	46 т.	9. Черноморец Бургас	27
2. Славия София	45	10. Ботев Враца	26
3. Левски-Спартак София	37	11. Локомотив София	26
4. Берое Стара Загора	34	12. Пирин Благоевград	25
5. Тракия Пловдив	33	13. Сливен	25
6. Марек Дупница	31	14. Спартак Плевен	24
7. Черно море Варна	31	15. Локомотив Пловдив	22
8. Миньор Перник	28	16. Етър Велико Търново	20

Сезон 1980/81 г. в Северна „Б“ РФГ

1. Етър Велико Търново	62	1:0 – Т. Попов	0:2
2. Шумен	53	1:0 – Н. Стоев	0:1
3. Академик Свищов	53	3:1 – Ив. Петров, Т. Попов, Ж. Господинов	0:0
4. ЖСК-Спартак Варна	52		
5. Янтра Габрово	50	2:0 – Ив. Петров, Т. Гергов	1:4 – Т. Гергов
6. Локомотив Горна Оряховица	47	0:0	1:2 – Т. Гергов
7. Доростол Силистра	47	1:0 – Ив. Петров	1:1 – Ж. Господинов
8. Лудогорец Разград	43	3:0 – Ив. Петров, Ив. Войчев, Ж. Господинов	2:3 – Ив. Петров – 2
9. Дунав Русе	41	1:0 – Н. Сираков	1:1 – Кр. Кръстев
10. Осъм Ловеч	41	4:1 – Ив. Петров – 2, Кр. Венков, Ив. Войчев	2:1 – Н. Сираков, Ж. Господинов
11. Светкавица Търговище	40	3:3 – Пл. Михов – 2, Ж. Господинов	0:0
12. Локомотив Мездра	40	3:0 – Ив. Петров – 2, Н. Стоев	0:1
13. Чумерна Елена	39	5:2 – Ив. Петров, Н. Стоев, Т. Гергов, Т. Попов, Пл. Михов	0:2
14. Септемврийска слава Монтана	39	2:0 – Ж. Господинов – 2	0:1
15. Червено знаме Павликени	38	2:1 – Кр. Кръстев, автогол	1:2 – Ив. Войчев
16. Бдин Видин	37	3:0 – Ж. Господинов, Н. Стоев, Ив. Табаков	0:2

17. Хемус Троян	36	3:1 – Т. Гергов – 2, Н. Стоев	2:4 – Ив. Войчев, Д. Енчев
18. Добруджа Добрич	36	2:2 – Ив. Войчев, Ив. Петров	0:0
19. Лудогорска слава Исперих	34	4:1 – Ив. Петров, Пл. Михов, Е. Недев, Т. Гергов	0:3
20. Калиакра Каварна	33	3:0 – Ив. Войчев – 2, Н. Стоев	2:0 – Ж. Господинов, Н. Стоев
21. Черноломец Попово	32	4:0 – Ж. Господинов – 2, Н. Стоев, Ив. Петров	2:1 – Ив. Войчев, Ив. Табаков
22. Радецки Козлодуй	31	4:1 – Ив. Войчев – 2, Ж. Господинов, Ив. Петров	1:0 – Ив. Войчев

Сезон 1980/81 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	40 т.	9. Локомотив София	28
2. Левски-Спартак София	36	10. Берое Стара Загора	28
3. Тракия Пловдив	35	11. Черноморец Бургас	28
4. Академик София	34	12. Ботев Враца	27
5. Спартак Плевен	31	13. Беласица Петрич	27
6. Черно море Варна	29	14. Сливен	27
7. Славия София	29	15. Миньор Перник	27
8. Марек Дупница	28	16. Пирин Благоевград	26

Сезон 1981/82 г. в Северна „Б“ РФГ

1. ЖСК-Спартак Варна	59		
2. Шумен	50	3:0 – Анг. Станков, Г. Алексиев, Исм. Шукриев	0:0
3. Бдин Видин	47	2:1 – Кр. Венков, Т. Гергов	0:0
4. Дунав Русе	46	3:1 – М. Станчев, Г. Алексиев, Ив. Петров	1:3 – Т. Гергов
5. Академик Свищов	45	2:0 – Ж. Господинов – 2	1:2 – Кр. Венков
6. Локомотив Горна Оряховица	45	3:0 – Кр. Венков, Анг. Станков, М. Станчев	2:2 – Т. Гергов, Кр. Венков
7. Светкавица Търговище	45	2:1 – Ж. Господинов, Кр. Венков	0:1
8. Трявна	45	2:0 – М. Станчев, Ив. Петров	1:1 – М. Станчев
9. Доростол Силистра	44	5:1 – Ив. Войчев – 2, Кр. Венков – 2, Ж. Господинов	1:1 – Ив. Петров
10. Септемврийска слава Монтана	44	2:2 – М. Демирев, Г. Алексиев	1:1 – М. Демирев
11. Белослав	44	2:2 – Ж. Господинов, Ив. Петров	1:0 – Ж. Господинов
12. Осъм Ловеч	44	2:0 – Ив. Петров – 2	0:0
13. Локомотив Мездра	42	3:2 – Ив. Петров – 2, Ив. Войчев	1:1 – Анг. Станков
14. Калиакра Каварна	42	2:1 – М. Демирев, Анг. Станков	1:3 – Ж. Господинов
15. Лудогорец Разград	41	1:0 – Ив. Войчев	1:0 – Ив. Войчев
16. Янтра Габрово	41	4:0 – Кр. Венков – 2, Ж. Господинов, Ив. Петров	2:0 – Ив. Петров, Ас. Михайлов

17. Добруджа Добрич	40	2:1 – Ив. Петров – 2	1:1 – М. Демирев
18. Лудогорска слава Исперих	40	0:0	0:1
19. Червено знаме Павликени	37	2:0 – Ив. Войчев, Кр. Венков	2:1 – Ж. Господинов, Кр. Венков
20. Чумерна Елена	36	5:0 – Ив. Войчев – 2, Ив. Петров, М. Демирев, автогол	1:2 – Ив. Петров
21. Хемус Троян	32	2:0 – Е. Недев, Ж. Господинов	2:0 – Кр. Венков – 2
22. Локомотив Левски	15	3:1 – Ив. Петров – 2, Т. Попов	0:0

Сезон 1981/82 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	47 т.	9. Спартак Плевен	29
2. Левски-Спартак София	46	10. Етър Велико Търново	28
3. Славия София	35	11. Сливен	27
4. Черно море Варна	33	12. Беласица Петрич	27
5. Локомотив София	32	13. Марек Дупница	26
6. Черноморец Бургас	32	14. Ботев Враца	22
7. Тракия Пловдив	30	15. Берое Стара Загора	19
8. Хасково	30	16. Академик София	17

Сезон 1982/83 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА „Септ. знаме“ София	45	0:1	0:3
2. Левски-Спартак София	42	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Найденов	0:1
3. Тракия Пловдив	38	1:1 – Ст. Найденов	2:5 – Кр. Кръстев, Г. Алексиев
4. Локомотив София	32	3:0 – Ж. Господинов – 2, Ст. Найденов	0:0
5. Спартак Плевен	31	1:0 – Б. Гьорев	1:1 – Ив. Петров
6. Сливен	30	3:0 – Ив. Петров – 3	0:5
7. ЖСК-Спартак Варна	29		
8. Етър Велико Търново	29	2:0 – Ж. Господинов, Е. Недев	0:3
9. Черно море Варна	29	2:0 – Ст. Найденов – 2	0:0
10. Беласица Петрич	29	4:1 – Ив. Петров – 2, Пл. Казаков, Ж. Господинов	1:3 – Ив. Петров
11. Ботев Враца	28	0:0	1:2 – Ст. Найденов
12. Славия София	28	1:0 – Ст. Найденов	0:2
13. Черноморец Бургас	28	2:1 – С. Борисов, Ст. Найденов	0:1
14. Хасково	22	2:1 – Ж. Господинов, Пл. Казаков	0:1
15. Розова долина Казанлък	19	4:2 – Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков, Ст. Найденов	0:1
16. Пирин Благоевград	19	4:0 – Ст. Найденов – 2, Ив. Петров, Г. Алексиев	0:2

Сезон 1983/84 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	47	0:0	1:2 – Ж. Господинов
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	45	0:0	0:5
3. ЖСК-Спартак Варна	31		
4. Берое Стара Загора	31	2:0 – Кр. Венков, Ж. Господинов	0:2
5. Черноморец Бургас	31	2:1 – Ст. Найденов – 2	1:1 – автогол
6. Локомотив София	30	2:0 – Р. Димов, Ем. Личев	0:2
7. Сливен	30	1:2 – Ем. Личев	0:1
8. Ботев Враца	30	2:0 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	0:2
9. Тракия Пловдив	29	3:1 – Кр. Венков – 2, Ас. Михайлов	1:2 – Ст. Найденов
10. Етър Велико Търново	28	4:2 – Кр. Венков, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Найденов
11. Шумен	27	1:0 – Пл. Казаков	0:1
12. Беласица Петрич	27	3:0 – Кр. Венков, Пл. Казаков, Ж. Господинов	1:2 – Г. Алексиев
13. Черно море Варна	26	2:0 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	2:1 – Ст. Найденов – 2
14. Славия София	25	1:1 – Ж. Господинов	1:2 – С. Борисов
15. Локомотив Пловдив	24	3:0 – Пл. Казаков – 2, Ж. Господинов	3:3 – Г. Алексиев, Ст. Найденов, Ем. Личев
16. Хасково	19	2:0 – Пл. Казаков, Ем. Личев	1:3 – Ст. Найденов

Сезон 1984/85 г. в „А“ РФГ

1. Левски-Спартак София	40	2:3 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	1:2 – Кр. Венков
2. ЦСКА „Септ. знаме“ София	36	1:1 – Пл. Казаков	1:5 – Ст. Найденов
3. Тракия Пловдив	33	0:2	0:3
4. Локомотив София	33	1:1 – Пл. Казаков	0:2
5. Пирин Благоевград	31	3:3 – Ж. Господинов – 2, М. Янков	0:1
6. Ботев Враца	29	1:4 – Пл. Казаков	1:1 – Ст. Найденов
7. Славия София	29	2:1 – Н. Исмаилов, Ив. Петров	0:2
8. Етър Велико Търново	28	4:1 – Ив. Петров, Ж. Господинов, Ст. Найденов, Ем. Личев	0:1
9. Спартак Плевен	27	3:1 – Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков	1:3 – Б. Гьорев
10. Черно море Варна	26	0:1	1:0 – Ст. Найденов
11. Сливен	26	1:0 – Ж. Господинов	2:5 – Ст. Найденов – 2
12. Берое Стара Загора	26	2:1 – Ж. Господинов – 2	0:2
13. Дунав Русе	26	1:0 – Ж. Господинов	2:1 – Ж. Господинов, Ем. Личев
14. ЖСК-Спартак Варна	26		
15. Миньор Перник	25	2:0 – Ст. Найденов, автогол	0:1

16. Черноморец Бургас 21 2:1 – Ж. Господинов, 1:0 – Ж. Господинов
Ст. Найденов

Забележка: При резултат 0:0 не се присъждат точки.

Спартак

Сезон 1985/86 г. в „А“ РФГ

1. Берое Стара Загора	43	1:1 – Ив. Петров	0:1
2. Тракия Пловдив	41	2:1 – Пл. Казаков, Ив. Петров	1:3 – Пл. Казаков
3. Славия София	36	1:0 – Пл. Казаков	0:0
4. Средец София	34	1:1 – Ж. Господинов	0:2
5. Витоша София	33	1:1 – М. Демирев	0:1
6. Сливен	31	0:1	1:2 – Ст. Найденов
7. Локомотив Пловдив	31	2:0 – Д. Трендафилов, автогол	0:1

8. Спартак Варна 30

9. Локомотив София	29	2:1 – Пл. Казаков, Ив. Петров	0:2
10. Етър Велико Търново	29	1:0 – Д. Трендафилов	2:0 – Ст. Найденов, Б. Гьорев
11. Академик Свищов	26	2:0 – Ив. Петров – 2	1:1 – Ст. Найденов
12. Враца	25	1:1 – Д. Трендафилов	1:0 – Я. Богомилов
13. Пирин Благоевград	21	3:1 – М. Янков, Ж. Господинов, Ив. Петров	1:1 – Ив. Петров
14. Спартак Плевен	21	1:0 – Ст. Найденов	1:1 – Ст. Найденов
15. Черно море Варна	20	0:3	2:2 – Д. Трендафилов, Ж. Господинов
16. Дунав Русе	18	3:2 – Ст. Найденов – 3	0:2

Забележка: При резултат 0:0 не се присъждат точки.

Сезон 1986/87 г. в „А“ РФГ

1. ЦФКА „Средец“ София	47	1:2 – Ст. Найденов	0:4
2. Витоша София	44	1:1 – Н. Спасов	3:7 – Ж. Господинов, М. Демирев, Юл. Спасов
3. Тракия Пловдив	39	0:2	1:5 – Ст. Найденов
4. Локомотив София	35	2:1 – Д. Трендафилов, Н. Спасов	1:3 – Юл. Спасов
5. Славия София	35	2:1 – Ст. Найденов – 2	1:2 – Ж. Желязков
6. Локомотив Пловдив	30	5:2 – Ст. Найденов – 2, Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков	1:7 – Ж. Господинов
7. Етър Велико Търново	30	2:1 – Пл. Казаков, автогол	0:1
8. Враца	28	2:2 – Ст. Найденов, Н. Спасов	0:2
9. Сливен	27	1:1 – Н. Спасов	2:5 – Ж. Господинов, Д. Трендафилов
10. Спартак Варна	25		
11. Пирин Благоевград	24	1:0 – Ст. Найденов	0:2
12. Черноморец Бургас	24	1:1 – Ас. Михайлов	0:1
13. Берое Стара Загора	21	2:0 – Пл. Казаков, Ст. Найденов	1:4 – Ст. Найденов
14. Спартак Плевен	21	1:0 – Я. Богомилов	2:1 – Н. Спасов – 2

15. Академик Свищов	21	6:0 – Н. Спасов – 3, Пл. Казаков – 2, Д. Диев	1:2 – Юл. Спасов
16. Димитровград	21	3:1 – Ст. Найденов, М. Демирев, Д. Трендафилов	1:1 – Ст. Найденов

Забележка: При резултат 0:0 не се присъждат точки.

Сезон 1987/88 г. в „А“ РФГ

1. Витоша София	48	1:1 – Юл. Спасов	1:6 – Р. Рафиев
2. ЦФКА „Средец“ София	46	0:2	1:2 – Б. Стоянов
3. Тракия Пловдив	39	0:0	2:1 – Р. Рафиев, Пл. Казаков
4. Славия София	38	0:0	0:2
5. Локомотив София	32	0:3	2:3 – Д. Трендафилов, Ж. Господинов
6. Берое Стара Загора	28	2:0 – Юл. Спасов – 2	1:4 – Ст. Найденов
7. Локомотив Пловдив	28	1:0 – Д. Трендафилов	2:5 – Р. Рафиев, Юл. Спасов
8. Сливен	27	2:0 – Ж. Господинов, Юл. Спасов	1:4 – Юл. Спасов
9. Етър Велико Търново	26	3:1 – Б. Стоянов, Р. Рафиев, Юл. Спасов	0:3
10. Спартак Варна	26		
11. Миньор Перник	25	1:1 – Хр. Пенев	0:3
12. Пирин Благоевград	25	3:0 – Я. Богомилов, Р. Рафиев, Д. Трендафилов	0:2
13. Локомотив Горна Оряховица	25	2:0 – Б. Стоянов, Ж. Господинов	0:2
14. Враца	24	3:1 – Р. Рафиев, Ст. Найденов, Ж. Господинов	1:3 – Пл. Казаков
15. Черноморец Бургас	21	1:0 – Я. Богомилов	0:0
16. Спартак Плевен	21	4:1 – Юл. Спасов – 2, Пл. Казаков, Ст. Найденов	2:2 – Ст. Найденов – 2

Сезон 1988/89 г. в „А“ РФГ

1. ЦФКА „Средец“ София	49	0:2	0:4
2. Витоша София	39	1:2 – Б. Стоянов	1:0 – Д. Трендафилов
3. Етър Велико Търново	34	2:1 – Д. Трендафилов, Юл. Спасов	2:4 – Пл. Казаков, Б. Стоянов
4. Тракия Пловдив	33	2:2 – Б. Стоянов, В. Вуцов	2:4 – Б. Стоянов – 2
5. Берое Стара Загора	33	0:2	1:3 – Пл. Казаков
6. Дунав Русе	31	1:0 – Б. Стоянов	1:2 – Пл. Казаков
7. Черно море Варна	30	1:1 – Пл. Казаков	1:1 – Пл. Казаков
8. Локомотив София	28	0:0	0:3
9. Пирин Благоевград	27	3:1 – Юл. Спасов, Г. Мирчев, Д. Трендафилов	0:0
10. Сливен	27	2:3 – В. Вуцов, Пл. Казаков	1:5 – Пл. Казаков
11. Славия София	26	2:2 – Юл. Спасов, Б. Стоянов	2:0 – Пл. Казаков – 2
12. Локомотив Горна Оряховица	26	1:1 – Пл. Казаков	2:3 – Б. Стоянов – 2

13. Враца	26	2:2 – Д. Трендафилов, Пл. Казаков	0:2
14. Локомотив Пловдив	26	0:0	3:1 – Г. Господинов, Д. Диев, Пл. Казаков
15. Спартак Варна	23		
16. Миньор Перник	22	3:1 – Пл. Казаков, Ж. Господинов, Юл. Спасов	1:2 – Д. Трендафилов

Сезон 1989/90 г. в Единна „Б“ РФГ

1. Янтра Габрово	52	4:1 – Ив. Петров – 2, Ж. Желязков, Д. Трендафилов	1:2 – Пл. Казаков
2. Миньор Перник	50	2:1 – Пл. Казаков, Б. Стоянов	1:3 – Ж. Желязков
3. Хасково	50	1:0 – Д. Трендафилов	0:3
4. Спартак Варна	48		
5. Бдин Видин	45	2:1 – Пл. Казаков – 2	0:4
6. Светкавица Търговище	39	5:2 – Ив. Петров – 2, Ив. Маринов, Д. Трендафилов, Пл. Казаков	4:2 – Б. Стоянов, Г. Господинов, К. Христов, Ж. Желязков
7. Осъм Ловеч	39	2:0 – Ст. Найденов, К. Христов	2:0 – Б. Стоянов – 2
8. Септемврийска слава Монтана	39	3:0 – Пл. Казаков, Ив. Петров, Ив. Маринов	0:3
9. Академик Свищов	39	3:0 – Ст. Найденов, Г. Господинов, Пл. Казаков	0:1
10. Розова долина Казанлък	39	2:0 – Д. Трендафилов, Пл. Казаков	2:1 – Д. Трендафилов, К. Христов
11. Велбъжд Кюстендил	39	3:1 – П. Йорданов – 2, Д. Трендафилов	1:2 – Д. Трендафилов
12. Спартак Плевен	38	5:3 – Пл. Казаков, Ив. Маринов, Ст. Найденов, К. Христов, Д. Трендафилов	0:1
13. Добруджа Добрич	38	4:0 – Пл. Казаков – 2, Ив. Петров, Д. Трендафилов	0:1
14. Червено знаме Павликени	38	5:1 – Д. Трендафилов – 3, Г. Мирчев, Ив. Маринов	0:2
15. Лудогорец Разград	36	0:0	2:0 – Б. Стоянов – 2
16. Марек Дупница	34	3:1 – Й. Филков, Б. Стоянов, Г. Господинов	0:1
17. Вихрен Сандански	28	4:1 – Д. Трендафилов – 2, Б. Стоянов, Ив. Маринов	0:0
18. Локомотив Стара Загора	28	6:0 – Д. Трендафилов – 3, К. Христов, Ж. Желязков, Пл. Казаков	1:3 – Б. Стоянов
19. Тунджа Ямбол	23	2:0 – Ив. Маринов, Й. Филков	3:0 – Ив. Маринов, Д. Трендафилов, Пл. Казаков
20. Шумен	18	5:1 – Пл. Казаков – 2, Ж. Желязков, Ст. Найденов, Г. Мирчев	0:2

Сезон 1989/90 г. в „А“ РФГ

1. ЦСКА София	45 т.	9. Сливен	29
2. Славия София	36	10. Берое Стара Загора	29
3. Етър Велико Търново	35	11. Черноморец Бургас	29
4. Левски София	35	12. Дунав Русе	27
5. Локомотив София	35	13. Локомотив Пловдив	27
6. Пирин Благоевград	34	14. Хебър Пазарджик	25
7. Ботев Пловдив	33	15. Черно море Варна	16
8. Локомотив Горна Оряховица	30	16. Ботев Враца	15

Сезон 1990/91 г. в „Б“ РФГ

1. Хебър Пазарджик	54	0:0	1:4 – Д. Трендафилов
2. Добруджа Добрич	46	2:1 – Ж. Господинов, Д. Трендафилов	0:1
3. Доростол Силистра	46	0:0	1:2 – Ж. Господинов
4. Академик Свищов	46	2:0 – Г. Господинов – 2	1:3 – Д. Трендафилов
5. Черно море Варна	44	1:1 – Д. Трендафилов	2:2 – Т. Въжаров, Д. Трендафилов
6. Монтана	41	3:1 – Ж. Желязков – 2, Д. Трендафилов	0:2
7. Светкавица Търговище	41	1:0 – М. Демирев	0:2
8. Спартак Варна	38		
9. Розова долина Казанлък	33	3:0 – Иво Димов, Д. Трендафилов, Б. Стоянов	0:1
10. Спартак Плевен	33	1:1 – Г. Мирчев	1:0 – Д. Трендафилов
11. Велбъжд Кюстендил	33	2:0 – Г. Господинов – 2	0:1
12. Осъм Ловеч	32	3:0 – Г. Мирчев, Г. Господинов, М. Демирев	0:1
13. Ботев Враца	31	2:0 – Г. Господинов, Д. Трендафилов	2:5 – Б. Стоянов – 2
14. Чумерна Елена	31	3:1 – Б. Стоянов – 2, Ат. Атанасов	0:1
15. Павликени	31	3:0 – Юл. Христов, Д. Трендафилов, К. Христов	0:1
16. Слънчев бряг Несебър	30	1:2 – Д. Трендафилов	1:0 – Д. Трендафилов
17. Бдин Видин	27	2:1 – Д. Трендафилов, Б. Стоянов	1:1 – Д. Трендафилов
18. Академик София	27	2:0 – Д. Трендафилов, автогол	1:1 – Б. Стоянов
19. Пирин Разлог	20	4:0 – Г. Господинов – 2, Д. Трендафилов, Б. Стоянов	0:0

Сезон 1990/91 г. в „А“ РФГ

1. Етър Велико Търново	44 т.	9. Берое Стара Загора	27
2. ЦСКА София	37	10. Миньор Перник	27
3. Славия София	37	11. Локомотив Пловдив	27
4. Локомотив София	36	12. Пирин Благоевград	26
5. Ботев Пловдив	36	13. Сливен	26
6. Левски София	33	14. Янтра Габрово	26
7. Черноморец Бургас	30	15. Дунав Русе	22
8. Локомотив Горна Оряховица	29	16. Хасково	17

Сезон 1991/92 г. в „Б“ РПФГ

1. Хасково	48	1:1 – Б. Петков	0:4
2. Спартак Варна	47		
3. Нефтохимик Бургас	46	1:0 – Ат. Атанасов	1:1 – Б. Петков
4. Академик Свищов	46	1:1 – Ст. Найденов	1:1 – Б. Стоянов
5. Доростол Силистра	43	3:1 – Г. Щерев, Г. Мирчев, К. Христов	0:0
6. Дунав Русе	40	3:0 – Иг. Райчев, Ат. Атанасов, Вл. Хмелници	1:3 – Г. Щерев
7. ЛЕКС Ловеч	40	5:2 – Г. Щерев – 3, Б. Стоянов, Т. Въжаров	1:1 – Г. Щерев
8. Спартак Плевен	40	1:0 – Пл. Казаков	0:2
9. Ботев Враца	39	2:2 – Г. Щерев, Вл. Хмелници	3:1 – Вл. Хмелници – 2, Ат. Атанасов
10. Розова долина Казанлък	39	0:1	0:3
11. Черно море Варна	39	3:0 – Вл. Хмелници – 2, Пл. Казаков	0:0
12. Монтана	38	3:1 – Б. Петков – 2, К. Христов	1:2 – Б. Стоянов
13. Шумен	38	1:0 – Б. Стоянов	1:1 – Г. Щерев
14. Беласица Петрич	38	3:1 – П. Йорданов – 2, Ат. Атанасов	1:3 – Пл. Казаков
15. Слънчев бряг Несебър	37	5:0 – Б. Стоянов – 3, Г. Мирчев, Вл. Хмелници	2:2 – Г. Щерев – 2
16. Светкавица Търговище	36	1:0 – Ат. Атанасов	0:4
17. Чавдар Бяла Слатина	36	3:1 – Г. Щерев, Б. Стоянов, Б. Петков	0:2
18. Павликени	31	3:1 – Г. Щерев – 2, Пл. Казаков	3:2 – Б. Стоянов – 2, Б. Петков
19. Велбъжд Кюстендил	30	2:1 – Ат. Атанасов, автогол	0:0
20. Чумерна Елена	9	12:1 – Пл. Казаков – 6, Г. Щерев – 2, Иг. Райчев, Ат. Атанасов, Г. Мирчев, Вл. Хмелници	5:2 – Г. Щерев – 3, К. Христов, Т. Въжаров

Сезон 1991/92 г. в „А“ РПФГ

1. ЦСКА София	47 т.	9. Янтра Габрово	27
2. Левски София	45	10. Славия София	26
3. Локомотив Пловдив	37	11. Локомотив Горна Оряховица	26
4. Ботев Пловдив	37	12. Черноморец Бургас	25
5. Етър Велико Търново	37	13. Пирин Благоевград	23
6. Сливен	32	14. Добруджа Добрич	23
7. Берое Стара Загора	30	15. Миньор Перник	19
8. Локомотив София	29	16. Хебър Пазарджик	17

Сезон 1992/93 г. в „А“ РПФГ

1. Левски 1914 София	50	1:1 – Ат. Атанасов	0:4
2. ЦСКА София	42	0:0	0:4
3. Ботев Пловдив	38	1:1 – Иво Димов	1:3 – К. Нанев

4. Локомотив Пловдив	37	1:0 – Г. Щерев	0:6
5. Локомотив София	35	1:1 – П. Йорданов	0:1
6. Етър Велико Търново	35	1:1 – Иво Димов	2:2 – В. Вуцов, Иво Димов
7. Пирин Благоевград	33	0:1	0:1
8. Черноморец Бургас	30	1:1 – В. Вуцов	0:3
9. Локомотив Горна Оряховица	29	3:1 – Д. Митов, Г. Щерев, С. Христов	0:1
10. Берое Стара Загора	28	0:0	0:1
11. Янтра Габрово	26	3:1 – Ат. Атанасов, Г. Щерев, Хр. Пенев	0:3
12. Спартак Варна	24		
13. Добруджа Добрич	22	1:0 – Ат. Атанасов	2:3 – С. Христов, Г. Щерев
14. Славия София	21	3:2 – Б. Стоянов, Ст. Герджиков, Г. Щерев	2:3 – Б. Стоянов, Г. Мирчев
15. Хасково	17	3:0 – Г. Щерев, Ст. Герджиков, Ат. Атанасов	0:2
16. Сливен	13	2:0 – В. Вуцов, Ат. Атанасов	2:1 – Иво Димов, Ат. Атанасов

Забележка: До сезон 1992/93 г. включително се присъждат по 2 точки за победа.

Сезон 1993/94 г. в „А“ РПФГ

1. Левски 1914 София	71	0:2	0:5
2. ЦСКА София	54	0:1	0:7
3. Ботев Пловдив	50	0:3	1:6 – Г. Господинов
4. Шумен	48	1:3 – Иво Димов	0:3
5. Локомотив Пловдив	40	2:1 – Ат. Атанасов, Ст. Герджиков	0:3
6. Етър Велико Търново	40	0:1	1:3 – Д. Митов
7. Берое Стара Загора	38	0:1	0:1
8. Локомотив Горна Оряховица	38	3:3 – Г. Щерев – 2, Г. Господинов	0:1
9. Славия София	36	3:0 – служебно	0:2
10. Пирин Благоевград	36	0:0	0:3
11. Локомотив София	34	1:2 – В. Вуцов	0:7
12. Добруджа Добрич	34	0:0	0:2
13. Черноморец Бургас	30	2:1 – Ат. Атанасов, Г. Щерев	0:1
14. Черно море Варна	21	2:2 – Ст. Герджиков, Н. Митов	2:1 – Пл. Делийски, Г. Господинов
15. Спартак Варна	16		
16. Янтра Габрово	–	дисквалифициран	

Забележка: От сезон 1993/94 г. започват да се присъждат по 3 точки за победа.

Сезон 1994/95 г. в Северна „Б“ РПФГ

1. Спартак Варна	65		
2. Раковски Русе	65	1:0 – В. Станчев	1:2 – Ст. Герджиков
3. Дунав Русе	59	1:1 – Д. Дончев	0:1
4. Сторгозия Плевен	59	2:2 – Пл. Казаков, В. Станчев	1:1 – Н. Станчев

5. Корабостроител Русе	57	2:0 – В. Станчев, Яв. Йорданов	0:2
6. Чардафон Габрово	49	1:0 – Пл. Казаков	1:1 – Г. Щерев
7. Черно море Варна	48	2:1 – Д. Трендафилов, Пл. Казаков	2:0 – В. Станчев, Д. Трендафилов
8. Спартак Плевен	45	3:0 – Ив. Кирилов, Г. Щерев, Ив. Казанджиев	2:0 – Д. Трендафилов, Ив. Вълчев
9. Ботев Нови пазар	44	2:1 – Д. Дончев, Ив. Казанджиев	0:0
10. Светкавица Търговище	37	0:0	1:1 – Яв. Йорданов
11. Доростол Силистра	34	2:1 – Пл. Казаков – 2	2:0 – К. Нанев, Г. Щерев
12. Овеч Провадия	33	3:0 – В. Станчев – 2, Г. Щерев	1:0 – Д. Трендафилов
13. Лесичери	26	15:0 – Яв. Йорданов – 4, В. Станчев – 3, Д. Дончев – 2, Н. Станчев, Г. Щерев, В. Сантуров, Кр. Влахов, 2 автогола	2:2 – В. Станчев, Г. Щерев
14. Преслав	21	3:1 – Пл. Казаков – 2, Д. Дончев	3:1 – В. Станчев – 2, Д. Дончев
15. Локомотив Видин	15	3:0 – Пл. Казаков – 2, Д. Дончев	1:0 – В. Станчев
16. Академик Свищов	15	7:0 – В. Станчев – 2, Д. Трендафилов, Н. Станчев, Ив. Вълчев, Д. Дончев, Яв. Йорданов	2:1 – Д. Дончев – 2

Сезон 1994/95 г. в „А“ РПФГ

1. Левски 1914 София	79 т.	9. Шумен	36
2. Локомотив София	68	10. Етър Велико Търново	36
3. Ботев Пловдив	60	11. ЛЕКС Ловеч	36
4. Славия София	53	12. Добруджа Добрич	35
5. ЦСКА София	46	13. Монтана	34
6. Спартак Пловдив	43	14. Локомотив Горна Оряховица	33
7. Локомотив Пловдив	42	15. Пирин Благоевград	30
8. Нефтохимик Бургас	39	16. Берое Стара Загора	12

Сезон 1995/96 г. в „А“ ПФГ

1. Славия София	67	0:2	0:3
2. Левски 1914 София	62	0:0	1:4 – С. Димитров
3. Локомотив София	58	1:2 – М. Давчев	0:5
4. Нефтохимик Бургас	57	3:0 – Иво Георгиев, В. Станчев, автогол	2:5 – М. Христов, Иво Георгиев
5. ЦСКА София	56	1:3 – Иво Георгиев	0:4
6. Спартак Варна	41		
7. Добруджа Добрич	39	2:3 – Иво Георгиев – 2	2:3 – Иво Георгиев, Д. Дончев
8. Левски Кюстендил	37	2:1 – В. Станчев, Иво Георгиев	0:1
9. Монтана	36	2:0 – Иво Георгиев, М. Давчев	3:2 – Иво Георгиев – 2, В. Станчев

10. Ботев Пловдив	36	2:1 – Н. Станчев, М. Давчев	3:1 – Д. Трендафилов – 2, С. Димитров
11. Локомотив Пловдив	35	2:0 – Иво Георгиев, З. Сабльов	1:2 – М. Христов
12. Етър Велико Търново	33	3:0 – Иво Георгиев – 2, М. Христов	1:2 – В. Станчев
13. Раковски Русе	32	3:1 – В. Станчев, Д. Генчев, Иво Георгиев	0:3
14. Шумен	32	2:0 – Н. Станчев, В. Станчев	0:2
15. Ловеч	30	2:1 – М. Давчев, Иво Георгиев	0:0
16. Спартак Пловдив	22	8:1 – Иво Георгиев – 6, Д. Трендафилов, В. Станчев	1:0 – С. Димитров

Сезон 1996/97 г. в „А“ ПФГ

1. ЦСКА София	71	0:1	1:4 – М. Зафиров
2. Нефтохимик Бургас	67	2:3 – Н. Станчев, М. Кушев	1:3 – М. Кушев
3. Славия София	57	1:0 – Ст. Гошев	0:1
4. Левски 1914 София	53	0:0	0:4
5. Ботев Пловдив	45	2:1 – В. Станчев – 2	3:4 – Хр. Марашлиев – 3
6. Миньор Перник	44	3:0 – В. Станчев, Б. Георгиев, Д. Генчев	0:1
7. Локомотив София	43	2:0 – М. Кушев, Хр. Марашлиев	1:3 – М. Зафиров
8. Левски Кюстендил	42	2:1 – Н. Станчев, М. Зафиров	1:3 – Хр. Марашлиев
9. Спартак Варна	42		
10. Локомотив Пловдив	41	1:0 – М. Зафиров	2:1 – М. Зафиров, Н. Станчев
11. Добруджа Добрич	39	1:1 – В. Станчев	0:3
12. Спартак Плевен	39	1:0 – Зл. Михайлов	2:3 – Хр. Марашлиев, Н. Станчев
13. Етър Велико Търново	35	3:1 – М. Кушев – 2, Д. Генчев	0:1
14. Марица Пловдив	32	2:0 – М. Кушев, Хр. Марашлиев	0:1
15. Монтана	28	2:0 – М. Зафиров, Андр. Борисов	1:1 – В. Станчев
16. Раковски Русе	1	4:0 – Хр. Марашлиев – 4	2:0 – Д. Генчев, М. Зафиров

Сезон 1997/98 г. в „А“ ПФГ

1. Литекс Ловеч	69	1:1 – В. Станчев	0:4
2. Левски София	64	1:3 – Сл. Димитров	1:2 – В. Станчев
3. ЦСКА София	61	2:1 – В. Станчев, Сл. Димитров	1:2 – Тр. Дянков
4. Нефтохимик Бургас	55	1:2 – Н. Кадир	0:0
5. Славия София	54	0:0	1:0 – В. Станчев
6. Левски Кюстендил	46	2:0 – Иво Георгиев, Пл. Тимнев	0:2

7. Спартак Варна	42		
8. Миньор Перник	41	1:1 – Сл. Димитров	1:2 – Здр. Радев
9. Локомотив София	39	1:1 – Иво Георгиев	1:1 – Хр. Марашлиев
10. Металург Перник	37	2:1 – Сл. Димитров, Тр. Дянков	0:1
11. Добруджа Добрич	36	3:1 – Сл. Димитров, Н. Кадир, В. Станчев	0:2
12. Локомотив Пловдив	36	5:0 – Хр. Марашлиев – 3, В. Станчев, Д. Генчев	0:1
13. Ботев Пловдив	36	4:0 – В. Станчев, Д. Генчев, Д. Дончев, Н. Станчев	0:2
14. Олимпик Тетевен	35	2:0 – В. Станчев, Д. Дончев	0:2
15. Спартак Плевен	21	3:1 – В. Станчев – 2, М. Христов	3:1 – Иво Георгиев, Д. Генчев, Пл. Тимнев
16. Етър Велико Търново	14	3:1 – В. Станчев – 2, Иво Димов	3:1 – Иво Георгиев – 3

Сезон 1998/99 г. в „А“ ПФГ

1. Литекс Ловеч	73	0:2	2:3 – Н. Филипов, М. Петров
2. Левски София	71	2:1 – Ан. Петров – 2	0:1
3. Левски Кюстендил	57	2:3 – Б. Величков, Иво Михайлов	0:2
4. Локомотив София	55	1:1 – Ив. Пасков	1:3 – Зл. Михайлов
5. ЦСКА София	50	0:2	1:2 – М. Зафиров
6. Нефтохимик Бургас	49	2:1 – Пл. Тимнев – 2	1:4 – Б. Величков
7. Славия София	41	0:2	2:2 – Ан. Петров, Здр. Радев
8. Миньор Перник	40	2:0 – Ив. Пасков – 2	0:5
9. Добруджа Добрич	36	1:2 – Б. Величков	1:3 – Н. Кадир
10. Металург Перник	35	3:0 – Б. Величков – 2, Ив. Пасков	0:2
11. Пирин Благоевград	34	2:1 – Б. Величков – 2	0:1
12. Спартак Варна	34		
13. Ботев Пловдив	32	2:1 – Пл. Тимнев, Зл. Михайлов	2:3 – Б. Величков, М. Петров
14. Шумен	32	3:0 – Б. Величков, Ив. Пасков, Пл. Тимнев	1:1 – Н. Филипов
15. Локомотив Пловдив	17	2:0 – Н. Филипов – 2	3:1 – Н. Филипов – 2, Пл. Тимнев
16. Септември София	17	2:0 – Б. Величков, Зл. Михайлов	1:1 – Ив. Пасков

Сезон 1999/2000 г. в „А“ ПФГ

1. Левски София	74	0:1	0:5
2. ЦСКА София	64	1:2 – Пл. Тимнев	0:1
3. Велбъжд Кюстендил	55	5:3 – Ив. Пасков – 3, Пл. Тимнев, Ст. Гошев	0:2
4. Нефтохимик Бургас	53	1:1 – Ст. Гошев	0:4

5. Ловеч	49	1:0 – Пл. Тимнев	1:4 – Тр. Дянков
6. Славия София	45	0:0	0:0
7. Спартак Варна	41		
8. Ботев Пловдив	40	2:1 – Ст. Юруков, Пл. Тимнев	2:6 – Пл. Тимнев, М. Стойнев
9. Локомотив София	39	2:1 – Ст. Юруков, Ив. Петев	0:5
10. Черноморец Бургас	37	4:2 – Ст. Юруков – 2, Ив. Петев, Пл. Тимнев	2:3 – М. Стойнев, Пл. Тимнев
11. Миньор Перник	36	1:0 – Н. Станчев	1:1 – Ст. Юруков
12. Добруджа Добрич	35	2:0 – Пл. Тимнев – 2	0:2
13. Олимпик-Берое Стара Загора	34	4:0 – Тр. Дянков, Пл. Тимнев, Ст. Генчев, Н. Кадир	0:2
14. Беласица Петрич	33	3:1 – Ив. Русев, Пл. Тимнев, Н. Филипов	1:1 – Н. Филипов
15. Пирин Благоевград	33	2:1 – Н. Филипов, Ст. Юруков	0:2
16. Шумен	8	4:0 – Пл. Тимнев – 3, Г. Иванов	3:0 – Пл. Тимнев – 2, К. Генчев

Сезон 2000/2001 г. във Висша лига

1. Левски София	69	0:1	1:2 – Ан. Петров
2. ЦСКА София	62	1:1 – Ан. Петров	0:2
3. Велбъжд Кюстендил	57	0:3	1:2 – В. Станчев
4. Ловеч	55	1:2 – В. Станчев	0:4
5. Нефтохимик Бургас	42	1:2 – С. Крачек	5:2 – В. Станчев – 3, Хр. Марашлиев, М. Кнежевич
6. Славия София	35	2:0 – Д. Дончев, В. Станчев	2:3 – М. Тодоров, В. Станчев
7. Спартак Варна	34		
8. Локомотив София	33	1:1 – М. Кнежевич	0:3
9. Хебър Пазарджик	26	2:1 – В. Станчев, автогол	1:2 – Ан. Петров
10. Черно море Варна	26	0:0	0:0
11. Черноморец Бургас	22	4:3 – Здр. Радев, Ан. Петров, В. Станчев, М. Тодоров	0:1
12. Берое Стара Загора	22	4:1 – К. Мирчев – 2, Ан. Петров, В. Станчев	2:1 – М. Кнежевич, М. Зафиров
13. Ботев Пловдив	20	1:0 – М. Кнежевич	3:2 – К. Мирчев – 2, В. Станчев
14. Миньор Перник	13	4:0 – М. Тодоров, Ан. Нанков, В. Станчев, Г. Богданов	2:1 – В. Станчев, Ан. Петров

Сезон 2001/02 г. във Висша лига

1. Левски София	56	1:2 – автогол	0:6
2. Литекс Ловеч	50	2:4 – К. Мирчев – 2	1:1 – Ем. Кременлиев
3. ЦСКА София	38	1:2 – Г. Симеонов	1:5 – Пл. Крумов
4. Локомотив Пловдив	34	1:1 – Р. Тодоров	1:1 – В. Станчев
5. Славия София	32	1:2 – Ил. Илиев	1:1 – М. Лазаров

6. Нефтохимик Бургас	30	0:0	1:4 – Ил. Илиев
7. Марек Дупница	38	4:1 – К. Мирчев – 2, Абдул, Ан. Петров	0:0
Плейофи	–	2:1 – Н. Станчев, Ив. Кризманич	0:1
8. Локомотив София	37	0:0	0:0
Плейофи	–	3:1 – Ил. Илиев, Н. Станчев, Ем. Кременлиев	0:1
9. Спартак Варна	36		
10. Черноморец Бургас	35	3:0 – В. Станчев, К. Мирчев, Р. Тодоров	1:2 – Ан. Петров
Плейофи	–	3:0 – Пл. Крумов, Р. Тодоров, Ан. Петров	1:1 – автогол
11. Черно море Варна	35	0:0	1:1 – В. Станчев
Плейофи	–	1:2 – Пл. Крумов	1:1 – Ем. Кременлиев
12. Спартак Плевен	33	2:1 – Н. Станчев, Пл. Крумов	0:2
Плейофи	–	2:1 – Пл. Крумов, Ан. Петров	0:1
13. Беласица Петрич	32	4:1 – К. Мирчев, В. Станчев, Пл. Крумов, М. Лазаров	0:0
Плейофи	–	2:0 – Ан. Петров, В. Станчев	1:2 – Пл. Русинов
14. Берое Стара Загора	13	3:1 – В. Станчев, Ан. Нанков, Ан. Петров	0:1
Плейофи	–	2:0 – Ст. Дончев, Н. Станчев	3:0 – В. Станчев – 3

Забележка: Играе се редовен сезон и плейофи; след редовния сезон точките се делят на 2 и ако са нечетен брой, се закръглят на по-голямото число; към тях се прибавят точките от плейофите; в плейофите отборите се разделят на първа шестлица и втора осмица.

Сезон 2002/03 г. във Висша лига

1. ЦСКА София	66	1:1 – Пл. Крумов	1:3 – Пл. Крумов
2. Левски София	60	0:2	0:0
3. Литекс Ловеч	55	0:2	0:1
4. Славия София	51	0:3 – служебно	0:4
5. Черно море Варна	48	2:1 – В. Станчев, Ан. Нанков	1:2 – М. Георгиев
6. Локомотив Пловдив	47	0:1	0:2
7. Спартак Варна	34		
8. Нафтекс Бургас	33	1:0 – Н. Ненов	0:1
9. Марек Дупница	30	2:1 – М. Георгиев – 2	0:3
10. Локомотив София	25	2:1 – Ан. Петров, Пл. Крумов	1:2 – М. Керчев
11. Черноморец Бургас	24	3:0 – Г. Караканов, Н. Станчев, В. Станчев	2:1 – С. Антунович, Ан. Петров
12. Ботев Пловдив	21	2:0 – Пл. Крумов, С. Антунович	1:1 – М. Керчев
13. Добруджа Добрич	14	1:0 – Ст. Жеков	3:1 – Ан. Петров – 2, Н. Станчев

14. Рилски спортист Самоков	9	2:1 – Н. Станчев, М. Керчев	0:0
--------------------------------	---	--------------------------------	-----

Сезон 2003/04 г. в „А“ група

1. Локомотив Пловдив	75	1:3 – Ан. Петров	0:1
2. Левски София	72	0:2	0:2
3. ЦСКА София	65	0:0	0:2
4. Литекс Ловеч	64	0:1	1:2 – Ив. Петев
5. Славия София	56	0:1	0:4
6. Черно море Варна	38	1:2 – Зл. Михайлов	1:1 – Ан. Петров
7. Марек Дупница	38	2:4 – Иво Димов, Р. Тодоров	2:1 – Д. Георгиев, Ив. Кризманич
8. Нафтекс Бургас	35	2:0 – Р. Тодоров, Ив. Петев	1:4 – С. Антунович
9. Локомотив София	33	4:0 – Д. Георгиев – 2, Н. Станчев, Ив. Павлов	0:3 – служебно
10. Родопс Смолян	33	3:1 – Иво Димов, Д. Георгиев, В. Найденов	1:1 – С. Антунович
11. Беласица Петрич	31	4:0 – Н. Вълев – 2, С. Антунович, Ив. Кризманич	0:3
12. Видима-Раковски Севлиево	30	1:2 – Иво Димов	1:1 – Ив. Петев
13. Спартак Варна	30		
14. Ботев Пловдив	27	4:2 – Иво Димов – 3, Ил. Ташев	0:0
15. Македонска слава Симитли	26	2:0 – Ив. Павлов, Ив. Кризманич	0:1
16. Черноморец Бургас	18	4:2 – Р. Тодоров – 2, Иво Димов, В. Найденов	0:0

Сезон 2004/05 г. в „А“ група

1. ЦСКА София	79	0:0	0:6
2. Левски София	76	0:7	1:4 – Т. Стефанов
3. Локомотив Пловдив	58	0:2	0:5
4. Литекс Ловеч	52	0:2	1:4 – Т. Радомиров
5. Славия София	48	0:0	1:2 – Д. Кателиев
6. Локомотив София	46	0:5	1:3 – М. Ценов
7. Нафтекс Бургас	35	0:1	1:5 – М. Ценов
8. Марек Дупница	35	1:0 – Т. Радомиров	1:4 – Н. Станчев
9. Черно море Варна	35	1:0 – Т. Радомиров	0:1
10. Берое Стара Загора	35	2:2 – Н. Станчев, Ив. Караджов	0:1
11. Беласица Петрич	34	1:0 – Ок. Хасан	0:4
12. Родопс Смолян	33	0:1	0:4
13. Пирин Благоевград	33	1:2 – Д. Кателиев	0:2
14. Видима-Раковски Севлиево	32	3:2 – М. Ценов, Т. Радомиров, Г. Филипов	1:2 – автогол
15. Несебър	20	2:1 – Н. Станчев, Ж. Бояджиев	0:1
16. Спартак Варна	18		

Сезон 2005/06 г. в Източна „Б“ група

1. Спартак Варна	56		
2. Марица Пловдив	49	2:0 – Н. Съботинов, Вл. Мирчев	0:0
3. Хасково	48	0:1	1:0 – Н. Станчев
4. Спартак - С '94 Пловдив	43	2:0 – Вл. Мирчев, Н. Станчев	0:0
5. АКБ Миньор Раднево	39	1:0 – Б. Илиев	1:1 – Н. Станчев
6. Дунав Русе	36	1:1 – Мл. Стоев	2:0 – Н. Филипов, Н. Съботинов
7. Добруджа Добрич	34	1:0 – М. Ковачев	2:0 – Вл. Мирчев, Д. Кателиев
8. Несебър	34	4:0 – Тр. Дянков, В. Маринов, Мл. Стоев, Н. Съботинов	1:0 – Иво Кирчев
9. Шумен 2001	34	2:1 – Н. Филипов, Тр. Дянков	2:0 – Н. Филипов, Вл. Мирчев
10. Калиакра Каварна	32	1:2 – Н. Станчев	1:0 – М. Ковачев
11. Светкавица Търговище	31	1:0 – Н. Филипов	0:2
12. Сливен 2000	31	2:0 – Н. Станчев, К. Генчев	0:2
13. Поморие	24	1:0 – В. Маринов	2:0 – Вл. Пекин, Н. Съботинов
14. Загорец Нова Загора	17	3:1 – Н. Съботинов – 2, Н. Филипов	1:1 – Н. Филипов

Сезон 2005/06 г. в „А“ група

1. Левски София	68 т.	9. Берое Стара Загора	32
2. ЦСКА София	65	10. Вихрен Сандански	32
3. Литекс Ловеч	60	11. Марек Дупница	31
4. Локомотив София	54	12. Родопа Смолян	25
5. Локомотив Пловдив	40	13. Ботев Пловдив	24
6. Беласица Петрич	39	14. Пирин 1922 Благоевград	23
7. Славия София	39	15. Нафтекс Бургас	18
8. Черно море Варна	37	16. Пирин Благоевград	– дисквалифициран

Сезон 2006/07 г. в „А“ група

1. Левски София	77	1:2 – Г. Филипов	0:3
2. ЦСКА София	72	1:3 – К. Кунчев	0:4
3. Локомотив София	72	0:2	0:2
4. Литекс Ловеч	62	1:3 – Г. Филипов	0:1
5. Славия София	49	1:0 – Ив. Вълков	1:1 – Мл. Стоев
6. Черно море Варна	47	2:0 – Д. Ортега, Д. Тодоров	0:3
7. Локомотив Пловдив	43	2:1 – Вл. Пекин, Иво Димов	0:4
8. Беласица Петрич	38	3:3 – Б. Георгиев, Н. Филипов, Т. Радомиров	0:2
9. Вихрен Сандански	37	0:0	0:2
10. Ботев Пловдив	37	1:0 – Мл. Стоев	1:5 – Т. Радомиров
11. Берое Стара Загора	36	2:1 – Ив. Вълков, Н. Филипов	0:1
12. Марек Дупница	34	1:0 – Б. Георгиев	1:3 – Мл. Стоев

13. Спартак Варна	33		
14. Рилски спортист Самоков	30	3:1 – Вл. Василев, Б. Георгиев, Ив. Вълков	0:1
15. Родопс Смолян	19	1:0 – Мл. Стоев	0:3
16. Черноморец Бургас - София	- 2	2:1 – Хр. Арангелов, Иво Димов	3:0 – Д. Тодоров, В. Маринов, Д. Ортега

Сезон 2007/08 г. в „А” група

1. ЦСКА София	78	0:2	2:3 – Ив. Найденов, В. Иванович
2. Левски София	62	1:2 – Мл. Стоев	0:3
3. Локомотив София	57	0:1	0:1
4. Литекс Ловеч	56	0:0	0:1
5. Черно море Варна	48	0:1	0:0
6. Черноморец – Бургас	47	1:1 – Д. Воденичаров	0:1
7. Славия София	47	2:1 – В. Иванович, автогол	0:5
8. Пирин – Благоевград	46	2:0 – Ив. Найденов, В. Иванович	2:1 – Ив. Найденов, Ахм. Хикмет
9. Локомотив Пловдив	43	2:1 – Ив. Найденов – 2	0:1
10. Вихрен Сандански	33	0:1	1:0 – Ст. Жеков
11. Спартак Варна	31		
12. Ботев Пловдив	30	2:2 – Ив. Найденов, Вл. Мирчев	0:2
13. Беласица Петрич	26	1:0 – Ив. Найденов	1:2 – Ив. Найденов
14. Берое Стара Загора	26	1:0 – Ст. Георгиев	0:0
15. Видима-Раковски Севлиево	18	0:0	1:1 – В. Маринов
16. Марек Дупница	18	2:0 – Ст. Георгиев, Ив. Найденов	0:1

Сезон 2008/09 г. в „А” група

1. Левски София	69	0:1	0:5
2. ЦСКА София	68	0:2	0:3
3. Черно море Варна	60	0:1	0:5
4. Литекс Ловеч	58	0:4	1:2 – Ст. Петров
5. Локомотив София	54	0:0	2:2 – Д. Моралес, Ив. Найденов
6. Локомотив Пловдив	43	1:1 – Д. Моралес	1:2 – Адр. Миранда
7. Черноморец – Бургас	43	0:3	0:2
8. Локомотив Мездра	37	2:0 – В. Иванович, В. Маринов	1:1 – Адр. Миранда
9. Славия София	37	1:2 – Ст. Сакалиев	2:1 – Орл. Орлинов, Д. Моралес
10. Пирин – Благоевград	35	2:0 – Д. Моралес, Ст. Сакалиев	0:0
11. Миньор Перник	35	1:0 – Ст. Сакалиев	1:3 – Ст. Сакалиев
12. Сливен 2000	32	2:2 – Д. Моралес – 2	1:0 – В. Иванович
13. Ботев Пловдив	30	0:0	0:1
14. Вихрен Сандански	26	1:1 – Д. Моралес	0:2
15. Спартак Варна	25		
16. Беласица Петрич	17	0:0	0:0

Сезон 2009/10 г. в Източна „Б” група

1. Калиакра Каварна	57	2:0 – Ив. Найденов, Ант. Костадинов	0:2
2. Несебър	57	0:0	1:3 – М. Аврионов
3. Дунав Русе	54	3:1 – Г. Бижев – 2, М. Аврионов	0:3
4. Спартак - С '94 Пловдив	47	0:3	0:0
5. Любимец	45	1:0 – Г. Костадинов	0:5
6. Брестник	45	0:0	0:3
7. Черноморец – Поморие	43	0:3	0:3 – служебно
8. Черноморец Балчик	42	3:1 – В. Драголов, Г. Бижев, М. Аврионов	1:1 – В. Драголов
9. Спартак Варна	37		
10. Волон Шумен	33	0:3	3:0 – Г. Бижев, Ив. Найденов, Д. Воденичаров
11. Светкавица Търговище	32	1:0 – Анг. Стойков	0:2
12. Свиленград 1921	31	6:2 – Л. Венков – 2, Кр. Щерев, И. Илчев, В. Маринов, Ж. Бояджиев	0:1
13. Добруджа 1919 Добрич	30	3:1 – Г. Костадинов, Ив. Мартинов, Ст. Дончев	0:2
14. Миньор Раднево	30	3:0 – Д. Воденичаров – 2, Ст. Жеков	0:2
15. Родопс Смолян	5	3:0 – служебно	3:0 – служебно

Сезон 2009/10 г. в „А” група

1. Литекс Ловеч	70 т.	9. Пирин Благоевград	43
2. ЦСКА София	58	10. Берое Стара Загора	38
3. Левски София	57	11. Монтана	36
4. Локомотив София	52	12. Локомотив Пловдив	33
5. Черноморец – Бургас	51	13. Сливен 2000	32
6. Славия София	50	14. Локомотив Мездра	27
7. Черно море Варна	48	15. Спортист Своге	19
8. Миньор Перник	45	16. Ботев Пловдив	1

Спартак 1918**Сезон 2010/11 г. в Североизточна „В” група**

1. Спартак 1918 Варна	76		
2. Септември Тервел	62	3:0 – В. Боев, Ив. Мартинов, Г. Костадинов	0:1
3. Две могили	59	2:0 – Д. Димов, Пл. Иванов	3:0 – Г. Димитров – 2, Гр. Георгиев
4. Макак 2008 Шумен	56	1:0 – Ив. Мартинов	5:1 – Б. Илиев – 2, Д. Андреев, Пл. Иванов, С. Ганчев
5. Суворово	55	1:0 – Г. Луго	0:1
6. Репид Дивдядово Шумен	44	1:0 – Б. Илиев	3:1 – Д. Андреев, Г. Костадинов, Д. Димов
7. Черноморец 2003 Бяла	43	6:1 – Ив. Мартинов – 3, Б. Василев – 2, Г. Иванов	3:2 – Д. Андреев, М. Михалев, С. Ганчев

8. Белица	40	7:1 – Д. Андреев – 2, Г. Няголов, К. Вълов, Д. Димов, Вл. Гочев, В. Драголов	1:0 – Д. Андреев
9. Скрита сила Мъдрево	38	5:2 – Гр. Георгиев – 2, С. Ганчев – 2, Ст. Иванов	1:3 – Д. Андреев
10. Черноломец 2004 Попово	38	4:1 – Д. Андреев, Б. Илиев, Г. Димитров, С. Ганчев	2:0 – Ив. Мартинов, Ст. Желязков
11. Бенковски Бяла	37	6:0 – Ст. Иванов, Г. Димитров, И. Илчев, Р. Александров, С. Ганчев, Пл. Иванов	3:3 – И. Илчев, Д. Андонов, Пл. Иванов
12. Тополите Тополи	32	2:1 – Д. Андреев, автогол	3:0 – служебно
13. Велики Преслав	30	8:0 – Г. Димитров – 3, Пл. Иванов, М. Петров, Г. Луго, Б. Илиев, С. Ганчев	3:1 – Вл. Гочев – 3
14. Девня	25	3:0 – Пл. Иванов – 2, Г. Димитров	2:0 – Вл. Гочев, Ив. Мартинов
15. Шабла	25	0:1	3:0 – служебно
16. Ботев Нови пазар	20	6:0 – Ив. Мартинов – 2, И. Илчев, Пл. Иванов, Г. Костадинов, автогол	4:0 – Д. Андреев, Ст. Иванов, Ст. Желязков, Г. Димитров

Сезон 2010/11 г. в „А” група

1. Литекс Ловеч	75 т.	9. Миньор Перник	36
2. Левски София	72	10. Славия София	32
3. ЦСКА София	61	11. Монтана	32
4. Локомотив София	52	12. Калиакра Каварна	30
5. Локомотив Пловдив	52	13. Пирин Благоевград	27
6. Черно море Варна	51	14. Видима-Раковски Севлиево	25
7. Берое Стара Загора	46	15. Академик София	20
8. Черноморец – Бургас	37	16. Сливен 2000	19

Сезон 2011/12 г. в Източна „Б” група

1. Етър 1924	53	0:0	2:3 – Б. Илиев, Г. Бижев
Велико Търново		1:1 – Г. Димитров	–
2. Ботев Пловдив	51	1:0 – Ян. Смирнов	1:1 – Д. Кателиев
		1:0 – Б. Илиев	–
3. Нефтохимик 1962 Бургас	49	1:0 – Б. Илиев	2:3 – Б. Беадиров, Г. Динков
		–	1:3 – Б. Беадиров
4. Любимец	48	0:0	0:0
		–	2:1 – Д. Димов, М. Петров
5. Черноморец – Поморие	37	1:5 – Б. Беадиров	0:4
		2:0 – В. Иванович, Б. Беадиров	–
6. Сливен 2000	36	0:2	1:2 – И. Илчев
		–	2:1 – Ст. Георгиев, В. Маринов
7. Спартак 1918 Варна	36		

8. Добруджа 1919 Добрич	32	0:0 0:1	0:3 –
9. Несебър	26	0:1 3:1 – Б. Беадиров – 2, Ерх. Мехмед	0:2 –
10. Доростол 2003 Силистра	5	2:1 – Г. Динков, Б. Беадиров –	1:0 – Ив. Александров 3:0 – служебно

Забележка: Първенството е разделено на 3 етапа и отборите се срещат по 3 пъти по между си – всеки срещу всеки; в първите 2 етапа се играе, при разменено гостуване, а в третия етап, домакинството се определя чрез допълнителен жребий.

Сезон 2011/12 г. в „А” група

1. Лудогорец 1945 Разград	70 т.	9. Миньор Перник	36
2. ЦСКА София	69	10. Берое Стара Загора	35
3. Левски София	62	11. Монтана	31
4. Черноморец – Бургас	60	12. Ботев Враца	29
5. Литекс Ловеч	59	13. Локомотив София	24
6. Локомотив 1926 Пловдив	57	14. Видима-Раковски Севлиево	15
7. Черно море Варна	52	15. Калиакра Каварна	11
8. Славия София	51	16. Светкавица Търговище	8

Сезон 2012/13 г. в „Б” група

1. Нефтохимик 1962 Бургас	54	0:0	2:0 – Г. Димитров – 2
2. Любимец	51	0:1	2:2 – Д. Дяков, Е. Кръстовчев
3. Раковски 2011	48	2:0 – Б. Беадиров, Б. Илиев	1:2 – В. Маринов
4. Светкавица Търговище	47	0:0	0:2
5. Банско	46	0:2	0:0
6. Спартак 1919 Плевен	42	0:0	0:1
7. Спартак 1918 Варна	38		
8. Чавдар Етрополе	37	1:1 – Б. Беадиров	0:1
9. Калиакра Каварна	34	3:0 – Г. Станчев, Ерх. Мехмед, Б. Илиев	0:0
10. Пирин Разлог	33	0:2	0:3
11. Видима-Раковски Севлиево	29	2:0 – Б. Илиев, Б. Беадиров	2:0 – Ив. Цачев – 2
12. Шумен 2010	29	3:0 – Г. Станчев – 2, Ст. Георгиев	1:1 – В. Маринов
13. Септември Симитли	15	1:0 – Д. Димов	2:1 – Д. Димов, Г. Станчев
14. Сливен 2000	- 2	3:0 – служебно	1:0 – В. Маринов

Сезон 2012/13 г. в „А” група

1. Лудогорец 1945 Разград	72 т.	9. Локомотив 1926 Пловдив	39
2. Левски София	71	10. Черно море Варна	35
3. ЦСКА София	63	11. Пирин Гоце Делчев	34
4. Ботев Пловдив	60	12. Локомотив София	31
5. Литекс Ловеч	50	13. Ботев Враца	31
6. Черноморец – Бургас	47	14. Миньор Перник	20
7. Берое Стара Загора	45	15. Монтана	16

Сезон 2013/14 г. в „Б” група

1. Марек 2010 Дупница	54	1:2 – Дж. Кямил	0:3
2. Хасково 2009	46	0:3	1:0 – Дж. Кямил
3. Добруджа 1919 Добрич	46	1:0 – Г. Коруджиев	0:1
4. Монтана	44	1:2 – Ст. Иванов	1:0 – Б. Борисов
5. Банско	42	0:1	0:4
6. Ботев Враца	38	0:1	1:0 – Б. Беадиров
7. Пирин Разлог	36	3:0 – Д. Христов – 2, Ив. Минчев	1:1 – Дж. Кямил
8. Спартак 1918 Варна	34		
9. Раковски 2011	32	2:2 – Д. Христов, Ян. Смирнов	1:1 – Ян. Смирнов
10. Ботев Гълъбово	28	2:1 – Н. Ботев, Ив. Минчев	0:0
11. Витоша Бистрица	28	2:1 – П. Патев – 2	1:1 – Дж. Кямил
12. Калиакра Каварна	28	0:2	2:0 – Б. Борисов, Д. Христов
13. Дунав 2010 Русе	27	0:0	0:2
14. Академик Свищов	15	1:1 – Ст. Иванов	3:0 – Д. Христов – 2, Н. Ботев

Сезон 2013/14 г. в „А” група

1. Лудогорец 1945 Разград	84 т.	8. Берое Стара Загора	70
2. ЦСКА София	72	9. Славия София	55
3. Литекс Ловеч	72	10. Локомотив София	54
4. Ботев Пловдив	65	11. Черноморец – Бургас	44
5. Левски София	62	12. Нефтохимик 1962 Бургас	25
6. Черно море Варна	54	13. Пирин Гоце Делчев	22
7. Локомотив 1926 Пловдив	50	14. Любимец	21

Забележка: Играе се редовен сезон и плейофи; след редовния сезон отборите продължават с пълен актив; в плейофите отборите се разделят на първа и втора седмица.

Сезон 2014/15 г. в „Б” група

1. Монтана	78	0:3 – служебно	0:3
2. Пирин Благоевград	61	0:3 – служебно	0:2
3. Локомотив Горна Оряховица	59	0:2	0:3 – служебно
4. Банско	53	0:3 – служебно	0:3 – служебно
5. Добруджа 1919 Добрич	46	0:3	0:3 – служебно
6. Созопол	46	0:3 – служебно	0:4
7. Бургас	43	1:2 – Пл. Иванов	0:3 – служебно
8. Ботев Гълъбово	42	0:3 – служебно	0:1
9. Локомотив 2012 Мездра	41	0:3 – служебно	1:2 – Огн. Стефанов
10. Пирин Разлог	40	1:2 – Н. Чипев	0:3 – служебно
11. Верея Стара Загора	37	2:1 – Кр. Калудов, Н. Чипев	0:3 – служебно
12. Септември Симитли	36	1:2 – Сл. Събков	0:3 – служебно
13. Ботев Враца	29	0:3 – служебно	0:5
14. Черноморец – Бургас	28	0:3 – служебно	1:2 – Н. Чипев

15. Раковски 2011 19 **2:1** – Пл. Иванов, **0:3** – служебно
Н. Радулович

16. Спартак 1918 Варна 6

Забележка: В началото на пролетния полусезон, за второна неявяване на мач в първенството, „Спартак 1918“ е изваден от групата. До края на сезона, всички негови съперници печелят мачовете си служебно с 3:0.

Сезон 2014/15 г. в „А“ група

1. Лудогорец 1945 Разград	63 т.	7. Левски София	56
2. Берое Стара Загора	55	8. Черно море Варна	50
3. Локомотив София	55	9. Славия София	43
4. Литекс Ловеч	54	10. Локомотив 1926 Пловдив	32
5. ЦСКА София	52	11. Марек 2010 Дупница	20
6. Ботев Пловдив	42	12. Хасково 2009	15

Забележка: Играе се редовен сезон и плейофи; след редовния сезон отборите продължават с пълен актив; в плейофите отборите се разделят на първа и втора шестица.

Сезон 2015/16 г.

Спартак 1918 не участва в първенството.

Сезон 2015/16 г. в „А“ група

1. Лудогорец 1945 Разград	70 т.	6. Черно море Варна	38
2. Левски София	56	7. Ботев Пловдив	33
3. Берое Стара Загора	53	8. Пирин Благоевград	26
4. Славия София	49	9. Монтана	21
5. Локомотив 1926 Пловдив	49	10. Литекс Ловеч	– дисквалифициран

Сезон 2016/17 г. в Областна група „А“ 2

1. Овеч 2016 Провадия	47	2:0 – Ив. Русев, С. Николов	0:2
2. Спартак 1918 Варна	45		
3. Камчиец 1945 Дългопол	41	0:1	1:2 – Юкс. Юкселов
4. Вихър 2016 Вълчи дол	29	5:0 – Г. Бербенков – 3, М. Недев – 2	4:0 – Кр. Калудов, С. Симеонов, Хр. Станев, Вл. Георгиев
5. Устрем Караманите	26	3:0 – Ив. Русев – 2, С. Симеонов	3:0 – Хр. Станев, Р. Радев, М. Недев
6. Спортист Михалич	19	3:0 – служебно	4:1 – Г. Бербенков – 2, Д. Динков, Ив. Русев
7. Искра Генерал Киселово	17	5:0 – Г. Бербенков – 2, Д. Динков, С. Николов, Ив. Русев	3:0 – Г. Бербенков – 2, Р. Радев
8. Спринт Белоградец	13	5:0 – Д. Динков – 3, М. Киров, Р. Радев	7:0 – Ив. Русев – 3, Хр. Станев – 2, С. Николов, М. Асад
9. Факел 1935 Гроздьово	12	9:0 – С. Николов – 3, Хр. Станев – 2, Г. Бербенков – 2, Д. Динков, Евг. Младенов	3:1 – Д. Динков – 2, С. Николов
10. Бабушки орли Момчилово	11	2:0 – С. Николов, М. Асад	1:0 – Г. Бербенков

Бараж за влизане в Трета лига – Спартак 1918 срещу:
 Ботев Брестак

В Аксаково:

3:6 след дузпи (**2:2** в ред.
 вр.) – Ив. Русев,
 С. Николов

Сезон 2016/17 г. в Първа професионална лига (ППЛ)

1. Лудогорец 1945 Разград	83 т.	8. Ботев Пловдив	47
2. ЦСКА - София	67	9. Берое Стара Загора	47
3. Левски София	63	10. Пирин Благоевград	44
4. Дунав 2010 Русе	55	11. Славия София	47
5. Локомотив 1926 Пловдив	52	12. Нефтохимик Бургас 1962	37
6. Черно море Варна	47	13. Монтана	19
7. Верея Стара Загора	49	14. Локомотив Горна Оряховица	32

Забележка: От сезон 2016/17 г. първенството се провежда в 2 фази; след първата фаза отборите продължават с пълен актив; във втората фаза отборите се разделят на първа шестца и втора осмица, която е разделена на 2 групи; след втората фаза се играят плейофи, които определят крайното класиране за втората осмица, изпадащите и последния участник за Лига Европа.

Сезон 2017/18 г. в Североизточна трета лига

1. Добруджа 1919 Добрич	86	0:6	0:2
		0:1	–
2. Суворово	64	1:7 – К. Кръстев	1:0 – Г. Димитров
		–	1:1 – Иво Михайлов
3. Локомотив Русе	51	1:3 – Ив. Русев	1:4 – Ерх. Чете
		–	1:0 – Иво Михайлов
4. Хитрино	51	1:3 – Ив. Русев	0:4
		1:1 – В. Боев	–
5. Септември Тервел	46	1:5 – Ив. Русев	0:2
		–	0:1
6. Светкавица Търговище	42	2:1 – Ерх. Чете,	0:4
		К. Кръстев	
		2:1 – М. Николов, В. Боев	–
7. Калиакра Каварна	42	2:0 – В. Боев, Г. Димитров	1:1 – М. Бабаджанов
		3:0 – Д. Дяков – 3	–
8. Спартак 1918 Варна	36		
9. Ботев Нови пазар	21	1:6 – М. Недев	1:2 – Ерх. Чете
		–	4:0 – Д. Дяков – 2,
			Ив. Русев, Ем. Илиев
10. Кубрат	17	1:1 – Ерх. Чете	2:2 – В. Денчев,
			Ерх. Чете
		5:0 – Д. Дяков – 2,	–
		Ем. Илиев, В. Боев,	
		М. Михалев	
11. Бенковски Бяла	12	7:1 – Д. Дяков – 3,	2:2 – Ерх. Чете, К. Радев
		Ал. Йовчев, Ив. Русев,	
		Г. Димитров, Г. Гушлев	
		–	1:0 – Ал. Йовчев

Забележка: Отборите се срещат по 3 пъти по между си в първенството – всеки срещу всеки; първите 2 пъти са при разменено гостуване, а третия път домакинството се определя чрез нова програма по системата „Бергер“, според класирането до този момент.

Сезон 2017/18 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	88 т.	8. Локомотив 1926 Пловдив	44
2. ЦСКА - София	81	9. Славия София	43
3. Левски София	64	10. Септември София	41
4. Берое Стара Загора	59	11. Етър Велико Търново	40
5. Ботев Пловдив	56	12. Дунав 2010 Русе	37
6. Верея Стара Загора	36	13. Витоша Бистрица	16
7. Черно море Варна	50	14. Пирин Благоевград	33

Сезон 2018/19 г. в Североизточна трета лига

1. Спартак 1918 Варна	73		
2. Суворово	67	2:0 – В. Боев, Ив. Русев 3:0 – Р. Николов – 2, Ив. Русев	1:1 – Ил. Неделчев –
3. Светкавица Търговище	56	2:2 – В. Боев – 2 –	1:1 – Ил. Неделчев 2:1 – В. Веселинов, Ст. Иванов
4. Хитрино	51	4:1 – Юл. Загоров, В. Боев, Р. Николов, С. Стайков 1:1 – Р. Николов	3:3 – Ив. Русев, Ил. Неделчев, автогол –
5. Септември Тервел	50	3:0 – С. Стайков – 2, Р. Николов –	2:2 – В. Веселинов, В. Боев 3:1 – Ил. Неделчев, Б. Илиев, Р. Николов
6. Ботев Нови пазар	40	6:1 – Т. Маринчев – 2, Д. Димитров, В. Боев, Иво Михайлов, автогол 4:0 – Ил. Неделчев – 2, Юл. Загоров, Ив. Русев	6:0 – Р. Николов – 2, Б. Илиев, Б. Беадиров, В. Веселинов, Ил. Неделчев –
7. Локомотив Русе	45	3:1 – Б. Илиев, В. Веселинов, В. Боев	4:0 – В. Веселинов – 2, Р. Николов, Б. Беадиров
8. Тополи 2010	39	3:0 – Д. Димитров, В. Веселинов, В. Боев	2:1 – Б. Беадиров, Р. Николов
9. Калиакра Каварна	28	1:1 – В. Веселинов	2:0 – С. Стайков, В. Веселинов
10. Кубрат	27	4:2 – Ив. Русев, Ил. Неделчев, В. Боев, автогол	1:0 – В. Боев
11. Устрем Дончево	23	6:0 – Ил. Неделчев – 2, В. Веселинов – 2, Д. Димитров, Бл. Гачев	6:0 – Р. Николов – 2, Б. Беадиров – 2, Ст. Иванов, М. Георгиев
12. Бенковски Бяла	22	7:0 – Юл. Загоров – 2, Б. Беадиров – 2, В. Веселинов, Р. Николов, В. Боев	4:0 – Б. Илиев – 2, В. Веселинов, Ив. Русев
13. Волон Шумен	20	14:0 – Ив. Русев – 3, Иво Михайлов – 3, Б. Беадиров – 2, Ил. Неделчев, В. Боев, Ст. Иванов, Б. Илиев, Р. Николов, М. Георгиев	5:0 – Ив. Русев – 2, Ал. Йовчев, Д. Дяков, Д. Димитров

Забележка: Отборите се срещат 2 пъти по между си в първенството – всеки срещу всеки, при разменено гостуване; след това групата се разделя на първа шестца и втора седмица и отборите се срещат още по веднъж, а домакинството се определя по системата „Бергер“, според класирането до този момент.

Сезон 2018/19 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	79 т.	8. Славия София	46
2. ЦСКА - София	78	9. Ботев Враца	46
3. Левски София	66	10. Локомотив 1926 Пловдив	38
4. Берое Стара Загора	58	11. Дунав 2010 Русе	36
5. Черно море Варна	52	12. Септември София	42
6. Ботев Пловдив	50	13. Витоша Бистрица	41
7. Етър Велико Търново	60	14. Верея Стара Загора	6

Сезон 2019/20 г. във Втора професионална лига (ВПЛ)

1. ЦСКА 1948 София	55	0:1	0:2
2. Септември София	52	–	0:3
3. Монтана	42	1:0 – Ян. Смирнов	–
4. Локомотив София 1929	39	1:0 – Р. Николов	–
5. Нефтохимик Бургас 1962	33	0:4	0:5
6. Хебър 1918 Пазарджик	33	0:2	0:3
7. Литекс Ловеч	32	0:4	–
8. Кариана Ерден	32	1:2 – Ив. Пенев	–
9. Локомотив Горна Оряховица	29	0:0	–
10. Ботев Гълъбово	25	1:1 – Хр. Иванов	0:1
11. Пирин Благоевград	25	–	2:2 – Р. Николов, В. Добрев
12. Лудогорец 1945 II Разград	24	0:2	0:1
13. Струмска слава 1927 Радомир	22	–	0:3
14. Черноморец Балчик	22	–	0:4 – служебно
15. Спартак 1918 Варна	10		
16. Спартак Плевен	7	–	0:0
17. Поморие	6	–	0:2

Забележка: Поради ремонт на стадион „Спартак“, „Спартак 1918“ играе домакинските си мачове на Градския стадион в Балчик.

Първенството е прекъснато след 22-ри кръг, поради разпространение на корона-вирус в Европа и България. В последствие първенството е прекратено и временното класиране е прието за крайно.

Сезон 2019/20 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	72 т.	8. Черно море Варна	50
2. ЦСКА - София	59	9. Арда 1924 Кърджали	35
3. Славия София	55	10. Етър Велико Търново	31
4. Левски София	53	11. Ботев Враца	30
5. Локомотив 1926 Пловдив	53	12. Дунав Русе	26
6. Берое Стара Загора	49	13. Царско село 2015 София	31
7. Ботев Пловдив	42	14. Витоша Бистрица	6

Забележка: Първенството се провежда в 2 фази; след първата фаза отборите продължават с пълен актив; във втората фаза отборите се разделят на първа шестца и втора осмица, която е разделена на 2 групи; след втората фаза се играят плейофи,

които определят крайното класиране за втората осмица, изпадащите и последния участник за Лига Европа. Поради разпространение на корона-вирус в Европа и България, във втората фаза и в плейофите първенството продължава в съкратен формат – по 1 среща.

Сезон 2020/21 г. в Североизточна трета лига

1. Спартак 1918 Варна	71		
2. Черноморец Балчик	60	1:0 – Ян. Смирнов	2:1 – Я. Андреев – 2
3. Септември Тервел	58	3:0 – Ян. Смирнов, М. Паскалев, Я. Андреев	0:0
4. Светкавица Търговище	55	2:0 – Й. Маринов – 2	2:0 – Т. Неджет, Г. Георгиев
5. Дунав Русе	53	3:1 – Й. Маринов, А. Бачков, Г. Георгиев	1:1 – Я. Андреев
6. Лудогорец 1945 III Разград	51	1:0 – М. Паскалев	1:1 – Юн. Юнуз
7. Черноломец 1919 Попово	50	2:0 – М. Паскалев – 2	2:2 – М. Сабри, Я. Андреев
8. Шумен 2007	50	4:0 – М. Янакиев, Юн. Юнуз, Н. Иванов, Т. Кулев	2:3 – М. Минчев, Ян. Смирнов
9. Устрем Дончево	44	4:0 – Я. Андреев – 2, А. Бачков, Т. Неджет	3:1 – К. Янчев, В. Боев, Д. Петров
10. Доростол Силистра	38	3:0 – Й. Маринов – 2, М. Янакиев	6:0 – Ян. Смирнов – 2, Т. Неджет, А. Бачков, Я. Андреев, Юн. Юнуз
11. Спортист 2011 Генерал Тошево	26	5:0 – Й. Маринов – 2, М. Паскалев, Я. Андреев, Ибр. Ибрям	3:1 – С. Симеонов, В. Гурков, Ян. Смирнов
12. Ботев Нови пазар	21	5:0 – Н. Иванов, М. Паскалев, Й. Маринов, М. Сабри, Г. Луго	0:0
13. Тополи 2010	16	3:0 – Юн. Юнуз – 2, Ян. Смирнов	1:0 – Ян. Смирнов
14. Интер Добрич	7	7:0 – В. Гурков – 2, С. Симеонов – 2, Кр. Върбанов, А. Бачков, Я. Андреев	8:0 – Ст. Иванов – 2, А. Бачков, М. Сабри, Я. Андреев, М. Паскалев, Ян. Смирнов, Юн. Юнуз
15. Кубрат	8	3:0 – служебно	4:0 – Я. Андреев – 2, Г. Георгиев, Ян. Смирнов

Сезон 2020/21 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	70 т.	8. Левски София	41
2. Локомотив 1926 Пловдив	61	9. Царско село 2015 София	37
3. ЦСКА - София	59	10. Ботев Пловдив	32
4. Арда 1924 Кърджали	53	11. Славия София	34
5. ЦСКА 1948 София	47	12. Ботев Враца	30
6. Берое Стара Загора	39	13. Монтана	28
7. Черно море Варна	45	14. Етър Велико Търново	28

Забележка: От сезон 2020/21 г. първенството се провежда в 2 фази; след първата фаза отборите продължават с пълен актив; във втората фаза отборите се разделят на първа шестица и втора осмица, която е разделена на 2 групи; първата група на втората осмица определя крайното класиране от 7-мо до 10-то място, а втората група – от 11-то до 14-то място и изпадащите отбори; първият отбор от първата група на втората

осмица (7-ият) играе бараж с 3-ия или 4-ия отбор от първата шестлица (в зависимост от носителя на нац. купа), за участие в Европа.

Сезон 2021/22 г. във ВПЛ

1. Септември София	70	2:1 – Ив. Колев, М. Сабри	2:4 – Вл. Мирчев, Д. Начев
2. Хебър 1918 Пазарджик	70	1:0 – автогол	1:2 – Д. Начев
3. Спартак 1918 Варна	70		
4. Етър Велико Търново	68	3:1 – Г. Бабалиев, Я. Андреев, Арх. Исуф	2:1 – В. Митев, Л. Кицану
5. Миньор Перник	63	2:0 – Г. Чукалов, Ив. Колев	0:1
6. Лудогорец 1945 II Разград	61	0:1	1:2 – Ив. Колев
7. Монтана	58	2:1 – Ив. Колев, Я. Андреев	1:1 – Цв. Илиев
8. Струмска слава 1927 Радомир	54	2:1 – М. Сабри, Арх. Исуф	2:1 – Ив. Колев, М. Сабри
9. Марица 1921 Пловдив	50	3:0 – М. Сабри, Я. Андреев, Г. Чукалов	5:3 – Г. Бабалиев – 3, Г. Божилов, Д. Начев
10. Спортист Своге	48	1:1 – Г. Луго	3:0 – Ив. Колев – 2, Н. Борисов
11. Добруджа 1919 Добрич	45	1:2 – В. Боев	1:1 – Я. Андреев
12. ЦСКА 1948 II София	45	2:0 – Я. Андреев, М. Сабри	3:2 – В. Митев, Ив. Колев, Я. Андреев
13. Литекс Ловеч	45	2:1 – М. Сабри, автогол	1:2 – Я. Андреев
14. Янтра 2019 Габрово	40	1:1 – Арх. Исуф	1:1 – В. Митев
15. Созопол	39	2:1 – В. Митев, Цв. Илиев	2:1 – Я. Андреев, Ив. Колев
16. Ботев II Пловдив	38	3:0 – В. Митев, Ив. Колев, автогол	2:3 – Я. Андреев, Г. Чукалов
17. Марек 1915 Дупница	36	0:0	1:1 – Г. Бабалиев
18. Септември Симитли	33	3:1 – Я. Андреев, Д. Начев, Арх. Исуф	1:0 – Я. Андреев
19. Левски 2020 Лом	8	2:1 – Я. Андреев, Н. Иванов	3:0 – служебно

Сезон 2021/22 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	79 т.	8. ЦСКА 1948 София	41
2. ЦСКА - София	58	9. Локомотив 1926 Пловдив	38
3. Ботев Пловдив	53	10. Арда 1924 Кърджали	35
4. Левски София	52	11. Локомотив София 1929	34
5. Черно море Варна	47	12. Пирин Благоевград	33
6. Славия София	37	13. Ботев Враца	28
7. Берое Стара Загора	41	14. Царско село 2015 София	26

Сезон 2022/23 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	85	1:2 – Луан	0:5
2. ЦСКА - София	84	0:1	0:1
3. ЦСКА 1948 София	64	3:3 – Евандро – 2, Луан	0:2
4. Левски София	64	2:2 – Ив. Климентов, Пл. Димов	0:5
5. Локомотив 1926 Пловдив	54	0:2	1:3 – Луан
6. Черно море Варна	54	0:0	2:3 – Евандро, Д. Баланюк
7. Арда 1924 Кърджали	58	1:3 – Н. Борисов	0:2
8. Славия София	58	0:1	2:2 – Д. Баланюк – 2

9. Локомотив София 1929	42	1:2 – Р. Руменов	2:3 – Р. Руменов, Б. Васев
10. Ботев Пловдив	36	3:2 – Б. Васев, Р. Руменов, автогол	1:1 – Д. Баланюк
11. Пирин Благоевград	34	1:1 – Г. Бабаалиев	1:3 – Р. Антуи
Плейофи	–	–	0:2
12. Ботев Враца	32	2:1 – Ж. Марио, Ив. Йорданов	0:1
Плейофи	–	–	1:1 – Р. Руменов
13. Хебър 1918 Пазарджик	32	0:1	0:0
Плейофи	–	2:1 – Л. Микелс, Евандро	–
14. Берое Стара Загора	32	0:4	1:3 – Здр. Димитров
Плейофи	–	–	1:1 – Евандро
15. Септември София	28	2:0 – Д. Баланюк, Ив. Ромееш	1:1 – В. Митев
Плейофи	–	1:0 – Ж. Марио	–
16. Спартак 1918 Варна	25		

Забележка: От сезон 2022/23 г. първенството се провежда в 2 фази; след първата фаза отборите продължават с пълен актив; във втората фаза отборите се разделят на първа шестица, втора четворка, която определя крайното класиране от 7-мо до 10-то място и трета шестица – класирането от 11-то до 16-то място и изпадащите отбори; седмият отбор в крайното класиране играе бараж с 3-ия или 4-ия отбор от първата шестица (в зависимост от носителя на нац. купа), за участие в Европа.

Сезон 2023/24 г. във ВПЛ

1. Спартак 1918 Варна	72		
2. Септември София	65	1:2 – Д. Начев	2:0 – Ахм. Ахмедов, Р. Руменов
3. Марек 1915 Дупница	61	4:0 – В. Митев, Ахм. Ахмедов, Ив. Ромееш, Х. Хюсеин	1:2 – Дж. Емпие
4. Монтана	57	1:0 – Д. Начев	1:1 – Ал. Цветков
5. Струмска слава 1927 Радомир	51	2:0 – Ахм. Ахмедов, Й. Н'зи	2:1 – Р. Руменов, Ахм. Ахмедов
6. Добруджа 1919 Добрич	50	2:1 – Ахм. Ахмедов – 2	0:2
7. ЦСКА 1948 II София	50	2:1 – Ахм. Ахмедов, Р. Руменов	5:0 – Р. Руменов – 2, Й. Н'зи, Анг. Грънчов, Д. Халачев
8. Янтра 2019 Габрово	47	1:0 – Ахм. Ахмедов	1:2 – В. Митев
9. Дунав Русе	46	3:1 – Ив. Ромееш – 2, Ат. Зехиров	1:0 – Ахм. Ахмедов
10. Спартак Плевен	45	2:0 – Ал. Цветков, Ахм. Ахмедов	1:2 – Ахм. Ахмедов
11. Литекс Ловеч	45	2:1 – Д. Начев, Ив. Ромееш	2:1 – Д. Начев, Ахм. Ахмедов
12. Лудогорец 1945 II Разград	44	4:0 – Ат. Зехиров – 2, Ахм. Ахмедов, Р. Руменов	4:1 – Ахм. Ахмедов – 3, Д. Начев
13. Беласица Петрич	43	1:0 – Ахм. Ахмедов	0:2
14. Спортист Своге	40	2:2 – Р. Руменов, Ахм. Ахмедов	0:2
15. Черноморец 1919 Бургас	38	2:0 – Д. Начев, Р. Руменов	0:0

16. Черноморец Балчик	36	4:0 – В. Митев – 2, Ахм. Ахмедов, Й. Н'зи	1:4 – Д. Начев
17. Марица 1921 Пловдив	30	2:0 – Ив. Ромееш, Ахм. Ахмедов	2:0 – Ахм. Ахмедов, Г. Бабаалиев
18. Бдин 1923 Видин	22	1:0 – Г. Мариянов	1:0 – Ив. Ромееш

Сезон 2023/24 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	82 т.	9. Ботев Пловдив	45
2. Черно море Варна	75	10. Славия София	43
3. ЦСКА - София	67	11. Берое Стара Загора	42
4. Левски София	64	12. Локомотив София 1929	39
5. Локомотив 1926 Пловдив	58	13. Хебър 1918 Пазарджик	34
6. Крумовград	49	14. Ботев Враца	33
7. ЦСКА 1948 София	52	15. Пирин Благоевград	32
8. Арда 1924 Кърджали	51	16. Етър Велико Търново	17

Сезон 2024/25 г. в ППЛ

1. Лудогорец 1945 Разград	83	1:3 – Ахм. Ахмедов	1:2 – Д. Митков
2. Левски София	72	0:0	0:2
3. Черно море Варна	59	0:2	1:1 – Ф. Щраус
4. Арда 1924 Кърджали	58	1:0 – Ант. Вутов	2:2 – Ант. Вутов, Й. Бауренски
5. ЦСКА - София	65	3:0 – Ахм. Ахмедов – 2, автогол	1:3 – Ахм. Ахмедов
Плейофи	–	0:1	0:5
6. Ботев Пловдив	56	1:0 – Ив. Ромееш	1:0 – Ахм. Ахмедов
Плейофи	–	2:1 – Б. Коуто, Шанде	2:3 – Д. Митков, М. Стоев
7. Спартак 1918 Варна	51		
8. Берое Стара Загора	49	0:3	0:3
Плейофи	–	1:2 – Б. Коуто	1:3 – Д. Митков
9. Славия София	49	1:3 – Ахм. Ахмедов	1:3 – Ахм. Ахмедов
10. Локомотив София 1929	47	3:2 – Кр. Илич, Ахм. Ахмедов, Ив. Ромееш	1:2 – Ант. Вутов
11. ЦСКА 1948 София	47	1:1 – Ахм. Ахмедов	2:2 – Ахм. Ахмедов, Ант. Вутов
12. Септември София	45	4:2 – В. Митев, Ив. Ромееш, Б. Коуто, Шанде	1:0 – Ахм. Ахмедов
13. Локомотив 1926 Пловдив	38	1:0 – Б. Коуто	2:1 – Б. Коуто, Ф. Щраус
14. Ботев Враца	36	1:0 – автогол	1:1 – автогол
15. Крумовград	33	1:0 – Ант. Вутов	1:0 – Ахм. Ахмедов
16. Хебър 1918 Пазарджик	21	4:0 – Ахм. Ахмедов – 3, Ант. Вутов	2:0 – Ахм. Ахмедов, Ант. Вутов

Забележка: От сезон 2024/25 г. първенството се провежда в 2 фази; след първата фаза отборите продължават с пълен актив; във втората фаза отборите се разделят на първа четворка, втора четворка, която определя крайното класиране от 5-то до 8-мо място и трета осмица – класирането от 9-то до 16-то място и изпадащите отбори; петият (или шестият) отбор в крайното класиране играе бараж с 3-ия или 4-ия отбор от първата четворка (в зависимост от носителя на нац. купа), за участие в Европа.

Сезон 2025/26 г. в ППЛ

1. Левски София	81	1:3 – Г. Стояновски	1:2 – Д. Иванов
-----------------	----	---------------------	-----------------

2. ЦСКА 1948 София	67	1:2 – Шанде	1:1 – Б. Коуто
3. Лудогорец 1945 Разград	67	1:5 – М. Георгиев	1:1 – Шанде
4. ЦСКА София	63	0:4	1:1 – Шанде
5. Локомотив 1926 Пловдив	55	1:2 – Б. Коуто	1:1 – Ж. Лопес
6. Арда 1924 Кърджали	54	3:0 – Д. Иванов, Б. Коуто, Д. Халачев	0:1
7. Черно море Варна	54	1:3 – Шанде	0:0
8. Ботев Пловдив	46	3:2 – Б. Коуто – 2, Г. Стояновски	0:5
9. Ботев Враца	53	1:1 – Илк. Будинов	0:2
Плейофи	–	–	1:2 – Цв. Чунчуков
10. Локомотив София 1929	47	2:2 – Д. Кръстев, Ж. Лопес	0:0
Плейофи	–	3:0 – Г. Стояновски – 3	–
11. Славия София	46	1:1 – Д. Иванов	0:4
Плейофи	–	2:1 – Д. Кръстев, Цв. Чунчуков	–
12. Спартак 1918 Варна	37		
13. Септември София	36	1:4 – Б. Коуто	0:0
Плейофи	–	–	0:1
14. Берое Стара Загора	34	0:0	0:0
Плейофи	–	1:2 – Ж. Лопес	–
15. Добруджа 1919 Добрич	31	1:0 – Г. Стояновски	0:2
Плейофи	–	1:1 – Шанде	–
16. Монтана	23	1:0 – Г. Стояновски	2:1 – Д. Йорданов, автогол
Плейофи	–	–	2:0 – Г. Стояновски, Цв. Чунчуков

КУПИ

Шипченски сокол

Купа „Варна“

1927 г.

Шипченски сокол срещу:

Тича Варна 3:1

Финал: Шипченски сокол Варна – Левски Варна 1:0 – Ив. Иванов

1928 г.

Левски Варна 4:1

1/2 финал: Владислав Варна 3:4

Финалът не се състои.

1929 г.

Левски Варна 4:1

Финал: Шипченски сокол Варна – Владислав Варна 2:1

1930 г.

Тича Варна 2:4 (след прод., 2:2 в ред. вр.)

Финал: Левски Варна – Тича Варна 1:0

1931 г.

1/2 финал: Владислав Варна 3:4

Финал: Владислав Варна – Левски Варна 7:1

1932 г.

Победа Варна 9:0

1/2 финал: Тича Варна 1:2

Финал: Тича Варна – Владислав Варна 2:1

1933/34 г.

Победа Варна 3:0 – Л. Люцканов, Ал. Коев,

Финал: Шипченски сокол Варна – Тича Варна 1:1 (след прод.) – Д. Топалов,
0:0 (след прод.),
3:2 – Ал. Коев – 2, Ст. Танев

1934 г.

Левски Варна 1:0 – Ал. Коев

1/2 финал: Победа Варна 0:2

Финал: Победа Варна – Варна 4:1

1935 г.

Левски Варна 3:1 (след прод., 1:1 в ред. вр.) –

Р. Булашев, Ив. Найденов, Ил. Булашев

победа над Владислав Варна

Финал: Шипченски сокол Варна – Тича Варна 3:1 (прекъснат) –
М. Парушев, К. Николов, ...

1936 г.

Радецки Варна 2:1

отпада от Левски Варна

Финал: Победа Варна – Левски Варна 3:2

1937/38 г.

Варна 2:2 (след прод.) 4:5

Финал: Тича Варна – Победа Варна 1:0

1938/39 г.

Левски Варна 1:0 – Д. Харалампиев

Финал: Шипченски сокол Варна – Тича Варна 2:5

1939 г.

Шипченски сокол отпада от

Финал: Тича Варна – Диана Варна 4:0

1940 г.

Диана Варна 1:0

Левски Варна 3:0

Финал: Шипченски сокол Варна – Тича Варна 3:4

Купа на Червения кръст „Стерлинг“

1934 г.

Финал: Варна – Победа Варна 2:2, 5:1

1935 г.

Финал: Шипченски сокол Варна – Тича Варна 3:0 – Ив. Найденов – 2, Ст. Танев

Национална купа

Турнир за националната купа се провежда в периода 1938 – 1942 г. На победителя се връчва Царската купа, която до тогава се връчва на държавния първенец. След 1942 г. със същата купа е награждаван отново шампионът на страната. От 1945 г. е организиран турнир за купата на Съветската армия (КСА), който играе роля на национална купа до 1980 г. включително, а носителят се представя в европейския турнир за КНК. От сезон 1980/81 г. е учреден турнир за купата на България.

Сезон 1938 г.

Шипченски сокол срещу: домакин гост

Предварителни кръгове:

Варна 3:1 –

Тича Варна 0:3 –

Финал: ФК-13 София – Левски Русе 3:0 – служебно

Сезон 1939 г.

Предварителен кръг:

Победа Варна 0:3 –

Финал: Шипка София – Левски Русе 2:0

Сезон 1940 г.

Предварителни кръгове:

Левски Варна 5:0 –

Победа Варна 0:3 – служебно –

Финал: ФК-13 София – Спортклуб Пловдив 2:1

Сезон 1941 г.

Шипченски сокол отпада в предварителните кръгове.

Финал: АС-23 София – Напредък Русе 4:2

Сезон 1942 г.

Предварителен кръг:

ЖСК Варна 1:4 –

Финал: Левски София – Спортклуб Пловдив 3:0 – служебно

Спартак**Сезон 1945/46 г.**

Предварителни кръгове:

Свобода Варна 2:3 – М. Томов, Б. Парушев –

Левски Провадия 0:1 –

ТВ-45 Варна 0:4 –

Аспарух Варна 1:0 – Д. Ташков –

Финал: Левски София – Стамо Костов Попово 4:1

Сезон 1946/47 г.

Предварителни кръгове:

ТВ-45 Варна 5:1 – Д. Ташков – 3,
Б. Парушев, Сп. Рухов –Свобода Варна 4:2 – Б. Парушев – 3,
К. Кашукеев –Септември Варна 7:3 – Д. Ташков – 2,
К. Кашукеев – 2, Т. Захариев,
Б. Парушев, Сп. Рухов –Добруджа Добрич 2:1 – Б. Парушев, Сп. Рухов 4:5 – Б. Парушев – 2,
Т. Захариев, Д. Ташков

Допълнителен мач: 1:3 – Д. Ташков

Финал: Левски София – Ботев Пловдив 1:0

Сезон 1947/48 г.

Предварителни кръгове:

Свобода Варна 4:2 – Т. Захариев – 2,
К. Кашукеев, М. Желябов –Металик Варна 8:1 – Т. Захариев – 2,
Б. Парушев – 2, М. Желябов
– 2, К. Кашукеев, Н. Йовчев –

ТВП Варна 1:0 – М. Желябов –

Светкавица Търговище 3:0 – служебно –

Динамо Добрич – 1:4 – Н. Йовчев

Финал: Локомотив София – Славия-Ченгелов Пловдив 1:0

Сезон 1948/49 г.

Предварителни кръгове:

Локомотив Варна 2:1 – Б. Парушев – 2 –

Ватев Белослав – 6:0 – Сп. Рухов – 3, В. Досев –
2, Н. Йовчев –Стамо Костов Попово 4:1 – Д. Ташков – 3,
Н. Йовчев –Левски Омуртаг – 5:1 – В. Досев – 2, Т. Тунчев,
Сп. Рухов, М. Карпусчиев

Локомотив Горна Оряховица	–	6:2 – Д. Ташков – 3, Т. Тунчев, М. Карпусчиев, Н. Йовчев
Септември Силистра	6:1 – В. Досев – 2, Н. Йовчев – 2, Б. Парушев, М. Карпусчиев	–

1/8 финал:

Спартак София	0:1	–
---------------	-----	---

Финал: Левски София – Септември при ЦДВ София 1:1 (след прод.); 2:2; 2:1
(след прод.)

Сезон 1950 г.

1/8 финал

Торпедо София	–	2:4 – Тр. Станков, Д. Ненчев
---------------	---	------------------------------

Финал: Динамо София – Народна войска София 1:1 (след прод.); 1:1; 1:0 (след прод.)

Сезон 1951 г.

1/8 финал:

Червено знаме София	–	2:5
---------------------	---	-----

Финал: ЦДНВ София – Академик София 1:0 (след прод.)

Сезон 1952 г.

1/8 финал:

ВМС Варна	1:1 (след прод.) – Б. Белчев 0:1 (след прод.)	2:2 – Ив. Киров, Н. Димитров –
-----------	--	-----------------------------------

Финал: Ударник София – Спартак София 3:1

Сезон 1953 г.

Предварителни кръгове:

Септември Добрич	4:0 – Н. Димитров, Б. Белчев, Г. Арнаудов, Т. Захариев	–
------------------	--	---

Червено знаме Провадия	–	2:0 – К. Кашукеев, Т. Захариев
------------------------	---	-----------------------------------

Строител Добрич	3:0 – Т. Захариев – 3	–
-----------------	-----------------------	---

1/16 финал:

ДНА Силистра	–	3:0 – Г. Арнаудов, Д. Ненчев, Б. Парушев
--------------	---	---

1/8 финал:

Спартак Пловдив	–	0:1
-----------------	---	-----

Финал: Локомотив София – Динамо София 2:1

Сезон 1954 г.

1/16 финал:

Динамо София	–	1:6 – Бл. Янев
--------------	---	----------------

Финал: ЦДНА София – Ударник София 2:1

Сезон 1955 г.

1/16 финал:

ВМС Варна	1:2 – Г. Арнаудов	–
-----------	-------------------	---

Финал: ЦДНА София – Спартак Пловдив 5:2

Сезон 1956 г.

1/16 финал:

СКНА Русе	1:0 – Бл. Янев	–
-----------	----------------	---

1/8 финал:
Торпедо Перник **2:0** – Г. Арнаудов, Бл. Янев –
1/4 финал:
Локомотив София – **0:1**
Финал: Динамо София – СКНА Пловдив 5:2

Сезон 1957 г.

1/16 финал:
Спартак Пловдив **3:0** – Г. Павлов, К. Бенов, Д. Ненчев –
1/8 финал:
Миньор Перник **2:1** – Бл. Янев, К. Бенов –
1/4 финал :
Спартак Плевен – **0:1**
Финал: Левски София – Спартак Плевен 2:1

Сезон 1958 г.

1/16 финал:
Кърпачев Ловеч – **2:1** – Г. Калугеров, Хр. Николов
1/8 финал:
Ботев Благоевград **5:1** – Ив. Киров – 2, Ив. Филипов, К. Пандов, Т. Трайков –
1/4 финал
ЦДНА София – **1:2** – Ст. Стефанов
Финал: Спартак Пловдив – Миньор Перник 1:0

Сезон 1959 г.

1/8 финал:
Лудогорец Разград – **3:2** – Хр. Николов, Г. Арнаудов, Г. Павлов
1/4 финал:
Ботев Бургас **1:0** – Г. Арнаудов –
1/2 финал:
Левски София – **1:2** – Хр. Николов
Финал: Левски София – Спартак Пловдив 1:0

Сезон 1960 г.

1/16 финал:
ЦДНА София – **1:2** – Ив. Филипов
Финал: Септември София – Локомотив Пловдив 4:3 (след прод.)

Сезон 1961 г.

1/32 финал:
Д. Бурков Търговище – **1:0** – Л. Костов
1/16 финал:
Ботев Бургас **2:0** – Ив. Филипов, Ст. Стефанов –
1/8 финал:
Ген. Заимов Сливен – **1:0** – Ив. Филипов
1/4 финал:
Левски София – **1:0** – Ст. Стефанов

1/2 финал:
Ботев Пловдив 2:1 – П. Петков, Л. Костов –
Финал в София: ЦДНА София – Спартак Варна 3:0

Сезон 1962 г.

1/16 финал:
Доростол Силистра 1:0 – Г. Калугеров 4:0 – Г. Павлов –2,
Хр. Николов, Л. Костов

1/8 финал:
Берое Стара Загора 1:1 – Г. Павлов 0:1
Финал: Ботев Пловдив – Дунав Русе 3:0

Сезон 1963 г.

1/16 финал:
Локомотив Русе – 3:4 след дузпи (1:1 в ред. вр.)
Финал: Славия София – Ботев Пловдив 2:0

Сезон 1964 г.

1/16 финал:
Ватев Белослав 3:2 – Хр. Николов, 5:4 – Ив. Филипов – 2,
Д. Торлозов, Ив. Филипов Хр. Николов – 2, Г. Калугеров
1/8 финал:
Дунав Русе 0:2 0:1
Финал: Славия София – Ботев Пловдив 3:2

Сезон 1964/65 г.

Предварителни кръгове:
победа над Геоложка база Варна –
Локомотив Варна 2:0 – Ив. Филипов, Ст. –
Димитров
Корабостроител Варна 3:0 – Г. Калугеров – 2, –
Хр. Николов
Ватев Белослав 5:1 – Ив. Филипов – 2, 3:2 – Хр. Николов,
Хр. Николов – 2, Ив. Филипов, Д. Торлозов
Г. Калугеров
1/32 финал:
Добруджа Добрич 0:4 след дузпи (0:0 в ред. вр.) –
Финал: ЦСКА „Червено знаме“ София – Левски София 3:2

Сезон 1966 г.

1/16 финал:
Етър Велико Търново – 1:2 – Г. Калугеров
Финал: Славия София – ЦСКА „Черв. знаме“ София 1:0

Сезон 1966/67 г.

Предварителни кръгове:
Ватев Белослав 5:1 – Ст. Димитров – 4, –
П. Алексиев
Локомотив Варна 1:0 (след прод.) – Д. Ангелов –
Черноморец Балчик – 5:1
1/16 финал:
Берое Стара Загора – 1:5 – Ст. Димитров
Финал: Левски София – Спартак София 3:0

Сезон 1967/68 г.

Предварителни кръгове:

ПКИ Варна **3:1** – Д. Алексиев, М. Минев, –
автоголТрансстрой Варна **8:0** – Ив. Филипов – 2, –
В. Арсов – 2, Ил. Узунов – 2,
Ст. Димитров, Д. АлексиевЛокомотив Варна **1:0** – Ив. Филипов –Корабостроител Варна **7:4** след дузпи (**3:3** в ред. вр.) –

1/16 финал:

Добруджа Добрич **3:2** – Х. Месропов, **0:1, 6:5** – дузпи
Ст. Димитров, Ив. Филипов

1/4 финална група в Благоевград и в Дупница:

Тракия Пловдив – **1:1** – Ст. ДимитровСлавия София – **0:3**Берое Стара Загора – **1:2** – Ив. Танев

Класиране: 1. Берое – 5 т., 2. Славия – 4, 3. Тракия – 2, 4. Спартак – 1.

Финал: Спартак София – Берое Стара Загора **3:2****ЖСК-Спартак****Сезон 1968/69 г.**

Предварителни кръгове:

Първи май Варна **12:0** – Р. Божилов – 3, –
Ив. Танев – 3, Ив. Ранков –
2, Ал. Гончаров – 2,
Ив. Колев, П. ДимитровБ. Желев Провадия **3:1** –Варненска комуна Варна **8:2** – Ив. Ранков – 2, –
П. Алексиев – 2, Андр.
Анреев – 2, Хр. Макавеев,
Ст. ГеоргиевВатев Белослав **0:2** –Финал: ЦСКА „Септемврийско знаме“ София – Левски-Спартак София **2:1****Сезон 1969/70 г.**

Предварителни кръгове:

ДАП Варна **3:0** – Ив. Ранков, Д. Дяков, –
Огн. БочевКорабостроител Варна **4:2** – Ив. Ранков – 2, –
Огн. Бочев, Ив. КолевВатев Белослав **5:4** след дузпи (**1:1** в ред.вр.) –
– Ив. Колев

1/32 финал:

Добруджа Добрич – **5:4** след дузпи (**0:0** в ред. вр.)

1/16 финал:

Черно море Варна **1:2** – Ив. Колев –Финал: Левски-Спартак София – ЦСКА „Септ. знаме“ София **2:1****Сезон 1970/71 г.**

Предварителни кръгове:

Корабостроител Варна **8:2** – Н. Димитров – 3, –
Ив. Ранков – 2, Д. Панков,
П. Димитров, Ал. Гончаров

Медик Варна	8:3 – Ив. Колев – 3, Ив. Танев – 2, Ал. Гончаров, Ив. Ранков, Р. Няголов	–
Ватев Белослав	3:0 – Ал. Гончаров, Ив. Танев, М. Бончев	–
1/16 финал:		
Марица Пловдив	3:0 – Н. Димитров – 2, Ив. Ранков	–
1/4 финална група в Стара Загора и Нова Загора:		
Черноморец Бургас	–	1:2 – Ив. Колев
ЦСКА „С. знаме“ София	–	1:4 – Ив. Танев
Локомотив Пловдив	–	1:1 – Д. Панков
Класиране: 1. ЦСКА „Септ. знаме“ – 5 т., 2. Локомотив – 4, 3. Черноморец – 2, 4. ЖСК-Спартак – 1.		
Финал: Левски-Спартак София – Локомотив Пловдив 3:0		

Сезон 1971/72 г.

1/16 финал:		
Светкавица Търговище	–	4:1 – Ив. Танев – 3, Х. Месропов
1/8 финална група в Димитровград, Хасково и Харманли:		
Академик София	–	1:0 – Ив. Танев
Левски-Спартак София	–	0:0
Марек Дупница	–	1:1 – автогол
Класиране: 1. Левски-Спартак – 5 т., 2. ЖСК-Спартак – 4, 3. Марек – 3, Академик – 0.		
1/4 финал в Габрово:		
Славия София	–	0:1
Финал: ЦСКА „Септ. знаме“ София – Славия София 3:0		

Сезон 1972/73 г.

1/16 финал:		
Черно море Варна	1:0 – Ст. Недев	–
1/8 финална група във Велинград и Кричим:		
Берое Стара Загора	–	0:2
ЦСКА „С. знаме“ София	–	1:5 – Г. Минчев
Бдин Видин	–	0:2
Класиране: 1. ЦСКА „Септ. знаме“ – 6 т., 2. Берое – 4, 3. Бдин – 2, 4. ЖСК-Спартак – 0.		
Финал: ЦСКА „Септ. знаме“ София – Берое Стара Загора 2:1		

Сезон 1973/74 г.

1/16 финал:		
Ангел Кънчев Трявна	1:0 – Ст. Недев	–
1/8 финал:		
Ботев Враца	3:0 – Ив. Колев, М. Иванов, Ст. Недев	1:2 – Кр. Венков
1/4 финал:		
Етър Велико Търново	0:0	1:2 – Ив. Колев
допълнително пресяване в Шумен:		
Дунав Русе	–	2:1 (след прод., 1:1 в ред. вр.) – Кр. Захариев, Т. Попов

за 7/8-мо място в Несебър:

Черноморец Бургас –

3:2 (след прод., **2:2** в ред. вр.)

– Е. Недев, Кр. Венков,

Ст. Недев

Финал: ЦСКА „Септ. знаме“ София – Левски-Спартак София **2:1** (след прод.)

Трето място: Академик София

Сезон 1974/75 г.

Предварителни кръгове:

Корабостроител Варна **2:1** – Ст. Недев – 2 –

Камчиец Дългопол – **7:0**

Ватев Белослав **5:6** след дузпи (**2:2** в ред. вр.) –

Финал: Славия София – Локомотив София **3:2**

Сезон 1975/76 г.

1/32 финал:

Берое Стара Загора **2:1** – Г. Добрев – 2 –

1/16 финал:

Добруджа Добрич – **0:1**

Финал: Левски-Спартак София – ЦСКА „Септ. знаме“ София **4:3** (след прод.)

Сезон 1976/77 г.

1/32 финал:

К. Сандев Веселиново, **4:0** – Д. Енчев – 2, –

Ямболско К. Киряков, Е. Недев

1/16 финал:

Ватев Белослав – **2:1** – Пл. Михов, К. Киряков

1/8 финал в Хасково:

Сливен – **2:5** – след дузпи (**1:1** след прод.) – Б. Малинов

Финал: Левски-Спартак София – Локомотив София **2:1**

Сезон 1977/78 г.

1/32 финал:

Доростол Силистра – **3:1** – Г. Цветков, Ив. Петров, Г. Добрев

1/16 финал:

Сливнишки герой – **0:2**

Сливница

Финал: Марек Дупница – ЦСКА „Септ. знаме“ София **1:0**

Сезон 1978/79 г.

1/32 финал:

Локомотив Горна **2:0** – В. Илиев, Пл. Михов –

Оряховица

1/16 финал:

Берое Стара Загора – **0:2**

Финал: Левски-Спартак София – Берое Стара Загора **4:1**

Сезон 1979/80 г.

1/32 финал:

Светкавица Търговище **4:1** – Т. Гергов, Н. Стоев, **1:1** – Ив. Миланов

Пл. Гетов, Кр. Венков

1/16 финал:		
Волов Шумен	3:0 – Пл. Гетов – 2, Ив. Петров	1:1 – К. Тахмисян
1/8 финал в Русе:		
Спартак Плевен	–	4:3 след дузпи (0:0 след прод.)
1/4 финал в Нови Пазар:		
Добруджа Добрич	–	0:2
Финал: Славия София – Берое Стара Загора 3:1		

Сезон 1980/81 г.

I фаза, I кръг:		
Локомотив София	2:0 – Т. Гергов, Кр. Венков	0:3
II кръг: 33 – 64-то място:		
Черно море Варна	2:1 (след прод.) – Н. Стоев, Ив. Войчев; 7:8 след дузпи	1:2 – Ив. Петров
II фаза, I кръг – 49 – 64-то място в група:		
Нефтеник Шабла	–	1:1 – Ив. Войчев
Миньор Рудозем	3:0 – Пл. Михов, Кр. Венков, Ив. Петров	–
Горубсо Мадан	–	1:0 – Т. Гергов
II кръг, 49 – 64-то място:		
Академик Свищов	–	0:2
Осъм Ловеч	–	0:1
Калиакра Каварна	6:3 – Т. Гергов – 2, Ив. Петров – 2, Н. Стоев, Д. Енчев	–

ЖСК-Спартак се класира на 50-то място.

Финална група: 1. ЦСКА „Септ. знаме“ София – 6 т., 2. Славия София – 3, 3. Тракия Пловдив – 2.

Сезон 1981/82 г.

I кръг:		
Светкавица Търговище	2:1 – Ж. Господинов, Н. Зайков	1:3 – Т. Гергов
II кръг, 1 – 32-ро място:		
Черноломец Попово	2:0 – М. Демирев, М. Станчев	2:0 – Ив. Петров, Анг. Станков
III кръг, 33 – 48-мо място в група:		
Балкан Ботевград	–	2:0 – Ив. Войчев, Ж. Господинов
Шумен	–	1:1 – Ив. Петров
Лудогорска слава Исперих	2:1 – Ив. Войчев, Ж. Господинов	–
IV кръг, 33 – 36-то място:		
Локомотив Пловдив	–	1:6 – Ж. Господинов
35 – 36-то място:		
Янтра Габрово	–	1:2 – Кр. Венков
ЖСК-Спартак се класира на 36-то място.		
Финал: Левски-Спартак София – ЦСКА „Септ. знаме“ София 4:0		
Трето място: Тракия Пловдив		

Сезон 1982/83 г.

I кръг:

Септемврийска слава Монтана	2:0 – Ст. Найденов – 2	0:0
--------------------------------	------------------------	-----

II кръг:

Черноморец Бургас	3:0 – Ст. Стефанов – 2, С. Борисов	0:1
-------------------	---------------------------------------	-----

III кръг:

Розова долина Казанлък	4:0 – Ив. Петров – 3, Пл. Казаков	0:2
------------------------	--------------------------------------	-----

1 – 8-мо място:

Хебър Пазарджик	4:1 – Ст. Найденов – 2, Ив. Петров, Кр. Венков	0:2
-----------------	---	-----

1/2 финал в Казанлък:

Левски-Спартак София	–	1:0 – Ж. Господинов
----------------------	---	---------------------

Финал в Пловдив: ЦСКА „Септ. знаме“ София – ЖСК-Спартак Варна 4:0

Трето място: Левски-Спартак София

Сезон 1983/84 г.

ЖСК-Спартак започва направо от III кръг.

III кръг, 1 – 16-то място:

Локомотив София	1:0 – Пл. Казаков	1:0 – Кр. Венков
-----------------	-------------------	------------------

1 – 16-то място:

ЦСКА „С. знаме“ София	1:1 – Ж. Господинов	0:6
-----------------------	---------------------	-----

5 – 8-мо място:

Черноморец Бургас	–	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Стефанов
-------------------	---	------------------------------------

5 – 6-то място:

Беласица Петрич	5:1 – Пл. Казаков – 2, Ст. Стефанов, Кр. Венков, С. Борисов	–
-----------------	---	---

ЖСК-Спартак се класира на 5-то място.

Финал: Левски-Спартак София – Тракия Пловдив 1:0

Трето място: ЦСКА „Септ. знаме“ София

Сезон 1984/85 г.

ЖСК-Спартак започва направо от IV кръг.

IV кръг:

Червено знаме Кубрат	5:2 – Пл. Казаков – 3, Ив. Чиликов, Ст. Найденов	4:3 – Пл. Казаков – 2, Ст. Найденов, Ем. Личев
----------------------	---	---

V кръг:

Черно море Варна	2:1 – Ем. Личев, Ст. Найденов	0:2
------------------	----------------------------------	-----

VI кръг, 17 – 52-ро място:

Дунав Русе	3:0 – Ем. Личев – 2, Ж. Господинов	0:1
------------	---------------------------------------	-----

VII кръг, 17 – 28-мо място:

Миньор Бухово	4:0 – Ж. Господинов – 2, С. Борисов, Пл. Янков	3:2 – Ж. Господинов, Ем. Личев, Ст. Найденов
---------------	---	---

VIII кръг, 17 – 19-то място:

Вихрен Сандански	1:1 – С. Борисов	–
Славия София	–	0:4

ЖСК-Спартак се класира на 19-то място.

Финал: ЦСКА „Септ. знаме“ София – Левски-Спартак София 2:1

Трето място: Тракия Пловдив

Спартак

Сезон 1985/86 г.

Спартак започва направо от II кръг.

II кръг:

Черноморец Бургас 2:1 – Б. Гьорев, Ст. Найденов –

1/8 финална група в Бургас:

Спартак Плевен – 0:1 след прод. (0:0 в ред. вр.)

В Слънчев бряг:

Пирин Благоевград – 1:0 – Пл. Казаков

Финал: Витоша София – Средец София 2:1

Трето място: Етър Велико Търново

Сезон 1986/87 г.

I кръг в група:

Светкавица Търговище 3:0 – Д. Трендафилов, Ж. Господинов, Н. Спасов 1:1 – М. Демирев

Дунав Русе 4:0 – Д. Трендафилов – 2, Н. Спасов – 2 1:3 – Н. Спасов

II кръг:

Рила Дупница 0:0 0:1

Финал: ЦФКА „Средец“ София – Витоша София 2:1

Трето място: Нефтохимик Бургас

Сезон 1987/88 г.

I етап в група:

Мадара Шумен 2:0 – Р. Рафиев, Б. Стоянов 0:1

Локомотив Горна 4:1 – Ст. Найденов, 0:1

Оряховица Юл. Спасов, Б. Стоянов, Р. Рафиев

Берое Стара Загора 1:1 – Ст. Найденов 2:2 – Юл. Спасов, Андр. Аспарухов

1/8 финал:

Арда Кърджали 3:0 – Д. Трендафилов, Юл. Спасов, Пл. Казаков –

1/4 финал:

Витоша София – 1:3 – Ст. Найденов

Финал: ЦФКА „Средец“ София – Витоша София 4:1

Трето място: Пирин Благоевград

Сезон 1988/89 г.

I етап в група:

Добруджа Добрич 4:1 – Пл. Казаков – 2, 0:1

Локомотив Горна 1:1 – Юл. Спасов Б. Стоянов

Оряховица 4:2 – Юл. Спасов – 2, Г. Господинов, Б. Стоянов

II етап:

Черноморец Бургас 2:1 – Пл. Казаков, 1:3 – Г. Господинов

Г. Господинов

Финал: ЦФКА „Средец“ София – Черноморец Бургас 3:0

Сезон 1989/90 г.

Спартак започва направо от II кръг.

II кръг:

Дунав Русе

0:1

2:2 – Ив. Петров – 2

Финал: Сливен – ЦСКА София 2:0

Трето място: Славия София

Сезон 1990/91 г.

Първи 1/16 финал:

Розова долина Казанлък

4:0 – Д. Трендафилов – 2,
Ж. Желязков, Г. Иванов

2:2

Втори 1/ 16 финал:

Димитровград

3:1 – Д. Трендафилов – 2,
Г. Господинов

1:2 – Г. Господинов

1/8 финална група в с. Баня, Пловдивско:

Етър Велико Търново

–

0:3

Янтра Габрово

–

0:4

Берое Стара Загора

–

1:2 – Д. Господинов

Класиране: 1. Етър – 5 т., 2. Берое – 5, 3. Янтра – 2, 4. Спартак – 0.

Финал: Левски София – Ботев Пловдив 2:1

Трето място: Локомотив София

Сезон 1991/92 г.

Първи 1/16 финал:

Ботев Враца

2:0 – Андр. Кондратович – 2

1:2 – Д. Господинов

Втори 1/16 финал:

Ботев Пловдив

2:3 – Б. Стоянов, Б. Петков

1:5 – К. Христов

Финал: Левски София – Пирин Благоевград 5:0

Сезон 1992/93 г.

1/16 финал:

Хасково

1:1 – Б. Стоянов

0:2

Финал: ЦСКА София – Ботев Пловдив 1:0

Сезон 1993/94 г.

1/16 финал:

Пирин Благоевград

–

0:4

Финал: Левски 1914 София – Пирин Благоевград 1:0

Сезон 1994/95 г.

I кръг:

Академик-Бона

–

6:0 – Д. Дончев – 4,
В. Станчев – 2

Търговище

II кръг:

Бенковски Бяла,

–

7:1 – Д. Митов, В. Станчев,
П. Йорданов, Ст. Герджиков,
М. Янев, Тр. Дянков,
Ив. Тодоров

Русенско

1/16 финал:

Пирин Гоце Делчев

6:0 – Ив. Вълчев – 2,
Пл. Казаков – 2,
Ив. Казанджиев, В. Станчев

1:0 – Г. Щерев

1/8 финал:

Кремиковци София

1:1 – Пл. Казаков

2:0 – Н. Станчев, Д. Дончев

1/4 финал:

Нефтохимик Бургас

0:6

0:2

Финал: Локомотив София – Ботев Пловдив 4:2

Сезон 1995/96 г.

1/16 финал:

Чардафон Габрово 6:1 – Д. Трендафилов – 3, –
Д. Дончев, В. Станчев,
Иво Георгиев

1/8 финал:

Левски 1914 София 2:2 – В. Станчев – 2 1:4 – Иво Георгиев

Финал: Славия София – Левски 1914 София 4:0 (служебно, прекратен при 1:0)

Сезон 1996/97 г.

1/16 финал:

Черноморец Бургас – 1:2 – М. Христов

Финал: ЦСКА София – Левски 1914 София 3:1

Сезон 1997/98 г.

1/16 финал

Хебър Пазарджик – 4:2 – В. Станчев,
Хр. Марашлиев,
Сл. Димитров, Н. Кадир

1/8 финал:

Вихър Горубляне 8:0 – В. Станчев – 3, 1:3 – Хр. Марашлиев
Хр. Марашлиев – 2,
Н. Станчев, Д. Дончев,
Ст. Гошев

1/4 финал:

Локомотив София 2:2 – Ст. Гошев, Н. Станчев 1:4 – Н. Станчев

Финал: Левски София – ЦСКА София 5:0

Сезон 1998/99 г.

1/16 финал:

Струмска слава Радомир – 3:0 – М. Зафиров – 2,
Ив. Пасков

1/8 финал:

Шумен 6:0 – Н. Станчев – 2, 2:2 – Д. Дончев, М. Зафиров
М. Зафиров – 2, М. Петров,
Б. Величков

1/4 финал:

Левски Кюстендил 2:1 – Ив. Пасков, Б. Величков 1:3 – Евг. Йорданов

Финал: ЦСКА София – Литекс Ловеч 1:0

Сезон 1999/2000 г.

1/16 финал в гр. Елин Пелин:

Големи връх с. Долна – 6:1 – Р. Тодоров – 2,
Секирна, Пернишко Ст. Юруков – 2, К. Генчев,
Д. Дамянов

1/8 финал:

Велбъжд Кюстендил 4:3 – Д. Дончев – 2, 0:3
Ст. Юруков, Г. Иванов

Финал: Левски София – Нефтохимик Бургас 2:0

Сезон 2000/2001 г.

1/16 финал:

Феър плей Варна	3:2 – Г. Богданов – 2, Ан. Петров	–
-----------------	--------------------------------------	---

1/8 финал:

Пирин Благоевград	2:0 – Ан. Петров, Ан. Нанков	1:4 – В. Станчев
-------------------	---------------------------------	------------------

Финал: Ловеч – Велбъжд Кюстендил 1:0 (златен гол)

Сезон 2001/02 г.

1/16 финал:

Феър плей Варна	3:0 – Г. Симеонов, К. Мирчев, Ан. Петров	–
-----------------	---	---

1/8 финал:

Левски София	–	0:4
--------------	---	-----

Финал: Левски София – ЦСКА София 3:1

Сезон 2002/03 г.

1/16 финал:

Хебър Пазарджик	2:0 – Г. Караканов, Д. Делев	5:2 – Г. Караканов – 2, С. Антунович, Пл. Русинов, Ив. Кризманич
-----------------	------------------------------	--

1/8 финал:

Левски София	0:0	0:2
--------------	-----	-----

Финал: Левски София – Литекс Ловеч 2:1

Сезон 2003/04 г.

1/16 финал:

Хасково	3:0 – Д. Георгиев, Д. Джурич, Ив. Павлов	2:0 – С. Антунович, Н. Вълев
---------	---	------------------------------

1/8 финал:

Локомотив София	0:0	0:3
-----------------	-----	-----

Финал: Литекс Ловеч – ЦСКА София 6:5 след дузпи (2:2 след прод.)

Сезон 2004/05 г.

1/16 финал:

Миньор Бобовдол	–	0:1
-----------------	---	-----

Финал: Левски София – ЦСКА София 2:1

Сезон 2005/06 г.

I кръг:

Пирин Гоце Делчев	–	0:2
-------------------	---	-----

Финал: ЦСКА София – Черно море Варна 3:1

Сезон 2006/07 г.

1/16 финал:

Монтана	–	2:4 след дузпи (1:1 след прод.) – Т. Радомиров
---------	---	---

Финал: Левски София – Литекс Ловеч 1:0 (след прод.)

Сезон 2007/08 г.

1/16 финал:

Сливен 2000

–

7:6 след дузпи (2:2 след прод.) – Ив. Найденов, Ахм. Хикмет

1/8 финал:

Локомотив София

–

0:1

Финал: Литекс Ловеч – Черно море Варна 1:0

Сезон 2008/09 г.

1/16 финал:

Пирин – Благоевград

1:2 – Д. Воденичаров

–

Финал: Литекс Ловеч – Пирин – Благоевград 3:0

Сезон 2009/10 г.

I кръг:

Ботев Враца

–

0:2

Финал: Берое Стара Загора – Черноморец – Поморие 1:0

Спартак 1918**Сезон 2010/11 г.**

Спартак 1918 не участва в турнира.

Финал: ЦСКА София – Славия София 1:0

Сезон 2011/12 г.

I кръг:

Нефтохимик 1962 Бургас

–

7:8 след дузпи (0:0 след прод.)

Финал: Лудогорец 1945 Разград – Локомотив 1926 Пловдив 2:1

Сезон 2012/13 г.

I кръг:

Шумен 2010

2:1 – Ерх. Мехмед,
Ст. Иванов

–

1/16 финал:

Раковски 2011

2:2 – Г. Димитров – 2

7:6 след дузпи (2:2 след прод.)
– Ст. Иванов, Ф. Костадинов

1/8 финал:

Литекс Ловеч

0:1

1:7 – Г. Станчев

Финал: Берое Стара Загора – Левски София 6:4 след дузпи (3:3 след прод.)

Сезон 2013/14 г.

1/16 финал:

Литекс Ловеч

2:3 – С. Ганчев,
Б. Беадиров

1:5 – С. Ганчев

Финал: Лудогорец 1945 Разград – Ботев Пловдив 1:0

Сезон 2014/15 г.

1/16 финал:

Левски София

1:7 – Д. Малчев

–

Финал: Черно море Варна – Левски София 2:1 (след прод.)

Сезон 2015/16 г.

Спартак 1918 не участва в турнира.

Финал: ЦСКА София – Монтана 1:0

Сезон 2016/17 г.

Спартак 1918 не участва в турнира.

Финал: Ботев Пловдив – Лудогорец 1945 Разград 2:1

Сезон 2017/18 г.

Спартак 1918 не участва в турнира.

Финал: Славия София – Левски София 4:2 след дузпи (0:0 след прод.)

Сезон 2018/19 г.

Предварителен кръг в Търговище:

Севлиево – 1:0 – Ив. Русев

1/16 финал в Балчик:

Верея Стара Загора 5:6 след дузпи (1:1 след прод.) – Ив. Русев –

Финал: Локомотив 1926 Пловдив – Ботев Пловдив 1:0

Сезон 2019/20 г.

Предварителен кръг в Свищов:

Лато Алеково – 1:0 – Р. Николов

1/16 финал в Балчик:

Левски София 1:5 – Ив. Русев –

Финал: Локомотив 1926 Пловдив – ЦСКА - София 5:3 след дузпи (0:0 след прод.)

Сезон 2020/21 г.

Предварителен кръг:

Локомотив София 1929 2:1 – М. Паскалев – 2 –

1/16 финал:

Арда 1924 Кърджали 1:2 – Я. Андреев –

Финал: ЦСКА - София – Арда 1924 Кърджали 1:0

Сезон 2021/22 г.

Предварителен кръг:

Надежда Доброславци – 3:0 – Ал. Стефанов, Ив. Пенев, Ив. Колев

1/16 финал:

Лудогорец 1945 Разград 0:1 –

Финал: Левски София – ЦСКА - София 1:0

Сезон 2022/23 г.

1/16 финал:

Струмска слава 1927 – 2:0 – Б. Васев, Р. Антуи

Радомир

1/8 финал:

Чавдар Етрополе 1:0 (след прод.) – Здр. Димитров –

1/4 финал:

Лудогорец 1945 Разград – 1:2 – Ал. Белоусов

Финал: Лудогорец 1945 Разград – ЦСКА 1948 София 3:1

Сезон 2023/24 г.

Предварителен кръг:

Фратрия Варна 3:1 – Ахм. Ахмедов – 3 –

1/16 финал:

Крумовград 1:0 – автогол –

1/8 финал:
 Локомотив София 1929 – **4:1** след дузпи (**0:0** след прод.)
 1/4 финал:
 Ботев Пловдив – **1:2** – Ахм. Ахмедов
 Финал: Ботев Пловдив – Лудогорец 1945 Разград 3:2

Сезон 2024/25 г.

1/16 финал:
 Саяна Хасково – **4:0** – Ив. Ромееш, Фр. Риволие, Ант. Вутов, Ахм. Ахмедов
 1/8 финал:
 ЦСКА - София **2:3** – Ахм. Ахмедов, В. Митев –
 Финал: Лудогорец 1945 Разград – ЦСКА - София 1:0

Сезон 2025/26 г.

1/16 финал:
 Ямбол 1915 – **3:1** – Л. Пахама, Д. Халачев, Ив. Алексиев
 1/8 финал:
 Ботев Пловдив **0:2** –
 Финал: ЦСКА София – Локомотив 1926 Пловдив 5:4 след дузпи (1:1 след прод.)

КСА

Сезон 1980/81 г.

1/32 финал:
 Родопа Смолян **3:0** – Т. Гергов, Н. Сираков, Ж. Господинов –
 1/16 финал:
 Локомотив София **2:0** – Ив. Войчев, Е. Недев –
 1/8 финал:
 ЦСКА „С. знаме“ София **2:1** – Ж. Господинов, Т. Попов –
 1/4 финал:
 Янтра Габрово **1:0** – Ж. Господинов –
 1/2 финал:
 Пирин Благоевград – **0:2**
 Финал: Тракия Пловдив – Пирин Благоевград 1:0

Сезон 1981/82 г.

1/32 финал:
 Слънчев бряг Несебър – **2:0** – Ив. Петров, Вл. Николчев
 1/16 финал:
 Розова долина Казанлък **0:1** –
 Финал: Локомотив София – Локомотив Пловдив 2:1 (след прод.)

Сезон 1982/83 г.

1/32 финал:
 ЦСКА „С. знаме“ София – **0:3**
 Финал: Локомотив Пловдив – Чирпан 3:1

Сезон 1983/84 г.

1/32 финал:

Черноморец Бургас	3:1 – Ст. Найденов, Пл. Казаков, Ас. Михайлов	–
-------------------	---	---

1/16 финал:

Черно море Варна	1:0 – Ст. Найденов	–
------------------	---------------------------	---

1/8 финал:

Лудогорска слава Исперих	–	8:1 – Ст. Найденов – 5, Ж. Господинов, Ем. Личев, Г. Алексиев
--------------------------	---	--

1/4 финал:

Левски-Спартак София	–	3:6 – Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков
----------------------	---	--

Финал: Левски-Спартак София – Доростол Силистра 4:0

Сезон 1984/85 г.

1/16 финал:

Левски-Спартак София	–	0:5
----------------------	---	------------

Финал: ЦСКА „Септ. знаме“ София – Черно море Варна 4:0

Сезон 1985/86 г.

1/16 финал:

Сливен	–	0:1
--------	---	------------

Финал: Средец София – Локомотив София 2:0

Сезон 1986/87 г.

1/16 финал:

Янтра Габрово	–	1:0 – Пл. Казаков
---------------	---	--------------------------

1/8 финал:

Нефтохимик Бургас	–	0:2
-------------------	---	------------

Финал: Витоша София – Спартак Плевен 3:2

Сезон 1987/88 г.

1/16 финал:

Лудогорец Разград	–	1:2 – автогол
-------------------	---	----------------------

Финал: Витоша София – Черно море Варна 2:0

Сезон 1988/89 г.

1/16 финал:

Славия София	5:0 – Пл. Казаков – 2, К. Христов, Д. Трендафилов, Юл. Спасов	–
--------------	--	---

1/8 финал:

Спартак Пловдив	–	1:3 – Д. Трендафилов
-----------------	---	-----------------------------

Финал: ЦФКА „Средец“ София – Марица-Изток Раднево 6:1

Сезон 1989/90 г.

I кръг:

Армеец Сливен	–	2:1
---------------	---	------------

1/16 финал:

Осъм Ловеч	–	1:3 – Ив. Петров
------------	---	-------------------------

Финал: ЦСКА София – Ботев Пловдив 2:1

КБФС

Сезон 1990/91 г.

Спартак започва направо от втория кръг.

II кръг:

Академик София	5:3	–
----------------	-----	---

III кръг:

Осъм Ловеч	3:0 – Г. Господинов, Г. Иванов, Д. Трендафилов	–
------------	---	---

1/8 финал:

Локомотив Горна	–	0:1
-----------------	---	-----

Оряховица

Финал: Етър Велико Търново – Нефтохимик Бургас 2:1

КПФЛ

Сезон 1994/95 г.

I кръг в гр. Елена:

Лесичери	–	8:7 след дузпи (3:3 в ред. вр.) – Д. Трендафилов, К. Нанев, Д. Дончев
----------	---	---

II кръг:

ЛЕКС Ловеч	–	0:5
------------	---	-----

Финал: Етър Велико Търново – Дунав Русе 3:0

Сезон 1995/96 г.

I кръг:

Чирпан	1:2 – Сл. Димитров	1:2 – М. Кишкилов
--------	--------------------	-------------------

Финал: Нефтохимик Бургас – Монтана 7:2 (след прод.)

Сезон 1996/97 г.

I кръг:

Локомотив Русе	2:0 – Сл. Димитров, С. Димитров	2:3 – Д. Генчев, М. Кушев
----------------	------------------------------------	---------------------------

1/4 финална група:

Локомотив София	1:0 – М. Зафиров	1:4 – С. Димитров
-----------------	------------------	-------------------

Металург Перник	3:0 – служебно	2:0 – Сл. Димитров, В. Станчев
-----------------	----------------	-----------------------------------

Марица Пловдив	5:1 – Сл. Димитров, М. Кушев, Н. Станчев, Д. Дончев, М. Христов	3:2 – Др. Делев, Д. Генчев, Д. Дончев
----------------	---	--

Спартак е първи в групата с 15 т.

1/2 финал:

Литекс Ловеч	1:2 – М. Зафиров	1:3 – Хр. Марашлиев
--------------	------------------	---------------------

Финал: Нефтохимик Бургас – Литекс Ловеч 5:4 след дузпи (2:2 след прод.)

КАФЛ

Сезон 2010/11 г.

I кръг:

Девня	–	4:0 – Г. Димитров – 2, В. Фердинандов, Пл. Иванов
-------	---	--

II кръг:		
Черноморец 2003 Бяла, Варненско	1:0 – Вл. Гочев	–
III кръг:		
Тополите Тополи	3:1 – Вл. Гочев – 2, Ст. Желязков	–
IV кръг:		
Устрем Караманите, Варненско	4:1 – Г. Иванов, Вл. Гочев, Ив. Мартинов, Г. Димитров	–
V кръг:		
Рapid Дивдядово Шумен	–	1:0 – Ст. Желязков
VI кръг в Търговище:		
Две могили	–	6:5 след дузпи (2:2 в ред. вр.) – В. Драголов, Г. Димитров
1/2 финал в Бяла, Русенско:		
Ботев Козлодуй	–	8:7 след дузпи (1:1 в ред. вр.) – Пл. Иванов
Финал в Сливен:		
Спартак 1918 Варна – Нефтохимик 1986 Бургас	4:5 след дузпи (2:2 в ред. вр.) – Д. Андреев, Г. Димитров	

Сезон 2017/18 г.

I кръг:		
Суворово	0:3	–

Сезон 2018/19 г.

I кръг в Суворово:		
Тополи 2010	4:0 – Ив. Русев – 3, Д. Димитров	–
II кръг:		
Суворово	1:2 – Ал. Йовчев	–

Сезон 2020/21 г.

I кръг:		
Тополи 2010	6:0 – Т. Неджет, М. Паскалев, Я. Андреев, Г. Георгиев, Ибр. Ибрям, автогол	–
II кръг:		
Моряк 16 Старо Оряхово	–	12:1 – Т. Неджет – 4, А. Бачков – 3, Г. Георгиев – 2, М. Георгиев, Кр. Георгиев, Ян. Смирнов
III кръг:		
Черноморец Балчик	2:4 след дузпи (0:0 в ред. вр.)	–

Забележка: В различните източници, от които е съставена футболната статистика – архивни документи, книги и във вестниците през годините, се срещат някои неточности и несъответствия. Затова футболната статистика в тази книга е уточнена от футболните статистици Димчо Димитров, Иван Карабаджаков и Николай Райков, както и с участници в събитията.

В различни периоди, отборите, с които се е срещал „Спартак 1918“ („Български сокол“, „Шипченски сокол“, „Спартак“, „ЖСК-Спартак“) са участвали в първенствата и турнирите под различни имена:

Аксаково: Георги Петлешев, Приморец (от 1979 г.), Автотрейд - Приморец (от 1994 г.), Автотрейд (от 1995 г.), Порт - Автотрейд (от 1997 г.), Аксаково, Аксаково 1948 (от 2015 г.), Аксаково (от 2020 г.).

Академик Варна: Академик (от 1949 до 1957 г. и 2015/16 г.).

Академик Свищов: Академик (от 1949 г.).

Академик София: Академик (от 1947 г.), Академик 1947 (от 2005 г.), Академик (от 2008 г.), Академик 1947 (от 2013 г.).

Арда Кърджали: Арда, Ботев (от 1947 г.), Торпедо (от 1949 г.), Миньор (от 1953 г.), Арда (от 1957 г.), Арда 1924 (от 2018 г.).

Асеновец Асеновград: Ботев (от 1947 г.), Строител (от 1949 г.), Шипка (от 1957 г.), Асеновец, Асеноспорт (от 2001 г.), Асеновец (от 2002 г.), Асеноспорт (от 2004 г.), Асеновец (от 2005 г.).

Балкан Ботевград: Балкан (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Балкан (от 1957 г.), Балкан 1929 (от 2015 г.).

Банско: Банско (от 2006 г.), Банско тийм (от 2021 г.).

Бдин Видин: Бдин (от 1923 г.), Бенковски (от 1945 г.), Бенковски - Спортист (от 1948 г.), Бенковски (1948 г.), Строител (от 1949 г.), Червено знаме (от 1950 г.), Бенковски (от 1957 г.), Бдин (от 1970 г.), Бдин - Миньор (от 1997 г.), Бдин - Кремиковци (от 1999 г.), Бдин (от 2000 г.), Бдин 1923 (от 2012 г.).

Беласица Петрич: Илинден (от 1946 г.), Спартак (от 1948 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Беласица (от 1957 г.).

Белослав: Димитър Ватев, Торпедо (от 1949 г.), Стойко Пеев, Ватев (от 1957 г.), Белослав (от 1979 г.), Ватев (от 1989 г.), Белослав, Белослав 1918 (от 2013 г.).

Бенковски (Бяла, Русе): Бенковски (от 1957 г.), Етър (от 1979 г.), Бяла (от 1980 г.), Бенковски (от 1990 г.).

Бенковски Исперих: Торпедо, Червено знаме (от 1949 г.), Бенковски (от 1957 г.), Лудогорска слава (от 1980 г.), Исперих, Хан Аспарух (от 1994 г.), Хановете, Бенковски (от 2016 г.).

Берое Стара Загора: Бероя (от 1924 г.), България (от 1926 г.), Ботев (от 1927 г.), Борислав (от 1929 г.), Септември (от 1945 г.), Левски (от 1947 г.), Шипка (1949 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник (от 1951 г.), Ботев (от 1957 г.), Берое (от 1959 г.), Олимпик - Берое (от 1999 г.), Берое (от 2000 г.).

Ботев Бургас: ЛБ - 45 (от 1945 г.), Любислав (от 1947 г.), Ботев (1949 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник, Сборен отбор Бургас (1957 г.), Левски (от 1957 г.), Ботев (от 1959 до 1968 г.).

Ботев Враца: Ботев, Динамо (от 1949 г.), Ботев (от 1957 г.), Враца (от 1985 г.), Ботев (от 1990 г.).

Ботев Гълъбово: Ботев, Енергетик (от 1969 г.), Ботев (от 1991 г.).

Ботев Нови пазар: Ботев, Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Нови пазар (от 1956 г.), Ботев (от 1957 г.), Спортист, Ботев (от 1990 г.).

Ботев Пловдив: Ботев (от 1912 г.), Ботев при ДНВ (от 1949 г.), ДНВ (от 1951 г.), ДНА (от 1952 г.), СКНА (от 1956 г.), Ботев (от 1957 г.), Тракия (от 1967 г.), Ботев (от 1989 г.).

ВВС София: (от 1949 до 1956 г.).

Велбъжд Кюстендил: Осогово (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Левски (от 1957 г.), Велбъжд (от 1970 г.), Левски (от 1994 г.), Велбъжд (от 1999 г.), Велбъжд 1919 (от 2001 г.), Велбъжд (от 2006 г.), Кюстендил (от 2024 г.).

Велики Преслав: Септември (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Преслав, Тича (от 1957 г.), Борис Спиров (от 1962 г.), Преслав, Велики Преслав.

Верея Стара Загора: Верея (от 2001 г.), Верея Булсатком (от 2006 г.), Верея (от 2011 г.).

Витоша Бистрица: Витоша (от 1958 г.).

Вихрен Сандански: Гоце Делчев, Яне Сандански (от 1948 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Вихрен (от 1957 г.), Вихрен 1925 (от 2012 г.), Вихрен (от 2020 г.).

Вихър Вълчи дол: Урожай, Сборен отбор Вълчи дол (1957 г.), Левски (от 1957 г.), Вихър, Вихър 1926 (от 2003 г.), Вихър 2016 (от 2016 г.), Вихър 1926 (от 2017 г.), Вихър 2016 (от 2018 г.).

Волов Шумен: Панайот Волов (от 1929 г.), ЮБВ (от 1946 г.), Волов (от 1947 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник (от 1951 г.), Волов (от 1957 г.), Шумен (от 1980 г.), Мадара (от 1985 г.), Шумен (от 1989 г.), Шумен 2001 (от 2001 г.), Волов (от 2007 г.), Макак 2008 (от 2010 г.), Шумен 2010 (от 2011 г.), Шумен 1929 (от 2014 г.), Волов (от 2016 г.), Волов - Шумен 2007 (от 2024 г.).

Гигант Белене: Гигант, Дунав, Гигант (от 1985 г.), Белене (от 2002 г.), Гигант (от 2004 г.), Гигант 1947 (от 2019 г.).

Горубсо Мадан: Сборен отбор Мадан, Родопски миньор (1957 г.), Горубсо (от 1962 г.), Мадан.

Девня: Карл Маркс, Спортист (от 1957 г.), Карл Маркс, Здравко Бомбов, Химик, Девня (от 1969 г.), Химик (от 1981 г.), Девня (от 1986 г.), Полихим (от 1990 г.), Химик (от 1991 г.), Девня (от 1996 г.), Химик (от 2013 г.), Девня (от 2016 г.).

Диана Варна: Червения тим (от 1919 г.), Диана (от 1921 г.), ДС - 28 (от 1928 г.), Ботев (от 1930 г.), Диана (от 1931 г.), Варна (от 1933 г.), Диана (от 1939 до 1942 г.).

Динамо Варна: Приморец (от 1932 г.), Тихина (от 1934 г.), Аспарух (от 1935 г.), Септември (от 1946 г.), Текстил (от 1948 г.), Динамо (от 1949 г.), Първи май (от 1957 до 1969 г.).

Димитровград: Димитровград (от 1947 г.), Локомотив (от 1948 г.), Торпедо (от 1949 г.), Раковски (от 1957 г.), Химик (от 1963 г.), Димитровград (от 1968 г.), Компакт (от 1994 г.), Димитровград (от 1996 г.), Химик, Димитровград 1947 (от 2009 г.).

Добруджа Добрич: Вихър, Цар Борис III (от 1940 г.), Вихър, Вихър - Юнак 45 (от 1945 г.), Добруджа (от 1946 г.), Орлов (от 1948 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Добруджа (от 1957 г.), Добруджа 1919 (от 2009 г.).

Доростол Силистра: Вихър, Доростол (от 1945 г.), Септември (от 1946 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Доростолски юнак (от 1957 г.), Доростол (от 1960 г.), Доростол 97 (от 1997 г.), Доростол 1902 (от 2000 г.), Доростол 2001 (от 2001 г.), Доростол 2003 (от 2003 г.), Доростол 2013 (от 2014 г.), Доростол (от 2020 г.).

Дунав Русе: Дунав (1949 г.), Торпедо (от 1949 г.), Дунав (от 1957 г.), Дунав - Раковски (от 1997 г.), Дунав - 98 (от 1998 г.), Дунав (от 1999 г.), Дунав 2010 (от 2010 г.), Дунав (от 2019 г.).

Етър Велико Търново: Етър (от 1924 г.), Етър - Юнак (от 1946 г.), Трапезица (от 1947 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник (от 1951 г.), Сборен отбор Търново (1957 г.), Етър (от 1957 г.), Етър 1924 (от 2003 г.), Етър Велико Търново (от 2013 г.).

ЖСК - Славия София: ЖСК - Славия (от 1969 до 1971 г.).

Завод 12 София: Завод 12 (от 1953 г.), Торпедо (от 1955 г.), Завод 12 (от 1956 до 1957 г.).

Загорец Нова Загора: Ботев, Ботев - Юнак 45 (от 1946 г.), Ботев (1947 г.), Динамо (от 1947 г.), Загорец (от 1957 г.).

Калиакра Каварна: Калиакра, Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Каварна (от 1954 г.), Калиакра (от 1957 г.), Калиакра 1923 (от 2019 г.).

Ком Берковица: Ком, Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Берковица, Ком (от 1957 г.), Ком - Миньор (от 2007 г.), Ком (от 2012 г.).

Корабостроител Варна: Корабостроител (от 1959 до 1983 г.).

Кремиковци София: Спортист, Кремиковци (от 1982 г.).

Крумовград: Левски, Левски 2005, Крумовград (от 2022 г.).

Кубрат: Страцин, Строител (от 1949 г.), Малчика (от 1957 г.), Червено знаме, Кубрат (от 1990 г.).

Левски София: Левски (от 1914 г.), ПСК - Левски (от 1944 г.), Левски (от 1946 г.), Динамо (от 1949 г.), Левски (от 1957 г.), Левски - Спартак (от 1969 г.), Витоша (от 1985 г.), Левски (от 1989 г.), Левски 1914 (от 1992 г.), Левски (от 1998 г.).

Левски Карлово: Левски, Торпедо (от 1971 г.), Карлово (от 1990 г.), Левски, Левски 2004 (от 2004 г.), Левски (от 2010 г.).

Левски Лом: Републиканец (от 1947 г.), Спартак (от 1948 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив, Левски (от 1957 г.), Дунав (от 1969 г.), Левски (от 1990 г.), Дунав, Мария Луиза, Левски 2012 (от 2012 г.), Левски 2020 (от 2020 г.), Дунав (от 2022 г.).

Левски Лясковец: Левски (от 1957 г.), Металик, Левски (от 1991 г.).

Левски Омуртаг: Левски, Юнак - Левски 45 (от 1945 г.), Левски (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Омуртаг, Левски (от 1957 г.), Червено знаме, Левски.

Левски: Левски (от 1957 г.), Спортист, Локомотив (от 1981 г.), Левски, Левски 2007.

Ловеч: Хисаря (от 1921 г.), Тодор Кирков (от 1925 г.), Победа - Кирков 29 (от 1929 г.), Кирков (от 1932 г.), Кирков - Юнак (от 1946 г.), Обединено дружество Ловеч (от 1947 г.), Христо Кърпачев (от 1948 г.), Торпедо (от 1949 г.), Кърпачев (от 1957 г.), Осъм (от 1979 г.), ЛЕКС (от 1991 г.), Ловеч (от 1995 г.), Литекс (от 1996 г.), Ловеч (от 1999 г.), Литекс (от 2001 г.), Ловеч (от 2024 г.).

Локомотив Бургас: ЖСК, Локомотив (1945 г.), Септемврийски локомотив (от 1945 г.), Локомотив (от 1946 г.), Ударник (от 1948 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1953 до 1981 и от 2016 до 2018 г.).

Локомотив Варна: ЖСК (от 1936 г.), Свобода (1945 г.), Локомотив (от 1945 г.), Энергия (1949 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1951 г.), Корабостроител (1957 г.), Черно море (от 1957 до 1959 г.), Локомотив (от 1964 до 1969 г.).

Локомотив Горна Оряховица: ЖСК, ЖСК - Борислав (от 1944 г.), Локомотив (от 1945 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1953 г.).

Локомотив Дряново: Локомотив, Торпедо (от 1949 г.), Локомотив, Локомотив 1927 (от 2013 г.).

Локомотив Мездра: ЖСК, Локомотив (от 1945 г.), Торпедо (от 1949 г.), Сборен отбор Мездра, Динко Петров (от 1957 г.), Локомотив (от 1963 г.), ЖСК - Металург (от 1973 г.), Локомотив (от 1978 г.), Локомотив 1929 (от 2012 г.), Локомотив 2012 (от 2013 г.), Локомотив Мездра (от 2016 г.), Локомотив (от 2017 г.).

Локомотив Плевен: ЖСК, ЖСК - Ботев (от 1945 г.), Локомотив, Торпедо (от 1949 до 1957 г.), Локомотив (от 1964 до 1969 г.).

Локомотив Пловдив: Спортклуб (от 1926 г.), СП - 45 (от 1945 г.), Славия (от 1946 г.), Славия - Ченгелов (от 1948 г.), Славия (1949 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1951 г.), Локомотив 1926 (от 2011 г.).

Локомотив Русе: ЖСК (от 1930 г.), Локомотив (от 1945 до 1949 и от 1951 г.), Корабостроител (от 1992 г.), Локомотив (от 1995 г.), Локомотив - Чикаго Атлетик (от 2001 г.), Локомотив (от 2016 г.), Локомотив 2022 (от 2022 г.).

Локомотив София: ЖСК (от 1929 г.), Локомотив (от 1945 г.), Энергия (1949 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1951 до 1969 и от 1971 г.), Локомотив София 1929 (от 2015 г.).

Локомотив Стара Загора: ЖСК, Локомотив (от 1946 г.), Торпедо (от 1949 г.), Локомотив (от 1951 до 1959 и от 1963 г.), Берое 2000 (от 1998 г.), Локомотив (от 2000 до 2009 и от 2022 г.).

Лудогорец Разград: Лудогорец (от 1945 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Лудогорец (от 1957 г.), Антибиотик - Лудогорец (от 1997 г.), Лудогорие (от 2001 г.), Разград 2000 (от 2002 г.), Лудогорец 1945 (от 2010 г.).

Любимец: Сборен отбор Любимец, Марица (от 1957 г.), Ракета, Любимец, Любимец 2000 (от 2018 г.).

Македонска слава Благоевград: Македонска слава (от 1925 г.), Полковник Дрангов (от 1935 г.), Македония (от 1945 до 1946 г.), Македонска слава (от 2000 г.), Македонска слава Симитли (от 2002 г.), Пирин 1922 (от 2004 г.), Пирин - Благоевград (от 2006 до 2009 г.).

Марек Дупница: Марек (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Марек (от 1957 г.), Дупница (1985 г.), Рила (от 1985 г.), Марек (от 1989 г.), АСЛ 1919 (1992 г.), Дупница (от 1992 г.), Марек (от 1994 г.), Марек 2010 (от 2010 г.), Марек 1915 (от 2015 г.).

Марица Пловдив: Марица (от 1921 г.), Спартак (от 1944 г.), Спартак - Текстилец (1947 г.), Бенковски (от 1947 г.), Марица (от 1948 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник (от 1951 г.), Марица (от 1957 г.), Марица 1921 (от 2004 г.), Марица (от 2011 г.), Марица 1921 (от 2017 г.).
Металург Перник: Металург (от 1957 до 1969 и от 1973 до 2001 г.), Металург 1957 (от 2013 г.).

Миньор Враца: Миньор (от 1963 г.), Войвода (1968 г.).

Миньор Перник: Кракра (от 1921 г.), Рудничар (от 1945 г.), Републиканец (от 1946 г.), Рудничар (от 1947 г.), Торпедо (от 1949 г.), Миньор (от 1952 г.), Кракра (от 1969 г.), Перник (от 1971 г.), Миньор (от 1973 г.).

Миньор Раднево: Миньор (от 1952 г.), Марица - Изток (от 1979 г.), АКБ Миньор (от 2004 г.), Миньор (от 2006 г.), Миньор 2022 (от 2022 г.).

Миньор Чипровци: Миньор, Кипровец, Миньор - Кипровец (от 2016 г.), Миньор (от 2023 г.).

Монтана: Ботев (от 1922 г.), ЮБС - 45 (от 1945 г.), Христо Михайлов (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Септември (от 1953 г.), Септемврийска слава (от 1957 г.), Монтана (от 1990 г.).

Несебър: Черноморец (от 1946 г.), Динамо (от 1949 г.), Черноморец (от 1957 г.), Слънчев бряг (от 1979 г.), Несебър (от 1993 г.), Слънчев бряг (от 1996 г.), Несебър (от 2003 г.).

Нефтохимик Бургас: Строител (от 1962 г.), Нефтохимик (от 1964 до 1969 и от 1981 г.), Нафтекс (от 2002 г.), Нефтохимик 1986 (от 2009 г.), Нефтохимик 1962 (от 2011 г.), Нефтохимик Бургас 1962 (от 2014 г.).

Олимпик Тетевен: Олимпик (Галата, от 1994 г.), Олимпик (Тетевен, от 1997 до 1999 г.).

Павликени: Хаджи Славчев, Княз Симеон (от 1942 г.), Хаджи Славчев (от 1945 г.), Росстрой (от 1948 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Павликени (от 1990 г.), Павликени - Енергия (от 1997 г.), Павликени (от 1998 г.).

Пирин Благоевград: Ботев (от 1935 г.), Юлий Дерменджиев (от 1946 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Благоевград (1957 г.), Ботев (от 1957 г.), Пирин (от 1969 г.), Пирин - Благоевград (от 2009 г.), Пирин (от 2012 г.), Пирин 22 (от 2024 г.).

Пирин Гоце Делчев: Пирин, Червено знаме (от 1949 г.), Пирин (от 1957 г.), Пирин 1912 (от 2018 г.).

Пирин Разлог: Пирин (от 1957 г.), Пирин 1941 (от 2016 г.).

Поморие: Николай Лъсков (от 1944 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Лъсков (от 1957 г.), Черно море (от 1980 г.), Поморие (от 1995 г.), Черноморец Поморие (от 2009 г.), Поморие (от 2014 г.).

Провадия: Бенковски (от 1946 г.), Бойчо Желев (от 1946 г.), Динамо (от 1949 г.), Червено знаме (от 1950 г.), Бойчо Желев (от 1957 г.), Овеч (от 1979 г.), Провадия (от 2009 г.).

Радецки Козлодуй: Ботев, Радецки (от 1980 г.), Първа атомна (от 1981 г.), Ботев, Първа атомна (от 2016 г.), Радецки (от 2022 г.).

Раковски: Раковски (от 2001 г.), Раковски 2011 (от 2011 г.), Раковски 2018 (от 2018 г.).

Раковски Русе: Раковски (от 1993 до 1997 г.).

Рилски спортист Самоков: Рилски спортист (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Рилски спортист (от 1957 г.), Рилски спортист 2011 (от 2010 г.).

Родопс Смолян: Родопс (от 1957 г.), Родопс 1927 (от 2010 г.), Родопс Смолян (от 2016 г.).

Розова долина Казанлък: ДВФ (от 1928 г.), Спартак (1947 г.), Розова долина (от 1947 г.), Торпедо (от 1949 г.), Розова долина (от 1957 г.), Арсенал - Розова долина (от 1997 г.), Розова долина (от 1999 г.).

Светкавица Търговище: Светкавица (от 1922 г.), Шипка (от 1941 г.), Светкавица (от 1947 г.), Строител (от 1949 г.), Септември (от 1954 г.), Сборен отбор Търговище (от 1956 г.), Димитър Бурков (от 1957 г.), Светкавица (от 1963 г.).

Свиленград: Левски, Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Свиленград (1957 г.), Ботев (от 1957 г.), Граничар (от 1971 г.), Свиленград (от 2000 г.), Граничар 2002 (от 2002 г.), Свиленград 1921 (от 2005 г.), Свиленград (от 2023 г.).

Севлиево: Раковски (от 1922 г.), Пешев - Раковски 42 (от 1942 г.), Раковски (от 1945 г.), Росица (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Раковски (от 1957 г.), Росица (от 1980 г.), Раковски (от 1990 г.), Видима - Раковски (от 1997 г.), Севлиево (от 2015 г.).

Септември София: Септември (от 1944 до 1948, 1949, от 1953 до 1969 и от 1988 г.).

Септември Симитли: Сборен отбор Симитли, Македония (от 1957 г.), Септември (от 1963 г.).

Септември Тервел: Сборен отбор Тервел (от 1954 г.), Септември (от 1957 г.), Устрем, Септември.

Славия София: Славия (от 1913 г.), Славия - 45 (от 1945 г.), Славия (от 1946 г.), Строител (от 1949 г.), Ударник (от 1951 г.), Славия (от 1957 до 1969 и от 1971 г.).

Сливен: ДНВ, ДНА (от 1952 г.), СКНА (от 1956 г.), Генерал Заимов (от 1957 г.), Млада гвардия (от 1963 г.), Сливен (от 1964 г.), Сливенски текстилец (от 1970 г.), Сливен (от 1971 г.), Сливен 2000 (от 2000 г.), Сливен (от 2021 г.).

Сливнишки герой Сливница: Сборен отбор Сливница (от 1954 г.), Урожай (от 1955 г.), Сливнишки герой (от 1957 г.).

Созопол: Септември, Продоволственик (от 1949 г.), Валцаров (от 1957 г.), Ропотамо (от 1985 г.), Созопол (от 1993 г.).

Спартак Плевен: Белите орли (от 1931 г.), Републиканец (от 1946 г.), Спартак (от 1947 г.), Септември (1949 г.), Спартак (от 1949 г.), Плевен Атлетик 2004 (от 2009 г.), Спартак 1919 (от 2010 г.), Спартак (от 2013 г.).

Спартак Пловдив: Спартак (от 1947 до 1967 и от 1982 г.), Спартак - С '94 (от 1998 г.), Спартак (от 2001 г.), Спартак - С '94 (от 2002 г.), Спартак 1947 (от 2018 г.).

Спартак София: ФК 13 (от 1909 г.), Раковски - ФК (от 1944 г.), Спартак (от 1947 до 1969 и от 1991 г.), Левски - Спартак (от 2004 до 2007 г.).

Спартак Койнаре: Спартак (от 1957 г.), Спартак 1924 (от 2022 г.).

Спортист Генерал Тошево: Орлов (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Ген. Тошево (от 1954 г.), Урожай (от 1957 г.), Орлов (от 1959 г.), Спортист (от 1969 г.), Спортист 2011 (от 2011 г.).

Спортист Своге: Спортист (от 1924 г.), ДСНМ (от 1949 г.), Миньор (от 1952 г.), Сборен отбор Своге (от 1954 г.), Спортист (от 1957 г.), Спортист - Скала (от 2001 г.), Спортист (от 2004 г.).

Строител София: Строител (от 1951 до 1953 г.).

Струмска слава Радомир: Струмска слава, Динамо (от 1949 г.), Червено знаме (от 1953 г.), Струмска слава, Металург (от 1999 г.), Струмска слава, Струмска слава 1927.

Трявна: Спортклуб, Ангел Кънчев (от 1947 г.), Динамо (от 1949 г.), Ангел Кънчев, Трявна, Трявна 1922 (от 2022 г.), Ангел Кънчев (от 2024 г.).

Тунджа Ямбол: Слава, Георги Дражев (от 1934 г.), Николай Лъсков (1947 г.), Партизан (от 1947 г.), Динамо (от 1949 г.), Лъсков (от 1957 г.), Тунджа (от 1979 г.), Лъсков (от 1990 г.), Ямбол (от 1991 г.), Ямбол 97 (от 1997 г.), Тунджа 1915 (от 2004 г.), Ямбол 1915 (от 2017 г.).

Ударник Варна: Ударник (от 1951 до 1957 г.).

Феър плей Варна: Феър плей 9 (от 1992 г.), Феър плей (от 1996 г.), Феър плей - Порт (от 1998 г.), Феър плей (от 1999 г.), Феър плей - Вихър - Владислав (от 2003 до 2004 г.).

Фратрия Варна: Фратрия (от 2021 г.).

Хасково: България (от 1927 г.), Родина (от 1945 г.), Динамо (от 1947 г.), Торпедо (от 1949 г.), Сборен отбор Хасково, Ашика (1957 г.), Димитър Канев (от 1957 г.), Хасково (от 1972 г.), Хасково 2009 (от 2009 г.), Хасково 1957 (от 2015 г.), Хасково (от 2020 г.), Саяна (от 2021 г.), Хасково (от 2025 г.).

Хебър Пазарджик: Ботев (от 1918 г.), Спартак (от 1945 г.), Чавдар (от 1947 г.), Спартак (от 1948 г.), Динамо (от 1949 г.), Левски (от 1957 г.), Ботев (от 1959 г.), Марица (от 1970 г.), Бенковски (от 1973 г.), Хебър (от 1979 г.), Хебър 1920 (от 1999 г.), Хебър (от 2001 г.), Хебър 1918 (от 2016 г.).

Царско село София: Царско село (от 2015 г.), Царско село 2015 (от 2016 г.).

ЦСКА София: Септември при ЦДВ (от 1948 г.), ЦДНВ (от 1949 г.), Народна войска (от 1950 г.), ЦДНВ (от 1951 г.), ЦДНА (от 1952 г.), Софийски гарнизон (от 1953 г.), ЦДНА (от 1954 г.), ЦСКА Червено знаме (от 1964 г.), ЦСКА Септемврийско знаме (от 1969 г.), Средец (от 1985 г.), ЦФКА Средец (от 1986 г.), ЦСКА (от 1989 г.), ЦСКА - София (от 2016 г.), ЦСКА (от 2025 г.).

ЦСКА 1948 София: ЦСКА 1948 (от 2016 г.).

Чавдар Бяла Слатина: Ботев, Септември (от 1947 г.), Динамо (от 1949 г.), Чавдар (от 1957 г.), Чавдар 2020 (от 2023 г.).

Чавдар Етрополе: Чавдар (от 1957 г.), Етрополе (от 1979 г.), Чавдар (от 1990 г.), Етрополе (от 2024 г.).

Чавдар Троян: Чавдар, Балканец (от 1947 г.), Строител (от 1949 г.), Чавдар (от 1957 г.), Хемус (от 1980 г.), Чавдар (от 1989 г.), Троян 2025 (от 2025 г.).

Чепинец Велинград: Чепинец, Торпедо (от 1949 г.), Чепинец (от 1957 г.), Чепинец - Беев, Чепинец.

Червено знаме София: Червено знаме (от 1949 до 1964 г.).

Черноломец Попово: Кубрат, Стамо Костов (от 1945 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Сборен отбор Попово (от 1955 г.), Стамо Костов (от 1957 г.), Черноломец (от 1969 г.), Черни Лом 97, Черноломец 2004 (от 2004 г.), Черноломец 1919 (от 2017 г.).

Черно море Варна: ТВ - 45 (от 1945 г.), ТВП (от 1947 г.), Ботев (от 1948 г.), Ботев при ВМС (от 1949 г.), ВМС (от 1951 г.), СКНА (от 1956 г.), Ботев (от 1957 г.), Черно море (от 1959 г.).

Черноморец Балчик: Черноморец (от 1949 г.), Динамо (от 1949 г.), Сборен отбор Балчик (от 1956 г.), Черноморец (от 1957 г.).

Черноморец Бургас: Черноморец (от 1919 г.), Черноморец - Чеган 29 (от 1929 г.), Черноморец (от 1930 до 1945 и от 1968 г.), Черноморец - Бургас (от 2006 г.), Черноморец 1919 (от 2015 г.).

Черноморец Бургас - София: Черноморец Бургас - София (2006/07 г.).

Чирпан: Яворов (от 1947 г.), Торпедо (от 1949 г.), Яворов (от 1957 г.), Чирпан (от 1981 г.), Яворов (от 1990 г.), Чирпан (от 1993 г.), Чирпан 1929 (от 2022 г.).

Чумерна Елена: Чумерна (от 1947 г.), Червено знаме (от 1949 г.), Вечвой (от 1957 г.), Чумерна (от 1980 г.).

Шабла: Сборен отбор Шабла, Нефтеник (от 1957 г.), Шабла, Нефтяник 2010 (от 2011 г.).

Янтра Габрово: Чардафон (от 1925 г.), Балкан (от 1946 г.), Априлов (1947 г.), Динамо (от 1949 г.), Балкан (от 1957 г.), Чардафон (от 1962 г.), Чардафон - Орловец (от 1964 г.), Янтра (от 1972 г.), Чардафон (от 1994 г.), Янтра (от 1999 г.), Янтра 2000 (от 2009 г.), Янтра 1919 (от 2011 г.), Янтра 2019 (от 2019 г.).

ОФИЦИАЛНИ МЕЖДУНАРОДНИ МАЧОВЕ

	домакин	гост
КНК – Сезон 1961/62 г.		
1/16 финал:		
Рapid Виена (Австрия)	2:5 – Л. Костов – 2	0:0
КНК – Сезон 1983/84 г.		
1/16 финал:		
Мерсин (Турция)	1:0 – Пл. Казаков	0:0
1/8 финал:		
Манчестър Юнайтед (Англия)	1:2 – Р. Димов	0:2
БKK – 1984 г.		
Анкарагюджу Анкара (Турция)	0:0	0:2
Интертото – 1987 г.		
в група:		
1. Визмут Ауе (ГДР)	8 2:2 – Ст. Найденов, Пл. Казаков	2:2 – Пл. Казаков, Б. Стоянов
2. Спартак Варна	7	
3. Дожа Уипеш Будапеща (Унгария)	5 2:0 – Пл. Казаков, Юл. Спасов	1:5 – Юл. Спасов
4. Халмшад (Швеция)	4 2:0 – Юл. Спасов, Д. Трендафилов	1:1 – Пл. Казаков
Интертото – 1989 г.		
в група:		
1. Йоргрите Гьотеборг (Швеция)	10 0:2	0:2
2. Рapid Букурещ (Румъния)	6 3:1 – Юл. Спасов, Юл. Христов, Б. Стоянов	0:5
3. Визмут Ауе (ГДР)	4 4:3 – Д. Диев, Д. Трендафилов, Г. Господинов, Г. Мирчев	1:3 – Пл. Казаков
4. Спартак Варна	4	
УЕФА – Интертото – 1996 г.		
в група:		
1. Камаз Набережние Челни (Татарстан, Русия)	10 –	2:2 – В. Станчев, Д. Генчев
2. Мюнхен 1860 (Германия)	6 2:1 – Сл. Димитров, З. Сабльов	–
3. Каучук Опава (Чехия)	6 0:1	–
4. Спартак Варна	5	
5. ЛКС Лодз (Полша)	1 –	1:1 – Д. Генчев
УЕФА – Интертото – 1997 г.		
в група:		
1. Монпелие (Франция)	10 1:1 – М. Христов	–
2. Грьонинген (Холандия)	9 0:2	–

3. Чукарички Белград (Югославия)	6	–	0:3
4. Глория Бистрица (Румъния)	3	–	1:2 – М. Христов
5. Спартак Варна	1		

УЕФА – Интертото – 1998 г.

I кръг:

Балтика Калининград (Русия)	1:1 – Н. Филипов	0:4
--------------------------------	-------------------------	------------

УЕФА – Интертото – 1999 г.

I кръг:

Сейнт Труиден (Белгия)	1:2 – Пл. Тимнев	0:6
------------------------	-------------------------	------------

УЕФА – Интертото – 2001 г.

I кръг:

Гроклин Гроджиск (Полша)	4:0 – В. Станчев – 3, Пл. Русинов	0:1
--------------------------	---	------------

II кръг:

Таврия Симферопол (Украйна)	0:3 – служебно	2:2 – В. Станчев, Абдул
--------------------------------	-----------------------	--------------------------------

Успехи на ДЮШ

Юноши старша възраст: второ място – 1943, 1946, 1947, 1969, 1974, 1980 г.;
трето място – 1981 г.

Юноши младша възраст: второ място – 1978, 1992, за купата на БФС – 1996 г.

Деца: шампион – 1988 г.;

второ място – 1990, 1995, 1996 г.;

трето място – 1980 г.

Баланс на „Спартак“

(Български сокол, Шипченски сокол, Спартак, ЖСК-Спартак, Спартак, Спартак 1918)
срещу всички отбори, с най-малко 5 участия в „А“ група, с които се е срещал

Дербито на Варна

Спартак Варна – Черно море Варна

(ТВ - 45, ТВП, Ботев, Ботев при ВМС, ВМС, СКНА, Ботев, Черно море)

1945	ГП	1:2 - Б. Парушев (42) / Хр. Конаков - 2 (5, 43) 2:1 - М. Кръстев (18), Н. Йовчев (28) / К. Павлов (11-автогол)
	НК	0:4 - Ив. Моканов (15-дузпа), М. Кръстев (56-автогол), Г. Радев (60), (82)
1946	ГП	2:2 - Н. Йовчев, М. Карпусчиев / 2:1 - Д. Ташков - 2 (8, 88) / Д. Касабов (39)
	НК	5:1 - Д. Ташков - 3 (26, 37, 75), Б. Парушев (35), Сп. Рухов (76) / Ан. Конаков (44)
1947	ГП	3:1 - Д. Ташков - 2 (41, 87), Т. Захариев (7) / Ан. Конаков (12) 2:1 - Д. Ташков - 2 (9, 68) / (19)
	ОП	3:1 - Т. Захариев - 2 (15, 75-дузпа), Сп. Рухов (79) / Н. Недев (3)
1947/48	ОП	2:3 - Б. Парушев (9), Т. Захариев (35) / Н. Ганчев - 2 (1, 88), Н. Недев (21) 2:1 - Н. Йовчев (28), Т. Захариев (55) / Т. Терзистоев (58)
	ДП	2:2 - Д. Ташков (48), Б. Парушев (50) / Ан. Конаков (66), Хр. Конаков (83) 4:0 - Б. Парушев - 2 (30, 46), Д. Ташков - 2 (50, 81)
	НК	1:0 - М. Желябов
1949	ГП	0:0
1952	А	2:3 - Д. Ненчев (25-дузпа), Г. Арнаудов (30) / Д. Йовчев - 3 (2, 35, 88) 0:0
	НК	1:1 (след прод.) - Б. Белчев / 2:2 - Ив. Киров, Н. Димитров / 0:1 (след прод.) - Г. Димитров (102)
1954	А	1:1 - М. Желябов (59) / К. Богданов (40) 1:0 - Т. Тунчев (77-автогол)
1955	А	0:0 1:2 - Д. Ненчев (47-дузпа) / Сп. Филипов (21-автогол), К. Богданов (55)
	НК	1:2 - Г. Арнаудов (62) / В. Досев (37), Б. Ковачев (73)
1957	А	3:0 - Г. Арнаудов (63), Ив. Филипов (76), Г. Калугеров (83) 0:1 - Сп. Киров (85)
1958	А	3:1 - Г. Арнаудов - 2 (63, 79), Т. Трайков (17-дузпа) / Сп. Киров (20)
1958/59	А	0:0 0:2 - Ст. Генов (31), Л. Костов (43)
1960/61	А	2:0 - Ив. Филипов (5), Хр. Николов (72) 2:1 - Ст. Стефанов - 2 (48, 59) / Н. Димитров (19)
1961/62	А	0:0 1:1 - Ив. Филипов (83) / Ив. Василев (85)
1962/63	А	2:0 - Хр. Вълчанов (25-дузпа), Хр. Николов (66) 1:2 - П. Петков (55-дузпа) / Н. Димитров - 2 (43, 75)
1963/64	А	0:2 - Ив. Василев (75), Г. Димитров (80) 1:1 - Хр. Николов (82) / С. Николов (33)

1965/66	А	1:2 - Бл. Николов (4) / Ст. Янев (11), Здр. Митев (83) 2:2 - Г. Калугеров (34), Хр. Николов (81) / Т. Великов (30), Ст. Богомилов (62)
1969/70	НК	1:2 - Ив. Колев (11) / Ст. Богомилов - 2 (20, 22)
1971/72	А	1:1 - Ив. Колев (73-дузпа) / П. Калчев (61-автогол) 1:2 - М. Бончев (55) / Здр. Митев (47), К. Тахмисян (49)
1972/73	А	1:3 - Ст. Недев (49) / Здр. Митев (7), Д. Георгиев (10), Е. Недев (36-автогол) 1:3 - Ант. Фажев (81) / Здр. Митев - 2 (35, 70), Хр. Тодоров (37)
	НК	1:0 - Ст. Недев (42)
1973/74	А	1:1 - Г. Минчев (51) / Ст. Богомилов (56-дузпа) 0:2 - Ст. Богомилов (64), Д. Георгиев (72)
1975/76	А	1:0 - Г. Добрев (52) 1:1 - Г. Добрев (44) / Г. Кондов (76)
1977/78	А	0:0 1:2 - К. Тахмисян (44) / Д. Георгиев (17), Ив. Андреев (42)
1980/81	НК	1:2 - Ив. Петров (63) / Пл. Ганев (10), Р. Рафиев (85) 2:1 (след прод.) - Н. Стоев (56-дузпа), Ив. Войчев (65) / Б. Колев (30), 7:8 след дузпи
1982/83	А	2:0 - Ст. Найденов - 2 (20, 27) 0:0
1983/84	А	2:0 - Ж. Господинов (35), Ст. Найденов (72) 2:1 - Ст. Найденов - 2 (32, 70) / Пл. Ганев (43)
	КСА	1:0 - Ст. Найденов (23)
1984/85	А	0:1 - Н. Спасов (40) 1:0 - Ст. Найденов (75)
	НК	2:1 - Ем. Личев (38), Ст. Найденов (40) / Н. Хамидов (36) 0:2 - Н. Спасов (9), Т. Атанасов (25-дузпа)
1985/86	А	0:3 - Огн. Радев (1), Н. Спасов (9), Т. Марев (52) 2:2 - Ж. Господинов (10-дузпа), Д. Трендафилов (61) / Р. Рафиев - 2 (26, 73)
1988/89	А	1:1 - Пл. Казаков (33) / Т. Въжаров (76) 1:1 - Пл. Казаков (69) / М. Бакърджиев (39)
1990/91	Б	1:1 - Д. Трендафилов (73) / Н. Найденов (79) 2:2 - Т. Въжаров (36), Д. Трендафилов (55) / Х. Харалампиев (38), Огн. Радев (86)
1991/92	Б	3:0 - Вл. Хмелници - 2 (14, 44), Пл. Казаков (80) 0:0
1993/94	А	2:1 - Пл. Делийски (8), Г. Господинов (88) / К. Данев (89) 2:2 - Ст. Герджиков (39), Н. Митов (44) / Ж. Келепов (25), М. Бакърджиев (31)
1994/95	Б	2:1 - Д. Трендафилов (40), Пл. Казаков (44-дузпа) / Пл. Тимнев (35) 2:0 - В. Станчев (6), Д. Трендафилов (67)
2000/01	ВЛ	0:0 0:0
2001/02	ВЛ	1:1 - В. Станчев (45) / Ал. Дионисиев (48) 0:0 1:2 - Пл. Крумов (50) / Вл. Герасимов (30), Иво Михайлов (56-дузпа) 1:1 - Ем. Кременлиев (28-дузпа) / Кр. Добрев (89-дузпа)

2002/03 ВЛ 1:2 - М. Георгиев (3) / Г. Илиев (1), Ад. Зафиров (53)
2:1 - В. Станчев (5), Ан. Нанков (41) / Д. Спалевич (52)

2003/04 А 1:1 - Ан. Петров (52-дузпа) / К. Мирчев (90-дузпа)
1:2 - Зл. Михайлов (83) / Д. Савич (26-автогол), В. Станчев (78)

2004/05 А 1:0 - Т. Радомиров (83)
0:1 - Пл. Тимнев (63-дузпа)

2006/07 А 0:3 - М. Да Силва (39), М. Моке (54-дузпа), Сл. Жеков (81)
2:0 - Д. Ортега (37), Д. Тодоров (67)

2007/08 А 0:1 - М. Манолов (60)
0:0

2008/09 А 0:5 - Адр. Фернандес - 2 (61, 76), М. Манолов (51), Г. Илиев (74),
Т. Колев (80)
0:1 - Г. Какалов (64)

2022/23 ППЛ 0:0
2:3 - Евандро (59), Д. Баланюк (83) /
В. Панайотов (38), Д. Димов (51), Вл. Дробаров (74)

2024/25 ППЛ 0:2 - М. Сула (8-дузпа), Дуду (58)
1:1 - Ф. Щраус (72) / Д. Мартин (43)

2025/26 ППЛ 1:3 - Шанде (12) / Г. Лазаров (2), Н. Златев (39), Ф. Кардозо (89)
0:0

Забележка: Мачовете на „Спартак“ срещу „Черно море“ са в хронологичен ред. През сезоните, когато двата клуба се срещат и в турнирите за купите – резултатите им са посочени след тези за първенството.

В статистиката липсват голмайсторите за „Черно море“ в 5 мача.

Спартак Варна – Черно море Варна					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	67	15	27	25	61:78
Б група	6	3	3	0	10:4
Държ. първ.	2	1	1	0	6:2
Нац. купа	13	5	2	6	17:19
КСА	1	1	0	0	1:0
Гр. / Обл. първ.	10	6	2	2	19:13
Общо	99	31	35	33	114:116

Най-много мачове за „Спартак“ в дербито:

В „А“ група: Илия Кирчев -18

Общо: Борис Парушев - 23

Най-много голове за „Спартак“ в дербито:

В „А“ група: Стефан Найденов - 6

Общо: Добромир Ташков - 12

Най-много мачове за „Черно море“ в дербито:

В „А“ група: Тодор Марев - 18

Общо: Тодор Марев - 22

Най-много голове за „Черно море“ в дербито:

В „А“ група: Здравко Митев - 5

Общо: Здравко Митев и Стефан Богомилов - по 5

Забележка: съкращения: **А** – „А“ група, **Б** – „Б“ група, **В** – „В“ група, **ОГ** – областна група, **ДП** – Държавно първенство, **ВЛ** – Висша лига, **ППЛ** – Първа професионална лига, **ВПЛ** – Втора професионална лига, **ТЛ** – Трета лига, **ОП** – Областно първенство, **ГП** – Градско първенство, **НК** – Национална купа, **КСА** – Купа на Съветската армия (*Купата на Съветската армия играе роля на национална купа до 1980 г. включително, а от сезон 1980/81 г. е учреден турнир за купата на България*), **КБФС** – Купа на Българския футболен съюз, **КПФЛ** – Купа на професионалната футболна лига, **КАФЛ** – Купа на аматьорската футболна лига.

Спартак Варна – Академик София

сезон		домакин	гост
1950	А	1:3 – Б. Парушев	2:1 – Тр. Станков, Д. Ташков
1951	А	7:2 – К. Кашукеев – 2, Н. Димитров – 2, Сп. Рухов – 2, Н. Йовчев	0:2
1952	А	1:2 – Г. Арнаудов	0:2
1971/72	А	1:0 – Ив. Тодоров	1:2 – Ст. Недев
	НК	–	1:0 – Ив. Танев
1972/73	А	1:0 – Ст. Недев	0:4
1973/74	А	0:1	1:3 – К. Киряков
1975/76	А	1:0 – Ив. Петров	2:3 – Г. Добрев, автогол
1976/77	А	0:0	0:1
1977/78	А	2:0 – Ем. Спасов – 2	0:1
1979/80	Б	1:1 – Т. Гергов	1:1 – Кр. Венков
1990/91	Б	2:0 – Д. Трендафилов, автогол	1:1 – Б. Стоянов
	КБФС	5:3	–

Спартак Варна – Академик София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	18	6	1	11	20:27
Б група	4	1	3	0	5:3
Нац. купа	1	1	0	0	1:0
КБФС	1	1	0	0	5:3
Общо	24	9	4	11	31:33

Спартак Варна – Арда Кърджали (Арда 1924)

1987/88	НК	3:0 – Д. Трендафилов, Юл. Спасов, Пл. Казаков	–
2020/21	НК	1:2 – Я. Андреев	–
2022/23	ППЛ	1:3 – Н. Борисов	0:2
2024/25	ППЛ	1:0 – Ант. Вутов	2:2 – Ант. Вутов, Й. Бауренски
2025/26	ППЛ	3:0 – Д. Иванов, Б. Коуто, Д. Халачев	0:1

Спартак Варна – Арда Кърджали					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	6	2	1	3	7:8
Нац. купа	2	1	0	1	4:2
Общо	8	3	1	4	11:10

Спартак Варна – Беласица Петрич

1982/83	А	4:1 – Ив. Петров - 2, Пл. Казаков, Ж. Господинов	1:3 – Ив. Петров
1983/84	А	3:0 – Кр. Венков, Пл. Казаков, Ж. Господинов	1:2 – Г. Алексиев
	НК	5:1 – Пл. Казаков – 2, Ст. Стефанов, Кр. Венков, С. Борисов	–
1991/92	Б	3:1 – П. Йорданов – 2, Ат. Атанасов	1:3 – Пл. Казаков
1999/00	А	3:1 – Ив. Русев, Пл. Тимнев, Н. Филипов	1:1 – Н. Филипов
2001/02	ВЛ	4:1 – К. Мирчев, В. Станчев, Пл. Крумов, М. Лазаров	0:0
		2:0 – Ан. Петров, В. Станчев	1:2 – Пл. Русинов
2003/04	А	4:0 – Н. Вълев – 2, С. Антунович, Ив. Кризманич	0:3
2004/05	А	1:0 – Ок. Хасан	0:4
2006/07	А	3:3 – Б. Георгиев, Н. Филипов, Т. Радомиров	0:2
2007/08	А	1:0 – Ив. Найденов	1:2 – Ив. Найденов
2008/09	А	0:0	0:0
2023/24	ВПЛ	1:0 – Ахм. Ахмедов	0:2

Спартак Варна – Беласица Петрич					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	20	8	5	7	30:25
Б група / ВПЛ	4	2	0	2	5:6
Нац. купа	1	1	0	0	5:1
Общо	25	11	5	9	40:32

Спартак Варна – Берое Стара Загора (Ударник, Ботев, Олимпик - Берое)

1954	А	2:0 – Г. Арнаудов, Хр. Нанов	0:0
1958	А	2:1 – Г. Арнаудов, Ил. Кирчев	–
1958/59	А	1:0 – Хр. Николов	1:1 – Хр. Николов
1960/61	А	1:1 – Ст. Стефанов	2:1 – К. Бенов, Л. Костов
1961/62	А	5:0 – Г. Павлов – 2, Ив. Филипов, Хр. Николов, П. Петков	2:3 – Ст. Стефанов, Л. Костов
1962	НК	1:1 – Г. Павлов	0:1

1962/63	A	1:1 – Г. Калугеров	0:1
1963/64	A	1:1 – Ст. Стефанов	1:0 – Ив. Филипов
1965/66	A	2:1 – Г. Калугеров, Ив. Филипов	1:2 – Д. Ангелов
1966/67	НК	–	1:5 – Ст. Димитров
1967/68	НК	–	1:2 – Ив. Танев
1971/72	A	0:0	1:4 – М. Бончев
1972/73	A	0:4	1:1 – К. Киряков
	НК	–	0:2
1973/74	A	1:0 – Е. Недев	0:4
1975/76	A	0:0	0:1
	НК	2:1 – Г. Добрев – 2	–
1976/77	A	6:0 – Т. Попов – 2, Ив. Петров – 2, Б. Малинов, Кр. Венков	1:2 – Пл. Михов
1977/78	A	3:1 – Е. Недев, Ив. Петров, К. Тахмисян	1:0 – Г. Цветков
1978/79	НК	–	0:2
1983/84	A	2:0 – Кр. Венков, Ж. Господинов	0:2
1984/85	A	2:1 – Ж. Господинов – 2	0:2
1985/86	A	1:1 – Ив. Петров	0:1
1986/87	A	2:0 – Пл. Казаков, Ст. Найденов	1:4 – Ст. Найденов
1987/88	A	2:0 – Юл. Спасов – 2	1:4 – Ст. Найденов
	НК	1:1 – Ст. Найденов	2:2 – Юл. Спасов, Андр. Аспарухов
1988/89	A	0:2	1:3 – Пл. Казаков
1990/91	НК	–	1:2 – Д. Господинов
1992/93	A	0:0	0:1
1993/94	A	0:1	0:1
1999/00	A	4:0 – Тр. Дянков, Пл. Тимнев, Ст. Генчев, Н. Кадир	0:2
2000/01	ВЛ	4:1 – К. Мирчев – 2, Ан. Петров, В. Станчев	2:1 – М. Кнежевич, М. Зафиров
2001/02	ВЛ	3:1 – В. Станчев, Ан. Нанков, Ан. Петров	0:1
		2:0 – Ст. Дончев, Н. Станчев	3:0 – В. Станчев – 3
2004/05	A	2:2 – Н. Станчев, Ив. Караджов	0:1
2006/07	A	2:1 – Ив. Вълков, Н. Филипов	0:1
2007/08	A	1:0 – Ст. Георгиев	0:0
2022/23	ППЛ	0:4	1:3 – Здр. Димитров
		–	1:1 – Евандро
2024/25	ППЛ	0:3	0:3
		1:2 – Б. Коуто	1:3 – Д. Митков
2025/26	ППЛ	0:0	0:0
		1:2 – Ж. Лопес	–

Спартак Варна – Берое Стара Загора					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
A група / ППЛ	67	23	15	29	76:85
Нац. купа	10	1	3	6	9:19
Общо	77	24	18	35	85:104

Спартак Варна – Ботев Враца
(Враца)

1965/66	А	1:0 – Х. Месропов	0:2
1971/72	А	3:2 – М. Бончев, Ив. Колев, Н. Димитров	3:4 – Н. Димитров – 2, Ив. Колев
1972/73	А	3:1 – Ал. Гончаров, Ст. Недев, Ив. Колев	0:2
1973/74	А	1:3 – Г. Минчев	0:5
	НК	3:0 – Ив. Колев, М. Иванов, Ст. Недев	1:2 – Кр. Венков
1975/76	А	1:0 – К. Киряков	0:1
1976/77	А	0:0	1:3 – К. Киряков
1977/78	А	1:0 – Ив. Петров	0:1
1982/83	А	0:0	1:2 – Ст. Найденов
1983/84	А	2:0 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	0:2
1984/85	А	1:4 – Пл. Казаков	1:1 – Ст. Найденов
1985/86	А	1:1 – Д. Трендафилов	1:0 – Я. Богомилов
1986/87	А	2:2 – Ст. Найденов, Н. Спасов	0:2
1987/88	А	3:1 – Р. Рафиев, Ст. Найденов, Ж. Господинов	1:3 – Пл. Казаков
1988/89	А	2:2 – Д. Трендафилов, Пл. Казаков	0:2
1990/91	Б	2:0 – Г. Господинов, Д. Трендафилов	2:5 – Б. Стоянов – 2
1991/92	Б	2:2 – Г. Щерев, Вл. Хмелници	3:1 – Вл. Хмелници – 2, Ат. Атанасов
	НК	2:0 – Андр. Кондратович – 2	1:2 – Д. Господинов
2009/10	НК	–	0:2
2013/14	Б	0:1	1:0 – Б. Беадиров
2014/15	Б	0:3 – служебно	0:5
2022/23	ППЛ	2:1 – Ж. Марио, Ив. Йорданов	0:1
		–	1:1 – Р. Руменов
2024/25	ППЛ	1:0 – автогол	1:1 – автогол
2025/26	ППЛ	1:1 – Илк. Будинов	0:2
		–	1:2 – Цв. Чунчуков

Спартак Варна – Ботев Враца					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	36	10	9	17	36:55
Б група	8	3	1	4	10:17
Нац. купа	5	2	0	3	7:6
Общо	49	15	10	24	53:78

Спартак Варна – Ботев Пловдив
(ДНВ, ДНА, СКНА, Тракия)

1929	ДП	–	1:3
1931	ДП	–	1:0 – Ил. Булашев
1948	ДП	1:0 – Н. Йовчев	3:2 – Д. Ташков – 3

1951	A	2:1 – Л. Сетрак, К. Кашукеев	1:0 – Г. Арнаудов
1952	A	2:0 – Ив. Киров, Н. Димитров	0:2
1955	A	2:0 – Г. Арнаудов – 2	2:1 – Бл. Янев, Хр. Нанов
1956	A	1:1 – Т. Захариев	0:2
1957	A	3:1 – К. Бенов – 2, Ив. Киров	0:0
1958	A	1:2 – Бл. Янев	–
1958/59	A	1:1 – Ст. Стефанов	2:0 – Г. Калугеров, Н. Попов
1959/60	A	1:0 – Г. Арнаудов	1:1 – Ст. Стефанов
1960/61	A	1:0 – Ив. Филипов	2:2 – Л. Костов – 2
1961	НК	2:1 – П. Петков, Л. Костов	–
1961/62	A	1:1 – Хр. Вълчанов	1:3 – автогол
1962/63	A	1:0 – Хр. Николов	0:6
1963/64	A	3:2 – Хр. Николов, Ив. Божидаров, П. Петков	2:4 – Хр. Николов, Ст. Стефанов
1965/66	A	1:1 – Хр. Николов	1:0 – Хр. Николов
1967/68	НК	–	1:1 – Ст. Димитров
1971/72	A	1:2 – Сл. Стоилов	1:3 – Х. Месропов
1972/73	A	1:0 – Ст. Недев	1:4 – Ст. Недев
1973/74	A	0:1	0:3
1975/76	A	3:0 – Пл. Михов – 2, Т. Попов	2:1 – В. Радев, К. Киряков
1976/77	A	0:1	0:0
1977/78	A	1:2 – Г. Цветков	0:1
1982/83	A	1:1 – Ст. Найденов	2:5 – Кр. Кръстев, Г. Алексиев
1983/84	A	3:1 – Кр. Венков – 2, Ас. Михайлов	1:2 – Ст. Найденов
1984/85	A	0:2	0:3
1985/86	A	2:1 – Пл. Казаков, Ив. Петров	1:3 – Пл. Казаков
1986/87	A	0:2	1:5 – Ст. Найденов
1987/88	A	0:0	2:1 – Р. Рафиев, Пл. Казаков
1988/89	A	2:2 – Б. Стоянов, В. Вуцов	2:4 – Б. Стоянов – 2
1991/92	НК	2:3 – Б. Стоянов, Б. Петков	1:5 – К. Христов
1992/93	A	1:1 – Иво Димов	1:3 – К. Нанев
1993/94	A	0:3	1:6 – Г. Господинов
1995/96	A	2:1 – Н. Станчев, М. Давчев	3:1 – Д. Трендафилов – 2, С. Димитров
1996/97	A	2:1 – В. Станчев – 2	3:4 – Хр. Марашлиев – 3
1997/98	A	4:0 – В. Станчев, Д. Генчев, Д. Дончев, Н. Станчев	0:2
1998/99	A	2:1 – Пл. Тимнев, Зл. Михайлов	2:3 – Б. Величков, М. Петров
1999/00	A	2:1 – Ст. Юруков, Пл. Тимнев	2:6 – Пл. Тимнев, М. Стойнев
2000/01	ВЛ	1:0 – М. Кнежевич	3:2 – К. Мирчев – 2, В. Станчев
2002/03	ВЛ	2:0 – Пл. Крумов, С. Антунович	1:1 – М. Керчев
2003/04	A	4:2 – Иво Димов – 3, Ил. Ташев	0:0
2006/07	A	1:0 – Мл. Стоев	1:5 – Т. Радомиров
2007/08	A	2:2 – Ив. Найденов, Вл. Мирчев	0:2
2008/09	A	0:0	0:1
2011/12	Б	1:0 – Ян. Смирнов	1:1 – Д. Кателиев
		1:0 – Б. Илиев	–
2022/23	ППЛ	3:2 – Б. Васев, Р. Руменов, автогол	1:1 – Д. Баланюк
2023/24	НК	–	1:2 – Ахм. Ахмедов
2024/25	ППЛ	1:0 – Ив. Ромееш	1:0 – Ахм. Ахмедов
		2:1 – Б. Коуто, Шанде	2:3 – Д. Митков, М. Стоев
2025/26	ППЛ	3:2 – Б. Коуто – 2, Г. Стояновски	0:5

Спартак Варна – Ботев Пловдив					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	85	34	17	34	112:143
Б група	3	2	1	0	3:1
Държ. първ.	4	3	0	1	6:5
Нац. купа	6	1	1	4	7:14
Общо	98	40	19	39	128:163

Спартак Варна – Велбъжд Кюстендил
(Червено знаме, Левски)

1954	А	6:1 – Хр. Нанов, Б. Парушев, К. Пандов, Г. Арнаудов, Т. Захариев, Д. Ненчев	0:1
1989/90	Б	3:1 – П. Йорданов – 2, Д. Трендафилов	1:2 – Д. Трендафилов
1990/91	Б	2:0 – Г. Господинов – 2	0:1
1991/92	Б	2:1 – Ат. Атанасов, автогол	0:0
1995/96	А	2:1 – В. Станчев, Иво Георгиев	0:1
1996/97	А	2:1 – Н. Станчев, М. Зафиров	1:3 – Хр. Марашлиев
1997/98	А	2:0 – Иво Георгиев, Пл. Тимнев	0:2
1998/99	А	2:3 – Б. Величков, Иво Михайлов	0:2
	НК	2:1 – Ив. Пасков, Б. Величков	1:3 – Евг. Йорданов
1999/00	А	5:3 – Ив. Пасков – 3, Пл. Тимнев, Ст. Гошев	0:2
	НК	4:3 – Д. Дончев – 2, Ст. Юруков, Г. Иванов	0:3
2000/01	ВЛ	0:3	1:2 – В. Станчев

Спартак Варна – Велбъжд Кюстендил					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	14	5	0	9	21:25
Б група	6	3	1	2	8:5
Нац. купа	4	2	0	2	7:10
Общо	24	10	1	13	36:40

Спартак Варна – Волон Шумен
(Ударник, Шумен, Мадара, Шумен 2001, Макак 2008, Шумен 2010)

1947/48	ОП	8:0 – Д. Ташков – 4, Т. Захариев – 2: 3, Б. Парушев	2:1 – Т. Захариев, Б. Парушев
1948/49	ОП	1:0 – Б. Парушев	2:0 – Д. Ташков, Т. Захариев
1953	Б	2:1 – К. Кашукеев, Л. Сетрак	1:0 – Т. Захариев
1964/65	Б	3:0 – Ив. Филипов, Хр. Николов, Г. Калугеров	2:0 – П. Андреев, Хр. Николов
1966/67	Б	1:0 – Ст. Димитров	0:0

1967/68	Б	4:1 – П. Ковачев, Б. Манов, Бл. Калфов, Ив. Филипов	1:2 – Ив. Танев
1968/69	Б	2:0 – Ив. Танев, Ив. Колев	1:3 – автогол
1969/70	Б	3:0 – служебно	0:2
1972/73	А	6:1 – Ив. Колев – 2, Б. Ставрев, Кр. Венков, Ант. Фажев, Г. Минчев	0:2
1974/75	Б	3:0 – К. Киряков, Ал. Гончаров, Ив. Петров	2:0 – Ст. Недев, Кр. Венков
1978/79	Б	0:0	1:3 – Ив. Тодоров
1979/80	Б	1:0 – Ив. Петров	0:3
	НК	3:0 – Пл. Гетов – 2, Ив. Петров	1:1 – К. Тахмисян
1980/81	Б	1:0 – Н. Стоев	0:1
1981/82	Б	3:0 – Анг. Станков, Г. Алексиев, Исм. Шукриев	0:0
	НК	–	1:1 – Ив. Петров
1983/84	А	1:0 – Пл. Казаков	0:1
1987/88	НК	2:0 – Р. Рафиев, Б. Стоянов	0:1
1989/90	Б	5:1 – Пл. Казаков – 2, Ж. Желязков, Ст. Найденов, Г. Мирчев	0:2
1991/92	Б	1:0 – Б. Стоянов	1:1 – Г. Щерев
1993/94	А	1:3 – Иво Димов	0:3
1995/96	А	2:0 – Н. Станчев, В. Станчев	0:2
1998/99	А	3:0 – Б. Величков, Ив. Пасков, Пл. Тимнев	1:1 – Н. Филипов
	НК	6:0 – Н. Станчев – 2, М. Зафиров – 2, М. Петров, Б. Величков	2:2 – Д. Дончев, М. Зафиров
1999/00	А	4:0 – Пл. Тимнев – 3, Г. Иванов	3:0 – Пл. Тимнев – 2, К. Генчев
2005/06	Б	2:1 – Н. Филипов, Тр. Дянков	2:0 – Н. Филипов, Вл. Мирчев
2009/10	Б	0:3	3:0 – Г. Бижев, Ив. Найденов, Д. Воденичаров
2010/11	В	1:0 – Ив. Мартинов	5:1 – Б. Илиев – 2, Д. Андреев, Пл. Иванов, С. Ганчев
2012/13	Б	3:0 – Г. Станчев – 2, Ст. Георгиев	1:1 – В. Маринов
	НК	2:1 – Ерх. Мехмед, Ст. Иванов	–
2018/19	ТЛ	14:0 – Ив. Русев – 3, Иво Михайлов – 3, Б. Беадиров – 2, Ил. Неделчев, В. Боев, Ст. Иванов, Б. Илиев, Р. Николов, М. Георгиев	5:0 – Ив. Русев – 2, Ал. Йовчев, Д. Дяков, Д. Димитров

Спартак Варна – Волон Шумен					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	12	6	1	5	21:13
Б група	32	19	5	8	49:25
В група / ТЛ	4	4	0	0	25:1
Нац. купа	8	4	3	1	17:6
Обл. първ.	4	4	0	0	13:1
Общо	60	37	9	14	125:46

Спартак Варна – Добруджа Добрич
(Орлов, Червено знаме, Добруджа 1919)

1946/47	НК	2:1 – Б. Парушев, Сп. Рухов	4:5 – Б. Парушев – 2, Т. Захариев, Д. Ташков
		–	1:3 – Д. Ташков
1947	ОП	–	3:1 – Д. Ташков – 2, М. Желябов
1947/48	ОП	3:0 – М. Желябов, Б. Парушев, Т. Захариев	3:1 – Д. Ташков – 3
1948/49	ОП	5:0 – Д. Ташков – 3, Б. Парушев, Сп. Рухов	0:0
1953	Б	7:1 – Т. Захариев – 2, Д. Ненчев – 2, Г. Арнаудов, К. Кашукеев, Б. Белчев	2:0 – Т. Захариев, Л. Сетрак
1962/63	А	2:2 – Ив. Божидаров – 2	2:1 – Г. Калугеров, П. Петков
1964/65	Б	1:0 – В. Ненов	0:0
	НК	0:0 (в ред. вр.), 0:4 – дузпи	–
1967/68	НК	3:2 – Х. Месропов, Ст. Димитров, Ив. Филипов	0:1, 6:5 – дузпи
1969/70	Б	4:0 – Ив. Ранков – 2, Д. Дяков, М. Гьонин	2:0 – Х. Месропов, Д. Дяков
	НК	–	0:0 (в ред. вр.), 5:4 – дузпи
1970/71	Б	3:0 – Б. Ставрев, Н. Димитров, Ал. Гончаров	3:0 – Ал. Гончаров, Ив. Танев, Н. Димитров
1974/75	Б	1:0 – Т. Попов	0:1
1975/76	НК	–	0:1
1978/79	Б	1:0 – Ив. Петров	2:3 – Кр. Венков, Пл. Михов
1979/80	Б	3:1 – Ж. Господинов, Пл. Гетов, Кр. Венков	1:1 – Кр. Венков
	НК	–	0:2
1980/81	Б	2:2 – Ив. Войчев, Ив. Петров	0:0
1981/82	Б	2:1 – Ив. Петров – 2	1:1 – М. Демирев
1988/89	НК	4:1 – Пл. Казаков – 2, Юл. Спасов, Б. Стоянов	0:1
1989/90	Б	4:0 – Пл. Казаков – 2, Ив. Петров, Д. Трендафилов	0:1
1990/91	Б	2:1 – Ж. Господинов, Д. Трендафилов	0:1
1992/93	А	1:0 – Ат. Атанасов	2:3 – С. Христов, Г. Щерев
1993/94	А	0:0	0:2
1995/96	А	2:3 – Иво Георгиев – 2	2:3 – Иво Георгиев, Д. Дончев

1996/97	А	1:1 – В. Станчев	0:3
1997/98	А	3:1 – Сл. Димитров, Н. Кадир, В. Станчев	0:2
1998/99	А	1:2 – Б. Величков	1:3 – Н. Кадир
1999/00	А	2:0 – Пл. Тимнев – 2	0:2
2002/03	ВЛ	1:0 – Ст. Жеков	3:1 – Ан. Петров – 2, Н. Станчев
2005/06	Б	1:0 – М. Ковачев	2:0 – Вл. Мирчев, Д. Кателиев
2009/10	Б	3:1 – Г. Костадинов, Ив. Мартинов, Ст. Дончев	0:2
2011/12	Б	0:0	0:3
		0:1	–
2013/14	Б	1:0 – Г. Коруджиев	0:1
2014/15	Б	0:3	0:3 – служебно
2017/18	ТЛ	0:6	0:2
		0:1	–
2021/22	ВПЛ	1:2 – В. Боев	1:1 – Я. Андреев
2023/24	ВПЛ	2:1 – Ахм. Ахмедов – 2	0:2
2025/26	ППЛ	1:0 – Г. Стояновски	0:2
		1:1 – Шанде	–

Спартак Варна – Добруджа Добрич					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	21	7	4	10	25:32
Б група / ВПЛ	37	18	7	12	52:34
В група / ТЛ	3	0	0	3	0:9
Нац. купа	11	3	2	6	14:17
Обл. първ.	5	4	1	0	14:2
Общо	77	32	14	31	105:94

Спартак Варна – Дунав Русе
(Торпедо, Дунав 2010)

1951	А	6:1 – Б. Парушев – 2, Д. Ненчев – 2, Н. Димитров, В. Досев	5:0 – Г. Арнаудов – 2, К. Кашукеев, Б. Парушев, автогол
1956	А	1:1 – автогол	2:2 – Г. Арнаудов – 2
1958	А	–	2:2 – Т. Трайков, Г. Арнаудов
1958/59	А	1:1 – Ст. Стефанов	0:1
1959/60	А	1:1 – Ив. Филипов	0:3
1960/61	А	1:0 – Ст. Стефанов	1:2 – автогол
1961/62	А	2:2 – Г. Павлов, Ст. Стефанов	0:0
1962/63	А	4:2 – П. Петков – 3, Ив. Божидаров	1:4 – Н. Живков
1963/64	А	2:1 – П. Петков, Хр. Николов	0:1
1964	НК	0:2	0:1
1965/66	А	2:0 – Ст. Димитров, Хр. Николов	0:1
1967/68	Б	1:3 – Ст. Божков	1:2 – П. Алексиев
1971/72	А	2:0 – Ст. Недев, Н. Димитров	0:2
1972/73	А	1:0 – Г. Минчев	1:1 – М. Иванов
1973/74	НК	–	2:1 (след прод., 1:1 в ред. вр.) – Кр. Захариев, Т. Попов
1975/76	А	2:0 – Ив. Петров, Пл. Михов	0:3

1976/77	А	3:1 – Пл. Михов – 2, Пл. Христов	1:0 – Пл. Михов
1978/79	Б	4:0 – Ив. Чиликов – 2, Ив. Петров, К. Тахмисян	0:1
1979/80	Б	4:1 – Ж. Господинов – 2, Пл. Михов, автогол	1:0 – Ж. Господинов
1980/81	Б	1:0 – Н. Сираков	1:1 – Кр. Кръстев
1981/82	Б	3:1 – М. Станчев, Г. Алексиев, Ив. Петров	1:3 – Т. Гергов
1984/85	А НК	1:0 – Ж. Господинов 3:0 – Ем Личев – 2, Ж. Господинов	2:1 – Ж. Господинов, Ем. Личев 0:1
1985/86	А	3:2 – Ст. Найденов – 3	0:2
1986/87	НК	4:0 – Д. Трендафилов – 2, Н. Спасов – 2	1:3 – Н. Спасов
1988/89	А	1:0 – Б. Стоянов	1:2 – Пл. Казаков
1989/90	НК	0:1	2:2 – Ив. Петров – 2
1991/92	Б	3:0 – Иг. Райчев, Ат. Атанасов, Вл. Хмелници	1:3 – Г. Щерев
1994/95	Б	1:1 – Д. Дончев	0:1
2005/06	Б	1:1 – Мл. Стоев	2:0 – Н. Филипов, Н. Съботинов
2009/10	Б	3:1 – Г. Бижев – 2, М. Аврионов	0:3
2013/14	Б	0:0	0:2
2020/21	ТЛ	3:1 – Й. Маринов, А. Бачков, Г. Георгиев	1:1 – Я. Андреев
2023/24	ВПЛ	3:1 – Ив. Ромееш – 2, Ат. Зехиров	1:0 – Ахм. Ахмедов

Спартак Варна – Дунав Русе					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	33	15	8	10	49:39
Б група / ВПЛ	22	10	4	8	32:25
Трета лига	2	1	1	0	4:2
Нац. купа	9	3	1	5	12:11
Общо	66	29	14	23	97:77

Спартак Варна – Етър Велико Търново
(Етър 1924)

1964/65	Б	1:1 – Ив. Филипов	3:0 – Ст. Димитров – 2, Хр. Николов
1966	НК	–	1:2 – Г. Калугеров
1966/67	Б	2:0 – Ил. Пешев, Ст. Димитров	1:1 – Ив. Филипов
1967/68	Б	2:0 – Ст. Димитров, Ив. Филипов	1:3 – Д. Ангелов
1968/69	Б	1:3 – П. Алексиев	1:1 – Ив. Танев
1971/72	А	3:1 – Н. Димитров, Ив. Колев, автогол	0:1
1972/73	А	1:0 – Г. Минчев	1:1 – Ив. Колев
1973/74	А НК	3:1 – Г. Минчев – 2, К. Киряков 0:0	0:1 1:2 – Ив. Колев
1978/79	Б	1:0 – Ив. Чиликов	0:1
1980/81	Б	1:0 – Т. Попов	0:2

1982/83	А	2:0 – Ж. Господинов, Е. Недев	0:3
1983/84	А	4:2 – Кр. Венков, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Найденов
1984/85	А	4:1 – Ив. Петров, Ж. Господинов, Ст. Найденов, Ем. Личев	0:1
1985/86	А	1:0 – Д. Трендафилов	2:0 – Ст. Найденов, Б. Гьорев
1986/87	А	2:1 – Пл. Казаков, автогол	0:1
1987/88	А	3:1 – Б. Стоянов, Р. Рафиев, Юл. Спасов	0:3
1988/89	А	2:1 – Д. Трендафилов, Юл. Спасов	2:4 – Пл. Казаков, Б. Стоянов
1990/91	НК	–	0:3
1992/93	А	1:1 – Иво Димов	2:2 – В. Вуцов, Иво Димов
1993/94	А	0:1	1:3 – Д. Митов
1995/96	А	3:0 – Иво Георгиев – 2, М. Христов	1:2 – В. Станчев
1996/97	А	3:1 – М. Кушев – 2, Д. Генчев	0:1
1997/98	А	3:1 – В. Станчев – 2, Иво Димов	3:1 – Иво Георгиев – 3
2011/12	Б	0:0	2:3 – Б. Илиев, Г. Бижев
		1:1 – Г. Димитров	–
2021/22	ВПЛ	3:1 – Г. Бабаалиев, Я. Андреев, Арх. Исуф	2:1 – В. Митев, Л. Кицану

Спартак Варна – Етър Велико Търново					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	30	16	3	11	49:37
Б група / ВПЛ	17	7	5	5	22:18
Нац. купа	4	0	1	3	2:7
Общо	51	23	9	19	73:62

Спартак Варна – Левски София
(Динамо, Левски - Спартак, Витоша, Левски 1914)

1933	ДП	–	1:3 – Ил. Булашев
1946	ДП	0:3	0:3
1947	ДП	1:2 – Д. Ташков	–
1950	А	4:3 – Д. Ташков – 2, Сп. Рухов, Н. Йовчев	0:1
1951	А	0:4	0:2
1952	А	0:1	0:1
1954	А	1:0 – Г. Арнаудов	1:2 – Хр. Нанов
	НК	–	1:6 – Бл. Янев
1955	А	0:0	0:1
1956	А	1:0 – Бл. Янев	2:3 – Бл. Янев – 2
1957	А	0:3	0:2
1958	А	0:1	–
1958/59	А	0:0	0:0
1959	НК	–	1:2 – Хр. Николов
1959/60	А	0:2	0:0

1960/61	A	3:3 – Р. Божилов, Л. Костов, Ст. Стефанов	0:1
1961	НК	–	1:0 – Ст. Стефанов
1961/62	A	2:1 – Хр. Николов, Г. Павлов	0:1
1962/63	A	1:1 – П. Петков	0:0
1963/64	A	1:0 – Г. Калугеров	0:2
1965/66	A	1:3 – Хр. Николов	2:3 – Бл. Николов, Андр. Андреев
1971/72	A	0:3	0:3
	НК	–	0:0
1972/73	A	0:2	2:2 – Х. Месропов, К. Киряков
1973/74	A	1:1 – Кр. Захариев	2:3 – К. Киряков, Г. Минчев
1975/76	A	1:1 – Кр. Венков	0:2
1976/77	A	1:4 – Б. Малинов	2:4 – К. Киряков – 2
1977/78	A	2:0 – Ив. Петров, К. Киряков	1:4 – Ив. Петров
1982/83	A	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Найденов	0:1
	НК	–	1:0 – Ж. Господинов
1983/84	A	0:0	1:2 – Ж. Господинов
	KCA	–	3:6 – Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков
1984/85	A	2:3 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	1:2 – Кр. Венков
	KCA	–	0:5
1985/86	A	1:1 – М. Демирев	0:1
1986/87	A	1:1 – Н. Спасов	3:7 – Ж. Господинов, М. Демирев, Юл. Спасов
1987/88	A	1:1 – Юл. Спасов	1:6 – Р. Рафиев
	НК	–	1:3 – Ст. Найденов
1988/89	A	1:2 – Б. Стоянов	1:0 – Д. Трендафилов
1992/93	A	1:1 – Ат. Атанасов	0:4
1993/94	A	0:2	0:5
1995/96	A	0:0	1:4 – С. Димитров
	НК	2:2 – В. Станчев – 2	1:4 – Иво Георгиев
1996/97	A	0:0	0:4
1997/98	A	1:3 – Сл. Димитров	1:2 – В. Станчев
1998/99	A	2:1 – Ан. Петров – 2	0:1
1999/00	A	0:1	0:5
2000/01	ВЛ	0:1	1:2 – Ан. Петров
2001/02	ВЛ	1:2 – автогол	0:6
	НК	–	0:4
2002/03	ВЛ	0:2	0:0
	НК	0:0	0:2
2003/04	A	0:2	0:2
2004/05	A	0:7	1:4 – Т. Стефанов
2006/07	A	1:2 – Г. Филипов	0:3
2007/08	A	1:2 – Мл. Стоев	0:3
2008/09	A	0:1	0:5
2014/15	НК	1:7 – Д. Малчев	–
2019/20	НК	1:5 – Ив. Русев	–
2022/23	ППЛ	2:2 – Ив. Климентов, Пл. Димов	0:5
2024/25	ППЛ	0:0	0:2
2025/26	ППЛ	1:3 – Г. Стояновски	1:2 – Д. Иванов

Спартак Варна – Левски София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	91	9	20	62	61:189
Държ. първ.	4	0	0	4	2:11
Нац. купа	13	2	3	8	10:35
КСА	2	0	0	2	3:11
Общо	110	11	23	76	76:246

Спартак Варна – Ловеч
(Кърпачев, Осъм, ЛЕКС, Литекс)

1958	НК	–	2:1 – Г. Калугеров, Хр. Николов
1964/65	Б	7:0 – Ст. Димитров – 3, Ив. Филипов – 2, Г. Калугеров, С. Александров	1:1 – Ив. Филипов
1966/67	Б	0:1	0:0
1967/68	Б	2:1 – Ст. Божков, Ст. Димитров	1:1 – Б. Манов
1968/69	Б	1:0 – П. Алексиев	1:2 – Ив. Танев
1969/70	Б	3:0 – Р. Няголов, Д. Дяков, Ив. Колев	1:1 – М. Бончев
1970/71	Б	4:1 – Ив. Ранков – 2, Н. Димитров, Ив. Колев	0:0
1974/75	Б	3:0 – Ив. Петров, Т. Попов, К. Киряков	0:2
1978/79	Б	3:0 – Ив. Петров, Ж. Господинов, Г. Цветков	1:0 – Ж. Господинов
1979/80	Б	1:0 – Ж. Господинов	1:1 – Ж. Господинов
1980/81	Б	4:1 – Ив. Петров – 2, Кр. Венков, Ив. Войчев	2:1 – Н. Сираков, Ж. Господинов
	НК	–	0:1
1981/82	Б	2:0 – Ив. Петров – 2	0:0
1989/90	Б	2:0 – Ст. Найденов, К. Христов	2:0 – Б. Стоянов – 2
	КСА	–	1:3 – Ив. Петров
1990/91	Б	3:0 – Г. Мирчев, Г. Господинов, М. Демирев	0:1
	КБФС	3:0 – Г. Господинов, Г. Иванов, Д. Трендафилов	–
1991/92	Б	5:2 – Г. Щерев – 3, Б. Стоянов, Т. Въжаров	1:1 – Г. Щерев
1994/95	КПФЛ	–	0:5
1995/96	А	2:1 – М. Давчев, Иво Георгиев	0:0
1996/97	КПФЛ	1:2 – М. Зафиров	1:3 – Хр. Марашлиев
1997/98	А	1:1 – В. Станчев	0:4
1998/99	А	0:2	2:3 – Н. Филипов, М. Петров
1999/00	А	1:0 – Пл. Тимнев	1:4 – Тр. Дянков
2000/01	ВЛ	1:2 – В. Станчев	0:4
2001/02	ВЛ	2:4 – К. Мирчев – 2	1:1 – Ем. Кременлиев
2002/03	ВЛ	0:2	0:1
2003/04	А	0:1	1:2 – Ив. Петев
2004/05	А	0:2	1:4 – Т. Радомиров

2006/07	А	1:3 – Г. Филипов	0:1
2007/08	А	0:0	0:1
2008/09	А	0:4	1:2 – Ст. Петров
2012/13	НК	0:1	1:7 – Г. Станчев
2013/14	НК	2:3 – С. Ганчев, Б. Беадиров	1:5 – С. Ганчев
2019/20	ВПЛ	0:4	–
2021/22	ВПЛ	2:1 – М. Сабри, автогол	1:2 – Я. Андреев
2023/24	ВПЛ	2:1 – Д. Начев, Ив. Ромееш	2:1 – Д. Начев, Ахм. Ахмедов

Спартак Варна – Ловеч					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	24	2	4	18	15:49
Б група / ВПЛ	33	19	8	6	58:26
Нац. купа	6	1	0	5	6:18
КСА	1	0	0	1	1:3
КБФС	1	1	0	0	3:0
КПФЛ	3	0	0	3	2:10
Общо	68	23	12	33	85:106

Спартак Варна – Локомотив Горна Оряховица

1948/49	НК	–	6:2 – Д. Ташков – 3, Т. Тунчев, М. Карпусчиев, Н. Йовчев
1963/64	А	1:1 – В. Максимов	0:1
1964/65	Б	2:0 – Хр. Николов – 2	1:3 – Хр. Николов
1966/67	Б	2:2 – Ив. Филипов, Ст. Димитров	0:0
1967/68	Б	1:0 – Б. Манов	0:2
1968/69	Б	3:0 – Кр. Митев, Ив. Танев, автогол	0:4
1969/70	Б	2:0 – М. Гьонин, М. Бончев	0:1
1970/71	Б	3:0 – Н. Димитров – 2, Д. Дяков	2:0 – М. Бончев, Ив. Танев
1974/75	Б	4:1 – Ал. Гончаров – 2, Кр. Захариев – 2	1:2 – Е. Недев
1978/79	Б	2:1 – Ж. Господинов – 2	0:1
	НК	2:0 – В. Илиев, Пл. Михов	–
1979/80	Б	2:0 – Пл. Гетов, автогол	0:1
1980/81	Б	0:0	1:2 – Т. Гергов
1981/82	Б	3:0 – Кр. Венков, Анг. Станков, М. Станчев	2:2 – Т. Гергов, Кр. Венков
1987/88	А	2:0 – Б. Стоянов, Ж. Господинов	0:2
	НК	4:1 – Б. Стоянов, Р. Рафиев, Юл. Спасов, Ст. Найденов	0:1
1988/89	А	1:1 – Пл. Казаков	2:3 – Б. Стоянов – 2
	НК	1:1 – Юл. Спасов	4:2 – Юл. Спасов – 2, Г. Господинов, Б. Стоянов
1990/91	КБФС	–	0:1
1992/93	А	3:1 – Д. Митов, Г. Щерев, С. Христов	0:1
1993/94	А	3:3 – Г. Щерев – 2, Г. Господинов	0:1
2014/15	Б	0:2	0:3 – служебно
2019/20	ВПЛ	0:0	–

Спартак Варна – Локомотив Горна Оряховица					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	10	2	3	5	12:14
Б група / ВПЛ	25	10	5	10	31:27
Нац. купа	6	4	1	1	17:7
КБФС	1	0	0	1	0:1
Общо	42	16	9	17	60:49

Спартак Варна – Локомотив Пловдив
(Торпедо, Локомотив 1926)

1950	A	3:0 – служебно	2:3 – Б. Парушев, Сп. Рухов
1951	A	0:0	1:2 – Б. Парушев
1952	A	1:2 – Г. Арнаудов	0:1
1954	A	0:0	1:2 – М. Желябов
1955	A	1:1 – Д. Халачев	1:0 – Бл. Янев
1961/62	A	1:0 – автогол	1:3 – Ст. Стефанов
1962/63	A	3:1 – П. Петков – 2, Г. Калугеров	2:3 – П. Петков – 2
1963/64	A	4:0 – Ив. Филипов – 2, Г. Калугеров, Хр. Николов	1:2 – Г. Калугеров
1965/66	A	0:1	1:2 – Ив. Филипов
1970/71	НК	–	1:1 – Д. Панков
1971/72	A	0:0	1:1 – Х. Месропов
1972/73	A	0:1	1:1 – Ст. Недев
1973/74	A	2:0 – Г. Минчев – 2	0:0
1975/76	A	2:3 – Б. Малинов, Г. Добрев	1:2 – Ил. Колев
1976/77	A	2:1 – К. Киряков, Г. Добрев	1:1 – Т. Попов
1977/78	A	1:0 – Г. Цветков	0:1
1981/82	НК	–	1:6 – Ж. Господинов
1983/84	A	3:0 – Пл. Казаков – 2, Ж. Господинов	3:3 – Г. Алексиев, Ст. Найденов, Ем. Личев
1985/86	A	2:0 – Д. Трендафилов, автогол	0:1
1986/87	A	5:2 – Ст. Найденов – 2, Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков	1:7 – Ж. Господинов
1987/88	A	1:0 – Д. Трендафилов	2:5 – Р. Рафиев, Юл. Спасов
1988/89	A	0:0	3:1 – Г. Господинов, Д. Диев, Пл. Казаков
1992/93	A	1:0 – Г. Щерев	0:6
1993/94	A	2:1 – Ат. Атанасов, Ст. Герджиков	0:3
1995/96	A	2:0 – Иво Георгиев, З. Сабльов	1:2 – М. Христов
1996/97	A	1:0 – М. Зафиров	2:1 – М. Зафиров, Н. Станчев
1997/98	A	5:0 – Хр. Марашлиев – 3, В. Станчев, Д. Генчев	0:1
1998/99	A	2:0 – Н. Филипов – 2	3:1 – Н. Филипов–2, Пл. Тимнев
2001/02	ВЛ	1:1 – Р. Тодоров	1:1 – В. Станчев
2002/03	ВЛ	0:1	0:2
2003/04	A	1:3 – Ан. Петров	0:1
2004/05	A	0:2	0:5
2006/07	A	2:1 – Вл. Пекин, Иво Димов	0:4
2007/08	A	2:1 – Ив. Найденов – 2	0:1
2008/09	A	1:1 – Д. Моралес	1:2 – Адр. Миранда

2022/23	ППЛ	0:2	1:3 – Луан
2024/25	ППЛ	1:0 – Б. Коуто	2:1 – Б. Коуто, Ф. Щраус
2025/26	ППЛ	1:2 – Б. Коуто	1:1 – Ж. Лопес

Спартак Варна – Локомотив Пловдив					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	72	25	14	33	88:103
Нац. купа	2	0	1	1	2:7
Общо	74	25	15	34	90:110

Спартак Варна – Локомотив София
(Торпедо, Локомотив София 1929)

1950	А	4:3 – Б. Парушев – 2, Тр. Станков, М. Димитров	1:0 – Сп. Рухов
	НК	–	2:4 – Тр. Станков, Д. Ненчев
1952	А	1:1 – Г. Арнаудов	0:5
1954	А	1:3 – Д. Ненчев	2:5 – Т. Захариев, Б. Парушев
1955	А	2:2 – Бл. Янев, Г. Арнаудов	0:2
1956	А	0:0	0:0
	НК	–	0:1
1957	А	2:3 – Ив. Киров – 2	1:2 – Ив. Киров
1958	А	6:2 – Г. Калугеров – 3, Г. Арнаудов – 2, Ив. Филипов	–
1958/59	А	1:1 – Хр. Николов	2:0 – Хр. Николов, Ив. Филипов
1959/60	А	1:0 – Ст. Стефанов	2:2 – Хр. Николов, Л. Костов
1960/61	А	1:0 – Ст. Стефанов	1:2 – П. Петков
1961/62	А	3:3 – Ив. Филипов – 2, П. Петков	0:2
1962/63	А	1:0 – П. Петков	0:6
1963/64	А	0:1	1:5 – Ив. Филипов
1965/66	А	4:2 – Хр. Николов, Ив. Филипов, П. Алексиев, автогол	0:6
1971/72	А	1:3 – М. Бончев	0:0
1972/73	А	0:0	3:3 – В. Саркизов, Ст. Недев, автогол
1973/74	А	0:0	2:2 – М. Иванов, К. Киряков
1975/76	А	0:1	1:2 – Б. Малинов
1976/77	А	3:1 – К. Тахмисян – 2, Б. Малинов	1:1 – автогол
1977/78	А	1:0 – К. Киряков	0:3
1980/81	НК	2:0 – Т. Гергов, Кр. Венков	0:3
	КСА	2:0 – Ив. Войчев, Е. Недев	–
1982/83	А	3:0 – Ж. Господинов – 2, Ст. Найденов	0:0
1983/84	А	2:0 – Р. Димов, Ем. Личев	0:2
	НК	1:0 – Пл. Казаков	1:0 – Кр. Венков
1984/85	А	1:1 – Пл. Казаков	0:2
1985/86	А	2:1 – Пл. Казаков, Ив. Петров	0:2
1986/87	А	2:1 – Д. Трендафилов, Н. Спасов	1:3 – Юл. Спасов
1987/88	А	0:3	2:3 – Д. Трендафилов, Ж. Господинов

1988/89	А	0:0	0:3
1992/93	А	1:1 – П. Йорданов	0:1
1993/94	А	1:2 – В. Вуцов	0:7
1995/96	А	1:2 – М. Давчев	0:5
1996/97	А	2:0 – М. Кушев, Хр. Марашлиев	1:3 – М. Зафиров
	КПФЛ	1:0 – М. Зафиров	1:4 – С. Димитров
1997/98	А	1:1 – Иво Георгиев	1:1 – Хр. Марашлиев
	НК	2:2 – Ст. Гошев, Н. Станчев	1:4 – Н. Станчев
1998/99	А	1:1 – Ив. Пасков	1:3 – Зл. Михайлов
1999/00	А	2:1 – Ст. Юруков, Ив. Петев	0:5
2000/01	ВЛ	1:1 – М. Кнежевич	0:3
2001/02	ВЛ	0:0	0:0
		3:1 – Ил. Илиев, Н. Станчев, Ем. Кременлиев	0:1
2002/03	ВЛ	2:1 – Ан. Петров, Пл. Крумов	1:2 – М. Керчев
2003/04	А	4:0 – Д. Георгиев – 2, Н. Станчев, Ив. Павлов	0:3 – служебно
	НК	0:0	0:3
2004/05	А	0:5	1:3 – М. Ценов
2006/07	А	0:2	0:2
2007/08	А	0:1	0:1
	НК	–	0:1
2008/09	А	0:0	2:2 – Д. Моралес, Ив. Найденов
2019/20	ВПЛ	1:0 – Р. Николов	–
2020/21	НК	2:1 – М. Паскалев – 2	–
2022/23	ППЛ	1:2 – Р. Руменов	2:3 – Р. Руменов, Б. Васев
2023/24	НК	–	0:0 (след прод.), 4:1 (след дузпи)
2024/25	ППЛ	3:2 – Кр. Илич, Ахм. Ахмедов, Ив. Ромееш	1:2 – Ант. Вутов
2025/26	ППЛ	2:2 – Д. Кръстев, Ж. Лопес	0:0
		3:0 – Г. Стояновски – 3	–

Спартак Варна – Локомотив София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	92	21	27	44	100:167
ВПЛ	1	1	0	0	1:0
Нац. купа	13	4	3	6	11:19
КСА	1	1	0	0	2:0
КПФЛ	2	1	0	1	2:4
Общо	109	28	30	51	116:190

Спартак Варна – Лудогорец Разград
(Лудогорец 1945)

1959	НК	–	3:2 – Хр. Николов, Г. Арнаудов, Г. Павлов
1969/70	Б	2:0 – Р. Няголов, Огн. Бочев	3:0 – служебно
1974/75	Б	3:0 – Ал. Гончаров, Д. Енчев, Ант. Фажев	2:1 – Кр. Венков – 2
1978/79	Б	2:1 – Др. Борисов, Ив. Чиликов	2:2 – Т. Попов, Ив. Петров

1979/80	Б	3:0 – Ж. Господинов – 2, Н. Стоев	1:0 – Ив. Петров
1980/81	Б	3:0 – Ив. Петров, Ив. Войчев, Ж. Господинов	2:3 – Ив. Петров – 2
1981/82	Б	1:0 – Ив. Войчев	1:0 – Ив. Войчев
1987/88	КСА	–	1:2 – автогол
1989/90	Б	0:0	2:0 – Б. Стоянов – 2
2021/22	НК	0:1	–
2022/23	ППЛ	1:2 – Луан	0:5
	НК	–	1:2 – Ал. Белоусов
2024/25	ППЛ	1:3 – Ахм. Ахмедов	1:2 – Д. Митков
2025/26	ППЛ	1:5 – М. Георгиев	1:1 – Шанде

Спартак Варна – Лудогорец Разград					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	6	0	1	5	5:18
Б група / ВПЛ	14	11	2	1	27:7
Нац. купа	3	1	0	2	4:5
КСА	1	0	0	1	1:2
Общо	24	12	3	9	37:32

Спартак Варна – Марек Дупница

(Червено знаме, Рила, Марек 2010, Марек 1915)

1950	А	6:0 – Д. Ташков – 3, Сп. Рухов – 2, Д. Ненчев	3:0 – служебно
1957	А	1:1 – Бл. Янев	1:0 – К. Бенов
1960/61	А	0:0	1:3 – Хр. Николов
1961/62	А	3:1 – Ст. Стефанов, П. Петков, Хр. Николов	0:0
1962/63	А	4:0 – Хр. Вълчанов, Хр. Николов, Г. Калугеров, Ст. Стефанов	0:2
1963/64	А	1:0 – Хр. Николов	0:6
1965/66	А	2:2 – Андр. Андреев, В. Ненов	0:0
1971/72	А	4:0 – Н. Димитров – 2, М. Бончев, Ст. Недев	1:2 – Н. Димитров
	НК	–	1:1 – автогол
1976/77	А	0:0	1:5 – К. Киряков
1977/78	А	1:0 – Г. Цветков	0:2
1986/87	НК	0:0	0:1
1989/90	Б	3:1 – Й. Филков, Б. Стоянов, Г. Господинов	0:1
2001/02	ВЛ	4:1 – К. Мирчев – 2, Абдул, Ан. Петров	0:0
		2:1 – Н. Станчев, Ив. Кризманич	0:1
2002/03	ВЛ	2:1 – М. Георгиев – 2	0:3
2003/04	А	2:4 – Иво Димов, Р. Тодоров	2:1 – Д. Георгиев, Ив. Кризманич
2004/05	А	1:0 – Т. Радомиров	1:4 – Н. Станчев
2006/07	А	1:0 – Б. Георгиев	1:3 – Мл. Стоев

2007/08	A	2:0 – Ст. Георгиев, Ив. Найденов	0:1
2013/14	Б	1:2 – Дж. Кямил	0:3
2021/22	ВПЛ	0:0	1:1 – Г. Бабалиев
2023/24	ВПЛ	4:0 – В. Митев, Ахм. Ахмедов, Ив. Ромееш, Х. Хюсеин	1:2 – Дж. Емпие

Спартак Варна – Марек Дупница					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
A група / ВЛ	34	15	7	12	47:44
Б група / ВПЛ	8	2	2	4	10:10
Нац. купа	3	0	2	1	1:2
Общо	45	17	11	17	58:56

Спартак Варна – Миньор Перник
(Торпедо, Перник)

1951	A	1:0 – К. Кашукеев	4:0 – В. Желев – 2, Н. Димитров – 2
1952	A	4:0 – Н. Димитров, Ив. Киров, Б. Парушев, Г. Арнаудов	0:4
1954	A	1:1 – Б. Парушев	0:0
1955	A	1:0 – Т. Захариев	0:0
1956	A	0:0	3:2 – Г. Павлов – 2, Г. Арнаудов
1957	A	0:0	1:2 – Г. Арнаудов
	НК	2:1 – Бл. Янев, К. Бенов	–
1958	A	1:1 – Г. Арнаудов	–
1958/59	A	2:0 – Ст. Стефанов – 2	1:5 – Н. Попов
1959/60	A	3:2 – Ст. Стефанов – 2, Л. Костов	0:2
1960/61	A	1:0 – Ст. Стефанов	1:4 – Л. Костов
1961/62	A	0:0	0:0
1972/73	A	2:0 – Х. Месропов, Ст. Недев	0:0
1973/74	A	1:0 – Кр. Захариев	0:0
1975/76	A	4:1 – Кр. Венков – 2, Ив. Петров, К. Киряков	1:1 – Ант. Фажев
1976/77	A	1:1 – Д. Енчев	0:1
1984/85	A	2:0 – Ст. Найденов, автогол	0:1
1987/88	A	1:1 – Хр. Пенев	0:3
1988/89	A	3:1 – Пл. Казаков, Ж. Господинов, Юл. Спасов	1:2 – Д. Трендафилов
1989/90	Б	2:1 – Пл. Казаков, Б. Стоянов	1:3 – Ж. Желязков
1996/97	A	3:0 – В. Станчев, Б. Георгиев, Д. Генчев	0:1
1997/98	A	1:1 – Сл. Димитров	1:2 – Здр. Радев
1998/99	A	2:0 – Ив. Пасков – 2	0:5
1999/00	A	1:0 – Н. Станчев	1:1 – Ст. Юруков
2000/01	ВЛ	4:0 – М. Тодоров, Ан. Нанков, В. Станчев, Г. Богданов	2:1 – В. Станчев, Ан. Петров
2008/09	A	1:0 – Ст. Сакалиев	1:3 – Ст. Сакалиев
2021/22	ВПЛ	2:0 – Г. Чукалов, Ив. Колев	0:1

Спартак Варна – Миньор Перник					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	47	19	15	13	57:49
Б група / ВПЛ	4	2	0	2	5:5
Нац. купа	1	1	0	0	2:1
Общо	52	22	15	15	64:55

Спартак Варна – Монтана
(Септемврийска слава)

1964/65	Б	2:1 – Хр. Николов, Ст. Димитров	2:3 – Г. Калугеров, В. Ненов
1966/67	Б	3:1 – П. Алексиев, Бл. Николов, Х. Месропов	1:2 – Г. Гугалов
1967/68	Б	1:0 – М. Минев	0:1
1968/69	Б	5:2 – Р. Няголов – 3, Кр. Венков, Зл. Димитров	0:0
1969/70	Б	4:1 – М. Бончев – 2, М. Гьонин, Д. Дяков	1:1 – Ал. Гончаров
1970/71	Б	2:0 – Д. Дяков, М. Бончев	2:0 – Н. Димитров – 2
1974/75	Б	3:0 – Ив. Петров – 3	0:0
1978/79	Б	3:0 – Ив. Петров – 2, Ж. Господинов	1:0 – К. Тахмисян
1979/80	Б	1:0 – Пл. Гетов	2:0 – Пл. Михов, Кр. Венков
1980/81	Б	2:0 – Ж. Господинов – 2	0:1
1981/82	Б	2:2 – М. Демирев, Г. Алексиев	1:1 – М. Демирев
1982/83	НК	2:0 – Ст. Найденов – 2	0:0
1989/90	Б	3:0 – Пл. Казаков, Ив. Петров, Ив. Маринов	0:3
1990/91	Б	3:1 – Ж. Желязков – 2, Д. Трендафилов	0:2
1991/92	Б	3:1 – Б. Петков – 2, К. Христов	1:2 – Б. Стоянов
1995/96	А	2:0 – Иво Георгиев, М. Давчев	3:2 – Иво Георгиев – 2, В. Станчев
1996/97	А	2:0 – М. Зафиров, Андр. Борисов	1:1 – В. Станчев
2006/07	НК	–	1:1 (след прод.) – Т. Радомиров, 2:4 (след дузпи)
2013/14	Б	1:2 – Ст. Иванов	1:0 – Б. Борисов
2014/15	Б	0:3 – служебно	0:3
2019/20	ВПЛ	1:0 – Ян. Смирнов	–
2021/22	ВПЛ	2:1 – Ив. Колев, Я. Андреев	1:1 – Цв. Илиев
2023/24	ВПЛ	1:0 – Д. Начев	1:1 – Ал. Цветков
2025/26	ППЛ	1:0 – Г. Стояновски	2:1 – Д. Йорданов, автогол
		–	2:0 – Г. Стояновски, Цв. Чунчуков

Спартак Варна – Монтана					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	7	6	1	0	13:4
Б група / ВПЛ	37	20	7	10	56:36
Нац. купа	3	1	2	0	3:1
Общо	47	27	10	10	72:41

Спартак Варна – Нефтохимик Бургас

(Нафтекс, Нефтохимик 1986, Нефтохимик 1962, Нефтохимик Бургас 1962)

1986/87	КСА	–	0:2
1991/92	Б	1:0 – Ат. Атанасов	1:1 – Б. Петков
1994/95	НК	0:6	0:2
1995/96	А	3:0 – Иво Георгиев, В. Станчев, автогол	2:5 – М. Христов, Иво Георгиев
1996/97	А	2:3 – Н. Станчев, М. Кушев	1:3 – М. Кушев
1997/98	А	1:2 – Н. Кадир	0:0
1998/99	А	2:1 – Пл. Тимнев – 2	1:4 – Б. Величков
1999/00	А	1:1 – Ст. Гошев	0:4
2000/01	ВЛ	1:2 – С. Крачек	5:2 – В. Станчев – 3, Хр. Марашлиев, М. Кнежевич
2001/02	ВЛ	0:0	1:4 – Ил. Илиев
2002/03	ВЛ	1:0 – Н. Ненов	0:1
2003/04	А	2:0 – Р. Тодоров, Ив. Петев	1:4 – С. Антунович
2004/05	А	0:1	1:5 – М. Ценов
2010/11	КАФЛ	–	2:2 (в ред. вр.) – Д. Андреев, Г. Димитров, 4:5 (след дузпи)
2011/12	Б	1:0 – Б. Илиев	2:3 – Б. Беадиров, Г. Динков
		–	1:3 – Б. Беадиров
	НК	–	0:0 (след прод.), 7:8 (след дузпи)
2012/13	Б	0:0	2:0 – Г. Димитров – 2
2019/20	ВПЛ	0:4	0:5

Спартак Варна – Нефтохимик Бургас					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	20	5	3	12	25:42
Б група / ВПЛ	9	3	2	4	8:16
Нац. купа	3	0	1	2	0:8
КСА	1	0	0	1	0:2
КАФЛ	1	0	1	0	2:2
Общо	34	8	7	19	35:70

Спартак Варна – Пирин Благоевград

(Ботев, Пирин – Благоевград)

1958	НК	5:1 – Ив. Киров – 2, Ив. Филипов, – К. Пандов, Т. Трайков	
1973/74	А	1:0 – Г. Минчев	0:1

1975/76	A	0:0	0:1
1976/77	A	0:0	0:1
1977/78	A	2:1 – Г. Добрев, Ив. Петров	1:1 – Т. Попов
1980/81	KCA	–	0:2
1982/83	A	4:0 – Ст. Найденов – 2, Ив. Петров, Г. Алексиев	0:2
1984/85	A	3:3 – Ж. Господинов – 2, М. Янков	0:1
1985/86	A	3:1 – М. Янков, Ж. Господинов, Ив. Петров	1:1 – Ив. Петров
	HK	–	1:0 – Пл. Казаков
1986/87	A	1:0 – Ст. Найденов	0:2
1987/88	A	3:0 – Я. Богомилов, Р. Рафиев, Д. Трендафилов	0:2
1988/89	A	3:1 – Юл. Спасов, Г. Мирчев, Д. Трендафилов	0:0
1992/93	A	0:1	0:1
1993/94	A	0:0	0:3
	HK	–	0:4
1998/99	A	2:1 – Б. Величков – 2	0:1
1999/00	A	2:1 – Н. Филипов, Ст. Юруков	0:2
2000/01	HK	2:0 – Ан. Петров, Ан. Нанков	1:4 – В. Станчев
2004/05	A	1:2 – Д. Кателиев	0:2
2008/09	A	–	0:0
2014/15	B	0:3 – служебно	0:2
2019/20	ВПЛ	–	2:2 – Р. Николов, В. Добрев
2022/23	ППЛ	1:1 – Г. Бабалиев	1:3 – Р. Антуи
		–	0:2

Забележка: Преди началото на пролетния дял на сезон 2008/09 г., „Пирин“, който се състезава в Западна „Б“ група, се обединява с „Пирин – Благоевград“ (бивш „Македонска слава“, а по-късно – „Пирин 1922“), който се състезава в „А“ група и през пролетния дял обединеният отбор продължава участието си в „А“ група, под името „Пирин – Благоевград“. В статистиката, за сезон 2008/09 г., е включен резултатът от пролетния полусезон, тъй като обединеният клуб „Пирин – Благоевград“ е приет за исторически приемник на „Пирин“.

Спартак Варна – Пирин Благоевград					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	34	9	9	16	29:38
Б група / ВПЛ	3	0	1	2	2:7
Нац. купа	5	3	0	2	9:9
KCA	1	0	0	1	0:2
Общо	43	12	10	21	40:56

Спартак Варна – Севлиево
(Раковски, Видима - Раковски)

1968/69	B	0:0	0:0
1969/70	B	1:0 – Ив. Танев	1:1 – Д. Ангелов

1970/71	Б	5:1 – Ив. Танев – 2, М. Бончев, Ив. Ранков, Ив. Колев	1:2 – Д. Дяков
1974/75	Б	3:1 – К. Киряков, Т. Попов, Кр. Венков	0:1
1978/79	Б	3:0 – Ив. Петров – 2, Ж. Господинов	2:3 – Кр. Венков, К. Тахмисян
2003/04	А	1:2 – Иво Димов	1:1 – Ив. Петев
2004/05	А	3:2 – М. Ценов, Т. Радомиров, Г. Филипов	1:2 – автогол
2007/08	А	0:0	1:1 – В. Маринов
2012/13	Б	2:0 – Б. Илиев, Б. Беадиров	2:0 – Ив. Цачев – 2
2018/19	НК	–	1:0 – Ив. Русев

Спартак Варна – Севлиево					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	6	1	3	2	7:8
Б група	12	6	3	3	20:9
Нац. купа	1	1	0	0	1:0
Общо	19	8	6	5	28:17

Спартак Варна – Септември София

1959/60	А	2:2 – Л. Костов, Ст. Стефанов	2:2 – Ив. Филипов, Г. Арнаудов
1960/61	А	1:3 – Ив. Филипов	0:2
1964/65	Б	3:0 – Хр. Николов – 2, Ив. Филипов	0:0
1966/67	Б	2:0 – В. Йовчев, Х. Месропов	2:0 – Ст. Димитров, П. Алексиев
1967/68	Б	4:1 – Б. Манов – 2, П. Алексиев, Ст. Димитров	1:3 – Б. Манов
1968/69	Б	3:0 – служебно	0:1
1998/99	А	2:0 – Б. Величков, Зл. Михайлов	1:1 – Ив. Пасков
2019/20	ВПЛ	–	0:3
2021/22	ВПЛ	2:1 – Ив. Колев, М. Сабри	2:4 – Вл. Мирчев, Д. Начев
2022/23	ППЛ	2:0 – Д. Баланюк, Ив. Ромееш 1:0 – Ж. Марио	1:1 – В. Митев –
2023/24	ВПЛ	1:2 – Д. Начев	2:0 – Ахм. Ахмедов, Р. Руменов
2024/25	ППЛ	4:2 – В. Митев, Ив. Ромееш, Б. Коуто, Шанде	1:0 – Ахм. Ахмедов
2025/26	ППЛ	1:4 – Б. Коуто –	0:0 0:1

Спартак Варна – Септември София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	14	5	5	4	18:18
Б група / ВПЛ	13	7	1	5	22:15
Общо	27	12	6	9	40:33

Спартак Варна – Славия София
(Строител, Ударник)

1932	ДП	–	2:1 (след прод.) – Ив. Найденов, Ил. Булашев
1946	ДП	–	3:1 – Б. Парушев – 3
1950	А	1:2 – Тр. Станков	0:3
1952	А	2:1 – Сп. Рухов, Л. Сетрак	0:0
1954	А	1:6 – Бл. Янев	3:3 – М. Желябов, Хр. Нанов, Г. Арнаудов
1955	А	1:1 – Т. Захариев	2:1 – Г. Арнаудов, Хр. Нанов
1956	А	2:0 – Ив. Киров, Бл. Янев	0:5
1957	А	1:1 – Ив. Филипов	0:3
1958	А	–	2:5 – Бл. Янев, Г. Арнаудов
1958/59	А	0:1	0:2
1959/60	А	3:1 – Л. Костов – 2, Хр. Николов	1:3 – Ив. Филипов
1960/61	А	2:1 – Ив. Филипов, П. Петков	1:0 – Ив. Филипов
1961/62	А	6:1 – Г. Павлов – 3, Хр. Николов – 2, Л. Костов	0:1
1962/63	А	1:0 – П. Петков	0:1
1963/64	А	1:1 – Хр. Николов	1:3 – Хр. Николов
1965/66	А	1:1 – Хр. Николов	1:3 – Хр. Николов
1967/68	НК	–	0:3
1971/72	А	0:0	3:1 – Ст. Недев – 2, Н. Димитров
	НК	–	0:1
1972/73	А	0:2	0:0 – анулиран
1973/74	А	2:0 – Д. Енчев, Г. Минчев	1:2 – Г. Минчев
1975/76	А	1:2 – Г. Добрев	1:1 – Г. Добрев
1976/77	А	1:1 – Ив. Петров	2:4 – Т. Попов, Ал. Везенков
1977/78	А	2:2 – Г. Цветков, Ем. Спасов	1:3 – Г. Цветков
1982/83	А	1:0 – Ст. Найденов	0:2
1983/84	А	1:1 – Ж. Господинов	1:2 – С. Борисов
1984/85	А	2:1 – Н. Исмаилов, Ив. Петров	0:2
	НК	–	0:4
1985/86	А	1:0 – Пл. Казаков	0:0
1986/87	А	2:1 – Ст. Найденов – 2	1:2 – Ж. Желязков
1987/88	А	0:0	0:2
1988/89	А	2:2 – Юл. Спасов, Б. Стоянов	2:0 – Пл. Казаков – 2
	КСА	5:0 – Пл. Казаков – 2, К. Христов, Д. Трендафилов, Юл. Спасов	–
1992/93	А	3:2 – Б. Стоянов, Ст. Герджиков, Г. Щерев	2:3 – Б. Стоянов, Г. Мирчев
1993/94	А	3:0 – служебно	0:2
1995/96	А	0:2	0:3
1996/97	А	1:0 – Ст. Гошев	0:1
1997/98	А	0:0	1:0 – В. Станчев
1998/99	А	0:2	2:2 – Ан. Петров, Здр. Радев
1999/00	А	0:0	0:0
2000/01	ВЛ	2:0 – Д. Дончев, В. Станчев	2:3 – М. Тодоров, В. Станчев
2001/02	ВЛ	1:2 – Ил. Илиев	1:1 – М. Лазаров
2002/03	ВЛ	0:3 – служебно	0:4
2003/04	А	0:1	0:4
2004/05	А	0:0	1:2 – Д. Кателиев

2006/07	А	1:0 – Ив. Вълков	1:1 – Мл. Стоев
2007/08	А	2:1 – В. Иванович, автогол	0:5
2008/09	А	1:2 – Ст. Сакалиев	2:1 – Орл. Орлинов, Д. Моралес
2022/23	ППЛ	0:1	2:2 – Д. Баланюк – 2
2024/25	ППЛ	1:3 – Ахм. Ахмедов	1:3 – Ахм. Ахмедов
2025/26	ППЛ	1:1 – Д. Иванов	0:4
		2:1 – Д. Кръстев, Цв. Чунчуков	–

Забележка: През 1951 г. от „Строител“ (бившия „Славия“), който се състезава в „А“ група, се отделя „Ударник“, който е приемник на „Славия“, но е изпратен в „Б“ група. В статистиката, от сезон 1951 г., не са включени резултатите срещу „Строител“, защото исторически приемник на бившия „Славия“ е „Ударник“, който през 1951 г. се състезава в „Б“ група.

Спартак Варна – Славия София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	90	24	24	42	93:145
Държ. първ.	2	2	0	0	5:2
Нац. купа	3	0	0	3	0:8
КСА	1	1	0	0	5:0
Общо	96	27	24	45	103:155

Спартак Варна – Сливен

(Генерал Заимов, Млада гвардия, Сливен 2000)

1961	НК	–	1:0 – Ив. Филипов
1963/64	А	1:2 – Хр. Николов	1:0 – Хр. Николов
1975/76	А	1:0 – автогол	1:0 – Г. Андонов
1976/77	А	4:1 – К. Тахмисян – 2, Ив. Петров, Е. Недев	1:1 – Ант. Фажев
	НК	–	1:1 (след прод.) – Б. Малинов, 2:5 (след дузпи)
1977/78	А	0:1	0:3
1982/83	А	3:0 – Ив. Петров – 3	0:5
1983/84	А	1:2 – Ем. Личев	0:1
1984/85	А	1:0 – Ж. Господинов	2:5 – Ст. Найденов – 2
1985/86	А	0:1	1:2 – Ст. Найденов
	КСА	–	0:1
1986/87	А	1:1 – Н. Спасов	2:5 – Ж. Господинов, Д. Трендафилов
1987/88	А	2:0 – Ж. Господинов, Юл. Спасов	1:4 – Юл. Спасов
1988/89	А	2:3 – В. Вуцов, Пл. Казаков	1:5 – Пл. Казаков
1992/93	А	2:0 – В. Вуцов, Ат. Атанасов	2:1 – Иво Димов, Ат. Атанасов
2005/06	Б	2:0 – Н. Станчев, К. Генчев	0:2
2007/08	НК	–	2:2 (след прод.) – Ив. Найденов, Ахм. Хикмет, 7:6 (след дузпи)
2008/09	А	2:2 – Д. Моралес – 2	1:0 – В. Иванович
2011/12	Б	0:2	1:2 – И. Илчев
		–	2:1 – Ст. Георгиев, В. Маринов
2012/13	Б	3:0 – служебно	1:0 – В. Маринов

Спартак Варна – Сливен					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	26	10	3	13	33:45
Б група	7	4	0	3	9:7
Нац. купа	3	1	2	0	4:3
КСА	1	0	0	1	0:1
Общо	37	15	5	17	46:56

Спартак Варна – Спартак Плевен
(Спартак 1919)

1952	А	2:2 – Сп. Рухов, Л. Сетрак	0:0
1954	А	0:0	0:0
1955	А	2:2 – Хр. Нанов – 2	1:0 – Д. Халачев
1956	А	2:0 – Хр. Нанов, Бл. Янев	0:1
1957	А	3:1 – Г. Калугеров – 2, Ат. Богданов	1:1 – Г. Калугеров
	НК	–	0:1
1958	А	–	0:1
1958/59	А	2:2 – Н. Попов, Хр. Николов	2:2 – Г. Калугеров – 2
1959/60	А	1:0 – Л. Костов	1:3 – Хр. Николов
1961/62	А	1:0 – Хр. Николов	0:1
1962/63	А	2:3 – Ст. Стефанов, Г. Калугеров	0:2
1963/64	А	2:2 – Ив. Филипов, Хр. Николов	2:1 – В. Ненов, Ив. Филипов
1965/66	А	2:1 – Хр. Николов, Ив. Филипов	0:0
1966/67	Б	2:1 – Бл. Николов, Г. Гугалов	0:4
1971/72	А	6:0 – Сл. Стоилов – 2, Ив. Тодоров, Ст. Недев, Ал. Гончаров, Н. Димитров	0:2
1972/73	А	2:0 – К. Киряков – 2	0:3
1973/74	А	2:3 – Г. Минчев – 2	1:3 – К. Киряков
1975/76	А	3:1 – К. Киряков – 2, Г. Добрев	0:0
1979/80	НК	–	0:0 (след прод.), 4:3 (след дузпи)
1982/83	А	1:0 – Б. Гьорев	1:1 – Ив. Петров
1984/85	А	3:1 – Ж. Господинов – 2, Пл. Казаков	1:3 – Б. Гьорев
1985/86	А	1:0 – Ст. Найденов	1:1 – Ст. Найденов
	НК	–	0:1 (след прод.), 0:0 в ред. вр.)
1986/87	А	1:0 – Я. Богомилов	2:1 – Н. Спасов – 2
1987/88	А	4:1 – Юл. Спасов – 2, Пл. Казаков, Ст. Найденов	2:2 – Ст. Найденов – 2
1989/90	Б	5:3 – Пл. Казаков, Ив. Маринов, Ст. Найденов, К. Христов, Д. Трендафилов	0:1
1990/91	Б	1:1 – Г. Мирчев	1:0 – Д. Трендафилов
1991/92	Б	1:0 – Пл. Казаков	0:2
1994/95	Б	3:0 – Ив. Кирилов, Г. Щерев, Ив. Казанджиев	2:0 – Д. Трендафилов, Ив. Вълчев
1996/97	А	1:0 – Зл. Михайлов	2:3 – Хр. Марашлиев, Н. Станчев

1997/98	А	3:1 – В. Станчев – 2, М. Христов	3:1 – Иво Георгиев, Д. Генчев, Пл. Тимнев
2001/02	ВЛ	2:1 – Н. Станчев, Пл. Крумов	0:2
		2:1 – Пл. Крумов, Ан. Петров	0:1
2012/13	Б	0:0	0:1
2019/20	ВПЛ	–	0:0
2023/24	ВПЛ	2:0 – Ал. Цветков, Ахм. Ахмедов	1:2 – Ахм. Ахмедов

Спартак Варна – Спартак Плевен					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	49	21	14	14	70:57
Б група / ВПЛ	15	7	3	5	18:15
Нац. купа	3	0	1	2	0:2
Общо	67	28	18	21	88:74

Спартак Варна – Спартак Пловдив
(Спартак - С '94)

1953	НК	–	0:1
1954	А	5:2 – Б. Парушев – 3, Д. Ненчев, Хр. Нанов	0:1
1955	А	0:0	1:3 – Хр. Нанов
1956	А	1:2 – автогол	1:2 – К. Кашукеев
1957	А	2:0 – К. Бенов, Д. Ненчев	1:1 – Бл. Янев
	НК	3:0 – Г. Павлов, К. Бенов, Д. Ненчев	–
1958	А	1:0 – Т. Трайков	–
1958/59	А	2:1 – Ст. Стефанов, Г. Арnaudов	0:1
1959/60	А	0:0	1:1 – Л. Костов
1960/61	А	3:1 – Ст. Стефанов – 2, П. Петков	0:4
1961/62	А	3:4 – Г. Калугеров – 2, Г. Павлов	0:1
1962/63	А	1:2 – Хр. Николов	1:2 – Хр. Николов
1963/64	А	0:1	1:2 – В. Ненов
1965/66	А	1:1 – Г. Калугеров	0:3
1988/89	КСА	–	1:3 – Д. Трендафилов
1995/96	А	8:1 – Иво Георгиев – 6, Д. Трендафилов, В. Станчев	1:0 – С. Димитров
2005/06	Б	2:0 – Вл. Мирчев, Н. Станчев	0:0
2009/10	Б	0:3	0:0

Спартак Варна – Спартак Пловдив					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	25	7	5	13	34:36
Б група	4	1	2	1	2:3
Нац. купа	2	1	0	1	3:1
КСА	1	0	0	1	1:3
Общо	32	9	7	16	40:43

Спартак Варна – Спартак София

1948/49	НК	0:1	–
1951	А	1:1 – Д. Ненчев	0:1
1952	А	1:0 – Г. Арнаудов	0:5
1956	А	1:1 – Ив. Киров	1:1 – Г. Арнаудов
1957	А	0:1	1:0 – Ив. Киров
1959/60	А	4:1 – Л. Костов – 3, Ст. Стефанов	0:2
1960/61	А	0:1	2:1 – Ив. Филипов, Ст. Стефанов
1962/63	А	0:1	0:1
1963/64	А	1:4 – Ив. Филипов	1:1 – Ив. Филипов
1965/66	А	2:2 – Ст. Димитров, П. Алексиев	0:1

Спартак Варна – Спартак София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	18	4	5	9	15:25
Нац. купа	1	0	0	1	0:1
Общо	19	4	5	10	15:26

Спартак Варна – Хасково (България, Родина, Хасково 2009, Саяна)

1931	ДП	–	5:1 – Ж. Тунчев, Ил. Булашев,
1946	ДП	–	4:1 – К. Момиров – 3, Н. Йовчев
1982/83	А	2:1 – Ж. Господинов, Пл. Казаков	0:1
1983/84	А	2:0 – Пл. Казаков, Ем. Личев	1:3 – Ст. Найденов
1989/90	Б	1:0 – Д. Трендафилов	0:3
1991/92	Б	1:1 – Б. Петков	0:4
1992/93	А	3:0 – Г. Щерев, Ст. Герджиков, Ат. Атанасов	0:2
	НК	1:1 – Б. Стоянов	0:2
2003/04	НК	3:0 – Д. Георгиев, Д. Джурич, Ив. Павлов	2:0 – С. Антунович, Н. Вълев
2005/06	Б	0:1	1:0 – Н. Станчев
2013/14	Б	0:3	1:0 – Дж. Кямил
2024/25	НК	–	4:0 – Ив. Ромееш, Фр. Риволие, Ант. Вутов, Ахм. Ахмедов

Спартак Варна – Хасково					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	6	3	0	3	8:7
Б група	8	3	1	4	4:12
Държ. първ.	2	2	0	0	9:2
Нац. купа	5	3	1	1	10:3
Общо	21	11	2	8	31:24

Спартак Варна – Хебър Пазарджик
(Хебър 1918)

1982/83	НК	4:1 – Ст. Найденов – 2, Ив. Петров, Кр. Венков	0:2
1990/91	Б	0:0	1:4 – Д. Трендафилов
2000/01	А	2:1 – В. Станчев, автогол	1:2 – Ан. Петров
2002/03	НК	2:0 – Г. Караканов, Д. Делев	5:2 – Г. Караканов – 2, С. Антунович, Пл. Русинов, Ив. Кризманич
2019/20	ВПЛ	0:2	0:3
2021/22	ВПЛ	1:0 – автогол	1:2 – Д. Начев
2022/23	ППЛ	0:1	0:0
		2:1 – Л. Микелс, Евандро	–
2024/25	ППЛ	4:0 – Ахм. Ахмедов – 3, Ант. Вутов	2:0 – Ахм. Ахмедов, Ант. Вутов

Спартак Варна – Хебър Пазарджик					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	7	4	1	2	11:5
Б група / ВПЛ	6	1	1	4	3:11
Нац. купа	4	3	0	1	11:5
Общо	17	8	2	7	25:21

Спартак Варна – ЦСКА София

(Септември при ЦДВ, Народна войска, ЦДНВ, ЦДНА, ЦСКА Червено знаме,
ЦСКА Септемврийско знаме, Средец, ЦФКА Средец, ЦСКА – София)

1948	ДП	1:2 – Д. Ташков	1:4 – Б. Парушев
1950	А	1:4 – Сп. Рухов	1:1 – Н. Йовчев
1951	А	0:3	0:1
1952	А	0:0	0:5
1954	А	0:2	2:7 – Г. Арнаудов, К. Кашукеев
1955	А	1:1 – Ив. Киров	2:5 – К. Пандов, Д. Халачев
1956	А	2:1 – Т. Захариев, Г. Арнаудов	1:2 – Ил. Кирчев
1957	А	1:4 – Г. Павлов	1:4 – Г. Калугеров
1958	А	–	1:2 – Г. Арнаудов
	НК	–	1:2 – Ст. Стефанов
1958/59	А	2:1 – Хр. Николов, Н. Попов	1:2 – Г. Калугеров
1959/60	А	2:3 – Хр. Николов, Л. Костов	1:7 – Л. Костов
1960	НК	–	1:2 – Ив. Филипов
1960/61	А	0:1	0:3
1961	НК	–	0:3
1961/62	А	0:2	1:0 – П. Петков
1962/63	А	1:1 – Хр. Николов	1:5 – Г. Калугеров
1963/64	А	2:1 – П. Петков, В. Ненов	2:4 – Ст. Стефанов – 2
1965/66	А	1:1 – Г. Калугеров	1:2 – П. Алексиев
1970/71	НК	–	1:4 – Ив. Танев
1971/72	А	0:3	1:3 – Н. Димитров
1972/73	А	1:3 – Ив. Танев	1:4 – Ст. Недев
	НК	–	1:5 – Г. Минчев

1973/74	А	0:1	3:4 – Кр. Захариев – 2, М. Иванов
1975/76	А	1:2 – Б. Малинов	1:3 – Б. Малинов
1976/77	А	2:4 – К. Киряков – 2	1:2 – Б. Малинов
1977/78	А	1:2 – Ив. Петров	0:3
1980/81	КСА	2:1 – Ж. Господинов, Т. Попов	–
1982/83	А	0:1	0:3
	НК	–	0:4
	КСА	–	0:3
1983/84	А	0:0	0:5
	НК	1:1 – Ж. Господинов	0:6
1984/85	А	1:1 – Пл. Казаков	1:5 – Ст. Найденов
1985/86	А	1:1 – Ж. Господинов	0:2
1986/87	А	1:2 – Ст. Найденов	0:4
1987/88	А	0:2	1:2 – Б. Стоянов
1988/89	А	0:2	0:4
1992/93	А	0:0	0:4
1993/94	А	0:1	0:7
1995/96	А	1:3 – Иво Георгиев	0:4
1996/97	А	0:1	1:4 – М. Зафиров
1997/98	А	2:1 – В. Станчев, Сл. Димитров	1:2 – Тр. Дянков
1998/99	А	0:2	1:2 – М. Зафиров
1999/00	А	1:2 – Пл. Тимнев	0:1
2000/01	ВЛ	1:1 – Ан. Петров	0:2
2001/02	ВЛ	1:2 – Г. Симеонов	1:5 – Пл. Крумов
2002/03	ВЛ	1:1 – Пл. Крумов	1:3 – Пл. Крумов
2003/04	А	0:0	0:2
2004/05	А	0:0	0:6
2006/07	А	1:3 – К. Кунчев	0:4
2007/08	А	0:2	2:3 – Ив. Найденов, В. Иванович
2008/09	А	0:2	0:3
2022/23	ППЛ	0:1	0:1
2024/25	ППЛ	3:0 – Ахм. Ахмедов – 2, автогол	1:3 – Ахм. Ахмедов
		0:1	0:5
	НК	2:3 – Ахм. Ахмедов, В. Митев	–
2025/26	ППЛ	0:4	1:1 – Шанде

Спартак Варна – ЦСКА София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ППЛ	93	6	14	73	65:232
Държ. първ.	2	0	0	2	2:6
Нац. купа	9	0	1	8	7:30
КСА	2	1	0	1	2:4
Общо	106	7	15	84	76:272

Спартак Варна – ЦСКА 1948 София

2019/20	ВПЛ	0:1	0:2
2022/23	ППЛ	3:3 – Евандро – 2, Луан	0:2
2024/25	ППЛ	1:1 – Ахм. Ахмедов	2:2 – Ахм. Ахмедов, Ант. Вутов
2025/26	ППЛ	1:2 – Шанде	1:1 – Б. Коуто

Спартак Варна – ЦСКА 1948 София					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
ППЛ	6	0	4	2	8:11
ВПЛ	2	0	0	2	0:3
Общо	8	0	4	4	8:14

Спартак Варна – Черноморец Бургас
(Черноморец – Бургас, Черноморец 1919)

1970/71	НК	–	1:2 – Ив. Колев
1971/72	А	5:2 – Ив. Ранков, Ив. Колев, Н. Димитров, Ал. Гончаров, П. Димитров	1:1 – Ст. Недев
1972/73	А	2:0 – Б. Ставрев, Г. Минчев	0:1
1973/74	НК	–	3:2 (след прод., 2:2 в ред. вр.) – Е. Недев, Кр. Венков, Ст. Недев
1977/78	А	3:2 – К. Киряков, Г. Цветков, Кр. Венков	1:4 – К. Киряков
1982/83	А	2:1 – С. Борисов, Ст. Найденов	0:1
	НК	3:0 – Ст. Стефанов – 2, С. Борисов	0:1
1983/84	А	2:1 – Ст. Найденов – 2	1:1 – автогол
	НК	–	2:1 – Пл. Казаков, Ст. Стефанов
	КСА	3:1 – Ст. Найденов, Пл. Казаков, Ас. Михайлов	–
1984/85	А	2:1 – Ж. Господинов, Ст. Найденов	1:0 – Ж. Господинов
1985/86	НК	2:1 – Б. Гьорев, Ст. Найденов	–
1986/87	А	1:1 – Ас. Михайлов	0:1
1987/88	А	1:0 – Я. Богомилов	0:0
1988/89	НК	2:1 – Пл. Казаков, Г. Господинов	1:3 – Г. Господинов
1992/93	А	1:1 – В. Вуцов	0:3
1993/94	А	2:1 – Ат. Атанасов, Г. Щерев	0:1
1996/97	НК	–	1:2 – М. Христов
1999/00	А	4:2 – Ст. Юруков – 2, Ив. Петев, Пл. Тимнев	2:3 – М. Стойнев, Пл. Тимнев
2000/01	ВЛ	4:3 – Здр. Радев, Ан. Петров, В. Станчев, М. Тодоров	0:1
2001/02	ВЛ	3:0 – В. Станчев, К. Мирчев, Р. Тодоров	1:2 – Ан. Петров
		3:0 – Пл. Крумов, Р. Тодоров, Ан. Петров	1:1 – автогол
2002/03	ВЛ	3:0 – Г. Караканов, Н. Станчев, В. Станчев	2:1 – С. Антунович, Ан. Петров
2003/04	А	4:2 – Р. Тодоров – 2, Иво Димов, В. Найденов	0:0
2007/08	А	1:1 – Д. Воденичаров	0:1
2008/09	А	0:3	0:2
2014/15	Б	0:3 – служебно	1:2 – Н. Чипев
2023/24	ВПЛ	2:0 – Д. Начев, Р. Руменов	0:0

Спартак Варна – Черноморец Бургас					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група / ВЛ	36	16	8	12	53:45
Б група / ВПЛ	4	1	1	2	3:5
Нац. купа	9	5	0	4	15:13
КСА	1	1	0	0	3:1
Общо	50	23	9	18	74:64

Спартак Варна – Янтра Габрово
(Чардафон, Чардафон - Орловец, Янтра 2019)

1933	ДП	3:0 – К. Илиев, Ил. Булашев, Ив. Найденов	–
1964/65	Б	0:0	3:1 – Хр. Николов – 2, Ст. Димитров
1966/67	Б	2:1 – Хр. Николов, В. Ненов	0:1
1967/68	Б	2:0 – Б. Манов, М. Минев	0:1
1968/69	Б	3:1 – Б. Ставрев, Ив. Танев, Хр. Макавеев	0:1
1969/70	Б	2:1 – М. Гьонин, автогол	2:2 – Ив. Танев – 2
1971/72	А	1:0 – Б. Ставрев	0:1
1973/74	А	1:0 – Ив. Колев	0:3
1978/79	Б	3:0 – Ив. Чиликов, К. Тахмисян, Ж. Господинов	0:1
1979/80	Б	3:0 – Ж. Господинов – 2, Пл. Гетов	0:1
1980/81	Б	2:0 – Ив. Петров, Т. Гергов	1:4 – Т. Гергов
	КСА	1:0 – Ж. Господинов	–
1981/82	Б	4:0 – Кр. Венков – 2, Ж. Господинов, Ив. Петров	2:0 – Ив. Петров, Ас. Михайлов
	НК	–	1:2 – Кр. Венков
1986/87	КСА	–	1:0 – Пл. Казаков
1989/90	Б	4:1 – Ив. Петров – 2, Ж. Желязков, Д. Трендафилов	1:2 – Пл. Казаков
1990/91	НК	–	0:4
1992/93	А	3:1 – Ат. Атанасов, Г. Щерев, Хр. Пенев	0:3
1994/95	Б	1:0 – Пл. Казаков	1:1 – Г. Щерев
1995/96	НК	6:1 – Д. Трендафилов – 3, Д. Дончев, В. Станчев, Иво Георгиев	–
2021/22	ВПЛ	1:1 – Арх. Исуф	1:1 – В. Митев
2023/24	ВПЛ	1:0 – Ахм. Ахмедов	1:2 – В. Митев

Спартак Варна – Янтра Габрово					
	мачове	победи	равни	загуби	гол. разл.
А група	6	3	0	3	5:8
Б група / ВПЛ	26	13	5	8	40:23
Държ. първ.	1	1	0	0	3:0
Нац. купа	3	1	0	2	7:7
КСА	2	2	0	0	2:0
Общо	38	20	5	13	57:38

Баланс на „Спартак“ в Държавното първенство и „А“ група / ВЛ / ППЛ

сезон	първ.	клас.	отб.	мач.	поб.	р.	заг.	гол. разл.
1929	ДП	III	10	3	2	0	1	8:3
1931	ДП	II	12	3	2	0	1	6:4
1932	ДП	I	13	4	4	0	0	14:4
1933	ДП	II	13	3	2	0	1	8:4
1944	ДП	ДП не зав.	16	2	1	0	1	4:2
1945	ДП	1/2 финал	16	3	2	0	1	7:4
1946	ДП	1/2 финал	16	4	2	0	2	7:8
1947	ДП	1/4 финал	16	3	1	1	1	4:4
1948	ДП	1/2 финал	16	6	3	1	2	12:10
Общо	ДП	-	-	31	19	2	10	70:43
1950	А	V	10	18	10	2	6	37:27
1951	А	V	12	22	10	5	7	40:27
1952	А	XII	12	22	4	6	12	16:37
1954	А	X	14	26	7	9	10	34:42
1955	А	III	14	26	8	12	6	26:25
1956	А	X	12	22	5	9	8	22:28
1957	А	X	12	22	6	6	10	23:31
1958	А	VIII	12	11	4	2	5	19:18
1958/59	А	IX	12	22	6	9	7	21:24
1959/60	А	X	12	22	6	8	8	27:38
1960/61	А	VII	14	26	11	4	11	29:37
1961/62	А	XI	14	26	7	9	10	33:31
1962/63	А	XIV	16	30	10	5	15	37:53
1963/64	А	XV	16	30	9	6	15	34:52
1965/66	А	XV	16	30	6	10	14	32:48
1971/72	А	XV	18	34	10	8	16	45:50
1972/73	А	XV	18	33	10	9	14	34:49
1973/74	А	XVI	16	30	7	6	17	26:48
1975/76	А	XI	16	30	10	7	13	32:33
1976/77	А	XIV	16	30	7	10	13	37:42
1977/78	А	XV	16	30	11	3	16	30:46
1982/83	А	VII	16	30	12	5	13	36:38
1983/84	А	III	16	30	13	5	12	41:37
1984/85	А	XIV	16	30	11	4	15	35:49
1985/86	А	VIII	16	30	11	9	10	31:32
1986/87	А	X	16	30	10	5	15	44:62
1987/88	А	X	16	30	10	6	14	36:52
1988/89	А	XV	16	30	7	9	14	37:54
1992/93	А	XII	16	30	8	8	14	30:48
1993/94	А	XV	15	28	4	4	20	18:65
1995/96	А	VI	16	30	13	2	15	47:52

1996/97	A	IX	16	30	13	3	14	40:41
1997/98	A	VII	16	30	12	6	12	42:36
1998/99	A	XII	16	30	10	4	16	39:50
1999/00	A	VII	16	30	12	5	13	42:51
2000/01	ВЛ	VII	14	26	10	4	12	38:40
2001/02	ВЛ	IX	14	40	12	13	15	50:51
2002/03	ВЛ	VII	14	26	10	4	12	25:34
2003/04	A	XIII	16	30	8	6	16	35:46
2004/05	A	XVI	16	30	5	3	22	18:73
2006/07	A	XIII	16	30	10	3	17	27:52
2007/08	A	XI	16	30	8	7	15	21:34
2008/09	A	XV	16	30	5	10	15	19:46
2022/23	ППЛ	XVI	16	35	5	10	20	32:65
2024/25	ППЛ	VII	16	36	15	6	15	45:53
2025/26	ППЛ	XII	16	37	8	13	16	35:57
Общо	A/ППЛ	-	-	1 310	406	299	605	1497 : 2004

Забележка: съкращения: **A** – „А“ група, **Б** – „Б“ група, **В** – „В“ група, **ОГ** – областна група, **ДП** – Държавно първенство, **ВЛ** – Висша лига, **ППЛ** – Първа професионална лига, **ВПЛ** – Втора професионална лига, **ТЛ** – Трета лига, **ОП** – Областно първенство, **ГП** – Градско първенство, **рег.** – регионално ниво, **м/у обл.** – между областно ниво, **неофиц.** – неофициално, **квал.** – квалификации, **НК** – Национална купа, **КСА** – Купа на Съветската армия (*Купата на Съветската армия играе роля на национална купа до 1980 г. включително, а от сезон 1980/81 г. е учреден турнир за купата на България*), **КБФС** – Купа на Българския футболен съюз, **КПФЛ** – Купа на професионалната футболна лига, **КАФЛ** – Купа на аматьорската футболна лига, **КВ** – Купа на Варна, **КЧК** – Купа на Червения кръст – „Стерлинг“, **предв. кръг.** – предварителни кръгове / кръг, **фин. гр.** – финална група, **КНК** – Купа на носителите на купи.

Сезони на „Спартак“

(Български сокол, Шипченски сокол, Спартак, ЖСК - Спартак, Спартак, Спартак 1918)
в първенствата

сезон	ниво	първенство	класиране
1922	рег.	ГП - неофиц.	I място
1923	рег.	ГП - неофиц.	I място
1923/24	рег.	ГП	IV място
1924/25	рег.	ГП	II място
1925/26	рег.	ГП	II място
1926/27	рег.	ГП	III място
1927/28	рег.	ГП	III място
1928/29	рег. I	ГП ДП	I място III място
1929/30	рег.	ГП	II място

1930/31	рег. I	ГП ДП	I място II място
1931/32	рег. I	ГП ДП	I място I място
1932/33	рег. I	ГП ДП	I място II място
1933/34	рег.	ГП	III място
1934/35	рег.	ГП	III място
1935/36	рег.	ГП	III място
1936/37	рег.	ГП	IV място
1937/38	рег. м/у обл.	ГП квал.	I място I кръг
1938/39	рег.	ГП	?
1939/40	рег.	ГП	?
1940/41	рег.	ГП	?
1941/42	рег.	ГП	?
1942/43	рег.	ГП	VII място
1943/44	рег. I	ГП ДП	I място ДП не зав.
1945	рег. I	ГП ДП	II място 1/2 финал
1946	рег. I	ГП ДП	I място 1/2 финал
1947	рег. рег. I	ГП ОП ДП	I място I място 1/4 финал
1947/48	рег. I	ОП ДП	II място 1/2 финал
1948/49	рег. м/у обл.	ОП квал.	I място I кръг
1949	рег.	ГП - квал.	I място
1950	I	A	V място
1951	I	A	V място
1952	I	A	XII място
1953	II	B	I място
1954	I	A	X място
1955	I	A	III място
1956	I	A	X място
1957	I	A	X място
1958	I	A	VIII място
1958/59	I	A	IX място
1959/60	I	A	X място
1960/61	I	A	VII място

1961/62	I	A	XI место
1962/63	I	A	XIV место
1963/64	I	A	XV место
1964/65	II	Б	I место
1965/66	I	A	XV место
1966/67	II	Б	VI место
1967/68	II	Б	II место
1968/69	II	Б	V место
1969/70	II	Б	II место
1970/71	II	Б	I место
1971/72	I	A	XV место
1972/73	I	A	XV место
1973/74	I	A	XVI место
1974/75	II	Б	I место
1975/76	I	A	XI место
1976/77	I	A	XIV место
1977/78	I	A	XV место
1978/79	II	Б	IV место
1979/80	II	Б	II место
1980/81	II	Б	IV место
1981/82	II	Б	I место
1982/83	I	A	VII место
1983/84	I	A	III место
1984/85	I	A	XIV место
1985/86	I	A	VIII место
1986/87	I	A	X место
1987/88	I	A	X место
1988/89	I	A	XV место
1989/90	II	Б	IV место
1990/91	II	Б	VIII место
1991/92	II	Б	II место
1992/93	I	A	XII место
1993/94	I	A	XV место
1994/95	II	Б	I место
1995/96	I	A	VI место
1996/97	I	A	IX место
1997/98	I	A	VII место
1998/99	I	A	XII место
1999/00	I	A	VII место
2000/01	I	ВЛ	VII место
2001/02	I	ВЛ	IX место
2002/03	I	ВЛ	VII место
2003/04	I	A	XIII место
2004/05	I	A	XVI место

2005/06	II	Б	I място
2006/07	I	А	XIII място
2007/08	I	А	XI място
2008/09	I	А	XV място
2009/10	II	Б	IX място
2010/11	III	В	I място
2011/12	II	Б	VII място
2012/13	II	Б	VII място
2013/14	II	Б	VIII място
2014/15	II	Б	XVI място
2015/16	-	не участва	-
2016/17	IV	ОГ	II място
2017/18	III	ТЛ	VIII място
2018/19	III	ТЛ	I място
2019/20	II	ВПЛ	XV място
2020/21	III	ТЛ	I място
2021/22	II	ВПЛ	III място
2022/23	I	ППЛ	XVI място
2023/24	II	ВПЛ	I място
2024/25	I	ППЛ	VII място
2025/26	I	ППЛ	XII място

Сезони в Държавното първенство (I) – 9

Сезони в „А“ група / ВЛ / ППЛ (I) – 46

Сезони в „Б“ група / ВПЛ (II) – 25

Сезони във „В“ група / ТЛ (III) – 4

Сезони в Обл. група (IV) – 1

Сезони за купите

сезон	нац. купа	други
1927	-	КВ - носител
1928	-	КВ - 1/2 финал
1929	-	КВ - носител
1930	-	КВ - I кръг
1931	-	КВ - 1/2 финал
1932	-	КВ - 1/2 финал
1933/34	-	КВ - носител
1934	-	КВ - 1/2 финал
1935	-	КВ - носител КЧК - носител
1936	-	КВ - II кръг
1937/38	-	КВ - I кръг
1938	предв. кръг.	-
1938/39	-	КВ - финал

1939	предв. кръг	КВ - I кръг
1940	предв. кръг.	КВ - финал
1941	предв. кръг.	-
1942	предв. кръг	-
1945/46	предв. кръг.	-
1946/47	предв. кръг.	-
1947/48	предв. кръг.	-
1948/49	1/8 финал	-
1950	1/8 финал	-
1951	1/8 финал	-
1952	1/8 финал	-
1953	1/8 финал	-
1954	1/16 финал	-
1955	1/16 финал	-
1956	1/4 финал	-
1957	1/4 финал	-
1958	1/4 финал	-
1959	1/2 финал	-
1960	1/16 финал	-
1961	финалист	-
1962	1/8 финал	-
1963	1/16 финал	-
1964	1/8 финал	-
1964/65	1/32 финал	-
1966	1/16 финал	-
1966/67	1/16 финал	-
1967/68	1/4 фин. гр.	-
1968/69	предв. кръг.	-
1969/70	1/16 финал	-
1970/71	1/4 фин. гр.	-
1971/72	1/4 финал	-
1972/73	1/8 фин. гр.	-
1973/74	VII	-
1974/75	предв. кръг.	-
1975/76	1/16 финал	-
1976/77	1/8 финал	-
1977/78	1/16 финал	-
1978/79	1/16 финал	-
1979/80	1/4 финал	-
1980/81	L	КСА - 1/2 финал
1981/82	XXXVI	КСА - 1/16 финал
1982/83	финалист	КСА - 1/32 финал
1983/84	V	КСА - 1/4 финал
1984/85	XIX	КСА - 1/16 финал

1985/86	1/8 фин. гр.	КСА - 1/16 финал
1986/87	II кръг	КСА - 1/8 финал
1987/88	1/4 финал	КСА - 1/16 финал
1988/89	II етап	КСА - 1/8 финал
1989/90	II кръг	КСА - 1/16 финал
1990/91	1/8 фин. гр.	КБФС - 1/8 финал
1991/92	1/16 финал	-
1992/93	1/16 финал	-
1993/94	1/16 финал	-
1994/95	1/4 финал	КПФЛ - II кръг
1995/96	1/8 финал	КПФЛ - I кръг
1996/97	1/16 финал	КПФЛ - 1/2 финал
1997/98	1/4 финал	-
1998/99	1/4 финал	-
1999/00	1/8 финал	-
2000/01	1/8 финал	-
2001/02	1/8 финал	-
2002/03	1/8 финал	-
2003/04	1/8 финал	-
2004/05	1/16 финал	-
2005/06	I кръг	-
2006/07	1/16 финал	-
2007/08	1/8 финал	-
2008/09	1/16 финал	-
2009/10	I кръг	-
2010/11	не участва	КАФЛ - финалист
2011/12	I кръг	-
2012/13	1/8 финал	-
2013/14	1/16 финал	-
2014/15	1/16 финал	-
2015/16	не участва	-
2016/17	не участва	-
2017/18	не участва	КАФЛ - I кръг
2018/19	1/16 финал	КАФЛ - II кръг
2019/20	1/16 финал	-
2020/21	1/16 финал	КАФЛ - III кръг
2021/22	1/16 финал	-
2022/23	1/4 финал	-
2023/24	1/4 финал	-
2024/25	1/8 финал	-
2025/26	1/8 финал	-

Сезони в Европа

1961/62	КНК	1/16 финал
1983/84	КНК	1/8 финал
1984	БКК	I кръг
1987	Интертото	II в група
1989	Интертото	IV в група
1996	УЕФА – Интертото	IV в група
1997	УЕФА – Интертото	V в група
1998	УЕФА – Интертото	I кръг
1999	УЕФА – Интертото	I кръг
2001	УЕФА – Интертото	I кръг

Използвани източници

Книги:

Аврамов, Л., Р. Олянов, Ас. Павлов, Ал. Николов, Ст. Боцев. 50 години футбол в България. София, 1960.
Гьоков, К. Исторически физкултурен и спортен справочник на град Варна (1889-2000). София, 2002.
Милчев, С. Футболната романтика на България. I, II и III т., София, 1998, 1999, 2000.
Милчев, С. По хребета на българския футбол (1924-1948 година), София, 2003.
Пандов, А. 70 години „Спартак“ Варна. Варна, 1990.
Петров, Н., Й. Йосифов. Живко Господинов от „Спартак“ до националния отбор. Варна, 2001.
Попдимитров, Д., Ив. Куртев, Г. Мархолев. България на футболния глобус. I и II т., София, 1970, 1982.
Янев, Ст., Д. Димитров, П. Герчев, В. Свраков. Футболна Варна. Варна, 1988.
Янев, Ст., Д. Димитров, Ив. Карабаджаков. Футболна Варна. Варна, 2007.
Янев, Ст., Д. Димитров, Б. Проданов. Спортната слава на Варна. Варна, 2005.
Янев, Ст., Д. Димитров, Ив. Карабаджаков. 120 години битки за Футболна Варна (1894 - 2014). Варна, 2014.

Вестници:

Варненска поща (1922-1944)
Варненски новини (1924-1944)
Черно море (1929-1944)
Бюлетин на СБСЛ (1923)
Спортен лист (1924)
Народно дело (1945-1996)
Полет (1966-1991)
Варна експрес (1992-1994)
Черноморие (1993-2005)
Спорт и Нарoden спорт (1926-1994)
Спорт тото (1957-1990)
Футбол (1988-1994)
Меридиан мач (1994-2010)
7 дни спорт (1995-2010)

Списания:

Спортен преглед (1922-1930)
Футбол (1959-1960)

Справочници:

Футбол 68 – `90, `91 София, 1968 – 1992.

Уеб сайтове:

petel.bg
varnautre.bg
sportal.bg
sportnabiblioteka.bg
bulgarian-football.com
bgclubs.eu
bfunion.bg
eu-football.info
spartak1918.com

Снимки:

личен архив на Юлий Димитров, Димчо Димитров и Иван Карабаджаков;

bg.wikipedia.org – сн. Здр. Янакиев (с. 30 - собствена творба на Рарі ок, трансформирана, обработена и лицензирана от Чавдар Димов под същия лиценз CC BY-SA 4.0);

ФК „Манчестър Юнайтед“, United Review – сн. на с. 94;

facebook.com/Spartak1918 – сн. С. Борисов (с. 96), сн. Ж. Господинов и сн. Национален отбор на България (с.114), Иво Георгиев (с. 133), Б. Георгиев (с. 133 и с. 171) и М. Зафиров (с. 133), Р. Станев (с. 134) и 2 сн. на с. 169;

facebook.com/Zdravko-Radev (с. 139);

facebook.com/spartakvarna.photos – сн. Тр. Дянков (с. 154), сн. на с. 159, сн. на с. 160;

facebook.com/ПФК-Спартак-Варна – сн. на с. 161 и 162; и на с. 172;

facebook.com/ПФК-Спартак-Варна–Фен-страница – сн. на с. 174, 175 и 176;

facebook.com/FC-Spartak-Varna-ФК-Спартак-Варна – сн. Ахм. Ахмедов (с. 179), сн. Гьоко Хаджиевски (с. 188);

facebook.com/Алекс-Илиев (с. 181);

facebook.com/ПФК-Спартак-Варна–История-и-легенди – сн. Д. Йорданов (с. 188);

Анатолий Йорданов – оцветена сн. на Кр. Зафиров на с. 98;

Добромир Симов – сн. Иво Георгиев (2, с. 125);

Орлин Цанев – сн. на с. 180;

сп. „Гол“ – сн. Пл. Гетов (с. 114);

БФС – сн. Иво Георгиев (1, с. 125), Д. Пенев (с. 130);

в. „7 дни спорт“ – сн. Иво Димов (с. 138);

в. „Меридиан мач“ – сн. Т. Радомиров (с. 140);

petel.bg – сн. Бл. Калфов (с. 155);

narodnodelo.bg – сн. ст. „Спартак“ (с. 158);

boykoborissov.bg – сн. на с. 163;

gerb.bg – сн. Б. Борисов (с. 167);

narodensport.eu – сн. на с. 170;

spartakvarna.bg – сн. на с. 173;

bnrnews.bg – сн. на с. 189.

В книгата са използвани сведения и материали от Държавен архив – Варна.